

Nonnulli è

37d

LUCIANI 2 DIALOGIS K

SELECTI,

ET IN

DUAS PARTES

DIVISI;

Alteram prius *Editam*, Alteram nunc *Additam* :

OMNES SCHOLIIS ILLUSTRATI

A B

EDWARDO LEEDES

CUI

In Schola BURIENSI Græca Lingua &
minutissimæ ejus partis

Τὸ σφῖν καὶ σφῶιν καὶ τὸ μὴν ἥδε τὸ νῖν.
contigerunt esse curæ.

Accessit etiam

(Quod ad hanc rem spectare visum est)
quicquid scripserunt Grævius, Gronovius, Jensius, cum
nuper tantum edito Scholiasta Græco.

*Omne tulit punctum qui miscuit utile dulci,
Lectorem delectando pariterque monendo.*

L O N D I N I :

Impensis J. & B. SPRINT, & G. CONYERS, in vico dicto Little-
Britain; R. WILKINS, & W. & J. INNYS in Cœmeterio Divi
Pauli. MDCCXXVI.

2

Printed and Published by
J. & R. Smith, & G. Davies, in view of the
British Museum, & W. & J. Innes, in Cambridge Street,
London.

Generosissimo Juveni

HEN. POLEIO

ARMIGERO,

*Morum Legumque Patriæ in
Medio, ut vocant, Templo,
studioſo,*

E. L.

Quod ſuum eſt in hoc Libello

D. D. C. Q.

SI quaeris à Me, Ornatiffi-
me *Juvenis*, quamobrem
hunc Libellum Nomini
Tuo dicavi, non aliam Tibi
profecto afferre poſſum ratio-

Epistola Dedicatoria.

nem, quam quod *libuit* -----
Libuit autem quoniam libere
fecerunt egregia Tua erga me
merita prae quorum sensu ge-
stiebat animus hanc arripere
ansam, quantum Me penes est,
referendi gratiam, virtutes sci-
licet, Tuas quas ipse nimis oc-
cultare studes, praedicando, &
si quid hae chartulae ad id va-
lent in aevum futurum proro-
gando laudes. Quarum quam
amplam Tu praebes materi-
am, nemo, opinor ignarus est
qui Te novit: sive enim con-
templamur egregium Tuum
erga literas literatosq; studi-
um, sive ingenii acumen, sive
indolis felicitatem, sive mo-
rum probitatem, suavitatem-
que,

Epistola Dedicatoria.

que, five animi in omne voluptate, quae solet à se juvenes abripere, moderationem, five in rebus agundis, qualis in aetate senili haud facile reperienda, prudentiam ; à quacunque parte Te spectamus, abunde est undique quod miremur, abunde quod Te dignum putemus, qui linguis & sermonibus Hominum propinandus, quique omni laude decorandus & accumulandus sis. Si compos esse potuerim senis illius apud *Virgilium* voti & annorum praeteritorum, quos vellem pro libito revocare licuerit, nullam anteaetate aetatis meae optarem potius redire partem, quam eam, in
qua

Epistola Dedicatoria.

qua Te vidi inter popellum
Meum, non ut solet puerorum
vulgus & Tuam haud dede-
cuit aetatem lusitantem; sed,
quod Tuum erat, nunquam
non agentem, assidue inter
Autores locupletes versan-
tem, & si quid ab ullo, aut
sapienter, aut eleganter, aut
falsè dictum sit, magno judi-
cio discernentem. & avide Tibi
captantem, & intus in animo
condentem: Mihi lectitanti
semper aures attentissimas
praebentem, & bibulas, quo-
cunque Te vocavi, libenti, &
alacri animo vestigia premen-
tem, imo nonnunquam, ubi
via erat impedita & dubia
præeuntem, & facem prae-
bentem,

Epistola Dedicatoria.

bentem, & exitum monstrantem, Adolescentem sedecim annos natum, viro plus quam quadragenario, & si recte de Me judico, in scrutanda Autorum mente non prorsus caecutienti.

Fatigarem scio animum admodum patientis Lectoris, & Modestiae Tuæ plus nimio displicerem, si quo fert animus, pergerem narrare omnia quæ in Te *vidi*, quibus & mei & cujusque alius, qui Te appropinquabat, delectasti simul & demeruisti animum. At neque pauciora fuere, quæ postquam à nobis ad altiora versus studia in Academiam *Cantabrigiensem* migraveras
de

Epistola Dedicatoria.

de Te *audivi*. Idque non à
Cauponibus & coquis quibus
res magna videri solet, facere
sumptûs & indulgere gulæ ;
sed ab iis, qui norunt *quid*
distant æra lupinis, & quibus-
cum Tu praecipue versari
amabas, viris gravissimis &
in omni Literarum genere
scientissimis. Post exiguam
intra Academiam moram, ne-
mo fere erat melioris notae
aut Mathematicus, aut Me-
dicus, aut Jurisperitus, aut
Theologus, aut politioris Li-
teraturae gnarus, cui Tu non
notus modo, sed & eras in
deliciis : & Viri non pauci
multos annos in Philosophiae
studiis exercitati, non solum
ad-

Epistola Dedicatoria.

admittebant Tuam, recentis
adhuc advenæ, amicitiam;
sed & ambiebant.

Si sequi Te mihi licuerit
quo nunc es evectus, ubi
cum flore Anglorum pubis
inter Themidos Patriæ My-
stas versaris, haud dubito
quin ibi Te viderem usque
eundem esse, & apud eos
eandem admirationem tui
excitasse, quam apud homi-
nes cæteros quibuscum prius
egisse contigerat, reliqui-
sti.

At frustra fortasse sum
dum ejus laudes ampliare
studeo, qui ut non indiget,
ita forsan nec captat laudes,
nec audire amat, aut si amat,
b tam

Epistola Dedicatoria.

tam Mihi est amicus, ut blandissimis licet anniterer verbis, amicior Mihi nullo modo reddi potuerit. Prudentius forte consuluissem rebus meis, si eadem opera apud alium aliquem Virum Nobilem inire gratiam studuissem aut magis laudis, aut minus Mei studiosum, quo scilicet aucto eorum numero, qui clypeo tegerent, in eo, quo nunc sum loco tutior forem, & minus Mihi, Regnoque meo metuerem, si quis olim contra paraverit legiones. Sed nescio quomodo ex vehementiore Tui studio, à Meipsum cura abreptus sum semper pronior in id quod placet,

Epistola Dedicatoria.

placet, præsertim si honestius etiam videtur, quam in id quod prodest. Placuit mihi hinc, capta occasione, Tibi, aliisque ostendere quanti Te æstimo, & abunde Mihi prodesse videbitur, si id videro Tibi non displicere. Quod ad librum attinet, nonnullis forsitan absurdum & importunum videri possit, quod cum *Græco-Latinus* sit *Anglo* nobili dicare non metuerim, in hac præsertim tam delicata rerum vice, quando res tam *Bella* habetur *Græcas* simul & *Latinas* nescire literas: Et fane de hac re opus esset excusatione aliqua, nisi quod

4

Te

Epistola Dedicatoria.

Te scirem, ita te posse præfenti sæculo accommodare, ita inter *bellos Homines* sapere, ut interim ubi locus sit, inter *Latii & Cecropiæ* colonos non respuas desipere. Vale.

E Regia Schola, quæ
est in Villa *Faustini*,
II^{mo} Kalendas Fe-
bruarias, 1676.

AD

A D

LECTOREM.

EN Tibi, quisquis es, alter Luciani *Dialogorum Libellus*, si non castigatior, at saltem, quod non minus solet captare Lectorem, recentior; & Puerorum captui multo accommodatior. Ubicunque locus in Autore occurrerit obscurior hic illustratur, aut lucem inferendo, aut unde petenda est ostendendo locum. Ubicunque Interpres nimis Latinae elegantiae studiosus, aut alio intentus, minus ad verbum reddidit Graecum Textum, hic mutatum invenies, plerumque in Annotationibus, nonnunquam in ipsa Interpretationis textura Graeca vocabula, quae saepius transferendo nimis ab origine vagata fuerunt,

eo

Ad Lectorem.

eo iterum reducuntur. Particulæ quæ in significatu parum usitato obveniunt, notantur: loci in Homero, quibus non semel alludit ridibundus Autor, indigitantur. Omnia denique tam aperta & facilia redduntur, ut qui legit, purum putum metat fructum, nihil sentiat laboris. Unum tantum præter hæc velim scias Lector, nempe quæ ad sex priorum Dialogorum Versiōnem Latinam annotata sunt, Nicholai Buscoducensis Antuerpiæ olim Gymnasiarchæ tribui deberi industriæ. Cætera tantum nostræ. Vale.

*Scripsi in Villa Faustini,
quæ in pago Suffolciensi
est, 11mo, Kalendas Fe-
bruarias, A.D. 1676.*

In selectos LUCIANI Dialogos
Scholiis illustratos ab E. L.

S Ubinde, Luciane, Pythagoræ, senis,
Divini, amaris dogma prosequeris jocis,
Animasque rides corpora ingressas nova;
Non adeò res ridenda. Scholiastes, vides,
Novus hicce mentem quam probè callet tuam,
Sensumque acutus eruit reconditum;
Non es tibi ipsi notior: Quis non putet
Animam subisse corpus ipsius tuam?

SAM. LEEDES, *Aulæ*
Clarensis in Academia
Cantab. Alumnus.

ORDO

ORDO DIALOGORUM.

	<i>Græc.</i>	<i>Lat.</i>
1. M Enippi & Mercurii,	<i>Pag.</i> 1	117
2. M imyli & Polystrati,	2	118
3. Veneris & Cupidinis,	5	121
4. Mercurii & Maiæ,	6	124
5. Veneris & Cupidinis,	8	127
6. Doridis & Galatææ,	10	129
7. Panis & Mercurii,	13	132
8. Jovis & Mercurii,	16	135
9. Apollinis & Vulcani,	17	136
10. Vulcani & Jovis,	19	138
11. Mercurii & Apollinis,	20	140
12. Cupidinis & Jovis,	22	142
13. Zephyri & Noti,	23	143
14. Æaci, Protefilai, Menelai & Paridis,	26	146
15. Plutonis & Protefilai,	28	148
16. Diogenis & Herculis,	31	151
17. Galenes & Panopes,	34	154
18. Judicium Dearum,	36	156
19. Somnium <i>sive</i> Gallus,	50	167
20. Vitarum Auctio,	91	199

PARS ALTERA.

1. P iscator <i>sive</i> Reviviscentes,	1	79
2. P catapulus <i>sive</i> Tyrannus,	39	104
3. Prometheus <i>seu</i> Caucasus,	62	120
4. Promethei & Jovis,	76	130

ΔΙΑΛΟΓΟΣ α.

Μενίππε καὶ Ἑρμῆ.

Μ. ΠΟΥ ἥ οἱ καλοὶ εἰσιν ἢ αἱ καλαί, ὦ Ἑρ-
μῆ; ¹ ξενάγησόν με νέηλυν ὄντα. Ἑρ.
Οὐ σχολὴ μὲν, ὦ Μενίππε. ² πλὴν ³ κατ' ἐκεί-
νο αὐτὸ ἀπόβλεπον, ὡς ὅπῃ τὰ δεξιὰ, ἐνθα Ἰά-
κινθος τέ ἔστι, καὶ ὁ Νάρκισσος, καὶ Νιρέυς, καὶ Ἀ-
χιλλεύς, καὶ ⁴ Τυρῶ, καὶ Ἑλένη, καὶ Λήδα, καὶ ὅλως
τὰ Ἀρχαῖα κάλλη πάντα. Μ. Ὅς ἂ μόνον ὁρῶ, καὶ
κεανία, καὶ σαρκῶν γυμνά, ὅμοια τὰ πολλά. Ἑρ.
Καὶ μὴν ἐκεῖνά ἔστιν ἅ πάντες οἱ ποιῆται θαυμα-
ζοῦσι τὰ ὅς ἂ, ὧν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν. Μ. Ὁ-
μῶς τὴν Ἑλένην μοι δεῖξον· ἔ γὰρ ἂν διαγνοίην
ἔγωγε. Ἑρ. Τετὶ τὸ κεανίον ἢ Ἑλένη ἔστι. Μ.
Εἴτα ⁵ αἱ χίλια νῆες διὰ τῆτο ἐπληρώθησαν ἐξ
ἀπάσης τῆ Ἑλλάδος, καὶ τοσῶτοι ἔπεσον Ἕλληνες τε καὶ
βάρβαροι, καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάσταλοι γεγόνασιν;

¹ ξενάγησον] Vox compos. a ξί-
νος peregrinus & ἄγω, ducō, signifi-
catautem ξενάγειν peregrinum ducere ad
ea quae videntur sunt.

² Πλὴν] Multoties significat nisi, pra-
terquam, interpretes reddunt, quin, malo
veruntamen, quo sensu videas etiam in
N. T. 1 Cor. II. II. & alibi.

³ Κατ' ἐκείνο αὐτὸ, &c.] Ad ver-
tam illud ipsum inspicere quasi ad dex-
tram.

⁴ Τυρῶ] Tyro non pater erat Di-
donis, ut vult Buscoducensis in suis

Annot. in Erasmi. version. hujus Di-
alog. Didonis enim pater erat Age-
nor : sed neque quivis alius mas, quod
satis patet ex terminatione ; sed pu-
ella Thessalia, quam Propert. lib. 2.
el. 28. vocat candidam. Ovid. in
Herus Epist. forma laudatissimam. De
ea plura videas apud Homer. Od. 8.
vide etiam Lucian. verax Histor.
Serm. 2.

⁵ Αἱ χίλια νῆες] In bello scilicet
Trojano cujus Helena, a Paride rapta,
erat causa.

Α

Ἑρ.

Ἑρ. Ἀλλ' ἐκ εἶδες, ὦ Μένιππε, ζῶσαν τὴν γυναῖκα· ἔφησ γὰρ ἂν καὶ σὺ ἀνεμέσσητον ἔτι,

7 Τοιγὰρ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν,

ἐπεὶ καὶ τὰ ἄνδρα ξηρὰ ὄντα, εἴ τις βλέποι ἀποβεβληκότα τὴν βαφύλιν, ἀμορφα δηλονότι αὐτῷ δόξει. 8 ὅτε μέντοι ἀνθεῖ, καὶ ἔχει τὴν χροιάν κάλλιψά ἔστι. Μ. Οὐκ ἔν τῷτο, ὦ Ἑρμῆ, θαυμάζω, 9 εἰ μὴ συνίεσαν Ἀχαιοὶ περὶ πράγματι· ὅπως ὀλιγοχρονίᾳ καὶ ῥαδίᾳ ἀπανθῆναι πονέοντες. Ἑρ. Οὐ χολή μοι, ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν σοι. ὥς ἐβήλεξάμεν· τόποι ἐνθάδε, ἂν ἐθέλῃς, κείσο κατὰ βαλὼν σεαυτὸν. ἐγὼ δὲ τὰς ἄλλας νεκρὰς ἤδη μετελεύσομαι.

6 Ἀνεμέσσητον.] Non nemesis, i. e. Indignatione prosequendum ὑπὸ ἀσεβητικῆς μεριδίας, καὶ νέμεσις,

7 Τοιγὰρ ἀμφὶ, &c.] Sermo est, Δημογερόντων Τρώων, apud Homer. Il. 3. v. 154. quando videbant Helenam in turrim euatē.

8 Ὅτε μέντοι] Expone *verumtamen* quando.

9 Εἰ μὴ] Exponeas cum interpretemur, non, aut si mavis *quod non*, nam εἰ &c alibi aliquando ponitur pro ὅτι, *et si* conjunctio Latina pro *quod*.

Διάλογος β'.

Σιμόλυ καὶ Πολύστρατος.

Ι. Σ. **Η**Κεῖς ἰ ποτὲ, ὦ Πολύστρατε, καὶ παρ' ἡμᾶς, ἔτη οἶμαι ἐ πολὺ ἀποδιδόντα τῶν ἑκατὸν βεβιωκόων. Π. Ὁκτὼ ἐπὶ τοῖς ὀννεήκοντα, ὦ Σίμυλε. Σ. Πῶς δὲ τὰ μετ' ἐμ

1 Ποτὲ] Et si sequitur *παροξύτονον*, [fra Dial. Δαρ. & Γαλ. n. 3 & 8. λεκτρ. n. 173. & Διαλ. ἡ. n. 2.

ταῦτ' ἐβίως τριάκοντα ; ἐγὼ γὰρ ἀμφὶ τὰ ἐβδομήκοντα σὲ ὄντω ἀπέθανον. Π. Ὑπερήδισα. εἰ καὶ σοὶ παράδοξον τὴντο δόξει. Σ. Παράδοξον, εἰ γέρον τε καὶ ἀδενὴς, ἀτεκνός τε προσέτι, ἡδεῖσθαι τοῖς ὅς τῳ βίῳ ἐδύνασο. Π. Τὸ πρῶτον ἀπαντα ἐδυνάμην. ἔτι καὶ παῖδες ὠραῖοι ἦσαν πολλοὶ, καὶ γυναῖκες ἀβρόταται, καὶ μύρα, καὶ οἶνον * ἀνδρῶσμιαι, καὶ τραπέζαι ὑπὲρ τὰς ἐν Σικελίᾳ. Σ. Καὶ τὰ ταῦτα, ἐγὼ γάρ σε πάνυ φειδόμενον ἠπιστάμην. Π. Ἀλλ' ὕπερρει μοι, ὦ γενναῖε, παρ' ἄλλων παγκατά. καὶ ἔωθεν μὴ ἐνθὺς ὅπῃ θύρας ἐφοίτων μάλα πολλοὶ. μετὰ δὲ παντοῖά μοι δῶρα προσήγετο ἀπανταχόθεν τῆς γῆς κάλλιφα. Σ. Ἐτυράνυσας, ὦ Πολίτρε, μετ' ἐμέ; Π. Οὐκ. ἀλλ' ἐρασὰς εἶχον μυρίαις. Σ. Ἐγέλασα. ἐρασὰς σὺ τηλικύτῳ ὦν; ὁ δὲ ὄντας τέτλαρας ἔχων; Π. Νὴ Δία τὲς αἰεῖς γε τῷ ἐν τῇ πόλει. καὶ γέροντά με καὶ φαλακρὸν ὡς ὄρας ὄντα, καὶ λημῶντα προσέτι καὶ κορυζῶντα, ὑπερήδοντο θεραπεύοντες. καὶ μακάριον ἡ αὐτῷ ὄντινα ἂν καὶ μόνον προσέβλεφα. Σ. Μῶν καὶ σὺ τίνα ὥσπερ ὁ Φάων τινὶ Ἀφροδίτην ἐκ Χίος διτόρθμευσας, εἴτα σοὶ εὐξαμένῳ ἔδωκε νέον ἔτι καὶ καλὸν ἐξ ὑπαρχῆς, καὶ ἀξίερασον; Π. Οὐκ ἀλλὰ τοῖς τῷ ὦν, περιπόθητον ἦν. Σ. Αἰνίγματα λέγεις. Π. Καὶ μὴν πρόδηλός γε ὁ ἔρως ἔτοσι πολλὺς ὦν, ὁ περὶ τὲς ἀτέκνας καὶ πλεσίαις γέροντας.

* Ἀνδρῶσμιαις] Ἰδὺς εὖσμος, περίσμος, εὐώδης, Boardelos.

2 Ὑπερρε] Rectius ὁπῆρ, Grav.

3 Ἐγέλασα] Aor. i. temporis a

γελᾶω, ἄσω, sed significationis praesentis, ut in N. T. Matth. 22. v. 2. ὁμοιάδῃ ἡ βασιλεία, &c. i. e. ὁμοιάσαι.

2. Σ. Νῦν μανθάνω σε τὸ κάλλος, ὃ θαυμάσιε, ὅτι παρὰ τῇ χρυσοῦς Ἀφροδίτης ἔστι. Π. Ἀτάρ, ὦ Σιμύλε, ἐκ ὀλίγα τῇ ἐραστῶν ἀπολέλαυκα, μονογενὴ πρὸς κυνέμεν. ὑπ' αὐτῇ. καὶ ὁ δρυπτόμεν ὃ πολλάκις, καὶ ἀπὶ κλειον αὐτῇ τινὰς ἐνίοτε. οἱ ὃ ἡμιλλῶντο, καὶ ἀλλήλους ὑπερεβάλλοντο ἐν τῇ περὶ ἐμὲ φιλοτιμίᾳ. Σ. Τέλος δ' ἐν πᾶσι ἐβλεύσω περὶ τῇ κλημάτων; Π. Ἐς τὸ φανερόν, μὴ ἕκαστον αὐτῶν κληρονόμον ἀπολιπεῖν ἐφασκόν, ὁ δ' ἐπίστυε τε, καὶ κολακευτικώτερον παρεσκεύαζεν ἑαυτὸν. ἅλας ὃ ἅτας ἀληθεῖς διαθήκας ἐκείνας ἔχων, κατέλιπον, οἰμώζεν ἅπασι φράσας. Σ. Τίνα δ' αἱ τελευταῖαι κληρονόμον ἔσχον; ἦτις τινῶν ἀπὸ τῶ γενέας; Π. Οὐ μὰ Δί, ἀλλὰ ἡ νεώνητόν τινα τῶν μερακίων τῶν ὠραίων Φρύγα. Σ. Ἀμφὶ πόσα ἔτη, ὦ Πολύτρεπτε; Π. Σχεδὸν ἄμφω τὰ εἴκοσι. Σ. Ἦδη μανθάνω ἅτινά σοι ἐκείνους ἐχαρίζετο. Π. Πλὴν ἀλλὰ πολὺ ἐκείνων ἀξιώτερος κληρονομεῖν, εἰ καὶ βάρβαρος ἦν, καὶ ὁλερθεῖς ἐν ἡδὴ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀριστοὶ θεραπεύουσιν ἐκείνους. τοίνυν ἐκκληρονόμησέ με καὶ νῦν ἐν τοῖς ἐν πατρίδαίς ἀριθμεῖται, ὑπέξυρημνύμεν μὴ τὸ γενέον, καὶ βαρβαρίζων, Κόδρε ὃ ἐγγενέστερος, καὶ Νιρέως καλλίων, καὶ Ὀδυσσεὺς συνείλωτερος λεγόμενος. Σ. Οὐ μοι μέλει καὶ τραγῆγησάτω τῇ Ἑλλάδι, εἰ δοκεῖ. ἐκείνοι ὃ μὴ κληρονομεύτωσαν μόνον.

3 Ἐδρυπτόμεν] Ἐρύπτομαι ἱπερ significat deliciis aut luxu frangor, hic autem voluptatem capio ex amicorum agri tudine ob eam, quam a me patientur rebus.

4 Νεώνητον] Interp. novitium; proprie significat nuper emptum ὅτι νεός, novus, & ὥνητος, ab ὠνέμα emptus.

Διάλογος γ'.

Ἀφροδίτης καὶ Ἐρωτος.

ΤΙ' δή ποτε, ὦ Ἐρως, τὰς μὲν ἄλλας θεὰς
καίτηγωνίσω ἀπαντὰς, τὸν Δία, τὸν Ποσει-
δῶν, τὸν Ἀπόλλων, τὴν Ἥραν, ἐμὲ τὴν μητέρα, μό-
νης δ' ἀπέχη τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ἐπ' ἐκείνης ἀπυ-
ρρῶ μὲν σοι ἡ δ' αὖς, κενὴ δ' οἷσ' ὧν ἡ φάρετρα, σὺ δ'
ἀτοξῶ εἴ καὶ ἄσχοτος; Ε. Δέδια, ὦ μήτερ, αὐ-
τὴν, φοβερά γ' ἔστι, καὶ χαροπὴ, καὶ δεινῶς ἀνδρα-
κή. ὅποταν ἐν ἐντεῖνάμῃ τὸ τόξον ἴω ἐπ' αὐ-
τὴν, ὅπσεισά τὸν λόφον ὅππλήττει με, καὶ ὑπό-
τρομῶ γίνομαι, καὶ ἀπορρεῖ με τὰ τοξεύματα ἐκ
τῶν χειρῶν. Α. Ὁ Ἄρης γ' ἐ' φοβερώτερος ἦν;
καὶ ὅμως ἀφώπλισας αὐτὸν καὶ νενίκηκας. Ε.
Ἀλλ' ἐκείνῳ ἐκὼν προσίεται με, καὶ προσκαλεῖ
ἢ δ' Ἀθηνᾶ ὑφορεῖται αἰεὶ, καὶ ποτε ἐγὼ μὲν ἄλλως
παρέπλην πλησίον ἔχων τὴν λαμπάδα, ἢ δ', εἴ μοι
πρόσει, φησὶ, νῆ τὸν πατέρα τῷ δοξαίῳ σε δια-
πείρασά, ἢ τῷ ποδὸς λαβομένη καὶ ἐς τὴν Τάρταρον
ἐμβαλῆσα, ἢ αὐτὴ διασπασαμένη διαφθερῶ. πολλὰ
τοιαῦτα ἠπειλήσε, καὶ ὄρα καὶ δέμυ, καὶ ὅππ' τῷ
τήδε· ἔχει πρόσωπόν τε φοβερόν ἐχιδναίς καὶ ἰά-
κομον, ὅπερ ἐγὼ μάλιστ' ἀδέδια, μορμολυτίζεαι
γάρ με, καὶ φεύγω ὅταν ἴδω αὐτό. Α. Ἀλλὰ τὴν
μὲν Ἀθηνᾶν δέδιας, ὡς φῆς, καὶ τὴν Γοργόνα; καὶ

ἢ ἄσχοτος] Ἀπὸ τῆς αἰσθητικῆς με-
ριδίας καὶ σκοπῶν, collimare, qui re-
collimare nequit, qui a scopo ab-
errat.

ταῦτα μὴ φοβηθεῖς τὸν κεραυνὸν τοῦ Διός. Αἰ
 ὦ Μῆσαι διὰ τί σοι ἄτρωτοι, καὶ ἔξω βελῶν εἰσι;
 ἢ καὶ κῆναι λόφους ὀπσεῖσσι, καὶ Γοργόνας προφαίνε-
 σιν; Ε. Αἰδῆμαι αὐτάς, ὦ μῆτερ, σεμναὶ γάρ
 εἰσι, καὶ αἰεὶ τι φροντίζουσι, καὶ περὶ ὧδ' ἔχουσι, καὶ
 ἐγὼ παρίσταμαι πολλάκις αὐταῖς καλέμνους ὑπὸ τοῦ
 μέλους. Α. Ἐὰν ταύτας, ὅτι σεμναὶ τῶν ὦν² Ἀρ-
 τεμιν τίνος ἕνεκα ἐπιρῶσκει; Ε. Τὸ μὲν ὅλον, καὶ
 κατὰ λαβεῖν αὐτῶν οἴοιτο, φεύγουσιν αἰεὶ διὰ τῶν ὀ-
 ρῶν, εἴτα καὶ ἰδίον τινα ἔρωτα ἤδη ἔρα. Α. Τίνος,
 ὦ τέκνον; Ε. Θήρας καὶ ἐλάφων καὶ νεβρῶν αἰρεῖν τε
 διώκοντα καὶ κατὰ τοξεύειν, καὶ ὅλως πρὸς τῷ τοιούτῳ
 ὄσιν. ³ ἐπεὶ τὸν τε ἀδελφὸν αὐτῆς καί τοι τοξότην
 αὐτὸν ὄντα καὶ ἐκηκόλον. Α. Οἶδα, ὦ τέκνον, πολ-
 λὰ ἐκείνον ἐτόξευσας.

² Ἀρτεμῖς] Lat. Diana; Dea venatrix
 ὁπὸ τοῦ ἀρτεμῖς, sanus quasi esset ἢ
 περὶ τοῦ ἀρτεμῖς, i. e. confer-
 vatrix valetudinis; alii volunt eam
 vocatam esse Ἀρτεμιν quasi Ἀερόταμιν
 ὁπὸ τοῦ ἀερά τρεῖν, quia in feris pro-
 lequendis motu celerrimo scindat aera.

ficat apud hunc autorem nec non & a-
 lios. Vide infra Dial. 6. n. 7. & Eu-
 rip. Rhes. act. 1. v. 204. ubi legas,
 Ἐπὶ τιν' ἄλλαν ἀντὶ τῆς δ' ἔξῃς σολῆς,
 i. e. Sed num aliam quam hanc habebis
 stolam?

³ Ἐπὶ. Recte interpretes reddidit
 ἔπει, tametsi, pro quo tamen potuit dix-
 isse, sed, verum; ita enim alias signi-

⁴ Ἀδελφόν] Accusativus ἀδελφόν re-
 spicit verbum κατηγανισάμην, κατετό-
 ξευσας; aut aliquid tale quod dicturus
 erat Cupido, si passa esset Venus.

Διάλογος δ'.

Ἑρμῆ καὶ Μαίας.

I. **Ε**στι γάρ τις, ὦ μῆτερ, ἐν ἑρανῶ Θεὸς ἀν-
 λιώτερος ἐμῶν; M. Μὴ λέγε, ὦ Ἑρμῆ
 τοι.

¹ τοῦτον μὴδέν. Ε. Τί μὴ λέγω, ὅς τοιαῦτα
 πρᾶγματα ἔχω, μόνος κάμνων καὶ πρὸς τοσαύτας
 ὑπηρεσίας διασπώμενος, ἔωθεν μὲν γὰρ ἐξαναστάντα
 σάειν τὸ συμπόσιον δεῖ, καὶ διασρώσαντα τὴν ἐκ-
 κλησίαν, εἴτα εὐθετήσαντα ἕκαστα, παρεστάναι τῷ
 Διὶ, καὶ διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ ἄνω
 καὶ κάτω ² ἡμεροδρομεῖν καὶ ἐπανελθόντα ἐτι ³ κε-
 κονιμένον παραλίσθαι τὴν ἀμβροσίαν, πρὶν ὅτι τὸν νε-
 ώνηλον τῶτον οἶνοχόον ἦκειν, καὶ τὸ νέκταρ ἐγὼ ἀνέ-
 χεον. τὸ ὅτι πάντων δεινότατον, ὅτι μὴδὲ νυκτὸς
 καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δεῖ με καὶ τότε τῷ
 Πλάτῳ ψυχαγωγεῖν, καὶ ⁴ νεκροπομπὴν εἶναι, καὶ
 παρεστάναι τῷ δικαστηρίῳ; ἔγωγε ἵκανά μοι τὰ τῆς
 ἡμέρας ἔργα, ἐν παλαίστραις εἶναι, καὶ ταῖς ἐκκλη-
 σίαις κηρύττειν, καὶ ῥήτορας ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἐτι καὶ
 νεκρικὰ συνδιαπράττειν μεμερισμένον.

2. Καὶ τοι τὰ μὲν τῆς Ἀθήνης τέκνα, παρ' ἡμέραν
 ἑκάτερος ἐν ἑρανῶ, καὶ ἐν ἁδῶ εἰσὶν, ἐμοὶ ὅτι καθ'
 ἑκάστην ἡμέραν καὶ ταῦτα, κακεῖνα ποιεῖν ἀναγκαῖον,
 καὶ ὁ μὲν Ἀλκμήνης, καὶ Σεμέλης υἱὸς ἐκ γυναικῶν
 δυσήνων γινόμενοι ἐωχῶνται ἀφρόνιδες, ὁ δὲ Μαίας
 τὴν Ἀτλαντὶ διακονεῖται αὐτοῖς. καὶ νῦν ἄρτι ἡ-

¹ Τοῦτον] Cave hic putes errorem
 esse Typogr. pro τοῦτο. præter quod
 nihil agnoscunt Grammaticorum non-
 nulli. Nam & alibi apud Lucianum
 legas τοῦτον in Neut. gen. & ejusdem
 farinae vocabula τοῦτον ταυτὸν, τὸ
 αὐτόν. apud Atticissimos Autores So-
 phoclem, Aristophan. &c. vid. Dial.
 II. n. I.

² ἡμεροδρομεῖν] Partic. ab ἡ-
 μεροδρομῶ, cursoris officio fungor.
 Lucian. videtur proprium facere di-
 arni temporis, quia infra sequitur
 μὴδὲ νυκτὸς καθεύδω, atque hoc etiam

videtur indicare verbi Etymologia, or-
 ta enim est ἀπὸ τῆς ἡμέρας dies, & ὁρμα,
 curro; sed ἡμεροδρόμος unde hæc vox
 immediate fluxit, sine ullo respectu ad
 diem simpliciter cursorem significat &
 βασιλικαῖς ἀγῶνισι ταχύτατα ἀγωνί-
 μενον, ut etymologικὸν μέγα exponit.

³ Κεκοιμένον] A κοιῶ non κοι-
 νίζω.

⁴ Νεκροπομπήν] Manium vel mor-
 tuorum dux, ἀπὸ τῆς νεκρός, mortuus,
 & πέμπω, deduco.

κοιτά με ἀπὸ Σιδῶνος παρατὶ Κάδμου θυγα-
 τρός, ἐφ' ἣν πέπομφέ με ὁ φόρμιλλον ὃ, τι πρᾶτ' ἔ-
 ἢ παῖς, μηδ' ἀναπνεύσαντα πέπομφεν αὐτοῖς εἰς τὸ
 Ἀργος ὅπως φορμιλλον τὴν Δανάην. εἴτ' ἐκείθεν εἰς
 Βοιωτίαν φησὶν ἐλθὼν, ἐν παρόδῳ τὴν Ἀντιόπην
 ἰδέ. καὶ ὅλως ἀπηγόρευκα ἡδὴ. εἰ γὰρ μοι θυ-
 ναῖον ἦν, ἡδέως ἂν ἡξίωσα πεπεράδαι ὥσπερ οἱ ἐν
 γῇ κακῶς δουλεύοντες. Μ. Ἐὰ ταῦτα, ὦ τέκνον.
 χρὴ γὰρ πάντα ὑπηρετεῖν τῷ πατρὶ νεανίαν ὄντα.
 καὶ νῦν ὥσπερ ἐπέμφθης, σόβει εἰς Ἀργος, εἴτα εἰς
 τὴν Βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς βραδύνων λάβοις. ὀξύχο-
 λοι γὰρ οἱ ἐρωῶντες.

5 Πέπομφε] Præter. aet. a πέμπω quod sed.
 pro πέπεμφε, Attic.

6 Καὶ ὅλως, &c.] Interpr. adeo ut
 plane, &c. Mallem cum Benedict. sed
 plane, &c. nam καὶ sæpe valet idem

7 Ἠδὴ] Aut vacat aut exponas tan-
 dem, nam sic aliquando apud Demosth.
 interpretatus H. Steph.

Διάλογος ε΄.

Ἀφροδίτης καὶ Ἑρωΐδος.

1. ὦ Τέκνον Ἑρως, ὅρα οἷα ποιεῖς. καὶ τὰ ἐν τῇ
 γῇ λέγω, ὅποσα τὰς ἀνθρώπους ἀναπεί-
 θεις καθ' αὐτῆς, ἢ κατ' ἀλλήλων ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ
 καὶ τὰ ἐν τῷ ἕρηνῳ, ὅς τὸν μὲν Δία πολύμορφον
 ὁπιδεικνύεις ἀλλάττων εἰς ὃ, τι ἂν σοι ἐπὶ τῷ και-
 ρῷ δοκῇ. τὴν Σελήνην καὶ καταιρεῖς ἐκ τῷ ἕρηνῳ.
 καὶ Ἥλιον καὶ παρὰ τῇ Κλυμένη βραδύνειν ἐνίοτε ἀ-
 ναγκά-

βαγκάζεις, ὀπληλεσμένον δ' ἵππασίας. ἃ μὲν γὰρ εἰς
ἐμὲ καὶ μητέρα ὑβρίζεις, θαρρόων ποιεῖς. ἀλλὰ σὺ,
ὡς τολμηροτάτῃ, καὶ τὴν Ῥέαν αὐτὴν γραῦν ἤδη, καὶ
μητέρα τοσούτων Θεῶν, ἀνέπεισας παιδεραστεῖν, καὶ
τὸ Φρύγιον μερῶκιον ἐκείνο ποθεῖν, καὶ νῦν ἐκείνη
μέμνηνεν ὑπὸ σέ, καὶ ζευξαμένη τὴν λέοντᾶς, παρα-
λαβούσα καὶ τὰς ² Κορύβαντας (ἅτε μανικὰς καὶ αὐ-
τὰς ὄντας,) ἄνω καὶ κάτω καὶ Ἰδην ³ περιπολῶσιν.
ἡ μὲν ὀλυλίζουσα ἐπὶ τῷ ⁴ Ἀττῇ. οἱ Κορύβαντες
δ', ὁ μὲν αὐτῶν τέμνεται ξίφει τὸν πῆχυν, ὁ δ' ἀνείσ
καὶ κόμην, ἰσταί μεμηκῶς διὰ τῶν ὀρῶν, ὁ δ' αὐλεῖ
τῷ κέρατι, ὁ δ' ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπάνῳ, ἡ ἐπικλυ-
πεῖ τῷ κυμβάλῳ, καὶ ὅλως, δόρυβος καὶ μανία τὰ
ἐν τῇ Ἰδῇ ἀπαντᾷ ἔστι.

2. Δέδια τοίνυν ἀπαντᾷ. δέδια, τὸ τοῖστο ἢ τὸ
μέγα σὲ κακὸν τεκῆσα, μὴ ἀπομανεῖσά ποτε ἡ Ῥέα,
ἡ καὶ μᾶλλον ἔτι ἐν αὐτῇ ἔσα, κελεύση τὰς Κορύ-
βαντας συλλαβόντας σὲ διασπάσασθαι ἢ τοῖς λέουσι
παραβαλεῖν, ταῦτα δέδια κινδυνεύοντά σε ὀρώσα.

1 Ἰππασία] *Equitatio*, sive *actio equitandi*, ab *ἵππάζω*, *equito*; hic autem potius *equi agitatio*. Phœbus enim in curru, ἐκ ἐφ' ἐνός ἵππε ὀχεύει.

2 Κορύβαντες] A sing. Κορύβας, Rheæ sacerdos. Sudant Etymologistæ ostendere hujus vocis originem, sed, ut nobis videtur, lusa opera.

3 Περιπολῶσιν] Nominat. præcedens ἐκείνη παραλαβούσα voluit περιπολεῖν; sed omnia quæ vidi exemplaria consentiunt scribendum περιπολῶσιν. Dura quidem σύνθεσις, & qualis haud unquam occurrit in ullo apud Latinos Autore; licet autem voces mitime congruant, sensus tamen haud obscurus, nam ἐκείνη πα-

ραλαβούσα τὰς Κορύβαντας; tantum valet, ac ἐκείνη καὶ Κορύβαντες παραλαβανόμενοι.

4 Τῷ Ἀττῇ] De nomine hujus Phrygiæ juvenis, quem adeo amavit Rheæ, non adeo consentiunt Autores; ab Ovid. lib. 10. & Catull. epigr. 64. vocatur Atys. Diod. Sic. Biblioth. lib. 3. eum vocat Ἀττῆν; apud Macrobian. Saturn. lib. 1. c. 21. legas Gen. Attinis & in Accusat. Attinem, quasi a Nominat. Ἀττῆς vel Ἀττῆν. Lucianus neminem, quod scimus, secutus, nominat eum Ἀττῆν, nisi fortasse iam etiam sit ille cujus meminit, sub eodem nomine in Achaicis Pausanias.

Ε. Θάρρει, μήτερ, ἐπεὶ καὶ ⁵ τοῖς λέεσι αὐτοῖς ἤδη
 ξυνήδης εἰμί· καὶ πολλάκις ἐπαναβὰς ἐπὶ τὰ νῶτα,
 καὶ τῆς κόμης λαβόμενος, ⁶ ἥνιοχῶ αὐτὲς, οἱ δὲ
⁷ σαίνεσσί με, καὶ τὴν χεῖρα δεχόμενοι, ἐς τὸ ἔσχατον,
 ἔκλιχμηςόμενοι, ⁸ ἀποδιδόασί μοι. αὐτὴ μὲν γὰρ ἡ
 ῥέα, ποτὲ ἂν ἐκείνη σχολὴν ἀγαγοί ⁹ ἐπ' ἐμὲ ὅλη
 ἔσα ὅν τῳ Ἀττῇ; καίτοι τί ἐγὼ ἀδικῶ, δεικνύς τα
 καλὰ οἷά ἔστιν; ὑμεῖς δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν καλῶν. μὴ
 τοίνυν ἐμὲ αἰτιάσθε τέτων, ἢ θέλεις συ, ὦ μήτερ,
 αὐτὴ μηκέτι ἔρᾶν μήτε σὲ τῷ Ἀρεῶς μήτε ἐκείνου
 σὲ; Α. Ὡς δεινὸς εἶ. καὶ κερταῖς ἀπάντων· ἀλλὰ
 μεμνήσῃ με ποτὲ τῶν λόγων.

⁵ Τοῖς λέεσι ἤδη ξυνήδης] Satis eis
 notus ab eo tempore quo simul erant
 in Cybelis Templo, tunc temporis
 juvenis formosus & pulchra puella a
 popularibus vocati Hippomenes & Ara-
 lanta. Vid. Ovid. Metam. lib. 10.
 fab. 11.

⁶ ἥνιοχῶ ἀπὸ τῆς τὰ ἡνία ἔχειν] Ver-
 bum ex origine Neutrum, sed quod
 saepe Active construitur.

⁷ Σαίνεσσί με] Σαίνειν proprium bru-

torum est, & significat *movere*, i. e.
 caudam movere. Et hic & alibi con-
 struit cum Accusat. Lucianus, cum
 respectu forsan ad praepos. εἰς vel πρὸς
 vel ἀμφί, quae apud Atticos saepe ἔλλα-
 πσι.

⁸ Ἀποδιδόασι] Vox communis,
 non, ut vulgo putatur, Ionica. Vid.
 Gazam.

⁹ Ἐπ' ἐμὲ] i. e. ut me laedat, quem
 admodum tu metuis.

Διάλογος γ'.

Δωρίδος καὶ Γαλατίας.

Δ. ΚΑλὸν ἔρασθην, ὦ Γαλάτεια, φασὶ τὸν Σ
 κελὸν τέτον ποιμένα ¹ ἐπιμεμνημένοι σοί
 ΓΑ. Μὴ σκῶπ' ε. * Δωρὲ, Ποσειδῶντος γὰρ υἱὸς ἔστι

¹ Ἐπιμεμνημένοι σοί] Σοὶ non incli-
 nat, quia emphaticum est.

* Μὴ σκῶπ' ε, Δωρὲ] Δωρὲς in vocat.
 abjicit σ quamvis acutitona sit, ut &

alia Propria Acutitona in is qua
 Ἀμαρυλλίς, &c. vid. Theocr. id. 8.
 6. & Meth. nostr. p. 19.

ὅποιος ἂν ᾖ. Δ. Τί ἐν, εἰ καὶ τῷ Διὸς αὐτῷ πατρὶς
ὦν ἄγγελος ἔτω καὶ λάσιος ἐφαίνετο, καὶ τὸ πάν-
των ἀμορφώτατον, μονόφθαλμος; οἷα τὸ γένος
ὀνῆσαι ἂν τε αὐτὸν πρὸς τὴν μορφήν; Γ. Οὐδὲ τὸ
λάσιον αὐτῷ, καὶ ὡς φησὶ ἄγγελον ἀμορφὸν ἔστιν· ἀν-
δρώδεις γὰρ οἱ, τί ὀφθαλμὸς ὁππρὲς τῷ μετώπῳ,
ἐδὲν ἐνδεέστερον ὁρῶν, ἢ εἰ δὴ ᾖσαι. Δ. Γοικας,
ὦ Γαλάτεια, ἐκ ἐρασῆν, ἀλλ' ἐρώμενον ἔχειν τὸν
Πολύφημον, ² οἷα ἐπαινεῖς αὐτόν. Γ. Οὐκ ἐρώμε-
νον· ἀλλὰ τὸ πάνυ οἰειδιστικὸν τῷτο ἐ φέρω ὑμῶν.
Καί μοι δοκεῖτε ὑπὸ φθόνου αὐτὸ ποιεῖν, ὅτι ποιμαί-
νων ³ ποτὲ ἀπὸ τῆ σκοπιᾶς παιζέσας ἡμᾶς ἰδὼν
ὅπῃ τῆς ἡϊόν. ταῖς ἐν ⁴ πρόποσι τῆς Αἵτιης κα-
τὰ μέλαξυ τῷ ὄρει καὶ τῆς θαλάσσης αἰγιαλὸς ἀπο-
μηκύνεται, ὑμᾶς μὲν ἐδὲ πρὸς ἐβλεψε. ἐγὼ δὲ ἐξ
ἀπασῶν ἡ καλλίστην ἔδοξα. ⁵ ἢ καὶ μόνῃ ἐμοὶ ἐπέιχε
τὸ ὀφθαλμόν· ταῦτα ὑμᾶς ἀνιᾶ· δείγμα γὰρ ⁶ ὡς
ἀμείνων εἰμί, καὶ ἀξιέρας. ὑμεῖς δὲ παρώφθητε.
Δ. Εἰ ποιμένοι καὶ ἐνδεῖ καλὴ τὴν ὄψιν ἔδοξας, ἐ-
πίφθον. οἷα γεγονέναι; καίτοι τί ἄλλο ἐν σοὶ ἐπαι-
νέσαι εἶχεν ἢ τὸ λευκὸν μόνον; καὶ τῷτο οἶμαι. ὅτε
συνήθης ἐστὶ τυρῷ καὶ γάλακτι. πάντα ἐν ταῖς ὁμοίαις
τέτοις ἡγεῖται καλὰ. ⁷ ἐπεὶ τάγε ἄλλα ὁπότε ἂν
ἐνελή-

² Οἷα pro ἔως] Adjectiva enim Neutralia saepe usurpantur ut Adverbia.

³ Ποιμαίνων πολέ] Πολέ encliticum, quem admodum Grammatici de verbo ἐστὶ praecipunt, post παραζύτον hic servat tonum in ultima, quod observes etiam in aliis encliticis dissyllabis.

⁴ Πρόποσι] Πρόπος exponit Hesy chius, τῷ ὄρει τὸ πρῶτον, i. e. par-

tem eam montis quae prominet.

⁵ ἢ] Varia est significatio hujus particulæ, quam alibi videas; hic exponas unde, vel quapropter.

⁶ ὡς] Idem ac ὅτι, significatio haud infrequens apud Atticos.

⁷ Ἐπεὶ τάγε ἄλλα] Interpres exponit alioqui, ego malo caterum vero, licet enim nec Budæus, nec Devarius, nec quisquam, quod novimus, alius curiosus particularum observa-

ἐξελέσθαι μαθεῖν οἷα τυγχάνεις ἔσα τὴν ὄψιν, ἀπὸ
 πέτρας τινὸς ἐπὶ γαλήνῃ εἴη, ὅπκυσσας ἐς τὸ
 ὕδωρ, ἴδε σεαυτὴν ἐδὲν ἄλλο, ἢ χεῖραν λευκὴν ἀ-
 κριβῶς. ἐκ ἐπαινέται ὃ τῷτο, ἢν μὴ ὅππρῃ αὐ-
 τῷ καὶ ἐρύθημα.

2. Γ. Καὶ μὴν ἐγὼ μὲν ἡ ἀκράτως λευκὴ, ὅμως
 ἔραστὴν⁹ καὶ τῷτον ἔχω. ὑμῶν¹⁰ ὃ ἐκ ἔστιν ἢν τι-
 να ἢ ποιμὴν. ἢ ναύτης, ἢ παρθμεὺς ἐπαινέι· ὃ ὃ Πο-
 λύφημος¹¹, τὰτε ἄλλα, καὶ μουσικὸς ἔστι. Δ. Σι-
 ῶπα, ὦ Γαλάτεια, ἠκέσαμεν αὐτῷ ἄδοντ¹², ὅπο-
 τε¹³ ἐκώμασε πρώην ἐπὶ σέ. Ἀφροδίτη φίλη,
 ὄν¹⁴ ἂν τις ὀγκᾶσαι ἔδοξε. καὶ αὐτὴ ὃ ἡ¹⁵ πηκ-
 τὶς οἷα κρανίον ἐλάφει γυνὸν τῷ σαρκῶν καὶ
 τὰ μὲν κέρατα πῆχαι ὥσπερ ἦσαν, ζυγώσας ὃ αὐτὰ
 καὶ ἐνάψας τὰ νεύρα ἐδὲ¹⁶ κόλλοπι περιετρέψας,
 ἐμελῶδαι ἄμβυσόν τι καὶ ἀπώδον. ἄλλο μὲν αὐτὸς βο-
 ῶν ἄλλο ὃ ἡ λύρα ὑπάχει, ὥστε ἐδὲ κατέχει τὸν
 γέλῳα ἐδυναμεδα ἐπὶ τῷ ἐρωτικῷ ἐκείνῳ ἄσ-
 ματι. ἡ μὲν γὰρ Ἠχώ ἐδὲ ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ ἦδε

tor uspiam meminerit. ἐπεὶ tamen fig-
 nificare idem ac *sed verum*, &c. satis
 liquet, ex multis hujus Autoris locis :
 vide, si libet, supra, Ἀφροδ. καὶ Ἐρωτ. Διαλ.
 fig. 3.

8 Ἀπὸ πέτρας τινὸς] Tonus in
 τινὸς retinetur; v. cyphram 3.

9 Καὶ τῷτον] Interpres exponit
 τῷτον, ejusmodi, quasi esset τοῦτον (&
 ita legit Aldus) at neglexit καὶ, in-
 terpreteris, si libet, *saltem, vel quom-*
vis hunc.

10 Τάτε ἄλλα] Interp. ut alia ne
 dicam magis ad verbum, & alia, vel
 inter alia.

11 Ἐκώμασε] Κωμάζω proprie
 comessor, hic autem quasi a comelia-
 none cum lascivia appropinquo.

21 Ὀγκᾶσαι] Infin. ab ὀγκᾶ-
 μαι, rudo, quod proprium est A-
 lini.

13 Πηκτὶς] Instrumentum erat Mu-
 sicum, Lydis proprium, Sapphus, ut
 aiunt, inventum, cui nulla, quantum
 scio, Latina respondet, non multum
 opinor diversum a *Lyra*, quia intra id
 vocatur.

14 Κόλλοπι] Κόλλος vox est variæ
 significationis, hic autem significat ven-
 ticillam pectidis, qua nervi ad arbi-
 trium pulsantis, aut intenduntur, aut
 remittuntur.

15 Ἐδυναμεδα] Vox Ind. et si præ-
 cesserat ὥστε contra, quam Grammatica
 vulgaris præcipit.

λεν, ἔτω λάλλῃς, ¹⁶ βρυχομένῳ· ἀλλ' ἡσχύνετο
εἰ φανείη μιμνήμενη τραχείαν ᾠδὴν καὶ κατὰ γέλασόν.
ἔφερε δ' ὁ ἐπέραςτος ἐν τῇ ἀγκύλαις ἀνυμνίστιον,
ἀρκτε σκύλακα, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ περσεοικό-
τα. Τίς ἔκ ἂν φθονήσεί σοι, ὦ Γαλάτεια τοι-
έτε ἔρας; Γ. Οὐκ ἔν σύ, Δωρὲ, δείξον ἡμῖν τὸν
σεαυτῇ, καλῶς δηλονότι ὄντα καὶ ᾠδικώτερον καὶ
κισσαρίζειν ἀεινον ὅπως ἀρμόνιον. Δ. Ἀλλὰ ἔρας ἡς
μὲν ¹⁸ οὐδείς ἐστὶ μοι, ἐδὲ σεμνύνομαι ἐπέραςτος εἶναι.
τοιοῦτος δ' οἶμαι ὁ Κύκλας ἔστι, ¹⁹ κινάβρα ἀπό-
ζων ὥσπερ ὁ τράγος, ὠμοφάγος, ὡς φασι καὶ οἰτῆ-
μος τὲς ἐπιδημῶντας τῆς ξένων, σοὶ γένοιτο καὶ σὺ
²⁰ ἀντερῶν αὐτῶ.

¹⁶ Βρυχομένῳ] Forte legendum βρυχωμένῳ a βρυχάομαι, rugio, nam a βρύχω, frendeo, nusquam invenio βρυχομαι.

¹⁷ Ἀνυμνίστιον] Diminutivum ab ἄνθυμα, oblectamentum; hoc autem ab ἀθύνω, oblecto.

¹⁸ Οὐδείς ἐστι] Praecipit vulgaris Grammat. ut post acutionum verbum ἐστι tonum amitteret; sed in hoc loco reclamant omnia quotquot vidi exem-

plaria, forte propter encliticum sequens.

¹⁹ Κινάβρας] Proprie est τῆς κυνῶν ἢ βράσις κυνοβράτις ἔρας, canum cibus; alias vero ἡ δυσφάδια τῆς μασχαλῶν τῆς αἰγῶν, foetor ille qui caprarum alis egreditur.

²⁰ Ἀντερῶν] Optat ab ἀντεράομαι. ἀντι τῷ ἀντερῶς, apud Atticos haud infrequens.

Διάλογος ζ'.

Πανὸς καὶ Ἑρμῆος.

Π. Κ. Αἶρε, ὦ πάτερ Ἑρμῆ. Ε. Νῆ καὶ σὺ γε.
ἀλλὰ πῶς ἐγὼ σὸς πατήρ; Γ. Οὐχ ὁ
Κυλλένιος Ἑρμῆς ὢν τυγχάνεις; Ε. Καὶ μάλα.
πῶς ἔν υἱὸς ἐμὸς εἶ; Π. Μοιχίδις εἰμι ἐξ ἑρώτος
σοι

σοι γενόμενος. Ε. Νῆ Δία, τράγω¹ ἴσως τινὸς μοιχεύσαντος αἶγα. ἐμὸς γὰρ πῶς κέρατα ἔχων, καὶ ῥίνα τοιαύτην, καὶ πώγωνά λασιον, καὶ σκέλη² δίχληα, καὶ τραγικά, καὶ ἔαν ὑπὲρ τὰς πυγὰς;
 Ρ. Ὅσα ἂν ἀποσκώψης εἰς ἐμέ, τὸν σεαυτῷ υἱόν, ὡς πᾶτες, ἐπονείδιστον ἀποφαίνει μάλλον καὶ σεαυτὸν, ὡς τοιαῦτα γεννᾶς καὶ παιδοποιεῖς· ἐγὼ δ' ἀναίτιος.
 Ε. Τίνα δ' καὶ φῆς σε μητέρα; * ἦπερ ἔλαδον αἶγα μοιχεύσας ἔγωγε; Ρ. Οὐκ αἶγα ἐμοίχευσας, ἀλλ' ἀνάμνησον σεαυτὸν εἰποῖς ὅτι Ἀρκαδία παῖδα ἐλευθέραν ἐβιάσω· τί δακῶν τὸν δάκτυλον ζητεῖς, καὶ ὅτι πολὺ ἀπορεῖς; ἢ Ἰκαεῖς λέγω Πηνελόπην.
 Ε. Εἴτα τί παθεῖσα ἐκείνη, ὅτι ἐμῷ, τράγω σε ὅμοιον ἔτεκεν; Ρ. Αὐτῆς ἐκείνης λόγον σοι ἐρῶ ὅτε γὰρ με ἐξέπεμπεν ὅτι ἢ Ἀρκαδίαν, ὡς παῖ, μήτηρ μὲν σε, ἔφη ἐγὼ εἰμι Πηνελόπη ἢ Σπαρτιάτις τὸν πατέρα δ' γίνωσκε θεὸν ἔχων Ἑρμῆν καὶ Μαίαν καὶ Διός. εἰ δ' κερασφόρος καὶ τραγοσκελὴς εἴ, μὴ λυπεῖτω σε, ὅποτε γὰρ μοι συνῆν ὁ πατὴρ ὁ σὸς, τράγω ἑαυτὸν ἀπέεικαεν ὡς λάδου.

2. Ε. Νῆ Δία μέμνημαι ποιήσας τί τοιῦτον. ἐγὼ γὰρ ἔν ὃ ὅτι κάλλει μέγα φρονῶν, ἔτι ἀγένειος αὐτὸς ὢν, σὸς πατὴρ κεκλήσομαι, καὶ γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν ὅτι τῇ ἐκπαιδία; Ρ. Καὶ μὴν κατασχυνώ σε, ὡς πᾶτες· μουσικὸς τε γὰρ εἰμι, καὶ συ

¹ ἴσως τινός] Τινὸς post παροξύτονον, servat accentum quod supra monuimus. Vide supra Dial. 6. cyphr. 3, & 8.

² Σκέλη δίχληα] Σκέλη non proprie est pes, sed ea pars corporis, quae femur, tibiam, atque etiam pedem

continet, δίχληα autem est a χῆλη, quae praeter alia etiam ungulam significat.

* ἦπερ ἔλαδον αἶγα μοιχεύσας ἔγωγε] Vide Method. nostram p. 125.

3. Ἀντὶ ἐμῷ] Curta locutio pro ἀντὶ παιδὸς ἐμοῦ ὁμοίως.

εἰζὼ πάνυ ⁴ καπυρόν. Καὶ ὁ Διόνυσος ἔδεν ἐμῷ
 ἄνευ ποιεῖν δύναται, ἀλλ' ἐταῖρον καὶ ⁵ διασώτην πε-
 ποίηκέ με. καὶ ἡγῆμαι αὐτῷ τῷ χορῷ καὶ τὰ ποίμνια
 ὃ εἰ θεάσαιό με ὅποσα περὶ Τέγαιαν, καὶ ἀνὰ τὸ Παρ-
 θέριον ἔχω, πάνυ ἡδύση. ἄρχω ὃ καὶ τῆς Ἀρκαδίας
 ἀπάσης, πρῶτην ὃ καὶ Ἀθηναίοις συμμαχήσας, ἔτιω
 ἡρίτευσσα ἐν Μαραθῶνι, ὥστε καὶ ἀριεῖον ἡρέθη μοι
 τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει σπήλαιον· ἦν γὰρ ἐς Ἀθήνας
 ἔλθης, εἴση ὅσον ἐκεῖ τῷ Πανὸς ὄνομα. Ε. Εἰπέ δέ
 μοι, γεγάμηκας, ὦ Πᾶν, ἦδη; τῷτο γ' οἶμαι καλεῖσί
 σε. Π. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ, ἐρωτικός γάρ εἰμι, καὶ
 ἐκ ἀν ⁶ ἀγαπήσαιμι συνῶν ⁷ μιᾷ. Ε. Ταῖς αἰξί
 δηλαδὴ ἐπιβαίνεις. Π. Σὺ μὲν σκώπτεις ἐγὼ δὲ τῇ
 σε Ἥχοϊ, καὶ τῇ Πίτυϊ σύνεμι, καὶ ἀπάσαις ⁸ τῷ
 Διονύσῳ Μαινάσι, καὶ πάνυ σπευδάζομαι πρὸς αὐ-
 τῷ. Ε. Οἶδα ἔν ὃ, τι χαρίση, ὦ τέκνον, τὰ
 πρῶτα αἰτῶνί μοι; Γ. Πρώτατ' ἔ, ὦ πάτερ, ἡμεῖς
 δὴ ⁷ ἴδωμεν ταῦτα. Ε. Καὶ πρόσθι μοι, καὶ φι-
 λοφρονῶ πατέρα ὃ ὄρα μὴ καλέσης με ⁸ ἀκρόντος
 γε τινός.

4 Καπυρόν] A κάπυς spiritus vel
 κάπυς spirō; idem ac καπύσων, five
 ἐκπνέων. πάνυ καπυρόν recte exponitur
 admodum pleno spiritu euρημῶς ἐκάλεισε
 καπυρόν τὸ τραχὺ καὶ τὸ ἀγροικόν τῷ
 τυρέγματος.

5 Διασώτην] Interp. recte exposuit
 socium, sed intelligi debet is qui simul
 cum alio venit choreas, & epulas cele-
 bratum, a διάσος, convivantium cœtus
 vel convivium.

6 Ἀγαπήσαιμι μιᾷ] Una contentus
 forem; semper ita reddendum ἀγαπῶ,
 quando cum dat. construitur.

7 Ἰδωμεν] Subjunct. ab aor. 2.
 Indicat. εἶδον, peculiare huic verbo in
 reliquis modis abjicere & quasi esset
 augmentum.

8 Ἀκρόντος γε τινός] Interdum τινός
 servat accentum, vid. n. 1.

Διάλογος ἡ.

Διὸς καὶ Ἑρμῆ.

ΤΗ' Ν τῷ Ἰνάχῃ παῖδα τὴν καλὴν οἶδα, καὶ
Ἑρμῇ, Ε. Ναί, καὶ Ἰὼ λέγεις, Ζεὺς. Οὐκ
ἔτι παῖς ἐκείνη ἔστιν, ἀλλὰ δάμαλις. Ἑρ. Τεράστιον
τῆτο, ἢ τῷ τρόπῳ ἐνηλλάγη; Ζεὺς. Ζηλοῦσιν
σασα ἢ Ἡρα μέτεβαλεν αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ καινὸν
* ἀλλό τι δεινὸν ἐπ' ἐμνηχάνηται, τῇ κακοδαίμονι
βεκόλον τινὰ πολυόμματον Ἄργον τένομα ἐπέστη-
σεν, ὃς νέμει καὶ δάμαλιν, αὐτὴν ὦν. Ἑρ. Τί ἐστι
ἡμᾶς χρὴ ποιεῖν; Ζεὺς. Κατὰ πᾶν μῦθον εἰς τὴν Νέ-
μεαν ἐκεῖ δέ περ ὃ Ἄργος βεκόλει) ἐκείνον μέ-
ἀποκτεῖνον, καὶ Ἰὼ διὰ τῷ πελάγῳ εἰς τὴν Αἴγυπτον
ἀπαγαγὼν Ἰσιν ποιήσον, καὶ τὸ λοιπὸν ἔγωγε Θεὸς
τοῖς ἐκεῖ, καὶ τὸν Νεῖλον ἀναγέτω, καὶ τὰς ἀνέμους
ἐπ' ἐμπεπέτω, καὶ σωζέτω τὰς πλέοντας.

1 Τῷ] Pro τινι] ut & alibi apud Atticos Scriptores.

* Ἄλλο τι] Præcipit Vulgaris Grammatica ut enclitica dictio amitteret accentum quoties præcedens dictio habet acutum in penultima, sed aliter fit quoties ea penultima sit longa positione & ultima brevis, tunc enim transmittit accentum enclitica dictio,

non secus ac cum præcedentis dictionis penult. circumflebitur. Vid. Theophrastus. β. v. 144. 158.

2 Retento accentu in τινὰς, ita enim amat esse dissyllabæ encliticæ post voces paroxytonas non trochaicas. Vid. supra, Dial. 2. n. 1. & Dial. 7. n. 1. & 8.

Διάλογος Σ'.

Ἀπόλλωνος καὶ Ἡφαίστου.

1. **Εὐρακας**, ὦ Ἀπολλων, τὸ τῆς Μαίας βρέ-
φου τὸ ἄρτι τεχθέν, ὡς καλόν τέ ἐστι καὶ
περσγελᾶ πᾶσι, δηλοῖ τέ τι ἡδὴ ὡς μέγα ἀγαθὸν
ἀποβησόμενον; Ἀπόλ. Ἐκεῖνό γε φῶ βρέφου, ὦ
Ἡφαίστε, ἢ μέγα ἀγαθόν, ὃ τῷ Ἰαπετῷ πρεσβύτε-
ρόν ἐστιν, ὅσον ἐν τῇ πανουργίᾳ; Ἡφαι. Καὶ τίνα
ἂν ἀδικῆσαι δύναίτο ἀρτίτοκον ὄν; Ἀπ. Ἐρώτα ἢ
Ποσειδῶνα ἢ ἢ τρέλαιναν ἐκλεψεν, ἢ τὸν Ἄρη καὶ
πέτε γὰρ ἐξείλκυσε λαδῶν τῷ κελεῦ τὸ ξίφος, ἵνα
μὴ ἑμαυτόν λέγω ὃ ἀφώπλισε τῷ τόξῳ, καὶ τῷ βε-
λῶν. Ἡφ. Τὸ νεογνὸν τῷτο ὃ μόγις ἐκινήτο ἐν
τοῖς σπαργάνοις;

2. Ἀπ. Εἴση, ὦ Ἡφαίστε, εἴ σοι προσέλθῃ μόνον.
Ἡφ. Καὶ μὴ προσῆλθεν ἡδὴ. Ἀπ. Τί ἐν, πάντα
ἔχεις ἐργαλεῖα, καὶ ὅθεν ἀπόλωλεν αὐτῷ; Ἡφ.
Πάντα, ὦ Ἀπολλων. Ἀπ. Ὅμως ἐπίσκεψαι ἀκ-
ριβῶς. Ἡφ. Νὴ Δία, ἢ πυράγραν ἔχ ὁρῶ. Ἀπ.
Ἀλλ' ὅφει αὐτὴν περ ἐν σπαργάνοις τῷ βρέφει. Ἡφ.
Οὕτως ὀξύχειρ ἐστὶ κατὰ περ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμελεῖ-
σας ἢ κλεπτικὴν; Ἀπ. Οὐ γὰρ ἤκυσας αὐτῷ λα-
λῆναι ἡδὴ ρωμύλα, καὶ ἐπίτερχα, ὃ ἢ καὶ διακο-
νέσθαι ἡμῖν ἐθέλει, χθρὲς ἢ προσκαλεσάμεναι τὸν
ἑρῶτα, κατέπαλαισεν ἐνθάδε, ἐκ οἷδ' ὅπως ὑφέλκων
τὸ πόδε, εἶτα μέλαξυ ἐλαινέμεναι, τῆς Ἀφροδίτης
κέν ἢ κετὸν ἐκλεψε προσπύξαμεναι αὐτὸν ἐπὶ τῇ
αἰκῇ, τῷ Διὸς ἢ γελῶντα τὸ σκῆπτρον, εἴ ἢ μὴ
C βαρυτι

βαρύτερος ὁ κεραυνὸς ἦν, καὶ πολὺ τὸ πῦρ εἶχε, καὶ κεῖνον ἀνὴρ ὑφείλετο.

3. Ἡφ. Γοργὸν τίνα τὴν παῖδα φῆς. Ἀπ. Οὐ μόνον, ἀλλ' ἤδη καὶ μουσικόν. Ἡφ. Ἐγὼ τὸ τεκμαίρεσθαι εἶχες; Ἀπ. Χελώνην περ νεκρὰν εὐρὼν ὄργανον ἀπ' αὐτῆς συνεπήξατο, πῆχες γὰρ ἐναρμόσας, καὶ ξυγώσας, ἐπεῖτα καλάμους ἐμπήξας, καὶ μαγάδιον ὑποθεῖς, καὶ ἐντεῖνάρην ἐπὶ χορδὰς μελωδεῖ παύου γλαφυρὸν, ὃ Ἡφαῖς, καὶ ἐναρμόνιον, ὡς καὶ αὐτῷ φθονεῖν τὸν πάλαι κισσαρίζειν ἀσκεῖντα.

4. Ἐλεγε δὲ ἡ Μαῖα ὡς ἐδὲ μῆροι τὰς νύκτας ἐν τῷ ἔρανῳ, ἀλλ' ὑπὸ περιεργίας ἀχρι τῆς αἰδῆς κατ' οἱ κλέψων ² τί καὶ κεῖθεν δηλαδὴ, ὑπὸ πτερῶν δὲ ἐξί. ³ καὶ ῥάβδον τίνα πεποιήσθαι θαυμασίαν τῇ δυνάμει ἢ ψυχαγωγεῖ, καὶ καίγει τὰς νεκράς. Ἡφ. Ἐγὼ ἐκείνην ἔδωκα αὐτῷ παίγνιον εἶναι. Ἀπ. Τοῦ γάρ ἐν ἀπέδωκέ σοι τὸν μισθόν ⁴ τὴν πυράγραν. Ἡφ. Εὖγε ὑπέμνησας. ὥς βαδίζεμαι ἀποληφόμενος αὐτήν, εἶπε, ὡς φῆς, εὐρηθείη ἐν τοῖς σπαργάνοις.

¹ Τῷ] Pro interrogativo τίμη ut supra in Dial. inter Jovem & Mercurium; sed hic ἐλλείπει τρέπω, nam integrum esset τῷ τρόπῳ, aut τίμη τρόπῳ.

² Κλέψων τί] Consentiant exemplaria ut τί, monosyllabon licet sit, retineat accentum; neque ausi sumus,

et si contra suadeant Grammatici, mutare.

³ Καὶ ῥάβδον] De virga Mercurii vid. Homer. Odyss. 5. & Virg. Aeneid. 4.

⁴ Τὴν πυράγραν] Subintelligitur κλέψας ἐξελευσας, aut aliquid tale.

Διάλογος ι.

Ἡφαιστος καὶ Διός.

1. **Τ**ί με, ὦ Ζεῦ, δεῖ ποιεῖν; ἤκω γὰρ ὡς ὀκέλευσας ἔχων τὴν πέλεκυν ὀξύτατον εἰ καὶ λίθους δύοι μιᾷ πληγῇ διατρεμεῖν. Ζεύς. Εὖγε, ὦ Ἡφαιστε, ἀλλὰ δῖέ με τὴν κεφαλὴν εἰς δύο κατεργκῶν. **Ηφ.** Περὶ μὲ εἰ μέμηνα; πρόσταττε δὲ ἐν τᾷ ληθές ὅπερ θέλεις σοι γενέσθαι. **Ζ.** Διαιρεθῆναί μοι τὸ κρανίον, εἰ ὅτι ἀπειθήσεις ἐν νῦν πρῶτον ὀργιζομένης πειράσῃ με, ἀλλὰ χρὴ καδικνεῖσθαι παντὶ τῷ θυμῷ, μηδὲ μέλλειν, ἀπάλλυμαι γὰρ ὑπὸ τῶν ὠδίνων, αἵ με τὴν ἐγκέφαλον ἀναστρέφουσιν. **Ηφ.** Ὄρα, ὦ Ζεῦ, μὴ κακὸν τι ποιήσωμι, ὅξυς γὰρ ὁ πέλεκυς ἔστι, καὶ ἐκ ἀναιμωτῆ, ἐδὲ κατὰ τὴν εἰλείθυιαν μαιώσεται σε. **Ζ.** Καλένευκε μόνον, ὦ Ἡφαιστε θάρρῳ, οἶδα γὰρ ἐγὼ τὸ συμφέρον. **Ηφ.** Ἀκων μὲν, καλοῖσθω ὅτι, τί γὰρ χρὴ ποιεῖν σε κελεύω; **Ζ.**

2. Τί τῷτο; κόρη ἐνοπλῆς, μέγα, ὦ Ζεῦ, κακὸν εἶχες ἐν τῇ κεφαλῇ, εἰκότως γὰρ ὀξύθυμος ἦν ἀπὸ τῆς τῆς κεφαλῆς ἐκείνης ὑπὸ τῇ * μῆνιγγα παρθέρον ζωνῶν, καὶ ταῦτα ἐνοπλον, ἥπερ φραζόμενον, ἐκ κεφαλῆς ἐλελήθεις ἔχων, ἢ ὅτι πηδᾷ, καὶ ² πυρρῇ χιζεί;

1 Εἰλείθυιαν] Εἰλείθυια, Lucina Dea, quae praestit parturientibus, ab ἐλεῦθω, i. e. venio, quod invocetur ut foetus veniat in lucem.

* Τὸ τὴν μῆνιν] Τὸ τὴν μῆνιν, τὴν ἐκ κεφαλῆς ὑμῶν, Schol.

2 Πυρρῇ χιζεί] Πυρρῇ χιζείν, optime

convenit Palladi quippe armata, nam πυρρῇ, ut aiunt Lexicographi, est armata saltatio, ἀπὸ τῆς Πύρρης Ἀχιλλεύου πάνου, ut ait de saltatione libello Lucianus, διαπρέφαίτο ἐπὶ τῇ ὀρχησικῇ, i. e. a Pyrrho Achilles filio in arte saltandi egregie docto.

καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσκει, καὶ τὸ δόρυ πάλαι καὶ ὅν-
 θεσιᾶ, καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ καὶ ἀκμαία γεγέ-
 νηται ἥδη ἐν βραχεῖ, γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ
 καὶ τῷτο ἡ κόρυς. ὦς, ὦ Ζεῦ, ⁴ μαίωμαι μοι ἀπό-
 δῶ. ἐγγυήσας μοι αὐτήν. Ζ. Ἀδύνατα αἰτεῖς,
 ὦ Ἥφαιστε· παρθένης γὰρ αἰεὶ θέλει μένειν, ἐγὼ
 γὰρ τό γε ἐπ' ἐμοὶ ὑδὲν ἀντιλέγω. Ἥφ. Τῷτ' ἐβου-
 λόμην, ἐμοὶ μολήσῃ τὰ λοιπὰ, καὶ ἥδη δυναρπάσῃ
 αὐτήν. Ζ. Εἴ σοι ῥάδιον, ἔγωγε ποίει. πλὴν οἶδα
 ὅτι ἀδυνάτων ἐρᾶς.

3. Ενθεσιᾶ] Divino agitur furore ab
 ἐν, in, & Θεός, Deus, quasi intus ha-
 bens numen aliquod : hinc ενθεσιασμός,
 quod Hesychius interpretatur esse ὅτε
 ἡ ψυχὴ ὅλη ἐλλάμπεται ὑπὸ τῆ Θεᾶ ;
 i. e. quando anima tota illuminatur
 a Deo.

4. Μαίωμαι] Μαίωτρον τὸ τῇ Μαίᾳ
 διδόμενον, i. e. præmium quod obste-
 trici solvitur, ἢ γὰρ Μαῖα ὀμφαλοδόμος
 καὶ περὶ τῆς τιλίσσας ἱατρὸς.

5. Ἐγγυήσας] Particip. aor. i. ab
 ἐγγυάω, spondeo; hoc autem ab ἐγγύ-
 σπονδο.

Διάλογος ια'.

Ἑρμῆ καὶ Ἀπόλλωνος.

Ι. Τὸ σκυθρωπὸς εἶ, ὦ Ἀπολλων; Ἀπ. Ὅτι
 ὦ Ἑρμῆ, δυσυχῶ ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς. Ἑρ.
 Ἀξίον γὰρ λύπης τὸ τοῦτο, σύ γὰρ τί δυσυχεῖς;
 ἢ τὸ κατὰ τὴν Δάφνιν σε λυπεῖ ἔτι; Ἀπ. Οὐδαμῶς
 ἀλλ' ἐρώμενον πενθεῶ τὸν Λάκωνα τὸν Οἰβάλε. Ἑρ.
 Τέθνηκε γὰρ, εἶπέ μοι, ὁ Ὑακυνθός; Ἀπ. Καὶ μά-
 λα. Ἑρ. Περὶ τίνος, ὦ Ἀπολλων; ἢ, τίς ἔτα-
 ἀνέρας; ἢν, ὡς ἀποκτεῖναι τὸ καλὸν ἐκεῖνο με-
 ράκιον; Ἀπ. Αὐτὸς ἐμὲ τὸ ἔργον. Ἑρ. Οὐκ ἔστι
 μάντις

ἐν- μάνης, ὦ Ἀπολλων. Ἀπ. Οὐκ, ἀλλὰ δυσίχνημα
 ἐγέ- τι ἄκῆσιον ἐγένετο. Ἑρ. Πῶς; ἐθέλω γὰρ ἀκῆσαι
 σμεῖ- τὸν λόγον.

2. Ἀπ. Δισκέυειν ἐμάνθανε, καὶ γὰρ συνεδίσ-
 κευον αὐτῷ, ὃ ὅ * κἀκίσα ἀνέμων ἀπολέμῃος Ζέ-
 φυρος, ἥρα μὲν ἐκ πολλῆς ὅ αὐτὸς, ἀμελέμῃος ὅ,
 καὶ * μὴ φέρων τὴ ὑπεροφίαν, ἐγὼ μὲν ἀνέρριψα, ὥσ-
 περ εἰώθαμην, τὸν δίσκον ἐς τὸ ἄνω, ὃ ὅ ἀπὸ τῆς
 Ταυγέτης καὶ ἀπνέουσας ἐπὶ κεφαλῇ τῷ παιδὶ ἐνέ-
 σισε φέρων αὐτὸν, ὥς τε ἀπὸ τῆς πλεηγῆς αἵμα τε
 ῥῆναι πολὺ καὶ τὴ παῖδα ἐνθὺς ἀποθανεῖν, ἀλλ' ἐ-
 γὼ τὴ μὲν Ζέφυρον αὐτίκα ἡμυνάμην κατατοξέυ-
 σας, φεύγοντι ἐπιστόμῃος ἄχρη τῆ ὄρεα, τῷ παιδὶ
 ὅ καὶ τάφον ὅ ἐχωσώμην ἐν Ἀμύκλαις ὅπως ὃ δίσ-
 κος αὐτὸν κατέλαβε, καὶ ἀπὸ τῆ αἵμαϊος ἀνθῆος
 αἰαδῦναι γῆν ἐποίησα ἥδιστον, ὦ Ἑρμῆ, καὶ ἐναι-
 θέστατον ἀνθέων ἀπάντων, ἔτι καὶ γράμματα ἔχον
 ἐπαιάζοντα τῷ νεκρῷ. ἄρα σοι ἀλόγως λελυωῆ-
 ναι δοκῶ; Ἑρ. Ναί, ὦ Ἀπολλων ἥδεις γὰρ τὸν
 δινητὸν πεπονημῃος τὴ ἐρώμῃον, ὥς τε μὴ ἄχρη
 ἀποθανόντιος.

2. Ἀκῆσιον] Διὰ τὴ κράσιος ἀντὶ τῆς
 ἀκῆσιον, ὅπο τῆς α ἑρπυτικῆς μεριδίας
 καὶ ἐκῆσιος, spontaneus; τῆτο ὅ ἀπὸ τῆς
 ἀκῆς, volens, prudens, &c.

* ὅ κακίσα ἀνέμων ἀπολέμῃος Ζι-
 φυρος] i. e. pessimus ventorum perditus
 Zephyrus. Sic Ζεὺς dicitur πρῶτα θεῶν
 ὑπατος καὶ ἀριστος, Od. τ. 303. αἰετὶς
 ἀπολέμῃος κακίσα ὀρνέων. in Dial. Pro-
 methe. & Jovis.

* Μὴ φέρων τῷ ὑπεροφίαν, ἐγὼ]
 MS. addit verbum, quod videtur ce-
 esse ἐβόλευσε, μὴ φέρων τῷ ὑπεροφίαν
 ἐβόλευσε, Grav.

3 Ἐχωσώμην] Aor. i. med. ἀπὸ
 τῆς χώννυμι, fut. χῶσω χῆν, i. e. ag-
 gerem duco, χῆς autem a χῆω.

4 Πεπονημῃος] Passiva forma, sed
 sensu activo, ut in aliis id genus ver-
 bis & participiis accedere, ioler, vide
 infra Dial. 15. n. 8. Interpres recte
 reddit ἥδεις πεπονημῃος, Novas te com-
 parasse; πεπονημῃος autem respicit σὺ,
 qui præcedit ἥδεις. Locutionem haud
 absimilem infra habes Dial. 15. n.
 6. quam vide, & quæ in eam nota-
 vimus.

Διάλογος ιβ'.

Ἔρωτος καὶ Διός.

1. **Α**ΛΛ' εἰ καὶ τι ἥμαρτον, σύγγνωθί μοι παῖδιον γὰρ εἰμι, καὶ ἔτι ἄφρων. Ζεὺς. Σὺ παῖδιον, ὦ Ἔρως, ὃς ἀρχαιότερος εἶ πολὺ τῷ Ἰαπετῷ; ἢ διότι μὴ πώγωνας, μηδὲ πολὺ ἔφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βρέφους ἀξίους νομίζεσθαι, γέρων καὶ ¹πανῆργος ὢν; Ἐρ. Τί δέ σε ἠδίκησα ὁ γέρων, ὡς φῆς, ἐγὼ διότι με καὶ πεδῆσαι διανοή; Ζ. Σκοπεῖ, ὦ κατάρτα, εἰ μικρὰ, ὃς ἐμοὶ μὲν ἔτι ὄν-
 τρυφᾷ, ὥστε μηδὲν ἔστιν ὃ μὴ πεποίηκάς με, σάτυ-
 ρον, ταῦρον, χρυσόν, κύκνον, αἰετόν, ἐμὲ δ' ὅλως
 ὑδεμίαν ἢν τινα ἐξαδῆναι πεποίηκας, ὑδὲ συνῆκα
 ἡδὺς γυναικὶ διὰ σε γεγεννημένον. ἀλλὰ με δὲ
³μαγγανεύειν ἐπ' αὐτάς, καὶ κρυπτεῖν ἐμαυτόν. αἱ
 δ' ἢ, τὰ μὲν ταῦρον ἢ κύκνον φιλοῦσιν, ἐμὲ δ' ἢ ἴδωσι,
⁴τεθνήσκειν ὑπὸ τῷ δέεσι. Ἐρ. Εἰκότως καὶ γὰρ φέρεσιν,
 ὦ Ζεῦ, θνήσκειν ἔσθαι τὴν πρόσσοψιν.

2. Ζεὺς. Πῶς ἐν τῷ Ἀπόλλωνι ὁ Βεράγχος, καὶ ὁ
 Ὑάκινθος φιλοῦσιν; Ἐρ. Ἀλλ' ἡ Δάφνη καὶ κείνον
 ἔφευγε, καί τοι κομήτην καὶ ἀμύμονα ὄντα. εἰδ' ἐδέ-
 λαις ἐπέρατ' ἔτι, μὴ ἐπίσειε τὴν αἰγίδα. μηδὲ
 τὸ κεραυνὸν φέρε, ἀλλ' ὡς ἡδίστον ποιεῖ σεαυτόν. ἐ-
 κατέ-

1 Πανῆργος] Ἀπὸ τῶν πάντων οὐτι, καὶ ἔργον, οὐτις, qui nihil sibi non licere putat; vel ut Hesychius περιεργάζει ὁ ἐν ποιησὶ πάντ' ἐργαζόμενος.

2 Ἐντροφᾶς] Per delicias illudis, a τρυφῇ, delicia.

3 Μαγγανεύειν] Prestigiis uti, ἀπὸ τῆς μάγαντος, prestigia.

4 Τεθνήσκει] Per contractionem α τεθνήσκει, 3. p. prat. med. ab inu-
 sitato θνήσκω, in cuius locum succellit θνήσκει.

κατέρωθε καθεμῶν⁵ βοτρυχας, τῇ μίτρα τέττες
 ἀνελημμέν⁶, πορφυρίδα ἔχε, ὑποδέε * χρυσίδα,
 ὑπ' αὐλῶ καὶ τυμπάνοις ἔκρυμμα βαῖνε, καὶ ὅφει
 ὅτι πλείους ἀκολοῦσέν σοι^ο τῷ Διονύσῃ Μαινάδων.
 Ζ. Ἀπαγε, ἐκ ἀν' δοξαίμῳ ἐπέρατ^ο. εἰ^ο τοι-
 ῶτ^ο γενόμεν^ο. Ερ. Οὐκᾶν, ὦ Ζεῦ, μηδ' ἐρᾶν
 θέλε, ῥάδιον γὰρ τῷτό γε. Ζ. Οὐκ. ἀλλ' ἐρᾶν μέν,
 ἀπραγμονέστερον δ' αὐτῷ ἐπιτυχεῖν. ἐπὶ τέτοις
 αὐτοῖς ἀφήμι σε.

⁵ Βοτρυχας¹ Βότρυχοι, *cincinni*,
 ῥόκαμοι, Hesych. quid ita dicti nu-
 rantur Etymologistæ, dum fudant o-
 tendere, nec operæ pretium videre.
 Tandem vocem vid. Dial. 20. n. 64.
 * Χρυσίδα²] Χρυσίς, κύριον. Χρυσή
 ῥάδιον. ὥσπερ ἡ ἐκ τῆ ἀργύρε ἀργυρίς.

Schol. hic autem χρυσὴ κρητὶς.
⁶ Τῶν Διονύσων Μαινάδων] Ambigua
 locutio, potest enim significare quam
 Menades Bacchi sequuntur Te, vel
 quam sunt Menades, i. e. Cōmites Bac-
 chi, posterior, sensus verior, quem sa-
 tis videbat interpretes.

Διάλογος ιγ'.

Ζεφύρε καὶ Νότε.

1. ΖΕΦ. Οὐ πώποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρε-
 πεσέειν εἶδον ἐν τῇ θαλάτῃ, ἀφ' ἧ
 ἡμι, καὶ πνέω, σὺ δ' ἐκ εἶδες, ὦ Νότε; Νο. Τί-
 να ταύτην λέγεις, ὦ Ζέφυρε, τὴν πομπήν; ἢ τί-
 νες οἱ πέμποντες ἦσαν, Ζ. Ἡδίστα θεάματ^ο ἀ-
 τελέφθης, οἷον ἐκ ἄλλο ἴδοις ἔτι. Ν. Παρὰ τὴν
 Ἐρυθρὰν γὰρ θάλασσαν εἰργαζόμεν. ἐπέπνευσα δέ

τι

¹ Ἀτελέφθης] Non male quoad
 sensum interpret *caruisse*. Proprie au-
 tem significat *relictus*, vel *separatus*
 es. Eodem redit utrumque, qui e-
 nim *separatus* ab eo, quod vult,
 caret.

τι καὶ μέρῳ τῇ Ἰνδικῆς, ὅσα παράλια τῇ χώρᾳ
ἔδεν ἔν οἶδα ὧν λέγεις. Ζ. Ἀλλὰ τῇ Σιδωνίᾳ
Ἀγήνορα εἶδες; Ν. Ναί· τῇ τῇ Εὐρώπης πατέρα
τί μὴν; Ζ. Περὶ αὐτῆς ἐκείνης διηγήσομαι σοι. Ν.
Μὲν ὅτι ὁ Ζεὺς ἔρασῃς· ἐκ πολλῆ τῆς παιδός,
τῷτο γὰρ καὶ πάλαι ἠπιστάμην. Ζ. Οὐκ ἔν τῇ μὲν ἔρα
τα οἶδα. τὰ μὲν ταῦτα ὅ ἥδη ἄκυσον.

2. Ἡ μὲν Εὐρώπη κατέληλύθει ἐπὶ τὴν ⁴ πύ-
ρα παίζουσα, τὰς ⁵ ἡλικιώτιδας παραλαβούσα.
Ζεὺς ὅ ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν, συνέπαιζεν αὐταῖς
κάλλιστον φαινόμενον. Λευκός τε γὰρ ἦν ἀκριβοῦς
καὶ τὰ κέρατα οὐκαμπῆς, καὶ τὸ βλέμμα ἡμερ-
εσκίρτα ἔν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῇ ἡϊόνῳ, καὶ τὸ ἐμυκάτο
διστον, ὥς τὴν Εὐρώπην τολμῆσαι καὶ ἀναβῆναι αὐ-
τόν. ὡς ὅ τῷτο ἐγένετο, δερμαῖον μὲν ὁ Ζεὺς ὤρ-
μησεν ἐπὶ τὴν θάλατταν φέρων αὐτήν, καὶ ἐνήχε-
το ἐμπεσῶν. Ἡ ὅ πάνυ ἐκπλαγεῖσα τῷ πρᾶγ-
ματι, τῇ λαιᾷ μὲν ⁶ εἶχετο τῆς κέρατον, ὡς μὴ
ἀπολιθάνοι. τῇ ἑτέρᾳ ὅ ἠνεμωμένον ⁷ τῇ πέπλῳ

2 Ὡν λέγεις] Plena esset oratio si diceretis ἐκείνων ἃ λέγεις. Sed ejusmodi omissio non infrequens.

3 Ἐκ πολλῆ] i. e. ἐκ πολλῆς χρόνῳ.

4 Ἡϊόνα] Ἡ ἡϊών ὁ ὅς θάλατταν ὁπότε, i. e. locus maritimus vel juxta mare, ut non nemo exponit. De hujus vocis origine multum sudat Etymologista; sed, ut nobis videtur, frustra.

5 Ἡλικιώτιδας] Expone coetaneas, vel ejusdem, ac ipsa esset, ætatis virgines. Nam ἡλικιώτις Adjectivum est scæminini tantum generis ὅτῳ τῆς ἡλικίας, ætas, cujus masculinum est ἡλικιώτης.

6 Εἶχετ ὅ κέρατος] Ne mireris adhuc significare ἔχομαι, & cum Genitivo construui, nam id perfrequens.

7 Τὸν πέπλον] Ὁ πέπλος καὶ τὸ

πέπλον, ἱμάτιον γυναικῶν ὅσπερ ὁ πέπλος τῶν ἄνδρῶν. Ita nonnulli; sed ostendit H. Stephanus loco non uno virorum vestimenta etiam vocari πέπλους, prius fortasse ea de re monitum ab Eustathio in Hom. Iliad. β'. 43, &c. tribuitur etiam rebus inanatis, Cynni. Homer. Iliad. ε. v. 164 πηλα, Græc. λάρνακι, in qua conduntur cineres mortui. Iliad α'. v. 796. simpliciter igitur, & proprie videtur significare quodvis velamentum & molli filo, quo cum sæpe circumvolverit mulieres, adeperum est nomen vestimenti muliebris; quod ἐκ ἐνεδύοντο ἀλλ' ἐπερονῶντο, καὶ περιεβόλῃς καταρρέων αὐτὰς εἰς τὸ ἐδύοντο φάνηται ut Eustathius loquitur.

ξυνεῖχε. Ν. Ἡδὴ τὸτο θέαμα, ὦ Ζέφυρε, εἶδες ὃ ἐρωτικόν, Νηχόρμῳ καὶ Δία. φέροντα τὴν ἀγαπωμένην;

3. Ζέφ. Καὶ μὴν τὰ μετὰ ταῦτα ἡδῶ παραπολύ, ὦ Νότε. ἢ τε γὰρ θάλαττα ἐνδυε ἀκτύμων ἐγένετο, καὶ τὴν γαλήνην ὀπισπασαμένη λείαν παρέεικεν ἑαυτήν. ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν ἄγοντες, ἐδὲν ἄλλο, ἢ θεαταὶ μόνον τῶν γιγνομένων παρηκολυόμεθα. Ἐρωτες δὲ παραπείωμοι μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλατταν, ὡς ἐνίοτε ἄκροισι τοῖς ποσὶν ὀπφαιύειν τὸ ὕδατος, ἡμμένας τὰς δᾶδας φέροντες ἡδὸν ἅμα τὸν Ὑμέναιον. αἱ Νηρηίδες δὲ ἀναδύσαι παρίππευον ὅππῃ δελφίνων ὀπικροτῆσαι, ἡμῖν γυμνοὶ αἱ πολλαί. Τό τε τῶν Τριτώνων γένος καὶ εἰ τι ἄλλο μὴ φοβερόν ἰδεῖν τῶν θαλαττίων, ἅπαντα περιεχόρευσε τὴν παῖδα. Ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν ὀπβεβηκὼς ἄρμαίον, ὃ παροχέμνός τε, καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων προῆγε γεγηδώς, περὶ ποταμῶν Νηχομένω τῷ ἀδελφῷ.

4. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν Ἀφροδίτην δύο Τρίτωνες ἔφερον, ὅππῃ κόγχης κατὰκαμένην, ἄνθη παντοῖα ὀππάττεσαν τῇ νύμφῃ. Ταῦτα ἐκ Φοινίκης ἄχοντες Κρήτης ἐγένετο, ὥστε δὲ ἐπέβη τῇ νήσῳ, ὁ μὲν ταῦρον ἐκ ἐτι ἐφαίνετο. ὁ ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς

8 Παρίππευον] Παρῆππεν pro-
rie super equum vehi; atque hinc
transfertur in id quodcumque vice est
proprium.

9 Παροχέμνος] Interpres red-
dit pronubus, perperam opinor. Nam
qui pronubus erat, in eodem curru
extra sponsam & sponsam sedere
solebat, ut ex Pausania docemur.
Quod nequibat Neptunus: ubi spon-
sa in tergo ferebat sponsam; expro-

nas igitur potius juxta vel a latere
vehens.

10 Ἐπιλαβόμενος τῇ χειρὶ] Non
τῷ χεῖρι. Ita enim Græci sermo-
nis post ejusmodi verba mos postulat,
ut nomen quod partem significat sub-
jungeretur in Genitivo; forte ex vi præ-
positionis ἐκ subintellecæ. Nam non-
nunquam apud Lucianum dicitur, ἐκ τῆς
ἐκτὸς λαμβάνεσθαι.

χειρὸς ὁ Ζεὺς ἀπῆγε τὴν Εὐρώπην εἰς τὸ ¹¹ Δίκταιον
 ἄντρον ἐρυθριῶσαν, καὶ κάτω ὄρωσαν, ἠπίετο γὰρ
 ἤδη ἐφ' ὃ τι ἄγοιτο. ἡμεῖς δ' ἐμπεσόντες, ἄλλος
 ἄλλο τὰς πελάγους μέρος διεκυμαίνοντο. Ν. ὦ
 μακάριε Ζεφύρε καὶ Νέε, ἐγὼ δ' γρύπας, καὶ ἐλπί-
 φανίαι, καὶ μέλανας ἀνδρώπας ἐώρων.

¹¹ Δίκταιον ἄντρον] Σπήλαιον ἐν κρήτῃ ἔτι καλεῖται.

Διάλογος ιδ'.

Αἰακῷ, Πρωτεσίλαῷ, Μενελάῳ, καὶ Πάριδος.

1. Αἰ. **Τ**ὶ ἄγχι, ὦ ¹ Πρωτεσίλαε τὴν Ἑλ-
 λην περσπεσών; Πρω. Ὅτι διὰ ταύ-
 την, ὦ Αἰακὲ, ἀπέθανον ² ἡμιτελῆ μὲν τὴν δόμον
 κατὰ λιπών, χήραν τε τὴν νεόγαμον γυναῖκα. Αἰ.
 Αἰτιῶ τοίνυν καὶ Μενέλαον, ὅστις ὑμᾶς ὑπὲρ τοῦ

¹ Πρωτεσίλαε] Πρωτεσίλαε δὲ
 φερνόμενος πρῶτος τε λαὸν καθήλατο
 τῆς νῆος, καὶ πρῶτος πέπτωκε sic Eu-
 stath. in Hom. Iliad. 2. v. 205. No-
 men autem deducit ἀπὸ τῆς πρωτεύω,
 εὖσω, ut sit, Πρωτεσίλαος, primum, καὶ
 ἀπελεύσει τὸ ὑ Πρωτεσίλαε. Cum eo
 etiam convenit Ausonius, Epitaph. 12.
 in Protefilaum;

*Fatale ascriptum nomen mihi Protefi-
 lao.*

Farnabius autem in Ovid. lib. 9. Fab.
 3. v. 67. dicit nomen postea datum
 esse cum primum vocabatur Iolans,
 sed huius sententiæ Autorem laudat
 neminem. Vide autem quæ anno-

tavimus in Latinam versionem. p. 27
 n. 3.

² ἡμιτελῆ μὲν τὴν δόμον] Respon-
 dum Homeri Il. lib. 2. v. 207.

Τῷ δ' καὶ ἀμφιδρυφὸς ἀλοχὸς φυλακ-
 ἐλέλειπτο,

Καὶ δόμον ἡμιτελὴς ---

Multa hic de voce ἡμιτελὴς, Eustathius, quæ in pauca contraxit quæ
 quis is est, qui sub nomine Didymi
 prodiit Scholiastes, ἡμιτελὴς, inquit
 ille, ἦτοι ἀτεκνός, ἢ ἀφηνικημένος
 ἐτέρῃ τῶν διοποτῶν, ἢ ἀτελείῳ
 ἔδει γὰρ ἢν τοῖς γήμασι θάλαμον
 κοδομένης.

αὐτῆς γυναικὸς ὅπῃ Τροίαν ἤγαγεν. Πρω. Εὖ λέγεις. ἐκᾶνόν μοι αἰτιατέον. Μεν. Οὐκ ἐμὲ, ὦ βέλτιτε, ἀλλὰ δικαιοτέρον τῇ Πάρι, ὅς ἐμὲ τῷ ξένῃ τὴν γυναῖκα παρὰ πάντα τὰ δίκαια ὥχετο ἀρπάσας. ἔτι γὰρ ἔχ' ὑπὸ σὺ μόνε, ἀλλ' ὑπὸ πάντων Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων ἀξιότ' ἀγχεσθαι τοσέτοις θανάτῃ αἰτίῃ γεγενημένῃ. ἰρω. Ἀμεινον ἔτω.

2. Σὲ τοιγαρὲν, ὦ ⁴ δύσσωπε, ἐκ ἀφῆσω ποτὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν. Παρ' Ἀδिका ποιῶν, ὦ Πρωτεσίλαε. Καὶ ταῦτα, ⁵ ὁμότεχνον ὄντα σοι. ἐρωτικός γὰρ καὶ αὐτὸς εἰμι, καὶ τῷ αὐτῷ Θεῷ κατέχημαι. Οἶδα γὰρ ὡς ἀκέσιόν τί ἐστι, καὶ τις ἡμᾶς δαίμων ἄγει ἐνθάδ' ἀν' ἐθέλη. καὶ ἀδύνατόν ἐστιν ἀντιτάττεσθαι αὐτῷ.

3. Πρω. Εὖ λέγεις. Εἶθε ἔν μοι τῇ ἐρωτᾷ ἐνταῦθα λαβεῖν δυνατὸν ἦν. Αἰ. Ἐγὼ σοι καὶ περὶ τῷ ἐρωτῇ ἀποκρινῆμαι τὰ δίκαια, φήσει γὰρ αὐτὸς μὲν, τῷ ἐρᾶν τῷ Πάριδι ἴσως γεγενῆσθαι ⁶ αἰτίῃ, τῷ θανάτῃ δὲ σοι, ἐδένα ἄλλον, ὦ Πρωτε-

3 Ἀγχεσθαι] Infin. pass. accidere ejus processit lin. i. τι ἄγχεις; est autem ἄγγω proprie fauces stringo, id est, suffoco, ἀπὸ τῷ ἄγχω, ὁ γὰρ ἄγων, τὴν φάρυγγα συνάγει. ut Scholiaſtes habet, i. e. qui suffocat, fauces, vel guttur constringit.

4 Δύσσωπε] Ita eum vocat Hector, Homer. Il. γ. v. 39. Idem autem vult ac αἰνόπαρι, quod sic Eustathius, Οὕτω καὶ Ἑλένη τὴν Ἰλίου κατοίκιον καλεῖ ἔχ' ὅτι δύσσωπον ἢ δυσσοιωνίσιν τὸ ὄνμα, ἀλλ' ὅτι φασιν, ἐμεῖ ἐκ ὀνομασίας. i. e. Sic Helena vocat Trojam κατοίκιον. non quod nomen Troja quicquam ominis mali portabat, sed quod non esset a se nominanda sine dolore.

5 Ὁμότεχνον] Ὁμότεχνοι dicuntur artifices qui ejusdem sunt artis; hic autem amatores, nam & ars est amandi, teste Ovidio.

6 Φήσει γὰρ αὐτὸς γεγενῆσθαι αἰτίας] Sic loqui amant Græci quando omitunt pronomen reciprocum. Vide Busb. Gr. pag. 177. a quo loquendi more nec abhorrent Latini Ovid. de Trist. lib. i. El. i.

Sed vereor tarda causa fuisse moræ.

i. e. Me causam fuisse; plura hujusmodi videas in supplemento nostro vulgaris Grammaticæ, p. 141.

28 Πλέτων & Πρωτεσίλαος Διάλογος.

σίλαε, ἢ σεαυτὸν, ὅς ἐκλαδόμενος τῆς νεογάμο
γυναικὸς, ἐπεὶ ἔρρωσεν τῇ Τρωάδι, ἔτω
φιλοκινδύνως, καὶ ἀπονενομημένως περεπήδησας τῶν
ἄλλων, δόξης ἐραθεὶς, δι' ἣν πρῶτος ἐν τῇ ἀπο-
βάσει ἀπέθανες. Πρω. Οὐκ ἔν ἐμ' αὐτῷ
σοι, ὦ Αἰακὲ, ἀποκρινέμαι δικαιοτέρα. ἢ γὰρ ἐ-
γὼ τέτων αἰτίος, ἀλλ' ἢ Μοῖρα, καὶ τὸ ἐξ ἀρ-
χῆς ἔτως ἐπικεκλωθεῖαι. Αἰ. Ὁρῶς. τί ἐν τέτοις
αἰτίαι;

7 Προσεγγίζε.] i. e. Tu & ceteri Græci.

Διάλογος ις'.

Πλέτων & Πρωτεσίλαος.

1. Πρω. **Ω** Δέσποτα, καὶ βασιλεῦ, καὶ ἡμέτερος
Ζεῦ, καὶ σὺ Διμήτρ' ὅς σ' ἔσθ' ἄνθρωπος, μὴ
ὑπερίδῃτε δέησιν ἐρωτικήν. Πλε. Σὺ δ', τίνος δέη-
σιν ἡμῶν, ἢ τίς ὢν τυγχάνεις; Πρω. Εἰμὶ μὴ
Πρωτεσίλαος ὁ Ἰφίκλος, Φυλάκιος, συστρα-

1 Πρωτεσίλαος] De voce Πρωτε-
σίλαος, vide quæ annotata sunt ad
Dialog. 14. Æac. Protefil. &c.

2. Ὁ Ἰφίκλος] i. e. ὁ υἱὸς Ἰφίκλου vid.
Hom. Il. β'. v. 213, &c. deducit au-
tem Ἰφίκλος Eustathius κατὰ συ-
γκοπὴν ἐκ τῶν Ἰφίκλος ὁ ὅστις ἰσχυρότερος.
ab ἰσι, fortiter, & κῶλον, vulgo
membrum, at proprie, ut ille vult,
res.

3 Φυλάκιος] Derivativum pa-
trium ἀπὸ τῆς φυλάκας κειμένης ἐγγυὲς
ἐκείνων ἢ ἐξωστῶν, ut Eustathius

loquitur, hoc est, ut Benedictus in
Pindar. Isthm. Od. 1. ἀντιστ. κωλ. ζ'.
interpretatur a Phylace urbe Phthio-
tidis non procul a Thebis, quæ ta-
men inter fines Thessaliæ erat. unde
nonnunquam apud hunc Autorem Θε-
σσαλος vocatur Protefilas; ea enim la-
titudine erat apud veteres Geogra-
phos Thessalia, ut præter Thessaliam
strictè sumptam comprehenderet et-
iam Phthiotin Pelasgiam, & Estia-
tin. Vid. Hill. in Διονυσ. περὶ τῆς
v. 427.

τιώτης τῷ Ἀχαιῶν, καὶ πρῶτος ἀποθανὼν τῷ
 ἔω' Ἰλίου. δέομαι ὅ ἀφειδείς πρὸς ὀλίγον ἀνα-
 βιώναι πάλιν. Πλκ. Τέτον μὲν τ' ἔρωτα, ὡ Πρω-
 τεσίλαε, πάντες νεκροὶ ἔρωσι. πλὴν ὕδεις ἂν αὐ-
 τῶν τύχη. Πρω. Ἀλλ' ὦ τῷ ζῆν Ἀἰδωνεῦ, ἔρω
 ἔγωγε, τῆς γυναικὸς ὅ, ἣν νεόγαμον εἶτι ἐν τῷ
 θαλάμῳ κατὰ λιπῶν, ὥχρ' ἡμην ἀποπλέων εἶτα ὁ
 κακοδαίμων ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανον ὑπὸ τῷ Ἐκ-
 πορῷ, ὁ ἔν ἔρωσι τῆς γυναικὸς, ὦ μετρίως ἀπο-
 κναίει με, ὡ δέσποτα, καὶ βέλομαι καὶ πρὸς ὀλί-
 γον ὀφθαίς αὐτῇ κατὰ βῆναι πάλιν. Πλκ. Οὐκ
 ἔπιες, ὡ Πρωτεσίλαε τὸ Λήθης ὕδωρ; Πρω. Καὶ
 μάλα, ὡ δέσποτα. ⁷ τὸ ὅ πρᾶγμα ὑπέρογκον
 ἦν. Πλκ. Οὐκ ἐν περιμένον. ἀφίξεται γὰρ ὁ κείνη
 ποτὲ, ὅδ' ἐν σε ἀνελθεῖν δέήσει. Πρω. Ἀλλ' ὦ φέρω
 τὴν διατριβὴν, ὡ Πλέτων. ⁸ ἡράδης ὅ καὶ αὐτὸς
 ἦδη, καὶ αἶσα οἶον τὸ ἔρᾶν ἔστιν.

2. Πλκ. Εἶτα. τί σε ὀνήσει μίαν ἡμέραν ἀνα-
 βιώναι, μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ ὕδωρ μὲν; Πρω.
 Οἶμαι πείσειν καὶ κείνην ἀκολυθεῖν παρ' ὑμᾶς, ὥς,
 ἀνθ' ἑνὸς δύο νεκρὸς λήψῃ μετ' ὀλίγον. Πλκ. Οὐ
 θέμις γενέσθαι ταῦτα. ὅδ' ἐγένετο πῶπυτε. Πρω.

4 Ἐπ' Ἰλίου] Ἰλιος propr. Adject.
 deduct. ab Ἰλος qui urbem amplifi-
 cavit & denominavit, inde Pindar.
 Nem. Od. 8. ἀντιστ. καλ. ib. Ἰλκ πό-
 λιν. Homer. plerumque ἢ Ἰλίου cum
 respectu ad πόλιν, ceteri tere ἄστυ
 εἰσφύουσιν, & dicunt τὸ Ἰλίου. vid.
 Dial. 18. n. 66.

5 Ἀἰδωνεῦ] Idem ac Ἀΐδης niger
 umbrarum custos: locus, ubi conclu-
 duntur, consimili nomine vocatur ἄδης,
 sive αἰς. τόπος σκοτεινὸς ὑπὸ γῆν ἀφα-
 ρισμένος ψυχαῖς παρὰ τὸ ἀσφύ-

τικόν, καὶ τὸ εἶδω εἶσα τὸ βλέπω, ut
 Eustathius habet in Hom. Il. α.

6 Ἀποκναίει] Valde contristat ἀπὸ
 praeposit. hic augeat significationem ut
 alibi de eadem notavimus. Vid. Dial.
 19. n. 55.

7 Τὸ ὅ πρᾶγμα] Τὸ in hoc loco
 ἐμφατικόν ἔστι. hac res, scilicet πικρία,
 quod perpetuo eum urgebat, desiderium.

8 Ἠράδης] Vox passiva, & acti-
 va significatio: vid. Dial. 18. n. 36.
 & 62, & 64.

9 ἀναμνήσω σε, ὦ Πλέτων. Ὁρφεὶ γὰρ δι' αὐτὴν ταυτην τὴν αἰτίαν τὴν Εὐριδίκην παρέδοτε, καὶ τὴν 10 ὁμογενῆ μου Ἀλκίησιν παρεπέμψατε Ἡρακλεῖ χαριζόμενοι. Πλκ. Θελήσεις ὅ ἔτω κρανίου γυμνὸν ὦν, καὶ ἄμορφον τῇ καλῇ σε ἐκείνῃ νόμῳ φη φανῆναι; πῶς ὅ καὶ ἐκείνη προσόψεται σε, ἐδὲ διαγινῶναι δυναμῆ; φοβήσεται γὰρ, εὖ οἶδα, καὶ φεύγεταιί σε, καὶ μάτην ἔσθ' τοσαύτην ὁδὸν ἀνεληλυθῶσι Περσ. Οὐκ ἔν, ὦ ἄνερ, σὺ καὶ τέτ' ἴασαι, καὶ τὸν Ἑρμῆν κέλευσον, ἐπειδ' ἂν ἐν τῷ φωτὶ ᾗδῃ ὁ Πρωΐσιλάος ἢ καδικόμηνον 11 ἐν τῇ ῥάβδῳ νεανίαν ἐνδύς καλὸν ἀπεργάσασθαι αὐτὸν, οἷος ᾗν ἐκ τῆ πατρὸς. Πλκ. Ἐπεὶ Περσεφόνῃ συνδοκεῖ, ἀναγαγόν τῆτον αὐτῇ: ποίησον νυμφίον. σὺ ὅ μέμνησο, μίαν λαβὼν ἡμέραν.

9 Ἀναμνήσω] Supplet hic ἀνὰ locum conjugationis Hiphil apud Hebraeos, *μνάσμαι, reminiscor, ἀναμνάσμαι, reminisci facio*, i. e. suggero.

10 Ὁμογενῆ μου Ἀλκίησιν] Interpretes reddunt *cognatam meam Alcestin*; & recte, cognatio autem patet ex hoc stemmate quod ex Apollodoro & aliis Autoribus nobis exhibuit *Palmerius*

Æolus

<i>Cretens.</i>	<i>Dionens.</i>
<i>Pelias.</i>	<i>Phylacus.</i>
<i>Alceſtis.</i>	<i>Iphiclus.</i>
	<i>Protesilaus.</i>

11 Ἐν τῇ ῥάβδῳ] Nonnunquam ἐν præponitur instrumento. Pertrequens id est apud N. T. Scriptores nonnulli volunt esse Hebraïsmum, at ab

hoc Hebraïsmo non abstinēt Anticissimi Autores. Ἑρμῆς δὲ φόρημα ῥάβδος. Eustath. in Hom. Od. ε. i. e. *Mercurii gestamen virga*. Hanc autem accepit ab Apolline Mercurius facto foedere post boves, quos furatus erat, restitutos, *Apollodor. lib. c. 10. f. 2.* Primum ut aiunt simplicem nec anguibus obvolutam, antequam Mercurius in Arcadiam veniens prælium inter duos angues, quos fortis vidit pugnantes, interposita virga diremisset, & tamen *τριπέτηλος* vocatur ab Apolline quando eam datus erat Mercurio, *Hom. hymn. in Mercurium*, hæc duo reconciliet cui opus est, & otium; aurea erat *Apollodorus* loco supra citato, *Hor. lib. 1. Od. 10.* virtutes ejus describit *Hom. Odyf. ε. Virg. Æneid. 4. v. 242. & alii.*

Διάλογος ιζ'.

Διογένης καὶ Ἡρακλέης.

Ι. Διογ **Ο**ΥΧ Ἡρακλῆς ἐτός ἐστιν; ἔμμεν
 ἄλλος μὰ τῷ Ἡρακλέα. ¹ τὸ
 τόξον, ² τὸ ῥόπαλον, ἡ λεοντή, τὸ μέγεθος, ὁ-
 λος Ἡρακλῆς ἐστιν. εἴτα τέθνηκε Διὸς υἱὸς ὢν;
 εἶπέ μοι, ³ ὦ καλλίνικε, νεκρὸς εἶ; ἐγὼ γάρ σοι
 ἔδυσον ὑπὲρ γῆς ὡς Θεῶ. Ἡρα. Καὶ ἔρδως ἔδυσες.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Ἡρακλῆς ἐν ἐρανῶ τοῖς Θεοῖς σύνε-
 ςι, ⁴ καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἡβην. ἐγὼ δ' ⁵ εἶδω-
 λὸν εἰμι αὐτῷ. Διο. Πῶς λέγεις εἰδωλὸν τῷ Θεῷ;
 καὶ δυνατόν ἐξ ἡμισείας μὲν τινα Θεὸν εἶναι, τεθ-
 νάναι δὲ τῷ ἡμίσει; Ἡρα. Ναί ἐ γὰρ ἐκέινος τέθ-
 νηκεν, ἀλλ' ἐγὼ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ. Διο. Μανθάνω.

1 Τὸ τόξον] Interpres reddit *ar-*
mus, significat etiam, & *telum* sive *sa-*
gittam. Apollodorus in lib. 2. c. 3.
 2. 11. ubi numerat *Herculis* infig-
 gnia, pro τόξον habet τόξα. quod in-
 terpres vult esse *sagittas*, locus apud
 Homer. *Ὀδυσσ.* λ'. quem deridet
 hic Lucianus utrumque nominat γυμ-
 νὸν τόξον ἔχων καὶ ὅππ' αὐτῷ οἷόν. Etymolog-
 ista derivat a τὰτω τὰξιν καὶ
 προπῇ α εἰς ὁ τόξον. Pulchre quidem
 & prout decet nugatorem.

2 Ῥόπαλον] Alibi apud Autores
 vocatur ξύλον, ῥάκτρον, & Hesychius
 interpretatur βακτηρία ῥάβδος; e-
 rat autem ex ligno oleastri, quem
 sub monte Helicone inveniens radici-
 tus evellit Hercules; ut Theocritus
 habet εἰδυλ. κε. Ἡρακλ. λεοντ. v. 207.
 contra quam affirmat Apollodorus. vid.

quæ Annotavimus in Latin. versio-
 nem, 1. ῥόπαλον autem deducit Ety-
 molog. ἀπὸ τῷ εἰς ἕτερον μέρος ῥεπειν, ἢ
 παρὰ τὴν ῥοπήν καὶ τὸ ἀλοιᾶν. **from**
the sway or strong fall it has in
striking.

3 ὦ καλλίνικε] Sic vocatur Her-
 cules ob multas & præclaras quas
 adeptus est victorias, a καλός, *bo-*
nus, & νίκη, *victoria*, verum ita &
 alii nonnunquam vocantur. vid. Eur-
 rip. *Phoen.* v. 259. ubi ita vocatur
 Polynices.

4 Καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἡβην] Ver-
 ba desumpta ex Homer. *Ὀδυσσ.* λ'.
 non procul a fine.

5 Εἶδωλον] Ita vocatur *larva* sive
spectrum ejus apud Homer. loco supra
 citato.

6 ἄνδρ' ἄνδρ' σε τῷ Πλέτωνι παρέδωκεν ἀνθ' ἑαυτῶν καὶ σὺ νῦν ἀντ' ἐκείνου νεκρὸς εἶ. Ἡρα. Τοιοῦτό τι Διο. Πῶς ἐν ἀκρεβῆς ὢν ὁ Αἰακὸς, ἐκ ἔγνω σε μὴ ὄντα ἐκείνον, ἀλλὰ παρεδέξατο ὑποβολιμαῖον Ἡρακλέα 7 παρόντα; Ἡρα. Ὅτι ἐφύκειν ἀκρεβῶς Διο. Ἀληθεῖ λέγεις. ἀκρεβῶς γάρ, 8 ὥστε αὐτὸς ἐκείνους (ἐῖ). 9 ὅρα γὰρ μὴ τὸ ἐναντίον ἔξῃ. σὺ μὲν εἰς Ἡρακλῆς, τὸ δ' εἰδωλον γεγάμηκε τὴν Ἡῆν παρὰ τοῖς Θεοῖς.

2. Ἡρα. Θρασὺς εἶ καὶ λάλος. καὶ εἶ μὴ παύσῃ σκώπτων ἐς ἐμὲ, εἴσῃ αὐτίκα οἷα Θεὸς εἰδωλον εἶμι. Τὸ μὲν τόξον γυμνόν, καὶ πρόχειρον. Διο. Ἐγὼ δ', τί ἂν ἐτι φοβοίμην σε, ἅπαξ τεθνεώσας ἀτὰρ εἰπέ μοι πρὸς τῷ σὺ Ἡρακλῆς, ὁπότε καί ποτε ἔζη, συ. ἥς αὐτῷ, καὶ τότε εἰδωλον ὢν; ἢ, εἰ μὲν ἦτε περὶ τὸ βίον, ἐπεὶ δ' ἀπεθανέτε διαιρεθέντες, ὁ μὲν, ἐς Θεὸς ἀπέπτατο, σὺ δ' ἐπὶ τὸ εἰδωλον ὥσπερ εἰκὸς ἦν, εἰς ᾧδ' ἔπαρει; Ἡρα. Ἐχρῆν μὲν μὴδ' ἀποκρίνασθαι πρὸς ἄνδρα βήπηδες 10 ἐρεχθῆ

6 Ἄνδρ' ἄνδρ' Virunius reddidit vi-
rum pro viro; melius opinor Benedi-
ctus fui succedaneum.

7 Ὑποβολιμαῖον Idem ac ἄνδρ' ἄνδρ'
supra, cui γῆσιος ὀπποσιν. παρόν-
τα negligit interpres, exponas qui a-
deras.

8 Ὡς αὐτὸς ἐκείνους εἶναι Viruni-
us ut si ille ipse sis, melius Benedictus
ut ipsemet ille; putas forte scribi de-
bere αὐτὸν ἐκείνους, nam inter ὥς &
verbum infinitum ut plurimum so-
let interponi Accusat. sed hic a-
liud suadet Nominat. σὺ quem respi-
cit αὐτὸς ἐκείνους. Mancam enim ora-
tionem sic redintegres ἀκρεβῶς γάρ σὺ
ἐκείνους ἐκείνους, ὥς αὐτὸς ἐκείνους εἶναι
similem locutionem ex Plut. in The-
mistocl. citat H. Steph. λέγεται ἔγω

κατάφορος εἰς δόξαν εἶναι, ὥς νεὸς αὐ-
τὸς σύννετος ὁράσθαι τὰ πολλὰ πρὸς ἐκείνους
&c.

9 Ὅρα γὰρ μὴ τὸ ἐναντίον ἔξῃ] Ma-
ne, sapissime copulant Græci cum lo-
dicativo, Latinis non licet esse tan-
disertis.

* Γυμνόν] i. e. eductum e theca
Veteres thecas habebant, in quibus
cetera arma, reconditos etiam circum-
ferebant arcus, ne cœli injuria viola-
rentur. Grav.

10 Ἐρεχθῆντα] Etym. ἐρεχθῆντα
idem vult esse ac ἀπατάν, & vocem
deducit ἀπὸ τῆς ἐραν καὶ λέξης, i. e.
amare garrulitatem; χέλης pro λέξης
per metathesin, ut ἀλλότλος pro αἰ-
τοκος φιλογικῆντα, φλυαρῆντα Bourd.

λῆντα. ὁμῶς δ' ἐν καὶ τῷτ' ἄκουσον. ὁπόσον μὲν
 Ἀμφιτρύωνος ἐν τῷ Ἡρακλεῖ ἦν, τῷτο τέθνηκε,
 καὶ εἰμὶ ἐγὼ ὁκείνο πᾶν. ὁ δ' ἦν τῷ Διός, ὃν ἐρα-
 νῶ σύνεσι τοῖς Θεοῖς. Διο. Σαφῶς νῦν μανθάνω.
 δύο γὰρ φησὶ ἔτεκεν ἡ Ἀλκμήνη κατὰ τὸ αὐτὸ Ἡρακ-
 λέας, καὶ μὲν, ὑπὸ Ἀμφιτρύωνι, καὶ δ', παρὰ τῷ Διόσι.
 ὥστε * ἐλελήθετε δίδυμοι ὄντες ὁμομήτριοι.

3. Ἡρα. * Οὐκ, ὦ μάταιε, ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμφω ἡ-
 μιν. Διο. Οὐκ ἔστι μαθεῖν τῷτο ῥῶδιον, συνδέ-
 τας δὲ ὄντας Ἡρακλέας, ὅκτος εἰ μὴ ὥσπερ ¹¹ ἱπ-
 ποκένταυρος τις ἦτε, εἰς ἐν συμπεφυκότες, ἀνθρω-
 πος καὶ Θεός. Ἡρα. Οὐ γὰρ καὶ πάντες ἔγω σοι δο-
 κῶσι συγκεῖσθαι ὅκ δυοῖν, ψυχῆς καὶ σώματος; ὥστε τί
 τὸ κωλύον ἔστι, τὴν μὲν ψυχὴν ὃν ἐρανῶ εἶναι, ἡπερ
 ἦν ὅκ Διός, τὰ δ' ὅθι θνητὸν ἐμὲ, παρὰ τοῖς νεκροῖς;
 Διο. Ἀλλ', ὦ βέλτις ¹² Ἀμφιτρυωνιάδῃ, καλῶς
 ἂν ταῦτ' ἔλεγες, εἰ σῶμα ἦθα. νῦν δ' ἀσώματος
 εἰδωλον εἶ. ὥστε κινδυνεῖς τριπλῆν ἤδη ποιῆσαι καὶ
 Ἡρακλέα. Ἡρα. Πῶς τριπλῆν; Διο. Ὡδε-
 πως. εἰ γὰρ ὁ μὲν τις ὃν ἐρανῶ, ὁ δ' παρ' ἡμῖν σὺ
 τὸ εἰδωλον, τὸ δ' σῶμα ὃν Οἴτῃ κόνις ἤδη γεγόμε-

* Ὡς ἐλελήθετε δίδυμοι ὄντες ὁ-
 μομήτριοι] Ex quo factum est ut
 gemini unius matris utero lateretis,
 aspicere hæc interpretatio videtur
 Chronio, melius fortasse & magis
 ad mentem ejus interpreteris si di-
 cis, ita ut cum gemini essetis ejus-
 dem matris, id vos latuerit. vid.
 Meth. Nostr. p. 125.

* Οὐκ, ὦ μάταιε, ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμ-
 φω ἡμῖν] Ratio loquendi & senten-
 tiæ requirit ut legas ἡμῖν & veritas
 Ἡρακλεῶν fatue, solus enim ἀμ-
 φω εἶπεν: αὐτὸς ἐστὶν ἵππερ μόνος
 ἦν.

11 Ἱπποκένταυρος] Vox com-
 posita ab ἵππερ & κένταυρος, ὁ δ'
 Κένταυρος, filius erat Ixionis sic di-
 ctus quod pater cecidit τὴν αἶσαν
 loco Junonis, ὅς ἵπποις Μαγνητί-
 δαςσι μιγνύμενος, genuit biformes
 centauros, sive Hippocentauros; ut,
 Pindarus habet, Pylh. Od. 2. ἵππερ
 καλ. ιδ'.

12 Ἀμφιτρυωνιάδῃ] Patronymi-
 cum, ἀπὸ τῆς Ἀμφιτρυωνίης, is scilicet
 mos in formandis patronymiciis
 obtinuit apud Græcos, ubi Geniti-
 vus primitivi quovis modo sit longus,
 interponatur α.

νον, τρεῖς ὅ ταῦτα γίνεται. καὶ σκόπει ὄντινα δὴ πα-
τέρα τρεῖτον ὀπινοήσας τῷ σώματι. Ηρα. Θε-
σὺς τις εἶ καὶ σοφιστής. τίς ὅ καὶ ὦν τυγχάνεις; Διο.
Διογένης τῷ Σινωπέως εἰδωλον, αὐτὸς ὅ, ἢ μὰ Δία
¹³ μετ' ἀθανάτοισι Θεοῖσιν, ἀλλὰ τοῖς βελτίστοις νη-
κρῶν σύϊεμι, Ὀμήρῳ καὶ τῆς τοσαύτης ψευδολογί-
ας καταγελῶν.

13 Μετ' ἀθανάτοισι Θεοῖσιν] Verba sunt Homeri loco supra citato.

Διάλογος ἡ 17.

1 Γαλήνης καὶ Πανόπης.

1. Παν. ὦ **Ε**ἶδες, ὦ 1 Γαλήνη, χθὲς οἷα ἐποίησεν
ἡ 2 Ερμὶς παρὰ τὸ δειπνον ἐν Θετταλίᾳ
διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη εἰς τὸ 3 συμπόσιον; Γαλ.
Οὐ ξυνεισιώμην ἐμὴν ἔγωγε. ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐκέ-
λευσέ με, ὦ 3 Πανόπη, ἀκύμαντον ἐν τοσούτῳ
φυλάττειν τὸ πέλαγος. τί δ' ἐν ἐποίησεν ἡ 4 Ερμὶς
μὴ παρῆσα; Παν. Ἡ 4 Θέτις καὶ ὁ Πηλεὺς ἀπε-
ληλύθεισαν ἐς τὸν θάλαμον ὑπὸ τῇ 5 Ἀμφιτρίτῃ

1 Γαλήνη] Ἡ εὐρέσις καὶ ἡσυρία τῶν
ὕδατων] Sc Schol. in Hesiodi theog.
l. e. *serenata & quies aquarum*, uti-
lis scilicet & prospera navigantibus;
quicquid enim inveniebatur utile per
aquora iter facientibus ἀποθέωσιν ha-
buit apud Poetas.

2 Συμπόσιον] *Convivium*, ἀ σὺν
& πίνω f. πῶσω, bibo, vivere Græcis
erat bibere.

3 Πανόπη] Ἀπὸ τῶ πᾶν & ὀπλομαι
ἢ πᾶσιν ὀραμένη, ut Scholiastes in He-

siod. Θεῖον exponit; malletem au-
tem ἢ πάντα ὀραμένη, nam quæ fa-
cta fuerint videbat *Panope & Galena*.
narrabat.

4 Θέτις] Una Nereidum. ἡ θεία
τῶν ὑδάτων. Schol. in Hesiod. theog.

5 Ἀμφιτρίτη] Una etiam Nerei-
dum, διὰ τὸ Ἀμφίβροτον τῷ φόβῳ, ἢ
διὰ τὸ, πανταχόθεν φόβον, ut supra
dictus Scholiastes habet, quasi efficit
ab ἀμφί, circum, & τρέω, tremo;
ut Orion apud Fungerum.

καὶ τῷ Ποσειδῶνι παραπεμφθέντες. Ἡ Ἔρις δ' ἐν
 τοσούτῳ λαθεῖσα πάντας, ἐδυηθήσῃ ῥαδίως, τῷ
 μὲν πινόντων, ἐνίων ὃ κροτέντων, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι
 κισσαρίζοντι, ἢ τῷ μέσαις ἀδύσαις πωροσυχόντων τὸν
 νοῦν, ἐνέβαλεν εἰς τὸ συμπόσιον μῆλόν τι πᾶσκα-
 λον, χρυσὸν ὄλον, ὃ Γαλήνη, ἐπεγέγραπτο ὃ, Ἡ
 ΚΑΛΗ ΛΑΒΕΤΩ. Κυλινδέρμῳ ὃ τῷ ὥσπερ
 ἐξεπίτηδες ἦκε ἐνθα Ἡρα τε, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ
 Ἀθηναῖα κατεκλίνοντο. κάπεδ' ὃ Ἑρμῆς ἀνελό-
 μῳ ἐπελέξατο τὰ γεγραμμένα, αἱ μὲν Ἡρη-
 δες ἀπεσιωπήσαμυ. Τί γ' ἔδει ποιεῖν, ἐκείνων πα-
 ρεσῶν; αἱ δ' ἀντεποιῶντο ἐκάστη καὶ αὐτῆς (ἢ) τὸ
 μῆλον ἡξίεν, καὶ εἰ μή γε ὁ Ζεὺς διέετησεν αὐτὸς,
 καὶ ἄχει χειρῶν περὶ χώρησε τὸ πρᾶγμα.

2. Ἀλλ' ἐκεῖν' αὐτὸς μὲν ἐκρινῶ, φησὶ, πε-
 ρὶ τῆς, καὶ τοι ἐκεῖναι αὐτὸν δικάσαι ἡξίεν. ἀπι-
 τε δ' ἐς τὴν Ἰδην παρὰ τὸν Πελάμει παῖδα ὅς οἱ
 δέ τε διαγινῶναι τὴν καλλίονα φιλόκαλον, καὶ
 ἐκ αὐτῶν ἐκεῖν' κρῖναι κακῶς. Γαλ. Τί ἐν αἱ δε-
 αἱ, ὃ Πανόπη; Παν. Τήμερον οἶμαι ἀπίασι πρὸς
 τὴν Ἰδην. Γαλ. Καί τις ἡξεί μετὰ μικρὸν απαγ-
 γέλλων ἡμῖν τὴν κρατῆσαν; Παν. Ἦδη σοι φημι
 ἐκ ἄλλῃ κρατήσῃ, τῆς Ἀφροδίτης ἀγωνίζομένης,
 ἢν μή τι πᾶν ὁ δισαίτητῆς ἀμβλυώτῃ.

6 ὅς ἐξεπίτηδες] Ex composito,
 vel datā operā; oppositum τῷ αὐτο-
 μάτως ἢ δι' ἀγνοίαν. Angl. dicimus,
 on set purpose.

7 Νηρηίδες] θυγατέρες τῆς Νηρείας

πενήκοντα ἢ ἀριθμόν. Pater autem
 dictus Νηρεὺς διὰ τὸ νέεσθαι ῥῆα. i. e.
 propter facultatem natandi. Videat-
 ur Schol. in Hesiod. theog. v. 242.

Διάλογ. θ' 18.

Θεῶν Κρείσις.

1. **Ε**Ρμῆ, λαβὼν τετὶ τὸ μῆλον, ἄπιθι ἐς τὴν Φρυγίαν παρὰ τὸν Πριάμῃ παῖδα τοῦ βεκόλον, (νέμει δὲ τῆς Ἰδης ἐν τῷ Γαργάρῳ) καὶ λέγε πρὸς αὐτὸν, ὅτι σέ, ὦ Πάρι, κελεύει ² Ζεὺς, ἐπειδὴ καλὸς τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, ³ δικάσαι δὲ Θεαῖς, ἥ τις αὐτῷ ἢ καλίστῃ ⁴ ᾤσῃ. τῷ δὲ ἀγῶνι τὸ ἄθλον Ἡ ΝΙΚΩΣΑ ΛΑΒΕΤΩ ΤΟ ΜῆΛΟΝ. ὥρα δὲ ἦδη καὶ ὑμῖν αὐταῖς ἀπιέναι πρὸς τὸν δικάστην· ἐγὼ δὲ ἀπαυθῆμαι πλὴν ⁴ δίαιταν, ὅπῃς τε ὑμᾶς ἀγαπῶν, καὶ

1 Τὸν Πριάμῃ] Ὁ μὲν Πριάμῃ primum vocabatur ποδάρκης, dicebatur autem postea Πριάμῃ παρὰ τὸ Πριάμαι, εἶπο, quia in bello, cum patre Laomedonte, eum, ab Hercule captum, emebat Hefione soror, flammeo aureo à capite in pretium dato. Vid. Apollodor. Biblioth. lib. 2. c. 6. f. 4.

2 Ὁ Ζεὺς] Ζεὺς πρῶτα θεῶν ὑπατά, καὶ ἀριστός, ut Homerus eum vocat Ὀδυσσ. τ' παρὰ τὸ ζῶν, καὶ αὐτῷ εἶναι τοῖς ζῶσι, τὸ ζῆν, Ἐτύμολ. μεγ. i. e. dictus est Ζεὺς à ζῆω, vivo quia vita, & causa vivendi est omni, quod vivit.

3 Δικάσαι ταῖς Θεαῖς] Ἐλεῖπει δίκην. τὸ γὰρ δικάζω αἰτιατικῇ, Suidas, ut in illo Μῆτι δίκην δικάσῃ πρὶν ἀμφοτέρω μύθῳ ἀκρίβης.

4 Τὴν δίαιταν Recte vertit interpres τὴν δίαιταν arbitrium. Vox forensis est, & in eadem significatione usurpata ab Aristophane, Σκν. Εἰπέ μοι τί δ' ἐν τῷ δαίνα τῇ δίαιτι

μὴ μύθῃς, i. e. Dic mihi quid feceris non arbitrio sisteris. Etymologia ista deducit à δαίς, δαιτός, δαίτα, δίαιτα: τὸ δὲ δαίς interpretatur μερίσῃ ἐναρχία, à δαίω, divido, τὸ γὰρ παλαιόν, inquit, διένεμον τὰς τροφάς, i. e. olim accumbentes dividerunt cibos; ita ut prandia quasi judicia essent, ubi singulis accumbentibus, quæ sua erat portio, distribueretur. Qui mos necdum prorsus desuevit, saltem inter plebem Cantabrigiensis Academiæ, quando ego implevi numerum: ubi cum quatuor ad unam patinam accumbebant, tertii erant, qui inerat cibus in duas partes dividere, primi & secundi utram duarum vellent eligere, fit deinde utriusque partis divisio, ubi quarti & secundi erat secare, primi & tertii eligere. Δίαιτα igitur vox propria triclinii, at ob similitudinem, quam olim convivium habebat ad iudicium, translata ad forum.

εἰ γε οἶόν τε ἦν, ἡδέως ἂν ἀπάσας νενικηκυίας εἶδον.
 ὅ ἄλλως τε καὶ ἀνάγκη μὶα τὸ ⁶ καλλιγεῖον ἀπο-
 δόντα πάντως ἀπεχθάνεσθαι τῇ πλείοσι. διὰ ταῦτα
 μὲν αὐτὸς ἐκ ἐπιτήδειου ὑμῖν δικαστής. ὁ δὲ νε-
 ανίας αὐτὸς ὁ Φρύξ, ἐφ' ὃν ἄπιτε, βασιλικὸς μὲν
 ἔστι, * καὶ Γανυμήδης τέττε συγγενὴς, τᾶλλα δὲ ἁ-
 φελὴς, καὶ ὄρειαι, καὶ ἂν τις αὐτὸν ⁸ ἀπαξιώσει
 ποιαύτης ὅθις. Ἄφρ. Ἐγὼ μὲν, ὦ Ζεῦ, εἰ καὶ τῷ
 Μῶμον αὐτὸν ἐπισησείας ἡμῖν δικαστὴν, θαρρῶσα
 βαδίσμαί πορὸς ¹⁰ τὴν ἐπιδείξιν τί γὰρ ἂν καὶ μω-
 μήσαιτό με; Χρὴ δὲ καὶ ταύταις ἀρέσκειν τῷ ἀνθρω-
 πον. Ἡρα. Οὐδὲ ἡμεῖς, ¹¹ ὦ Ἀφροδίτη, δεδιάμεν,

5 Ἄλλως τε] Ἄλλος, *alius*, ἄλ-
 λως *aliter*, *alias*, *alioqui*; at ἄλλως
 τε, *praesertim*, *imprimis*; mirum est
 quomodo voces aliquot variant à
 prima origine alicujus particulæ ad-
 ditamento.

6 Τὸ καλλιγεῖον] i. e. τὸ βαλάντιον ἢ
 ἄθλον τὸ δοθέν ἐν τῷ πολεμικῷ ἀλ-
 λῶν τοῖς καλλίστοις, ὡς παρὰ ἀριστῶν τοῖς
 αἰσίοις.

* Καὶ Γανυμήδης] Γανυμήδης ὁ ἦρως
 ὁ οἰνοχόος. ὡς τὸ γάνος μὴδης
 τῷ Διὶ, i. e. *Ganymedes Heros erat*,
 qui vinum fundebat; sic dictus quia
 ei erat cura quod Jovi administraret,
 τὸ γάνος· τὸ δὲ γάνος πόμα ἐστὶ λαμ-
 πρὸν. Ἑτυμολ. μεγ.

7 Ἀφελὴς] Interpres reddit *sim-
 plex*, & Lexicographi etiam agno-
 runt hanc significationem, malo au-
 tem interpretari *horridus*, *hirsu-
 tus*, *rudis*, quem sola natura or-
 navit, cui ars nec quicquam dedit,
 nec vel pilam dampnit; sic enim ma-
 gis conveniet epitheto, quod sequi-
 tur, *Moatannus*, & Etymologiae vo-
 cabuli. Derivat enim Etymolo-
 gista ὡς τὸ μηδενὸς ἀφαιρέσει μί-
 ρος τὸ σῶμα, i. e. quod nulla pri-
 oris corporis parte, ne vel pilâ bar-
 bat, & Hesychius exponit ἀφελὴς, ὁ

μήτε πλεονάζων μήτε δέων τι τῷ σώ-
 ματος.

8 Ἀπαξιώσει] Rectè interpres
indignum putaverit, ὥστε enim in
 compositione negat nonnunquam ut
 alibi notavimus. Vid. Dial. 20. n.
 22.

9 Θείας] Cum acuto in priore, ut
 distinguatur à θεῶν, Genit. à θεῶν,
dea rectè reddidit interpres *cogni-
 tione*: habet autem aliquando passi-
 vam significationem, & significat id-
 em ac θεῶν, id ipsum quod *spe-
 ctatur*, vel datur *spectandum*, ut in-
 tra ὦ Ζεῦ τρέψαι, τὴν θεῶν. Orta
 autem est à θεῶν, quod idem ac θεῶν
 οἶμαι, ὡμαι, *specto*.

10 Πρὸς ἐπιδείξιν] Ad verbum *ad
 ostentationem*, i. e. ad ostendendum
 meipsam.

11 Ὡς Ἀφροδίτη] Sic vocatur e-
 tiam Jovis & Dionis filia, quanti-
 vis si originem spectes proprie ad
 eam Venerem pertinet quæ *spiritus
 maris* orta est, ὡς τὸ ἀφρός, *spu-
 ma*, & δῦμι, pro ἀναδῦμι, *emergeo*,
orior: ὡς enim facile abire in ἰ, ut ab
 ἰδῶν, ἰδρῶν ab ἰρι & θυμὸς ἰθιμῶν
 à δύο, δέ, &c. quemadmodum nos
 docet Eustathius in Homer. Iliad. γ.
 p. 313.

ἐδ' ἂν ὁ ¹² Ἄρης ὁ σὸς ¹² ὀπίραπῃ τὴν δία-
ταν· ἀλλὰ δεχόμεθα καὶ τῆτον, ὅστις ἂν ᾖ, τὸν Πά-
ριν. Ζευ. Ἡ καὶ σοὶ ταῦτα, ὦ Διὸς υἱάτερ, συνδο-
κεῖ; τί φῆς; ἀποστρέφῃ καὶ ἐρυθρεῖας, ἔστι μὲν ἰδίον
τὸ αἰδεῖσθαι γε τὰ τοιαῦτα, ὑμῶν τῶν παρδένων
ὀπνευεῖς ὃ ὅμως. ἀπῖτε ἔν, καὶ ὅπως μὴ χαλεπή-
νῃτε τῷ δικαστῇ αἰ νενικημέναι, μηδὲ κακὸν εἰργά-
σῃτε τῷ νεανίσκῳ. ἐ γὰρ οἶόν τε ὀπίσης εἶ) καλὰς
πάσας.

2. Ερ. Προϊώμην ¹³ εὐθὺ τῇ Φρυγίας, ἐγὼ μὲν
ἡγέμεν· ὑμεῖς δὲ μὴ βραδέως ἀκολουθεῖτέ μοι.
καὶ θαρρῆτε, οἶδα ἐγὼ τὴν Πάριν, νεανίας ὅστις κα-
λός, καὶ Ἰάλλα ἐρωτικός, καὶ Ἰὰ τοιαῦτα κλίνειν ἰ-
κανώτατος, ἐκ ἂν ἐκείνῳ δικάσειε κακῶς. Ἀφ.
Τῆτο μὲν ἅπαν ἀγαθόν, καὶ πρὸς ἐμὲ λέγεις, τὸ
δίκαιον ἡμῖν εἶ) τὴν δικαστῆν· πότερα ὃ. ἀγαμός
ἔστιν ἔτι, ἢ καὶ γυνὴ τις αὐτῷ σύνεστιν; Ερ. Οὐ
παντὲλῶς ἀγαμός ἔστιν ὡς Ἀφροδίτη. Ἀφρ. Πῶς
λέγεις; Ερ. Δοκεῖ τις αὐτῷ συνοικεῖν ¹⁴ Ἰδαία

12. Ὁ Ἄρης] Derivant Ἄρης Ety-
moi. παρὰ τὴν ἀρὰν τῆς ἐστὶ τὴν
βλάβην τὴν ἰσχυμένην ἐκ τῆς πολέμου,
i. e. a damno quod fit ex bello. In
communi sermone Genit. est. Ἄρεος,
Dat. Ἀρεί, & contract. Ἀρει. Ac-
cusat. Ἀρη, quo usus est, ut aiunt,
Aristophanes, contract. ex Ἀρεα;
sed pro eo usitatus est Ἀρην, quod
arguit olim fuisse etiam Genitivum
Ἄρη, nec negare locum possumus
etiam τῷ Ἀρη, ob Patronymic-
cum inde formatum Ἀρητιάδος, quo
usus Homerus Od. π'. v. 395. Ge-
nit, autem Ἀρεως est a Nom. Ἄ-
ολις Ἀρεῖς, vide H. Steph. in voce
Ἄρης.

12. Ὁ Ἄρης ὁ σὸς ὀπίραπῃ τὴν
δίαταν] Talis locutio in N. C. I Cor.
9. 17. οικονομίαν πεπίσυνμας vid.

etiam Gal. 2. 7. Tit. 1. v. 3. qui
conatur ad verbum reddere Latine,
frustra laborat.

13. Εὐθὺ τῆς Φρυγίας] Εὐθὺ, sa-
pe construitur cum Genitivo non
sua, sed vi praepositionis ἐπὶ subin-
tellecta; quae aliquando interponi-
tur, εὐθὺ τὴν ἐπὶ Βαβυλωνίῳ, ἡμῶν
ἀγε, i. e. duc nos recte viam ad Ba-
bylonem, ut citavit Hen. Stephanus
ex Xenophon. Pæd. 25. nisi manifeste
subintelligere Substantivum aliquod
prout res postulat ἀσυ, πόλιν, χω-
ρον, ὁδόν aut quid tale.

14. Ἰδαία γυνή] Τῆς ἐστὶ ἡ Οἰ-
ωνή ἢ Κερβινῶς τῆς ποταμῶς θυγάτηρ,
quam utit rem minuit Mercurius,
ἐξημε Paris. vid. Apollodor biblioth.
lib. 3. c. 10. 1. 6.

γυνή, ἰκανή μὲν, ἀγροῖκ. 15, καὶ δεινῶς ὄρει. ἀλλ' ἔσφόδρα περισέχειν αὐτῇ ἔοικε. τίν. δ' ἔν ἐνεκα ταῦτα ἐρώτας; Ἀφρ. 15 Ἄλλως ἡρόμην Ἀθ. 16 Παραπρεσβεύεις ὥς ἔτ. ἰδιὰ ταύτη κοινολογέμην. Ἐρ. Οὐδεν, ὥς 17 Ἀθηνᾶ, δεινόν, ἐδὲ καθ' ὑμῶν. ἀλλ' 18 εἰρετό με εἰ ἀγαμ. ὁ Γάρις ἔστιν Ἀθ. Ὡς δ' ἡ τί τ' ἔτο πολυπραγμονέσα; Ἐρ. Οὐκ οἶδα. φησὶ δ' ἐν ὅτι 19 ἄλλως ἐπελθον, καὶ ἐξ ἐπιτιπδες ἡρέτό με. Ἀθ. Τί ἐν; ἀγαμός ἐστιν; Ἐρ. Οὐ δοκεῖ. Ἀθ. Τί δέ; τῷ πολεμικῶν ἐστιν αὐτῷ ὅπθυμία, καὶ φιλόδοξός τις, ἢ τὸ πᾶν βεκόλ. Ἐρ. Τὸ μὲν ἀληθές καὶ ἔχω λέγειν, 20 εἰκάζειν ὅτι χρηνέον ὄντα καὶ τέτων ὀρέγεσθαι τυχεῖν, καὶ βέλεσθαι ἂν πρῶτον αὐτὸν ἔτι κατὰ τὰς μάχας. Ἀφρ. Ὅρα; ἐδὲν ἐγὼ μέμφομαι, ἐδὲ προσεκαλῶ σοι τὸ πρὸς

15 Ἄλλως ἡρόμην] Satis sensum huius vocabuli [ἄλλως] ἡρμενεύει, postea ipse Ἐρμῆς καὶ ἐπιτιπδες, & ad mentem ejus Hesychius ὡς ἔτυχεν. Credo autem orationem esse mancam, quæ integra esset ἄλλως ἐπιτιπδύσα, ἢ ἄλλως ἐπιτιπδύσα ἡρόμην, i. e. alias occupata, vel aliud cogitans, rogavi ita; ut non opus sit aliam acquirere significationem τῆς ἄλλως, quam vulg. habet.

16 Παραπρεσβεύεις] Παρά in compositione sæpe significat perperam, vel præter id quod oportet, ut in παραφρονέω, παρακώω, παραλογίζομαι, &c.

17 Ἀθηνᾶ contract. ex Ἀθηναία, ἔτιο i. derivat autem Etymologista παρὰ τὸ α σφιστικόν, καὶ θιν, τὸ τ' ἐστὶ ὀφθαλμός, quæ lætatur, i. e. mater, ὅτι καὶ τὸ θ' ἢ Θεός, καὶ τὸ τ' τῆς τῆς Διὸς πατρὸς ὅτι αὐτὴν γαυνῶσαι; cui non placet hæc Etymologia minus opinor placebit altera, ut dicta sit. Ἀθηνᾶ παρὰ τὸ αἰθερῖον τὸ βλέπειν. Ἀθηνᾶ τις ἔσα, ὡς τῶν μελλόντων καὶ

διδόντων προβλεπτική. vid. Eustath. in Hom. Iliad. α. p. 62. lin. 43, &c.

18 Εἰρετό] Vox ejusdem significationis, ac, quæ sequitur, ἡρέτο sed non ejusdem originis. Est enim εἰρετό ab εἰρομαι. ἡρέτο autem est ab ἔρομαι.

19 Ἀλλως ἐπελθόν] Ne indignentur viri eruditi si hæc, & verba sequentia, puerorum gratia singulatim exponamus. ἄλλως supple ἔγομην, aliis rebus occupata, vel alii rei intenta. ἡρέτο, rogabat, ἐπελθον, quod in mentem venit, καὶ ἐπιτιπδες, nullo studio vel cura adhibita, τὸ ἐπελθόν εἰπεῖν, temere quicquid in buccam venerit dicere, trita phrasus est apud Græcos.

20 Εἰκάζειν ὅτι χρη] Alias habet significationes τὸ εἰκάζειν, at in hoc loco idem est, ac σοχάζεσθαι, conjicere, aliquantulo ductus argumento credere, opinari: quo sensu usurpatur a Platone in Epist. καὶ εἰκάζων ἀλλ' ὡς εἰδὼς σαφῶς.

ταύ-

ταύτην ἰδία λαλεῖν. μεμψιμοίρων γδ, καὶ ἐκ Ἀφροδίτης ἰατοιαῦτα. Ἐρ. Καὶ αὕτη σχεδόν ²¹ ἰαυτά με ἤρετο, διὰ μὴ χαλεπῶς ἔχε, μεδ' οἷον ²² μειονεκτεῖν, εἴ τι καὶ ταύτη κατὰ τὸ ἀπλῶν ἀπεκρινάμην.

3. Ἀλλὰ μεῖταξὺ λόγων ἡδὴ πολὺ περιόντες ²³ ἀπεσπάσαμην τῷ ἀστέρων, καὶ σχεδόν γε κατὰ τὴν Φρυγίαν ἐσμην ἐγὼ δὲ καὶ τὴν Ἰδὴν ὁρῶ, καὶ ²⁴ τὸ Γάργαρον ὅλον ἀκριβῶς, εἰ δὲ μὴ ἐξαπατῶμαι, καὶ αὐτὸν ὑμῶν τὸν δικαστὴν τὸν Πάριν. Ἡρα. Ὁ περ δὲ ὄν; καὶ γὰρ καί μοι φαίνεται. Ἐρ. Ταύτη, ²⁵ ὦ Ἡρα, ²⁶ πρὸς ἰα λαιὰ σκοπεῖ μὴ πρὸς ἀκρῶ ἰα ὄρει, παρὰ δὲ τὴν πλευράν, ὅτι τὸ ἀνέρον, καὶ τὴν ἀγέλην ὁρᾷ. Ἡρα. Ἀλλ' ἐκ ὁρῶ τὴν ἀγέλην. Ἐρ. Τί φής; ἐκ ὁρᾷς βοῖδια κατὰ τὸν ἐμὸν ²⁷ ἔτωσιν δάκτυλον ἐκ μέσων ἰωγ' πείρων περ-ερχόμενα, καὶ ἵνα ἐκ τῆς σκοπέλης κατὰ θέοντα, ²⁸ κα-

²¹ Τα αὐτά] Supple καὶ σύ.

²² Μειονεκτεῖν] Supple σί· ad verbum Te minus habere, i. e. te inferiorē esse; ut πλεονεκτεῖν, contrarium, plus habere, vel priorē esse.

²³ Ἀπεσπάσαμην τῶν ἀστέρων] Supple ἐαυτέ· subduximus nos ab astris, i. e. reliquimus; pronomen reciprocum omittunt saepe non Graeci modo, sed & Latini. Vide Vossii *contra*, p. 153.

²⁴ Τὸ Γάργαρον] Dixit τὸ Γάργαρον in Neutro genere. Robertus Stephanus in Thesaur. habet *Gargarus*; Masc. & vulgaris Grammatica, *altius Gargarus*. Farnabius tamen ait *Gargarus* in Masculino genere nusquam legi, & sane, nisi apud eos quorum memini Autores, ego nusquam reperio. Γάργαρον autem in feminio genere agnoscit Eustathius, agnoscit & Ἑτυμολ. μεγ. sed ea πόλις, hoc ἀκρωτήριον.

²⁵ ὦ Ἡρα] *Imo* sic dicta, κατὰ ὑπερθεσιν ἐκ τῆς αἰσθ. ὅτι ἡ αὐτὴ τα αἰερί ὄν. aut ab αἶραι, tollere; quia cum Saturno mares liberos perdere statuenti ostendebatur, ἐκέλευσεν αἶραι καὶ ἐκτρέφειν, οἱ δὲ Κρήτες τὸ αἶραι ἡραι φασί· καὶ Ἡραν αἰόμεσαν αὐτῇ. Ἑτυμολ. μεγ.

²⁶ Πρὸς, τὰ λαιὰ μὴ πρὸς ἀκρῶ] Πρὸς, ad. suisque deque fert, utrum *Dativo*, an *Accusativo* adhaereat.

²⁷ Κατὰ τὸν ἐμὸν ἔτωσιν δάκτυλον] Πλεονάζει ἔτωσί.

²⁸ Καλαύροπα ἔχοντα] Τῆς ὄν τὴν ποιμνικὴν ἐσθλόν, μικρὸν ἐκτερωθεν ἀπόσκαμνον, ἢν ἀφισιν ἐπὶ τα τῆς ἀγέλης ἀποσκιστῶντα. Schol. Dicitur autem baculum pastorale, si-ve pedum καλαύροψ, παρὰ τὸ εἶπαι τι καλὸν εἰς ἐν μέρει, ἐν ᾧ εἰσι παχύνει. i. e. a *pondere ligni in ea parte altius est.*

λαύροπα ἔχοντα, καὶ ἀνείρροντα μὴ πέρσω δ' ἄσκι-
 δναδω πῶ ἀγέλλω; Ἡεα. Ὁρῶ νυν, εἴ γε ἐκείνός
 ἔστιν. Ἐρ. 29 Ἀλλ' ἐκεῖνός. ἐπειδὴ ὃ πλησίον ἐσ-
 μὲν ἔπ' τῆς γῆς, εἰ δοκεῖ, 30 κατὰ πάντας ἐαδίζωμεν
 ἵνα μὴ ἄταραξωμεν αὐτὸν ἀνοδὲν ἔξ ἀφανὲς κα-
 διπλάμνοιο. Ἡεα. Εὐ λέγεις, καὶ ἔγω ποιῶμεν.
 ἐπεὶ ὃ κατὰ βεβήκαμεν, 31 ὦρα σοι, ὦ Ἀφροδίτη,
 περιέναι, καὶ ἡγήσῃς ἡμῖν τ' ὁδόν. σὺ γὰρ ὡς τὸ εἰκός,
 ἔμπερος εἶ τῷ χερεῖ, πολλάκις, ὡς λέγεις, κα-
 πλῆθ' ὡς πρὸς Ἀγχιόην. Ἀφρ. Οὐ σφόδρα, ὦ
 Ἡεα, τέτοις ἄχθομαι τοῖς σκώμμασιν.

4. Ἐρ. Ἀλλ' ἐν ἐγὼ ὑμῖν ἡγήσομαι. καὶ γὰρ αὐ-
 τὸς ἐνδιέτευκα τῇ Ἰδῇ, ὅποτε ὁ Ζεὺς ἦεα τῷ με-
 ρακίῃ τῷ Φρυγῇ, καὶ πολλάκις δεῦρο ἦλθον ἕω' ἐ-
 κείνῃ τῷ κατὰ πεμφθεῖς εἰς ὅπισθε πὴν τῷ πατρὸς. Καὶ
 ὅποτε ἦδη ἐν τῷ αἰτῷ ἦν, συμπαιπλάμην αὐτῷ,
 καὶ συνεκέφιζον 32 τὸ καλόν. καὶ εἴτε μέμνημαι, δὲ
 παυτοὶ τ' πέτεας αὐτὸν ἀνῆρπασεν. ὁ μὲν γὰρ τότε
 ἔτυχε σὺρίζων πρὸς τὸ ποιμνιον, κατὰ πλάμην
 ὃ ὅπασεν αὐτῷ ὁ Ζεὺς κέφως μέγα τοῖς ὄνυξι πε-
 ρεβαλὼν, καὶ τῷ στόματι πῶ ὅπ' τῇ κεφαλῇ πάραν
 δακύν, ἀνέφερε, τὸ παῖδα τεταραγμένον, καὶ τῷ τρα-
 χήλῳ ἀπετραμμένῳ ἐς αὐτὸν 33 δὲ πᾶν ἔλεπον ἴα. τότε

29 Ἀλλ' ἐκεῖνός.] Interpres ille
 de o; malo imo ille est.

30 Κατὰ πάντας ἐαδίζομεν] Inter-
 pres satis ad sensum demissi pedibus
 iter faciamus; ad verbum sistentes
 volandi impetum ambulemus. Vox
 nautica καδίστημι apud Homerum,
 Νῆα κατὰ σῆτον, Ὀδυσσ. μ. v. 185.
 nec ideo incongrua Deabus quæ æthe-
 ra tranabant pennis.

31 ὦρα σοι] Interpres tuum est;

ad verbum hora tibi, i. e. tempus est
 tibi.

32 Τὸν καλόν] Supple νεάνιαν, τὴν
 ἐστὶ Γαργυρήν.

33 Ἀποβιβλήκει γὰρ] Sic habent
 omnia quæ vidi exemplaria, non
 ἀπεβιβλήκει nec id mirum cuiquam
 videri deest: Quamvis enim Gram-
 matici præcipiant ut, quotiescunque
 perfectum incipit e consonante plus-
 quam perfectò præponatur α, id

ἐν ἐγὼ πῶς σύριγγα ἔλαβον· ἀποβεβλήκει γὰρ αὐτὴν
ὑπὸ τῆς οὐκ. Ἀλλὰ γὰρ ³⁴ ὁ Διαιτήτης ἐποσὶ πλησίον,
ὥστε προσεπιπαρῆν αὐτόν.

5. Χαῖρε, ὦ βουκόλε. Πα. Νὴ ἔσπε, ὦ
νεανίσκη. τίς γ' ὦ δούρο ³⁵ ἀφίξαι πρὸς ἡμᾶς; ἢ πι-
νας ταύτας ἀγεις πρὸς γυναικας; Οὐ γὰρ ἐπιτηδεύει
ὀρευπολεῖν ἔτιω γὰρ ἔσαι χαλαί. Ἐρ. Ἀλλ' ἐγὼ γυναι-
κας εἰσίν, Ἡραν δὲ, ὦ Πάρι, καὶ Ἀδελῶν καὶ Ἀφρο-
δίτην ὀρεῖς, καὶ μὲν τὸν ³⁶ Ἑρμῆν ἀπέσειλεν ὁ Ζεύς.
Ἀλλὰ τί τρέμεις καὶ ὠχεῖς; ³⁷ μὴ δέδιδι· χαλε-
πὸν γὰρ ἔδεν· κελούει δὲ σε δικαστὴν γενέσθαι τῶν χαλ-
λῶν αὐτῶν. ἐπειδὴ γάρ, φησι, χαλῶς τε αὐτὸς εἶ, καὶ
σοφὸς ταῖς ἐρωτικαῖς, σοὶ γὰρ γινώσκον ἐπιτρέπω. τῶν δ'
ἀγῶν. τὸν ἄνδρα εἴση ἀναγνὼς τὸ μῆλον. Πα.
Φέρ' ἴδω τί καὶ βέλεται. Ἡ ΚΑΛΗ' φησι, ΛΑΒΕ-
ΤΩ. πῶς ἂν ἔν, ὦ δέσποτα Ἑρμῆ, δυνήσκειν ἐγὼ
δνητὸς αὐτὸς, καὶ ἀγροικῶν, δικαστὴς γενέσθαι
³⁸ παραδόξως ἴσθαι, καὶ ³⁹ μεῖζον ἢ κατὰ βουκόλον;
τὰ γὰρ ποιαῦτα κρίνειν τῶν ἀβέβων μᾶλλον καὶ ἀσ-

tamen subindè omittunt Græci Auto-
res non tantum qui Attici habentur,
sed & nonnulli, qui communi utuntur
dialecto, quemadmodum nobis ob-
servavit Hen. Stephanus in Appen-
dic. de Dial. Attic. p. 147. in N. T.
nos observavimus πεποήκεισαν, Marc.
15. 7. & παραδεδάκει, v. 10. & δα-
δάκει, Marc. 14. 44.

34 Διαιτήτης] Quem alibi δικα-
στὴν appellat hic vocat διαιτήτην.
Vox deducta à δίαιται, de qua plus
satis diximus supra n. 4.

35 Ἀφίξαι] 2 pers. præter. perf.
ἀφίγμαι, utuntur sæpè Attici Scri-
ptores voce passivâ, ubi nulla est pas-
sio, vid. H. Steph. Animadv. de Di-
al. p. 15. & 64.

36 Τὸν Ἑρμῆν] Ἑρμῆς ὁ τῶν λόγων

ἑφορῶ, i. e. Mercurius præses sermo-
nis; ἀπὸ τῆς εἰρω τὸ λέγω Ἑπομα-
μεγ.

37 Μὴ δέδιδι] Δέδιδι Imperat.
est à δίδιμι, cujus 1. & 2. persona
plur. δέδιδιμεν & δέδιδιτε legi apud
Thucydiden notavit Constantius.

38 Παραδόξως ἴσθαι] Hic δέδι-
idem est ac θαμά] habuisti in alia
significatione prius. vid. n. 9.

39 Μεῖζον ἢ κατὰ βουκόλον] Re-
ctè affectus est interpretes mentem
Majoris quam pro bubulci capti: bre-
vius & magis ad verbum dicas, Majoris
quam penes bubulcum. Κατὰ enim
nonnunquam reddi posse penes notat
ex alio Luciani loco Busbæus: κατὰ
ἡμᾶς ἐγένετο ἡ νίκη, penes nos erat
victoria.

κῶν. τὸ δ' ἐμὸν, * αἴγα μὲν αἴγος ὁποτέρᾳ ἢ καλλί-
ων, καὶ δάμαλις ἄλλης δαμάλεως, τάχ' ἂν δικά-
σαιμι καὶ πλὴν τέχνῳ. αὐταὶ δ' παῖσαι τε ὁμοίως
καλαί, καὶ ἐχ' οἷδι ὅπως ἂν τις ἀπὸ τῆς ἑτέρας ὅπῃ
πλὴν ἑτέραν μεταγάγοι τῇ ὅψιν ἀποσπᾶσας. ἐγὼ δ' ἐ-
θέλει ἀφίστασθαι ῥαδίως. ἄλλ' ἐνθα ⁴⁰ ἂν ἀπερείσῃ
τὸ πρῶτον, τί τε ἔχεται, καὶ τὸ παρὸν ἐπαμνεῖ· καὶ
ἐπ' ἄλλῳ ματαθῇ, καὶ κείνο καλὸν ὄρα καὶ ὠφελιμὴν,
καὶ ὑπο τῇ πλεονείῳ ὠφελιμὴν λαμβάνεται· καὶ ὅλως
ὠφελιμὴν καὶ μὴ τὸ κάλλος αὐτῇ, καὶ ὅλον ὠφελί-
μησέ με, καὶ ἀχθομαι, ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς, ὥσπερ ὁ
⁴¹ Ἀργος, ὅλῳ βλέπειν διώματι τῷ σώματι.

6. Δοκῶ δ' ἂν μοι καλῶς δικάσαι, πάσαις ἀπο-
δὲς τὸ μῆλον. καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τὸδε ταύτῳ μὲν ἔτι συμ-
βέβηκε τῷ Διὶ ἀδελφῇν καὶ γυναικα· ταύτας δ'
δυογάτας· πῶς ἐν ἐχθαλεπῇ καὶ ἔτι καὶ κρείσις; Ἐρ.
Οὐκ οἶδα· πλὴν ἐκ οἷόν τε ⁴² ἀναδύναι πρὸς τῷ

* Τὸ δ' ἐμὸν αἴγα μὲν αἴγος ὁποτέ-
ρα ἢ καλλίων] Similis autiptosis apud
Aristoph. Νεφέλ. α. 1. sc. 2. ἀνέρετ'
ἀρτι Χαιρηφῶντα Σωκράτης φύλλαν
ὁπόσας ἄλλοι τοῦ αὐτοῦ πύδας, vid
Meth. Nostr. p. 124.

⁴⁰ Ἐνθα ἂν ἀπερείσῃ] Supple ὅ-
ψιν, ubicunque infixerat oculos; ἀπι-
ρεῖσάμην πλὴν ὅψιν ἐς τὸ ἀπέναντον. Lu-
cian. in ἀναχαρ.

⁴¹ Ἀργος] Ὑπὸς Ἀργήϊον ὁ
Πανόπτης λεγόμενος· εἰς ἡμέραν τὴν ὁφ-
θαλμοὺς μὲν ἐν παντὶ τῷ σώματι. A-
pollodor. lib. 2. c. 1. f. 2. de quo
sc Ovid. lib. 1. Metam. fab. 10. v.
625.

Centum luminibus cinctum caput Ar-
gos habebat.

Inde suis vicibus capiebant bina quie-
tem;

Cetera servabant, atque in statione ma-
nebant.

In priorē versu vocat eum Ovi-
dium Arestoriden, doctus id ab Ascle-
piade, qui ait eum filium fuisse Arc-
toris, teste Apollodoro, lib. 2. bib-
lioth. c. 1. f. 3. Mirum est tam pro-
digiosi & πολυομαίτε viri nusquam
inveniri nominis Etymologiam; ex-
cogitari fortasse potuit aliqua non
minus credibilis, quam quæ proferri
solent, si id esset operæ.

⁴² Ἀναδύναι πρὸς Διὶ, &c.] Ἀ-
ναδύναι aor. 1. Inf. si ab ἀναδύ-
ναι, præf. si ab ἀναδύμι. Ἐτυμο-
λογ. μέγ. exponit ἀναχωρεῖν re-
currere; Suidas ἀναχωρεῖν, retro-
cedere. Mandatum Jovis non potest
recurrare, retrocedere, i. e. non pro-

Διὸς κεκελούμενον. Πα. Ἐν τῷτο, ὦ Ἑρμῆ, πείσαι αὐτάς, μὴ χαλεπῶς ἔχειν μοι τὰς δύο τὰς νεικημύνας, ἀλλὰ μόνων τῷ ὀφθαλμῷ ἡγείσθαι τὴν Ἀφμαρτίαν. Ἐρ. Οὕτω, φασί, ποιήσεν, ὥρα ὅ σοι ἦδη ⁴³ περαίνειν τὴν κρίσιν. Πα. Περαισόμεθα. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις;

7. Ἐκείνο ὅτε πρῶτον εἰδέναι βέλομαι, πόποτε ὕψαισιν σηπείν αὐτάς, ὡς ἔχουσιν, ἢ καὶ ἀποδύσαι δέσει περὶ τὸ ἀκρεβὲς τῆς ὀξετάσεως; Ἐρ. Τῷτο μὲν ⁴⁴ σὸν ἂν εἴη τῷ δικαστῇ καὶ περὶ αὐτῆς ὅτι καὶ δέλεις. Πα. Ὅτι καὶ δέλω; γυμνάς ἰδεῖν βέλομαι. Ἐρ. Ἀποδύτε, ὦ αὐταί· σὺ δ' ὀπισθόπαι· ἐγὼ δ' ⁴⁵ ἀπὸ πρῶτον. Ἀφ. Καλῶς, ὦ Πάρι, καὶ πρῶτον γὰρ ἀποδύσασθαι, ὅπως μείθης ὅτι μὴ μόναις ἔχω τὰς ⁴⁶ ὠλένας λευκάς, μηδὲ τῷ βοῶπις (εἴ) μετὰ φρονῶ, ὅπως ὅτι εἰμι πάντα * ὁμοίως καλῶς. Ἀθ. Μὴ πρῶτον αὐτὴν ἀποδύσῃ, ὦ Πάρι, περὶ ἂν τὸν ⁴⁷ κερὸν ἀπὸ δητῆ (φαρμακὸς γὰρ ὅστις) μὴ

gredi, non perfici. Eustathius in Homer. II. a. p. 106. dicit τὸ ἀναδύσαι, esse τὸ ἀναβῆναι ἀναλθεῖν, quod dici potuit de Jovis mandate, si in terras, tanquam in profundum demissum ad se rediret incassum. Interpres reddit ἀναδύσαι adire de-
trektare; utrum recte, judicet Lector.

⁴³ Περαινῶν] Idem ac περατῶν. propriè finis, à πέρας πέρατος finis.

⁴⁴ Σὸν ἂν εἴη τῷ δικαστῇ] Talis locutio apud Cicero. Phil. 2. Τὴν αὐτοῦ ὁμοίως περὶ τοῦτο vidimus. Vid. Voiss. Contr. p. 127. & 138. ubi plura ejusmodi loquendi exempla.

⁴⁵ Ἀπὸ πρῶτον] Niphal pro bith pael, avertiar pro avertiam me. Est

autem aor. 2. sed futuri significatio-
nis ut aor. 1. apud Aristophan. in
Νεφέλ. act. 3. sc. 3. τί δὲ τ' ἐρεῖς ἡ
τῷτο νικηθῆς ἐμῶ; i. e. quid autem
dices, si in hoc vinceris à me?

⁴⁶ Τὰς ὠλένας λευκάς, &c.] Πα-
ρὸν apud Homerum, λευκά λαι-
α. Ἡρῆ, βοῶπις πότνια Ἡρῆ. Vid. II.
ξ. v. 263, 277.

* Ὅμοιος καλῶς. Ἀθ.] Inter κα-
λῶν, & Ἀθ. Hæc verba interponi vel-
it Bourdelotium ait Crævius Πα-
ρὸν σύγῃ ἀποδύσθαι Ἀφροδίτη Sed quan-
toque, ostendit Janssonius Lect. Lucian.
p. 98.

⁴⁷ Κερὸν] Κερὸς: ἡ κλῆσις, ἀλλὰ
ὀπίθετον ὅτι τῷ μόνῳ τῷ τοῦ Ἀφ-
ροδίτης, διὸ καὶ ὁ ποιητὴς ὁμοίως παρ-
θεῖς, κερὸν ἰμάντα φησὶ sic Eustathius
in Hom. II. ξ. v. 214 (ubi multa

σε καταγοητόση δὲ αὐτῷ· καί τοι γε ἐχρήμῃ μηδ' ἔγω κεκαλλωπισμένην παρῆναι, μηδὲ πεσαῦτα ⁴⁸ ἐν-
 πετειμμένην χρώματα, καὶ δαπερ ὡς ἀληθῶς ἐ-
 παῖρ᾽ ἔναι, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ κάλλος ὡς ἐπιδεικνύειν.
 Πα. Εὖ λέγεις· τὸ πᾶσι τῷ κερῷ· καὶ ἀπόθε. Αφ.
 Τι ἔν ἐχί καὶ σὺ Ἀθλῶα πλὴν κέρων ἀφελῆσαι, ψιλῇ
 πλὴν κεφαλῇ ἐπιδεικνύεις, ἀλλ' ἐπείσεις τὸν λόγον,
 καὶ τὸν δικαστὴν φοβεῖς; ἢ ⁴⁹ δέδιας μή σοι ἐλέγχη-
 ται ⁵⁰ τὸ γλαυκὸν τῷ ὀμμάτῳ ἂνδρ' ὅτι φοβεῖ
 βλέπόμενον; Αθ. Ἰδέ σοι ἡ κέρυς αὕτη ἀφῆρη-
 ται. Αφ. Ἰδέ σοι καὶ ὁ κερῶς.

8. Ἡρ. Ἀλλ' ἀποδυσώμεθα. Πα. Ὡς Ζεὺς τε-
 ράσει, ⁵¹ τῆς Δίας, τῷ κέρυς τῇ ἡδονῇ· οἷα μὲν ἡ
 παρδένος· ὡς ὅ βασιλικὸν αὐτὴ καὶ σεμιδὸν ἀπα-
 λάμπει, καὶ ἀληθῶς ἄξιον τῷ Διός· ὅρα ὅτι ἡδέως,
 καὶ γλαφυρόν τι, καὶ προσαγωγὸν ἐμεδιάσεν. ἀλλ' ἦδη
 μὲν ἄλλος ἔχω τῆς εὐδαμνίας· εἰ δοκεῖ ὅτι, καὶ ἰδίᾳ
 καθ' ἐκάστῳ ἐπιδεῖν βῆλομαι, ὡς νῦν γε ἀμφιβολός
 εἰμι, καὶ ἐκ οἷδα πρὸς ὅ, τι καὶ ἀποβλέψω, πάντη
 τὰς ὀφείας πείσσωμένους. Αφ. Οὕτω ποιῶμεν.

9. Πα. Ἀπτε ἔναι αἱ δύο· σὺ ὅτι, ὦ Ἡρα, πε-

de quo cingulo legas) citat etiam
 Il. γ. v. 37. ubi aridis galeæ re-
 tinaculum vocatur πολυκῆς ἱμάς
 Etymologista dicit κερῶν, εἰς ἐνδυ-
 μα Ἀφροδίτης, καταχρηστικῶς δὲ καὶ
 πᾶν γυναικῶν φανταστικῶς ἐνδυμα
 Deducit autem a κέντω, pingo, f.
 κέντω, p. κίκεκα, p. παλ. κίκεσμαι.
 κίκεσαι, κερῶς. Meminit etiam al-
 terius etymii. ut sit κερῶς pro κερῶς.
 ἀ κέρω, τὸ κοσμεῖν, i. e. orno. Est
 enim κεκοσμημένη καὶ διαπαικισμένη
 καὶ διακεκνημένη, ut ille
 loquitur.

⁴⁸ Ἐντετειμμένην χρώματα]

Fucus solet infricari genis; atque hinc
 fucate mulieres dici ἐντετειμμέναι &
 fucus sive cerussa, ἐντεριμμα, ab ἐν-
 τρεῖβω quod est infrico.

⁴⁹ Δέδιας] Præter. med. non à
 δειδω, sed a δέω, timeo, quo usus est
 Homer. Il. ε. v. 566. περὶ γὰρ διεποι-
 μένι λαῶν, & Il. i. v. 433. περὶ γὰρ
 δι νηυσὶν Ἀχαιῶν.

⁵⁰ Τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων]
 Γλαυκῶπις ἐπίθετον τῆς Ἀθήνης, πα-
 ρισμ apud Homer. vid. Il. ε. v. 719,
 773, & 825.

⁵¹ Τῆς Δίας] Vid. n. 9 & 38.

εἰμύμε Η. Περιμύω· κα̐πειδάν με ἀκρεῖα
 ἴδης, ⁴² ὥρα σοι καὶ τὰλλα ἤδη σκοπεῖν. εἰ καλὰ
 σοι τὰ δῶρα τῆς νίκης τῆς ἐμῆς. ὡ γάρ με, ὦ Πά-
 ρει, δικάσης εἶ) καλῶ, ἀπάσης ἐση τῆς Ἀσίας
 σωότης. Πα. Οὐκ ἔπῃ δώροις μὲν τὰ ἡμέτερα
 πλὴν ἀλλ' ἀπιδι, πεπεράζεται γὰρ ἅπερ ἂν δοκῇ.

ΙΟ. Σὺ δ' ὡρῶσιν, Ἀθλῶα. Ἀθ. Παρέσκει
 σοι, κα̐τα ὡ με, ὦ Πάρι, δικάσης καλῶ, ἔπειτα
 ἤττων ⁵³ ἄπει ἐκ μάχης, ἀλλ' αἰεὶ κατὰ τὴν πολέ-
 μις ὡ γάρ σε καὶ νικηφόρον ⁵⁴ ἀπεργάζομαι. Πα.
 Οὐδὲν, Ἀθλῶα, δεῖ μοι πολέμου καὶ μάχης· εἰρήνῃ
 γὰρ, ὡς ὄρεαι, τανυῶν ἐπέχει τὴν Φρυγίαν τε καὶ Λυ-
 δίαν, καὶ ἀπολέμνηται ἡμῖν ἡ τῷ πατρὸς ἀρχή. Δαί-
 ρει δ', εἰ ⁵⁵ μειονεκτῆσαι γὰρ, καὶ μὴ ἔπῃ δώροις δικά-
 ζομαι. ἀλλ' ἐνδουδι ἤδη ἔ ἐπίθε τὴν καρδίαν, ἰκανῶς
 γὰρ εἶδον· τ' Ἀφροδίτῃ παρῆναι κακός.

ΙΙ. Ἀφ. Αὐτὴ σοι ἐγὼ πλησίον, καὶ σκόπτει κα-
 ἐν ἀκρεῖας, μηδὲν ὡρατρεῖων· ἀλλ' ἐνδιατρέχει
 ἑκάστῳ τῇ μελῶν. εἰ δ' ἴδεις, ὦ καλὲ καὶ τὰδε με-
 ἀκροτον. ἐγὼ γὰρ πάλαι ὄρωσά σε νέον ὄντα, καὶ κα-
 λόν, ὅποιον, ἐκ οἶδα, εἰ πῖνα ἔτερον ἢ Φρυγία τρέφει
 μακαρίζω μὲν τῷ κάλλει, ἀπιδῶμαι δ' τὸ μὴ ἀπολε-
 πόντα τὰς σκοπέλεις, καὶ ζῶντα τὰς πέτρας κα-
 ἄστυ ζῆν, ἀλλὰ ἀφαιρῆναι τὸ κάλλος ἐν ἐρημίᾳ.
 Τί μ' γὰρ σὺ ἀπολαύσεις τῇ ὄρων; τί δ' ἀ-
 δόναντο τῷ σὺ κάλλει αἱ βόες, ἔωρεπε δ' ἡδύ-
 σε γαμηκέναι, μὴ μὲν τοι ἀγρικόν τινα, καὶ χωρ-
 τιν, οἷα καὶ τὴν Ἰδῶν αἱ γυναῖκες, ἀλλὰ πῖνα

⁵² Ὡρα σοι] Prius n. 22.

⁵³ Ἀπει] Abscedes, enallage
 temporis, praesentis pro futuro.

⁵⁴ Ἀπεργάζομαι] Plus est quam
 simplex ἐργάζομαι. Vid. Dial. 16. 6.

⁵⁵ Μειονεκτῆσαι] Prius n. 22.

⁵⁶ Ἀπόναντο] Ab ἀπὸ & ὄνμα
 profum; ἀπόνημα, jure, vel fru-
 do: ἀπόναμαι, fruor, vel fruor
 accipio.

τῆς Ἐλλάδος, ἢ * Ἀργῶθεν ἢ ἐκ Κορίνθου, ἢ Λα-
 ριναιαν, οἷά περ ἢ Ἑλένη ἔστι, νέα καὶ καλὴ, καὶ κατ'
 ἔδδεν ἐλάττων ἐμῷ, καὶ τὸ δὴ μέγιστον, ἐρωτική· ἐκείνη
 ἥ ἐι καὶ μόνον θεάσασθαι σε, οἷδ' ἐγὼ πάντα ἀπολι-
 πῆσαι, καὶ παρὰ χροῖα ἑαυτῷ ⁵⁷ ἐκδοτον, εἴψεται, &
 σωοικῆσαι. πάντως ὅ καὶ σὺ ἀκήκοάς τι πρὸς αὐτῆς.
 Πα. Οὐδέν, ὦ Ἀφροδίτη, νῦν δ' ἡδέως ἂν ⁵⁸ ἀκῶ-
 σαιμὶ σε τὰ πάντα διηγυμνῆς.

12 Αφ. Αὕτη θυγάτηρ μὲν ἔστι Λήδας, ἐκείνης
 τῆς καλῆς, ἐφ' ἣν ὁ Ζεὺς κατέπη κύκνον. γενόμε-
 νος. Πα. Πῶς ὅ περ ἔοψιν; Αφ. Λόλκῃ μὲν,
 οἷαν εἰσὺς ἐκ κύκνου γυμνημνῆσαι ἀπαλὴν ὅτι ὡς ἐν
 ὧν τραφεῖσα ⁵⁹ γυμναῖς τὰ πολλὰ, καὶ παλαιστική.
 Καὶ ἔτι δὴ τι πρὸς ἀσπασίας, ὥστε καὶ πόλεμον ἀμφ'
 αὐτῇ γενέσθαι, τῷ Θησέως ⁶⁰ ἄωρον ἐπ' ἀρπάσαντος,
 ἐμὲν, δὲν ἔπειθ' ἐπεὶ εἰς ἀκμὴν κατέστη, πάντες οἱ
 ἄριστοι τῷ Ἀχαιῶν ἐπὶ τῷ μνηστῆρι ἀπώλυσαν,
 παρεκρίθη ὅτι Μενέλαος τῷ Πελοποννησίων γένει. εἰ
 ὅτι δέλεις, ἐγὼ σοι καταπράξομαι τὸ γάμον. Πα.
 Πῶς φῆς; τὸν τὸ γυμνημνῆς; Αφ. Νέος εἰ σὺ,

* Ἀργῶθεν] Perperam legitur in omnibus editionibus pro Ἀργόθεν, Graevius.

⁵⁷ Παρὰ χροῖα ἑαυτῷ ἐκδοτον] Ἐκδοτός vox satis frequens apud Graecos, cum significare volunt aliquid tradi in potestatem alterius. Copulat eam cum ἀκμῶντος, Hesiod. lib. 16. H. Steph. Edit. p. 117. ὅτι γὰρ μάχεσθαι ἤθελον ὑπὲρ τῆς μὴ παρῆντος, παραδόναι ὅτι αὐτὸς ἐκδοτός καὶ ἀκμῶντος ἦδ' ἔντο.

⁵⁸ Ἀκῶσαιμὶ σε τὰ πάντα διηγυμνῆς] Haec verba ad ea referenda sunt quae prius dixerat Venus, εἰ ὅτι δέλεις, ὦ καλὲ, καὶ τὰδε μὲν ἔκδοτον. τὰδε μὲν εἰρησὶ quia ego habeo dicere;

τὰ σε, quatu.

⁵⁹ Γυμναῖς τὰ πολλὰ] Γυμναῖς ἔστι ὀνομαστική. ἢς γενική γυμνάδος, παρὰ τὸ γυμνάζω exerceo. Hoc autem a γυμνός, nudus, quia olim οἱ γυμνάζοντες γυμνοὶ ἠγωνίζοντο.

⁶⁰ Ἄωρον] i. e. crudam, nondum viro maturam, ab α priv. & ἄωρος aetas nubilis sive tempus florentis aetatis. Unde puella dicitur ἄωρος (sive ἔωρος) quando adulta est, sive ad illam horam pervenit, ἄωρος quando impubes est, & nondum attigit. ἔωρος sive ὑπέρωρος quando exolera est, & praeteriit. Vid. infra Διάλ. Μικυλ. & Ἀλεκτρ. p. 112.

καὶ ἄγροικος, ἐγὼ δὲ οἶδα ὡς χρή τὰ τοιαῦτα δρᾶν.
 Πα. πῶς; ἐθέλω γὰρ καὶ αὐτὸς εἰδέναι.

13. Αφ. Σὺ μὲν ἀποδημήσεις ⁶¹ ἐπὶ Δίαν δὲ τῆς
 Ἑλλάδος· καὶ περὶ δὲ ἀρίστη ἐς πῶς Λακεδαιμόνιαν
 ὄψεται σε ἡ Ἑλένη· τ' ἐν τούτῳ δὲ, ἐργὸν αὖ ἐστὶν πρὸς
 ἔργον, ὅπως ⁶² ἐξαδύσῃται σε, καὶ ἀγκυλοβήσει. Πα.
 Τέτ' αὐτὸ καὶ ἄπιστον εἶναι μοι δοκεῖ, τὸ ἀπολιπεῖ-
 σαι τὸν ἄνδρα ἐδελῆσαι βαρβάρῳ καὶ ξένῳ συνε-
 πλοῦσαι. Αφ. Θάρρει τέττε γὰρ ἕνεκα· πᾶσι γάρ
 μοι ἐστὶν δύο καλῶ, Ἰμερος καὶ Ἑρως· τέττω σοὶ
 πῶς ἀδύσω ἡγεμόνε τ' ὁδὸν γεννησομένην. Καὶ ὁ μὲν
 Ἑρως ὅλως παρελθὼν ἐς αὐτὴν ἀναγκάσει τὴν γυναι-
 καῖκα ἐρεῖν· ὁ δὲ Ἰμερος αὐτῇ σοὶ περικυβεῖς, τῷ
 ὅπερ ὅστις, ἱμερτὴν πρὸς δώσει καὶ ἐράσμιον, καὶ αὐτὴν
 ὅτι συμπάρῃσι δέησιν καὶ τῷ Χαρίτων ἀγκυλοβήσει
 ἅπαντες αὐτὴν ἀναπείσομεν. Πα. * Ὅπως μὲν τὰ
 γὰρ χορήσει, ἄδελον, ὡς Ἀφροδίτη· πλὴν ἐρῶν
 ἦδη τ' Ἑλένης, καὶ ἐκ οἶδα ὅπως καὶ ὁρᾶν αὐτὴν οἰ-
 σόμεναι. καὶ πλέω ⁶³ ἐνδὺ τ' Ἑλλάδος, καὶ τῇ Σπάρ-
 τη βηλοδμήτῳ, καὶ ἐπείνεμι ἔχων τ' γυναῖκα· καὶ ἄλ-
 λουσι οἳ μὴ πάντα ταῦτα ἦδη ποιῶ.

14. Αφ. Μὴ πρότερον ⁶⁴ ἐξαδύης, ἃ Πάρις
 πρὶν ἐμὲ τ' ⁶⁵ περμηνερίαν, καὶ νυμφαγωγὸν ἀμύν-

⁶¹ Ἐπὶ Δίαν] Vid. n. 9. 38. & 51. ubi hanc vocem reperias, sed diversâ significatione; hic exponas ad lustrationem, spectatum, i. e. spectandi, vel lustrandi gratia.

⁶² Ἐξαδύσῃται σε] Iterum vox passiva ubi actio significatur. Vid. n. 36.

* Ὅπως μὲν τάχα] Ὅπως μὲν ταῦτα χορήσει ἄδελον Graev.

⁶³ Ἐνδὺ τῆς Ἑλλάδος] Vid. suprà, n. 13.

⁶⁴ Ἐξαδύης] Aor. i. pass. sed active significationis, ut suprà ἐξαδύσειται, n. 62. vid. etiam Dial. 20. n. 33.

⁶⁵ Περμηνερίαν καὶ νυμφαγωγόν] Vox altera declarat alteram, hic enim νυμφαγωγός eadem est ac περμηνερία, quæ nuptiarum est conductrix: alias autem νυμφαγωγός est vir ille, qui secundas contrahentem nuptias, quo ipsi pertingere nefas est patris ædibus ducit sponsam. Sic

ἡσυχῇ τῇ κρείσῃ. πρέπει γὰρ καὶ μὲ * νικηφόρον ὑμῖν
 συμπαρεῖναι, καὶ ἰορτάζειν ἅμα καὶ τὲς γάμους, καὶ
 τὰ ὀπνίμια. Πάντα γὰρ ἐνεστὶ σοι, τὸν ἔρωτα, το
 κάλλος, τὸν γάμον τέτε τὸ μήλα περίαδς. Πα.
 Δέδοικα, μή με ἀμελήσεις μὲν τῇ κρείσιν. Αφ. Βί-
 λει ἐπομόσομαι; Πα. Μηδαμῶς. ἀλλ' ὑπόχευ πάλιν.
 Αφ. Ὑπαχνοῦμαι δὴ σοι τῇ Ἑλένῃ ὡς
 δώσειν γυναικῇ, καὶ ἀνελυθήσιν γε ἐπ' αὐτῇ, καὶ
 ἀφίξειδά παρ' ὑμῶς ⁶⁶ εἰς τὸ Ἴλιον, καὶ αὐτὴ παρέσο-
 μαι, καὶ συμπεράξω τὰ πάντα. Πα. Καὶ ⁶⁷ τῇ Ἐρω-
 τα, καὶ τῇ Ἰμερον, ⁶⁸ καὶ ταῖς Χάριτας ἄξεις; Αφ.

autem tunc primum contrahit, ipsi
 ipso licet inde petere, sed amico
 aliquo sibi, in eo obeundo munere,
 assumpto, qui idem *παράνομος* aut
παροχός dicebatur. Vide de hac re,
 H. Steph. Suidam, & alios.

* Πρέπει γὰρ καὶ μὲ νικηφόρον]
 MS. κανηφόρον, Græv.

⁶⁶ Εἰς τὴν Ἴλιον] Vulgo τὸ Ἴ-
 λιον, & ita semel Hom. Iliad. ο v. 71.
 sed semel tantum, ut notavit in hunc
 versum Eustathius; aliās enim δηλο-
 γῶν εἰσθῆναι Ὀμηρὸν *παροφείρειν* τὴν
 Ἴλιον· ut idem Autor loquitur, in
 Iliad. δ. v. 416. quem imitati sunt
 Latinorum nonnulli. Ovid. Epistol.
 Penelop.

— vestris disjecta lacertis,

Ilios—

& Metamorph. fab. 10.

— Postquam alta cremata est

Ilios—

& Horat. lib. 4. Od. 9.

— Non semel Ilios Vexata.

⁶⁷ Τὸν Ἐρωτὰ καὶ τὴν Ἰμερον] Hos
 duos paulò ante Venus vocavit παῖ-
 δας, quod reddere servos aut ministros
 significat quam liberos; nam ἐρὸς ma-
 tri natus erat Venere, si fides habem-
 us sit Theogon, Hesiod. v. 120. ne-

que usquam lego Ἰμερον fuisse ejus fi-
 lium. Ministros autem semper ei
 præstid fuisse utrumque tradidit He-
 siod. Theogon. v. 201.

τῇ δ' Ἐρὶ ἀμάρτυσι, καὶ Ἰμερὶ
 ἑσπετο καλός, &c.

& in raptu Helenæ utrumque sibi ad-
 fuisse affirmat Paris in suo cum eā
 sermone apud Homerum, Iliad. γ.
 v. 242. &c.

⁶⁸ Καὶ ταῖς Χάριτας] Χάρις de-
 ducit ὁ Ἑλυμολογιστὴς παρὰ τὸ χαί-
 ρει, ita ut generaliter Χάρις dici pos-
 sit quicquid placet aut gaudere facit.
 Χάρις autem quas secum ducere
 promissit Venus, quid aliud sunt?
 quam quas dixit Hesiodus eam

Διολογῆσαι ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθα-
 γάτοισι θεῶσι,

viz.

Παρθένοι τ' ὄρασι μειδήματα τ'
 ἐξόπαταί τε,

Τέρψις τε γλυκερὴ, φιλότης, καὶ μελι-
 χήν τε.

Theog. v. 206. quæ idem,

— ὁπαδοὶ τῇ Ἀφροδίτῃ

Πλάττονται καὶ ὑπεργοὶ —

atque ut nonnulli tradunt,

Θυγατέρες ἑτέρας 3 παρὰ τὰς τρεῖς

— αἱ ἐν τῇ Θεογονίᾳ, v. 909.

σεμνύνεται αὐτὸς Ἡσίοδος. Vid. Eu-
 stath. in Homer. II. ε. v. 333.

50 Μίκυλλος καὶ Ἀλεκτροῦν, Διάλογος.

Θάρρε, καὶ ἐν τὸν Πόδον 70 καὶ τὸν Ὑμνῶν πρὸς
τέτοις ἀδελφῆμαί. Πα. Οὐκ ἐν ἐπὶ τέτοις δίδω-
μι τὸ μῆλον, ἐπὶ τέτοις λάμβανε.

69 Καὶ τὸ Πόδον] Prius promisit
se Parici allaturam Venus Ἐρατώ
καὶ Ἰμερον· illum qui cogat scemi-
nam amare, hunc qui reddat ipsam
amabilem; nunc addit πόδον tertium,
quo neuter alterius ferre possit absen-
tiam. Πόδος γὰρ ὅστις τῶν ἀπόντων
Eustath. in Hom. Od. λ. ν. Ἀλλὰ
μίσος το Πόδος, &c.

70 Καὶ τὸν Ὑμνῶν] Dicitur Ὑ-
μνῶν, & Deus, & cantus Nuptia-
lis, Γίνεται ἡ λέξις, ut Eustathius

loquitur in Hom. Il. σ. ν. 494. ἢ
παρὰ τὸ ὑμνεῖν, ὡς οἶον ὕμναιός τις,
ἢ παρὰ τὸ ὁμῆσαι τὰς νυμφίους, ἢ
(quod verisimilius est) παρὰ τὸ παρ-
δίνειον ὑμνῶν· verum utrum talis sit
hymen, aut membrana virginalis non-
dum convenit inter Medicos, dum a-
lii aiunt se scire, alii se nunquam vi-
disse; id igitur iis ulterius exploran-
dum relinquimus; satis ad etymolo-
giam nominis facit, si vulgò creditur
esse.

Διάλογος. ικ'. 19.

Μίκυλλος καὶ Ἀλεκτροῦν.

1. Ἀλλά σε, ὦ κλέμπε Ἀλεκτροῦν, ὁ Ζεὺς αὖ-
τὸς ἐπιτερίψει, φθονερόν ἐστω, καὶ ὀξύφω-
νον ὄντα, ὃς με πλετύντα, καὶ ἡδίστῳ Ὀνειρώ ξυλόν-
τα, καὶ θαυμαστὴν ἐνδαμνησίαν ἐνδαμνηντα, ¹ Διάπο-
ρόν τι καὶ ² γεγωνὸς ἀναβοήσας ἐπήγειρας, ὡς μὴδὲ
νύκτωρ γῆν πῦρ πολὺ ³ σὺ μισρωτέραν πενίαν
ἀφύρμι. καίτοι εἴγε χρητέραν τεκμήρεως, τῇ τε ἡσυχ-

² Διάπορον] Ἀπὸ τῶν δια καὶ τε-
ρερο vel terebro, cuius præter. m. est
τέπορα. Scholiastes legit διάπορον,
& exponit cum Hesychio ὀξύφωνον.

² Γεγωνός] Particip. præter. Med.
ἐ γνῶν per Metathesin pro γέγωνας,
significat autem γνῶν γνῶσθαι βοᾶν,
hoc est, ita clamare ut audiat vox

clamantis. Τὸ γεγωνός conjunctum
cum ἀναβοήσας, ἐπὶ πλεῖν ἢ τὸ ἐξά-
κτος.

³ Σὺ] Non amittit accentum post
πολὺ, ut regulæ, quas tradunt Gram-
matici exigunt ob maiorem scilicet
emphasin, sensus enim vult ut ista vo-
cula σὺ præcipue audiat.

καὶ

χία πολλῇ ἔπι ἔσῃ, καὶ τὰ κρίει, μηδέπω με τὸ ὀρθρινόν, ὥσπερ εἶωθεν, ἀπκνείοντι, (γνώμων γὰρ ἔστι ἀφ' οὗδεστος μοι προσελαυνέσθης ἡμέρας) ἔδω-
 πω μέσαι νύκτες εἰσίν. ὁ δ' αὖτις ἔστι, ὥσπερ
 τὸ χρυσὸν ἐκείνο καὶ κώδιον φυλάττων, ἀφ' ἐσπέρας
 ὧδους ἤδη κέκραγεν. ἀλλ' ἔπι χαίρων γε, ἀμυνέ-
 μοι γὰρ ὧδους σε, ἦν μόνον ἡμέρα γένηται, σωτεί-
 βων τῇ βακτηρίᾳ, νῦν γὰρ μοι παράγμματα πα-
 ρέξεις, ἀναπιδῶν ἐν τῇ σκοτῷ. Αλε. Μίκυλλε
 δέσποτα, ὦμῳ πι χερειῖδά σοι, φθάνων τ' νυκ-
 τὸς ὁπόσον διωαίμῳ, ὡς ἔχρῃς ὀρθροῦμῳ δια-
 νύειν τὰ πολλὰ τῶν ἔργων. ἦν γὰρ πρὶν ἀνατεῖλαι
 ἡλίου μίαν κρηπίδα ἐργάσιοι, ὅτε προσδ' ἔσῃ τὸ
 ἐσπέρην ἀλφίτα παπονηκώς. εἰ δέ σοι κατὰ δούδην ἡδίων,
 ἐγὼ μὲν ἡσυχάσωμι σοι, ἐπεὶ πολὺ ἀφωνότερος ἔσμι μοι
 τῶν ἰχθύων.

2. Σὺ δ' ὅρα ὅπως μὴ ὄναρ πλετῆς, λιμώτης
 ἀνεγρόμῳ. Μι. ὦ Ζεῦ * πρέσβε, καὶ Ἡρά-
 κλεις * ἀλεξίκακε, τί τὸ κακὸν τούτῳ ἔστιν; ἀνδρω-
 πίνως ἐλάλησεν ὁ Ἀλεκτροῦν. Αλε. Εἰπά σοι

4 Κώδιον] Etymologici Magni
 Autoraque cum secutus H. Steph.
 scribi volunt cum iota subscripto
 κώδιον contractim scilicet ex κώ-
 διον. diminutivo à κῶς, quod à ver-
 bo κῶ, idem ac κοιῶμαι. σημαίνει
 τὸ τῶν προσώπων δέρμα, παρὰ τὸ ἐπ'
 αὐτῶν κοιῶσθαι. Etym. magn. i. e.
 significat autem evium pellis, sic di-
 ctum, quod in illas dormitur. He-
 lychius & Suidas non subscribunt iota.
 Edr. Parisiensis An. 1615. habet κώ-
 διον, de quo vide quæ diximus ad La-
 tin. vers. n. 1.

5 Προδ'] Προμιμῶδ' ὅτι λεγό-
 μενον ὡς περ τι προσέλειον ἐκτελέμε-
 νον τῷ, μέγα ταῦτα γινομένην Schol.
 est autem vox composita ex προ &

ὀδ', & Latina vox vix occurrit
 cui in hoc loco aptè respondeat. An-
 glice dicas onward, beforehand,
 προσδ' ἔσῃ τούτο ἐς τὰ ἄλφιστα πα-
 πονηκώς, you shall have gone thus
 far onward towards the earning
 or getting your Bread.

* ὦ πρέσβε] Εἰώθασιν οἱ Ἀρ-
 χαῖοι ἀπὸ τῶν παραγμάτων τὸ Δία
 καλεῖν οἷον δεχόμενοι ξένον ἐκάλει
 Δία Σένιον, ἔτω καὶ ἐνταῦθα καλεῖ
 τὸ Δία τερέσιον, τὸ ἀποδιδόντα τὰ
 τέρεα τέρας δ' λέγει τὸ ἀνθρώπινον
 φρόνη τὸ ἀλεκτροῦνα χρῆσθαι, Schol.

* Ἀλεξίκακε] Ὁ ἀποδιδόντων τὰ
 κακὰ, ἀλεξίκακε δ' ὁ Ὁ Ἡρακλῆς
 ὡς πολλὰ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ κακῶν ἐλ-
 σάμεν. Schol.

πέρασ' εἴη δοκεῖ τὸ τοῖστον, εἰ ὁμόφονε ὑμῖν
 εἰμι; Μι. Πῶς γὰρ εἴ περας; ἀλλ' ἀποτρέπετε, ὦ
 θεοί, τὸ δεινὸν ἀφ' ἡμῶν. Αλε. Σὺ μοι δοκεῖς,
 ὦ Μίκυλλε, ἡμιδὴ ἀπαίδευστος εἴη, μηδὲ ἀνεγ-
 νωκέναι τὰ Ὀμήρου ποιήματα, ἐν οἷς ὁ τῷ Ἀχιλλέ-
 ως ἵππος ὁ Εἰάνθε, μακρὰ χαίρειν φράσας τῷ
 χρεμετίζειν, ἔσκηκεν ἐν μέσῳ τῷ πολέμῳ Ἀφαιεγό-
 μβρε, ἐπὶ ὅλα ῥαψωδῶν, ἔχ' ὥσπερ ἐγὼ νῦν, ἀ-
 νδρὶ τῶν μέτρων, ἀλλὰ καὶ ἐμμαντεύετο ἐκείνῳ καὶ
 τὰ μέλλοντα περὶ ἐνδοσπίζε. καὶ ἐδέν τι περὶ δόξον
 ἐδόκει ποιεῖν, ἐδὲ ὁ ἀκέων ἐπεκχελεῖτο ὥσπερ σὺ τῷ
 ἀλεξίστατον, ἀποτρέποντον ἡγήμεν τὸ ἀκασμα.
 Καὶ τοι τί ἂν ἐποίησας, εἴ σοι ἡ τῆς Ἀργείας
 τρέπεις ἐλάλησεν, ὥσπερ ποτὶ ἡ Φηγός
 ἐν * Δωδάνῃ αὐτόφωνε ἐμμαντεύετο; ἡ εἰ

6 Τοῖστον] Cave hic putes erro-
 rem esse pro τοῖστο, quod solum
 probant Grammaticorum nonnulli,
 nam & τοῖστον & τοῖστον in Neut.
 gen. legas apud Atticissimos Auto-
 res, Sophoclem, Aristophanem, &
 alios. Vid. Dial. 4. n. 1. & Dial. 11.
 n. 1.

7 Κομδὴ] Interpretatur Hesy-
 chius ἄσαν, πᾶν, σφόδρα, παντοῦ.
 videtur Dativus fuisse ἀκομδῇ, cura;
 quoniam quicquid agimus cura, val-
 de agimus.

8 Ἀποτρέπαιον τὸ ἀκασμα] Quo-
 niam dixit Micyll. ἀποτρέπετε ὦ
 θεοί. Tale enim est ἀποτρέπαιον τὸ
 ἀκασμα, quale cum audimus, ut a-
 verruncant Dii, precamur & inter-
 pretari licet res auditu terribilis. ἀπο-
 τρέπαιον δ' ἀποτρέπειαι τις, Schol.

9 Ἀργῶς] Genit. à Nominat.
 Ἀργῶ, quo nomine appellatur navis
 illa quæ vexit Jasenem, dum per
 mare aureum petebat vellus; de
 cuius nominis ratione sic ἐτυμολο-
 γιζ. Εἰρηται γ' ὅτι Ἀργεῖ αὐτῷ

κατεσκεύασεν ἢ ὅτι ἐν Ἀργεῖ τῇ πό-
 λει κατεσκευάσθη ἢ ὅτι ταχέως ἢ
 ἄργον γὰρ καὶ τὸ ταχύ. qui ex He-
 braeo volunt omnia, deducunt ab
 1727 texuit.

10 Τρέπεις] Cujus Genit. τρέπει
 vel τρέπιδε τὸ κατώτατον τῆς
 Hefych. H. Steph. Vid. quæ anno-
 vimus ad Latinam versionem.

11 Φηγός] Vocalis arbor nonnun-
 quam δρυς vocatur, nonnunquam φε-
 γός. Nec id mirum, species enim
 τῆς δρυὸς ἡ φηγός. si Pausaniæ cre-
 damus. Sic enim ille in Arcadiis
 Ἀρκάδων δ' ἐν τοῖς δρυμοῖς εἴρη-
 αὶ δρυς διάφοροι, καὶ τὰς μὲν πλά-
 τυφύλλας αὐτὰν τὰς δ' ὀφύλλας κα-
 λέει. Vide annotation. in Latin.
 verf. n. 7.

* Ἐν Δωδάνῃ] Sophocles in
 Trachiniis v. 176. habet Δωδάνην
 quasi esset à Nominat. Δωδάν, καὶ
 Βαβυλῶν, Σιδῶν, & similia; quæ
 etiam agnoscit Eustathius in Diony-
 sium, Ἐλέγετο γ' καὶ Δωδάν διὰ συλλο-
 γισμῶν.

* βύρσαι εἶδες ἐρπύσας, καὶ βοῶν κρέα μυκάρματα,
ἡμίονα καὶ ἐφθιά, πεπιπαρμηγία τοῖς ὀβελοῖς ;
ἐγὼ δ' Ἑρμῆ πάρεδρου ὦν, λαλίστατε καὶ λυγισ-
τάτε θεῶν ἀπάντων, ἐπεὶ ἄλλα ὀργαδίαιτο ὑμῖν,
καὶ σῶτροφοι, ¹² ἔχ' ἡλεπῶς ἐμελλον ἐκμυθήσεσθαι
τὸ ἀνδρωπίνω φωνῶν.

3. Εἰ δ', * ἐχεμυθήσιν ὑπόχρητό μοι, ἔκ' ἂν
ἐκνήσαιμί σοι τὴν ἀληθείαν αἰτίαν εἰπεῖν τῆς
πρὸς ὑμᾶς ὀργῆς, καὶ ὅθεν ὑπάρχει μοι ἔττω
λαθῆν. Μι. Ἀλλὰ μὴ ὄνειδος ταῦτά ἐστιν,
Ἀλεκτρυών ἔττω πρὸς ἐμὲ δ' ἡλεπῶς ; εἰπέ
δ' ἐν πρὸς τῷ Ἑρμῇ, ὃ βέλτιστε, ὅ, τι καὶ ἄλλο
σοι τῆς φωνῆς αἶπον. ¹³ ὥς δ' σιωπήσομαι, ἐπεὶ
ἐδῶκα ἐρῶ, τί σε χρὴ δεδιέναι ; τίς γὰρ ἂν πηδύσειτό
μοι, εἰ πνι διηγρίμω ὥς Ἀλεχίρυόντο αὐτὰ εἰ-
πόντο ἀκηχῶς ; Αλε. Ἀκχε τοίνυν πῶς δεξό-
τατόν σοι λόγον, εἰ οἶδ' ὅτι λέγω, ὃ Μίνυλλε.
ἔτοσι γὰρ ὁ νῦν σοι Ἀλεκτρυών φανόρμος, ἔπει-
πολλὸν ἀνδρωπῶς ἦν.

4. Μι. Ἦκεσά τι καὶ πάλαι τοιῦτον ¹⁴ ἀμέλεια

cas. Et iisdem verbis in Homeri
Iliad. β. v. 257. nomen autem du-
xerat ἀπὸ Δωδώνης τῷ Διὶ καὶ Ἑυρώπῃς,
καὶ ἐκ πηλᾶς Δωδώνης, ut Eusta-
thius habet, prius nuncupata Θεο-
πρατίς καὶ Ἑλλοπίς ἀπὸ τῶν Θεοπρα-
των, καὶ Ἑλλῶν, ἡνὲς Σελλῶν, τῶν
πάλαι ἐνοίκων. Vid. Scholiast. in So-
phocl. Trach. v. 1175. & Eustathius,
in Hom. Il. π. v. 233, 234. & quae
annotavimus ad Latin. version. n. 6.
licet Ἑλλοπίς potius fluere videatur
ἀπὸ τῆς Ἑλλοπίας, cuius meminit Eu-
stath. in Il. β. est autem Δωδώνη &
regio & urbs.

* Βύρσαι] Παρὰ Ὀμήρῳ ταῦτα
ἐπὶ τῶν Ἰλίου βοῶν ἐν Ὀδυσσεΐα εἰ-

οὐ ἐταῖροι σὺ Ὀδυσσεύς σφάξαντες
ἔθουον. αἱ βύρσαι δ' καὶ τὰ κρέα ἐκ
νῆντό τε καὶ ἐβόων ὡς περ ζωῆς ἐν σπον-
δαῖς, Schol. eid. Od. μ. v. 396.

¹² Ὁ ἡλεπῶς ἐμελλον ἐκμυθῆ-
σεσθαι] Ad verbum non difficulter
futurus eram, vel non agra cuncta-
bar discere, & ἡλεπῶς, & δυχαρῶς,
Schol.

* Ἐχεμυθήσιν] σιωπήσιν, συ-
λάξαι τὰ μυστήρια.

¹³ Ὡς δ' σιωπήσομαι] ὡς ut si-
pē apud Aulos cum Indicativo.

¹⁴ Ἀμέλεια] Adverb. factum ex
Imperat. secundā personā τῷ ἀμέλεια,
q. d. ne cures, hic recte exponitur pro-
fecto.

54 Μίκυλλε καὶ Ἀλεκτρυών, Διάλυγε.

ὡς ὑμῖν, ὡς Ἀλεκτρυών τις νεανίσκος, *
 λυγροί γένοιτο τῷ Ἀρει, καὶ συμπύνοι τῷ Θεῷ,
 συγκομμάζοι, ἔκ κοινωνοίη τῷ ἔρωτικῶν, ὅποτε γὰρ
 ἀπὸ τοῦ ὡς τῷ Ἀφροδίτῳ μιχθόσων ὁ Ἀρει
 ἐπαύεται ἔκ τὸν Ἀλεκτρυόνα, ἔκ ἐπειδή περ
 λιστα τὸν ἥλιον ὑφωρεῖτο, μὴ καρπιδὼν ἐξείπ
 πρὸς τὸν Ἡφαιστον, ἔξω πρὸς ταῖς δούραις ἀπολε
 πειν αἰετὶ νεανίσκον, μινύσσοντα ὅποτε φαῖνοι ὁ ἥ
 λις, εἴτα ποτὶ καρτακριμνηθῆναι μὲν τὸν Ἀλεκτρυ
 οῦνα, ἔκ περ εἶναι τὸ φρεσὶν ἀκροῖα. τὸν δὲ ἥλιον
 λαδύνα, ὅπως ἴδῃ τῇ Ἀφροδίτῃ, ἔκ τῷ Ἀρει ἀφρο
 πιδι ἀναπαυομένη, διὰ τὸ πτερόειν τὸν Ἀλε
 κτρυόνα μινύσσει αἶν, εἰ τις ἐπὶ τοῖς, καὶ ἔτω τὸν ἥ
 φαιστον παρ' Ἡλίου μαδόντα, συλλαβεῖν αὐτὸς ὡς
 βαλόντα, ἔκ συνηνδύσαντα τοῖς δεσμοῖς, αἱ πάλαι
 μεμνηχάνητο ἐπ' αὐτὸς. ἀφελόντα δὲ, ὡς ἀφείδη, τ
 Ἀρῶ ἀγανακτῆσαι καὶ τῷ Ἀλεκτρυόντι, ἔκ μετὰ
 βαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν τὸ ὄρνεον αὐτοῖς ὅπλοις, ὡς
 ἀντὶ τῷ κρῖναι τὸν λόφον ἔχειν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ,
 διὰ τῷ τοῦ ὡς ἀπολυγμένους τῷ Ἀρει, ὅτ' ἐδὲν
 * ὀφελος, ἐπειδὴν αἰσθάνεσθαι ἀνατέλλοντα τὸν ἥ
 λιον, πρὸ πολλῶν βοᾶν, ὅπως ἀναπαυομένης τὴν ἀνατο
 λὴν αὐτῆς.

5. Αλε. Φασὶ μὲν ἔκ ταῦτα, ὦ Μίκυλλε. τὸ δὲ
 ἐμὸν ἐπερὶόν τε ἐγένετο, καὶ πάνυ ¹⁵ ἐναγχος εἰς

* Φίλος ἢ λέγειται ὅτι ἡ Ἀφροδίτη ἔχειν ἀνδρα καὶ ὁ Ἀρει τὴν ταύτην ἐμώχευσε. Κατὰ κοινὴν δὲ τὸ ὡς, καὶ ὡς συμπύνοι καὶ ὡς συγκομμάζοι καὶ ὡς κοινωνοίη τῶν ἔρωτικῶν
 * Λαδόντα ἢ Ἀρῶν δ' ἴδῃ Schol.
 * Ὀφελος ἢ Τὸ ἐξῆς καίτοι ἐδὲν Ὀφελος (ita lego non καίτοι) τί γὰρ μετὰ τὸ γενέσθαι τῷ περὶ οὗτος, εἰ βοᾷτε ὀφελος.
 15 Ἐναγχος ἢ Adverb. paulo ante, nuper, modo. Hesychius exponit πρὸν, προσάτας πρὸ μικρῶ, ὡς νῦν &c. ab ἐν & ἀρχι, quod idem ac ἐγὼς, prope, πάνυ ἐν γλῶσσῃ, exponas hic ἀπὸ δυν, nuper, nuperime.

Ἀλεκτρυόνα σοι μέλαβέθηκα. Μι. Πῶς ; ἐθέλω
 καὶ τὸτο μάλιστα εἶδέναι. Ἀλε. Οἶδαι ἄρα καὶ Πυ-
 θαγόραν Μνησαρχίδην Σάμιον ; Μι. Τὸν σφιγλὴν
 λέγεις ; τὸν ἀλαζόνα ; ὃς ἐνοργθέτει μήτε κρεῶν
 γάλακτος, μήτε κυάμους ἐσθίειν, ¹⁶ ἥδισον ἐμοὶ γέν-
 ῃ, * ἐκλεάπεζον, ἀπονον ἀποφαίνων ; ἐτι καὶ
 πεντήκοντα ἀνθρώπους ἐς πέντε ἔτη μὴ ἀφ' ἑλθέσθαι.
 Ἀλε. ¹⁷ Ἰδοὶ δὴ τα καὶ κείνο, ὡς περὶ τῶ Πυθαγόρου,
 * Εὐφοροῦ γένοιτο. Μι. Γόητα, φασί, καὶ περα-
 τερὸν καὶ ἀνδρωπον, ὡς Ἀλεκτρυών. Ἀλε. Ἐκεῖ-
 νος αὐτὸς ἐγὼ σοι εἰμὶ ὁ Πυθαγόρας. ὥστε παῦρος, ὡς
 ἀγαθὸν, λοιδορὸν μὲν μοι, καὶ ταῦτα, ἐκ εἰδῶς οἷός
 τις ἦν καὶ τρέπον. Μι. Τὸτ' αὖ μακρῶς ἐκέλευε περα-
 τώτερον, Ἀλεκτρυών φιλόσοφος.

6. Εἰπέ καὶ ὁμοῦ, ὡς * Μνησαρχε παῖ, ὅπως ἡ-
 μῖν ἀντὶ μὲν ἀνθρώπου, ὄρνις, * ἀντὶ καὶ Σαμίου, Τα-
 ναγραῖος ἀναπέφηναι ; ἐπιδανὰ γὰρ ταῦτα, ἐδὲ
 πάνυ πτωχὸν ῥαῖδια, ἐπεὶ καὶ δύο ἡδη μοι πεπε-
 ρημέναι δοκῶ πάνυ ἀλλότρια ἐν σοὶ τῶ Πυθαγό-
 ρῳ. Ἀλε. Τὰ ποῖα ; Μι. Ἐν μὲν, ὅτι λάλος εἶ
 καὶ κερκτικὸς. ὁ δὲ σιωπᾶν ἐς πέντε ὅλα ἔτη, οἶμαι,
 παρήκει. ἔπερον δὲ, καὶ παντελῶς πτωχόν μοι, ἐ γὰρ
 ἔχων ὁ, π σοὶ πτωχάβαλοιμι, κυάμους χθές, ὡς οἶ-
 σαι, ἔχων ἦγον, καὶ σὺ ἐδὲν μελλήσας, ἀνέλεξας αὐ-

¹⁶ Ἡδισον ἐμοὶ γέν ὅλον, ἐκλεά-
 ζον ἀπονον ἀποφαίνων] Videtur
 esse hyperbaton pro ἥδισον ἐμοὶ γέν
 ὅλον, καὶ ἀπονον ἀποφαίνων, ἐκλεά-
 ζον. Iuavissimum edulium, & quod
 sine labore paratur, præcipiens non
 esse mensæ imponendum.
 * Ἐκλεάπεζον] ἔξω τ' τραπέζης.
¹⁷ Ἰδοὶ] Pro ἴσαδαι, scito per
 hoc open.
 * Εὐφοροῦ] ἔστω εἰς ἡν τῶν

Τρώων, ὅς τις καὶ πρῶτος δόξα καὶ
 Πάτροκλον ἐπληξεν.
 * Μνησαρχε παῖ] Μνησαρχος
 πατὴρ ἡ Πυθαγόρου, καλῶς ἐν παίζων
 Μνησαρχε παῖδα τὸν ἀλεκτρυόνα ἐκά-
 λεσσεν. Schol.
 * Ἀντὶ Σαμίου Ταναγραῖος] Σά-
 μος ἡντο ἡν ὅθεν Πυθαγόρας, Τά-
 ναγρα καὶ πόλις Βοιωτίας ὅθεν, Μί-
 νυλλος.

τέτι. ὥστε ἢ ἐψόδαί σοι ἀνάγκη καὶ ¹⁸ ἄλλω ¹⁹ * Πυθαγόρῳ ὄντι ὡς ἀνενομηκέναι. Ἐπὶ τὸ ἴσον ἡσ-
 ῥακέναι κυάμους ¹⁹ φαρόντα, ὥς ἂν εἰ πλὴν κεφαλῶν
 τῶ πατρὸς ²⁰ ἐδεδόκει.

7. ΑΛ. Οὐ γὰρ οἶδα, ὦ Μίκυλλε, ἥ τις αἰτία τῶ-
 των, ἐδὲ τὰ πρὸς φορεῖ ἐκείνῳ βίῳ. ἐγὼ δὲ, τό-
 μὲν ²¹ ἐκ ἡδονῶν τῶν κυάμων, ἐφιλοσόφην γὰρ, νῦν
 δὲ, φάριμα ἂν, ὀρνιθικήν γὰρ, καὶ ἐκ ²² ἀπόρρη-
 τῶν ἡμῶν ἡ τροφή. ἀλλ' εἰ σοι φίλον, ἄκουε, πῶς ἐκ Πυ-
 θαγόρου τῆτο νῦν εἰμί, ἔν ὅσοις πρὶν περὶ ἐβί-
 ούσα βίοις, καὶ ἅπαντα τὴ μεταβολῆς ἀπολέλαυκα
 ἐκείνους. Μι. Λέγεις ἂν, ὥς ἐργίῳ ὑπερήδισον ἂν το
 ἄκασμα γένοιτο. ὥστε εἰ τις αἴρεσιν προδείξῃ, πό-
 ρον μᾶλλον ἐδέλω σε ἀκούειν τὰ πρὸς αὐτὰ διεξι-
 τῶ, ἢ τὴ πανδιδάσκοντα ὄνειρον ἐκείνον αὐτῶν ὁρᾶν
 τὸ μικρὸν ἐμπερατεῖν, ἐκ οἶδα ὁπότερον ἂν ἐλοι-
 μῶ. ὥπως ἀδελφοὶ ἡγεῖμαι τὰ σὰν τοῖς ἡδίστοις φα-
 νῆσι, καὶ ἐν ἴσῃ τιμῇ ὑμῶς ἄγω, σέ πε, καὶ τὸ πρὸ
 λυτίμητον ἐνύπνιον.

8. ΑΛΕ. Ἐπὶ γὰρ σὺ ²³ ἀναπεμπάζῃ τὸν ὄνειρον,

¹⁸ Ἄλλω εἶναι] Sic habet Bour-
 delotii editio Lutetiae Parisiorum,
 1615. alia autem exemplaria habent
 ἄλλο εἶναι.

* Πυθαγόρῳ ὄντι] MS. Πυθαγό-
 ρειόν τι, Πυθαγόρειον ὄντι τῶ τὸ δόγ-
 μα. ἴσον τὸ φαρεῖν κυάμους τῶ φαρεῖν
 πλὴν κεφαλῶν τῶ πατρὸς.

¹⁹ Φαρόντα] Non φαρόντι cum
 respectu scilicet ad infinitivum ἡσέ-
 κιναι.

²⁰ Ἐδεδόκει] pl. perf. ab ἔδω-
 εδο : quod sic deducas ἔδω perf. ἦκα,
 Attice ἔδηκα, & pleonasmō τῶ δειδ-
 δοκα.

²¹ Οὐκ ἡδονῶν τῶν κυάμων] Sup-

ple τι, vel τινὰς. Alias enim ἐδω-
 regit Accusar.

²² Ἀπόρρητῶ] Vetitus, inter-
 dus per synecdochen scilicet, nam
 proprie significat vetitus dici, vel non
 dicendus, à προπoσitione ἀπὸ, qui
 in compositione frequenter negat, ἐ-
 ρῆμι, dico. Vid. Dial. 19. n. 8. Schol.
 ἐκ ἀπηγορευμένη.

²³ Ἀναπεμπάζῃ] ἀναπεμπάζει
 τὸ ἀναμειρεῖν, καὶ ἀναλογίζεσθαι ; προ-
 prie κατὰ πεντάδα, ἢ κατὰ πέντε
 τὰς δακτύλους. πέμπει γὰρ οἱ Αἰολῶ-
 τὰ πέντε φασί. ἀναπεμπάζῃ τὰ πρὸ
 θεωρηθῆναι, ἀναμειρεῖν.

ὅστις ποτὶ ὁ φανείς σοι ἦν. καὶ τίνα ²⁴ ἰνδάλλματα
 μάταια διαφυλάττεις, κενὴν, καὶ ὡς ὁ ποιητικὸς λό-
 γος, ²⁵ ἀμνηστὴν τίνα ὑδαίμωνιαν τῇ μνήμῃ μετα-
 διώκων; Μι. Ἀλλ' εἰδ' ἐπλήσομαι ποτε, ὦ Ἀλεκ-
 τρουῦν, οὐ ἴδι, τ' ὅπως ἐκείνης. ἔτι μὲν πολὺ τὸ
 μέλι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁ ὄνειρος καταλιπὼν ὥ-
 ρετο, ὡς μόγῃς ἀνοίγειν τὰ βλέφαρα ὑπ' αὐτῷ
 εἰς ὕπνον αὐτῷ κατασώμενα, οἷον ἐν ἐν τοῖς ὡσὶ
 τὰ πέρα ἔργάζεται τρεφόμενα, τοῖς ²⁶ γάρ γε τοῖς
 παρείχετό μοι τὰ ὀρώμενα. Ἀλε. Ἡράκλεις, * δει-
 νόν τίνα φῆς τὸν ἔρωτα τῷ ἐνυπνίῳ, εἴ γε * πῆνός
 ὢν ἄς φασι, καὶ ὅσον ἔχων τῆς πῆψεως τ' ὕπνον,
 ὑπὲρ τὰ * ἐσκαμμένα ἤδη πιδῶ, καὶ ἐνδιατείνει
 ἀνέωρόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, μελιχερὲς ἔτω καὶ ²⁷ ἐν-
 αργὴς φαινόμενος.

9. Ἐδέλω γὰρ ἀκῶσαι, οἷος τίς ἐστιν ἔτι σοι
²⁸ τριπόδητος ὢν. Μι. ²⁹ Ἐτοιμος λέγειν ἡδὺ
 γὰρ τὸ μεμνηῖσθαι καὶ διεξιέναι πᾶσι αὐτῷ. σὺ δ'

²⁴ Ἰνδάλλματα] ἰνδάλλμα simula-
 chrum ab ἰνδάλλομαι, idem quod ἐι-
 δάλλομαι similis sum.

²⁵ Ἀμνηστὴν] Deducit Eustathius
 ἀμνηστὴς ἀπὸ τῆς ἀσπερτικῆς μεμνῆς
 καὶ μὲν ²⁶ robur, πλεονασμῷ scilicet
 πρὸς πρ. proprie significat imbecillitas, vi-
 rium expers, Homerus Odysso. τ'
 tribuit somnio.

Δοκίμω γὰρ τε πύλαι ἀρετῆς εἰσιν ὁ
 νειρών.

at tunc evanidus exponi debet ut
 & hic. Nam πομπτικὸς λόγος re-
 spicit opinor, illud carmen Homeri-
 cum.

²⁶ Γάρ γε τοῖς] γάρ γε ²⁷ pro γαρ-
 γαλισμός, à γαργαλίζω, titillo, ut
 placet Stephano.

* Δεινόν] μέγα, θαυμαστόν. Schol.

* Πῆνός ἄν] neutrum, ἐν ὕπνῳ
 postulat, neutrum πῆνόν, neutrum ὄν,
 & ut quæ sequuntur ἔχων, μελιχερὲς,
 ἀναργής, φαινόμενος, sint etiam neu-
 tra. Plane quidem hoc Luciani fe-
 rinantis & de re magis quam διδίο-
 ne cogitantis παρόρμημα esse ait Mi-
 cilius.

* Ἐσκαμμένα] παρρημία ὅτι τῶν
 ὑπὲρ τὸ ὀρεσμένον τι ποιεῖται. Schol.

²⁷ Εὐαργής] Hefychius exponit
 εὐαργής, φανερός Etymol. magn. σα-
 φής, καὶ πρὸς ὀφθαλμῶν. H. Stepha-
 nus ponit inter themata, hinc πρῶ-
 τότυπα. at forte deducitur ab ἀρ-
 γός, albus, quia, quæ alba sunt, fa-
 cilius oculis percipiuntur.

²⁸ Τριπόδητος] Exemplar. Editio
 à Johanne Benedicto, habet περιπό-
 δητος.

²⁹ Ἐτοιμος λέγειν] suppl. εἰμι.

30 πινίχθ. ὦ Πυθαγόρα, διηγήσῃ τὰ πρὸς τῶν μεταβολῶν; Ἀλε. Ἐπειδὴν σὺ ὦ Μίκυλλε, παύσῃ ὀνειρώττων, καὶ * ἀποψήσῃ ἀπὸ τῆς βλεφάρων τὸ μέλι; τὸ νῦν δὲ, πότερ' εἶπες, ὡς μάστιγι εἶπες διὰ τῆς * ἐλεφαντίνων πυλῶν, εἴτε διὰ τῆς κερατίνων σοι ὁ ὄνειρος ἦκε πετόμην. Μι. Οὐδ' ἐδὲ ἐπείρας τέτων, ὦ Πυθαγόρα. Ἀλε. Καὶ μὴν ὁ μῆρ' οὐ δύω παύτας μόνας λέγει. Μι. Ἐὰν χαίρειν τὸν λῆρον ὀκείνον ποιητῶν, ἐδὲν εἰδόμενα ὀνειρώττει. οἱ πένητες ἴσως ὄνειροι διὰ τῆς τοιέτων ὀφειτῶσιν, οἷος ὀκείν' εἶωρα, ἐδὲ πάνυ σαφῶς, * τυφλὸς αὐτὸς ὢν, ἐμὲ δὲ διὰ χρυσοῦν τινων πυλῶν ὁ ἥδις ἀφίκετο, χρυσοῦς καὶ αὐτὸς, καὶ χρυσοῦ πάντα πρὸς βεβλημῆς, καὶ πολὺ ἐποτόμην. χρυσίον.

10. Ἀλε. Παῦε, ὦ * Μίδα βέλπτε, χρυσολόγων. 31 Ἀτεχνῶς γὰρ ἐκ τ' ὀκείνου σοι εὐχῆς τὸ ἐν πνιόν, καὶ 32 μέταλλα ὅλα χρυσίον 33 κεκομίδαι.

30 Πινίχθ.] Vox usurpata ab Atticis scriptoribus, pro quo usitatus dicitur ποτί.

* Ἀποψήσῃ] ἀπομαζῇ.

* Ἐλεφαντίνων] Λέγει Ὀμηρ' οὐδὲ τῶν μὲν ἐλεφαντίνων πυλῶν τὰς φιδεῖς ὀνειρῶν ἐρχομένης, διὰ δὲ τῶν κερατίνων τὰς ἀλκιδεῖς.

* Τυφλὸς αὐτὸς ὢν] Ἰσορῶσιν Ὀμηρ' οἱ μὲν καὶ ἀπὸ τῆς γενέσεως τυφλὸν καὶ τὸ συμπλωμα ὀνομαζέτω γενέσθαι, Ὀμήρως καλέντων Δωριέων τὰς τυφλὰς. Ἡρόδοτος μάλιστα τὸ Ὀμήρως χεῖρον βίον, ἐκ ἀπὸ γενέσεως τυφλὸν ἴσορῶν, ἀλλὰ πολλὴν ἀλάμειν γλῶσσοις ἴσορῶν, καὶ γενέσθαι κατὰ τὴν Ἀττικὴν, καὶ κεκομίδαι κατὰ τὴν Ἰωνικὴν, ὡς τὴν ὀφθαλμῶν ἀπὸ τῆς ἰσορῶν τὴν ὀφθαλμῶν ἀπὸ τῆς ἰσορῶν, Schol.

* Μίδα] Λέγεται ὁ Μίδας πάντων ὡν φιλόχρυσος, ὅτι ἤνθατο αἱ χρυσοῦ.

μα εἰς ἀφῆται χρυσοῦν γίνεσθαι. καὶ οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἀπῆται, καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς ἀπῆται ἡ ἀπῆται χρυσοῦ ἐγίνετο. Schol.

31 Ἀτεχνῶς] ἀπὸ τῆς ἀτεχνῆς, καὶ ἐστὶν ἀδολογῶν, τέχνη γὰρ ὁ ἀδολογῶν ut Etymologicon habet, circumlocutio exponitur ἀλκιδῶς, σαφῶς, καὶ at penacutum ἀμαθῶς, ἀπὸ τῆς ἀμαθῆς.

32 Μέταλλα] Μίταλλον σημαίνει τὸ τόπον, ἐν ᾧ ὁ χρυσοῦς τίκεται. Etym. ideoque non male exponitur utinas.

33 Κοκομίδαι] Præter. pass. & tamen aditivæ significationis, si recte interpretatus est Erasmus ἀμειψόμενος, quod Atticis tribuit ē Grammaticis non nemo. Vid. Dial. 19. n. 36.

62, & 64.

μοι δοκεῖς. Μι. * Πολὺ ὦ Πυθαγόρα, χρυσίον εἶδον, πολὺ, πῶς οἶει, καλόν; οἶαν ἢ αὐγλὴν ἀπαγεράπτον; τί ποτε ὁ Πίνδαρος φησι περὶ αὐτοῦ ἐπαυνῶν; ἀνάμνησον γάρ με, ἔπερ οἶδα, ὁπότε ὕδωρ ἄριστον εἰπὼν, εἶτα τὸ χρυσίον θαυμάζει, δὲ ποιῶν, ἐν ἀρχῇ ἐνδύς τῷ χαλκίῳ τῷ ἁσμάτων ἀπάντων. Αλε. Μῶν ἐκείνο ζητεῖς, 34 Ἀριστον μὲν ὕδωρ, ὃ ἢ χρυσοῦς αἰδόμενον πῦρ ἀπὲρ διατρέπει πυκνῇ, μεγάλου ἐξοχα πλέττε; Μι. Νὴ Δία, αὐτὸ τὸτο. ὥσπερ γὰρ τέμνον ἐνύπνιον ἰδὼν ὁ Πίνδαρος, ἔτως ἐπαινεῖ τὸ χρυσίον.

II. Ὡς ἢ ἤδη μάθης ὑἱόν τι ἦν, ἄκουσον, ὃ σοφώτατε Ἀλεκτρυόν. ὅτι μὲν ἐκ 35 οἰκίστηος ἦν χθρῆς, οἶδα. Εὐκράτης γάρ 36 με ὁ πλέστης ἐντυχῶν ἐν ἀγορᾷ, λευκόμυρον ἦκεν ἐκέλευε ἢ ὦραν ὅτι τὸν δῆπνον. Αλε. Οἶδα πάνυ τὸτο πενήτας παρ' ὅλλω ἢ ἡμέραν, ἀχρε μοι, βαθεῖαι ἤδη ἐσπέρας, ἦκας * ὑποβέβρηγμένους, τὲς πάντε ἐκείνους

* Πολὺ] Χυδαῖον γὰρ πολὺ. Schol. 34. Ἀριστον, &c] Sic scripti sunt textus apud Pindarum, Ode prima,

Ἀριστον μὲν ὕδωρ. ὃ ἢ χρυσοῦς αἰδόμενον πῦρ ἀπὲρ διατρέπει πυκνῇ μεγάλου ἐξοχα πλέττε.

Prorum primus est ἀντισπαστικός δίμτρος Γλυκύνειος, ita dictus ἀπὸ Γλυκύνου τῆς ἐν ἐργῇ, constans ex trocheo & diiambis. Secundus trocheus, dimeter, brachycatalectic, dicitur etiam ἰσοβαλτικός, constans ex ditrocheo, & amphibracho. Tertius choriambicus, dimeter, catalectic constans ex choriambis, & amphibracho. Quartus anapaesticus, dimeter, catalectic, constans ex dimetro & pzone tertio.

35. Οἰκίστηος] Vox composita ab

οἶκος, domus, & οἶστος, cibus, sed variae significationis: Hesychius interpretatur ὁ ἐκ τὸν τρέφων, μετὰ τοῦ. apud Lucianum in somnio suo significat, qui patris domi adhuc alitur: atque hinc fortasse ortum est nostrum vocabulum a coisset; in hoc loco conjuncta cum ἢ nihil aliud est, quam domi edebam.

36. Εὐκράτης γὰρ με ὁ πλέστης ἐντυχῶν ἐν ἀγορᾷ, &c.] Ita legunt omnia quae vidi exscripta sine distinctione, sed malletm distinguere post πλέστης, & legere ἐντυχῶν ἐν ἀγορᾷ. quasi in parenthesis, ita enim facilius patebit με, quo debet, referri ad ἐκέλευε, nam ad ἐντυχῶν si referretur, esset casus Dativi.

* ὑποβέβρηγμένους] Ἀπὸ τοῦ μεθύων. Schol.

60 Μίκυλλος καὶ Ἀλεκτρυών, Διάλογος.

κυάμεις κημίζων εἰ πάνυ θαψιλές τὸ δεῖπνον Ἀ-
λεκτρυόνι ἀθλητῇ ποτε γενομένη, καὶ Ὀλύμπια ἐν
ἀφανῶς ἀγωνισαμένη. Μι. Ἐπεὶ ὃ δειπνήσας ἐ-
πανήλθον, ἐκάθιστον ὡς, τὲς κυάμεις σι πα-
ραβαλὼν, εἶπά μοι καὶ ὁ Ὀμηρον, ἀμβροσίῳ δια-
νύκτα θεῖός τις, ὡς ἀληθῶς, 37 ὄνειρος ὅπως αἶ-
Αλε. Τὰ πρὸς τῷ * Εὐκράτει πρὸς πρὸν, ὡ Μι-
κυλλε, διήγησαι, καὶ τὸ δεῖπνον, οἷον ἐγένετο, καὶ πᾶ-
ν τὰ συμποσίῳ πάντα, κωλύει γὰρ ἔδεν αὐτὸς οἱ
δειπνεῖν, ὥστε ὄνειρόν τινα τῷ δειπνεῖ ἐκείνῃ * περὶ
ἀγνῶντα, καὶ 38 ἀναμνησκόμενον τῇ μνήμῃ τοῦ βί-
βρωματός.

12. Μι. Ὡς ἐνοχλήσειν, καὶ ταῦτα διηγέμεθα.
ἐπεὶ ὃ σὺ περὶ αὐτῆς, καὶ δὴ λέγω. εἰ πρὸς πρὸν,
Πυθαγόρα, πρὸς πρὸς πρὸν δειπνήσας ἐν ἀπα-
τῷ βίῳ, τύχη πρὶ ἀγαθῇ ἐντυχάνῃ καὶ τὸς πρὸς
Εὐκράτει. καὶ ἐγὼ μὲν περὶ αὐτὸν, ὥστε ἐ-
ώθειν, δεσποτίῳ, 39 ἀππλάττομαι ὡς μὴ κατα-
χύναιμι αὐτὸν, ἐν πενιχρῷ τῷ πρὸς πρὸν συμπα-
μαρτῆρ, ὃ ὃ, Μίκυλλε, φησι, θυγατὸς τῆς
ἐστὶ γενέθλια, καὶ παρεχάλεσα τῇ φίλων μάλιστα πρὸς
λῆσιν ἐπεὶ δὲ τινα φασὶν αὐτῇ μάλιστα ἔχον
ἢ οἷον τε εἶ) ξυμδειπνεῖν μετ' ἡμῶν σὺ αὐτὸν ἐκεί-
νον.

37 Ὀνειρος ὅπως αἶ] Locutus
esset plura Micyllus, sed interrupit
sermonem Callus.

* Εὐκράτει] ἔτ' ὁ Εὐκράτης
παρ' Ἀθηναίους ἢ πρὸς πρὸν, Schol.

Περὶ αὐτοῦ] Grævius ex optimo
ut ait codice vult legi ἀναπλάττοντα,
dicit enim περὶ αὐτοῦ non significare
ἀναμνησκόμενον.

38 Ἀναμνησκόμενον] Particip. ab

ἀναμνησκόμενον. Etymologicon dicit
a μνήσκω. quod significare
τὸ ἐκ βλάβος ἀρύεσθαι, καὶ εἰς μνή-
σκω, i. e. e profundo haurire, &
μνήσκω, quod faciunt pec-
des, quæ ruminant.

39 Ἀππλάττομαι] Imperf. ab
πλάττω, quod significat ab-
decedo, &c. & hic, & alibi apud
batissimos autores.

καὶ ἦκε λυσάμενος· ὡς μὴ ὄγε κληθεῖς αὐτὸς εἶπη ἀφίξεσθαι. 40 ὥς νῦν γὰρ ἀμφιβολός ἐστι.

13. Τὸτο ἀκούσας ἐγὼ περισκυλήσας, ἀπῆεν εὐ-
χόμενος ἅπανσι θεοῖσι ἠπιαλέν πνα, ἢ * πλὴν ἔλπιν,
ἢ ποδάγραν ὀππόμεναι περὶ μελακίζοντι ἐκείνῳ,
41 ἢ φεδρὸς ἐγὼ, καὶ ἀντίδειπνον, καὶ διάδοχον
ἐκεκλήμενος καὶ τὸ ἄχρ' αὐτῶν αἰῶνα μέμνητον 42 ἐπι-
δείμνω, συνεχρὲς ὀπισθοποδῶν ὀπισσάμενον τὸ 43 σι-
σχεῖον εἶη, καὶ πνίγη ἡδὴ λελευσθ' δέοι· καὶ πρὶν πο-
τε ὁ κατὰ ἀφίκετο, πρὸς τὰς ἐμαυτὸν ἀπερρί-
ψας, ἀπερχομαι, κοσμίως μέλας ἐρηματισμένης,
ἀντιστρέφας τὸ τελεώνιον, 44 ὥς ὅτι τῷ κερδορῶτι-
σιν γένοιτο ἡ ἀναβολή· καταλαμβάνω τε 45 πρὸς
τὸ δῶκεν ἄλλας τε πολλὰς, καὶ δὴ καὶ κείνον φορέ-
δω ὑπὸ πτέρων κρομμύδων, ὥς με 46 ὑποδει-
πνῆν εἶδει, τὸ νοσεῖν λεγόμενον, καὶ εἰδήλῳ ὅτι πονήρως
ἔχων, ὑπὸς ἐνε γέν, καὶ ὑπέβητε, καὶ ἐνεχρέμπετο

40 Ὡς νῦν, &c.] ὥς expone nam-
scpe enim ita significat apud Atticos
scriptores.

* Πλὴν ἔλπιν πρὸς αὐρεῖν.

41 Ἐφεδρὸς] Vox est militaris,
& tribuitur ei, qui integris viribus de-
fesso alicui pugnanti succedit, Anglice
dicimus a secundū, ab ὅτι, in, & ἐ-
δεα, sedes, qui in sedem, vel locum
alterius venit, ἡνίκα δὲ παλαίσοι
ἀθληταί, καὶ θηλαίης ἐξῶσαν. ἄλλοι
ἐρεῖλαν τὴν νικῶντι παλαίσσαι. Καὶ
ὁ τοῦτο καλεῖται ἐφεδρὸς, ἀντὶ
τῆς ἡτλούμενης ἐρχομένης.

42 Ἐπιδείμνω] Imperfect. à τίθη-
μαι, quod recte redditur judicabam.
Sic enim apud alios locupletissimos
autores significat.

43 Σισχεῖον] Recte emendavit E-
rasmi versionem Benediktus, qui pro
littera posuit umbra solari, ita enim

τὸ σισχεῖον hoc in loco reddendum
est. σισχεῖον ἐνλαῦθα λέγει τὴν πρὸς
ἡλίου σκοτίν. Schol. Vide quae dixi-
mus ad Lat. vers. n. 32.

44 Ὡς ὅτι τῷ κερδορῶτι γένοιτο
ἡ ἀναβολή] Ad verbum ut ami-
ctus appareat in puriore (supple)
parte.

45 Πρὸς τὸ δῶκεν] πρὸς cum Dat.
ad, non infrequens apud Autores,
licet de eo taceat Vulgaris Gramma-
tica.

46 Ὡς με ὑποδειπνῆν εἶδει] Non
agnoscunt, quos vidi, Lexicographi
ὑποδειπνῶ, quod componitur ex
ὑπὸ, sub, & δειπνῶ, coenare, at di-
visim exponas ὑπὸ ᾧ εἶδ' με δει-
πνῆν, hoc est, sub quo, vel sub cu-
jus titulo, nomine, jure, oportebat me
coenare.

47 μύχιόν τι, καὶ 48 δυσπρόσοδον, ὡχρὸς ὢν ὅλῳ, καὶ διωδηνῶς, ἀμφὶ τὰ ἐξήκοντα ἔτη γεδόν. ἐλέγητο ὃ φιλοσοφός τις ἔϊ) τῷ πρὸς τὰ μετέωρα φλυαρεῖντων. ὁ γὰρ πύγων μέγα τραχηλὸς ἦν, εἰς ὑπερβολὴν 49 κεραιῶν, καὶ αἰπωμαῖς ὃ Ἀρχιεῖς τῷ ἰατρῷ.

14. Διότι ἔτις ἔχων ἀφίκετο, τὰ καθήκοντα, ἔφη, ὃ χρὴ 50 προσδιδόναι, καὶ ταῦτα Φιλόσοφον ἀνδρα, καὶ μύρια νόσοι 51 ἐμποδῶν ἰσῶνται· ἡ γήσεται γὰρ Εὐκράτης ὑπερωρεῖται πρὸς ἡμῶν. ἐμμεν εἶπον ἐγὼ, ἀλλ' ἐπαγέσεται σε, ἦν οἴκῳ παρὰ σταντῷ μῆλλον ἀποδιδόναι ἐδέλεις, ἥπερ ἐν τῷ συμποσίῳ συναναχρεμψάμεθα. ὃ ψυχρὸν μὲν τὸ φλέγματῳ. ἐκείνῳ μὲν ἐν ὑπὸ μεγαλοφροσύνης, 52 ὃ προσποιεῖτο ἀκηκοέναι τῷ σκώμματῳ. ἐφίσηται ὃ μὲν μικρὸν ὁ Εὐκράτης λελεμμένῳ, καὶ ἰδὼν τὴν Θεσμόπολιν (τῷτο γὰρ ὁ φιλόσοφῳ ἐκαλεῖτο) Διδάσκαλέ, φησιν, ὅ μ' ἐποίησας αὐτὸς ἥκων πρὸς ἡμᾶς· ὃ μείον δ' ἂν τί σοι ἐγένετο, καὶ ἀπόντι γὰρ ἀπαντα ἐξῆς ἐπέσταλτο ἂν, καὶ ἅμα λέγων, εἰσῆι χεῖ-

47 Μύχιόν τι, τὸ ἐκ τῆς μύχης ἐκ τῆς μύχης] i. e. ex profundo, ex abdito; μύχῳ γὰρ, sive μυχός (δίτονον γὰρ ὅτι) ὁ ἐνδύταλῳ τέπῳ, ut exponit Suidas.

48 Δυσπρόσοδον] Refer etiam ad τί Erasinus exposuit quod agrè grade retur; Benedictus aliquantulum emendavit quod agrè egredetur; neuter autem vim verbi satis affecutus est. Sig nificat autem δυσπρόσοδον, quod ita in profundo pectoris latet, ut ad id vis scire non nisi multo labore pervenire queat.

49 Κεραιῶν] Part. præf. ἀπὸ τῆς κεραίας, tonsuram appeto, vel postulo,

i. e. egeo, à κερά. tonsura, hoc autem ἀπὸ τῆς κεραίας, tondeo.

50 Προσδιδόναι] Si partes compositi spectas significat ante dare; junctum autem cum Accusativ. ut hic cum καθήκοντα significat deferere, deesse, &c.

51 Ἐμποδῶν] i. e. ἐν τοῖς ποσὶ, in pedibus aut, quod inde est, impedimento.

52 Οὐ προσποιεῖτο ἀκηκοέναι] Coniunge ὃ cum ἀκηκοέναι simulabat se non audisse, quod idem est, ac dissimulabat se audisse, ut interpreti habet.

ῥας ὀρέγων αὐτῷ * ἐπερειδομένη καὶ τοῖς οἰκέταις.
 Ἐγὼ μὲν ἔν ἀπέναι παρεσκοδάζομαι· ὁ δὲ ὅπι-
 τραφεὶς, καὶ ὅπι πολὺ ἐνδοιάσας, ἐπεὶ με πάνυ σκυ-
 θρωπὸν εἶδε, Πάριδι, ἔφη, καὶ σὺ ὦ Μίνυλλε, καὶ
 συσδέσσει μεθ' ἡμῶν. ἢ ὅν γ' ἐγὼ κελεύσω ἐν τῇ
 γυναικωνίτιδι μὲν τῇ μητρὸς ἐστιαδίῳ, ὡς σὺ χώ-
 ραν ἔχῃς. 53 εἰσῆεν ἔν μέρτιν λυκῷ χανὼν πρὸς
 μικρὸν ἀγχνόμην, ὅπ' ἐδόκεν ἐξεληλακέναι τῷ
 συμποσίῳ τῷ παιδίον τῷ Εὐκράτῃ.

15. Καπειδὴ κατακλίνεσθαι κατὰ τὴν, πρῶτον
 μὲν ἀράμην, ἀνέδισαν τῇ Θεσμόπολιν ἐκ ἀπαρα-
 γμῶν, ἢ Δία, πέντε, οἶμαι, νεανίσκοι ὀμεγθεῖς,
 ὑπαυχένια 54 περιβύσαντες αὐτῷ πάντοθεν, ὡς δι-
 αμῆνοι ἐν τῷ γήματι, καὶ ὅπι πολὺ καρτερεῖν δυνά-
 ται. ἔτα μηδενὸς ἀνεχομένη πλησίον κατακείσθαι αὐ-
 τῷ, ἐμὲ * κατακλίνεσι φέροντες, ὡς * ὁμοτράπεζοι
 ἐμῶν. τέντῳ δὲ ἐδειπνῶμεν, ὦ Πυθαγόρα, πολὺ-
 οῦν π, καὶ ποικίλον δεῖπνον, ὅπ' χρυσῷ πολλῷ,
 καὶ ἀργύρῳ. Καὶ ἐκπώματα ἦν χρυσῶ. καὶ διάκονοι
 ὡραῖοι. καὶ μυσεργαῖοι, καὶ γαλωτοποιοί· καὶ ὅλως, ἡδί-
 ση τίς ἦν ἡ Ἀφαιδείη· πλὴν ἀλλὰ ἐν με ἐλύπει, καὶ
 μετρίως, ὁ Θεσμόπολις ἐνοχλῶν, καὶ ἀρετῶν τινα
 πρὸς με διεξιῶν, καὶ διδάσκων, ὡς αἱ δύο ἀποφάσεις
 μίαν κατάφασιν ἀποτελεῖσι, καὶ ὡς εἰ ἡμέτερα ἔσσι. νῦν

* Ἐπερειδομένη] Ἐπανακλινομένη, Schol.

53 Ἐισῆεν ἔν, &c.] Ad verbum sic exponas, ingressus igitur eram me lupus frustra inhians, pudesca-
 tus, &c. περιμία ὅπ' τῶν ἐλπι-
 ζόντων, καὶ παρ' ἐλπίδα ἀπλὴν
 χανόντων.

54 Περιβύσαντες] A περὶ circum, & βύω, farcio, infercio, conjitro.

* Κατακλίνεσι] Grævius citat Ma-
 nuscriptum ubi est ὑποκατακλίνεσι,
 & sic hunc locum exponit, cum nemo
 vellet accumbere juxta eum, me ibi col-
 locaverunt infra ipsum, ut in eodem
 lecto jaceremus.

* Ὀμοτράπεζοι] Ὀμοτράπεζοι
 sunt qui eodem triclinari lecto cum-
 bunt, Grav.

64 Μικυλλῶ καὶ Ἀλεκτρυών, Διάλογος.

ἐκ ἔσιν. Ἐνίστε ὅ, καὶ κέρατα ἔφασκεν εἰναί μοι καὶ
παιῶντα πηλὰ ἐδὲν δεομένην περσφιλοσοφῶν σωφί-
ρει, καὶ ὑπετέμνετο τὸ ἐνφροσύνην, ἐκ ἑῶν ἀκέραιον τῶν
κιθαριζόντων, ἢ ἀδόντων.

16. Τῷτο μὲν σοι, ὦ Ἀλεκτρυών, τὸ δεῖπνον
Ἀλε. Οὐχ ἡδιστον, ὦ Μικυλλε, καὶ μέγιστα ἐπα-
55 σσεκκληρώθης τῷ λήρῳ ἐκείνῳ γέροντι. Μι.* Ἀ-
κε δὴ καὶ τὸ ἐνύπνιον, ὡμὸν γὰρ τὸν Εὐκράτην
αὐτὸν ἀπαῖδα ὄντα, ἐκ οἷδ' ὅπως ἀποθνήσκειν, εἴτα
περσκαλέσαντά με, καὶ διαδήκας δέμῃον, ἐν αἷ-
ο κληρονόμῳ ἦν ἀπάντων ἐγὼ, μικρὸν ἐπιχρόν-
ἀποθανεῖν· ἐμαυτὸν ὅ παρελθόντα ἐς τὸ εἶναι, τὸ μὲν
χυσιον, καὶ τὸ ἀργύριον, ὅξω λῆν σκάφαις πρὸς με-
γάλας, ἀένναόν τε καὶ πολὺ ἐπὶ ῥέον· τὰ δ' ἄλλα
τὸ ἐδῆτα, καὶ τραπέζας, καὶ ἐκπώματα, καὶ διακόνους
πάντα ἐμὰ, ὡς τὸ εἶκος, (εἶ). Εἴτα 56 ὅξω λαύον
ἐπὶ λούκῃ ζύγῃς ὅξω πιάζων, ὡς ἐβλεπτοῖς ἀπα-
τοῖς ὀρώσι, καὶ ἐπὶ φθονῷ. Καὶ πορρέον πολ-
λοῖ, καὶ ὡς ἐπὶ πόντον, καὶ εἶποντο πλείους. ἐγὼ ὅ
τὸ ἐδῆτα πρὸς ἐκείνῃς ἔχων, καὶ δακτυλίους βαρεῖς
ὅσον ἐκκαίδεκα, 57 ὅξω μύδους τῶν δακτύλων, ἐκ
λόον ἐξίσιν τινα λαμπρὰν 58 ἐν τρεπιδίῳ αἰ-
ἐνδοχλῶ τῶν φίλων.

17. Οἱ ὅ, ὡς ἐν ὀνείρῳ εἰχῆς, ἡδὴ παρήσαν, καὶ

55 Συνεκκληρώθης] Expone forte
Conjunctas eras.

* Ἀκε δὴ] MS. ἄκε δὴ ἡδὴ,
Græc.

56 ὅξω λαύον] ἐλαύνω proprie
significat agito currum scilicet vel
equum, at omisso Accusativo red-
dendum est vehor, vector, ut hic
etc.

57 ὅξω μύδους τῶν δακτύλων] Quo

magis videas vim præpositionis & po-
tionem Genitivi casus, exponas digito-
suspensos, vel de digitis pendentes; lo-
tis sensum affecutus est Interpret
digitis insertos.

58 ὅξω ἐν τρεπιδίῳ] aor. i. p.
infin. ab ἐν τρεπίζομαι, hoc autem
ἐν τρεπῇ, promptus, paratus, ab ἐν
bene, & τρεπῶ, verto; quasi sit
τρεπῶ πρὸς τὸ ἐργόν π.

τὸ δ' εἰπὼν ἄρπ συνεκρομίζετο, καὶ ὁ πόττος συνε-
κροτῆτο, ἐν τέτῳ ὄντα με, καὶ ὁ φιλοησίαια παρ-
πίνοντα ἐν χρυσαῖς φιάλαις ἐκείτω τῷ παρόντων,
ἤδη τὴ πλακύνῃ. ὁ ἐκκομιζομένη, ἀναδοήσας ἀ-
καίρως, συνετάραξας μὲν ἡμῖν τὸ συμπόσιον, ἀνέ-
στρεψας δὲ πᾶς τραπέζας, τὸν δὲ πλεῖστον ἐκείνον ἀφ-
σκεδάσας ὁ ὑπὸ λῆμον φέρεσθαι παρεσκδίασας.

18. Ἀρά σοι ἀλόγως ἀγανακτῆσαι καὶ σε δοκῶ,
ὡς πείσασθαι ἂν ἡδέως εἴπιδον τὸν ὄνειρόν μοι
ῥητόρην; Αλε. Οὕτω φιλόχρυσος, καὶ φιλόπλε-

59 Ὁ πόττος συνεκροτῆτο] Citat hunc locum, sed obscure exponit Budæus; nisi quid rectius occurrit, sic interpreteris, potius quasi complois manibus laudatur, & ut bibatur circumfertur. κροτῶ enim est plando, à κροτῶ, pulsus, quod à κίρσται praet. perf. à κρέω, pulso; planius hunc sensum innuit in Nigrino Lucianus & οἶνον ἐν τοῖς συμπόσις μετὰ κροτῶν τε καὶ ἀρμάτων ἐκείωντας, i. e. vinum in conviviis cum plausibus & odoribus effundentes. Aliam significationem videas hujus vocabuli, n. 134.

60 Φιλοησίαια] à φιλότις, amici-
tia; hic autem significat, ut Bu-
dæus exponit, invitatiuncula ad bi-
bendum. Suidas tradit φιλοησίαν
μετρίαν esse, ἡνίκα τις ἐν αἰεσίῳ
ἐπὶ τῷ δοθείσῃ αὐτῷ φιάλῃ πιῶν,
μέρῳ τὸ λοιπὸν παρὰ στήν φίλῳ καὶ
τῷ φίλῳ χειροσάμῳ. i. e.
quando quis in prandio de phiala ipsi
data, postquam hausit partem, reti-
nuit amico simul & phialam largitur
sui amoris declarandi causa. & iis-
dem verbis id asserit Scholiastes. nisi
quod pro παρὰ στήν habet παρὰ στήν.
Vid. Erasmi Adag. Philotesius crater.
Vid. etiam eandem vocem infra n.

61 Ἐκκομιζομένη] Ita legunt tria
quæ habeo mecum exemplaria, Ba-

filienfe, 1563. Aldi Venetiis 1522.
& Bourdelotii Parisiis 1615. Bene-
dictus autem in libro suo edito Sal-
muri 1619. pro ἐκκομιζομένη habet
εἰσκομιζομένη, idem fortan secutus
exemplar quod habuit interpres; nam
ille exponit cum jam inferrentur bel-
laria: quæ lectio etsi admitti possit,
altera tamen pluribus nixa suffragiis
minime rejicienda. ἤδη τὴ πλακύν-
ῃ ἐκκομιζομένη, cum jam efferre-
tur placenta, non è cœnatione sed
promptuario: cum elata jam esset
in itinere. Angl. When the Tart
was fetched out, and upon its
march towards us, &c. ingratissim-
um quidem tempus finiendi epu-
las. Placenta enim adeo in deliciis
erat plerisque, ut Bion feratur dixisse,
ἀδύνατον εἶναι τοῖς πολλοῖς ἀρίσκειν,
εἰ μὴ πλακύντα γενόμενοι Θεσίου,
i. e. Thasium vinum, cujus meminit
Aristoph. πλετ. act. 4. sc. 4. 1021.

62 Ὑπὸ λῆμον] Vox composita ab
ὑπὸ, sub, & ἀνεμῶ, ventus, q. d.
subventaneum, i. e. sub venti arbitrio,
quod a vento facile agitur, leve, e-
vanidum. Satis hujus periodi sen-
sum affecutus est interpres; at ut
cujuslibet verbi vim facilius videas,
sic, si libet exponas, & divitias illas
dissipans, ad venti arbitrium agitata
fecisti auferri.

66 Μικυλλῶ καὶ Ἀλεκτρυῶν, Διάλογῶ.

τῶ, ὦ Μικυλλε, καὶ μόνον τῷτο ὄξ ἅπαντῶ δου-
μάζεις, καὶ ἡγῇ δὴ δαίμον ἐῖ) πολὺ κεκλήσθαι χρυσί-
ον; Μι. Οὐκ ἐγὼ μόνῳ, ὦ Πυθαγόρα, τῷτο,
ἀλλὰ καὶ σὺ αὐτὸς, ὅποτε Εὐφορβῶ ἦδα, χρυσὸν καὶ
ἄργυρον ⁶³ ἔξημμένῳ τῷ ⁶⁴ βοτρύχων, ἔγω δ' ἐξή-
εις πολεμήσων τοῖς Ἀχαῖς, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ ἐν-
δοι σιδηροφορεῖν μάλλον ἢ χρυσοφορεῖν ἄμεινον ἦν.
Σὺ ὅ καὶ τότε ⁶⁵ ἡξίεις χρυσῷ Ἀφροδεδεμένους τὲς πλο-
κάμους ἔχων, Ἀφαιδωδύειν καὶ μοι δοκεῖ Ὀμη-
ρῶ Ἀφαι τῷτο ⁶⁶ Χαρίτεσιν ὁργίαις εἰπεῖν σὺ τὰς
νόμας, ὅτι χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ ⁶⁷ ἐσφῆκωντο,
μακρῷ γὰρ ἀμείνους δηλαδὴ, καὶ ἐρασμώπτεροι ἐφαι-
νοντο, συναναπεπλεγμέναι τῷ χρυσίῳ, καὶ συνα-
πολάμπευσται μετ' αὐτῷ. ⁶⁸ καὶ τοι τὰ μὲν σὰ, ὦ
χρυσονόμῃ, μέτετα εἰ Πάνδε υἱὸς ὢν, ἐπίμας τὸ
χρυσίον ⁶⁹ ὅ ὅ πάντων θεῶν πατήρ, καὶ ἀνδρῶν,
ὁ Κρόνος καὶ Ῥέας, ὅποτε ⁷⁰ ἡγάδῃ τῆς Ἀργολικῆς

63 Ἐξημμένῳ τῶν βοτρύχων] vide quæ diximus ad ἐξημμένους τῶν δακτύλων, n. 57.

64 Βοτρύχων] βότρυχῶ ὁ πλό-
καμῶ τ' ἑριχός, i. e. cincinnus, πα-
ρὰ τὸ βοτρυν, βότρυχῶ καὶ βότρυχῶ,
ὁ βοτρυειδής, μετὰ γήμαλ' γὰρ
βοτρυειδὲς ἀπῆρτηται. Nam ad figu-
ram racemi componitur. Etymol.
mag. satis quidem Etymologice.

65 Ἠξίεις, &c.] ad verbum expo-
nas rem aquam, vel Te dignam esse
censebas auro redimitos capillos habens
periculis te exponere.

66 Χαρίτεσιν] opinor Lucianum
scripsisse χαρίτεσι, versus enim Ho-
meri, quem respicit, sic se habet,
Αἰμαλί οἱ δόλοντο κόμαι χαρίτεσσιν
ὁμοίαι. Iliad. lib. 17. p. v. 51.

67 Ἐσφῆκωντο] Integer versus sic
est.

Πλοχμοὶ θ' οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ
ἐσφῆκωντο. Iliad. v. 55. libri. 17.

Est autem ἐσφῆκωντο pl. perf. à σφῆ-
κῶ, ex lato, ad figuram vespræ, in an-
them contraho. Est enim σφῆξ, σφῆκη,
vespra.

68 Καίτοι τὰ μὲν σὰ, μέτετα] satis
affectus est sensum Interpres; ad
verba sonant, Quamvis vel vana
tua modesta sunt, i. e. quæ tu fecisti
non alia sunt quam quæ solent Homi-
nes facere.

69 Ὁ ὅ πάντων, &c.] hic ὅ ponitur
pro γὰρ, quod annotaverunt alii
Lexicographi ut γὰρ pro ὅ Aristoph.
Nephel. v. 34. φέρε, ποῖαι γὰρ τινὲς
εἰσι.

70 Ἠγάδῃ] vocis passivæ, at ad
væ significationis; ut supra annota-
mus in voce κεκομίσθαι, n. 33. Vide
etiam infra, n. 133.

ἐκείνης μέραι, ἐκ ἔχων εἰς ὃ, τι ἐρασμιώτερον αὐτὸν μεταβάλοι, εἰδὲ ὅπως ἂν διαφθείρειε τῆς Ἀκρείας τὴν φρενᾶν, ἀκείας ἥδη πω ὡς χρυσίον ἐλθέτο, καὶ ῥυεῖς διὰ τῆς τέγες, σωλῶ * τῇ ἀγαπωμένη.

19. Ὅσε τί ἂν σοι τὸ ὅτι τέτρω ἐπὶ λέγειμι, ὅσας μὲ χρεῖας παρέχεται ὁ χρυσός. ὡς ὅ οἷς ἂν παρῇ, καλὰς τε αὐτὰς καὶ σοφὰς καὶ ἰσχυρὰς ἀπεργάζεσθαι, πικρὰ καὶ δόξαν σωάπτων, καὶ εἰς ἀφανῶν, καὶ ἀδόξων, ἐνίοτε περιβλέπεις καὶ αἰοιδίμους ἐν βραχεὶ τίθῃσι; τὴν γείτονα γὰρ μοι τὸ ὁμότεχρον οἶδα, τὴν Σίμωννα, ἣ περὶ πολλὰ δειπνήσκειται παρ' ἐμοῖ, ὅτε τὸ * ἐτν * ἦψεν * τοῖς Κερνίοις δύο * τόμους τῆς ἀλλάντης ἐμβαλόν. Αλε. Οἶδα, τὴν σιμόν, τὴν βραχύν, ὅς τὸ 72 κεραμεῖν τρύβλιον ὑφελόμην, ὥστε ὑπὸ μάλης ἔχων, μὲν τὸ δειπνον, ὁ μόνον ἡμῖν ὑπῆρχεν, εἶδον γὰρ αὐτὸς, ὦ Μίκυλλε. Μι. 73 Οὐκὲν ἐκείνους αὐτὸ κλέψας, εἴτα 74 ἐπωμόσατο

* Τῇ ἀγαπωμένῃ] pro τῇ ἐρωμένῃ, nam ἀγάπη plerumque honestius est amor. de hac autem amatâ puellâ sic scribit Scholiastes Ἀκρείῃ βραχέως ὡν τῇ Ἀργεῖ ἐλαβε χρυσόν, ὅτι γινόμενος ἀπὸ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Δαναὸς φονεύσει αὐτόν. καὶ διὰ τὸ φοβηθεὶς ἀπικλείσει αὐτὴν ἐν Χάλκῳ. καὶ ὁ Ζεὺς ἐραστὴς αὐτῆς κατεβλήθη εἰς χρυσόν, καὶ ἐφθίρειν αὐτῷ εἰσελθὼν διὰ τῆς δώμου.

* Ἐτν] ποσάριον. Schol.

* ἦψεν] MS. ἦψα, Græv.

* Τοῖς Κερνίοις] ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Κέρρας.

* Τόμους] MS. τιμάχη, Græv. τμήματα, Schol.

71 Τῆ ἀλλάντης] utrum sic scribendum, an ἀλλάντης, quasi contrarium ex ἀλλάντης, incertum reliquerunt Autores. ἀλλάντης sunt botuli, non exta aut intestina. Græv.

72 Κεραμεῖν] nonnulla exemplaria habent κεραμεῖν, quod etiam agnoscit H. Stephanus, nec non & κεραμεῖν ἀ κεραμεῖν, terra figuraris.

73 Οὐκὲν ἐνείνους, &c.] ἐκῆ, non negat licet connexam negationem habeat, sed significat atqui: Sic H. Stephanus ex Budæo.

74 Ἐπωμόσατο] Οὐκ ἐπὶ τούτοις] nempe αὐτὸν μὴ κεκλοφέναι: nisi mavis admittere ἐπομνύειν in forensi significatione, quam habet apud Schol. in Aristoph. Plut. scilicet ἀποδιδόναι αἰτίαν (νότον δηλοῦν) ἢ τε τοῖς τόνον] δι' ἣν ὁ μέλλων ἡττάσθαι ἔχει ὑπαντάσθαι πρὸς τὴν δίκην, hoc est, reddere causam (morbum scilicet, aut quid tale) quare, qui causa diffidebat, non veniebat ad iudicium. Eamque, opinor, juramento confirmare esse veram, alias enim quid rei habet cum ἐπομνύειν.

Δεὸς ποσέτε. ἀλλὰ τί ἐκ ἐμήνυες, καὶ ἐβόας τότε, ὦ Ἀλεκτροῦν, ληίζομῶνες ἡμεῖς ὁρῶν; Αἰ. 75 Ἐκόνκυζον, ὃ μόνον μοι τότε δυνατὴν ἦν.

20. Τί δ' ἐν, ὁ Σίμων; ἐφώνκεις γάρ τι παρ' αὐτῷ ἐρεῖν. Μι. Ἀνεψιὸς ἦν αὐτῷ πλάσιος ἐς Ἑσβολὴν, Δριμύλλος τέννομα, ἐτὸς ζῶν μὲν ἐδὲ ὀβολὸν ἐδωκε τῷ Σίμωνι, πῶς γὰρ, ὅς ἐδὲ αὐτὸς ἠπτετο τῷ χρημάτων; ἐπεὶ δ' ἀπέδανε πρῶτον ἅπαντα ὁκείνα καὶ τὰς νόμους, Σίμων ὁ 76 τὰ ῥάκια παρὰ πινναρά, ὃ τὸ τρύβλιον περιλείχων, ἀσμενὸς ἐξελαύνει, 77 ἀλεργῇ καὶ 78 ὕσγινοβαφῇ 79 ἀμπεχομένῳ, οἰκίας, καὶ ζούγῃ, καὶ χρυσῇ ὁκπώματι, καὶ ἐλεφαντόποδας τραπέζας ἔχων, ὑφ' ἀπάντων περισκευέμενός, ἐδὲ περιβλέπων ἐπὶ ἡμεῖς. ἔναγχος γὰρ ἐγὼ μὲν ἰδὼν περισύνπα, χαῖρε, ἐφίλω, ὦ Σίμων, ὃ δ' ἀγανακτήσας, 80 Εἶπατε, ἔφη, τῷ πτω-

75 Ἐκόνκυζον] εκόνκωζω ἀπὸ τοῦ κόνκον φανεῖν· ἃ sonitu vocis, quam non solum cuculus sed & Gallus edit, i.e. nempe aliqua ex improvise motus.

76 Ὁ τὰ ῥάκια τὰ πινναρά] sic habent pleraque, quæ vidi, exempla; at Benedixti πινναρά simpliciter, & rectius opinor, ortum enim est ἀπὸ τοῦ, sordēs. Hic autem locus mutilatus est quem ex Manuscripto quodam libro sic restituit Grævius, ἐπεὶ δ' ἀπέδανε πρῶτον. ἅπαντα ὁκείνα παρὰ τὰς νόμους εἶλε Σίμων. καὶ νῦν ἔκεινός, ὃ τὰ ῥάκια περιβεβλημένος πινναρά, ὃ τὸ τρύβλιον λείχων, ἀσμενὸς ἐξελαύνει ἀλεργῇ, καὶ ὕσγινοβαφῇ ἀμπεχομένῳ.

77 Ἀλεργῇ] Accusat. pl. ab ἀλεργῆς purpureus, ἐν τῷ ἀλῶ, ἀλὸς, καὶ τῷ ἔργον, ὃ ἀπὸ θαλασσίας κόχλης γινόμενός, καὶ ἐργαζόμενός. Etymol. magn. πορφυρεῖ Schol.

78 Ὑσγινοβαφῇ] Ac. pl. ab ὕσγινοβαφῆς id autem ἀπὸ τοῦ ἀσπῆς,

tinge, & ὕσγιον, planta genus, cuius succus violaceum vel purpureum tradit colorem, qualis autem ea sit, utrum hyacinthus, an vaccinium, an coccus, an glastum, non convenit inter Autores. sunt qui dicunt ὕσγιον esse plantam, & ὕσγιον, quæ exinde fit, tincturam; eamque non purpuream sed rubram esse, magis congrue fortasse huic loco, nam differunt, opinor, inter se. τὸ ἀλεργῆς, καὶ τὸ ὕσγινοβαφῆς.

79 Ἀμπεχομένῳ] part. pr. ab ἀμπέχομαι, hoc autem ab ἀμφί, & ἔχομαι; π posito pro φ, quia verbum incipit à tenui, ut vice versa fit, quando incipit ab aspirata.

80 Εἶπατε] Alloquitur qui secutus sunt eum, clientes aut servos, at in plurativo numero sicut decet virum divitem, & superbum, ut scilicet peteret, neminem ejus verba audire non esse paratissimum.

ἥ, μὴ κατασκηκύνειν μετὰ τὸνομα, ὃ γὰρ Σίμων, ἀλλὰ Σιμωνίδης ὀνομαζόμενος, τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι καὶ ἐρώσιν αὐτὸ καὶ αἱ γυναῖκες, ὃ δὲ ὀρύπτεται καὶ πρὸς ταύτας, καὶ ὑποφορᾷ, καὶ τὰς μὲν προσίεται καὶ ἡρώς ἔστιν, αἱ δὲ ἀπειλῶσιν * ἀνελεῖν αὐτὰς, ἀμελέμεναι. Ὁρᾷς ὅσων ἀγαθῶν ὁ χρυσὸς αἵτις, ἔγωγε καὶ μεταποιεῖ τὲς ἀμυροτέρους, καὶ ἐρασιμὸς ἀπεργάζεται, ὥσπερ ὁ ποιητὴς ἐκεῖνος κατ' ὅς, ἀκέραιος δὲ καὶ τῷ ποιητῷ λεγόντων.

⁸³ Ω χρυσὸν δεξιόμα κατέλυσον κτέρας, καὶ

Χρυσὸς γὰρ ἔστιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτη.

21. Ἀλλὰ τί μεταξὺ ἐγγέλαις, ὦ Ἀλεκτρονίων; Ἀλε. Ὅτι ὑπὸ ἀγνοίας, ὦ Μίκυλλε, καὶ σὺ παρ' ὁμῖαν τοῖς πολλοῖς ἐξηπάτησαι ὥς τῷ πλεονίστων, οἷδ', ⁸⁴ ὅτι ἴδι, πολὺ ἀθλιώτερον ὑμῶν τὸν βίον βιῶσι, λέγω δέ σοι, καὶ πένης, καὶ πλεῖστος πολλὰς ἡμέρας, καὶ ἀπαντὶ βίῳ πεπειραμένῳ,

⁸¹ Ὁ Σίμων ἀλλὰ Σιμωνίδης] Σιμωνίδης quasi Patronymicum sonat ἀπὸ τοῦ Σίμωνος, quod mallet appellari hic vir novus, ut scilicet videatur esse saltem à patre notus, & non merus terræ filius. Meminit hujus loci in reliquiis suis nostras Cambdenus, & Simonem vult esse nomen plebeium, Simonidem patritium, quod magis probo, quam quod paulo ante affirmat de Thoma Magnus, quem vult ignotis parentibus à Novarcæ incolis vocari Thomam amon-gus, i. e. inter nos, at postea factum locupletem mutasse amon-gus in Magnus. Nam in chirographo quodam, quo idem Thomas tradit latifundia quædam Novarcæ Civibus meminuit & Patris Johannis, & Matris Alicia, statuitque, ut Ludimagister, qui ex eorum redditibus sustentandus esset, statutis diebus pro illorum animabus

oraret: Parcet huic digressioni, qui novit quid mihi aliquando cum hoc Thoma, quid cum Novarca.

⁸² Ὁρύπτεται πρὸς ταύτας] i. e. eas simulata fronte à se repellit, & pascit se inde deliciis, quando videt, quam ægrè à se ferunt repulsam.

* Ἀνελεῖν] Non reprehendo vulgatam, magis tamen probo libri veteris scripturam in qua αἱ δὲ ἀπειλῶσιν ἀναρῶσιν αὐτὰς. i. e. minantur seipsas suspensuras. Grævius, pag. 138. l. 30. vitam non viam.

⁸³ Ω χρυσὸν δεξιόμα, &c.] δεξιόμα, id quod comiter accipimus, à δεξιόμαι, comiter & porrectâ dextrâ accipio. Versus autem est Euripidis; ita affirmat H. Stephanus, ita Constantinus, sed in Euripidis operibus nusquam reperio.

⁸⁴ Ἐν ἴδι] Ad verbum bene,

μετὰ

μὴ μακρόν ᾧ καὶ αὐτὸς εἴη ἐκείνου. Μι. Νὴ Δία
 καμρὸς γὰρ ἦδη ⁸⁵ καὶ σὲ εἰπεῖν ὅπως ἡλλάγης. καὶ
⁸⁶ αὐτὸν συνοίατα τῷ βίῳ ἐκείνου. Αλε. Ἀκαρε, πρὸς
 σὺτόν γε περιδῶς, μηδένα με σὺ εὐδαιμονέστερον
 βιῶντα ἐωρακέναι. Μι. Ἐμὲ, ὦ Ἀλεκτρυών; ἢ
 πῶς σοι γήροιο, ⁸⁷ περιάγεις γὰρ με λοιδορεῖσθαι
 ἀλλὰ εἰπέ δ' ἀπὸ Εὐφορβ. ἀρξάμεθα, ὅπως ἐς Πυθιά
 γόραν μετεβλήθης, εἴτα ἐξῆς ἄχρη τῷ Ἀλεκτρυ
 ν.Θ., εἰς γὰρ σὲ ποιήσῃ καὶ ἰδεῖν, καὶ παθεῖν
 πολυεδέσι τοῖς βίοις.

22. Αλε. Ὡς μὲν ὅτι Ἀπόλλων.Θ. τὸ πρῶτον
 ψυχὴ μοι μεταπαρμένη εἰς πλὴν γλῶσσαν ἐνέδου ἐς αὐ
 θρώπευ σῶμα, ἦν πῶς πλὴν καταδίκην ἐντελέσθαι
 μακρόν ἂν εἴη λέγειν, ἄλλως τε, ἔπε ὅσον ἔπε ἐμὸν
 εἰπεῖν, ἔπε σοι ἀκρεῖν τὰ τοιαῦτα, ⁸⁸ ἐπεὶ
 Εὐφορβ.Θ. ἐγρόμενος. Μι. Ἐγὼ ᾧ πρὸς γὰρ τῷ τε, ὦ
 Σαυμάσιε, τίς ἦν, τῷ μοι πρότερον εἰπέ εἰ καὶ
 γὰρ ποτε ἡλλάγην ὥσπερ σύ. Αλε. Καὶ μάλα. Μι.
 Τίς ἦν ἦν, εἰ πῶς ἔχεις εἰπεῖν; ἐδέλω γὰρ τῷ τοῦ εἰδέν
 ναι. Αλε. Σὺ μύρμηξ Ἰνδικῆς, τῷ τὸ χρυσίον
 ἀνορυπτόντων. Μι. Εἴτα ὠκνην ὁ κακοδαίμων ⁸⁹
 λίγον τῷ ψυγμάτων ἦκειν ἐς τὸν βίον, ὅτι οὐκ

⁸⁵ Καὶ σὲ] Retinet accentum σὲ
 obeam quam in hoc loco habere debet
 ἐμφορβ. Vide supra, n. 3. & infra,
 n. 102.

⁸⁶ Ἀ συνοίατα τῷ βίῳ ἐκείνου] At
 ticaellipsis, suppl. ἐν.

⁸⁷ Περιάγεις γὰρ με λοιδορεῖσθαι
 σοι] satis supine Erasmus, Nam vi
 dere me Tibi videndum proponere.
 Hunc satis attente Benedictus, Qui
 me tibi ad convitiandum impellis.
 Non enim Micyllus convitiatur
 Gallo, cum optat ei viam, qualis
 erat sua, increpat potius, & repre
 hendit ob cœcum de rebus iudicium:

Ideo qui mecum sentit, sic exponat.
 Nam Me impellis Te reprehendere, vel
 increpare.

⁸⁸ Ἐπεὶ ᾧ Εὐφορβ.Θ. ἐγρόμενος]
 Plura locuturi Galli interruptit ser
 monem Micyllus, ut supra, n. 37.
 Micylli Gallus.

⁸⁹ Ὀλίγον τῶν ψυγμάτων ἦκειν εἰς
 τὸν βίον] Ut plenus & integer sit
 sermo, post ἦκειν suppl. participium
 ἄγων aut φέρων. Cum his enim in
 hac significatione nonnunquam con
 struitur ἦκειν. Grævius dicit legē
 dum ἦκειν φέροντα, sed nihil muto.

Παπασάριον· ἄλλα καὶ τί μὲν τὸτο ἔσομαι, εἴπε
 οὗτος γὰρ εἰδέναι σέ, εἰ γὰρ πᾶσαν δὸν εἴη, ἀπαγ-
 ορμα ἦδη ἀναστὰς ἀπὸ τῆ πατρίδα, 90 εἴφ' ἔ-
 σῃς. Ἀλε. Οὐκ ἂν μάθοις τὸτο ἐδεμῶ μνη-
 στῇ.

23. Πλὴν ἄλλα ἐπεὶ περ Εὐφοροῦ ἐχρόμιον (ἐ-
 αίνεμι γὰρ ἐπὶ οὐκείνῳ) ἐμαχόμενον ἐν Ἰλίου, καὶ ἀ-
 ποθανὼν ὑπὸ Μενελάῳ, χρόνῳ ὕστερον ἐς Πυθα-
 γόραν ἦκον. τέως δ' ὡς ἐμὲ μόνον * ἄοικε ἐσῶς, ἄ-
 χει δὴ ὁ Μνήσαρχος δ' ἐργάσεται μοι τὸ οἶκον. Μι.
 Ἀστὸς ὢν, * ὦ τᾶν, καὶ ἀποτῶ; Ἀλε. Καὶ μά-
 τα, ἐδὲ γὰρ εἶδει τῶτων, ἢ μόνῳ τῷ σώματι. Μι.
 Οὐκ ἔν τῳ ἐν Ἰλίου περὶ τὸν μοι εἶπε. Τεταῦτα
 ἂν οἷά φησιν Ὀμηροῦ γράσας αὐτὰ; Ἀλε. Πόθεν
 εἰπὲν ἡπίστατο, ὦ Μικυλλε, ὅς, γιγνομένων ἐκεί-
 νων κάμηλον ἐν Βάκχεσις ἦν; ἐγὼ δ' 91 ποσῶτόν
 σοι φημι * ὑπερφύες * μὴδὲ γενέσθαι τότε, μήτε τ'

90 Ἐφ' ἔσῃς] Ad verbum
 super quam tu stasisti. Non tamen ma-
 gis Interpres, in qua nunc stas. Quia
 etsi diu super istam perticam steterit
 Gallus, nondum tamen cessaverat sta-
 re. Vid. annotat. in Lat. vers.
 n. 52.

* Ἀοικε ἄχει ὁ Μνήσαρχος
 ἐργάσεται μοι τὸ οἶκον] hoc est,
 ὡς ὅτι Μνήσαρχος ὁ πατήρ ὁ ἐμὸς
 ἐκτίσσει μοι οἶκον, περὶ τῷ ἔσπερὲ μοι
 Schol.

* ὦ τᾶν] σημαίνει τὸ ἐταῖρε.
 ἢ γίνεσθαι παρὰ τὸ ἐτῆς, ὁ σημαίνει τὸ
 συγγενῇ. κασίγνητοί τε ἐταῖτε, ἐξ
 αὐτῶν γίνεσθαι, ἐπὶ τῷ ὡς μίγνυται με-
 τὰν, καὶ ἐν συγκοπῇ ἐτᾶν. καὶ ἡ κλη-
 τικὴ, ὦ ἐτᾶν, καὶ ἀποβολῇ πᾶ ἐτᾶν
 Sic Scholiastes, at dicitur etiam in
 Duali ὡ τᾶν Aristoph. Plut. v. 66.
 ὦ τᾶν ἀπαλλάχθητον ἀτ' ἐμῷ, quod
 fieri non potuit si ἐτῆ τᾶν sive ἐτᾶν erat
 vox declinabilis ut μίγνυται. Scri-

bitur & ὦ τᾶν & à nonnullis quasi
 e esset Elifum ὦ τᾶν & ὦ τᾶν. Vi-
 detur esse vox è multis contracta,
 quam solute dicas, ὦ σὺ ἦς ἂν.

* Ἐν Βάκχεσις] Χάρεα Περσικῇ.
 Schol. vide quæ diximus ad Lat. vers.
 n. 52.

* Ὑπερφύες] Propriè sonat quod
 nature modum excedit, Si vocabulo
 purè Græco barbarum Latinum licuerit
 accommodare, exponerem superna-
 turale. Totum autem comma sic
 reddas, Ego autem dico Tibi, nihil
 tam supra modum nature tunc temperis
 fuisse.

* Μὴδὲ] scribe μὴδὲν γίνεσθαι τό-
 τε, & sic legit interpres Latinus, quam-
 vis omnes editiones Græcæ μὴδὲ. Græ.
 91 Τὸσῶτόν σοι φημι] si cui novum
 videtur, quod φημι non inclinac-
 centum suum in σοι, videat quid de
 Synencliticis in Gram. sua observavit
 Busbæus.

Αἴαντα

Αἶαντα ἔτω μέγαν, μήτε τίω Ἑλένῳ αὐτῷ καλῶ, ὡς οἴονται, εἶδον γὰρ λούκῳ μὲν τινα, καὶ ὀπμήνῃ τ' ἐπ' ἀχλὺν, ὡς εἰκάσει κύκνε θυγατέρα ἦν· πάλλα δ', ὡς πάνυ πρὸς βύτην, ἐλίκυα γὰρ ἔχον τῆς Ἑκάβης, ἣν γὰρ Θησέως παῖτον ἀρπάζει· ἐν 92 Ἀφιδναῖς ἔχε, 93 καὶ τὸν Ἡρακλέα γενέμενος. ὁ δ' Ἡρακλῆς πρότερον εἶλε Τροίαν καὶ τὰς πατέρας ἡμῶν, 94 τὰς τότε μάστιχα. διηγείτο γὰρ μοι ὁ Πάνθης παῦτα, κομιδῇ μεράκιον ὦν, ἔωρα κῆναι λέγων τὸν Ἡρακλέα.

24. Μι. Τὶ δ', ὁ Ἀχιλλεύς ποιεῖται; ἦν ἀριστὸς τὰ πάντα, ἢ μὴ; ἀλλ' οὐ καὶ ταῦτα; Ἀλε. Ἐκείνῳ μὲν εἶδ' 95 συνηνέχθῃ, ὡς Μίκυλλε, εἶδ' ἔχριμί σοι ἔτιως ἀκρεβῶς τὰ πρὸς τοῖς Ἀρχαγοῖς λέγειν. Πόθεν γὰρ πολέμῳ ὦν; τὸν μέντοι * ἐπὶ ταῖς αὐτῆς τὸν Πάτροκλον ἐχάλεπῶς ἀπέκτεινε διελάσας τὰ δόρατι. Μι. Εἰπά σοι ὁ Μενέλαος μὴ κρῶς ἐνχερέσειεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἱκανῶς. τὰ Πυρρῶν δὲ ἤδη λέγε.

25. Ἀλε. Τὸ μὲν ὅλον, ὡς Μίκυλλε, * σοφιστὴς

92 Ἐν Ἀφιδναῖς] Diodorus Siculus habet in singulari Ἀφιδναν; sic enim in Bibliotheca Histor. lib. 4. de Helena & Theseo, Φοβηθεὶς ὁ Θησεύς ἐπεξίδετο τῷ Ἑλένῳ εἰς Ἀφιδναν τῶν Ἀττικῶν πόλεων. Vid. annot. in Lat. vers. n. 59.

93 Κατὰ τὸν Ἡρακλέα γινόμενον] hic κατὰ nihil aliud denotat quam tempus aut ætatem Herculis; ut infra κατὰ τὰς πατέρων ἡμῶν, i. e. in tempore patrum nostrorum: loci alter alteri lucem præbent.

94 Τὰς τότε μάστιχα] Loquendi modus qualis haud sæpè occurrit, consentiunt Erasmus & Benedictus

reddere, qui per id temporis maxime forebant; nisi minus placeat breviter exponas, qui tunc erant maximè. Sic enim tradunt qui callent Græcè, ὁ πρὸς fixus adverbio dat illi nominis Adjectivæ significationem: Angl. dicas, thet at their best, or in the prime of their youth.

95 Συνηνέχθῃ] aor. i. à συνηνέχθαι, rectè redditur congressus in prælio scilicet, quo vires ejus quantæ essent experior.

* Ἐπείθῃ] ὁ γὰρ Εὐφορβὸς τῶν Τρωῶν, ὁ δ' Ἀχιλλεύς τῶν Ἑλλήνων. Schol.

* Σοφιστὴς] Καθόλου σοφιστὴς τὸς ἀπατῶντας διὰ τῶν λόγων. Schol.

Ἰνδρωπὸς ἦν, χρηρὴς δὲ, οἶμα, τὰ ληθῆ λέγειν, ἄλλως
ἐκ ἀπαιδούτου, ἐδ' ἀμελέτητος ἤδη χαλίστων
μαθημάτων, ἀπεδήμησα ὅτι εἰς Αἴγυπτον, ὡς συγ-
χροίμην τοῖς περὶ σοφίας; 96 ἔτι σοφία, καὶ ἐς 97 τὰ
ἀδύτα κατελθὼν, ἐξέμαθον τὰς βίβλους τὰς Ὀρε
καὶ Ἰσίδου. καὶ αὖτις εἰς Ἱταλίαν ἐκπλούτας, ἔγω
ἐδέσχηκα τὸς 98 κατ' ἐκεῖνα Ἑλλήνας. 99 ὥστε θεὸν
ἦδόν με. Μι. Ἦκεσα ταῦτα καὶ ὡς δόξαται ἀναβε-
βωκέναι δαποδανῶν, καὶ ὡς χρυσὸν τὸ μὲρὸν ἐπιδεί-
ξαι ποτε αὐτοῖς. ἐκεῖνο δὲ μοι εἶπε, τί σοι ἐπῆλθε
μὴν ποιήσας μήτε κρεῶν, μήτε κωάμων ἐδίειν;
Αλε. Μὴ ἀνάγκη ταῦτα ποιεῖν, ὦ Μίκυλλε. Μι.
Διὰ τί, ὦ Ἀλεκτρονίων; Αλε. Ὅτι ἀχρύνομαι λέ-
γειν ἅπασι σὲ τὸ ἀλήθειαν ὑπὲρ αὐτῶν. Μι. Καὶ
μὴ ἐδὲν ὁκνεῖν ἐχρῆν λέγειν περὶ ἀνδρα συνόικον
καὶ φίλον· δεσπότῳ γὰρ ἐκ εἰποιμ' ἐπὶ.

26. Αλε. Οὐδὲν ὑγῆς, ἐδὲ σοφὸν ἦν. ἀλλ' ἐώ-
ρων ὅτι εἰ μὴ τὰ συλήθη, καὶ ταῦτα τοῖς πολλοῖς
νομίζοιμι, ἤκιστα ἐπισπάσσομαι τὸς ἀνθρώπους ἐς τὸ
θαῦμα· ὅσω ὅτι ἂν ξενίζοιμι, τοσέτω καινότερος ὢ-
μῳ αὐτοῖς ἔσεσθαι. Διὰ τῆτο καργοποιεῖν εἰλόμην,
3 ἀπόρρητον ποιησάμενος τὴν αἰτίαν, ὡς ἐκάζοντες

96 Ἐπὶ σοφία] Propter sapientiam; sic enim sapientie reddenda est ὅτι, quando constituitur cum Dativo.

97 Τὰ ἄδύτα] loca secretiora Templi, ad quæ soli sacerdoti aditus patet, ab α priv. & δύα vel δῦμι, subeo.

98 Κατ' ἐκεῖνα] Erasmus, juxta ea quæ in Egyptum didici: longe aliter Benedictus, ejus temporis. Ut Leptori abunde sit conjecturæ, nos dicimus in iis locis, quasi τὸ ἔλλειμμα esset τα χωρία. ut Aristoph. nub.

αἰ. 2. sc. 1. ἐκ ἐστὶ παρὰ ταῦτ' ἄλλα· ubi interpres, Non alia sunt præter hæc loca.

99 Ὡς θεὸν ἦδόν με] Ὡς cum Indicativo ut sæpe alibi.

1 Μήτε κρεῶν] Hic subandi τί· aliter enim ἐδίει regit Accus. casum.

2 Πρὸς σέ] Encliticon cum accentu. vid. n. 85.

3 Ἀπόρρητον ποιησάμενος τὴν αἰτίαν] Verbum verbo, faciens causam non dicendam; de voce autem ἀπόρρητος vid. supr. n. 22.

ἄλλοι ἄλλως, ἅπαντες ἐκπλήττωνται, καὶ οὕτως ἐν τοῖς ἀσφαλείς τῆς χρησιμότητος. Μι. Ὁραῖς; καταγλαῖς με καὶ σὺ ⁴ ἐν τῷ μέρει ποσῶτον, ὅσον Κροτωνιάτῃς, καὶ Μεταποντίων, καὶ Ταραντίνων, καὶ τῶν ἄλλων ἀφώνων σοι ἐπομύων, καὶ περὶ σκυμένων τῶν ἰχθῶν, ἃ σὺ πατῆς ἀπολιμπάνοις. ἀποδυσάμηνος. καὶ Πυθαγόραν, τίνα ⁵ μετρηφιάσω μετ' αὐτῶν; Αλε. Ἀσπασία πῶς ἐκ Μιλήτου ἐτάρεν. Μι. Φῶς τὸ λόγος, καὶ γυνὴ γὰρ ἐγένετο, ἐν τοῖς ἄλλοις, ὁ Πυθαγόρας; καὶ ἦν ποτε χερόν, ὅτε καὶ σὺ ὡς πόκεις, ὡς Ἀλεκτροῦν γυναιότατε, καὶ σωφροσύνη Περικλῆς Ἀσπασία ἔσα; καὶ ἐκίεις ἀπ' αὐτῆς καὶ ἑτέρα ἑξαιρέτως, καὶ κρόκῳ κατῆγες, ⁶ καὶ ἐγυναικίζεις τὸ ἐταιρικόν; Αλε. Πάντα ταῦτα ἐποίουν, ἢ μόνον, ἀλλὰ καὶ * Τειρεσίας πρὸ ἐμῆς, καὶ ὁ Ἐλάτῃς παῖς ὁ * Καίνεος. ὥστε ὅποσα ἂν ἀποσκώψης ἐμὲ, καὶ εἰς ἐκείνους ἀποσκώψας ἔσῃ.

27. Μι. Τί ἐν, πότερ' ὁ βίβλος ἡδίων σοι ἢ ὅτε ἀνὴρ ἦς, ἢ ὅτε σε ὁ Περικλῆς ⁷ ὥπουν; Αλε. Οἶδας, οἶον τῷτο ἡρώτησις, εἰδὲ τῷ Τειρεσίᾳ

4 Ἐν τῷ μέρει] Similis locutio est apud Aristophan. Ran. act. I. sc. 1. ubi Scholasticus exponit ἐν τῷ ἴσῳ μέρει, i. e. aqua portione vel parte. Καὶ ἐκ μέρους φησὶ καταγλαῖσά σε, ὅσον καταγλαῖσα Κροτωνιάτῃς καὶ τῶν ἄλλων. Schol.

5 Μετρηφιάσω] 2 person. aor. I. med. μεταμφιάζομαι idem quod μεταμφιέννυμι, ex μετὰ, ἀμφί, & ἐν-νυμι, induo.

6 Καὶ ἐγυναικίζεις τὸ ἐταιρικόν] Et femina fiebas in Meretricium quaesitum.

* Τειρεσίας] Τειρεσίας, ὡς λέγεται. εἶδε πῶς Ἀθηναίαν λεγομένην, καὶ κείνην ἐργασθεῖσα μετέβαλεν αὐτὸν εἰς γυν-

αῖκα. Sch. vide quae dicta ad Lat. vers. n. 76.

* Καίνεος] ὁ Καίνεος πρῶτος ἐστὶν ὁ πατὴρ γυνὴς ἡ ἑσθῆς ταύτης ὁ Περικλῆς, ἢ ἢ ἐκ ἄλλων ἐτη συγγενέων αὐτῶν, εἰ μὴ ὁμόσει αὐτῇ πρῶτος ποιήσων. ὁ βέλεται, ὁμόσαντος ἢ Περικλῆος, εἶπεν ὅτι ἀνδρῶν ποιεῖται. ὁ ἢ διὰ τὸ ὅρκον ποιήσας ἐδυνήθη συγγενέσθαι.

7 ὥπουν] Ita habet omnia, quae vidi exemplaria; & tamen monent Lexicographi, Hesychius, Stephanus, &c. ut scriberetur ὥπουν, non honestae significationis. Hesychius exponit ἐργάζεσθαι.

8 συνεκῆσαν τὴν ἀπόκρισιν; Μι. Ἀλλὰ καὶ
 σὺ μὴ εἴπῃς ὅτι ἰκανῶς ὁ Εὐριπίδης διέχειρε τὸ
 ποιῆτον, εἰπὼν, ὡς τρεῖς ἂν δέλοι παρ' Ἀσπιδᾶ σῆ-
 ραι, ἢ ἅπαξ τεκεῖν. Αλε. Καὶ μὴ ἀναμνήσω σε,
 ὦ Μίνυλλε, ἐκ οὗ μακρὰν ἐδίνυσαν. ἔση γὰρ πο-
 τε γυνὴ καὶ σὺ ¹⁰ ἐν πολλῇ τῇ παροίῳ πολλάκις.
 Μι. ¹¹ Οὐκ ἀπάγξῃ ὦ Ἀλεκτρυών, ἅπαντας οἰό-
 μην Μιλησίους, ἢ Σαμίους ¹²; σὲ ἔν φασι, καὶ Πυ-
 ραγόραν ὄντα ¹² τὴν ὥραν λαμπερὴν πολλάκις,
 Ἀσπασίαν γενέσθαι τῷ τυράνῳ. Τίς δὲ μὲν τὴν
 Ἀσπασίαν ἀνὴρ, ἢ γυνὴ αὐτοῦ ἀνεφάνης; Αλε.
 Ὁ Κωικός Κράτης. Μι. ¹³ Ω Διοσκόρω τῆς ἀ-
 νομιότητος, ὅς ἐτάρας φιλόσοφος; Αλε. Εἶτα βα-
 σιλύς, εἶτα πένης, καὶ μετ' ὀλίγον Σατράπης, εἶτα
 ἵππος, καὶ κυλοῖς, καὶ βάτραχος, καὶ ἄλλα μυρία.
 μακρὸν δ' ἂν γενόιτο κατεριθμύσασθαι ἕκαστα, τὰ
 πελότατα δὲ, Ἀλεκτρυὸν πολλάκις. ἦδη γὰρ
¹⁴ τῷ βίῳ.

8 Συνεκῆσαν] ὅτι συμφέρονται
 γινόμενον. ἡμφισβήτησαν γὰρ ἀλλή-
 λους ὁ Ζυὸς καὶ ἡ Ἥρα, τίς τ' ἐκείνας
 μάλλον ὀρέγεται ἀνὴρ ἢ γυνή; καὶ ἐλα-
 βού δικασθῆναι τὴν Τειρεσίαν ὡς ἔμπαι-
 ρον τῶν δύο. ὁ δ' ἔφη ὡς ἐνεαπλα-
 σιον ἢ γυνὴ τῶ ἀνδρὸς ὀρέγεται, καὶ ὁρ-
 γισθεῖσα ἡ Ἥρα ἐτύφλωσεν αὐτόν.
 Schol. Vide quæ dicta ad Latin. vers.
 n. 60.

9 Ἰκανῶς ὁ Εὐριπίδης, &c.] Vid.
 quæ annotavimus ad Latin. vers.
 n. 20.

10 Ἐν πολλῇ περιόδῳ ἐλλείπει
 χρόνον] ad verbum, in multo tempore
 circuitu.

11 Οὐκ ἀπάγξῃ] id est, nonne
 strangularis aut suffocabis te ipsum?
 sic plerumque significat in media vo-
 ce, est autem ἀπάγξῃ fut. vel aor.
 med. subjunct. ab ἀπό & ἀγχο.

αγχο autem παρὰ τῆ ἀγχο πλεονασ-
 μα τῆ γ, ἐδὲν γὰρ ὅτι ἄλλο τὸ ἀγ-
 χα, ἄλλ' ἢ ἀγχο, τὸ τὴν ἐσφυρᾶ συν-
 ἀγχο, πνίγω, ut Etymologista expo-
 nit.

12 Τὴν ὥραν λαμπερὴν] non male
 interpretes, forma venusta decorum.
 ὥρα enim præter satis notam, quam
 habet significationem, significat
 etiam pulcritudinem & venustatem
 oris eam præsertim, opinor quam
 ἡ ὥρα τ' ἡλικίας, i. e. flos ætatis affer-
 re solet. Vid. quæ annotat. ad judic.
 Dear. n. 60.

13 Διοσκόρω] ἀπὸ τῶν Διός, Jovis
 & κόρω duo pueri; ita per excellen-
 tiam vocantur Castor & Pollux, Jo-
 vis & Leda filii.

14 Τῷ βίῳ] Emphasin egregiam ha-
 bet hic articulus τῷ, hac vita & hac
 præcipue.

28. Καὶ ὡς πολλοῖς ἄλλοις δαδύσας βασι-
 λῦσι, καὶ πένησι, καὶ πλεσίοις, καὶ πελδύταια, καὶ σὺ
 νῦν σύνεμι, καταγελῶν ὁπμέραι σὺ ¹⁵ ποτίνω-
 μέν καὶ οἰμώζοντῶ ἐπὶ τῇ πενίᾳ, καὶ τὰς πλεσίους
 διαυμίζοντῶ, ὥς ἀγνοίας τῆς ὀκείνοις φροσύνῃ
 κακῶν. εἰ γὰρ ἦδεις τὰς φροσύνῃς αὐτῆς, ὥς ἔχου-
 σιν, ἐγγέλσας ἀνὲρ σὺ τῷ φροσύνῃ οἰηθέντι ὡς
 δαδαιμονεῖν αἰεὶ τὸν πλεσιον. Μι. Οὐκ ἔν, ὦ Πυ-
 σαγόρα, ¹⁶ ἢ ὅ, τι μάλιστα χαίρεις καλέμεντῶ, ὥς
 μὴ ἐπιταράττοιμι τὸ λόγον, ἄλλοτε ἄλλον καλῶ.
 Αλε. . Διοίσει μὲ ἐδὲν, ἦν τε Εὐφορβον, ἦν τε Πυ-
 σαγόραν, ἦν τε Ἀσπασίαν καλῆς, ¹⁷ ἢ Κεράτῃτα
 πάντα, γὰρ ἐγὼ ταῦτα εἰμι, πλὴν τὸ νῦν ὁρώμεν
 τὸ Ἀλεκτρυῶνα ὀνομάζων, ἀμεινον ἀνὲρ ποιοῖς, ὥς
 μὴ ἀτιμάζοις ¹⁸ ἐπὶ πλεσίους ἐπὶ δαδαιμονεῖν τὸ ὀρνεον, καὶ
 ταῦτα, ποσὺτας ἐν αὐτῷ ψυχὰς ἔχον.

29. Μι. Οὐκ ἔν, ὦ Ἀλεκτρυῶν, ἐπεὶ δὲ ἀπάν-
 των σχεδὸν ἦδη τῆς βίωσις ἐπειράδης, καὶ πάντα οἰ-
 ῶτα, λέγοις ἀνὲρ ἦδη σαφῶς, ¹⁹ ἰδίᾳ μὲν τὰ τῆς πλε-
 σίων, ὅπως βίωσιν, ἰδίᾳ δὲ τὰ πτωχικὰ, ὥς μάλιστα
 εἰ ἀληθῆ ταῦτα φῆς, ἐδαδαιμονεῖν τὸν ἀποράων με-
 τὰ τῆς πλεσίων. Αλε. Ἰδὲ δὲ ὥς ἐπὶ τῇ ἐπίσκεψαι,

¹⁵ Ποτίνωμεν] Scholiast. ὁδου-
 μέν non satis expresse. ποτίνωμαι
 enim propriè significat cum Lachry-
 mis oro appellans interea cum, qui ro-
 gatur πότιον, i. e. venerandum Do-
 minum. Anglicè dicas, crying in the
 mean while, Good your Wor-
 ship Sir.

¹⁶ Ἡ ὅ τι μάλιστα χαίρεις καλέ-
 μεντῶ] Quod maxime gaudes ap-
 pellari : sic etiam & Benedictus, pla-
 nius dicas, aut quocunque alio nomine
 appellari gaudes.

¹⁷ Ἡ Κεράτῃτα] Erasmi. sive Cra-
 tetem. Benedicti. sive Cratem. Ne-
 ter improbandus ; nam ut à Chre-
 mes, Chremetis, & Chremis ; sic à Cra-
 tes, Cratetis, & Cratis.

¹⁸ Εὐτελής] ab εὖ (quæ par-
 cula in compositis facilitatem no-
 raro denotat) & τέλῶ, sumptus
 quasi dicas avis facilis sumptus, ha-
 est, quæ facile emi possit, parvi pre-
 tii, vilis.

¹⁹ Ἰδίᾳ μὲν] Exponas seorsim,
 paratim.

Μίκυλλε, σοὶ μὲν ἔτε πολέμους πολὺς λόγος, ἢ λέγεσθαι, ὡς οἱ πολέμιοι ²⁰ ἐπελαύνουσιν, ἐδὲ φροντίζεις, μὴ τῷ ²⁰ ἀγρὸν τέμωσιν ²¹ ἐμβαλόντες, ἢ τὴν παρὰ δεισον ξυμπατήσωσιν, ἢ τὰς ἀμπέλους δηϊώσωσιν, ἀλλὰ τὴν σάλπινγος ἀκέων μόνον, εἴπερ ἄρα, περιβλέπεις τὸ κατὰ σεαυτὸν, οἱ τραπόμηνον χρὴ σωθῆναι, καὶ τὴν κίνδυνον διαφυγεῖν· οἱ δὲ ὑλαβῶνται μὲν καὶ ἀμφὶ αὐτοῖς, ἀνιῶνται δὲ, ὁρῶντες ἀπὸ τῆς τειχῶν ἀγρόμηνον καὶ φερόμηνον ὅσα εἶχον ἐν τοῖς ἀγροῖς. καὶ ἦν τε ²² εἰσφέρειν δέη, μόνον καλεῖνται, ἦν τε ἐπεξιῆναι, περικινδυνεύουσι στρατηγῶντες. ἢ ἰππάρχοντες, σὺ καὶ οἰσύνην ἀσπίδα ἔχων, ὑψαλῆς, καὶ κῆφος εἰς σωτηρίαν, ἔτοιμος ἐξισθῆναι τὰ βήνικια, ἐπειδὴν θυῖς ὁ στρατηγὸς νενικηκώς.

30. Ἐν εἰρήνῃ τὲ αὖ σὺ μὲν τῷ δήμῳ ὦν, ἀναβάς εἰς ἐκκλησίαν, τυραννεῖς τῆς πλεσιῶν· οἱ δὲ φερίτῃσι καὶ ὑποπλήουσιν, καὶ διανομαῖς ἰλάσκονται· σε λυτὰ μὲν γὰρ ὡς ἔχοις, καὶ ἀγῶνας, καὶ θεάματα, καὶ τὰλλα διαρκῆ, ἀπαντὰ ἐκείνοι πονέουσιν. Σὺ δὲ ἐξεταστὴς, καὶ ²³ δοκιμαστὴς πικρὸς ὥσπερ δεσπότης, ἐδὲ λόγους μεταδίδες ἐνίοτε, καὶ σοὶ δοκῇ,

20 Τὸν ἀγρὸν τέμωσιν] Ἀγρὸν τέμνειν dicitur hostis, cum succisisset legibus vastat & populat, H. Steph.

21 Ἐμβαλόντες] Particip. activum, post quod si subaudias εαυτὰς, vel πόδα εαυτῶν, exponas injicientes, vel inferentes se, vel pedem suum; ingredientibus, incurstantes: post ἐπιδιόγουσι autem in superiore commate supple ἵππους vel ἄρματα, agitant equos vel currus, i. e. adveniant, vel ut H. Steph. infesto cursu feruntur. Vide supra n. 56.

22 Ἦν τε εἰσφέρειν δέη] Locutio manca. Supple χρήματα εἰς τὸν πόλεμον ἀπὸ

τῶν ἐστῶν τὰς πολίτας, ut Plutarchus in casu non absumili; non inusitatum tamen est pro tributum solvere solum dicere εἰσφέρειν sine ulla adjunctione, atque hinc est quod εἰσφορά fit idem ac τέλοςμα, tributum.

* Πονέουσι] Κατασκευάζουσι. Schol.

23 Καὶ δοκιμαστὴς] Vox ejusdem significationis ac quæ præcessit ἐξεταστὴς, expensor, verit. Erasim. necnon & Benedictus: vox autem ea nova est, & cum illis non exaudita Cesthegis, vice cujus malo dicere judex vel arbiter.

78 Μίκυλλο καὶ Ἀλεκτροῦν, Διάλογον.

* κατεχαλαζήσας αὐτῷ²⁴ ἀφθόνους τὰς λίθους, ἢ τὰς
 ὑσίας αὐτῷ²⁵ ἐδήμευσας, ἔτε δὲ²⁶ συκοφάντην δέδι-
 ας αὐτὸν, ἔτε ληστὴν, μὴ ὑφέλῃται τὸ χρυσίον,²⁷ ὑ-
 περβὰς τὸ θρησκίον, ἢ διαρύξας τὸ τοῖχον ἔτε περ-
 μαῖα ἔχεις²⁸ λογιζόμενον, ἢ ἀπαιτῶν, ἢ τοῖς κατὰ-
 εἰστοῖς οἰκονόμοις διαπυκνέων, καὶ²⁹ πρὸς τοσαύτας
 φροντίδας λογιζόμενον.

31. Ἀλλὰ κρηπίδα συντελέσας, ἐπὶ τὰ ὀβολῶν
 τὴν μισθὸν ἔχων, ἐπαναγὰς περὶ * δέιλῃν ὀψίαν,
 λυσάμενος, ἢν δοκῇ, * σαπέρδην τινὰ, ἢ μαινίδας,
 ἢ κρομμύων κεφαλίδας ὀλίγας περιάμενον, ὑφρα-

* Κατεχαλαζήσας] Κατέχεας. Sch.,

24 Ἀφθόνους] Ἀφθονον, copiosus, mul-
 tus, largus, ἀπὸ τῆς ἀσπρητικῆς μεριδίας
 καὶ φθόνου, invidia, quia quæ supra no-
 itum modulum sunt magna, & extra
 spem posita; non solemus alius invidere.
 Sunt autem, quibus placet ut ἀφθονον
 sit idem ac πολλὰ φθόνος ἄξιον, nam
 neque parva videntur, quæ cuiquam al-
 lii invidemus; at tum α est ἀνζητι-
 κόν.

25 Ἐδήμευσας] I. e. fecisti juris esse
 τῆς δημῆς publicasti, proscripsisti: Anglus
 diceret, **confiscate his goods to the
 use of the Commonwealth.**

26 Συκοφάντην] Ἀπὸ τῆς σῦκον, ficus,
 & φαίω indico: proprie qui indicabat
 eos, qui ficus ex Attica exportaverant
 (id enim vetitum ab Atheniensibus,) quod
 cum multi ex invidia moti falso
 fecerunt, accidebat, ut quivis alius ψευ-
 δοκατήτορ appelletur συκοφάντης.

27 Ὑπερβὰς τὸ θρησκίον] Θρησκίον,
 quæ vidi Lexica, non agnoscunt; haud
 vero dubium est, quin diminutivum sit
 ἀπὸ τῆς θρησκῆς, quod Etymologista de-
 rivat ἀπὸ τῆς θρέζω, & dicit esse τὸ ἀ-
 νώταλον τὴν τῆς τρέχεις οἰκοδομῆσεως. H.
 Stephanus interpretatur pinnam, coro-
 nam μιννοῦ, & quasi capillam; iis sci-
 licet assentiens, qui deducunt à θρίξ.

28 Λογιζόμενον] Particip. vie-
 verbi infiniti λογιζεσθαι & πράγματα
 ἔχεις λογιζόμενον, nihil negotii habet
 supputare vel in supputando.

Πρὸς τοσαύτας φροντίδας λογιζόμε-
 νον] Sic Bourdelotii exemplar Edit.
 Parisiis 1615. alii, quos consului li-
 bros habent πρὸς τὰς φροντίδας. M.
 autem pro λογιζόμενος habet μνη-
 μένος.

* Δείλῃν ὀψίαν] Interpres sero
 prisculi melius sera vespere, duplex enim
 erat vespera. prior statim a prandia
 posterior cum sol occideret. Atticis δὲ
 λη προία ut ὀψία. Suidas: Δείλῃ ὀψία
 ἢ περὶ δύσιν ἡλίου, δειληπραία ἢ μετὰ τὴν
 ἄριστον, hinc & serus vesper Latine.
 Varro, nescis quid serus vesper veterum
 Græc.

* Σαπέρδην ἢ μαινίδας] Displice-
 Gronovio quod cum sic notabiliter
 mutet numerum Lucianus, non enim
 sequuntur Interpretes, sed μαινίδας, quæ
 si esset singularis numeri reddunt Ma-
 nide, dicit enim quod his verbis Luc-
 ianus clare subindicet unam saperdā
 satis esse ad cenam, non iudem unam
 Mænidas sicut piscis saperda sit, ma-
 jor est Mænide: at sunt qui de eo du-
 bitant. Hefych. ὄνομα ἰχθύος οἱ τὴν
 ῥίχην εἶδος.

γεις σαυτὸν, ἄδων τὰ πολλὰ, καὶ τῇ βελτίστῃ πε-
 ρία περσοφιλοσοφῶν· ὥς τε διὰ ταῦτα, ὑγιαίνεις τε,
 καὶ ἔρρωσαι τὸ σῶμα, καὶ διακαρτερεῖς πρὸς τὸ κρύ-
 ο· οἱ πόνοι γὰρ σε παραθήγοντες ἐκ ἐγκαταφρο-
 νήτων ἀνταγωνιστῆν ἀποφαίνουσι πρὸς τὰ δοκῶντα
 τοῖς ἄλλοις ἁμαχα εἶναι, ὥς τε ἐδέν σοι τῶν χαλεπῶν
 τῶν νοσημάτων ἐπιβλεῦει, ἀλλ' ἦν ποτε κῆφοι
 πυρετὸς ἐπιλάβῃται. 30 πρὸς ὀλίγον ὑπηρετήσας αὐ-
 τῷ ἀνεπήδησας ἐνθὺς, ἀποσεισάμεναι τῇ ἀσιτίᾳ·
 ὃ δ' ἐφύγει αὐτίκα φοβηθεὶς σε, ψυχρὸν τε ὄρων ἐμ-
 φορέμενον, καὶ μακρὰν οἰμώζειν λέγοντα τῇ ἰατρικαῖς
 περιόδοις.

32. Οἱ δ' ὑπ' ἀκρεσίας ἄθλιον, τί τῶν κακῶν
 ἐκ ἔχουσι, ποδάγρας, καὶ φθόας, καὶ περιπνευμονί-
 ας, καὶ ὑδέρους; ταῦτα γὰρ τῶν πολυτελῶν ἐκείνων
 δαίμων ἀπόγονα. τοιγαρὲν οἱ μὲν αὐτῶν, ὥσπερ ὁ
 Ἰκαρος, ἐπιπολὺ ἄραντες αὐτὰς καὶ πλησιάσαντες τῷ
 ἡλίῳ, ἐκ εἰδότες ὅτι κηρῷ ἤρμετο αὐτοῖς ἡ πτέρω-
 σις, μέγαν ἐνίοτε τὸ πάταγον ἐποίησαν, ἐπὶ κεφα-
 λὴν ἐς πέλαγον ἐμπεσόντες. ὅσοι δ' καὶ τὸ Δαίδα-
 λον μὴ πάνυ μετέωρα μηδὲ ὑψηλὰ ἐφρόνησαν, ἀλ-
 λά πρὸς γαίαν, ὡς νοτίζεσθαι ἐνίοτε τῇ ἄλμῃ τὸ κη-
 ρόν, 31 ὡς τὸ πολὺ ἔτοι ἀσφαλῶς διέπτησαν. Μι-

* Ἐπεικέεις τινὰς καὶ συνετὸς λέγεις.

30 Πρὸς ὀλίγον ὑπηρετήσας αὐτῷ] τὸν τρόπον ἀγαθόν, ὡς ὅταν λέγομεν
 Verbum verbo, ad exiguum tempus ei
 ministrans.

31 Ὡς τὸ πολὺ] Multoties, plerumque.
 Ὡς ὡς videtur poni pro eis vel ἐπὶ,
 (quod non infrequens apud Atticos) ni-
 si quod legitur etiam ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ.

* Ἐπεικέεις] Τὸ ἐπεικέεις τρία δηλοῖ

ἐπεικέεις ἄνθρωπος, καὶ σύμμετρον, ὡς ὅ-
 ταν λέγεται, ἐπεικέως ὅδε ζῆν, ἀντι τῆ
 συμμέτρως καὶ τὸ πᾶν ὡς ἐν τοῖς Ὀλυμ-
 διακοῖς ὁ Δημοσθένης, ἔμην ἀλλ' ἐπει-
 κῶς τῆτο δυσμαχώτατόν ἐστιν, ἀντι τῆ
 πᾶν δυσμαχάτατόν ἐστι.

33. Αλε. Τῶν μέντοι γε ἄλλων, ὦ Μίκυλλε, τὰς ναυαγίας πάνυ αἰχρᾶς ἴδοις ἂν, ὅταν ὁ Κροῖσος περιτετιλμένῳ τὰ πέρα γέλπια παρέχη Πέρσαις, ἀναβαίνων ἐπὶ τῇ πυρᾷ, ἢ ³² Διονύσιῳ καταλυθεῖς τῇ τυραννίδος ἐν Κορίνθῳ γράμματ'α διδάσκη, μετὰ τηλικαύτην ἀρχὴν παιδία συλλαβίζειν ἀναγκάζων. Μι. Εἰπέ μοι, ὦ Ἀλεκτρυών, σὺ δ' ὅποτε βασιλεὺς ἦδ' α (φῆς γὰρ καὶ βασιλεῦσαι) * ποῖς τινὸς ³³ ἐπειράδης ἐκείνῃ τῇ βίῃ; ἦπερ πανευδαίμων ἦδ' α, τὸ κεφάλαιον ὃ, τι πέρ ἐστι τῶν ἀσάθων ἀπάντων ἔχων. Αλε. Μὴ δ' ἀναμνήσῃς με, ὦ Μίκυλλε, ἔγωγε τω τρισάθλιος ἦν τότε, τοῖς μὲν ἔξω πᾶσιν. ὅπερ ἔφηδ' α, πανευδαίμων ἔτι δοκῶν ἐνδον δ', μερίαις ἀνίαις συνών. Μι. Τισι ταύταις; παράδοξα γὰρ καὶ ἐπ' αὐτῷ πιστὰ φῆς. Αλε. Ἡρχον μὲν, ἐκ ὀλίγης χώρας, ὦ Μίκυλλε, παμφόρου τινός, καὶ πληθεῖ ἀνθρώπων, καὶ κάλλει τῶν πόλεων ἐν ταῖς μάλιστα θαυμάζεσθαι ἀξίας, πόταμοις τε ναυσιμόροις κατὰ ῥεομένης, καὶ θαλάττῃ ἐυόρμῳ χρωμένης.

34. Καὶ στρατιὰ ἦν πολλή καὶ ³⁴ ἵππος συγκεκολλημένη, καὶ δορυφορικὸν ἐκ ὀλίγον, καὶ τριῶν, καὶ χρημάτων πλῆθος ἀνέριθμον, καὶ ³⁵ χρυσός ὁ κοῖλος πάμπολυς, δὴ ἢ ἄλλὰ τῇ * ἀρχῇ

³² Διονύσιος καταλυθεῖς] Bourdelot. exemplar. habet καταλυθείς.

* Ποῖς τινός] MS. rectius ποῖς ποτε, nam τινός & quod sequitur ἐκείνῃ non bene junguntur Græv.

³³ Επειράδης] Vocis passivæ sed activæ significationis, ut supra n. 33. & n. 72.

³⁴ Ἴππος συγκεκολλημένη] Ad verbum exponas, consentiens, quasi in unum esset conflatus equitatus; seu mavis, copulatus, coagmentatus equitatus; a συγκροτώ, conflo, more eorum qui fundunt metalla, compingo coagmento, &c.

aliam significationem hujus vocabuli videas, supra n. 59.

³⁵ Χρυσός ὁ κοῖλος] Ad verbum interpretatur cavum, i. e. autum in videretur; ea enim, ut, quod importatur, contineant, cava sunt facta.

* Τῆς ἀρχῆς τραγωδίας] Hoc est, Regii fastus Choragium, omnia quibus Reges superbiunt, & suam ostentant potentiam, Græv. ἐπειδὴ ἐν τῇ τραγωδίᾳ κομπός ἐστιν, εἰκότως τραγωδίαν τὴν τῆς κομπῆς καλεῖ. Schol.

τραγωδία πᾶσα, εἰς ὑπερβολὴν ³⁶ ἐξωλεσμένην
 ὥστε ὅποτε περὶ οἱ μὲν πολλοὶ προσεκύνουν, καὶ
 θεὸν τινὰ ὁρᾶν ὥντο. καὶ ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις συνέ-
 θεον ὀφθαλμοὶ με, οἱ δ' καὶ ἐπὶ τὰ τέγη ἀνιόντες,
³⁷ ἐν μεγάλῳ ἐτίθεντο ἀκρεβῶς ἐωρακέναι τὸ ζευ-
 γος, τὸ * ἐφεστρίδα, τὸ διαδῆμα τὸς * προπέμ-
 ποντας, τὸς ἐπομένους· ἐγὼ δ' εἰδὼς ὅποσα με ³⁸ ἡ-
 γία καὶ ἔτρεφεν, ἐκείνοις μὲν τέτοις τὴν ἀγνοίας συνε-
 γίνωσκον, ἐμαυτὸν δ' ἠλέεν, ὅμοιον ὄντα τοῖς με-
 γάλοις ἐκείνοις ἰολλοῦσι, οἷος ἡ * Φειδίας, ἡ Μυ-
 ρων ἡ Πραξιτέλες ἐποίησεν· ἐκείνων γὰρ ἕκαστος τὰ
 ἐκτός, ὁ μὲν Ποσειδῶν, ἡ Ζεὺς ἐστὶ πάγκαλος,
³⁹ ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος ξυνηργασμένον, κεραυ-
 νόν, ἡ ἀστραπὴν, ἡ τρέλαιναν ἔχων τῇ δεξιᾷ· ἡν δ'
 ὑποκύψας ἰδὼς τὰ ἐνδοθεν, ὅφει μογγῆς τινὰς καὶ
 * γόμφους, καὶ ἡλκας ⁴⁰ διαμπάξ πεπερονημένους, καὶ
 κορμῆς, καὶ σφῆνας. καὶ ⁴¹ πίτταν, καὶ πηλόν, καὶ τοι-
 αύτην τινὰ πολλὴν ἀμορφίαν ⁴² ὑποικερῆσαν, ἐὼς

³⁶ Ἐξωλεσμένην] *Turgida, inflata,*
 ἀσχηκτος, τυμωρ.

³⁷ Ἐν μεγάλῳ ἐτίθεντο] *Verbatim*
in magno ponebant, i. e. rem magnam
habebant.

* Ἐφεστρίδα] Τὸ φορέμενον ἐξωθεν ἱ-
 ματίον.

* Προπέμποντας] *Optime MS. προ-*
πομπήοντας qui ante me ibant *prompam*
quasi Regiam ducentes; nam προπέμ-
 ποντας est praemittentes.

³⁸ Ἠγία] Imperf. ab ἀνιάω, *molestia*
 officio.

* Φειδίας] Οὗτοι ἀγαλματοποιοὶ ἡ-
 γαν.

³⁹ Ἐκ χρυσοῦ] *Secuti sumus supra di-*
cti Bourdelotii exemplar: nam in aliis
 desest ἐκ.

* Γόμφους] Τετάρτις ἔπαυ ἡμῖν εἶπας
 τὴν ἔσαν ἐντὸς τῆς ἀρχῆς συμφορὰν.

⁴⁰ Διαμπάξ πεπερονημένους] *Introspectum*
prominentes: melius *Benedict. per uni-*
versum infixos. πεπερονημένους enim or-
 tum est à περόνη, quae vox, etsi vulgo
fibula sonet, si tamen *Etymologiam*
spectes (ducta enim est à πείρω, *trans-*
figo) significare potest *omne id, quod cu-*
jusvis rei alteram partem alteri figit.

⁴¹ Πίτταν καὶ πηλόν] Sic noster,
 quem secuti sumus, *Liber.* Alia exem-
 plaria pro καὶ πηλόν habent ὑπόπηλον,
 quam vocem non agnoscunt *Lexico-*
graphi.

⁴² Ὑποικερῆσαν] *Proprie domum*
custodientem, ab οἶκος, domus, & ἐρίω
custodio.

λέγειν * μυῶν πληθόν, ἡ μυγαλῶν ἐμπολιτευόμενον αὐτοῖς ὀνίότε τοιούτον τι βασιλεία ἔσιν.

35. Μι. Οὐδέπω ἔφηθα ἢ πηλόν, καὶ τὰς γόμφους, καὶ μοχλὰς, οἳ τινες εἶεν τῆς ἀρχῆς· ἐδὲ τῇ ἀμορφίαν ἐκείνεν τῷ πολλῇ, ἥτις ἔσιν· ὥς τότε
 43 ἐξελαύνειν ἀποβλεπόμενον, καὶ τοσούτων ἀρχοντα, καὶ προσκυνέμενον δαιμονίως, εἰκεν ἔσται Κολοσιαῖον παραδείγματι, θεσπέσιον γάρ τι καὶ τούτο. Σὺ δὲ καὶ τὰ ἐνδον ἡδὴ ἤ Κολοσσὺ λέγε. Ἀλλὰ τί πρῶτον εἶπω σοι, ὦ Μίκυλλε, τὰς φόβους καὶ τὰ δῆγματα, καὶ ὑποψίας, καὶ μῖσθον τὸ παρὰ τῶν συνόντων, καὶ ὀπθελὰς, καὶ διὰ ταῦτα, ὑπνον τε ὀλίγον
 44 ὀππόλαιον καὶ κείνον. καὶ ταραχῆς μετὰ ὀνειράτων, καὶ ὀνείας πολυπλόκους, καὶ ἐλπίδας αἰεὶ πονηρὰς, ἢ τὴν ἀρχολίαν, καὶ 45 χρηματισμούς, καὶ δίκας, καὶ ὀφθαλμίας, καὶ πρῶταγματὰ, καὶ συνθήματὰ, καὶ λοισμούς· ὑφ' ὧν ἐδὲ ὄναρ ἀπολαῦσαι τινόν· ἡδέεον ἐγγίνεσθαι, ἀλλὰ ἀνάγκη ὑπὲρ πάντων μόνον διασκοπεῖν, καὶ μυρία ἔχειν πρῶταγματὰ.

46 Οὐδέ γδ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα

ἔπνεν ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα
 Καὶ ταῦτα, ῥεγκόντων Ἀχαιῶν πάντων.

* Μυῶν] Lego μυῶν, i. e. *foricum* five murium, hi enim incolæ hujus loci magis quam *muscæ*. Grav.

43 Ἐξελαύνειν ἀποβλεπόμενον] Quid ἐξελαύνειν proprie significat prius monstravi n. 56. ἀποβλεπόμενον autem expone non simpliciter *spectatum*, sed *nuncice & cum admiratione spectatum*, abreptis scilicet ab eo, quod prius spectabant, oculis; in compositis negat plerumque præpositio ἀπό, ut notavimus supra in ἀπόφθιμι n. 22. at hic accidit; ut adaugeat verbi sui significationem,

quod annotavit etiam fieri Grammaticorum non nemo in ἀποβάπτω, ἀποβάπτωμαι, ἀποδεικνύω.

44 Ἐπιπόλαιον] Proprie *superficialius*, ἀπὸ τῆς ἐπιπολῆς, in *superficie*; huius contrarium est βαθύς, *profundus*.

45 Χρηματισμούς] Erasmus reddit *occupaciones*; Benedictus, *postulationes*; ad differentem significationem Verbi *χρηματίζομαι*, neuter male.

46 Οὐδέ γδ' Ἀτρεΐδην, &c.] Ex Homero, *Iliad.* κ. v. 3, &c. 4.

36. Λυπεῖ ὃ τ' μὲν Λυδὸν ὕψος κωφὸς ὢν, τὸν
 * Πέρσῃν ὃ Κλέαρχοι. ⁴⁷ Κύρω ξενολογῶν. ἄλλον
 ὃ Δίῳ, πρὸς ὅς τις τῶν Συρακυσίων κοινολογέμε-
 νοι, καὶ ἄλλον * Παρμενίων ἐπανεμένον, καὶ Περ-
 δίκκαν Πτολεμαῖοι, καὶ Πτολεμαῖον Σέλευκοι. ἀλ-
 λά καὶ κείνα λυπεῖ, ὃ ἐρώμενοι πρὸς ἀνάγκην
 ξυνῶν, καὶ πολλακίς ἄλλω χαίρεσα, καὶ ἀποστήσε-
 θαι τινες λεγόμενοι, καὶ δὴ ἢ τέτταρες τῶν δορυφό-
 ρων πρὸς ἀλλήλους διαψιθυρίζοντες. τὸ ὃ μέγιστον,
 ὑπορεῖσθαι δὲ τὸς φιλτάτους μάστιγα, καὶ ὅσων
 αἰετι δεινὸν ἦξεν ⁴⁸ ἐλπίζειν, ὃ μὲν γὰρ ὑπὸ τῷ
 παιδὸς ἀπέθανεν ἐκ φαρμάκων, ὃ ὃ καὶ αὐτὸς ὑπὸ
 τῷ ἐρωμένῳ τ' ὃ ἄλλον ἴσως ὁμοιότερον θάνατος
 κατέλαβεν.

37. Μι. Ἀπαγε, δεινὰ ταῦτα φης. ὦ Ἀλεκ-
 τρούν, ἐμοὶ γὰρ πολὺ ἀσφαλέστερον σκυτοτόμεϊν ἐ-
 πικεκυφότα, ἢ πίνειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης κωνείῳ καὶ
 ἀκονίτῳ συνανακραθεῖσαν ⁴⁹ φιλοτησίαν. ὃ ὃ κίν-
 δυνό. ἐμοὶ μὲν, εἰ παρλιδοῖ το ⁵⁰ σμιλίον, καὶ

[* Πέρσῃν] Ἀρταξέρξης Πέρσαις βα-
 σιλεὺς, Κύρος ὁ ἀδελφὸς τὴν βα-
 σιλείαν ἀποσπᾶσαι βυλόμενος, διὰ Κλε-
 αρχοῦ πολὺν συνῆρε στρατόπεδον, de
 quo vide plura in annotat. ad Latin.
 vers.

47 Κύρω ξενολογῶν] Erasmi ver-
 sionem recte emendavit Benedictus:
 Cyro milites peregrinos conscribens:
 defecit quidem ad Cyrum Clearchus,
 quando ei conscripsit milites.
 Et tamen aliud est defecere, aliud
 ξενολογεῖν. Si vis autem scire quis hic
 Persa erat quem adeo tristavit Clearchi
 defectio, vide annot. in Latin. vers.
 n. 98.

* Ἄλλον Παρμενίων] Τὸν Φίλιππον λέ-
 γου, Schol. Philippum pro Alexandro

dicat. vid. annotat. in Latin. vers. n.
 101.

48 Ἐλπίζειν] non infrequens apud
 Græcos Autores ἐλπίζειν ponere pro
 προσδοκᾶν, & ita exponit Hesychius.
 Virgilius etiam sic usurpat sperare Æn.
 I. v. 547. & 4. v. 419. Suidas de
 participio ἐλπίσας. εἰ μόνον ἐπὶ ἀγαθῷ.
 ἀλλ' ἀπλῶς ἐπὶ τῇ τῷ μέλλοντος ἐνδεσμοῦ
 λέγεται παρὰ Ἀττικῶς, Et Aristoteles in
 Rhetor. c. 5. ubi agit de animi affecti-
 bus, opponit θάρσος τῷ φόβῳ, non ἐλ-
 πίδα.

49 Φιλοτησίαν] De hac voce vide su-
 pra, n. 60.

50 Τὸ σμιλίον] Scalpellum sutorum,
 diminutivum ἀπὸ τῷ σμίλη, scalper in-
 cisorius.

84 Μίκυλλο καὶ Ἀλεκτρυνών, Διάλογοι.

αἰμάρτοι τῆς τομῆς τῆς ἐπ' αὐτοῦ, ὀλίγον τι αἰ-
μάξαι τῷ δακτύλῳ ἐντεμόντα· οἱ δ', ὡς φῆς, θα-
νάσιμα αὐωχῶνται. καὶ ταῦτα, μυρίοις κακοῖς συγ-
όντες, εἴτ' ἐπειδὴν πέσωσιν, ὅμοιοι μάλιστα φαί-
νονται τοῖς τραγικοῖς ὑποκριταῖς, ὧν πολλὰς ἰδέειν
ἔστι, τέως μὲν ἐκέρπας δῆθεν ὄντας, ἢ Σισύφους,
ἢ Τηλέφους, διαδήματ' ἔχοντας, καὶ ξίφη ἐλε-
φαντόκωπα, καὶ * ὀπίσεινον κόμην, καὶ χλαμύδα
χρυσόπασον· ὡς δ' οἷα πολλὰ γίνεσθαι· περ-
κρῆσας τις αὐτῶν ἐν μέσῃ τῇ σκηνῇ καταπέσῃ γέ-
λωτα δηλαδὴ παρέχει τοῖς θεαταῖς, τῷ περσώ-
πείῳ μὲν συντελεθέντι· αὐτῷ διαδήματι ⁵⁴ ἡ-
μαγμένης δ' ἡ ἀληθεῖς κεφαλῆς τῷ ὑποκριτῷ καὶ
τῶν σκελῶν ὅτι πολὺ γυμνασμένων, ὡς δ' τε ἐδῆτος
τὰ ἐνδοθεν φαίνεσθαι ῥάχια, δύσκηνα ὄντα καὶ τῶν
ἐμβάδων τ' ὑπόδεσιν ἀμορφοτάτην, καὶ ἔχει κατὰ
λόγον τ' ποδός.

51 Αἰμάξαι τῷ δακτύλῳ ἐντεμόντα] I. e. ἐκ μέρους τῷ δακτύλῳ. *cruentare me secantem ex parte digiti.* Licet enim non ignoremus Grammaticos nobis observasse, *partem* rei alicujus subjungi verbis in Genit. vide Possel. de Syntaxi verborum cum obliq. reg. 2. Busb. Gr. p. 157. id tamen fieri opinamur ex vi praepositionis aut substantivi alicujus subintellecti. Graevius ex Manuscripto vult legi τὰς δακτύλους; sed nihil muto.

* Ὀπίσεινον] Interpr. *comam ventilantem*, quam interpretationem nullum mortalium intelligere dicit Graevius, & loco ejus ponit *comam promissam* quae motu corporis aut aeris facile movetur.

52 Προσκρῆσας] Exponas neutraliter offendens, titubans, MS. habet *κρημν*

κατήσας & παρέχοι pro παρέχει, vocabulum rarum est κρημνισαίν in locum vacuum venire ubi sit cadendum, ut si quis putet se per scalas ex editiore descendere, illis ablatis, necesse est ut cadat, talia autem fuisse in Theatri loca liquet ex Pollucis l. 4. c. 19. ubi agitur de Theatri pedibus, & ex tali loco hie dicitur Histrion cadere quod ostendunt verba sequentia ἡμαγμένης τῆς ἀληθεῖς κεφαλῆς τῷ ὑποκριτῷ, quod ex casu in loco plano fieri non solet. Hujus vocabuli vim cum non caperent Sciolii, supposuerunt notius & tritius προκρῆσας.

53 Αὐτῷ διαδήματι] Plena esset oratio, si diceres *σὺν τῷ διαδήματι.*

54 Ἠμαγμένης] Particip. praet. pass. ab αἰμάσας, *cruento*; hoc autem ab αἰμα, *crnor*, vel *sanguis*.

38. Ὅρα, ὅπως με καὶ εἰκάζειν ἐδίδαξας ἦδη, ὦ βέλτιτε Ἀλεκτροῦν; ἀλλὰ τυραννὶς μὲν τοι-
 ὅτιν τι ὥφθη ἔσα' ἵππος ὅ, ἢ κύων, ἢ ἰχθύς,
 ἢ βάτραχος. ὁπότε γένοιο. πῶς ἔφερεις ἐκείνην καὶ
 διατρίβῃ. Ἀλε. Μακρὸν τῷτον ἀνακινεῖς καὶ λό-
 γον καὶ ἐπὶ τῷ παρόντι καιρῷ, πλὴν τόγε κεφά-
 λαιον, ὅς τις ἐκ ἀπραγμονέσσερ' τῶν βίων
 ἐδοξέ μοι τῷ ἀνθρωπείῳ, μόναις καὶ φυσικαῖς ὀπιθυ-
 μίαις καὶ χρείαις ἐμμεμετρημένον. * τελώνην ὅ
 ἵππον, ἢ συκοφάντην βάτραχον, ἢ σοφιστὴν κολοι-
 ὄν, ἢ ὀφιοποιὸν κώνωπα, ἢ κύναιδον Ἀλεκτροῦνα,
 καὶ τὰλλα, ὅσα ὑμεῖς ὀπιτηδεύετε, ἐκ ἂν ἴδοις
 ἐν ἐκείνοις. Μι. Ἀληθῆ ταυτα ἴσως, ὦ Ἀλεκ-
 τρούν.

39. Ἐγὼ ὅ, γε πέπονθα, ἐκ ἀγύνομαι πρὸς
 σὲ λέγειν. ἐδέπω δύναμαι ἀπομαθεῖν καὶ ὀπιθυμίαν,
 ἢ ἐκ παίδων εἶχον πλέσι. γενέσθαι. ἀλλὰ μοι
 καὶ τὸν ὑπνιον ἐτι πρὸ τῶν οφθαλμῶν ἔσκηκεν ὀπι-
 θεκνύμενον τὸ χρυσίον. καὶ μάλιστα ὅτι τῷ κατὰ-
 εἶπ' Σίμωνι ὅ ἀποπνίγομαι, τρυφῶντι ἐν ἀγα-

55 Οὐδείς ὅστις ἐκ ἀπραγμονέσσερ' &c.] Hyperbaton. ordine debito sic legas, ὅστις ἐκ τῶν βίων ἐκ ἐδοξέ μοι ἀπραγμονέσσερ' τῷ ἀνθρωπείῳ.

* Ἐμμεμετρημένον.] Ἐμμεμετρημέ-
 νον, nusquam legitur, nisi in hoc loco, MS. pro eo habet ἐμμεμετρημένον. Grav.

* Τελώνην ὅ ἵππον.] Πάνυ καταλλή-
 λως τοῖς φυσικοῖς καὶ ζώων ἡδέσι τὰ καὶ
 ἀνθρώπων ἐπιτηδεύματα ἡρμοστέ, τὰ εἰς
 τὰς θηλείας πλεονεκτικὰ τὰ ἵππου τὸ τῷ
 τῶν ἀπληστον, τῇ τῷ βατράχων φλυα-
 ρία τὸ συκοφαντικόν, τῷ κοτίλῳ τὸ κολοι-
 ὄν καὶ δορυδωδία το σοφιστικόν, καὶ δηκτικὸν

καὶ κωνάτων ἐκ παντὸς ἔτινος ἐν προσ-
 απτικῷ, τὸ μαγειρικόν, τὰ πρὸς ὀχίαν
 ἐτοίμα τὰ Ἀλεκτροῦνος τὸ τῆς κύναιδας
 ἀκόλαστον.

56 Ὅσα ὑμεῖς ἐπιτηδεύετε] I. e. quae
 esse studeatis. τὸ καὶ ἐπιτηδεύματα, ut ex-
 ponit Suidas, τὰ βίαις καὶ διαγωγῇ.

57 Ἐκ παίδων.] Licuit etiam dixisse
 ἐκ παίδος, ut Latini a pueris, & a pue-
 ris, pro a puerili aetate.

58 Ἀποπνίγομαι.] Proprie suffocor,
 i. e. pra indignatione disfrumpor ob hunc
 execrandum Simonem inter tantas opes
 deliciis, & luxu indulgentem.

δοῖς τοσέτοις. Ἀλε. Ἐγὼ σε ἰάσομαι, ὦ Μίκυλλε, καὶ ἐπέπερ' ἐτι νύξ' ἔστιν. ἐξαναστὰς ἔπερ μοι, ἀπάξω γάρ σε πρὸς αὐτὸν ἐκείνον τὸ Σίμωνα, καὶ εἰς τὰς τῶν ἄλλων πλεσίων οἰκίας, ὡς ἴδοις οἷα τὰ παρ' αὐτοῖς ἔστι.

40. Μι. Πῶς τῷτο ⁵⁹ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, καὶ * μὴ τοιχωρυχεῖν με συναναγκάσεις; Ἀλε. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ Ἑρμῆς ⁶⁰ ἔπερ ἱερός εἰμι, ἐξαιρετον ἔδωκέ μοι τῷτο, ⁶¹ ἢν τις τὸ ἔραϊον πτερόν τι μήκισον, ὃ δι' ἀπαλότητ' αὖθις ἀπὸ καμπῆς ἔστι. Μι. Δύο δ' ἔστι σοι τοιαῦτα. Ἀλε. Τὸ δεξιὸν τοίνυν, ὅταν ἂν ἐγὼ ἀποσπάσας παράγω ἔχην, ἐς ὅσον ἂν βιάλομαι, ἀνοίγειν τε ὁ τοῖστος πᾶσαν δύρεν δύναται, καὶ ὁρᾶν τὰ πάντα, ⁶² ὅχ' ὁρώμενος αὐτός. Μι. Ἐλελήθεις με, ⁶³ ὦ Ἀλεκτροῦν, καὶ σὺ γὰρ ὦν ἐμοὶ δ' ἔν' ἢν τῷτο ἀπαξ παράγῃς, ὅψαι τὰ Σίμωνος πάντα ὅν βράχει δεῦρο μετενηνεγμένα μετοίσω γὰρ αὐτὰ παρελθὼν. ὃ δ', αὖτις περιτρώξεται, ⁶⁴ ἀποπίνων τὰ κατ' ὅματα. Ἀλε. Οὐδέ

⁵⁹ Κεκλεισμένων τῶν θυρῶν] i. e. jam obferatis foribus. Similis locutio in SS. literis, Joh. 10. 19, & 26. ubi interpretres nescio quis hypercriticus vult κεκλεισμένων θυρῶν significare quando clausae fuerant januae, clausae fuerant januae, sed tunc temporis, ὅταν ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστιν εἰς τὸ μέσον, potuerunt esse aperta; quae interpretatio quam aliena sit à communi verborum usu, hic locus (opinor) possit ostendere.

* Μὴν τοιχωρυχεῖν] μὴν τοιχωρυχεῖν. Marcilius, Gravius ex Manuscripto, εἰ μὴ καὶ τοιχωρυχεῖν γὰρ τέ με ἀναγκάσεις.

⁶⁰ Οὐπερ ἱερός εἰμι] Sic loqui amant Graeci in Genitivo quasi ἱερός esset substantivum: κύκν' ἱερός Ἀπόλλωνος,

δρακὼν Ἀθηνᾶς. aliter autem Latini, Cygnus sacer Apollini, draco Minerva.

⁶¹ ἢν τις τὸ ἔραϊον. &c.] Postulare Nominativus τίς ut verbum aliquod sequatur; dicturus erat (opinor) ἔραϊον aut quid tale, Gallus, sed impedit Mycillus.

⁶² Οὐχ ὁρώμενος αὐτός] Ad verbum ipse non visus. Simile quoddam de Gygis annulo refert Tullius Offic. lib. 3.

⁶³ ὦ Ἀλεκτροῦν] Vocativus similis Nominativo quia est ὁξύτονον, nam in Gravitonis in ὦν, quae flectuntur per ὦν in Genitivo Vocativus exit in ὦν.

⁶⁴ Ἀποπίνων τὰ κατ' ὅματα] Ita omnia, quae vidi, exemplaria: Lexicographi autem non agnoscunt ἀποπίνων.

αὐτὸς γενέσθαι τῆτο, παρήγγειλε γὰρ ὁ Ἑρμῆς ἦν τοιοῦ-
τόν τι ἐργάσεται ὁ ἔχων τὸ πλεον, ἀναβοήσαντά με
καταφωρεῖσθαι αὐτόν.

41; Μι. Ἀπίθανον λέγεις, κλέπτην τὸν Ἑρμῆα αὐ-
τόν ὄντα, ⁶⁵ τοῖς ἄλλοις φθονεῖν τῷ τοιούτῳ. ἀπίωμυ
δὲ ὁμῶς ἀφέξομαι γὰρ ⁶⁷ τῷ χρυσίῳ, ἦν δύνωμαι.
Αλε. Ἀπότιλον, ὦ Μίκυλλε, πρῶτερον τὸ πῖλον,
τί τῆτο; ἄμφω ἀπέτιλας; Μι. Ασφαλέστερον ἔ-
στι, ὦ Ἀλεκτρυών, καὶ σοὶ ἥτιον ἄμορφον τὸ πρᾶ-
γμα εἶναι, ὥς μὴ χολεύοις διὰ θάτερον τὸ ἐξ
μέρος. Αλε. Εἶεν. ὅτι τὸ Σίμωνα πρῶτον ἀπὸ μὲν,
καὶ παρ' ἄλλον τινὰ τῶν πλεσίων; Μι. Οὐ μὲν
ἀλλὰ ⁶³ ὅτι τὸ Σίμωνα, ὅς ἀντὶ δυσσυλλάβου τέτρα-
σύλλαβος ἦδη πλεστήσας ἐξ ἄξιον, καὶ δὴ πάρεσθαι
ὅτι τὰς θύρας, τί εἶναι ποιῶ τὸ μετὰ τῆτο;

42. Αλε. Ἐπίθες τὸ πλεον ὅτι τὸ κλεῖθρον.
Μι. Ἰδὲ δὴ ὦ Ἡράκλεις, ἀναπεπέτασαι ὥσπερ
κλειδίῳ ἢ θύρᾳ. Αλε. Ἡγὼ εἰς τὸ πρῶτον. Ὁρᾷς

πῶς, neque satis scio quid esset, &c.
ἀποπίνειν κατὰ μέτρα· περιτρώγει μὲν
κατὰ μέτρα cerdo, dum ad justam men-
suram extendit dentibus, at nescio
quid inde biberet interea. Grævius
vult legi ἀποπινῶν ab ἀποπινῶν Sordibus
purgo. Suspicio igitur pro ἀποπινῶν
legi debere ἀποπίνων, delapsus, deci-
dens, ut sensus sit, ille autem in vete-
rit conditionem decidens iterum rodet
illas. Sic enim κατὰ μέτρα significat,
vox contracta à κατὰ, sub & σύω, suo,
quæ calceo, scilicet, subsuntur) de qua
plura. Vide Schol. in Aristoph.

⁶⁵ Καταφωρεῖσθαι αὐτόν] Καταφωρεῖν,
Psephichus reddit ἐρευνᾶν, ἐπιζητεῖν.
Quidam ἐλέγχειν, neuter ad hunc locum
congruenter; recte interpretes prodere
vel iudicare ipsum esse furem: quasi vox
dicta esset ἀπὸ τῶ φῶρ, fur, & κα-

τά, contra. Vid eandem vocem infra,
p. 171.

⁶⁶ Τοῖς ἄλλοις φθονεῖν τῷ τοιούτῳ] Ita mos Græcis φθονεῖν cum Genit. rei
Dat. personæ: aliquando tamen more
Latino efferunt rem in Accusât. vid.
Busb. Gr. p. 149. non invidere aliis
tale, vel idem, i. e. furtum. De fur-
to autem Mercurii videas Lucian.
Dialog. Apollinis & Vulcani, Philo-
strati τῷ Ἑρμῇ γονάς, furatus est Apol-
linis boves, &c, dum ille ea de re queri-
tur Maïæ Matri, pone venit & spolia-
vit etiam arcu.

⁶⁷ Ἀφέξομαι τῷ χρυσίῳ] Ἑλλείπει
τῷ, ut supr. n. 100.

⁶⁸ Ἐπὶ τὸν Σίμωνα] Basilienf. &
Parisiens. edit. habet περὶ, sed magis
placuit sequi Benedictum, qui legit
ἐπὶ.

αὐτὸν ἀγρυπνῶντα, καὶ λογιζόμενον; Μι. Ὅρῳ
 Δία, πρὸς ἀμαυράν γε καὶ διψῶσαν τὴν θρυαλλίδα
 καὶ ὠχρὸς δὲ ἔστιν· ἐκ οἷοι ὁπόθεν, ὡς Ἀλεκτρυών,
 καὶ ⁶⁹ κατέσκηπεν ὅλον, ἐκτετηκὼς ὑπὸ φροντίδων
 δηλαδὴ, ἐν ᾧ νόσσειν ἄλλως ἐλέγετο. Ἀλε. Ἀκ-
 στον ἂ φησιν· εἴη γὰρ ὅθεν ἔτῳς ἔχει. Σι. Οὐκ
 τάλαντα μὲν ἐβδουμήκοντα ἐκείνα πάνυ ἀσφαλῶς
 ὑπὸ τῇ κλίνῃ κατορώρυκται, καὶ ἐδεῖς ὅλως * εἰδε-
 τὰ δὲ ἐκκαίδεκα, εἶδε Σωσύλον ὁ ἱπποκόμος ὑπὸ
 τῇ φάτνῃ κατακρύπτοντά με· ὅλως γὰρ περὶ τὴν
 πῶνά ῥῃσιν ἐπ' ἀνὺ ὀπμηλῆς, ἄλλως τ' ἐδὲ φιλόπο-
 νος ὦν, εἰκὸς δὲ διηρπᾶσθαι πολλῶν πλείων τέτων,
 ἢ πείθεν γὰρ ὁ * Τίβις τὰρχον αὐτῷ ἔτῳ μέγα
 ὠφώνηκεν ἐχθρὸς; ἐλέγετο δὲ τῇ γυναικὶ * ἐλλόβι-
 ον ἐωνῆσαι πέντε δραχμῶν, ὅλως ⁷⁰ τὰ μὰ ἔτοι
 * σπαθῶσι κακοδαίμονος. ἀλλ' ἐδὲ τὰ ἐκπώ-
 ματα ἐν ἀσφαλεῖ μοι ἀπόκεινται, τοσαῦτα ὄντα, δι-
 δια γὰρ μή τις ὑπορύξας τὸ τοίχον, ὑφέληται ταῦ-
 τα πολλοὶ φθονεῖσι καὶ ὀπβελευσὶ μοι, καὶ μάλι-
 στα ὁ γείτων Μίκυλλος.

43. Μι. Νὴ Δία, σοὶ γὰρ ὅμοιος ἐγὼ καὶ το-
 τρύβλια ὑπὸ μάλης ἀπειμι ἔχων. Ἀλε. Σιώπη

69 Κατέσκηπεν] Ἀπὸ τῆ σκλέω vel
 σκλήμι, exatesco, perfync. nempe à σκε-
 λῶ, sicco..

* Εἶδε Σωσύλον MS. εἶδεν οἶμαι,
 Σωσύλον. Græv.

* Τίβις] Οἰκέτης ὄνομα.

* Ἐλλόβιον] Ἐνώτιον τὸ ἐν τῷ λόβῳ
 ὅ ἐστι τὸ τῆς ὠτὸς ἀκροβαλλόμενον.

70 Τὰ μὰ ἔτοι σπαθῶσι τὰ κακο-
 δαίμονος] Refer Κακοδαίμονος ad Ge-
 nit. ἐμὲ inclusum in τὰ ἐμά. similis
 apud Latinos locutio, nostros vidisti

flentis ocellos. σπαθῶσι autem deducitur
 à σπάθῃ, quod, ut Etymologista in-
 pretatur, est ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον, i. e.
 radius textoris, Angl. a spicavere
 Shuttle. τὰ μὰ ἔτοι σπαθῶσι, Hi
 pes meas dissipant, i. e. faciunt eas de-
 trorsum, sinistrorsum volare, ut textor
 radium; eadem voce ludit Aristoph.
 Nephel. act. I. sc. I.

* Σπαθῶσι] Μετὰ τρυφῆς διαπαύ-
 Schol.

τον,
 μᾶς
 ἀπα
 τίς
 κίων
 ἀνορ
 θεν,
 λιορ
 μοι
 τὸ
 4
 μων
 ὀλί
 οἶον
 τὰ
 21.
 Οἶμ
 μα
 4
 δωμ
 τη
 τῆ
 85,

71
 benda
 signifi
 72
 culae
 ne fer
 tivum
 est G
 verbu
 73

τον, ὦ Μίκυλλε, μὴ ⁷¹ καταφωράσῃ παρέντας ἡ-
μας. Σί. Ἀριστον γὰρ ἄγρυπνον αὐτὸν φυλάττειν.
ἅπασαν περὶ εἰμι διαναστὰς ἐν κύκλῳ τῷ οἰκίαν,
τίς ἔσται; ὁρῶ σέ τε ὦ τοιχωρύχε, μὰ Δία, ἐπεὶ
κίων γε ὦν τυγχάνεις, εὖ ἔχει, ἀριθμήσω αὖθις
ἀγορεύσας τὸ χρυσίον. ⁷² μὴ τί με πρῶτον διέλα-
θην, ἰδὲ πάλιν ἐφόφηκέ τις ἐπ' ἐμέ, δηλαδὴ πο-
λιορκῆμαι, καὶ ἐπιβεβλῆμαι πρὸς πάντων, πῶς
μοι τὸ ξιφίδιον; ἂν λάβω τινά. θάπλωμεν αὖθις
τὸ χρυσίον.

44. Ἀλε. Τοιαῦτα μὲν σοι, ὦ Μίκυλλε, τὰ Σί-
μωνος, ἀπώμεν ὃ καὶ παρ' ⁷³ ἄλλον τινά ἕως ἔτι
ὀλίγον τ' νυκτὸς λοιπὸν ἔστιν. Μι. Ὁ κακοδαίμων
οἶον βιοῖ τ' βίον. ἐχθροῖς ἔτω πλεττεῖν γένοιτο· κα-
τὰ κόρρης γὰρ πατάξας αὐτὸν ἀπελθεῖν βέλομαι.
Σί. Τίς ἐπάταξέ με; ληστεύομαι ὁ δυστυχής. Μι.
Οἴμωζε, καὶ διαγρύπνει, καὶ ὅμοιος γίγνεται τὸ χρῶ-
μα τῷ χρυσῷ, πρῶτον τῶν αὐτῶν.

45. Ἡμεῖς ὃ, εἰ δοκεῖ, Γνίφωνα τ' δανεισθὲν ἵ-
δωμεν, ἢ μαχεσθὲν καὶ ἔσται οἰκεῖ, ἀνέγκται αὖ-
τις ἡμῖν ἢ θύρα. Ἀλε. Ὅρας ἐπαγρυπνῶντα καὶ
πᾶν φροντίδων, ἀναλογιζόμενον τὸς τό-
κους, καὶ τὸς δακτύλους κατεσκληκότα, ὃν δέήσει

71 Μὴ καταφωράσῃ &c.] Ne depre-
hendat; eandem vocem, sed diversæ
significationis habes supra n. 65.

72 Μὴ τί με διέλαθεν] Græcæ parti-
culæ μὴ respondet Latina ne; sed cum
ne semper post se postulat aut impera-
tivum aut subjunctivum, non infrequens
est Græcis conjunctioni μὴ postponere
verbum Indicativum.

73 Ἄλλον τινά] Dicitio enclitica τι-

να, post ἄλλον non amittat accentum, ut
de omnibus encliticis præter ἐστὶ præci-
pit Vulgaris Grammatica (cui, ut ai-
unt, Autor est Cambdenus nostras) ni-
mis incaute, opinor; nam de dissylla-
bicus encliticis alia est ratio, ac de mo-
nosyllabis. Vide Dial. Δαρ. & Γαλ.
Busb. Gram. p. 232. & in hoc Dialogo
paulo prius, ἂν λάβω τινά & paulo in-
ferius καταπυροσύνην τινά.

μετ' ὀλίγον πάντα ταῦτα λιπόντα, ⁷⁴ σίλφην, ἔμπίδα, ἢ ⁷⁵ κυνόμυϊαν γενέσθαι; Μι. Ὁρῶ κακοδαίμονα, καὶ ἀνόητον ἄνθρωπον, ἐδὲ νῦν πολὺ σίλφης, ἢ ἔμπιδος ἄμεινον βιβντα, ὥς ὅτι καὶ ἔτι οὐκ ἐτέτηκεν ὁ λόγος ὑπὸ τῆς λογισμῆς.

46. Ἐπ' ἄλλον ἀπίωμεν. Αλ. Παρὰ τὴν Εὐκράτην, εἰ δοκᾷ καὶ ἰδὲ γὰρ ἀνέωκται καὶ αὐτὴ δύρα, ὥστε εἰσίσωμεν. Μι. Ἀπαντα ταῦτα μετὰ κρὸν ἐμπεροθεν ἐμὰ ἦν. Αλ. Ἐτι γὰρ σὺ ὀνειροπολεῖς τὴν πλῆστον; ὅπως γὰρ τὴν Εὐκράτην αὐτὸν μὲν ὑπὸ τῆς οἰκίτης πρεσβύτην ἄνθρωπον. Μι. Ὁρῶ, Δία, ⁷⁶ καταπυγισμὸν τινὰ, καὶ παχυστομασμον, καὶ ἀσελγίαν ἐκ ἀνδρωπίνης, καὶ γυναῖκα ὅτι ἐτέρωθεν ὑπὸ τῆς μαγείρας μοιχευομένην καὶ αὐτὴν. Αλ. Τὴν ἔν, ἐθέλοις ἂν καὶ τῶν κληρονομεῖν, ὡς Μίκυλλος καὶ πάντα ἔχεν τὰ Εὐκράτης; Μι. Μηδαμῶς ὡς Ἀλεκτρυῶν, λιπὼν περὶ ἄπολόμενον, ἢ τοῖς τόν τι πείσωμαι, χαιρέτω τὸ χρυσίον, καὶ τὰ δῶρα, δύο ὀβολοὶ ἔμοι γε πλεόντος ὅτι μᾶλλον, ἢ τοῦ χωρυχεῖσθαι πρὸς τῆς οἰκετῶν. Αλ. Ἀλλὰ νῦν ἡμέρα γὰρ ἡδὴ ἀμφὶ τὸ *λυκαυγὲς αὐτὸ, ἀπίωμεν οἴκαδε παρ' ἡμᾶς, τὰ λοιπὰ δὲ, εἰσαῦθις ὅψεαι, Μίκυλλε.

74 Σίλφην] I. e. blattam, ζώδιον ἐοικὸς κανθάριον, λέγεται δὲ καὶ τιφὴ, ἐμπίς δὲ ζώδιον ἐοικὸς κώνωπι γινόμενον ἐν τοῖς ὕδασι.

75 Κυνόμυϊαν] Sic Bourdelotius scribit; at caeteri, quos vidi, simpliciter μύϊαν.

76 Καταπυγισμὸν παχυστομασμον καὶ ἀσελγίαν] Turpia vocabula, quae, ut scribitur, libuit interpreti, ita nec fas mihi est arbitror, explicare.

* Λυκαυγὲς] τὸ ἐωθινόν ὅτι, μετὰ σκοτίας ἔσσης.

Διάλογ. κ'. 20.

ΖΕΥ'Σ. Σὺ μὲν ¹ διατίθει τὰ ² βάθρα, καὶ
 παραιοσκεύαζε ἢ τόπον τοῖς ἀφικνεμένοις.
 σὺ δ' ἤσπον ἐξῆς παραγαγὼν τὰς βίους. ἀλλὰ κοσ-
 μήσας πρότερον, ὡς ὑπερόσωποι φανένται, καὶ
 ὅτι πλείους ἐπάξονται. σὺ δ' ὦ Ἑρμῆ κήρυττε,
 καὶ συγκαλεί ἀγαθὴν τύχην τὰς ὠνητάς ἡδὴ παρῆναι
 πρὸς τὸ ⁷ πωλητήριον. ἀποκηρύξομεν δ' βίους φι-
 λосоφους παντὸς εἶδους, καὶ περαιορέσεων ποικίλων. εἰ
 δέ τις ἐκ ἔχει ⁸ τοπαρευτικά ⁹ τ' ἀργύριον ¹⁰ κα-
 ταβαλέσθαι, εἰς ¹¹ νέωτα ¹² ἐκτίσει, κατὰ σήσας ¹³ ἐξ-

* Πρᾶσις] Scribitur & παραιοσκεύαζε at
 magis probandum est παραιοσκεύαζε quia pri-
 or syllaba longa est, si ulla fides Sibyl-
 linis carminibus sit habenda.

¹ Διατίθει] Attice pro διατίθεται, ab-
 lecto τ, tanquam à τιδέω.

² Βάθρα] Vox deducta à βαίνω, gra-
 dior; unde Hesychius exponit βά-
 θρον, βήμα, i. e. gradus: at signi-
 ficat etiam scamnum, sedes, subjelli-
 tum, τὰ βείθρα σποδίζων καὶ τὸ παι-
 ναργεῖον κορῶν, i. e. Scamna sive sub-
 jellia abstergens, & verrens Scholam;
 ut Hen. Stephan. citat ex Demosthene
 περὶ σιφ.

³ Ὡς ὑπερόσωποι φανένται] Præcipit
 Vulgar. Grammat. ut ὥς sequatur aut
 Subjunctivus aut Infinitivus: at hic a-
 liter.

⁴ Ὅτι πλείους] Ὅτι hic αὐξητικὸν
 μερίδιόν ἔστι. augeat significationem se-
 quentis vocis πλείους, quod & ὥς non
 raro. Benedictus legit conjunctim ὅτι-
 πλείους.

⁵ Ἑρμῆ, contracte ex Ἑρμῆν] No-
 men enim ὁλοπαθές. N. ὁ Ἑρμῆς, ἥς,
 Gr. Ἑρμῆς, ἔ, &c.

⁶ Ἀγαθὴ τύχη] Præpositione omiſſâ
 pro συν ἀγαθῇ τύχῃ, quod non raro fit
 apud Scriptores Atticos. Vide si libet
 H. Stephan. in Appendice ad Dialect.
 Attic,

⁷ Πωλητήριον] Τὸ πωλητήριον καλεῖ-
 ται ὁ τόπος ἐνθα συνεδρεύουσι οἱ πωληταί.
 i. e. locus ille ubi confident venditores
 vocatur πωλητήριον, ad eandem scilicet
 formam, qua διππνοτήριον, δικαστήριον,
 φροντιστήριον, &c.

⁸ Τοπαρευτικά] Ex παρὰ, & αὐτός.
 τὸ ἐν τῷ ἐνεσώπῳ χρόνῳ, i. e. præsens,
 conjunctim τοπαρευτικά ut τοπαρεύων
 infra, num. 86, & 87.

⁹ Τ' ἀργύριον] Attica crasis pro τὸ ἀρ-
 γύριον, in Gen. τ' ἀργυρίσ. Aristoph.
 Νεφ. act. 4. sc. 5. vid. infra, n. 44.

¹⁰ Καταβαλέσθαι] I. e. πρὸς τὸ κα-
 ταβαλέσθαι vox Nundinalis, infra ha-
 bes iterum, n. III.

¹¹ Εἰς νέωτα] Νέωτα τὸ ἐπὶ ὄν ἐ-
 τῷ, ἢ τὸ μέλλον, παρὰ τὸ ἐντῷ, ὃ
 σημαίνει τὸν ἐναιυτὸν, γίνεταί ἐνοστα, καὶ
 ἀποβολὴ τῷ σ' ἐνοστα, καὶ ἐντάσσει τῷ σ'
 εἰς ὦ καὶ ὑπερβέπει τῷ ν, νέωτα sic nu-
 gatur Ἑτυμολογίσης ὁ μέγας. At hoc

μὲν ἔδ' ὁ ἄγενής. τί ὃ μάλιστα οἶδεν; Ε. ²³ Ἀ-
ρμυνητικῶν, ἀφρονομίαν, τερατείαν, γεωμετρίαν,
μουσικὴν, γοητείαν, μάντιν ἄκρον βλέπεις. Α. Ἐξ-
εστὶν αὐτὸν ²⁴ ἀνακρίνειν; Ε. Ἀνάκρινε ²⁵ ἀλθθῇ
τύχῃ.

2. Αἰ Γοδαπὸς εἶ σύ; Πυ Σάμι' ὦ. Αἰ.
Πῶς ὃ ἐπαιδευθῆς; Π Ἐν Αἰγυπτίῳ παρὰ τοῖς
ἐκείνους σοφοῖς. Α. Φέρε δὴ, ὡς πρὶν σε, τί με
διδάξεις; Π. Διδάξω μὲν ἐδέν. * ἀναμνήσω δέ.
Α. Πῶς ἀναμνήσεις; Π Καθαρὰν πρῶτον τὴν ψυ-
χὴν ἐργασάμενος, καὶ τὴν ἐπ' αὐτῇ ¹⁶ ῥύπον ἐκ-
κλύσας. Α. Καὶ δὴ νόμισον ἤδη κεκαθάρθαι με.
τίς ὁ τρόπος τῆς ἀναμνήσεως; Π. Τὸ μὲν πρῶτον,
²⁷ ἡσυχίᾳ μακρῇ, καὶ ἀφωνίᾳ, καὶ πέντε ὅλων ²⁸ ἐτέ-
ων ²⁹ λαλεῖν μηδέν. Α. Ὡρα σοι, ὦ βέλτιστε, τὴν
Κερίσιν παῖδα παιδεύειν. ἐγὼ γὰρ λάλῳ, ἐκ ἀν-
δραῖς εἶ) βέλομαι. * Τί ὃ μετὰ τὴν σιωπὴν, ὅμως καὶ

23 Ἀρμυνητικὴν] Adject. ut & μουσικὴν, & respicit τέχνην, *artem*.

24 Ἀνακρίνειν] Mirum est quantum valent praepositiones in transmutando verborum significationes, κρίνειν *judicare*, ἀνακρίνειν *interrogare*, & ἀποκρίνεσθαι *respondere*.

25 Ἀλθθῇ τύχῃ] Vid. n. 6.

* Ἀναμνήσω] Malo faciam reminisci, quam ut Interpres, *commonesciam*: hic etenim deridetur eorum sententia, qui μάθησιν tantum ἀνάμνησιν esse putant; earum scilicet rerum quas, ut nonnulli opinati sunt, antequam ullum ingressa esset corpus, norit anima, aut quemadmodum sensit Pythagoras, dum in alio vixit corpore, edocta fuit. Potuit enim Pythagoras ἀναμνησκῆναι πολλὰς τὸν πρότερον βίον, ὃν αὐτῶν ἡ ψυχή προ τῆ τῶν ὃ σώματι ἐνδύ-

θῆναι πάλλαι ποτὲ ἐβίωσι. Jamblic. cap. 14.

26 Ῥύπον] Ῥύπον proprie sordes, quae contrahitur in extremis digitis, intra carnes, & quod prominet unguis: per synecdochen autem quamvis sordiditatem significat.

27 Ἠσυχίᾳ μακρῇ] Pro ἡσυχίᾳ μακρᾷ, Pythagoras qui supra n. 17. vocatur Ionicus, in responsis suis nusquam non utitur Ionica Dialecto.

28 Ἐτέων] Pro ἐτέων, Ion.

29 Λαλεῖν] Pro λαλεῖν, Ion.

* Τί ὃ μετὰ τὴν σιωπὴν, ὅμως καὶ τὴν πνιταετίαν] Malo cum Basilienſi libro ante καὶ distinguere, & conjunctum ὅμως cum praecedente δε exponere *verumptamen*, ut in illo ex Plat. Tim. citat. ab H. Steph. ἐστὶ δ' ὅμως ἐδέν, &c. *verumptamen nihil est*, &c. & Διαλ. 19. n. 13.

τὴν πενταετίαν ; Π Μυσεργίη καὶ γεωμετρίη ³⁰ ἐν-
ασκήσασθαι. Α. Χαρίεν λέγεις, εἰ πρῶτον κιθα-
ρῶδον γενόμενον κατὰ τὴν σοφὸν χρή. Π. ἔτι δὲ
³¹ τεττέοισιν, ἀριθμέειν. Α. Οἶδα καὶ νῦν ἀριθ-
μεῖν. Π. Πῶς ἀριθμέεις ; Α. Ἐν, δύο, τέτα-
τάρα. Π. Ὅρας, ἀ σὺ δοκέεις τέτταρα, ταῦτα
δέκα εἰσὶ, καὶ ³² τρίγωνον ὀντελές, καὶ ἡμέτερον ὄρκιον.
Α. Οὐ ³³ μὰ τὸ μέγιστον τοίνυν ὄρκον τὰ τέτταρα, ὅ-
ποτε θεοτέρως λόγους ἤκυσσα, ἐδὲ μᾶλλον ἱερές.

3. Π. Μετὰ τῷ, ὡς ξεῖνε, εἶσαι γῆς τε πέρι, καὶ
ἡέρῃ, καὶ ὕδαϊ, καὶ πυρὸς ἥτις αὐτέοισιν ἡ φορὴ, καὶ
³⁴ ὁκοῖα εἶντα μορφῶν, καὶ ὅπως κινεῖσθαι. Α. Μορ-
φῶν γὰρ ἔχει τὸ πῦρ ἢ ἀήρ ἢ ὕδωρ ; Π. Καὶ μάλα
ἐμφανέα. ὅ γὰρ οἷά τε ἀμορφίη, καὶ ἀχημοσύνη κινεῖσθαι.
Καὶ ὅτι τεττέοισι τὸ γινώσκειν τὸ θεὸν ἀ-
ριθμὸν εἶντα, καὶ ἀρμονίην. Α. Θαυμάσια λέ-
γεις. Π. Πρὸς τῷ ³⁵ τοῖσδεσι τοῖσιν εἰρημύοισι, καὶ

ὅππῃς δ' ὅμας. Σιωπῇ καὶ πενταετίαν,
silentium & quinquennium. ἐν δὲ δύοιν
pro σιωπῇ πενταετίᾳ, *silentium quin-*
quenne, seu *quinquennale*.

30 Ἐνασκήσας] Pro ἐνασκήσας, Ion.

31 Τεττέοισιν] Pro τέτοις, Ion.

32 Τρίγωνον] Ideo dicit τρίγωνον.
quia, 1, 2, 3, 4 ter conjuncta, & quasi
in tribus angulis se tangencia faciunt de-
cem, ad hunc modum.

*

* *

* * *

* * * *

33 Οὐ μὰ τὸν μέγιστον τοίνυν ὄρκον τὰ
τέτταρα] Idem fortasse ac τετρακτὺν in
Pythagor. carm. i. e. τετραγράμματος,
Deum scilicet quatuor litterarum Hebr.
יהוה, Interpretes vulgares, scio, vo-
lunt τετρακτὺν esse Feminini ge-
neris, & referri ad πηγὴν, sed cum
hic unus, &, ut aiunt, solus sit locus,

ubi hæc vox reperiunda sit, quid non
liberum sit cuiquam, id ei dare genus,
quod huic loco maximè videtur conve-
nire ?

34 ὁκοῖα εἶντα] Ion. pro ὁποῖα εἶντα,
ut & postea ὅπως pro ὅπως.

35 Τοῖσδεσι] Caninius scribit τῶ-
δεσι cum duplici σ, & videtur pro-
cipere ita semper scribendum ; sed re-
clamat & hic locus, & Homer. Ὅδ', ὅ-
ς γάρ τις μετὰ τοῖσ' ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι
vox in utroque loco (contra quam
statuunt Grammatici) circumflectitur
in antepenultima : de quo sic Eusta-
thius. Οὐκ ἂν προπαροξύθεν ἐυλόγη-
ται διὰ τὸ πρὸ δύο συλλαβῶν ἔχειν τὸν τό-
νον, & γὰρ ἂν ἡ ἐπέκτασις ἀλλοιώσῃ τὸν
τόνον τῶν τῶ ἀρδρῶν τῶ διστικῶν. Ἰωνικῶς
esse & hic locus exigit, & idem etiam
testatur Eustathius Ὅδ'. β. Edit. Bal-
p. 79. lin. 29. licet Caninius videatur
id tribuere Æolibus & Poetis.

36 σεωυτὸν ἓνα δοκέοντα, καὶ ἄλλον ὀρεόμενον, καὶ ἄλλον εἶοντα εἶσαι. Α. Τί φῆς; ἄλλ' εἰμὶ, καὶ ἐχέτω, ὅσπερ νῦν πρὸς σὲ διαλέγομαι; Π. Ὁ νῦν μὲν ἐστὶ, πάλαι δ' ἐν ἄλλῳ σώματι, καὶ ἐν ἄλλῳ ὀνόματι 37 ἐφαντάζομαι, χροῖν' ὅτι αὐτοῖς ἐς ἄλλο μετέβηται. Α. Τὸτο φῆς ἀθανάτων ἐσεδαίμεν ἄλλαττόμενον ἐς μορφὰς πλείονας; ἄλλὰ τὰδε μὲν ἰκαρῶς. Τὰ δ' ἀμφὶ δίδαιταν, ὅποιός τις εἶ;

4. Π. 38 Ψυχῆον μὲν ἐδέν τι σιτέομαι. τὰ δ' ἄλλα πλὴν κοάμων. Α. Τίν' εἵνεκα 39 μουσάτῃ τὲς κυάμους; Π. * Οὐκ. ἀλλ' ἰεροὶ εἰσι, καὶ θαυμαστὴ αὐτῶν ἡ φύσις. Πρῶτον μὲν γὰρ τὸ πᾶν 40 γονή εἰσι. καὶ ἢν ἀποδύσης κύαμον ἐτι χλωρὸν εἶοντα, ὅφηται τοῖσιν ἀνδρείοις μορίοις 41 ἐμφερέα τὴν φύσιν. ἐφηθέντα δ' ἢν 42 ἐπαφῆς, ἐς τὴν

36 Σεωυτὸν] Pro σεαυτὸν, Ion.

37 Ἐφαντάζομαι] Pro ἐφαντάζε, proprium est Ionum ut contradictiones fuisse, ita & diphthongos dissolvere.

38 Ψυχῆον] Citat hunc locum & H. Steph. & Constantin. quasi hæc vox nusquam alias esset reperiunda, ἐκ τῶν ἰσχυρῶν, ut aiunt, λεγομένων, pro eo vulgo dicitur ἐμψυχον.

39 Μουσάτῃ] Μουσάτῃσθαι Hesych. exponit δυσχεραίνειν graviter & ægre ferre. De Etym. Lexicographi variant; dum alii derivant ἀπὸ τῶν μύω, μύω, oculis conniveo, ut sit quasi oculos claudendo detestari aliquid. Alii ἀμυκτήρ, μυκτήρ, Naris, ex fastidio, vel nausea alicuius rei naves erisphae.

* Οὐκ ἀλλ' ἰεροὶ εἰσι] J. Jensus sentit scribendum εἶδ' ἀλλ' ἰεροὶ εἰσι, idque Attice pro καὶ γὰρ ἰεροὶ εἰσι, & exponit, enimvero sacra sunt. Citat Arist. Nephel. v. 230. ubi idem ut Atticismus reperitur, dicit præterea hanc dictionem in omnibus ferme ubi adhibetur locis, ita

scribi (quod tamen non vidimus) ut commate sit divisa, & γὰρ ἀλλὰ, & id Nostratem Bentleium ad Callimachi fragmentum deleri jubere, se autem non dubitare, quin forma sit elliptica ubi quædam subaudienda, quæ autem illa vere sint, nondum liquido constituisse, quamdiu igitur nihil contra constituerit Jensus, licet opinor Bentleii iussu comma delere.

40 Γονή] Vocem γονή satis exponunt quæ sequuntur ἀνδρεία μόρια, ταῖς αἰδοῖα, ea scilicet significatione, qua dicit Galenus 3. περὶ τῶν ἀρδρῶν habere Hippocratem, ut H. Steph. & Constant. observant, γονή εἰσι, intellige distributive: ut singula faba sit γονή sive ὄρχις.

41 Ἐμφερέα] I. e. ὁμοίαν ἀπὸ τῆς ἐν, καὶ φέρω, quæ figuram ejus rei, quam repræsentat, in se gerit.

42 Ἐπαφῆς] Ab ἐπι, ἀπὸ, & ἴμμι, ἐπαφήμμι, cujus aor. 2. est ἐπαφήην unde in Subjunct. ἐπαφῶς, ἦς, &c.

43 σεληναῖν νυξὶ μεμετρημένῃσιν αἶμα ποιήσεις.
τὸ δ' αὖ μείζον, Ἀθηναίοισι νόμος κυάμοισι τὰς ἀρ-
χὰς αἰρέεσθαι. Α. Καλῶς πάντα ἔφης καὶ ἱεροπρε-
πῶς. ἀλλ' ἀπόδυθι, καὶ γυμνὸν γάρ σε ἰδεῖν βέλο-
μαι, ὦ Ἡράκλει, χρυσοῦς αὐτῷ ὁ μηρὸς ἔστι. Σ. ⁴⁴
καὶ βροτός τις εἶναι φαίνεται. ὥστε ὠνήσομαι πάντας
αὐτόν. πόσους τῶτον ἀποκηρύττεις; Ε. Δέκα μνῶν.
Α. Ἐχω τοσούτους λαβών. Ζ. Γράφετε ὠνησαμένους
44 τῆνομα, καὶ εἶδεν ἔστιν. Ε. Ἰταλιώτης, ⁴⁵
Ζεῦ, δοκεῖ εἶναι, τῷ ἀμφὶ Κρότωνα καὶ ⁴⁶ Τάραντα,
47 καὶ τὴν ταῦτα Ἑλλάδα. Καίτοι ἔχουσιν εἰς, ἀλλὰ
τριακόσιοι σχεδὸν ⁴⁸ ἐώνηται κατὰ κοινὸν αὐτόν.
Ζ. Ἐπαγέτωσαν.

5. Ἄλλον παραγάγωμεν. Ερ Βέλει τὸ αὐτὸν
μῶντα ἐκείνον τὸ ⁴⁹ Ποντιλόν; Ζ. Πάνυ μὲν ἔστι.
Ε. Οὐτὸς ὁ τὸ πῆραν ἐξηρητημένον, ⁵⁰ ὁ ἐξωμίαι.

43 Εἰς τὴν σεληναῖν] Ionice, pro
σεληναῖαν, dicitur etiam σελήνη, ut Ἀθη-
ναῖα & Ἀθήνη. Vide Dial. 19. n. 37.
vox autem deducta est à σέλας, jubar,
& νέον, novum.

44 Τῆνομα] Pro τὸ ὄνομα, sic enim
voces amant Attici contrahere. Vide
n. 9.

45 Ἰταλιώτης] Nomen patrum
ἀπὸ τῆς Ἰταλίας; ut Σικελιώτης, Siculus,
vel incolae Siciliae, ἀπὸ τῆς Σικελίας.

46 Τάραντα] Accusat. à Nominat.
Τάρας, Latini vocant Tarentum, op-
pidum in Italiâ, ut ἀκράγας, Agri-
gentum.

47 Καὶ τὴν ταῦτα Ἑλλάδα] I. e.
Graciam quia ibi est; pars enim Italiae
olim vocabatur Magna Gracia. Itala
nam tellus Gracia Major erat. Ovid.
Fast. lib. 4. v. 64.

48 Ἐώνηται] Præter. Pass. ab ἀνέο-
μαι, Atticè pro ὠνήται, passivè quidem

formæ, sed activæ significationis. Vide
Dial. 11. n. 4. & Dial. 15. n. 8. &
Dial. 19. n. 33. & n. 70.

49 Ποντικόν] Τὸ ἐστὶν ἐν Πόντῳ, ὡς
οἰκίτης καὶ Σιασιεύς, ut Laertius scribit
i. e. Diogenes erat Siopenfis, Siopi
tem urbs Ponti.

50 Ὁ ἐξωμίαι] Interpres exponit
humetis; an recte dubito, vox deducta
est ab ἐξ & ὠμίαις, τὸ ἐστὶν ὁ μετὰ
ὠμους ἔχων, ut Hesychius habet: atque
ideo H. Steph. interpretatur qui ab
est humetis, melius forte, cuius humetis
altior est vestimento, vel pallio ex-
tetur; certe pallium, quo quis ita indue-
itur vocatur ἐξωμίαι quod Gronovius
esse proprium Cynicorum & ἐξωμίαι
ἕτερον βραχίον, in Aristoph. Ἑκκλ. ⁵¹
ἀχρι τῆς ὠμὸς γυμνῶν, i. e. eo ⁵²
denudare brachium ut humetis appa-
reat. ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵

λθῆ, καὶ περιῖθι ἐν κύκλῳ τὸ συνέδριον βίον
 ἀνδρῶν πωλῶ βίον ἄριστον καὶ γεννικόν· βίον
 λεύθερον. Τίς ὠνήσεται; Α. Ὁ κήρυξ, πῶς ἴ-
 σης; πωλεῖς τὸ ἐλεύθερον; Ερ. Ἐγωγε Α. Ἐῖ-
 τα ὁ δέδρας, μή σοι ⁵² δικάσῃται ⁵³ ἀνδραποδισ-
 μῷ, ἢ καὶ προκαλέσῃταί σε ἐς Ἄρειον πάγον; Ε.
 Οὐδὲν αὐτῷ μέλει τῆ πράσεως ὄνεται γὰρ ἔτι παν-
 τάπασιν ἐλεύθερον. Α. Τί δ' ἂν τις αὐτῷ χρή-
 σαιτο, ῥυπῶντι καὶ ἔτω κακοδαιμόνως διακεκμηγῶ;
 πλὴν εἰ μὴ σκαπανέα γε καὶ ὑδροφόρον αὐτὸν
 ἀποδεικτέον. Ε. Οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἥν θυρω-
 ρεῖν αὐτὸν ὅπως ἴσῃς, πολὺ πιστοτέρῳ χρήσῃ τῇ κυ-
 ρῶν. ⁵⁵ ἀμέλει, κύων αὐτῷ καὶ τέτομα Α. Πο-
 δαπὸς ὃ ὄσι. καὶ τίνα τῶ ἀσκησιν ἐπαγγέλλεται;
 Ε. Αὐτὸν ἐρεῖ. Κάλλιστον γὰρ ἔτω ποιεῖν. Α. Δέ-
 δια τὸ σκυθρωπὸν αὐτῷ, καὶ ⁵⁶ κατηφές, μή με
 ὑλακτῆσθαι προσελθόντα, ἢ καὶ νῆ Δία δάκη γε.
 καὶ ὅρα ὡς διῆρκε τὸ ξύλον, καὶ συνέσπακε τὰς ὀ-
 φρῦς, καὶ ⁵⁸ ἀπειλητικὸν τι, καὶ χολῶδες ὑποβλέ-

51 Ἐῖτα] Exponas *num*, *sæpe enim*
 ita interrogativa particula.

52 Δικάσῃται καὶ προκαλέσῃται] Futu-
 re significationis, neque errabis si cogi-
 tas esse etiam futuri temporis; nam esse
 futurum in Subj. docuimus prius, Dial.
 2. n. 4. & ulterius liquet quod Ari-
 stoph. in Αχαρν. dixit ἀφίστητε, quod
 non potest alius esse temporis.

53 Ἀνδραποδισμῷ] Ab ἀνδραποδί-
 σμῳ, hoc autem παρὰ τὸ ἀνδρα ἀποδεί-
 σθαι, τῷ πωλεῖν, n. 75. ἢν ἔδελε
 ἀποδίδωμι.

54 Ἀποδεικτέον] Ἀποδεικνύω præter
 has significationes aliquando significat
 facio, creo, ut ἀποδεικνύναι στρατηγόν,
 creare ducem, exponas igitur ἀποδεικτέον,
 necesse sit creare.

55 Ἀμέλει] Adverbialiter sumitur,

sed revera est Imper. ab ἀμέλει, ne sol-
 licitus sis, Angl. *ne'er fear, I'll war-*
rant you.

56 Κατηφές] Ἀπὸ τῆ κάτω τὰ φάν
 βαλεῖν τὰς ἐνεδιζομένους, ἢ λυπημένους, ut
 Etymol. habet, i. e. à *dijiciendis oculis*,
 quod illi faciunt quos tristitia aut oppro-
 brium movet.

57 Μὴ με ὑλακτῆσθαι] Ὑλακτῆσθαι cum
 Accusat. ut prius σαίνεσι, Dial. 5. n. 7.

58 Ἀπειλητικὸν τι καὶ χολῶδες ὑπο-
 βλέπει] Purus Græcismus, quem sic
 reddas ὑποβλέπει, *limis & dejectis oculis*
præ se fert, ἀπειλητικὸν τι, minas ali-
quid, καὶ χολῶδες & iracundum, i. e.
minas & iracundum, talis constructio
 est, Dial. 18. S. 8. γλαφυρόν τι καὶ
 προσαγωγὸν ἐμειδίασιν.

πει ; Ε. ⁵⁹ Μὴ δέδιδι. ⁶⁰ τιθασσός γάρ ἐστι.

6. Α. Τὸ πρῶτον, ὃ βέλτιζε, ⁶¹ ποδαπός ἐστι ; Δι. Παντοδαπός. Α. Πῶς λέγεις ; Δι. Τὸ κόσμους πολίτην ὁρᾷς. Α. Ζηλοῖς ὃ τίνα ; Δι. Τὸν Ἡρακλέα. Α. Τί ἐν ἐχί καὶ λεοντῷ ἀμπερχῇ ; τὸ μὲν γὰρ ξύλον ἔοικας αὐτῷ. Δι. ⁶² Τετὶ μαλεοντῇ ⁶³ τὸ τριβώνιον. Γεχλεύουσαι ὃ ὥσπερ ἐκείνῳ, ὅτι τὰς ἡδονὰς ἐκλευτοῖς ἀλλ' ἐκέσιτο, ἐκκαθαῖραι δὲ βίον περαιρέμεν. Α. Εὖ γε τῆς περαιρέσεως. ἀλλὰ τί μάλιστα εἰδέναι σε φῶμεν ; ἢ ⁶⁴ τίνα τὴν τέχνην ἔχεις ; Δι. Ἐλευθερωτῆς εἰμι τῷ ἀνθρώπων, καὶ ἰατρὸς τῷ παθόντι. τὸ δὲ ὀδόν, ἀληθείας καὶ παρρησίας προφήτης ἐγὼ βέλομαι. Α. ⁶⁵ Εὖ γε, ὃ περοφῆτα ἦν ὃ πείρωμαί σε, ⁶⁶ τίνα με τὸν τρόπον διασκήσεις ; Δι. Πρῶτον μὲν παραλαβὼν σε, καὶ ἀποδύσας τὴν τρυφῇ, καὶ ἀπορῶσιν συγκατακλείσας, τριβώνιον περιβαλὼν. μετὰ δὲ, πορνείῃ καὶ κάμνῃ καταναλκᾶσθαι, χαμαὶ καθεῖδοντα καὶ ὕδωρ πίνοντα, καὶ ὃν ἔτυχεν πιμπλάμενον. τὰ δὲ χρήματα ἢν ἔχῃς, ἐμοὶ πιδόμενῳ, ἐς τὴν δαυλατίαν φέρων ἐμβαλεῖς. γὰρ δὲ ἀμελήσεις, καὶ παίδων, καὶ πατρίδῳ. Καὶ πάντα σοι λῆρος ἔσονται. Καὶ τὴν πατρῴαν οἰκίαν ἀπολιπὼν, ἢ τάφον οἰκήσεις, ἢ πυργίον ἔρημον, ἢ καὶ πίδαρον. Ἡ πέρεξ δὲ

⁵⁹ Μὴ δέδιδι] Prius Dial. 19. n. 37.

⁶⁰ Τιθασσός] Ἡμερος, i. e. πεισθε-
τος, cicer.

⁶¹ Ποδαπός] I. e. πόσις ἔθνης,
πόσις χώρας, Suid.

⁶² Τετὶ] Pro τετο, Attice.

⁶³ Τριβώνιον] Diminutiv. à τρίβων,
breve & tritum pallium, quo ita ob-
volutus erat Diogenes, ut Hercules leo-

nina pelle, altero scilicet humero ex-
erto, atque inde ἐξωρίας vocatur, supra
n. 50.

⁶⁴ Τίνα τὴν τέχνην] Ut & paulo post
τίνα τὸν τρόπον, articulus abundat.

⁶⁵ Ὃν ἔτυχεν πιμπλάμενον] Inpe-
gra esset oratio, si diceret ἐκείνου, αὐτὸς
τυχεν πιμπλάμενον, similis constructio,
Dial. 13, n. 2.

σοι δέρμων ἔσται μετ' ἡ, καὶ ⁶⁵ ὁπισθογράφων βιβλί-
ων. Καὶ ἔτις ἔχων, ⁶⁷ εὐδαιμονέστερον ⁶⁸ εἴη φήσεις
τῷ μεγάλῃ βασιλέως ἢν μαστιγοῖ δέ τις ἢ τρεβ-
λοῖ τέτων ὑδὲν ἀνιαρὸν ἡγήσῃ. Α. Πῶς τῷτο φῆς
τὸ μὴ ἀλγεῖν μαστιγέμενον; ὃ γὰρ χελώνης ἢ κα-
ράβη τὸ δέρμα περιβέβληται. Δι. ⁶⁹ Τὸ Εὐ-
ριπίδειον ἐκείνο ζηλώσεις, μικρὸν ἐναλλάξας. Α.
Τὸ ποῖον; Δι. Ἡ φησὶ σοι ἀλγήσει, ἢ ὅ γλῶσσα
ἔσται ἀνάλγη. ⁷⁰

7. Α ὅ μάλιστα δεῖ περσεῖναι, ταῦτά ἐστιν.
⁷¹ ἰταμὸν χρὴ εἶναι, καὶ θρασὺν καὶ λοιδορεῖσθαι πα-
σιν ἐξῆς, καὶ βασιλεῦσι καὶ ἰδιώταις. ἔγω γὰρ ⁷² ἀποβλέ-
ψονταί σε καὶ ἀνδρεῖον ὑπολήψονται. Βάρβαρον ὅ
ἢ φωνὴ ἔσται καὶ ⁷³ ἀπηχὲς τὸ φθέγμα, καὶ ἀτεχνῶς,
ὅμοιον κυνί. καὶ πρόσωπον ὅ ἐντέταμνον, καὶ
βάδισμα τοῖστω περσώπῳ πρέπον. καὶ ὅλως, θη-
ριώδη τὰ πάντα καὶ ἄγρια. α δὲ ὅς, καὶ ⁷⁴ ἐπι-
είκεια, καὶ μέλειότης ἀπέτω καὶ τὸ ἐρυδρεῖν ἀ-
πόξυσον ⁷⁵ περσώπῃ παντελῶς. δῖωκε ὅ τὰ πολυ-
ανδρωπότητα τῷ χερσίων. Καὶ ἐν αὐτοῖς τέτοις

65 Ὅπισθογράφων βιβλίων] Ὅπισ-
θογραφα βιβλία sunt libelli utraque pa-
ra, & aduersa & auersa, tumultu-
ant plerumque scripti minutis literis,
& literis plenis, quales inter lupinas
esse decer. Vid. quæ citat ex Her-
mol. Barb. H. Steph. in voce ὀπισθό-
γραφοι, quæ idem sonat ac a tergo scri-
ptus.

67 Εὐδαιμονέστερος εἶναι φήσεις] Talis
locutio supra, Dial. 14. n. 6.

68 Τὸ Εὐριπίδειον] Locus totus in
Hippolyto Eurip. ἢ γλῶσσ' ὁμώμοχ' ἢ
ἢ φωνὴ ἀνώματος.

69 Ἰταμὸν] Ἰταμός, ἀνακίδης,
σαλκρός, ὁμός. Suid. παρὰ τὸ ἰσθδαί,

ὃ ἐστὶ ὁρμῶν, τοῖστω γὰρ οἱ ἀνακίδες.
Etymol.

70 Ἀποβλέψονται] Plusquam simplex
βλέψονται. Vide prius Dial. 18. n. 54.
Dial. 15. n. 16. & Dial. 19. n. 43.

71 Ἀπηχὲς] Κυρίως τὸ σκληρὸν καὶ φε-
δὲς, δύσφορον, ἀνδὲς, ἐχθρὸν, & καὶ τὸν ἡ-
χον ἀποσπρόμεθα, ab ἀπό & ἡχος sonus;
alia est ac in priore verbo ἀπό, ibi au-
get, hic minuit, aut saltem vitia. Vid.
Dial. n. 8.

72 Ἐπιείκεια] Ab ἐπιεικής, quod
Suidas exponit πρᾶος, μέτριος, Ety-
mol. deducit παρὰ τὸ εἰκεῖν, καὶ ὑποχω-
ρεῖν, καὶ γὰρ οἱ πρᾶοι ὑποχωρεῖσι, καὶ ἐκ ἀν-
τιθέσεως.

καὶ ἀκοινώνητος. ἔϊ) θέλε, μὴ φίλον μὴ ξένον περι-
έρμευ. κατὰ λυσις γὰρ τὰ τοιαῦτα τῇ ἀρχῇ· ὅ
ὄφει δὲ πάντων, ἃ μὴ δὲ ἰδίᾳ ποιήσκειν ἂν τις θάρρων,
ποίει· καὶ τὸν ἀφροδισίων αἰρῶ τὰ γελοιοτάτα καὶ
τέλῃ, ἣν σοι δοκῇ, πολύποδα ὠμόν, ἢ σηπία
φαγὼν ἀπόθανε· ταύτην σοι τῇ εὐδαιμονίαν ¹³ περ-
ξενέρμευ.

1. Αγ. Ἀπαγε, μισρὰ γὰρ, καὶ ἐκ ἀνθρώπινα
λέγεις. Δι. Ἀλλὰ ῥᾶτα γε, ὡς ἔτῃ, καὶ πᾶσιν ἐν-
χερῇ ⁷⁴ μέλει δεῖν. ἐ γάρ σοι δείσει παιδείας, καὶ λό-
γων καὶ λήρων, ἀλλ' ἐπίτομῃ αὕτη σοι περὶ δόξαι
ἢ οἴος. καὶ ἰδιώτης γὰρ ἂν ἦς, ἥτοι σκυτοδέψης, ἢ τα-
ριχοπώλης, ἢ τέκτων, ἢ τεραπεζίτης, ἐδέν σε κω-
λύσει θαυμάσιον ἔϊ) Ἦν μόνον ἢ ἀνάιδεια, καὶ τὸ
θεῖον παρῇ, καὶ λοιδορεῖσθαι καλῶς ἐκμάθης. Αἱ.
Πρὸς ταῦτα μὲν ἐδέομαι σὺ. Ναύτης δ' ἂν ἴσως,
ἢ ⁷⁵ κηπωρὸς ἐν καιρῷ γένοιο. καὶ ταῦτα. ἣν ἐδέλῃ
σε ἀποδόωαι ὑποσὶ τὸ μέγιστον δὴ ὀβολῶν. Ε. Ἐ-
χε λαβών. καὶ γὰρ ⁷⁶ ἄσμευοι ἀπαλλαξόμεθα ἐν-
χλῆνθαι αὐτῶ καὶ βοῶνθαι, καὶ ἅπαντας ἀπα-
ξαπλῶς ὑβρίζονθαι καὶ ἀγορεύονθαι κακῶς.

9. Ζ. Ἄλλον κάλει τῇ ⁷⁷ Κυρηναῖον τὸν ἐν τῇ

73 Προξενόμεν] Προξένος ἐπάλεον τὰς
πεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχισθαι τὰς ξένους,
τὰς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας, Suid. atque
inde verbum προξενόμεαι proprie ξένους,
i. e. advenis, ac synecdochice cuius ho-
mini praecepto, procurrere.

74 Μετελθεῖν] Μετὰ hic in com-
positione idem valet ac ad. ut extra
compositionem nonnunquam, ἡλθον
ἐπ' Ολύμπιο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαι-
ας, Hom. II. II. vers. 35. vid. infra
p. 80.

75 Κηπαρὸς] Attic. vulgo κηπαρὸς ἐν

τῷ κήπος, hortus, καὶ τῷ ἐρᾷ, τῷ φυλά-
τῳ, i. e. custodio, ὡς οικηρός, janitor,
domi custos.

76 Ἄσμευοι] Χαίροντες, Helych.
Ἐτυμολ. derivat παρὰ τὸ ἡδῶ τὸ ἐν-
φραίνω, cuius praeter. pass. est ἡσμαι
particip. ἡσμένος, κατὰ συστολήν τῆς
ἀρχαίας ἄσμενος, καὶ ἅμα τῇ συστολῇ αὐτοῦ
εἰσάξει τὸν τόνον καὶ προσωροζύνειαι.

77 Κυρηναῖον] Derivat. patrum, καὶ
τῆς Κυρήνης, quae civitas est Libyae, &
patria Aristippi, quem hic deridet Lu-
cilius.

πορφυρίδι ἢ ἐμφανωμένον. Ε. Ἄγε δὴ πρόσεχε
 πᾶς. πολυτελὲς τὸ χρῆμα, καὶ πλεσίων δεύρονον.
 βίος ἔτος ἡδύς. βίος τρισμακάριος. τίς ἐ-
 πιδυμεῖ τρυφῆς; τίς ὠνεῖται ἢ ἀβρότατον; Α.
 Ἐλθέ σὺ καὶ λέγε ἅπερ εἰδὼς τυγχάνεις, ὠνήσο-
 μαι γάρ σε ἢν ὠφέλιμος ᾖς. Ε. ἢ ἐνόχλει αὐτὸν,
 ὡ βέλτιτε μήδ' ἀνέκρινε, μεθύει γάρ, ὥστε ἐκ
 ἂν ἀποκρίναιτό σοι, ἢ γλῶτταν ὡς ὄρας διολι-
 δαίνων. Α. Καὶ τίς ἂν εὖ φρονῶν, πρίαιτο δι-
 εφθαρμένον ἔτω καὶ ἀκόλαστον ἀνδράποδον; ὁ-
 σων ὃ καὶ ἀπόζει μύρων; ὡς ὃ καὶ σφαλερὸν βα-
 δίζει, καὶ παράφορον, ἀλλὰ καὶ σὺ, ὦ Ἑρμῆ, λέ-
 γε ὅποσα πρόσεξιν αὐτῷ, καὶ ἂν μετιῶν τυγχάνει.
 Ε. Τὸ μὲν ὅλον, συμβιώναι δεξιὸς καὶ συμπιεῖν ἱ-
 κανός. καὶ ἂν κωμάσαι μετὰ αὐλητρίδος ὀπτήδεος
 ἐρώντι καὶ ἂν ἀσώτῳ δεσπότῃ. τᾶλλα ὃ περμάτων
 ὀπτήμων καὶ ὀψαποῖος ἐμπειρότατος. καὶ ὅλως σο-
 φιστὴς ἡδυπαθείας. ἐπαιδευθῇ μὲν ἐν Ἀθήνησιν. ἐδέ-
 λευσε ὃ, καὶ ἂν περὶ Σικελίαν τοῖς τυράννοις, καὶ

78 Ἀνέκρινε] Supra n. 4.

79 Ἀκόλαστος] Κυρίως ὁ ἀπαίδευτος.
 παρὰ τὸ μὴ κολάσιως τετυχηκέναι, τε-
 τίσι παιδείας. ἐπὶ δὲ κατωφερέας, παρὰ
 τὸ μὴ κολάσαι τὴν ἐπιθυμίαν, Etym.
 i. e. proprie indoctus, non castigatus,
 qui non affectus est castigationem
 dicitur autem de incontinentia & libidi-
 noso viro, qui eis κατὰ φέρεται, quia
 suas libidines non castigat, i. e. cohi-
 bet.

80 Μετιῶν] Μετεῖναι Hefych. exponit
 προσήκειν, μετὰ enim non raro idem ac
 πρὸς. Vide supra n. 74.

81 Κωμάσαι] Ἀπὸ τῆ κῶμος vero
 ut Suidas exponit ἐστὶ μεθύσις αὐλὸς
 ἡχοποιῶντος τὸ αἶμα ἐρεθίζαν τὴν ἡδυπα-

θείαν, ἢ θάλατταν ἄσχημον ποτὶν τὸ συμ-
 πόσιον κυμβάλοις τιτι, ἢ ὀργάνοις καθελ-
 γων τὸς διατυμένους, i. e. κῶος est ti-
 bia ad ebrietatem conciliandam apta,
 precatione diutius producta, voluptatis
 illecebras irritans, & faciens convi-
 vium turpe theatrum, cymbalis qui-
 busdam & instrumentis convivas demul-
 cens.

82 Ἀσώτῳ] Ἀσωτος, παρὰ τὸ α σι-
 ρητικόν & σῶζω, Etym. ὁ σῶζεσθαι μὴ
 ἐφείλων. ὁ ἐξώλης, i. e. perditus.

83 Περί Σικελίαν] Construe περὶ Σι-
 κελίαν cum τοῖς τυράννοις, non ἐδέλευσεν.
 Nam τυράννοι περὶ Σικελίαν. sunt tyran-
 ni Sicilienses, ut et περὶ Πλάτωνα, Pla-
 tonicus.

σφόδρα ἠυδοκίμει παρ' αὐτοῖς, τὸ καὶ κεφάλαιον τῆς
 περαιρέσεως, ἀπάντων καὶ ἀφρονεῖν, ἀπασιν χρῆσθαι,
 πανταχόθεν ἔρανίζεσθαι καὶ ἠδονῶν. Α. Ὡς
 σοι ἄλλον περιβλέπειν τῆς πλεσίων τέτων, καὶ πο
 λυχρημάτων· ἐγὼ δ' ἐκ ἐκπλήδεως ἰλαρὸν ὠνεῖσθαι
 βίον. Ε. * Ἀπράτῳ ἔοικεν, ὡς Ζεῦ, ἔστι καὶ ἡμῶν
 μῦθεν. Ζ Μετάσπυρον.

10. ἄλλον παράγαγε. μᾶλλον δ' τῷ δύν τῷ
 τῷ καὶ γελῶντα καὶ ἔδηθεν, καὶ τὸν κλαίοντα,
 καὶ ἔξ' Ἐφέου. αἶμα γὰρ αὐτῷ πεπεσθαι βέλεσ
 θον. Ε. Κατάβητον ἐς τὸ μέσον. τῷ αἰετῷ βίῳ
 πωλῶ. τῷ σοφωτάτῳ πάντων ἀποκηρύττομαι. Α.
 Ὡς Ζεῦ, καὶ ἐναντιότητι. ὁ μὲν δ' διαλείπει γε
 λῶν. ὁ δ' τινὰ ἔοικε πενθεῖν. δακρύει γὰρ τοπα
 ραπαν, τί ταῦτ', ὡς ἐστὶ; τί γελας; Δημοκρε
 τῷ. Ἐρωτᾷς; ὅτι μοι γελοῖα πάντα δοκεῖ

84 Ἐρανίζεσθαι] Συλλέγειν, Hesych.
 est autem ἀπὸ τῆς ἔρανος. ἢ ἐν κοινῇ ἐ
 ρασίᾳ, commune convivium, ut Suidas
 exponit, ad quod celebrandum unus
 quisque convivam suam symbolam confe
 rebat : ἐρανίζεσθαι igitur proprie est has
 symbolas colligere.

* Ἀπράτος] Penes lectorem sit u
 trum legat, ut nos mutavimus, ἀπρα
 τος. an, ut libri omnes quos vidi ha
 bent, ἀπρακτος. Nam licet nemo
 (quod scio) Lexicographorum agnos
 cat ἀπρακτος in hoc sensu, si tamen con
 sideretur quam significationem infra ha
 bet πράττω n. 10. nempe quod idem sit
 ac posuio, aut dare facio, admitti po
 test ut ἀπρακτος idem sit ac ἀπρα
 τος, qui vendibilis non sit, ἀπρακ
 τος, qui nihil in se habet quod
 postulat ab emptore quicquam, aut
 iacit, i. e. illicit emptorem ut pro
 te det quicquam, frustra πράττει

pretium mercedis venditor? nisi et
 iam πράττει merces ipsa, & quae non
 πράττει vocari potest ἀπρακτος, ut qui
 non κρίνεται ἀκριτος, n. 159. Gravus
 ex Manuscripto legit nobiscum ἀπρα
 τος.

85 Ἀδηνόθεν] I. e. ex Abdera op
 pido Thraciae patria Democriti, Δημο
 κριτος Ἀδηνότης ἐν Ὁράκῃ φιλόσοφος
 Suid.

86 Ἐξ' Ἐφέου] Ἐφεσος, ἡ πόλις τῆς
 Ἰωνίας.

* Ἐοικε πενθεῖν] Gravus ex Man
 scripto legit πενθῶν, quod dicit ἐκλυπ
 τειν. sed utrumque amat Lucianus, ut
 paulo ante ἀπράτος ἔοικε, ὡς Ζεῦ. ὅτι
 μιν μένειν quemadmodum nobis obli
 vavit J. Jentius.

87 Δοκεῖ, ὑμῶν ὑμεῖς] Thrax Philo
 sophus videtur Ionica dialecto, licet
 longe distent Thracia & Ionia, illa ad
 Aegyptum mare, haec trans.

τὰ πρῆγματ' ὑμέων, καὶ αὐτοὶ ὑμέες. Α. Πῶς
λέγεις, καταγελαῖς ἡμῶν ἀπάντων, καὶ παρ' ἑδὲν
τίθεσαι τὰ ἡμέτερα πρῆγματ' ; Δη. ⁸⁸ Ὡς ἔ-
χει, σπυδαῖον γὰρ ἐν αὐτέοισιν ἑδὲν, κενὰ δὲ τὰ πάν-
τα καὶ ἀτόμων φορὴ, καὶ * ἀπειρία. Α. γ. Οὐ μὲν
ἀλλὰ σὺ κενός ὡς ἀληθῶς καὶ ἀπειρος. ὦ τ' ὕβρεως,
καὶ παύσῃ γελῶν ;

11. Σὺ δὲ τί κλάεις, ὦ βέλτις ; πολὺ γὰρ οἶ-
μαι κάλλιον σαὶ περὶ λαλεῖν. Ἡράκλειτ. ἔγ-
γεται γὰρ ὦ ξέने, τὰ ἀνθρώπινα πρῆγματ' ⁸⁹ οἷζυ-
ρά, καὶ δακρυώδεα καὶ ἑδὲν αὐτέων ὅτι μὴ ⁹¹ ὀπι-
κῆρον. ⁹² τῷ δὲ οἰκτεῖται τε σφέας καὶ ὀδύρομαι.
τὰ μὲν παρέοντα ἐδοκέω μεγάλα. τὰ δὲ ὑψέρω
ἰσόμενα πάμπαν ἀνιερὰ. λέγω δὲ τὰς ἐκφυρώσεις,
καὶ τὴν τῶ ὅλην συμφορῶν. ταῦτ' ὀδύρομαι, καὶ ὅτι
ἐμπεδον ἑδὲν, ⁹³ ἀλλάκως εἰς ⁹⁴ κυκεῶνα πάντα
συνειλεῖν καὶ ἔστι τω αὐτῷ τέρψις, ἀτερψίη. γινώ-

88 Ὡς ἔχει] Pro ἕως ἔχει, in
eodem significatu habes ὥς, infra
n. 142. alias autem significat hic,
hic, &c.

* Ἀπειρία] Ionice pro ἀπειρία, haud
male Bolerus reddidit infinitum quid-
am: eandem vocem & in eodem
sensu habet Cicero in lib. I. de Finib.
infinitio ipsa, quam ἀπειρίαν, vocant, to-
ta ab illo est, i. e. Democrito, deducitur
ἀπειρία, ut ἀφίλεια φίλια.
ἀπειρία autem ἀπὸ τῆς α στερητικῆς καὶ
πείρας vel πείραν, idem ac πέρας, finis:
παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πέρας, Etymol. Re-
fertur etiam ἀπειρία pro ἀμαθίᾳ, ὃ
ἔχον πείραν; atque inde ἀπειρία pro
ἀμαθία, quod nec ignoravit ὁ Ἀγορά-
νθρωπος, qui audita voce ἀπειρία, statim sub-
ἔειπεν, ἀλλὰ σὺ κενός καὶ ἀπειρος.

89 Οἷζυρά] Οἷζυρος, ἐπίπικρον, ἀθ-
ύος, ταλαίπυρος, χαλεπός, ἀτυχός. &c.

γὰρ ἐστὶν ἐπὶ πρῆγμα χεῖρην καὶ ὁ θρῆ-
νητικόν. καὶ ἐν τῇ τῷ γίνεται οἷζω, οἷ-
ζύω, οἷζυρός, ut ab αἰαίζω, ab οἷμοι,
οἰμώζω, &c.

90 Αὐτέων; σφέας, &c.] Ἰωνίξει καὶ
Ἡράκλειτος ἀρα ἐν τῇς Ἰωνίας. Vide
supra n. 86.

91 Ὀπικῆρον] παρὰ τὸ κῆρ, κηρός,
fatum.

92 Τῷ δὲ] Pro ἐπὶ τῷ δὲ, propter hoc
ἰγίται, ἔλκειται Ἀφίλεια.

93 Ἀλλάκως] Ἀντὶ τῆς ἀλλὰ πᾶς.
Ἰωνικῶς.

94 Κυκεῶνα] κυκεῶν proprie ἐξ οἴνου,
καὶ μέλιτος, καὶ ὕδατος, καὶ ἀλφίτων ἀναμει-
γμένων πομα. Helych. generaliter ve-
ro quatuorvis rerum confusio. ἀ κυκεῶ,
sive κυκεῶ, misceo.

95 Πάντα συνειλεῖν] Non semper
neutra pluralia gaudent verbo singula-
ri.

σις, ἀγνωσίη, μέγα, μικρὸν, ἄνω κάτω περιχο-
 ρεύοντα, καὶ ἀμειβομένη ἐν τῇ ᾗ αἰῶν. παιδῶν
 Α. Τί γὰρ ὁ αἰὼν ἔστι; Η. Ραῖς παίζων, ⁹⁶ περσευ-
 ων, ⁹⁷ διαφερόμενος. Α. Τί δαὶ οἱ ἄνθρωποι;
 Η. Θεοὶ θνητοί. Α. Τί δαὶ οἱ θεοί; Ε. Ἄν-
 θρωποι ἀθάνατοι. Αἱ Αἰνίγματα λέγεις, ὦ
 τ. ἢ γρίφες συντιθεῖς; ἀτεχνῶς γὰρ ὡς περ
⁹⁹ Λοξίας ἐδὲν ἀποσαφεῖς. Η. (ἐδὲν γάρ μοι μέ-
 λει ὑμέων. Αἱ. Τοιγαρὲν ἐδὲ ὠνήσεται σε τίς ἐν-
 φρονῶν, Η. Ἐγὼ δὲ κέλομαι πᾶσιν ¹⁰⁰ ἡβηδόναι-
 μῶζεν, τοῖσιν ὠνεομήλοισι, καὶ τοῖσιν ἐκ ὠνεομήλο-
 σιν. Α. Τετὶ τὸ κακὸν ἐ πόρρῳ μελαγχολίας ἐ-
 ρίν, ἐλ' ἔτερον ἐγώ γε αὐτῇ ὠνήσομαι. Ε. Ἀπρα-
 τοι καὶ ἔτοι μύθοισιν.

12. Ζ. Ἄλλον ἀποκήρυττε. Ε. Βέλει τὸν Ἀ-
 θηναῖον ἐκείνον τὸν Ἰωμόλον. Ζ. Πάνυ μὲν ἔν.
 Ε. Δεῦρ' ἐλθέ σύ βίον ἀγαθὸν καὶ συνετὸν ἀποκη-
 ρύττομαι, τίς ὠνεῖται τὸν ἰερώτατον; Α. Εἰπέ μοι,
 τί μάλιστα εἰδὼς τυγχάνεις; Σωκράτ. Παιδε-
 ραφῆς εἰμι, καὶ σωφὸς τὰ ἐρωτικά. Α. Πῶς ἔν.

96 Περσεύων] Παίζων τοῖς περσοῖς, i. e. ludens talis vel calculis.

97 Διαφερόμενος] Μαχόμενος, Hesyh. ἐρίζων, φιλονικῶν, Suid.

98 Γρίφες] Γρίφος τὸ δίκτυον. λέ-
 γεται δὲ καὶ ὁ δύσκολος, καὶ ὁ συμπελεγ-
 μένος λόγος, ὁ ἔχων παῖδος ἐν ἑαυ-
 τῷ μὴ φαινόμενον, Suid. rete proprie, at
 μεταφορικῶς, Sermo implicatus, sive ai-
 νηματοειδής, quasi retis, qui implicat
 audientem.

99 Λοξίας] Ὁ Ἀπόλλων, ἀπὸ τῆς
 λοξῆς ἔχειν τὴν ἰαν. τετάρτην τὴν φω-
 νήν. Ἐτυμ. i. e. quia obscuram habet
 vocem. In variciniis scilicet, ἢ παρὰ
 τὸ λοξῶς εἶναι τὸν ἥλιον διὰ τῆς ζωδια-
 κῆς.

100 Ἡβηδόν] A pueris Interpres,

an recte ipse videat. Ὁ Ἐτυμολογ-
 ῆς, & post eum Suidas reddit ἀθροῦς,
 i. e. confertim. sine discrimine. jure
 num scilicet more: est enim ab ἡβῃ p-
 uentus.

* Ἀπρατοί] Habes ante inter n. 84
 & 85.

1 Στωμόλον] I. e. τὸν λάλον. πῆλο-
 νόλον, ἐν τράπηλον τῷ λόγῳ.

2 Πῶς ἔν] Recte Interpres Qui ex-
 go Te emam? etenim opus habeo Pæda-
 gogo, cum mihi sit puer egregius, mal-
 lem tamen dixisset pulcher, aut forme-
 sus, quam egregius, metu it filio pulchro
 à Pæderasta, Pædagogo. suspicor me
 dam esse pro πῶς ex; quidni? πῶς ἐν
 ἐγὼ πρίτωμαί σε, &c. quidni te emam?

ἐγὼ πρίωμαί σε ; παιδαγωγῶ γὰρ ἐδεόμην τῷ παι-
δι καλῶ ὄντι μοι. Σω. Τίς δ' ἂν ὀπτηθεῖοτεροῦ
ἐμὲ γένοιτο συνεῖναι καλῶ ; καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν σωμάτων
εἰμι, καὶ ψυχῇ δὲ ἡγεῖμαι καλῶ. ἀμέλει,
καὶ ὑπὸ ταυτὸν ἱματίον μοι³ κατακέωνται, ἀκέσῃ
αὐτῷ λεγόντων μηδὲν ὑπ' ἐμὲ δεινὸν παθεῖν. Α.
Ἀπίστα λέγεις τὸ παιδεραστὴν ὄντα, μὴ πέρα τῆ
ψυχῆς τι πολυπραγμονεῖν καὶ ταῦτα ὑπ' ἐξουσίας ἐν
τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακέειν. Σ. Καὶ μὲν⁴ ὁμ-
νύω γε σοι τὴν κύνα, καὶ τὴν πλάτανον, ἔτι ταῦτ' ἔχειν.
Α. Ἡράκλεις τὴν ἀτοπίαν τῇ θείῳ. Σω. Τί σὺ
λέγεις ; ἐνδοκεῖ σοι ὁ κύων ἔτι θεός ; ἐχ' ὁράς τῇ
Ἀρεβῇ ἐν Αἰγυπτίῳ, ὅσῳ, καὶ τῇ ἐν Ἑβραῶν⁵ Σεί-
ριον, καὶ τὴν παρὰ τοῖς κάτω Κέρβερον ; Α. Εὖ
λέγεις, ἐγὼ δὲ διημάρτανον.

13. Ἀλλὰ τίνα βιοῖς τὴν τέχνην ; Σω. Οἰκῶ
μὲν ἑμαυτῷ τίνα πόλιν ἀναπλάσας, χρῶμαι δὲ
πολιτείᾳ ξένη, καὶ νόμους νομίζω τῶν ἐμῶν. Α. Ἐν
ἐβελίμην ἀκέσαι τῶν δογμάτων. Σ. Ἄκουε δὲ τὸ
μέγιστον ὃ περὶ τῶν γυναικῶν μοι δοκεῖ. δοκεῖ μη-
δεμίαν αὐτῶν μηδενὸς ἔτι⁶ μόνου, παντὶ δὲ μετεῖναι
τῷ βελομνίῳ τῷ γάμῳ. Α. Τί τῷτο φῆς ; ἀνη-
ρῆσθαι τῶν περὶ μοιχείας νόμους ; Σ. Νὴ Δία, καὶ
ἀπλῶς γε πᾶσαν τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα μικρολο-

³ Κατακέωνται] Præf. Subj. à κατα-
κέομαι pro quo vulgo κατάκειμαι.

⁴ Ὀμνύω τὸν κύνα] Sine præposit. sic
apud Aristoph. ἐν ὄρνισι, legas, ὁμνύ-
εις, ὁμνύει ὄρνιθας, ὁμνύει χῆνα. &
Nescl. act. 1. sc. 3. ὁμνύμαι τὸς θε-
οῖς ποίεις θεοὺς ὁμνύει σὺ ; dicitur & cum
Dat. τῷ ὁμνύεται ; per quem juratis ?
ibid.

⁵ Σείριον] Σείριον ὁ ἀστὴρ κύων.
Suidas. nugatur de hujus vocis origine
ὁ Ἑτυμολογιστὴς, quem non semper li-
bet sequi.

⁶ Τὸ γάμῳ] I. e. γυναικὸς γαμή-
κων, nuptiarum mulieris. Ut apud Plu-
tarchum dicitur γάμον Τατίας ἔλαβε,
Tatias accepit nuptias, i. e. uxorem.

γίαν. Α. Τί ᾗ περὶ τῶν ὅν ὥρα παίδων σοι δο-
κεῖ; Σ. Καὶ ἔτοι ἐσονταί τοῖς ἀρίστοις ἄθλον φι-
λῆσαι, λαμπρόν τι καὶ ὁ νεανικὸν ἐργασαμένοις.
Α. Βαβαὶ ᾗ φιλοδωρίας. ᾗ ᾗ σοφίας, τί σοι το
κεφάλαιον; Σ. Αἱ ἰδέαι, καὶ τὰ τῶν ἔντων πα-
ραδείγματα. ὅποσα γὰρ δὴ ὁράς, ᾗ γῆν, τὰπὶ γῆν,
ᾗ ἕρανόν, ᾗ θάλατταν, ἀπάντων τέτων εἰκόνες ἀ-
φανεῖς ἐξ ἁσιν ἔξω τῶν ὅλων. Α. Πῶ ᾗ ἐξ ἁσιν;
Σ. Οὐδαμῶς. εἰ γὰρ πῶς εἶεν, ἐκ αὐτῶν εἶεν. Α. Οὐ
ὁρῶ ταῦθ' ἀπερ λέγεις τὰ παραδείγματα. Σ. Εἰ-
κότως· τυφλὸς γὰρ εἶ ᾗ ψυχῆς ᾗ ὀφθαλμόν, ἐγὼ ᾗ
πάντων ὁρῶ εἰκόνας καὶ σὲ ἀφανῆ, καὶ μὲ ἄλλον, καὶ ὁ-
λως διπλᾶ πάντα.

14. Αγ. Τοιγαρὲν ὠνητέῃ εἰ, σοφός, καὶ ὁξυ-
δερκής τις ὢν. Φέρ' ἴδω, τί καὶ ὁ πρᾶξις με-
τὰ αὐτῷ σύ; Ε. Δὸς δύο τάλαντα. Α. Ὁνη-
σάμην ὅσπερ φῆς. Τὰργύριον μάλιστα ὁ εἰς αἰθῆρας κα-
ταβαλῶ. Ε. Τί ἐν σοι τένομα; Α. Δύο
Συρρακῆσι. Ε. Ἀγε λαβὼν ἀγαθὴν τύχην τοῦ

7 Ἐν ὥρᾳ] Ad verbum in hora, i. e. in aetate flore. Vide plura de hac voce & ejus profapia, Dialog. 19. n. 60.

8 Νεανικόν] A νεανίας, juvenis, quale juvenes in aetatis robore facere solent.

9 Τῆς φιλοδωρίας] Proprie donandi amor: significat etiam & munus ex amore profectum. ἢ μετὰ προθυμίας δωρεά, Suid. lusum ex hoc vocabulo facit Lucian. quia φίλημα erat δωρεά.

10 Τί καὶ πρᾶξις με, &c.] Recte redditur ab Interprete, quid a me exiges. Nam πρᾶξις aliquando idem ac αἰτῶ,

& duplicem regit Accusat. ut verba rogandi apud Latinos; quod & πρᾶξις με. μισθὸν ὄντινα ἀνταπράττω με, ὁμοίως καὶ καταθήσειν τὰς θεάς, Aristoph. Νεφέλ. αἰ. 1. sc. 3. Vide etiam in N. Luc. 19. 23.

11 Ἐς αἰθῆρας καταβαλῶ] Id scilicet initio auctionis concedebatur, εἰ τις ἔχει τὸ παραντίκα τὰργύριον καταβαλῶντα, &c.

12 Συρρακῆσι] I. e. e Syracusis ubi Siciliæ. Ubi vixit Dion Platonis auditor & discipulus, cujus suavis Philolao Pythagoreo pro tribus libris centum minas, ut tradit Jamblicus, vita Pythagoræ.

Ἐπικέριον σέ ἥδη καλῶ. τίς ὠνεῖται τῆτον; ἔστι μὲν
 τῷ γελῶντῳ ἐκείνῃ μαθητῆς, καὶ τῷ μεθύοντῳ, ἔς
 μικρῶ πωρόθεν ἀπέκηρύττομαι. ἐν δὲ πλεον οἶδεν
 αὐτῶν. παρόσον ἀσεβέστερος τυγχάνει. τὰ δὲ ἄλλα,
 ἡδύς, καὶ ¹³ λιχνεία φίλῳ. Α. Τίς ἡ τιμή; Ε.
 Δύο μναῖ. Α. Λάμβανε. ¹⁴ τὸ δεῖνα δὲ ὅπως ἴ-
 δω, τίσι χαίρει τῶν ἐδεσμάτων; Ε. ¹⁵ Τὰ γλυ-
 κία σιτέται καὶ μελιτώδη. καὶ μάλιχα τὰς ἰχθῦδας.
 Α. Χαλεπὸν μὲν ἐδέν. ὠνήσομαι γὰρ αὐτῷ. Παλά-
 θας τῶν ¹⁸ καρακῶν. Ζ. Ἄλλον κάλει. τῷ ¹⁹ ἐν
 χρωῷ κερίαν ἐκείνον τῷ σκυθρωπὸν, τὸν ἀπὸ τῆς
 σοῆς. Ε. Εὖ λέγεις. εἰκόασι δὲ ἐν πολὺ τι πλη-
 θῶ αὐτὸν περὶ μῦθεν ²⁰ τῶν περὶ τῷ ἀγορᾷ ἀπην-
 τηκότων. αὐτῷ τῷ ἀρετὴν πωλῶ. τῷ βίον τῷ τελει-
 ότατον. τίς πάντα μόνῳ εἰδέναι θέλει; Α. Πῶς
 τῆτο φῆς; Ε. Ὅτι μόνῳ ἔτῳ σοφός. Μόνῳ
 καλὸς μόνῳ δίκαιῳ, ἀνδρεῖῳ, βασιλεὺς, ῥήτωρ,
 πλάστῳ, νομοθέτης, καὶ τὰλλα ὅποσα ἔστιν. Αἰγ.

¹³ Λιχνεία] Hesychius scribit monophthongo λιχνία, & interpretatur λιμνία, ἀπλησία.

¹⁴ Τὸ δεῖνα] Quoddam, aliquid, quod tunc temporis non occurrebat quid, statim autem dicit.

¹⁵ Τὰ γλυκία σιτέται] Σιτέομαι cum Accusat. ut apud Latinos pascor. Pascuntur vero sylvas, & summa Lyæi. Virg. Georg. 3. v. 314.

¹⁶ Ἰχθῦδας] Τὰ λεπιδέντα σῦκα ἐν τῷ ξηραίνεσθαι, παρὰ τῷ ἰχθυῶ, ὡς, idem ac ξηραίνω, sicco, quali esset ἰχθυῶς.

¹⁷ Παλάθας] Παλάθαι. μάζαι σύκων, i. e. ficum massæ, Suid. Etymologiam autem ex Hesychio habes, παλάθην ἢ τῷ σύκων ἐπ' ἀλλήλῳ θέσις.

¹⁸ Τῶν καρακῶν] I. e. ἰχθῦδων ἐκ τῷ

Καρίας quo nomine πάντα τραγήματα ἐκάλει. Suid.

¹⁹ Ἐν χρωῷ κερίαν] I. e. ἐν χρωῷ τα κεκαρμένον ad cutem rasum. ἐν ἔτυμ. μεγ. ὑφ' ἐν εἰρηται in Nominat. ἐν χρω- κερίας, & exponitur πλοσίον τῷ δερμα- τῷ τὰς τρίχας ἐξυρημένῳ. Scribitur autem & ἐν χρωῷ ab Attico N. χρώς. G. χρώ, D. χρώ, & ἐν χρωῷ, sine i subscript. per apocor. pro ἐν χρωτί. κερίας vero est à κέρω, præf. med. κέρυρα, à quo κερὰ confusa, & κερίας confus.

²⁰ Τῶν περὶ τὴν ἀγορᾷ ἀπηντηκότων] qui siti invicem occurrerunt emendi causâ, ἢ ἀγορᾷ aliquando idem ac τὸ ἀγο- ραζόμενον πρᾶγμα αὐτὸν περιμένειν, i. e. circa eum manere; ut solent emptiores circa bonas merces.

Οὐκ ἔν, ὦ γὰρ δέ, καὶ μάγειρος μόνου, καὶ νῆ Δία γε
 21 σκυτοδέψης καὶ τέκτων, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ε. Ἐ-
 οικεν.

15. Α. Ἐλθέ, ὦ γὰρ δέ, καὶ λέγε πρὸς τὸ ὠνη-
 τὴν ἐμὲ ποῖός τις εἶ, καὶ πρῶτον εἰ ἐκ ἀχθῆ πι-
 πρασκόμην καὶ δῆλος ὢν. Χρῦσιππ. Οὐδα-
 μῶς, ἔ γ' 22 ἐφ' ἡμῖν ταῦτά ἐστιν, ὅσα ὅ ἐκ ἐφ'
 ἡμῖν, ἀδιάφορα εἶναι συμβέβηκεν. Α. Οὐ μανθάνω
 23 ἢ λέγεις Χρ. Τί φῆς, ἔ μανθάνεις ὅτι τῶν
 τοιούτων τὰ μὲν ἐστὶ περησμένα, τὰ δ' ἐμπαλιν 24 ἀ-
 ποπερησμένα. Αγ. Οὐδὲ νῦν μανθάνω. Χρ. Εἰ-
 κότεως. ἔ γ' εἰ συνήθης τοῖς ἡμητέροις ὀνόμασιν, ἔ-
 δὲ κατὰ ληπτικὴν φαντασίαν ἔχεις. ὁ δ' ἐπιδιδάσκῃς
 ὅτι τὴν λογικὴν θεωρίαν ἐκμαθὼν, ἔ μόνον ταῦτ'
 οἶδεν, ἀλλὰ καὶ 25 σύμβαμα, καὶ * παρασύμβαμα,
 26 ὁποῖων καὶ ὁπόσων ἀλλήλων διαφέρει. Αγ. Περὶ
 τῆς φιλοσοφίας, μὴ φθονήσῃς καὶν τέτοιο εἰπεῖν, ὅ-
 τι σύμβαμα καὶ τι παρασύμβαμα. Καὶ γ' ἐκ
 οἷδ' ὅπως ἐπλήγην ὑπὸ τῆς ῥυθμῆς τῶν ὀνομάτων.

21 Σκυτοδέψης] Δερματομαλάκτης, Hefych.

23 Ἐφ' ἡμῖν] Satis intelligit, quid hic alludit Lucianus, qui legit Epicteti enchiridion,

23 Ἡ] Articulus est Dativi casus, & respicit αἰτία aut aliquid tale. Adverbialiter autem hic iumitur, & exponas quo vel quorsum: ἔ μανθάνω ἢ λέγεις, sub. ταῦτα, non intelligo quorsum hoc dicit: habes eandem particulam Dial. 6. n. 5. nonnulli autem in hoc loco pro ἢ legunt ὅτι καί.

24 Ἀποπερησμένα] Ἀπὸ in compositione nonnunquam negare prius notavimus, Dial. 18. n. 28. & Dial. 19. n. 22. Cicero προηγμένα vertit prodn-

sta, quæ aliis in eligendo præferuntur, ἀπορησμένα τελέστα, quæ nulla æstimatione digna sunt. Grævius.

25 Σύμβαμα] Verbale à βαίνειν, βῆμι, sive ut Etymol. vocat βεβήκειν πορεύομαι, eo, vado: recte opinor reddidit Interpres in hoc loco accidens, propter ea quæ sequuntur; licet apud Grammaticos & Stoicos aliam habere significationem notaverit nobis Suidas.

26 Ὅποῖων καὶ ὁπόσων] Magis probabo alteram lectionem, quam e quodam apud Anglos, ut ait, codice observavi nobis Bourdelotius, (viz.) ὁποῖα καὶ πόσα.

Χρ. Ἀλλ' ἐδεῖς φθόνῳ. ἦν γάρ τις χωλὸς ὢν, αὐτῷ ἐκείνῳ τῷ χωλῷ ποδὶ περσπταίσας λίθῳ, τραῦμα ἐξ ἀφανῆς λάβη, ὁ τοιούτῳ εἶχε μὲν δῆπως σύμβημα τὴν χωλείαν, τὸ τραῦμα δὲ παρσσύμβημα περσέλαβεν.

16. Αγ. ὦ ἀγχινοίας. τί δ' ἄλλω μάλιστ' αἰσθῆναι; Χρ. Τῶν λόγων ²⁷ πλεκτάνας, αἷς συμποδίζω τὰς περσομιλῶντας καὶ ²⁸ ἀποφράττω, καὶ σιωπᾶν ποιῶ, φιμὸν ἀτεχνῶς αὐτοῖς περσίδεις. ὁμοίωμα δὲ τῇ δυνάμει ταύτῃ ὁ αἰοίδιμος συλλογισμός. Αγ. Ἡράκλεις, ²⁹ ἄμαχόν τινα καὶ βίαιον λέγεις. Χρ. Σκόπει γυν. ἔστι σοι παιδίον; Αγ. Τί μὴν; Χρ. Τούτο ἦν πῶς κερκόδειλῳ ἀρπάσῃ πλησίον ποταμῷ πλαζόμενον ἑυρῶν, κατὰ σοι ἀποδώσειν ὑπὸ γυναικὶ αὐτό, ἦν εἴπῃς τὰ ληθεῖς ὅ, τι δέδοκται περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς βρέφους, τί φήσεις αὐτὸν ³⁰ ἐγνωκέναι; Αγ. Δυσάποκρῆτον ἐρωτᾷς. ἀπορῶ γὰρ ὁπότερον εἰπὼν ἀπολάβοιμι. ἀλλὰ σὺ πρὸς Διὸς ἀποκρινάμενῳ ἀνάσσωσαί μοι τὸ παιδίον, ³¹ μὴ καὶ φθάσῃ αὐτὸ καταπιῶν.

17. Χρ. Θάρρει καὶ ἄλλα γὰρ σε διδάξομαι θαυμασιώτερα. Αγ. Τὰ ποῖα; Χρ. ³² τὸν διερίζοντα.

27 Πλεκτάνας] *Proprietetia à πλέκω, πλέκο. Hic autem argumentandi modus quibus incautus auditor tanquam piscis reti implicatur.*

28 Ἀποφράττω] *Auget hic ἀπὸ, ut prius animadversum, n. 70. & alibi.*

29 Ἀμαχόν] *ἀκαταμάχτην. ἀκαταμάχτην, Hesych. non qui non pugnat, sed contra quem non est pugnandum.*

30 Ἐγνωκέναι] *Recte decrevisse, ἀδικα ἐγνωκε περὶ ἐμῆς ὁ Ζεύς. Lucian, in Prometh. 31.*

31 Μὴ φθάσῃ καταπιῶν] *Ἐναλλαγὴ haud infrequens pro μὴ φθάσας καταπιῶν. i. e. ne dum ego hanc, & dubito quid responderem, ille praecurrans devoret puerulum. Vide infra n. 49.*

32 Τὸν διερίζοντα, &c.] *Multas habuit Chrysippus argumenti formulas, quas commemorat Diogen. Laert. in vita Zenonis. Lucianus tantum quatuor meminit.*

ζοῖτα, καὶ τὸ κυρτεύοντα, καὶ ὅτι πᾶσι τῶν Ἠλέκ-
 τραν καὶ τὸ ἐγκεκαλυμμένον. Ἀγ. Τίνα τῶτον τὸ
 ἐγκεκαλυμμένον, ἢ τίνα τὸ Ἠλέκτραν λέγεις;
 Χρ. Ἠλέκτραν μὲν οὐκ εἶναι, τὸ πᾶν, τὸ Ἀγαμέμ-
 νον, ἢ τὰ αὐτὰ οἶδέ τε ἄμα, καὶ ἐκ οἶδε. παρε-
 ρώτῃ. ὅτι αὐτῇ τὸ Ὀρέξαι ἐτι αἰνῶται, οἶδε μὲν
 Ὀρέξην, ὅτι ἀδελφὸς αὐτῆς, ὅτι τὸ ἔσται. Ὀρέξην
 ἀγνοεῖ. τὸ δὲ αὐτὸ ἐγκεκαλυμμένον, καὶ πᾶν πα-
 ρεργάζειν ἀκέραιον λόγον. Ἀποκρίναι γάρ μοι, τὸ πα-
 τέρα οἶδα τὸ σεαυτῶν; Ἀγ. Ναί. Χρ. Τί ἐν, ἢ
 σοι παραστήσας τινὰ ἐγκεκαλυμμένον ἔρωμαι, τῶτον
 οἶδα; τί φήσεις; Ἀγ. Δηλαδὴ ἀγνοεῖν. Χρ.
 Ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἔσται ἢ ὁ πατήρ ὁ σὸς, ὥστε ἐ-
 τῶτον ἀγνοεῖς, δῆλον εἶ τὸ πατέρα τὸ σὸν αἰνῶν.
 Ἀγ. Οὐ μὲν ἔστιν. ἀλλ' ἀποκαλύψας αὐτὸν, εἴσομαι
 τὸ ἀλήθειαν.

18. Ὅμως δὲ ἐν τί σοι τὴ σοφίας τὸ τέλει. καὶ
 τί πράξεις πρὸς τὸ ἀκρότατον τὴ ἀρετῆς ἀφικέ-
 μεν; Χρ. Περὶ τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν ³³ κα-
 ταγενήσομαι, λέγω τὸ πλεον, ὑγίαν καὶ τὰ τοιαῦ-
 τα. πρότερον τὸ ἀνάγκη πολλὰ προπονήσαι, λεπ-
 τογράφους βιβλίοις παραθήσονται τὸ ὄψιν, καὶ ἁ-
 λια συναγείροντα, καὶ ³⁴ σολοικισμῶν ἐμπιπλά-

³³ Καταγενήσομαι] Κατὰ adauget sig-
 nificationem verbi addendo continua-
 tionem, γίνομαι sum, καταγίνομαι, diu
 sum, habito, versor.

³⁴ Σολοικισμῶν] Σολοικισμός ab An-
 tiquis Latinis vocabatur *Siribligo*. At
 Gellius de hac voce dubitat, cap. 5.
 lib. 20. & pro ea monet potius dicen-
 dum *Solacum*; improbat plane Ἑτυμ.
 μεγ. δὲ λέγειν Σολοικισμῶν καὶ Βαρβα-
 ρισμῶν. Σολοικισμός καὶ Βαρβαρισμός

δὲ λέγειν, & tamen ipse Gellius ubi
 est, lib. 1. c. 7. & H. Steph. nobis ob-
 servavit præter Autorem nostrum in locis
 aliis, Plutarchum etiam non semel tan-
 tum usurpasse. Deducitur autem vox à
 Σόλοιμοι, qui cum Attici essent, & ha-
 bitarent Solis Ciliciæ urbe, τῶν ἐν τῇ
 παρικοπῇ τῇ Ἀττικῇ γλώττει, καὶ ἐν-
 γροικίσθησαν διὰ τὸν ἐν Σόλοις οἰκισμὸν
 ut Eustath. loquitur in Dionys. de or-
 bis fito, i. e. amiserunt sermonem suum

γενον, καὶ ἀτόπων ῥημάτων. Καὶ τὸ κεφάλαιον, ὃ
 ἐμὶς γένεσθαι σοφόν, ³⁵ ἦν μὴ τρεῖς ἐφεξῆς, ³⁶ τῷ
 ἑλλέβορον πίης. Αἰ. Γενναῖά σε ταῦτα, καὶ δει-
 νῶς ἀνδρικά. τὸ δ' ³⁷ γνίφωνα εἶ, καὶ τοκογλύφον, καὶ
 ὅτι τάδε ὁρῶ σοι περσόντα, τί φῶμεν ἀνδρὸς ἡδὴ
 περσικότῳ. ³⁸ ὃ ἑλλέβορον, καὶ τελεία πρὸς ἀρε-
 τῇ; Χρ. Ναί. μόνῳ ἐν τὸ δανεῖζειν πρέποι ἀν-
 τὴν σοφῶν. ἐπεὶ γὰρ ἴδιον αὐτῷ συλλογίζεσθαι, τὸ
 δανεῖζειν δὲ καὶ λογίζεσθαι τὰς τόκους πλησίον εἶ, δι-
 καῖ δὲ συλλογίζεσθαι, μόνον ἀνὴρ ὅτι σπερδαίει κα-
 τάπερ ὁκείνο καὶ τῷτο· καὶ ὁ κόνον γε ἀπλῶς ὥσπερ
 οἱ ἄλλοι τὰς τόκους, ἀλλὰ καὶ ³⁹ τέτων ἐτέρους τόκους
 λαμβάνειν. ἢ γὰρ ἀγνοεῖς ὅτι τῶν τόκων οἱ μὲν εἰσι
 πρῶτοι τινές, οἱ δὲ δεύτεροι, κατὰπερ αὐτῶν ὁκεί-
 των ἀπόγονοι. ὁρᾷς δὲ δῆτα καὶ τὸ συλλογισμὸν, ὅ-
 τοῖα φησιν, εἰ δὲ πρῶτον τόκον λήψεται, καὶ δὲ δεύ-
 τερον, ἀλλὰ μὲν καὶ τὸ πρῶτον λήψεται, ἀρα καὶ τὸ
 δεύτερον.

19. Αἰ. Οὐκ ἔν καὶ ⁴⁰ μισθῶν περὶ τὰ αὐτὰ
 φῶμεν, ὅς σὺ λαμβάνεις ὅτι τῇ σοφίᾳ παρὰ τῶν
 ἑτέρων, καὶ δῆλον ὅτι μόνῳ ὁ σπερδαῖ· μισθὸν ὅτι
 τῇ ἀρετῇ λήψεται; Χρ. Μανθάνεις. ὃ γὰρ ἐμαυτῷ εἰ-

Atticum propter solis commorationem.
 Ἐπὶ μ. γ. dicit Σολοικίζειν περὶ σύν-
 ταξιν ἀμαρτανῶν. Βαρβαρίζειν περὶ λέ-
 ξων; atque hinc Suidas, Σολοικισμός
 ἐστὶ λόγῳ ἀκαταλλήλως συντάξις; καὶ
 ἄλλοι ἄλλοις ἄλλοις. Sed Autores negligentiam hanc differentiam
 & generaliter appellant Solæcismum
 quicquid in Sermone perperam fit.
³⁵ Ἦν μὴ τρεῖς] Suspicio legi debe-
 re τρεῖς; quod innuit etiam Bourdelo-
 us in notis suis.

³⁶ Τῷ ἑλλέβορον πίης] Quando pars

alicujus rei significatur subit Genitivus
 Accusativi locum, qui respiciat τί, aut
 ἐν; infra autem dicitur περσικότῳ τὸν
 ἑλλέβορον, n. 38.

³⁷ Γνίφωνα] Γνίφω est nomen cujus-
 dam δανειστή, Διὰ κ. hic autem sumi-
 tur κοινῶς pro δανειστήν.

³⁸ Τὸν ἑλλέβορον] Prius dixit τῷ ἑλ-
 λέβορον, n. 36.

³⁹ Ἀλλὰ καὶ τέτων] Τετέσι τόκων.

⁴⁰ Μισθῶν περὶ] Ἀντί τῷ περὶ μισ-
 θῶν. ἀναστροφή.

νεκα λαμβάνω, ἥ ὃ διδόντω αὐτῷ χάριν. ἵπε
 γάρ ἔστιν ὁ μέν τις ἐκχύτης, ὁ ὃ περιεκτικός, ἑμαν-
 τὸν μὲν ἀσκῶ ἔτι περιεκτικόν, ἥ ὃ μαθητὴν ἐκχυ-
 τήν. Αγ. Καὶ μὴν τὸναντίον ἔφης, ἥ νέον μὲν
 περιεκτικόν, σέ δὲ τὸν μόνον πλέσιον ἐκχύτην.
 Χρ. Σκώπτεις, ὡ ἔττω. ἀλλ' ὅρα μή σε ἀπολογέ-
 σω ⁴¹ ἀναποδείκτω συλλογισμῷ. Αγ. Καὶ τί δε-
 νὸν ἀπὸ ἥ βέλεις; Χρ. Ἀπορία καὶ σιωπὴ, καὶ δια-
 τραφῆναι ἥ διάνοιαν· ὁ ὃ μέλιτον, ἥν ἐθέλω, τα-
 χιστά σε ἀποδείξω λίθον. Αγ. Πῶς λίθον; ἥ
 Περσεύς ὡ βέλεις, εἶναί μοι δοκεῖς. Χρ. ⁴² Ὡς
 πως. ὁ λίθω σῶμά ἐστι; Αγ. Ναί. Χρ. Τί ὃ
 τὸ ζῶον ἐ σῶμα; Αγ. Ναί. Χρ. Σὺ ὃ Ζῶον.
 Α. Ἔοικα γυν. Χρ. Λίθω ἄρα εἶ, σῶμα ὡν.
 Αγ. Μηδαμῶς. ἀλλ' ἀνάλυσόν με πρὸς ἥ Διὰ
 καὶ ⁴³ ἐξ ὑπαρχῆς ποιήσον ἄνθρωπον. Χρ. Οὐ χα-
 λεπὸν, ἀλλ' ἐμπαλιν ἰδιᾷ ἄνθρωπον. εἰπέ γάρ μοι
 πᾶν σῶμα ζῶον; Αγ. Οὐ. Χρ. Τί ὃ λίθω
 ζῶον; Αγ. Οὐ. Χρ. Σὺ ὃ σῶμα εἶ; Αγ. Ναί.
 Χρ. Σῶμα ὃ ὦν, ζῶον εἶ; Αγ. Ναί. Χρ. Οὐ
 ἄρα λίθω εἶ, ζῶον γε ὦν.

20. Αγ. Εὐγε ἐποίησας, ὡς ἤδη με τὰ σκέλε-
 καθάπερ ἥ Νιόβης ἀπεψύχετο καὶ ⁴⁴ πάγια
 ἀλλὰ ὠνήσομαί γε σε πόσον ὑπὲρ αὐτῷ κατὰ βαλὼν
 ἔρ. Μνᾶς δώδεκα. Αγ. Λάμβανε. ἔρ. Νιόβης

41 Ἀναποδείκτω] Non ab ἀνά, sed
 ab α privandi particulâ & ἀποδείκνυ-
 μι, v interposito tantum ut impleatur
 hiatus, quod fit in ἀνόμοι, & simi-
 libus, qui nihil docere aut demonstrare
 potest, sed qui implicat magis, inferendo
 animo ἀπορίαν, & lingua σιωπὴν. qualis
 supra vocatur πλεκτάνη, n. 27. vox autem

eiusdem ingenii est, ac ἀκριτος, n. 19.
 42 Ὡς πως] Ὡς significare idem
 ac ἕως prius notavimus, n. 88. τί
 πῶς παρέλκει,

43 Ἐξ ὑπαρχῆς] Ἡ ὑφ' ἐν, ut
 nullibi legitur ἐξυπαρχῆς, ὑπ' ἀρχῆς,
 initio, denique, de novo.

44 Πάγια] Solida, fixa, ἀπὸ πύκνωσης

δ' αὐτὸν 45 εἰναι ; Ἀγ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἔτοι πάν-
 τες, ὅς ὄρας. Ἐρ. Πολλοί γε καὶ τῆς αἰμης καρτε-
 ροί, καὶ 46 τῆς δεξιότητος λόγος ἀξιοί. Ζ. Μὴ
 διάτρεβε, ἄλλον κάλει. Ἐρ. Τὸν Περιπατητικόν σε
 φημι, τὸ καλὸν τὸ πλῆσιον. ἄγε δὴ, ἀνήσασθε τὸ σω-
 ετώτατον, τὸν πάντα ὁλως ἐπισάμενον. Ἀγ. Ποῖον
 δὲ τις ὄρεται ; Ἐρ. Μέτριον, 47 ἐπεικὴς, 48 ἀρμό-
 διον τῷ βίῳ, τὸ ἢ μέγιστον, διπλῆς. Ἀγ. Πῶς
 λέγεις ; Ἐρ. Ἀλλο μὲν ὁ ἐκλοαδεν φαινόμενον,
 ἄλλο δὲ ὁ ἐντοαδεν εἶναι δοκεῖ, ὥς ἐκ πρὶν αὐτὸν
 μέμνησο τὸν μὲν ἐσωτερικόν, τὸν δὲ ἔξωτερικόν κα-
 λῶν. Ἀγ. Τί δὲ γινώσκει μάλιστα ; Ἐρ. Τρία εἶναι
 τὰ ἀγαθὰ, ἐν ψυχῇ, ἐν σώματι, ἐν τοῖς ἐκτός.
 Ἀγ. Ἀνθρώπινα φρονεῖ. πόσες δὲ ὄντι ; Ἐρ. Εἴκο-
 σι μινῶν. Ἀγ. Πολὺ λέγεις. Ἐρ. Οὐκ, ὡ μακά-
 ρε. καὶ γὰρ αὐτὸς ἔχειν π' ἀργύρεον δοκεῖ. ὥς ἐκ
 ἐν 49 φθάνοις ἀνέμενον, ἐπὶ δὲ εἴσῃ αὐτίκα μάλα
 παρ' αὐτῆς πόσον μὲν ὁ κύνωψ βιοῖ τὸν χρόνον,
 ἢ ὅσον δὲ βιάθη ἡ θάλασσα ὑπὸ τῆς ἡλίας κατα-
 λάμπεται, καὶ ὁποῖά τις ὄντι ἡ ψυχὴ τῶν ὁσρέων.
 Ἀγ. Ἡράκλειος τῆς ἀκροβολογίας. Ἐρ. Τί δὲ εἰ
 ἀκρίβεις ἄλλα πολλὰ τέτων ὁξυδερκέεσσι γυνῆς τε πε-
 ρὶ, καὶ γενέσεως, καὶ τῆς ἐν ταῖς μέτραις 50 τῶν ἐμ-

45 Εἰναι | 2 pers. pr. pass. ab
 ἰσχυρῶς, solent enim Attici verbis
 incipientibus ab α proponere : in præ-
 positum pueris, passivæ vocis, sed
 significationis ut prius sæpe
 utavimus, Dial. 18. n. 36, & 62.
 46 Τῆς δεξιότητος | Vide n. 33.
 47 Ἐπεικὴς | Vide supra, n. 72.
 48 Ἀρμόδιον | Ab ἀερον, apto, sit
 ἁρμόδιον, congruo, articulus, atque
 ἁρμόδιον, qui congruit, sicut
 se articuli.

49 Οὐκ ἂν φθάνοις ἀνέμενον |
 Reddidit interpretēs non nimis cito
 emeris, tanquam esset ἀλλὰ ἢ, qual-
 lis n. 31. felicius fortasse reddi po-
 test, non possis quin emas : in eo e-
 nim sensu invenio apud Aristophan.
 Plut. ad. 2. sc. 4. ὅτι ἂν φθάνοις τὸν
 τῶτο περὶ τὸν, quod sic reddit In-
 terpres, causam haud possitis dicere,
 quin faciat hoc.

50 Τῶν ἐμετρῶν | Ἐμετρῶν, me-

βρύων πλασινῆς; καὶ ὡς ἀνθρώπου μὲν γλασινόν,
 ἐνθ' δὲ ἔσ' γλασινόν, ἐδὲ 51 τεκταινόμενον, ἐδὲ
 52 πλωίζόμενον; Ἀγ. Πάνσεμνα φῆς, καὶ ὀνησιφό-
 ρα τὰ μαθήματα. ὥς ἐὼν ἔμαυ αὐτὸν εἰκοσιν. Ερ.
 Εἰν.

21. Τίς λοιπὸς ἡμῖν χαλαλέλειπται; ὁ Σκεπτικὸς
 ἔτ' αὖ, σὺ 53 ὁ Πυρρῆας πρῶσιδι, καὶ ἀποκηρύττει
 κατὰ τάχ' αὖ. ἦδη μὲν ὑπερρέκουν οἱ πολλοί, καὶ ἐν
 ὀλίγοις ἢ πρῶσις ἔσαι. ὁμῶς δὲ, τίς καὶ τῆτον ὠνεῖ-
 ται; Ἀγ. Ἐγωγε. ἀλλ' ἐν πρῶτον εἰπέ μοι σὺ,
 τί ἐπίστασαι; Φιλῶς. Οὐδέν. Ἀγ. Πῶς τῆτ' ἐπι-
 στα; Φι. Ὡς ἐδὲν ὅλως εἶναι μοι δοκεῖ. Ἀγ. Οὐ-
 δὲ ἡμεῖς ἄρα ἐσμὲν πινές; Φι. Οὐδὲ τῆτο οἶδα.
 Ἀγ. Οὐδ' ὅτι σὺ τίς ὢν τυγχάνεις; Φι. Πολύ-
 μᾶλλον ἐπὶ τῆτ' ἀγνοῶ. Ἀγ. Ὡς τῆς ἀπορίας.
 Τί δαί σοι τὰ σάθματα ταυτὶ βέλεται; Φι. Ζυγο-
 στατῶ ἐν αὐτοῖς τὰς λόγους, καὶ πρὸς τὸ ἴσον 54 ἀ-
 πευδύνω. καὶ ἐπειδὴν ἀκροῶμαι ὁμοίους τε καὶ ἰσοβα-
 ρεῖς ἰδῶ, τότε δὴ ἀγνοῶ τὸ ἀληθέστερον. Ἀγ. Τῶν
 ἄλλων δὲ, τί ἂν πρῶτοις ἐμμελῶ; Φι. Τὰ πᾶν-

νὸν βρύον. τὸ ἐν γαστρὶ γυναικὸς ὄν.
 Hesych. ὅπου τῷ ἴσῳ βρύειν, ὃ ὅτι αὐ-
 ξάνει.

51. Τεκταινόμενον. | Idem ac τεκταί-
 νοντα, fabricantem, fabrum.

52. Πλωίζόμενον. | Πλωίζω, πλίσσω
 καὶ πλωίζω, ὁμοίως, i. e. omnia ejus-
 dem significationis, Suid. Ετυμ. sic
 derivat. ἀπὸ τοῦ πλίσσω λόγῳ,
 ἔτις ἀπὸ τοῦ πλίσσω, πλός. ἐξ ἧς
 πλωίζω, καὶ κατ' ἐκτασίν τῷ ὁ εἰς τὸ
 αὐτὸ πλωίζω, & ejusdem significationis
 πλωίζομαι.

53. Ὁ Πυρρῆας. | Nomen Sceptici
 Philosophi quem Diogen. Laert., vo-

cat Πύρρον, qui fertur ab Agellio
 lib. 11, c. 5. his solere usum fuisse
 verbis. ἑμᾶλλον ἔτις ἔχει τὸ δαί-
 ἐκείνως, ἢ ἐδεδίκεως. ab hoc magistro
 ejus sedæ Philosophi vocabantur
 Pyrrhoni, Gr. Πυρρῆες, qui &
 ἐπικριτοὶ & ἀπορητικοὶ dicuntur
 idem Autor tradit.

54. Ἀπὸ δυνά. | Dirigo, vel ut in
 terpres redigo, proprie ratiōis. Ver-
 enim judicialis est, & ἐκ τοῦ δυνά-
 ρα fluxit ab ἐνδυνά, & ἀπὸ τοῦ
 posit. quæ adauget significationem
 supra notavimus, n. 70.

ἅπαν ἄνθρωπον 55 δραπέτιον 56 μεταδιώκειν. Ἀγ. Τί
δαί; τὸτό σοι ἀδύνατον; Φι. Ὅτι, ὦ ῥαδὲ, ἐκα-
παλαμβάνω. Ἀγ. Εἰνότως. βραδύς γδ καὶ 57 νο-
δῆς τις εἶναι δοκεῖς. ἀλλὰ τί σοι τὸ τέλος τῆς ἐπι-
στάσεως; Φι. Ἡ ἀμαθία, καὶ τὸ μήτε ἀκθεῖν μήτε
δραῖν. Ἀγ. 58 Οὐκ ἔν η̄νωρὸς ἀμα καὶ τυρλὸς εἶναι
λέγεις. Φι. Καὶ 59 ἀκρετός γε προσέτι, καὶ ἀναί-
δητος, καὶ ὅλως τὸ σκώληκος ἐδὲν διαφέρειν. Ἀγ.
Ὡς τὲν εἶ δια ταῦτα.

22. Πόσος τὸτον ἄξιον χρὴ φάναι; Ερ. Μνάς
Ἀττικῆς. Ἀγ. Λάμβανε. τί φῆς, ὦ ἔτα, ἐπι-
άμω σε; Φι. Ἀδελον. Ἀγ. Μιδαμῶς. ἐώημαι γδ,
καὶ πᾶρ γέρον κατέβαλον. Φι. 60 Ἐπέχω περὶ ἴσους,
καὶ διασκέπτομαι. Ἀγ. Καὶ μὴ ἀκολέθει μοι κατὰ
πᾶρ χρὴ ἐμὸν οἰκέτιον. Φι. Τίς οἶδεν εἰ ἀληθῆ
ταῦτα φῆς; Ἀγ. Ὁ κῆρυξ, καὶ ἡ μνά, καὶ οἱ πα-
ρόντες. Φι. Πάρεσι γδ ἡμῖν τινες; Ἀγ. Ἀλλ' ἔ-
ργω σε ἥδη ἐμβαλὼν ἐς τὸν μύλωνα, πείσω εἶναι

55 Δραπέτιον | Δραπέτης, φυγάς.
παρὰ τὸ δρατὶ τὸ ὑπερτά, καὶ μέγα τὸ
πίον (σημαίνει τὸ ἀφίσταμαι) γέροντες
δραπέτης. ὁ ἀποπταῖς, καὶ ἀποσταῖς τῆς
ὑπερτασίας ἔτυμ. μεγ.

56 Μεταδιώκειν | Μεταδιώκειν ni-
hil aliud significat, quam insequi,
quod noluit Scepticus Philosophus,
cujus dogma erat se nihil posse com-
prehendere: idē neque servum
transfugam. ex μετὰ ad, & διώκειν.
Vide n. 74. & 80.

57 Νοδῆς | Παρὰ τὸ νο σινητικόν, καὶ
τὸ δῖον τὸ πρῶτον γινώσκων. ἔτυμ. μεγ.

58 Οὐκ ἔν | Οὐκ conjunctum cum
ἐν circumflexo nusquam negat. Vide
Dial. 20. n. 73, aut aliud est ἔν, καὶ
per ἀσυνήτη.

59 Ἀκρετός καὶ ἀναίδητος | Pas-
sive originis, sed quæ hic capi de-
bent active, qui nec judicare, nec
sentire potest, ut prius συλλογισμὸς
ἀναπόδεκτος, qui non demonstrare
potest: sic apud Latinos, causa vin-
cibilis, est quæ vincere potest, telum
penetrabile quod penetrare potest.

60 Ἐπέχω περὶ ἴσους | Ἐπέχω ver-
bum ē Philosophorum Scholis de-
sumptum. Laert. de Platone, Ὁ
Πλάτων περὶ μὲν ἂν κατείχετο ἀπο-
φαίνει, τὰ δὲ ψεύδη διελέγχετο πε-
ρὶ δὲ τῶν ἀδελφῶν ἐπέχετο, i. e. Pla-
to de iis quæ comprehendebat pro-
nunciat: falsa redarguit: de in-
certis dubitat. Atque hinc est quod
Philosophi, οἱ περὶ πάντων ἐπέχο-

δεσπότης καλὰ δὲ ἢ χεῖρῳ λόγον. Φι. Ἐπέχω περὶ
 τέττε. Ἀγ. Μαὶ Δί' ἀλλ' ἤδη γε ἀπεφηνάμην. Ἐρ.
 Σὺ μὲν παῦσαι ἀντιλείνων, καὶ ἀκολούθει τὰς περὶ
 μὲν. Ὑμᾶς δ' ἐς αὖθις ἀφ' ἀκαλέμεν, ἀποκηρύ-
 ξειν γὰρ τὸς δὲ ἰδιώτας καὶ δὲ βαναύσους, καὶ δὲ ἀγο-
 ραῖς βίος μέλλομεν.

τις vocantur ἑρεκτικοί. Vide suprā
 v. 53. ut sermo autem sit integer,
 supple γνώμην, i. e. de hac re sen-
 tentiam intra animum teneo.

61 Κατὰ τὴν χεῖρῳ λόγον | Alludit
 ad Socratis χρείττω, καὶ ἥττω λό-
 γον, quem deridet Aristophanes. Νε-
 φελ. act. i. sc. i. observatio est Bour-
 delotii, quam ineptam vocat Grono-
 vius, dicitque emptiorem planè allu-
 dere ad ea quæ paulò ante venden-
 dus dixerat, se scilicet ζυγοσπεῖν τὰς
 λόγους, &c. lepidè denunciare se πεί-
 σθαι εἶναι δεισιπτότην miseriore argu-
 mentandi modo per flagra nempe.
 χεῖρῳ δὲ, ὃ κατὰ τὴν χεῖρα ἥττω.
 qui inferior est manu, vel manibus.

62. Ἰδιώτας | Ἰδιώτης, ἀγραμμά-

τος, Suidas, ab ἰδίῳ, propriū,
 suis, qui ultra quod propria mens
 sibi suggerit, nihil novit, opponitur
 Philosopho, qui multum debet libris
 & præceptoribus, & ex alieno plus
 quam suo sapit ingenio.

63 Βαναύσους | Βάναυσος κυρίως
 πᾶς τεχνίτης διαπυρρὸς ἐργαζόμενος,
 εἰρη) δὲ παρὰ τὰς βάνους αὐτῶν, καὶ
 τίς τις καμίνος καίεν, μεταβίβου
 δὲ ἡ λέξις εἰς πάντα ἀφροσύνην, Ἐ-
 τυμ. μεγ.

64 Ἀγοραῖς | Ἀγοραῖος ὁ ἐν τῇ
 ἀγορᾷ ἀναστροφόμενος ἄνθρωπος,
 Suid. i. e. Homo qui in foro us-
 satus emendi scilicet aut vendendi
 causā,

DIALOG.

DIALOG. I.

MENIPPI & MERCURII.

A Tubinam formosi illi sunt ac formosæ, Mercuri. Ducito me docetóque, urpote ¹ recens huc profectum hospitem. *M.* Haud mihi licet per otium, Menippe, quin tu istuc ipso loco dextrorsùm oculos deflecte. Illic & ² Hyacinthus est, & ³ Narcissus ille, & ⁴ Nireus, & ⁵ Achilles, & ⁶ Tyro, & Helena, & ⁷ Leda, breviter quicquid est veterum formarum. *M.* Equidem præter ossa nihil video, ⁸ calvariásque carnibus denu-
 datas, inter quæ omnia nihil fit omninò discrimi-
 nis. *M.* Atqui hæc sunt quæ Poetæ cuncti mi-
 rantur ac celebrant, ossa scilicet, quæ tu videris
 contemnere. *M.* At Helenam saltem mihi common-
 stra: nam ipse quidem haud queam dignoscere. *M.*
 Hæc calvaria Helena est. *M.* Et hujus scilicet ossis

¹ *Recens* | Id est recenter, nomen
 pro Adverbio. Virg. Sole recens
 cito.

² *Hyacinthus* | Puer fuit formos-
 simus, ab Apolline adamatus, quem
 cum ille imprudens disco necasset,
 in florem rubrum vertit, qui etiam
 vocatur *Hyacinthus*.

³ *Narcissus* | Cephisi fluminis ex
 Lyriope Nympha filius fuit admo-
 dum formosus qui cum à multis
 nymphis amaretur, & omnes su-
 perbe contemneret, tandem cum se
 in fonte conspicatus esset, sua ipsius
 forma captus contabuit, & in florem
 purpureum mutatus est.

⁴ *Nireus* | Formosissimum esse eo-

rum, qui ad Trojam venerunt, tra-
 dit. Hom. β.

⁵ *Achilles* | Pelei & Thetidis nym-
 phæ filius, robore & forma præter
 ceteros Græcos insignis.

⁶ *Tyro* | Pater fuit Didonis se-
 cundum Justinum. Vide potius qua
 annotata sunt ad Græcum textum.

⁷ *Leda* | Fuit Tyndari regia con-
 jux, cum qua Jupiter in forma cyg-
 ni concubuit, & illa duo ova pro-
 tulit, ex quorum uno nati sunt Pol-
 lux & Helena, ex altero Castor &
 Clytemnestra.

⁸ *Calvaria* | Caput mortui carne
 nudatum.

gratia mille naves ex universa Græcia actō 9 delectæ sunt impletæ, tot Græci ac barbari ceciderunt, tot urbes sunt everstæ? M. Cæterum Menippe, non vidisti mulierem hanc vivam, quod si fecisses, forsitan diceres tu quoque vitio dandum non esse pro tali muliere diu tolerare labores. 10 Alioqui si quis flores etiam arefactos marcidōsque contempletur, posteaquam coloris decus abjecerint, deformes nimium videantur. At iidem, donec florent colorēque obtinent, sunt speciosissimi. M. Proinde illud jam demiror, Mercuri, si Græci non intellexerunt, se pro re usque adeo momentanea, quæque tam facile amarcesceret, elaborare. M. Haud mihi vacat tecum Philosophari, quare delecto loco ubicunque velis prosterne temet ac recumbe. Mihi jam alia sunt reducendæ umbræ,

9 *Deligere* | Est magis idoneum ad rem agendam secernere, sed eligere refertur vel ad nostram, vel illius qui eligitur dignitatem, & dicimus *ago delectum*, & *habeo delectum*.

10 *Alioqui* | Sine «litera» scribendum esse præcipit Caper grammaticus diligentissimus, & significat interdum aliter, interdum præter-

DIALOG. 2.

SIMYLI AC POLYSTRATI.

1. **V**ENISTI tandem, & tu, Polystrate, ad nos, quos annos vixeris haud multo pauciores centum opinor. P. Nonaginta octo, Simyle. S. Sed quoniam nam triginta istos annos egisti, quibus mihi fueris superstes? Nam ipse perii te ferme septuagenarium. P. Quam suavissimè profectò, etiamsi hoc mirum tibi videbitur. S. Mirum verò, siquidem tibi per-

um senī, deinde invalido, postremò etiam orbo,
 micquam poterat esse in vita suave. P. Principio
 nil erat quod non possem, præterea pueri formosi
 amplures aderant, tum mulieres nitidissimæ, un-
 guenta, vinum mirè fragrans, postremò mensæ vel
 ficulis istis lautiores. S. Nova narras; nam ego
 plane sordidum ac parcissimum esse sciebam. P.
 qui, vir præclare, ex alienis arcis opes mihi sub-
 atebant. Tum diluculò protinus quam plurimi
 mortales ad fores meas ventitabant, simulque ex
 omni rerum genere, quæ terrarum ubivis pulcher-
 mæ reperiuntur, munera deportabantur. S. Num
 e defuncto regnum gessisti? P. Minime, verum a-
 mantes habebam innumeros. S. Non possum non
 dere, Tunc amantes, tantus ² natu quum esses,
 xque tibi dentes superessent quatuor? P. Habe-
 am, per Jovem optimates civitatis. Quumq; essem
 um senex, tum calvus sicuti vides. Præterea lip-
 ens etiam ac senio cœcutiens, postremo naribus
 mucosis, tamen cupidissimè mihi inserviebant; a-
 deo ut is felix videretur, quemcunque vel aspexis-
 sem modo. S. Num tu quoque, quemadmodum ⁴ Pha-
 on ille, Venerem aliquam è ⁵ Chio transvexisti, ut
 ob id optanti tibi illa dederit rursus ad juventam

¹ Sicula mensa | Prælauda atque
 pipara dicebatur. Unde Plato de
 Repub. lib. 3. syracusanam amice,
 mensam & siculam in opsoniis varie-
 tatem non videris approbare: ita
 desid. Erasmus Centuria ii. Chilia-
 tis ii.

² Natu | Id est *nativitate* & a-
 ble, ablativus solus in usu est, teste
 ervio.

³ Mucosis | Est Narium immu-
 nica, inde mucosus mucco plenus
 obitus.

⁴ Phaon | Trajiciendis viatoribus

de ripa in ripam victum sibi quæri-
 tavit, cumque semel Venerem nulla
 promissa mercede transvexistet, ig-
 norans quod Dea esset, ab ea Alaba-
 strum unguento plenum mercedis
 loco accepit, quo cum se perunxisset
 formosissimus omnium mortalium ap-
 paruit, atque à Sappho poetria ce-
 lesterrima adamatus est, post tan-
 quam mœchus interfectus est.

⁵ Chios | Insula est in mari Ægæo
 Lesbo vicina, quæ parvo freto ab
 Asia dividitur.

redire

redire, ac denuo formosum atque amabilem fieri
P. Haudquaquam. Quin magis, quum talis effem
qualem dixi, tum supra modum adamabar. S. E
nigmata narras? P. Atqui notissimus est hic amor
quum vulgo fit frequens, nempe erga senes orbos a
divites.

2. S. Nunc tua forma unde tibi profecta fuer
intelligo, vir egregie, nimirum ab aurea illa Vene
re. P. Verum tum non parum multas commodi
res ab amantibus tuli, Simyle, propemodum etiam
adoratus ab illis. Porro sæpius etiam quasi ⁶ *pro*
cax illis illudebam, excludens interdum nonnullos
orum. Interim illi inter sese decertabant, & in am
biendis primis apud me partibus alium alius ante
re nitebatur. S. Sed age de facultatibus tuis qui
tandem statueras? P. Palam quidem affirmabam m
unumquemque illorum relicturum hæredem. Idqu
illi cum crediderunt futurum, certatim se quisqu
obsequentiorem atque adulantiozem præbebat. Ca
terum alteras illas veras tabulas quas apud me se
vaveram, reliqui, in quibus omnes illos plorare ju
S. At postremæ illæ tabulæ quem pronunciabas
hæredem? num è cognatis quempiam? P. Non pe
Jovem, imo novitium quendam ex formosis illis
dolescentulis, natione ⁷ *Phrygem*. S. Quot annos na
tum, Polystrate? Viginti ferme. S. Jam intellig
quibus obsequiis ille te ⁸ *demeruerit*. P. Attame

⁶ *Procax* | Id est. protervus & contumeliosus. *Procar*i veteres petere dicebant. Unde *procax* impudens in petendo & lascivus sive libidinosus: & quia impudicæ mulieres ne verbis quidem turpibus & mordacibus abstinent, *procacia* contumelia dicitur, & *procax* contumeliosus & protervus.

⁷ *Phryxgis* | Vir ex *Phrygia*: Est

autem *Phrygia* regio minoris Asiae & ea est Troja provincia, cujus caput olim Ilium fuit, regia Priami. Fœmina verò dicitur *Phrygia*, Vir *O vere Phrygia*.

⁸ *Demeruerit* | Devinxerit & debene merendo obligaverit, nam *demereri*, est *meritis obligare*. Quod ut pleniori obsequio *demeruerit* amanuissimos mei. Nec cap

multò illis dignior, qui scriberetur hæres, etiam si barbarus erat ac 9 *perditus*. Quem jam ipsi etiam optimates colunt captantque. Is igitur mihi extitit hæres. Jamque 10 inter *Patricios* numeratur, subra- so mento, barbaroque cultu ac lingua. Quin eum 11 *Codro* generosorem, *Nireo* formosorem, *Ulysse* Prudentiorem esse prædicant. S. Non laboro vel potius Græciæ sit Imperator, si libet, modò ne illi potiantur hæreditate.

6 *memere* pro malefacere, ut vulgus putat: sed *commemere* mala, *memere* bona, ut vult Donat.

9 *Perditus* | Dicitur qui in omne scelus est traditus, teste Valla. Nam per in compositione aliquando capitur in malum. Juv. Sat. 8. Libera si dentur populo suffragia quis tam *perditus*, ut dubitet Senecam præferre Neroni?

10 Inter *Patricios* | *Patricii* dicuntur progenies senatorum, qui *patres* vel ab ætate vel à curæ simili- tudine appellabantur. *Plebei* autem

Patricii opponebantur.

11 *Codrus* | Atheniensium dux, cum bellum esset cum latronibus, extaretque oraculum illos posse vincere quorum dux in bello caderet, sumpta humili veste juxta hostilia castra, jurgio hostes sic laceffivit, ut incognitus necaretur. hac *Servius*. Unde hostes cognito *Codri* corpore per annulum, quem gestabat, sine prælio discesserunt. Hinc cum quempiam generosissimum significare volumus, dicimus *Codro* generosior,

DIALOG. 3.

VENERIS & CUPIDINIS.

QUID tandem rei est? *Cupido*? reliquos Deos omnes expugnasti, 2 *Jovem* ipsum, *Neptu-*

1 *Cupido* | *Martis* & *Veneris* fuit filius, quem delusi *Veteres* ingentis potentia amoris esse Deum voluerunt, ingebatur puer imberbis, cæcus, lacus, facem gestans & sagittas, quarum una cuspide auratâ vulnera- tos ad amorem, altera plumbeâ ad bellum impellit, quorum omnium

rationem pulcherrimis versibus *Pius* pontifex & *Marullus* ingeniosissime complexi sunt.

2 *Jupiter* | *Jupiter*, *Neptunus*, & *Pluto*, *Saturni* & *Opis* filii fue- runt. Verum *Jupiter* *Janonem* so- rorem suam eodem secum partu e- ditam uxorem duxit, & cum *Plu-*

Q

num

num, ³ *Apollinem*, Junonem, me denique matrem, ⁴ solâ verò *Minerva* abstines, & adversus hanc nullum habet incendium tua fax, & jaculis vacua est ⁵ *Phaetra*, tum & ipse arcu cares, neque jaculari nōsti? C. Equidem hanc metuo, mater, est enim formidabilis truculentoque aspectu, ac ferocitate quadam supra modum virili. Proinde, si quando tenso arcu petam illam, galeæ cristam quatiens expavescit me, & intremisco, & arma mihi è manibus excidunt. V. Atqui Mars an non erat hac formidabilior? Et tamen eum superatum exarmasti. C. Imò ille cupidè me recipit, atque ultrò etiam invitat. Verùm *Minerva* adductis ⁶ *superciliis* semper obser-

rone Neptunoque regnum partitus. Olympum sibi reservans habitavit. Quam insignis stupris & adulteriis fuerit, non ipse tantum, sed & reliqua gentiliū caterva, poetarum carmina personant, & numerosa ex variis mulieribus suscepta soboles docet.

³ *Apollo* | Jovis & Latonæ filius à Poetis dicitur medicinæ artis reparator, divinationis Deus, & Musarum præses.

⁴ *Minerva* | Sapientiæ, & omnium bonarum artium Dea appellatur. Hanc dicunt poetæ Jovis filiam sine Matre: cum enim Jupiter videret Junonem uxorem suam non ferentem liberos, percussio capite armatam *Minervam* emisit. Ovid. in 3 Fastorum,

An quia de capitis fertur sine matre paterni

Vertice cum clypeo profuuisse suo?

Eadem dicitur belli inventrix & princeps, hanc torvam oculis, & armis insignem, longamque hastam cum crystallino clypeo in quo erat caput *Medusæ* ferre, dicunt Poetæ. De qua re talem fingunt Poetæ fabulam,

Medusa una Gorgonum, cum à Neptuno in templo *Minervæ* stuprata esset, irata Dea, ne tantum crimen ultum maneret, crines ejus, quibus *Neptuno* placuerat, in angues vertit, deditque ut eam aspicientes in saxa verterentur. Hinc postea *Perseus* Jovis & Danaes filius, acceptis talaribus & falcato ense *Mercurii*, item scuto *Palladis*, *Medusam* unico ictu interemit. Unde *Pallas* ut terribilis hostibus videretur, Gorgonis caput in suo clypeo gestavit, Ovid.

Gorgonium crinem turpes mutavit in Hydros,

Nunc quoque, ut attonitos formidine terreat hostes,

Pellere in adverso, , quos fecit sustinet angues.

⁵ *Phaetra* | *Theca* sagittarum, inde *Cupido* *Phaetratus* dicitur.

⁶ *Superciliis* | *Cilium* est superius oculi operimentum. Inde *supercilium* infima pars frontis quæ præeminet oculo, quoniam illud multis modis animum indicat, ponitur pro gravitate, etiã & *superbia*.

Vat. Quin aliquando 7 temerè ad illam advolavi faciem propius admovens. At illa siquidem ad me accesseris inquit, per parentem Jovem, aut lanceâ transfigens, aut pedibus arripiens, & in 8 tartarâ præcipitem dans, aut ipsa te discerpens perdam. Plurima item id genus comminabatur. Ad hæc acerbis obruetur oculis, postremò & in pectore faciem quandam gestat horrendam viperis, capillorum vice, comatam. Hanc nimirum maximopere formido. Territat enim me, fugioque quoties eam aspicio.

2. V. Esto : sanè Minervam metuis ut ais, atque ejus gestamen Gorgona reformidas, idque cùm Jovis ipsius fulmen non formidaveris. Cæterùm 9 Musæ quam ob causam abs te non feriuntur, atque à tuis jaculis tutæ agunt? Num & hæ cristas quatiant ut Gorgonas prætendunt? C. Has quidem revereor mater. Sunt enim vultu pudico ac reverendo, præterea semper aliquo tenentur studio, semper cantionibus animum intentum gerunt. Quin ipse etiam non rarò illis assisto carminis suavitate delinitus. V. Mitte has, propterea quòd sint reverendæ. At 10 Diana quam quâ tandem gratia non vulneras? C. Ut brevis iter dicam, hanc ne deprehendere quidem unquam

7 Temerè | Adverbium est qualis significans stultè, inconsideratè, sine causa. Seneca in Oeta.

Nihil in propinquos temerè constitui debet.

8 post Ciceronem natì sunt temerè se ferè accepèrunt, teste Valla.

9 Tartarus | Est propriè locus infernorum.

10 Musa | Ut dicit Hesiodus ex Mnemosynâ, hoc est memoria, natæ sunt, & sunt novem, quæ nomina & inventa sic percurrit. Clio Historias invenit. Mel-

9 pomene Tragoedias. Thalia Comœdias. Euterpe Tibias. Terpsichore Psalterium. Erato Geometriam. Calliope Literas. Urania Astrologiam. Polyhymnia Rhetoriam.

10 Diana | Jovis filia ex Latona eodem partu cum Apolline nata dicitur, quæ virginitatis studio hominum consortia fugiens sylvas incolebat venationi intenta, quare cum arcu & Pharetra illam incessisse scribunt Poetæ. Virg. Illa Pharetram fert humero.

sum potis, quippe perpetuò per montes fugitantem. Ad hæc alterius cuiusdam sui Cupidinis illa tenetur cupidine. *V.* Cujus, ô gnate? *C.* Nempe venatur cervorum & hinnulorum, quos insectatur ut capiat ac jaculo figat. Ac prorsum tota rerum hujusmodi studio tenetur. *¶ Tametsi* fratrem ejus qui nimirum arcu valet & ipse, feritque eminus. *V.* Teneo, gnate. eum sæpenumero sagitta vulnerasti.

¶ Tametsi fratrem ejus | Subaudis *ferio jaculis amoris*, est enim Apophorista.

DIALOG. 4.

MERCURII & MAIÆ.

EST verò, mater, Deus quisquam in cœlo me miserior? *M.* Cave ne quid istiusmodi dixeris, Mercuri. *M.* Quid non dicam? qui quidem tantum negotiorum solus sustineam, quibus delassor in tam multa ministeria distractus? Nam mane ² protinus surgendum est mihi, etiamque verrendum ³ cœ-

¶ Maia | Atlantis ex Pleione conjugæ filia Jovi concubuit, atque ex eo peperit *Mercurium*, quam Juno præ omnibus pellicibus adamavit; ita ut *Mercurium* mox natum suis uberibus lactaverit, sicque divino lacte perfusus (licet ex mortali natus) immortalis tamen effectus est, dictusque est *Mercurius*, Deus facundiæ, mercatorum, palæstræ, furtum, nunciusque & interpretes Deorum, galero tegitur, alata fert talaria, & virgam caduceam, qua animas ut scribit *Virg.*

Pallentes, alias *sub tristitia Tarina* in istis.

² *Protinus* | Per ² adverbium est temporale, id est, *statim*: *Protinus* per ² adverbium locale, id est, *protinus*. Autor est *Caper Grammaticus*.

³ *Cœnaculum* | Locus appellatur ubi cœnamus ut Auctor est *Varro*. Sed postquam in superiori parte cœnitate cœperunt, superioris domus universa cœnacula dicta sunt. *Cœnatio* locus in ima ædium parte ad cœnam sumendam.

— ille vocat erco

maculum, ubi Dii compotant. Tum ubi curiam, in qua consultant, undique stravero, ac singula ita ut oportet composuero, Jovi necessum est assistere, ac perferendis illius mandatis toto die fursum ac deorsum curitare: Insuper quum redeo, pulverulentus adhuc, ² ambrosiam opponere cogor. Porro priusquam novitius iste pocillator advenisset, ego nectar etiam administrabam. Quodque est omnium indignissimum, soli omnium ne noctu quidem agere quietem licet, verum id quoque temporis necesse habeo defunctorum animas ad Plutonium deducere, maniumque gregi me ducem præbere, tum autem & tribunalibus assistere. Neque enim mihi sufficiebant scilicet diurna negotia, dum versor in ⁶ palæstris, dum ⁷ in concionibus ⁸ præconis vices ago, dum oratores instruo: ni hæc quoque provincia accedat, ut simul etiam umbrarum res disponam.

2. Atqui ⁹ Ledæ filii alternis inter ipsos vicibus

⁴ Ambrosiam | Pro Deorum cibo & unguento usurpant Poetæ. Nec emere, quia *Ἀμβροσία* dicitur immortalis. Martial.

Jupiter ambrosiâ satur est & nectare vivit.

Id est de nectare, Apulei, in vi. Tunc poculum nectaris quod Vinum Deor. Et capitur ambrosia etiam pro herba, quæ alio nomine artemisia dicitur.

⁵ Novitius pocillator | Id est, Ganymedes: fuit autem Ganymedes Trois regis Dardanorum filius, & ob admirandam pulchritudinem à Jove in forma aquilæ raptus, quem Juno pincernam fecit amota, Hebe Jovis filia, eo quod, dum Jovi apud Ethiopas comessanti ministraret, carentis corporis sui obscæna omnibus operis monstravit.

⁶ Palæstra | Dicitur à nocturno stato. Virg.

Corporaque agresti nudant perdura palæstra.

Capitur etiam pro loco ubi exercebantur palæstræ.

⁷ In concionibus | Concionem tria significare docet Aulus Gellius, locum suggestumque unde verba fierent. Item etiam casum populi assistentis. Item orationem ipsam quæ ad populum dicitur in concionibus, hoc est in conventu & congregatione multorum.

⁸ Mercurius præconis vices agit | Dum Jovis & majorum mandata populo ore nunciat.

⁹ Leda filii Castor & Pollux. | Cum Castor in pugna adversus Athēnienses cecidisset, Pollux suam immortalitatem cum eo communicavit, & impetravit à Jove ut alternatim viverent. Virg. in sexto. Æn.

Sic fratrem Pollux alterna morte redemit.

apud superos atque inferos agitant: mihi necesse est quotidie tum hoc, tum illud pariter agere. Deinde ¹⁰ duo illi Alcmena ac Semele miseris prognati mulieribus, oriosi in conviviis accumbunt: At ego Maia Atlantide progenitus, illis ministro scilicet. Et nunc quum recens ¹¹ Sidone à Cadmi filia reversus essem (nam ad hanc me legarat visum quid ageret puella) priusquam respirassem, & adhuc anhelum de via rursus ad Argos amandavit, visurum quid cum ¹² Danae ageretur. Rursus inde in Bœotiam profectus, inquit, obiter ¹³ Antiopam visita: aded ut planè jam pariturum me negarim. Quod si mihi licuisset, lubens profectò fecissem id quod solent ii qui terris duram serviunt servitutem. M. Missa fac ista, gnate: decet enim per omnia morem gerere parenti, quum sis juvenis: Ac nunc quò iustus es ¹⁴ Argos contende, deinde in Bœotiam: ne si cessaris, fuerisque lentior, plagas etiam auferas: nam iracundi sunt qui amant.

¹⁰ Duo illi Alcmena, &c. | id est Hercules & Bacchus, nam Hercules fuit Jovis & Alcmenæ filius. Bacchus vero Jovis ex Semele Cadmi filia.

¹¹ Sidon | oppidum est Phœnicie regionis, & apud Sidonem & Tyrum Cadmum cum Phœnice regnasse, scribit Eusebius. Cadmi filii quatuor fuere Semele, Agave, Autonoe & Ino, cum Semele Jovem concubuisse vulgatum est.

¹² Danae | Acrisii Argivorum regis filia à patre in quadam turri conclusa fuit, ob id quod in responso habuit, se manu ejus qui ex si-

lia nasceretur moriturum, ad hanc Jupiter (cum alia non pateret via) in aurem imbrem ex tegulis per impluvium in gremium ejus se cadere permisit, quæ ex eo compressa Perseum genuit.

¹³ Antiopa | Lyci Thebarum regis uxor fuit Æsopi filia, vel ut alii volunt Nyctei: Hanc Jupiter in Satyram conversus gravidam fecit, quæ Zetum & Amphionem ex eo compressu peperit.

¹⁴ Argos | Nomen est unius regionis in Græcia. Unde Græci Argivi dicti sunt, fuit & nomen aliquot oppidorum Græciæ.

DIALOG. 3.

VENERIS & CUPIDINIS.

1. **C**Upido gnate, vide quæ facis flagitia. Non jam de his loquor, quæ te impulsore mortales in terra, vel in se quisque, vel invicem alii in alios faciunt; verùm de his ago, quæ apud Superos quoque designas, qui quidem Jovem ipsum cogis ¹ varias assumere formas, in quodcunque tibi pro tempore visum fuerit, eum vertens: tum ² Lunam de cælo devocas: quin & Solem aliquoties compellis lentum apud ³ Clymenen cessare, ⁴ aurigandi munus ablitum: nam quicquid injuriæ in me matrem committis, audacter ac tanquam tutò facis. Verùm tu quidem, ô Deorum omnium confidentissime, ⁵ Rheam insuper ipsam jam anum, prætereà Deorum tam multorum parentem, eò perpulisti, ut pusionem adamer, atque in ⁶ Phrygium illum ado-

1 *Varias formas* | Nam Jupiter impatientia amoris se vertit in tauro, in aquilam, in colorem, satyrum Amphitryonem aurum, ignem, altorem, serpentem, ut scribit Ovidius in vi. Metamorph.

2 *Endymion* | Pastor fuit admodum formosus, cum in Lamio Carmonte aliquando obdormivisset, Luna deosculatus est, quæ in eo amorem exarserat, ita ut fratri regas suas agitandas dederit. Seneca in Hippolyto.

Assit obscuri dea clara mundi
Nocte deserta, nitidosque fratri
Tradidit currus aliter regendos.

3 *Clymene* | Fuit Oceani & Teios filia, & quia forma præstanti, Soli placuit, ex quo concepit Methontem & ejus sorores.

4 *Aurigor* | Rego, moderor, Valia. Hæctori aliquis fratrum ferè aurigabatur currum.

5 *Rhea* | Quæ & Cybele, & Berecynthia, & Ops dicitur, filia fuit Cali & Vesta, & Saturni fratris sui conjux; Hanc poetæ Jovis & aliorum plurium Deorum matrem dixerunt, eique quadrigam à quatuor Leonibus tractam assignaverunt, & capiti ejus turratam coronam, & sceptrum manibus addiderunt. Et cum iuiceret, sacerdotes dicti Galli, tympana tangentes & æra, præcedebant, & Corybantes armati illam ambiebant.

6 *Atys* | Puer Phrygius adamatus à matre Deorum, cum ei castitatem promississet quam non servavit, in furorem versus seipsum excastravit.

lescentulum

lescentulum depereat : ac tua jam opera insanis
 junctisque leonibus, adhibitis item Corybantibus
 (quippe qui & ipsi furore quodam sunt afflati) per
 Idam montem sursum ac deorsum oberrat, ipse qui-
 dem Aty's amore ejulans : Cæterum 7 Corybantum
 alius suum ipse cubitum ense defecat, alius demissa
 coma per montes fertur insanus, alius cornu canit
 alius tympano tonat, alius cymbalo perstrepat. Bre-
 viter, omnis undequaque Ida tumultus atque insanie
 plena est.

2. Proinde cuncta timeo : metuo ne tale quid ac-
 cidat quandoquidem te produxi, ut si quando res-
 piscat Rhea, vel potius si pergat insanire, Coryban-
 tibus imperer, ut te correptum discerpant, aut le-
 onibus objiciant. Hic me sollicitat metus, quod vi-
 deam tibi periculum imminere. C. Otioso animo
 esto, mater : si quidem leonibus etiam ipsis jam fa-
 miliaris sum factus, ita ut sæpenumero consensisse
 eorum tergis, prehensaque jubâ, equitis ritu insidens
 illos agitem. At verò illi interim mihi caudis ab-
 blandiuntur, ac manum ori insertam receperant, lam-
 buntque, deinde mihi reddunt innocuam. Porro
 Rheæ ipsi quando tandem vacaverit ut me ulciscer-
 tur, quum in Aty sit tota ? Postremò quid ego pec-
 co, quum res pulchras ut sunt offero ac demonstro ?
 Vos ne appetite res pulchras, quare his de rebus
 in me crimen conferte. Num vis ipsa tu mater
 neque tu posthac Marrem ames, neque ille te ?
 Ut es pervicax, & nulla in re non superas ! Attamen
 horum quæ dixi aliquando memineris.

7 *Corybantes* | Sacerdotes sunt | isti ac puri sunt assumpti ; Coryban-
 Cybeles, sive Rheæ, qui in sacrificiis | tes autem appellati quod inter
 maris Deorum armati saltantes ca- | tandum capita jacent.

DIALOG. 6.

DORIDIS AC GALATEÆ.

Formosum amantem, Galatea nempe ¹ Siculum istum pastorem aiunt amore tui deperire.
G. Ne ride, ² Doris: etenim qualis qualis est, Neptuno patre prognatus est. **D.** Quid tum postea, si vel Jove ipso sit progenitus, quum usque adeò agrestis atque ³ hispidus appareat, quodque omnium est deformissimum unoculus? An verò credis genus illi quicquam profuturum ad formam? **G.** Ne istuc quidem ipsum, quod hispidus est atque agrestis, ut tu vocas, illum deformat, quin virile magis est. Porro unoculus media in fronte decet etiam, quo quidem nihilò segnius cernit, quam si duo forent. **D.** Videris Galatea non amantem habere Polyphemum, sed illum potius adamare: sic eum prædicas. **G.** Non equidem illum adamo, sed tamen insignem istam vestram ⁴ insultandi opprobrandique petulantiam ferre non queo. Ac mihi nimirum invidentia quadam

¹ *Sicilia* | Regio est fertilissima, cum Italiae conjuncta, nunc mari interjeta: inde Siculus pastor dictus est Polyphemus Cyclops, cui oculus amputatus unus in fronte, qui in Sicilia pascebat oves, de cuius inusitata magnitudine, crudelitate in hospites animi, utque Ulysses eum cœcavit, Virg. in 8. Æneid. & Ovid. 14. Metam. graphicè scripserunt.

² *Doris* | Nympha est seu Dea Maris, Oceani & Tethyos filia: ponitur pro aqua interdum, veluti pleaque nomina deorum, dearumque, inventorum, pro rebus vel inventis vel quibus præfunt. ut Terent.

Sine sperare & Baccho friget Venus.

³ *Hispidus* | Propriè setosus dicitur, horrorem tamen quandam denotat, qui vel naturâ vel incuriâ accidit. Unde Polyphemus apud Ovid. in xiii.

Barba viros decet, hirtaque in corpore seta.

Et Diogenes interrogatus, cur tam prolixam barbam nutriret, ut hanc tangens, respondit, *Meminerim me esse virum.*

⁴ *Insultandi* | Præter alia, significat irridere.

^{*} *Opprobare* | Est convitiari & contumeliosè aliqua cuipiam objicere. Nunc *Opprobrium*, ignominia, dedecus.

istuc facere videmini, propterea quod ille, quum forte aliquando gregem pasceret suum, nosque è littorali specula in littore ludentes cerneret in prominentibus ⁶ *Ætnæ* pedibus, quæ videlicet inter montem & mare litrus sese in longum porrigit, vos ne aspexerit quidem : at ego omnium una visa sum formosissima, eoque unum in me ⁷ conjecerit oculum. Ea res vos ⁸ malè habet : nam argumentum est me forma præstantiorem esse, ac digniorem quæ amer : vos contra fastiditas esse. D. An istud tibi putas invidendum videri, si primum pastori, deinde lusco formosa visa sis ? quanquam quid aliud ille potuit in te probare præter candorem ? Idque, opinor, quod caseo & lacti assueverit : proinde quicquid his sit simile, id protinùs pulchrum judicat. Alioqui ubi libebit scire qua sis facie, de scopulo quopiam in aquam, si quando tranquilla steterit, despectans te ipsam contemplare : videbis aliud nil nisi ⁹ perpetuum candorem : verum is quidem non probatur, nisi rubor decus illi adjunxerit.

2. G. Atqui ego illa * immodicè candida, tamen ejusmodi habeo amantem : quum interim è vobis nulla sit, quam vel pastor, vel nauta, vel portitor aliquis miretur : cæterum Polyphemus (ut alia ne dicam) etiam canendi peritus est. D. Tace, ô Galatæ, audivimus illum canentem, quum nuper ¹⁰ prur-

⁵ *Specula* | Locus est editus & eminent, unde procul liceat videre & speculari.

⁶ *Ætna* | Mons est Siciliæ perpetuo igne incensus, qui flammam, cinerem, & favillas frequenter evomit. In hoc Cyclopes dicuntur Jovi fabricare fulmina.

⁷ *Jacere oculum in alium* | Est amoris causa & benevolentia quempiam blandè aspicere.

⁸ *Malè habere* | Est quandoque vexare & torquere : interdum ægrum

esse morbo & laborare.

⁹ *Candorem perpetuum* | bene & convenienter expressit colorem eximie album, & Galatæ dicitur quasi *lactis dea*.

* *Immodicè* | Non modicè, sed multum.

¹⁰ *Prurire* | Proprie est uri desiderio & appetitu confricandi sese. *Prurius* talis naturæ appetitus transmittitur hic, ut libidinem notet, quæ homo lasciviens in mulieris concupiscentiam ardescit,

rirer in te : Sed ô sancta Venus ! asinum rudere di-
 xisses : nam Lyre corpus simillimum erat cervino
 capiti ossibus renudato : tum cornua perinde quasi
 cubiti prominebant : iis junctis inductisque fidibus,
 quas ne collope quidem circumtorquebat, agreste
 quiddam & absonum cantillabat, quum aliquid inte-
 rim ipse voce caneret, aliud lyra succineret : ita ut
 temperare nobis nequiverimus, quin rideremus ama-
 toriam illam cantionem. Nam ¹¹ Echo ne respondere
 voluit illi balanti, quum sit adeò garrula : imò ip-
 sam puduisset, si visa fuisset stridulum illius & ridi-
 culum cantum imitari. Ad hæc gestabat in ulnis a-
 masius iste delicias suas, urfi catulum, pilis hirtum,
 ipsi non admodum dissimilem : quis autem non invi-
 deat tibi amicum istum, Galatæ ? G. Quin tu eri-
 am, Dori, tuum ipsius amicum nobis commonstra,
 qui meo sit formosior, quique doctius ac melius vel
 voce canat, vel citharâ. D. Mihi quidem nullus est
 amator, neque me hoc nomine jacto, quasi sim vehe-
 menter amabilis, veruntamen istiusmodi amicum, qua-
 lis est Polyphemus, nempe totus ¹² hircum olens, tum
 crudis victitans carnibus, & hospites, si qui appule-
 rint, devorans, tibi habeas, eumque tu mutuum ames.

¹¹ Echo | Dea est quæ claman-
 tibus respondet. Physici vocant re-
 percussionem soni ex objectu late-

rum loci cavernosi aut concavi.
¹² Hircum olens | Est fetere mo-
 re hirci.

DIALOG. 7.

PANIS & MERCURIJ.

P. *Pan.* **S**alve pater Mercuri. **M.** Salve utique & tu : Sed quomodo ego pater tuus sum ? **P.** Annon ¹ Cyllenius ille Mercurius es tu ? **M.** Atque admodum, quo pacto igitur filius meus es ? **P.** Adulterinus sum, ex amore tibi natus. **M.** Per Jovem hirci fortasse cujusdam, qui capram per adulterium cognovit. Nam meus quomodo fueris, qui & cornua habes, & nasum talem, & barbam hirtam & pedes bifidos, hircinósque prætereà, & caudam super natis ? **P.** Quæcunque in me convitiando dicis, iis tuum ipsius filium, pater, probrosum, ac turpem declaras : imò potius teipsum, qui ejusmodi generas & tales liberos procreas : ego verò extra culpam sum. **M.** Quam autem matrem tuam ais esse ? Num ignorans alicubi cum capra adulterium exercui ego ? **P.** Non cum capra ; sed tibi ipse in memoriam revoca. Num in Arcadia quandoque puellam liberam per vim stuprâris ? Quid mordendo digitum quæris, ac diu dubitas ? Icarîi filiam dico Penelopen. **M.** Quid igitur illi accidit, quod ² pro me hirco similem te peperit ? **P.** Dicam tibi quæ ex illa ipsa audivi, quando enim me in ³ Arcadiam ⁴ ablegabat,

¹ *Cyllenius* | Ita vocatur Mercurius à *Cyllens* monte Arcadiæ, ubi natus erat. Virg. *Æneid.* 8. v. 138.

Vobis Mercurius Pater est, quæro candida Maia

Cyllenes gelido conceptum vertice fudit.

² *Pro me* | i. e. Pro puero Mei simili, &c.

³ *Arcadiam* | Ita vocatur ab Ar-

cade Jovis filio, Peloponnesi regio intima, à mari undique remota, pectori & pastoribus gratissima.

⁴ *Ablegabat* | E Lacedæmone vel Spartâ patriâ Icarîi, & Penelopes, in Arcadiam breve erat iter. *Ablegabat* autem, quoniam hirtus erat & deformis. Vid. Hom. hymn. in Panæ,

O puer, inquit, mater quidem tua ego sum, Pene-
lope, ex ⁵ Sparta nata: cæterum patrem nōris ha-
bere te Deum, Mercurium illum, ⁶ Maiæ ac Jovis fili-
um. Quod si igitur cornutus ipse es, ac pedes hir-
cinos habes, ne id ægrè feras. Quando enim me-
cum rem habebat pater tuus, hirco seipsum assimu-
laverat, quo facilius lateret.

2. M. Per Jovem memini me tale quiddam face-
re. Ego igitur formosus ille, qui ob formam ac pul-
chritudinem animum elatum præ me fero, qui ad-
huc imberbis ipse sum, pater tuus vocabor? & ab
omnibus risu excipiar ob præclaram liberorum pro-
creationem? P. At verò dedecori tibi pater non
sum. Nam & musicus sum, & fistula cano, admo-
dum pleno spiritu: & Bacchus ille nihil absque me
facere quicquam potest: sed & socium & consulta-
torem fecit me, & duco ipsi chorum. Jam & ovi-
lia mea si videas, quot & per ⁷ Tegeam & per ⁸ Par-
thenium habeo, admodum delectaret te. Impero
autem & Arcadiæ toti. Nuper verò etiam Atheni-
ensibus auxilium ferens, ita præclarè rem gessi in
⁹ Marathone, ut ceu donum militare quoddam, re-

⁵ Sparta | Sparta erat Urbs Pello-
ponnesi nobilissima.

⁶ Maia | Maia Atlantis erat filia
ex Pleione nata.

At Maiam (auditis si quicquam
credimus) Atlas,

Idem Atlas genuit, Cæli qui sidera
fulcit.

Virg. *Æneid.* 8. v. 140. à Patre vo-
catur Atlantis, à Matre Pleias,

⁷ Tegeam | Tegea est urbs Arcadiæ
aque inde Pan aliquando vocatur
Tegeanus.

⁸ Parthenium | Sub hoc nomine
multa norantur loca; urbs Eubœæ,
Thraciæ, fluv. Paphlagonum, hic
autem mons Arcadiæ, qui supra Te-
geam est.

⁹ In Marathone | Marathon est
Attici agri civitas, ubi feliciter pug-

natum est ab Atheniensibus contra
Persas. Vid. Justin. lib. 2. c. 9. & He-
rodot. lib. 6. Pausan. in Attic. ait Pa-
na Philippidæ in suâ ad Lacedæmo-
nas legatione occurrisse, & in eâ pug-
nâ Atheniensibus se fore auxilio dix-
isse. Atque is fortasse erat, qui ut ipse
non multo pōst ait, τὸ εἶδ' ὅτι καὶ πλὴν
σχεδὸν ἄνθρωποι & multos barbarorum
occidit aratro, & postea evanuit;
licet Apollo rogatus quis erat, non
aliud respondebat, quam ut Echey-
laus Heros coleretur. Quod autem
ait Gilbertus Cognatus in hunc lo-
cum Pana majore quam humanâ
staturâ, inflatâ conchâ, terrorem in-
cussisse hostibus, nusquam alibi repe-
rio: lapsus fortasse memoriæ est;
nam id dicitur de Pane in Bello Gi-
ganteo.

tulerim

rulerim * antrum illud quod est sub arce. Quod si igitur Athenas veneris, cognosces quantum ibi sit nomen Panos. M. Ac dic mihi, duxistine uxorem jam? hoc enim opinor dicitant Te. P. Nequaquam pater: amator enim sum, neque cum una aliqua rem habere contentus forem. M. Capras videlicet conscendis. P. Tu quidem irrides me, at ego tamen & cum ¹⁰ Echone, & cum ¹¹ Pity rem habeo, præterea & cum omnibus Bacchi ¹² Mænadibus, atque admodum studiosè ab illis observor. M. Scis igitur quid te gratificari mihi, fili, primum omnium velim. P. Impera pater, nos autem videbimus, hæc uti fiant. M. Et accedas ad me, & prehenses licet, ¹³ patrem autem, vide ne me appellâris, quonam audiente.

* *Antrum* | Meminit hujus antri Pausanias in Rebus Atticis, idemque describit.

¹⁰ *Echone* | Echo primum erat Nympha fluvii Cephisi accola, at capta Narcissi & ipsam, & cæteras omnes spernentis amore contabuit, & in vocem evanuit, quæ quoniam à cantibus & nemoribus repercussa auditur, idèd Pani & pastoribus dicitur esse grata, & quasi Nympha adhuc esset adamari. Vid. Ovid. Metam. lib. 3. fab. 5. v. 355, &c.

¹¹ *Pity* | *Pityn* aiunt puellam fuisse à Pane simul & Borea adamatam, quæ quoniam Pani magis favebat, à Borea illisa in scopulum mortem obibat, at ne tota periret, Tellus ex eo, quod reliquum erat, arborem produxit, quam Latini appellant pinum, cujus ramos coronatus Pastorum Deus gestare amat,

¹² *Mænadibus* | Mænades Bacchi erant sacerdotes, fœminæ furore percitæ, & τῶν μαίνουσιν insanio, quia sacrificantes insaniebant, dictæ aliquando *Thyades* & *Mimallones*.

¹³ *Patrem autem* | Patrem Panos esse Mercurium affirmat Homer. in *Hymno* ad Pana, atque eo nomine ideo fuisse vocatum, quòd cùm Mercurius cæteris Deorum eum ostenderet, placebat omnibus.

Πᾶνα δὲ μιν καλεῖσθον ὅτι φρίκα πινυτο ἑταρῶσι.

Duris Samius autem, in eo libro quem de Agathocle scripsit, illum nominis aliam rationem dedisse ferunt, scilicet quod ex congressu *Omini* cum Penelope procorum natus erat.

DIALOG. 8.

JOVIS & MERCURII.

Sup. **I**llam Inachi puellam pulchram nôsti, Mercuri ?
M. Etiam, Io dicis. **J.** Non amplius puella
 illa est, sed juvenca. **M.** Monstruosum hoc. Quo-
 modo mutata est ? **J.** Zelotypiâ mota ¹ Juno trans-
 formavit ipsam. Sed & novum aliud quoddam ma-
 lum insuper excogitavit. Infelici illi bubulcum quen-
 dam multioculum, Argum nomine, custodem addi-
 dit, qui juvencam pascit, insomnis & pervigil ipse
 existens. **M.** Quid igitur nos oportet facere ? **J.**
 Devolans ² in Nemeam sylvam (illic alicubi Argus
 pascit) illum quidem interficito : ipsam verò Io per-
 elagus in Ægyptum abducens, Isim facito, & de cæ-
 tero pro Dea ab incolis habeatur, ³ Nilumque attol-
 lat, & ventos immitrat, & prætereà ^{*} navigantes
 servet.

Juno transformavit | Transfert
 ipsam Jupiter in Junonem cujus ip-
 sis erat, si rectè cecinit Ovidius;
 enim ille :

*Amicis adventum præsenferat, in-
 que nitentem*

*Aschides vultus mutaverat ille ju-
 vencam.*

² *In Nemeam sylvam* | Nemea

Regio sylvestris est in Achaia inter
 Cleonas & Phliantem, satis nobi-
 lis ob leonem quem occidit Her-
 cules.

³ *Nilumque* | Nilus fluvius Æ-
 gypti.

^{*} *Navigantes servet* | Pictores
 quis nescit ab Iside pasci ? Juv. Sat.

II, v. 28.

DIALOG 9.

APOLLINIS & VULCANI.

1. *Vul.* **V**Idistin' Apollo : Maiae infantulum illud nuper genitum, ut formosus est, & aridet omnibus, & jam quoque tale quiddam praefert, quasi in magnum aliquod bonum evasurus sit ?
A. Illumne ego infantem dicam, ô Vulcane, aut in magnum aliquod bonum evasurum, qui ipso ² Japeto antiquior est, quantum ad fraudulentiam attinet ?
V. Et quem adeò injuria afficere potuerit jam primum in lucem editus ?
A. Interroga Neptunum, ³ cujus tridentem suffuratus est : aut Marrem, nam hujus subtraxit clam è vaginâ gladium ; ut interim de me ipso non dicam, quem & arcu spoliavit, & sagittis.
V. Haecine infantulus & modò natus ille, qui vidum movebatur in cunis inter involucra ?

2. *A.* Scies, Vulcane, si modò ad te aliquando venerit. *V.* Atque venit jampridem. *A.* Quid igitur ? habesne omnia fabrilia instrumenta ? necdum quicquam illorum tibi amissum est ?
V. Omnia, Apollo. *A.* Attamen inspice diligenter. *V.* Per Jovem, forcipem non video. *A.* Sed videbis illum alicubi inter involucra in cunis infantis. *V.* Adeone aduncas manus habet, perinde ac si in ipso ventre jam rum meditatus esset furandi rationem ?

¹ *Maia infantulum* | i. e. Mercurius. Ille enim Jovis & Maiae filius, furax & fraudulentus semper audiens.

² *Ipsa Japeto antiquior* | Japetus (ut ferunt) Coeli & Terrae filius, quo neminem hominum credant Græci.

³ *Cujus tridentem* | Singulis Deorum singula insignia, Neptuno tridentem Marti framea seu gladius, Apollini arcus & Sagittæ, Jovi Sceptrum & fulmina.

A. Annon audivisti ipsum loquentem quoque jam arguta ac volubilia quædam? Atque etiam hic ministrare nobis vult. Heri autem vocato ad se Cupidine, statim illum palæstra superavit, nescio quo pacto pedes illi subtrahens. Deinde cum à cæteris laudaretur, interea Veneri furripuit cingulum, cum illa amplexata ipsum fuisset ob victoriam. Jove autem ridente, sceptrum illius sustulit, & nisi gravius fuisset, & plus ignis habuisset, ipsum quoque fulmen subtraxisset.

V. Celerem atque agilem quendam puerum mihi narras. *A.* Quin imò & musicum prætereà. *V.* Undenam hujus rei conjecturam facis? *A.* 4 Testudine mortuâ alicubi inventâ, instrumentum ex ea compactum dedit. Brachiis enim adaptatis, & jugo superinducto, deinde calamis (chordarum ansulis videlicet) infixis, fundoque infra, & quasi quodam dorso subjecto, atque inde 5 septem chordis suspensis & intentis, jucundum adedò quiddam modulatur & concinnum, ut ego quoque illi jam invideam, qui 6 jam olim personando citharam me exerceo.

4 *Testudine mortua alicubi inventa* | Sunt qui dicunt istam testudinem esse repertam juxta Nilum post diluvium, quæ, cum consumpta carne, arida esset, percussis nervis superstitibus edidit sonum, quo monitus, non ut hic traditur, sed ad ejus exemplar, lyram, quam Æpeiron vocat Lucianus, compegit Mercurius.

5 *Septem chordis, &c.* | Consentiant omnes Mercurium esse Lyræ repertorem. Vid. Horat. carm. lib. 1. Od. 10, & 21. sed de numero chordarum non idem liquet: sunt qui dicunt primo fuisse tantum tres, sunt qui quatuor. Videat cui libet Macrobi. Saturn. lib. 1. c. 19. Pol. Virg. de rerum inventoribus lib. 1. cap.

15. Diod. Sicul. lib. 1. & 5. sentit cum Luciano Hor. lib. 1. c. 15.

Tuque testudo resonare septem callida nervis.

6 *Qui tam olim personando citharam, &c.* | Si rectè hic Lucianus, erravit Torrentius, qui in Horat. Od. 21. lib. 1. sic ait, Lyrâ sibi concessâ Orpheum Apollo docuit, at postea inventâ à se citharâ, ei Lyrâ concessit. Aliquid autem interesse inter (quas multi temerè confundant) *Lyrâ* & *Citharâ* satis hinc liquet, sed quid id sit, laborat quidem ostendere Martinus in Lexico ad Vocem *Lyrâ*, at quam feliciter judicet alius, ego ab eo in hac re parum redi instructior.

4 Cæterum ipsa Maia illud quoque dicebat, quòd neque in cœlo noctu maneret, sed præ nimio agendi studio ad inferos usque descenderet, furaturus etiam scilicet inde aliquid. Alatus autem quoque est, ac virgam quandam apparavit, mirificam potestatem ac vim habentem, 7 qua animas evocat, & educit mortuos. *V.*⁸ Ego illam dedi ipsi, ut esset quasi ludicrum. *A.* Proinde & mercedem istam tibi retulit, forcipem videlicet. *V.* Rectè sanè admonuisti, quare ibo ut illum recipiam, sicubi, ut ais, inter involucra in cunis inveniri poterit.

7 *Quas animas evocat, & educit mortuos* | Καταγει non negamus significare educit, sed mallem interpretari deducit vel deorsum agit, ad mentem scilicet Virg. *Æneid.* 4. v. 242.

Tum virgam capit, hac animas ille evocat orco

Pallentes, alias sub tristia tartara mittit.

8 *Ego illam dedi ipsi* | Vulgò traditur hanc virgam ab Apolline Mercurio fuisse traditam, acceptam ab Eolus. Vid. Servium in Virg. *Æneid.* 4. v. 242.

DIALOG IO.

VULCANI & JOVIS.

1, *Vul.* **Q**uid me oportet facere, Jupiter? venio enim ita ut jussisti, securim habens acutissimam, etiam si lapides opus sit uno ictu disseccare. *J.* Rectè sanè Vulcane, sed jam impactam illam divide mihi caput in duas partes. *V.* Tentas me num prohi insaniam! Impera igitur verè quod vis tibi fieri, *J.* Dividi mihi calvariam volo; si verò non obe-

1 *Dividi mihi calvariam volo* | Nonnulli dicunt Jovem Thetidem a se compressam, quia metuit sibi ab eo, quod nasceretur, oborbuisse, fatque, ut necesse erat gravidam fa-

ctam, ad amnem Tritonem peperisse, cui si fidem habemus, opus erat, ut venter potius quàm calvaria divideretur,

dieris

dieris mihi, ¹ me experieris non nunc primum irascentem. Veruntamen ferire oportet audacter, & presenti animo, neque cunctari. Pereo enim præ doloribus, qui mihi cerebrum invertant. *V.* Vide Jupiter ne quid mali faciamus, acuta enim securis est, & non absque sanguine, neque etiam ³ ad Lucinæ morem tibi obstetricabitur. *J.* Incute modò Vulcane, audacter. Ego enim novi quid sit conducibile. *V.* Invirus quidem, sed tamen feriam. Quid enim agat aliquis te jubente?

2. Sed quid hoc? puella armata hæc est. Magnum, ô Jupiter, malum habuisti in capite. Merito igitur & iracundus fuisti, tantum intra cerebri panniculam virginem vivam nutriens, idque ⁴ armatam, nimirum castra, non caput ⁵ habuisti non advertens: Hæc verò etiam saltat, & cum armis tripudiat, clypeum concutit, ac hastam vibrat, & quasi quodam furore concitatur, quod maximum est, formosa admodum ac maturis nubilis annis brevi adedjam facta est, cœruleos quidem oculos habens. Sed tamen & huic gratiam addit galea. Quare, ô Jupiter, obstetricandi præmium hoc mihi refer, desponde mihi illam. *J.* Impossibilia petis, Vulcane, perpetuò enim virgo manere vult: ego certè, quantum in me est, nihil repugno. *V.* Hoc volebam, reli-

2 *Me experieris non nunc primum irascentem* | Iratus erat prius Vulcano Jupiter cum offensus ejus deformitate, cœlo deiecit in Lemnum insulam, de quo vide Homer. Iliad. lib. 1.

3 *Ad Lucinæ morem* | Lucina Dea quæ præest partibus, nunc Juno nunc Diana dicta: rationem nominis ab Ovidio accipe, lib. 2. Fast. p. 449.

Gratia Lucina dedit hæc tibi nomina lucus,

Aut quis principium Tu Dea lucis habes.

i. e. Lucina dicta est aut quia præest lucis sive nemoribus, aut quia ejus ope infans primum profertur in lucem.

4 *Armatam virginem* | Intellige Palladem vel Minervam, quam natam esse ferunt ex Jovis capite.

5 *Habuisti non advertens* | Græcè ἐλαήδεις ἔχων. vix melius Latine reddi potest, ad verbum autem sonat latueras, Teipsum vel Tibiipsum habens.

quum quod est, ipse curabo, ac jam simul rapiam hinc ipsam. *¶* Si tibi facile adeò hoc, facias licet, veruntamen illud scio, quod amas ea quæ tibi contingere nequeunt.

DIALOG. II.

MERCURII & APOLLINIS.

1. Mer. **Q**uid verò tristis es, Apollo? *A.* Quoniam, ô Mercuri, miser atque infelix circa amores sum. *M.* Dignum quidem mœrore hoc, sed tu quo pacto miser atque infelix es; An adhuc dolore afficit te id quod cum Daphne accidit? *A.* Nequaquam, sed amasium doleo Laconem illum Oebali filium. *M.* An mortuus est Hyacinthus? dic mihi. *A.* Atque admodum. *M.* Unde Apollo? aut quis ita ab omni amore alienus fuit, ut occideret formosum illum puerum? *A.* Meum ipsius factum hoc est. *M.* Quid igitur? insanivisti? Apollo? *A.* Non, sed infortunium quoddam invito mihi accidit. *M.* Quomodo? cupio enim audire rationem hanc.

2. *¶* Disco ludere discebat, atque ego unà cum illo ludebam. Cæterum ventorum omnium pessimè perditus Zephyrus amabat quidem longo jam tem-

1 Quod cum Daphne accidit | Daphne fugiens Apollinis amplexus versa est in laurum, de quâ vide Ovid. Metam. v. 470, &c. lib. 1.

2 Oebali filium | Hinc vocatur Oebalides ab Ovidio lib. 10. v. 196.

Laeris Oebalide prima fraudate juvenia.

3 Disco ludere discebat | Quinque apud Græcos veteres erant certa-

mina 1. *jactus disci* 2. *saltus* 3. *jaculatio*. 4. *curfus*. 5. *luctus*.

Discus autem erat, ut glossopraphus Græcus loquitur *βαρὺς λίθος*, i. e. *gravis lapis*, & formæ etiam rotundæ, quod ex Ovidio patet Metam. lib. 10. v. 183.

Tollere Tanarides orbem properabat. &c.

4 Perditus Zephyrus | Iratus hoc

porç

ore etiam ipse illum; verum neglecto eo, & contemptum istum non ferente, ego quidem, quemadmodum consueveramus, discum in altum sursum versus jaculabar, ille autem deorsum s. à Taygeto spirans, ablatum hunc in caput puero inflixit, ita ut ex ea plaga ⁶ cruor manaret affatim, & ipse puer statim moreretur. Verum ego è vestigio Zephyrum percipiebam, tortis in eum sagittis, fugientemque ad montem usque persequendo. Puero autem & tumultum extruxi ⁷ in Amyclis, quo loco discus eum prostravit, & florem ex cruore illius terram induere fecit, suavissimum illum quidem, Mercuri, atque omnium fragrantissimum, præterea ⁸ & literas quasdam habentem, quæ mortuum ipsum quasi deplorant: Num tibi igitur præter rationem mœstus fuisse videor? M. Tandè verò Apollo. Nôras enim mortalem te comparasse amasium tibi, quare dolere non debes mortuum am illo.

exit Apollo, nam alias apud Apollineos viros nullus ventorum blandior audit quam Zephyrus, adeò floribus favens, ut *maritus veris* à non nullo vocetur, & ferunt eum accepisse nomen *ἀπὸ τοῦ ζῶντος πέπειν*, quod mortuo anno vitam fert.

⁵ *A Taygeto spirans* | Taygetus mons Laconiae urbi Amyclis imminebat.

⁶ *Cruor manaret* | In florem accepit hic cruor, quem ex pueri nomine vocant *hyacinthum*, pulchrum describit Ovidius, Metam. lib.

10 v. 210. Similis quædam mutatio olim facta est ex Adonidis cruore, & Veneris lachrymis, de quibus Bion in Epitaph. Adon.

Ἀίμα δ' ἔδον τικίει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνέμασαν.

⁷ *In Amyclis* | Amyclæ urbs Peloponnesi Apollini sacra, ut & cætera Laconia.

⁸ *Et Literas quasdam* | & αἱ αἱ flos habet inscriptum, &c. Ovid. Metam. L. 10. v. 211. quæ particulæ sunt lamentantium, ut liquet ex Tragediis,

DIALOG. 12.

CUPIDINIS & JOVIS.

1. *Cup.* **A**T si quid etiam peccavi, Jupiter, ignosce mihi, puer enim admodum sum, & adhuc imprudens. *J.* Tu puer autem, Cupido, qui antiquior multo Japeto es? an quia neque barbaram habes, neque canos produxisti, propterea etiam infans putari cupis, senex & versutus adeo cum sis? *C.* Quam verò injuriâ ego ille senex affeci te, ut tu ais? cur me vincere quoque cogitas? *J.* Specta, ô Scelestè, an parva, qui me ita ludibrio habes, itaque nihil est jam quod me non effeceris, 2 *Satyrum* taurum, aurum, cygnum, aquilam, omnia hæc fecisti me. At quæ me vicissim amaret, nullam planè unquam fecisti, neque intellexi me etiam uxori propter te gratiorem fuisse, sed oportet me præstigiis uti ad illas, & meipsum abscondere; illæ autem aurum cygnum exosculantur, me vero si aspiciant, moriuntur præ formidine. *C.* Merito, neque enim ferunt, ô Jupiter, ut quæ mortales sint, aspectum tuum.

2. *J.* Quomodo igitur Apollinem 3 *Branchus* ille & *Hyacinthus* tantoperè amant? *C.* At 4 *Daphne*

1 *Antiquior multo Japeto* | Japetus Cœli & Terræ filius, Pater Promethei, Atlantis, &c. senior eo *Cupido*, quia ortus est ex Chao cum ipsa Tellure matre Cœli, ut docet nos Hesiodus in Theog. v. 116. & sequentibus.

2 *Satyrum, Taurum, &c.* | *Satyrus* factus erat Jupiter, ut comprimeret *Antiopam*; *Taurus*, ut raperet *Europam*; *Aurum*, quo facilius acciperetur in *Danae* gremium; *Cygnus*, ut rem haberet cum *Leda*; *Aquila* bis, Primò, ut *Ganyme-*

dem in Cœlos portaret; Secundò, ut *Asterien* in coturnicem versam secum abriperet. Vide Ovid. Metam. lib. x. fab. 4. & lib. vi. fab. 2. *Lucian.* Dial. inter Jovem & *Ganymedem*.

3. *Branchus ille* | *Branchus* Thebes salus erat, & habitus etiam filius Apollinis, quem dolens interfecit templo & divinitate donavit. Alex. ab Alex. cap. 2. lib. 6.

4. *At Daphne* | de *Daphne* supra ab Apolline, vide Ovid. Metam. lib. i. fab. 9. v. 452.

etiam

iam fugiebat illum, quamvis comatum, & imber-
 em. Quod si autem voles amabilis esse, neque con-
 utias ægidem, neque fulmen geras; sed quam sua-
 vissimum teipsum perhibe, utrinque demisso capillo,
 oque s. mitrâ revincto, vestem fume purpuream,
 repidas subliga auratas, ad tibiam, & ad tympana
 composito gressu incede, & videbis quod plures te
 sequentur, quam Bacchum & Mænades. *Ζ.* Apage,
 nolim equidem amabilis esse in hoc pacto, ut talem
 ne ipsum exhibeam. *C.* Proindè & amare nolis,
 nam hoc certè facile est. *Ζ.* Quin amare quidem vo-
 lo, minore autem negotio, illo potiri. Atque ob
 necnunc dimitto te,

s. *Mitra* | Tegmen capitis, ut ai-
 ut, parum virile habitum.
 6 *Mænades* | Mænades sunt me-
 res, quæ Liberum Patrem furen-

tium more semper secutæ orgia Bac-
 chi celebrabant, καὶ τὸ μαίνεται,
 i. e. à furendo vel ab insaniendo dictæ.

DIALOG 13.

ZEPHYRI & NOTI.

Mycillo Interprete.

Zeph. **N**Unquam equidem pompam magnificen-
 tiorem vidi in mari, ex quo ego sum
 spiro; tu verò an non vidisti? *Note?* *N.* Quam-
 am hanc dicis? *Zephyre* pompam? aut quinam
 ant qui illam duxerunt? *Z.* Suavissimo spectaculo

Note | *Notus* Ventus Meridiona-
 à *Notus*, humor, quia plerum-
 e secum fert pluvias.
 à *Zephyre* | *Zephyrus* Ventus Oc-
 cidentalis ἀπὸ τοῦ ζέφου ἔπρευ, ut vo-
 lunt; hic enim plerumque Verno
 tempore, ubi reviviscunt plantæ om-
 nes, ideoque vocatur *veris maris*.

caruisti.

caruisti, & quale non facile aliud unquam videris.
 N. Juxta ³ rubrum mare occupatus fui, afflavi autem
 & partem ⁴ Indiæ nonnullam, quantum videlicet e-
 jus terræ mari adjacet, proinde nihil eorum, quæ tu
 dicis, novi. Ζ. Quid, ⁵ Sidonium illum Agenorem
 vidisti? N. Etiam Europæ patrem scilicet; quid
 tum? Ζ. De illa ipsa narrabo tibi. N. Num quod
⁶ Jupiter jam olim amare cœpit puellam? Nam hoc
 etiam pridem scivi. Ζ. Igitur quod ad amorem ar-
 tiner nōsti; quæ verò postea consecuta sunt, ea nunc
 audi.

2. Descenderat Europa ad littus ludendi gratiā,
 assumptis secum æqualibus suis, Jupiter autem in for-
 mam tauri assumulatus ludebat unā cum ipsis, pul-
 cherrimus tum apparens: nam & candidus erat, ut
 nihil suprā, & cornua habebat reflexa pulchrè, vul-
 tūque præ se ferebat admodum mansuerum, & pla-
 cidum. Saltabat igitur & ipse in litore, & mugie-
 bat suavissimè, ita ut Europa etiam conscendere ip-
 sum jam sustineret; cæterum ubi hoc factum est, ci-
 tato cursu Jupiter quidem unā cum illa in mare pro-
 rupit, atque ibi, uti inciderat, narabat. Illa verò
 admodum perculsa animo ex hac re, sinistra appre-
 hendit, ac tenuit cornua, ut ne delaberetur, alterā
 autem manu diffluentem vento vestem continebat.
 N. Dulce hoc spectaculum, Zephyre, vidisti, & a-

³ Rubrum mare | Non vult fretum
 illud quod Africam ab Asia separat,
 sed mare in quod sinus ille Arabicus
 & Persicus simul confluunt. Unde
 autem hoc nomen contraxit inter
 Autores non convenit. Videantur
 Commentar. Helli in Dionysii pe-
 riegesin.

⁴ Partem India | Indiam prope
 esse mare rubrum ostendit Dionysius
 v. 37, & 38, eam scilicet quæ

est intra Gangem. Indus etiam fluvius,
 à quo India, decurrit in mare
 rubrum.

⁵ Sidonium | Ab urbe Sidone, quæ
 in Phœnicia est ad oram orientalem
 maris mediterranei quod in eo loco
 vocatur mare Syriacum.

⁶ Jupiter jam olim amare | Jovis
 amorem & Europa raptum pulchre
 describit Ovid, m. 2. f. 13.

matorium, natantem videlicet Jovem, & ferentem
secum amores suos.

3. *Ζ*. At verò quæ consecuta sunt suaviora multò,
Nore. Nam & mare statim compositis fluctibus qui-
erum fuit, & tranquillitate ultrò attractâ, placi-
dum ac planum seipsum præbuit. Nos autem om-
nes silentium agentes, nihil aliud quam spectatore
eorum quæ fiebant, quasi quidam comites
sequebamur. Cupidines verò juxta volitantes pau-
lùm supra mare, ita ut interim summis pedibus con-
tingerent aquam, accensas ferentes faces 7 Hyme-
num cantabant. 8 Nereides autem emersæ undis,
delphinum tergis insidentes obequitabant applauden-
tes, seminudæ pleræque, præterea & 9 Tritonum
genus, & si quid aliud marinorum aspectu metuen-
dum non est, omnia illa circum puellam quasi cho-
ream ducebant. Nam ipse quidem 10 Neptunus con-
scenso curru, & quasi pronubus incedens, unâ cum
Amphitrite lætus præibat, veluti viam aperiens
natanti fratri.

4. Suprà omnes autem Venerem duo Tritones ve-

7 *Hymenæum* | i. e. Carmen nup-
tiale, in quo sæpe dicitur, ut in illo
Satulli, n. 62.

8 *Hymen Hymenæe Io, Io Hymen*
Hymenæe.

9 *Nereides* | *Nerei* filia, de qui-
bus vid. quæ dicta in Dial. Galen.

10 *Panop* n. 1 quicquid autem de
canunt Poetæ, *Nereis* revera non
aliud est, quam animal marinum,
mod.

*Definit in piscem, mulier formosa su-
perne*

alia nonnunquam in littore visa fu-
erant mortua, unum etiam & alte-
rum inter fluctus natantia. Vid. Plin.
9. c. 5. Alex ab Alex. lib. 3.

8. Verder, Imag. Deor. p. 164.

9 *Tritonum genus* | *Tritonum ge-*
nus non multum ab simile erat *Ne-*
reidum generi, eo excepto, quod
sexus fecit, cum enim Nereides, sub
forma virili semper apparuerunt. Qua-
les autem fuerunt capite, capillis,
oculis, ore, naso, necnon & cæteris
corporis partibus ostendit in Bæoticis
Pausanias. videantur etiam de iis
suprà dicti Autores Plin. &c. è concha
aliquando auditi fuerunt sonum edere.
Atque inde opinor est, quod dicti
sunt esse à buccinis Neptuno.

10 *Neptunus* | *Neptunus* filius Sa-
turni, frater Jovis, Deus qui maris
præest.

11 *Amphitrite* | Uxor *Neptuni*.

T

hebant

146 *Æaci, Protefilai, Menelai, & Paridis.*

hebant in concha recubantem, ac flores omnis generis aspergentem sponsæ. Atque hæc à ¹² Phœnicia usque in ¹³ Cretam fiebant. Postquam autem in insulam ascendit, ipse quidem taurus non amplius apparebat. Jupiter autem apprehensam manu Europam in antrum ¹⁴ Dictæum abduxit, erubescentem, atque oculos demittentem, intelligebat enim jam obquam rem ita duceretur. Nos autem incumbentes mari, alius aliam illius partem fluctibus agitabamus. N. O beatum Zephyre te, qui istæc videris, ego verò interea ¹⁵ Gryphas, & elephantos & nigros homines aspiciebam.

¹² Phœnicia | Regio Asiæ, pars Syriæ, quæ ab occidente habet mare Mediterraneum.

¹³ Cretam | Creta Insula in mari Mediterraneo, nunc Candia vocata.

¹⁴ Dictæum | A dictæ Monte in Greca patria Jovis, inde enim, ut

perhibent, dicta est Creta, quod Jovis ibi Cretus.

¹⁵ Gryphas, & Elephantos, &c. Inveniuntur non solum Elephantos apud Indos, quod satis notum, sed & Gryphas. Teste Johnstono p. 151 apud quem etiam videas eorum imagines.

DIALOG. 5.

ÆACI, PROTESILAI, MENELAI, & PARIDIS.

Micyllo Interprete.

L. Æac. **Q**Uamobrem ¹ Protefilæ in ² Helenam irruens stranguis illam? *Pr.* Quia hæc

¹ Protefilæ | Unus è Græcis duobus Protefilæ, qui in uxore recuperanda comitari sunt Menelaum; primus autem omnium in terram Phrygiam è nave insiliens primus interit. Vid. Hom. Il. 2, v. 305.

&c. Ovid. Metam. lib. 9. fab. v. 67. & Epist. Laod. v. 93.

² In Helenam | Helena uxor Menelai à Paride rapta, unde origo belli Trojani.

3 *Æace*, imperfectâ quidem domo relicta, & vidua 4 uxore, quam nuper duxi, redditâ; mortuus sum. *Æ.* Accusa igitur 5 Menelaum, qui vos omnes pro tali conjuge recuperandâ contra 6 Trojam duxit. *Pr.* Bene dicis, mihi accusandum est illum. *M.* Nequaquam me, sed multò justius 7 Paridem, qui hospiti mihi uxorem contra omne jus eripuit. Hic enim non modò abs te, verùm ab omnibus tum Græcis, tum barbaris meritò strangulari debebat, ut qui tam multis mortis causâ extiterit. *Pr.* Melius hoc.

2. Poinde malè nominate Pari, nunquam te dimittam à manibus. *P.* Injuriam adeonum facis, Protefilæ, idque eò magis, quòd eandem tecum artem exerceo; nam & amorì etiam deditus ipse sum, & ab eodem Deo quasi vinctus teneor. Nòsti autem, quòd quædam sunt quæ invitis nobis geruntur, & nescio quis Deus nos ducit quocunque ipsi placet, atque impossibile est illi repugnare.

Pr. Rectè dicis: Utinam igitur 8 Cupidinem ipsum hic comprehendere mihi liceat. *Æ.* At ego etiam pro Cupidine tibi respondebo quæ iusta videntur. Sic enim ille dicet, sese quidem Paridi fuisse fortaffis causam amandi; sed mortis causam tibi fuisse neminem alium quam teipsum, Protefilæ,

3 *Æace* | *Æacus* unus è tribus infernis iudicibus, qui præerat univ-
ersis Europensis. Cæteri duo *Rhæ-
amanthus* & *Minos*, de quorum
prima institutione, & singulorum
venerunt, Vid. Platon. *Gorgiam.* non
procul à fine, de insignibus, Hom. *O-*
dysseam. necnon & *Charitiam* de
imagibus Deorum.

4 *Uxore* | *Laodamia*, scilicet quam
vehementer amavit.

5 *Menelaus* | *Menelaus* filius
Atrei frater *Agamemnonis*, cui soli
multa *Helenæ* prociis eam dare

visum est Tyodareo patri. Vid. A-
pollodor. lib. 3.

6 *Trojam* | *Troia* urbs Phrygiæ ne-
mini non nota.

7 *Paridem* | *Paris* Priami ex He-
cubâ filius, iudex inter Deas de po-
mo aureo, cui inscriptum, *polehriori*
dabitur: ei, quod sibi favebat in sen-
tentia ferenda, pollicita erat *Venus*
Helenam mulierum formosissimam,
& in raptu etiam adjuvit. Vid. de ea
re Hygin. fab. 92.

8 *Cupidinem* | *Cupido* filius Vene-
ris, conciliator amoris.

qui clam uxore nuper ductâ, postquam appropin-
quabatis Troadi, ita omni contempto periculo, &
velut desperatus 9 antè reliquos omnes in litus exi-
luisti, gloriæ nimirum cupidus, propter quam &
primus in egressu Navium occisus fuisti. *Pr.* Pro-
indè & ego pro meipso tibi, *Æace*, respondebo mul-
tò justiora quam tu. Neque ego mihi horum causa
fui; sed fatum, & quod jam indè ab initio ita præ-
destinatum fuerat. *Æ.* Probe: quid ergo istos ac-
cusas?

9 *Ante reliquos omnes in litus exilui* | Capius scilicet fraude Ulyssis, qui primus ut alliceret alios è nave profuit, at memor oraculi, quod mortem minatum est ei, quicunque è Græcis primus tetigerit Phrygium solum, solum non teti-

git, sed projecto prius clypeo in eum stetit. Vid. Aufon. in Epitaph. Protesilai Eustathius autem ait male eum sic perire, ἵππερ καὶ πλοῦς τὰς βλάπην τὰς Ἀχαιῶν, i. e. quam videre Græcos attonitos.

DIALOG. 15.

PLUTONIS & PROTESILAI.

Micyllo Interprete.

Pro. **O** Domine, ô rex, ô 1 noster Jupiter, &
tu 2 Cereris filia, ne despiciate preces
amatorias. *Pl.* Tu vero quid precaris à nobis,
aut quis denique es? *Pr.* Equidem 3 Protesilaus sum.

1 *Noster Jupiter* | Intelligit Plutonium, quem, quia summus est apud inferos, ut *Jupiter* in cœlis, eodem nomine appellat. Virg. *Æneid.* 4. v. 638. *Jupiter Stygius*. Hom.

2 *Καταχθονίαν*

3 *Cereris filia* | i. e. Proserpina,

Plutonis uxor, quam, ut ne marito sit minor titulis, Claudianus vocat *profundam Junonem*. Sic enim habet liber meus, non *infernam*, ut alii tradunt.

3 *Protesilaus filius Iphicli*, &c. Sic perhibetur esse apud Homerum

filius

filii 4 Iphicli, patriâ 5 Phylacensis, qui cùm reli-
quis Græcis in expeditione ad Trojam profectus, ac
primus omnium contra Ilium pugnando occisus sum.
Precor autem ut dimissus hinc modicum temporis in
vitam denuò redire permittar. *Pl.* Hunc amorem,
Protefilæ, omnes mortui amant: sed nullus tamen
ipsorum potitur eo. *Pr.* At non vitam, ô Pluto, tan-
to perè amo, verùm equidem 6 uxorem, quam nu-
per ductam domi reliqui, atque in bellum navigan-
do profectus sum, deinde infelix in egressu Navium
7 ab Hectore occisus sum. Amor itaque iste uxoris
non mediocriter me, ô domine, enecat: voloque,
si vel paululùm ab ipsa conspectus fuero, rursus huc
descendere. *Pl.* Non bibisti, Protefilæ, 8 aquam
Lethæam? *Pr.* Bibi equidem, sed hæc res præva-
luit pondere. *Pl.* Exspecta igitur: advenit enim &

Iliad β. v. 205 & sequi sed non
ita convenit de maire, Eustathius
ait eum fuisse ex Astyoche, Hy-
ginus ex Diomede, & primum vo-
catum fuisse Iolaum; nomen autem
Protefilai postea ex eventu fuisse in-
ditum, in hanc sententiam forsan
adductus, quod Protefilao & Iolao
erat Pater ejusdem nominis, viros
autem fuisse diversos satis ex hoc
constat quod Protefilao mortuus est
juvenis, Iolaus autem vixit ad de-
crepitam senectutem, & Herculis
precibus juvenili ætati fuit restitu-
tus. Vid. Eustathium in Hom. loco
supradicto. Hygin. fab. 103. Ovid.
Metam. lib. 9. v. 398. & sequi.

4 Iphicli | Iphiclus rex erat Phy-
lades ejusdem nominis ac frater Her-
culis, sed non vir idem. Hic enim
filius erat Amphitryonis, ille Phy-
laci, hic è Thebis, ille è Phylace.

4 Phylacensis | A Phylace (ut in
suis in Pindarus Commentariis tra-
dit Benedictus) Phthiotidis urbe,
non procul à Thebis, patria Iphi-
cli. Eustathius in Homer. Iliad, β.

v 207. conditam esse ait à Phyla-
co hujus Iphicli proavo.

6 Uxorem | Laodamiam intelligit;
cujus Epistola ad Maritum Protefi-
laum est apud Ovidium, 13.

7 Ab Hectore occisus | Homer.
Iliad 2. v. 208. tantum dicit,

--- τὸν δ' ἔκτανε Δαρδανὸς ἀνὴρ.
quod nonnulli volunt esse nomen pro-
prium, quod sæpe accidit esse idem
ac gentile, ut multis exemplis do-
cet Eustathius. Alii aiunt hunc Dar-
danum virum fuisse Æneam, alii
Achatem Æneæ socium. Hectorem
autem si voluit Homerus, dixisset
potius.

--- τὸν δ' ἔκτανε Λαοδάμου θυγάτηρ
aut Δαρδανὸς θυγάτηρ. Cum Lucia-
no autem sentit Hyginus fab. 103.
sentit & Ovid lib. 12. Metam. v. 67.

--- Hectorea primus fataliter hasta
Protefilas cadis

8 Aquam Lethæam | quâ potâ so-
let oblivio sequi eorum omnium, quæ
in Vitâ accidebant. Vid. Virg. Æneid.
l. 6, v. 705. & sequi.

illa, quandoque, neque nunc opus quicquam erit iterum ascendere te. *Pr.* Sed moram hanc, ô Plute, ferre nequeo, 9 Amâsti autem tu quoque aliquando, ac nôsti qualis res sit amor.

2. *Pl.* Et quid adeò juvabit te unum diem reviviscere, deinde autem paulò post eadem hæc lugere? *Pr.* Spero me etiam illam adducturum esse, ut huc ad vos sequatur me: quare pro uno mortuo paulò post duos recipies. *Pl.* Haud fas est ista fieri, neque etiam simile unquam factum est. *Pr.* At ego in memoriam tibi revocabo, Pluto, nam¹⁰ Orpheo ob ipsam hanc causam Eurydicen uxorem reddidistis, &¹¹ cognatam meam Alcestin emisistis, ¹² Herculi gratificantes. *Pl.* Optâris autem cum ista nuda atque deformi calvariâ, formosæ illi sponsæ tuæ in conspectum venire? quo pacto autem illa etiam aspiciat te, quæ ne dignoscere quidem amplius te poterit? terrebitur enim sat scio atque aufugiet, ruque frustrâ tantum iter exantlaveris. *Proserpina.* Proinde mi vir, tu isti quoque rei medicinam aliquam adhibe, ac Mercurium jube, ut postquam ad lucem pervenerit Protefilaus, contactum

9 *Amâsti autem tu quoque* | *Proserpinam* scilicet, quam flores legentem in monte *Ætnâ*, cum sibi à matre dari sperare non potuit, rapuit. Historiam habes apud *Hyginum*, fab. 146. *Apollod.* lib. 1. c. 5. quam etiam tangit *Ovid.* *Metam.* lib. 5. fab. 8. v. 470. & sequ.

10 *Orpheo* | *Eurydice* nuper nupta *Orpheo*, ut *Ovidius* habet, dum vagatur cum *Nymphis*; ut *Hyginus* & *Virgilius*, dum *Aristæum* adulterum pastorem fugit, morsâ, à serpente interiit: cujus absentiam cum ferre non potuit superstes maritus, descendit ad inferos, ut repeteret, & recepit ea conditione, ut ante quam domum suam perduxerat, eam

ne respiceret. Vid! *Apollodorus*, lib. 1. c. 3. *Hygin.* fab. 164. *Ovid.* *Metam.* lib. 10. fab. 1. *Virgil.* *Georg.* lib. 4. v. 457.

11 *Cognatum meam Alcestin* | *Alcestitis* uxor erat *Admeti*, cujus cum in fati erat, ut aut ipse moreretur, aut vice sui è suis aliquis; patre & matre nolente, *Alcestitis* uxor sponte se morti obtulit, & postea ab inferis *Herculis* beneficio revocata fuit. Vid. *Apollod.* lib. 1. c. 9, Sect. 15. *Hygin.* fab. 51.

12 *Gratificantes Herculi* | *Apollo-* dorus loco supra notato esse dicit, qui *Herculem* prius cum *Platone* pugnasse aiunt, gratificatus est igitur *Herculi* ingratis.

virgâ,

Diogenis & Herculis.

151

Virgâ, mox in adolescentem formosum convertat illum, qualis videlicet antea fuit cum ex sponsæ thalamo prodiret. *Plu.* Quoniam ¹³ Proserpina, & tibi hoc videtur, age perductum hunc iterum ad superos, Mercuri, sponsum facito. Tu verò memineris ¹⁴ non amplius quam unum diem tibi permissum esse.

¹³ Quoniam Proserpina, &c. | illa etiam autor fuit Alcestis reditus, ut tradit Apollodorus in *Ktup avéropu-Is*, i. e. *Proserpina remisit*.

¹⁴ Non amplius quam unum diem | fuisset, nam uxor viso marito sta-

tim præ gaudio in amplexibus ejus moriebatur, ut Servius habet in *Vir. Æneid. lib. 6. v. 447.* Hyginus aliter narrat historiam fab. 103 & 104;

DIALOG. 16.

DIOGENIS & HERCULIS.

P. Virunio Interprete.

1. *Diog.* **N**Unquid Hercules hic est? haud quisquam meherculè alius; ¹ arcus, clava, pellis leonina, magnitudo ipsa, totus denique Hercules est. E vita igitur decessit, ² qui Jovis erat filius? dic quæso, ô victorioso, mortuûsne es? ego enim cum terræ superessem, tibi haud secus quam Deo sacrificavi. *H.* Rectè quippe sacrificasti. ³ Her-

¹ Arcus, clava, leonina pellis | Insignia Herculis, habuit & alia, ensera aureum thoracem & peplum, enseni ei dedit Mercurius, arcum & sagittas Apollo, aureum thoracem Vulcanus, & Minerva peplum, clavam in Nemeæa sylva cæsum sibi comparavit, & occiso Leone pelle se induit. Vid. Apollodorus, l. 2, c. 3, f. 11.

² Qui Jovis erat filius | Herculem fuisse Jovis filium ex Alcmena Amphitryonis uxore docet Apollodorus lib. 2, c. 4. sect. 8.

³ Hercules una cum Diis | De Herculis Apotheosi sive migratione ad Deos, vide Quid. Metam. lib. 9. fab. 4.

cules

cules enim ipse in cœlo unâ cum diis immortalibus consistit, 4 Heben apud se habens cruribus formosissimam. Ego verò qui te alloquor, illius sum umbra. *D.* Quidnam dicis amabo? umbra ipsius Dei fieri enim potest, alterâ eundem ex parte Deum esse? alterâ vita decessisse? *H.* Utrique, ille enim nequaquam mortuus est, sed ego duntaxat, qui imago ipsius sum. *D.* Intellego rem; te virum pro viro, Plutoni pro se dedit, & tu nuuc pro illo mortuus es. *H.* Sic res se habet. *D.* Quo pacto igitur, callidissimus cum sit 6 Æacus, te nequaquam illum esse non novit, sed admisit tanquam supposititium Herculem? *H.* Quoniam ille ipse esse videor. *D.* Vera autemas: nam ita persimilis, ut si ille ipse sis. Caveas igitur ne contra sit: ut tu quidem Hercules existas, imago verò apud Deos immortales Heben in uxorem duxerit.

H. Audax nimium es atque loquax: & nisi à scommatibus, quæ in me jadis, abstinueris, senties quamprimùm qualis Dei imago sim; arcus enim nudus atque paratus. *D.* Cur autem de cætero te timeam, quum semel mortuus sis? Sed per tuum Herculem dic quæso, dum ille vivebat, erasne una cum ipso, & tunc imago existens? aut unus quidem eratis in vita? Posteaquam autem è vita decessistis, se-

4 Heben | *H* be filia Jovis & Junonis. *Homer. Odvæ* lib. II. *Apolodor.* lib. I c. 3 f. I. Latinis vocata *Juventus*, *Hygin* fab. I. ministrabat Diis potantibus pocula, *Homer.* *Iliad.* 4. v. 2. à Romanis pingebatur quasi esset pulcherrima adolescentula, Vestibus variis coloribus ornata, floreis sertis redimita, & manu altera poculum tenens. *Chartar. de imaginibus Deorum.*

5 Plutoni | *Pluto* Saturni filius dictus ab antiquis Deus esse inferorum, imago ejus homo terribilis

in folio sulphureo sedens, sceptrum regni in manu tenens dextra, sinistra animam constringens cui tricipitem Cerberum sub pedibus collocabant. Plura videas apud *Albriqum de imaginibus Deorum.*

6 Æacus | *Æacus* unus erat è tribus infernis iudicibus qui umbris præerat, quæ ex Europâ venerunt ad *Veritatis agrum*, ita enim forum iudiciale apud inferos vocabatur. *Vid. Chartar. de Imagin. Deorum.*

parati; ille quidem ad Deos immortales avolavit,
tu verò umbra, ut dignum videtur, ad inferos adve-
nisti? *H.* Et si fas equidem foret nequaquam respon-
dere viro sophisticè percunctanti; attamen aures
ad hoc quoque porrigas. Quicquid enim ⁷ Amphitryonis in Hercule erat, idipsum morte affectum est,
quod nempe ego sum (ut dixi) totum; quod au-
tem ex Jove erat, cum diis immortalibus conversa-
tur. *D.* Perspicuè nunc intelligo; autumas in eadem
vice ⁸ Alcmenam duos peperisse Hercules: unum
quidem ex Amphitryone, alterum verò ex summo
Jove: ex quo factum est, ut gemini unius matris
utero lateretis.

3. *H.* Nequaquam, ô insane: idem profectò ipsi
eramus ambo. *D.* Neque adhuc ad intelligendum
id facile est, duos Hercules in unum esse compositos,
nisi quis diceret vos, tanquam ⁹ Hippocentaurum,
in unum fuisse copulatos: hominem videlicet &
Deum. *H.* Annôn & homines eodem pacto ex du-
obus componi tibi videntur, animo videlicet & cor-
pore? Unde quid prohibet animum quidem ipsum
ex summo Jove natum adesse cœlo, me verò mor-
talem ad inferos venisse? *D.* Utique eleganter hæc
differuisses, ô optime Amphitryoniade, si corpus hac
tempestate esses: sed incorporea es imago: itaque
periculum est, triplicem te jam fecisse Herculem.
H. Quonam modo triplicem? *D.* Hoc quidem mo-
do: nam si unus in cœlo existit, tu verò apud nos
imago; corpus autem in ¹⁰ Oeta jam in pulverem

⁷ Amphitryonis | Amphitryo erat semine peperit Herculem.

princeps Thebanus, Alcmenæ ma-
ritus.

⁸ Alcmenam | Alcmena filia fuit
Electryonis, nupta Amphitryoni, sed
quæ aliquando pro Amphitryone sub
divina forma admisit Jovem, ex cujus

⁹ Hippocentaurum | Hippocentaurus
monstrum est biforme, cujus pars
superior refert hominem, inferior
equum.

¹⁰ In Oeta | Oeta Mons est The-
salie, inclutus ob mortem Herculis;

versum, hæc tria jam sunt. Animadvertas igitur
velim, quem tertium corpori esse intelligas patrem.
H. Audax es, atque sophista : sed quod nomen tibi
est? *D.* Diogenis ¹¹ Sinopei imago : ipse autem, per
Jovem, minimè cum diis immortalibus ; sed cum mor-
tuum optimis conversor, ¹² Homerum atque hujusce
modi fabulas deridens.

ibi enim impatiens flammæ, quam
carni & ossibus intulit venenatum
Nessi sanguine indusum, consensu
rogo mitiore igne extinxit. Vid.
Ovid. Metam. lib. 9 fab. 2.

¹¹ *Sinopei* | Dicitur erat Diogenes

Sinopeus sive *Sinopensis*, à *Sinope* urbe
Ponti, unde ortus erat.

¹² *Homerum* | Quæ hic Homer-
deridet Diogenes, invenias *Odyss.* lib.

¹¹. ubi describit Ulyssis descensum
ad inferos,

DIALOG. 17.

GALENE & PANOPE.

1. Pan. **V**idistine, ¹ Galene, heri quid fecerit Eris
ad cœnam in ² Thessalia, quod non
ipsa ad convivium invitata fuerit? *G.* Non conviva-
ta sum ego vobiscum, nam me Neptunus jussit
tranquillum interea, Panope, servare pelagus. Sed
quid fecit Eris, cum præsens non esset? *P.* Theri-
ac Peleus concesserant intrò in thalamum ab ³ Am-
phitrite ac Neptuno deducti. Intereà autem Eris
clam omnibus (id quod facile illi tum fuit, cum ali-
biberent, nonnulli applauderent, vel Apollini citha-

¹ *Galene & Panope* | Nymphæ
erant marinæ, *Nereides* dictæ, à pa-
tre *Nereo*. Multa earum nomina
habes, apud Homer. *Iliad.* α. v. 40.
&c. plura apud *Hesiod.* *Theogon.*
v. 22, &c.

² *In Thessalia* | *Thessalia* Græciæ
regio maritima, ideoq; aptior nuptiis
Thetidos & Pelei, Deæ Marinæ,
Thessali Principis.

³ *Amphitrite* | Una *Nereidum*, se-
& uxor *Neptuni*.

ram personanti, vel musis ore modulantibus animum
adhibendo) projecit in convivium pomum quoddam
perpulchrum, totum aureum, Galene, cui erat in-
scriptum *Formosa accipiat*. Dum autem hoc, tan-
quam ex composito volvitur, pervenit eò loci, ubi
Juno, & Venus, & Minerva accumbebant. Et post-
quam Mercurius, eo sublato, inscripta legit; nos
quidem Nereides conticuimus, quid enim agendum
erat illis præsentibus? illæ verò inter se contende-
bant, ac quælibet suum illud esse volebat, ac nisi Ju-
piter ipsas diremisset, ad manus usque res profecis-
set.

2. Verùm ille, ipse quidem judicium hac de re
non feram, inquit, tametsi illæ ipsum judicare vel-
lent; sed in 4 Idam ad 5 Priami filium abite, qui &
discernere novit, quænam formosior sit, urpote ele-
gantia studiosus & ipse, & qui non malè judicave-
rit. G. Quid igitur ad hæc Deæ illæ, Panope? P.
Hodiè arbitror in Idam abeunt. G. Quis veniet pau-
post, qui, quæ vicerit, nobis renunciaret? P. At
nam nunc affirmo fore, ut nulla alia vincat, venien-
te in certamen Venere, nisi arbiter ipse omninò hal-
lucinetur.

4. In Idam | Ida mons est Phry-
giæ minoris, sive Troadis, ubi Pa-
rius Priami filius, at tunc temporis
pastor, pascebat patris pecora. Ibi
bitum fuisse de Deabus judicium
firmat etiam Ovidius, in *Parid.*
Epistola ad *Helenam*.
5. Priami filium | i. e. Paridem
non eo tempore à Rege agnitum,
sed inter Pastores agentem. Nam
Mater prægnans somniasset se

ardentem peperisse facem, Augures
affirmabant fore, ut filius, quem ute-
ro gestabat, causa futurus esset Trojæ
incendii, quod cum cognovisset Pri-
amus, eum quamprimum erat natus,
Archelao servo exponendum tradi-
dit. Sed Hecuba, ut fere mos est
uxoribus, Mariti averfa consiliis, cu-
rabat, ut furtim aleretur à Pasto-
ribus.

DIALOG. 18.

DEARUM JUDICIUM.

1. *Jup.* ¹ **M**ercuri, ² accepto hoc pomo, abi in
³ Phrygiam ad ⁴ Priami filium, pasto-
rem armenti, pascit autem in Idâ monte, (qua par-
te Gargarum vocant) ac dic illi: *Jupiter*, inquires,
ô *Pari*, jubet te, posteaquam & ipse formosus es, & re-
rum amatoriarum doctus, sententiam ferre inter 5 deas,
quenam illarum omnium formosissima sit. Certaminis
autem premium, ea quæ vicerit pomum accipiat. Por-
rò tempus jam est, ut & ipsæ vos abeatis ad judi-
cium. Ego verò ablego à me arbitrium, ut qui ex
æquo omnes vos amem, ac, si modo possibile foret,
libenter omnes vos victrices videre vellem, præfer-
tim quando necesse est, qui uni pulchritudinis sum-
mam adjudicabit eum omninò in odium cæterarum
plurium incurrere. Quare equidem ipse vobis ido-
neus judex non sum: adolescens autem ille Phrygi-
us, ad quem hinc abitis, regio quidem genere pro-
natus est, & ⁶ Ganymedis hujus ⁷ cognatus: cæterum
simplex, & montanus, neque quisquam illum cogi-

1 *Mercuri* | Alloquitur Jupiter
Mercurium, quem sibi & Diis infer-
nis constituit nuncium, Apollod. l. 3.
c. 10 f. 2.

2 *Accepto hoc pomo* | Eo scilicet,
quod in nuptiis clam in medium
projecit *Discordia*. Vid. Dial. Galen.
& Panop. & Hygin. fab. 92

3 *Phrygiam* | Phrygia regio Asiæ
minoris Hellesponto finitima

4 *Priami filium, pastorem* | Nempe
Paridem tunc temporis, inscio patre,
in monte Ida greges servantem. Vid.
quæ annotata sunt Dialog. Galen. &

Panop. n. 5.

5 *Inter Deas* | Scilicet, Junonem,
Palladem, & Venerem

6 *Ganymedis hujus* | Qui astutus
scilicet, pocula ministrans, olim à
Jove sub formâ aquilæ ex monte
Ida in cælum abreptus. Vid. Apol-
lod. lib. 3 c. 11. f. 2.

7 *Cognatus* | Tros pater Gany-
me di erat, abavus Priamo, Paridia-
tem atavus. Vid. Apollod. lib. 3.
11. f. 2, & 3. & Homer. Iliad. v. 232,
233, & 236, 237.

hac indignum meritò putaverit. V. Ego verò,
Jupiter, etiam si ⁸ Momum ipsum præstituas nobis
Judicem, præsentì animo itura sum ad documentum
mei præbendum. Quid enim adeo reprehenderet il-
le in me? sed oportet etiam hisce placere hominem.
¶ Neque nos, Venus, timemus quicquam, etiam si
Mars ⁹ iste tuus electus sit arbiter: sed recipimus &
hunc Parin, quisquis etiam fuerit. ¶ Num igitur &
tibi eadem hæc, filia, placent? quid respondes? a-
vertis te, & erubescis? Est quidem hoc peculiare
virginibus vobis, verecundia affici erga talia: sed ta-
men annuis. Abite igitur: ac videte ne infensiores
fiatis Judici, quæcunque victæ fueritis, neve malum
aliquod inferatis ipsi adolescentulo. Neque enim fi-
eri potest, ut æqualiter omnes formosæ sitis.

2. M. Procedamus igitur rectà versus Phrygiam.
Ac ego quidem præibo, vos autem non lentè, & se-
quimini me, & bono animo este. Novi ego Pari-
dem hunc, adolescens est formosus, & quod ad cæ-
tera attinet, amorì deditus, & ad talia disceptanda
maxime idoneus: neque ille facile judicaverit male.
¶ Hoc quidem totum bene, ¹⁰ adeoque pro me nar-

⁸ Momum ipsum | Erasmus & cum
eo non pauci, Natalis Comes, Ro-
bertus, & Carolus Stephanus, Ca-
lepinus, Chartarius, uno ore aiunt,
Hesiodum in Theogon. docere Mo-
mum Noctem matrem esse progenitum,
& Somno patrem: quis non crederet
tot, & tantis testibus in re tantil-
la? & tamen qui credit, si quid e-
go video, hallucinatur. Nam de
Somno Patre Momi, in Hesiod. Theog.
adeo non liquet, ut Nox & Mo-
mum, & ceteros filios peperisse
dicatur & τὴν κορυμβήν, i. e. non
nulli condormiens. Momus igitur fi-
lius erat Noctis absque ope patris
nullius, ut aiunt nonnulli Vulcanum
fuisse Junonis, Deus difficilis & mo-

rosus semper sibi ferians, & alio-
rum opera magna libertate repre-
hendens; ei non placuit, ut Tau-
rus in fronte, non armis, gereret
cornua; ut Homo clausum, non fe-
nestratum, haberet pectus; ut Ve-
neris sandalium tantum crepitaret.
Vide Erasmus. Adag. Momo satisfacere,
& Natal. Com. de Momo,
c. 20.

⁹ Mars iste tuus | Invidiosus id lo-
quitur, nam cum Marte aliquando
dormivit Venus, clam Vulcano ma-
rito. Vide Ovid. Metamorph. lib. 4.
fab. 5. Lucian. Gallum.

¹⁰ Adeoque pro me, &c. | Non
opus est adeo, expone, & pro me
hoc dicis,

ras, justum videlicet esse nobis judicem. Utrum autem & uxore adhuc caret ille, an & mulier quæpiam ipsi cohabitât? *Mer.* Non omnino absque uxore est, Venus. *V.* Quomodo hoc dicis? *Mer.* Videtur quædam cum eo habitare mulier Idæa, ¹¹ sic satis formosa, cæterum rustica, ¹² atque inter montes male consueta: sed non admodum adhibere animum ipsi videtur. Cujus igitur gratia hæc interrogas? *V.* Nullius sane rei, sed ita temere in mentem venit. *Min.* Malè legationem obis, heus tu qui privatim cum hac consilia confers. *Mer.* Nihil mali, Minerva, hoc: neque etiam contra vos; sed interrogabat me, an uxore adhuc careret Paris. *Min.* Quamobrem igitur hoc superstitiosè adeò illa curat? *Mer.* Nescio. Aiebat igitur quod temerè ita in mentem venisset hoc, neque ex composito interrogasset me. *Min.* Quid ergo, carente uxore adhuc? *Mer.* Non videtur. *Min.* Quid autem? bellicæne rei studio aliquo tenetur, atque amans gloriæ est, an nihil aliud quam bubulcus est? *Mer.* Verum quidem non possum dicere: conjecturam autem facere licet, juvenis cum sit, etiam has res consequi illum cupere, ac velle præcipuum in præliis esse se. *Ven.* Vides? nihil ego nunc conqueror, neque crimini verto tibi, quod cum hac seorsim nunc loqueris. Querulorum enim hoc, non Veneris. *Mer.* Etiam hæc ferme eadem interrogavit me, quamobrem graviter ne feras, neque putes eò minus consecuturam esse te, quod huic quoque simpliciter & absque dolo respondi.

3. Verùm interea dum sermones edimus, jam multum progressi, relinquimus post nos stellas; &

¹¹ Sic satis formosa | Dele sic, quid enim opus?

¹² Atque inter montes malè consueta | Melius Benedict, & vehementer montana, intelligit Oenonen, cuius extat ad Parida Epistola. Ovid. Epist. 5.

propemodum Phrygiam contigimus. Ego verò etiam Idam video, ¹³ adeoque totum Gargarum exactè: & si non fallor, ipsum quoque Judicem vestrum Paridem. *Juno.* Ubi autem is est, neque enim ipsa etiam video illum. *Mer.* Hac versum, Juno, ad sinistram respice, non ad summum montem, sed secundum latus, ubi antrum illud & armentum vides. *Ju.* At non video armentum. *Mer.* Quid ais? an non vides buculas secundum meum hunc digitum ex mediis rupibus progredientes, & quendam à scopulo deorsum currentem, pedum manu tenentem, & prohibentem ne longius dispergatur armentum? *J.* Video nunc tandem, si modò ille est. *Mer.* Ille verò sed quia prope jam sumus, in terram si videretur demissi, pedibus faciamus iter, ne conturbemus illum superne ex improvise devolando. *Jun.* Rectè dicis, atque ita faciamus. Cæterum posteaquam descendimus, tuum jam est Venus, ut præeas, ac viam nobisducendo commonstres. Tu enim, ut consentaneum est, locorum perita es: quippe quæ sæpius, ut fertur fama, ¹⁴ huc ad Anchisen descenderis. *V.* Non admodum, Juno, me tua ista movet dicacitas.

Mer. At igitur ego vos ducam, nam & ipse frequenter in Ida versatus sum, quando Jupiter amabat adolescentulum istum Phrygium: ac sæpius huc veni ab illo missus, ut, quid ageret puer, observarem: & cum jam ¹⁶ in Aquilam conversus esset, unà

¹³ Adeoque totum Gargarum | *A-* mat *ἄνευ* *ζων* interpretes, nam adeo iterum supervacaneum.

¹⁴ Huc ad Anchisen descenderis | De quo sic Ovidius Epist. 15.

Phryx etiam Anchises, volucrum cui Mater Amorum

Gaudet in Idæis concubasse jugis.

Vide etiam *Momer. Iliad. 2. v. 327.*

¹⁵ 28, & *Hymn. in Venerem. Virg.*

Æneid. 1. v. 621, 622, Hesiod. The-

ogon. vers. 1008, 1009.

¹⁵ Adolescentulum istum Phrygium | *Ganymedem intelligit, cujus historiam, ut tædium itineris fallat, jam incipit.*

¹⁶ In aquilam conversus | Cui convenit id quod eâ de re dixit Ovid. *Metam. lib. 10. fab. 4. v. 157, 158.*

-----Nulla tamen alite verii

Dignatur, nisi qua portet sua ful-

quina terra,

quoque cum ipso aderam, & unâ formosum illum sublevabam. Et si modò satis memini, ab hâc ipsâ rupe illum in sublime abripuit. Nam hic quidem fortè tum fistula canebat ad ovile, Jupiter autem à tergo illi devolans, leviter admodum unguibus circumjectis, & ore in tiaram quam super caput habebat impresso, in altum sustulit puerum, perturbatum, & cervice reflexa in ipsum intuentem. Tum igitur ego fistulam sustuli, abjecerat enim illam præ timore. At enim arbiter hic prope est, quare compellemus ipsum.

5. Salve, Bubulce. *Par.* Et tu certe, adolescens. Quis autem ipse es, qui huc ad nos adveneris? aut quasnam has adducis mulieres? non enim ejusmodi apparent, quæ in montibus versari commodè queant, formosæ adeò cùm sint. *Mer.* At non sunt mulieres, Junonem verò, Paris, & Minervam & Venerem vides, & me, Mercurium videlicet, Jupiter ad te misit. Sed quid tremis & expallescis? ne metue, nihil enim periculi hic. Juber autem te judicem esse pulchritudinis ipsarum. *Quandoquidem enim, inquit, & formosus ipse es, doctus rerum amatoriarum, cognitionem hanc tibi commendo:* certaminis autem præmium scies lecto hoc pomo. *Par.* Cedo, ut videam quid sibi etiam velit: PULCHRA, inquit, CAPIAT. Quo pacto igitur, ô here Mercuri, potero ego, mortalis cum sim ipse ac rusticus, judex esse tam inopinati spectaculi, & majoris adeò, quam pro bubulci captu? nam hujusmodi causas disceptare, delicatorum atque urbanorum magis est. Quod autem ad me attinet, utra capella formosior altera sit, & juvenca num alia aliam superet, fortassis ex arte dijudicare possum. Hæ verò & formosæ pariter omnes sunt, & non video quo pacto aliquis ab una ad aliam transferendo aspectum avellere queat. Non enim facile

abstinerē vult, sed cuicumque se primò applicat, ei iuharet, & quod præsens est laudat. Inde si ad aliud transierit, etiam illud formosum videt, & immoratur: & semper ab iis quæ propiora sunt ceteris per successionem excipitur. Et in summa circumfusa mihi est pulchritudo ipsarum, & totum me complexa tenet. Ac doleo quòd non & ipse, quemadmodum ¹⁷ Argus ille, toto corpore videre possum.

6. Videor autem mihi bene tum judicasse, si omnibus pomum hoc reddidero. Nam & rursus illud quoque accedit, quod hæc quidem Jovis soror & conjux est: ¹⁸ illæ verò filia. Quomodo igitur non periculosum, etiam hoc pacto, Judicium hoc fuerit?

Mer. Nescio, nisi quòd non licet detrectare Jovis imperium. *Pa.* Unum igitur hoc, Mercuri, persuade ipsi, ne succenseant mihi duæ illæ reliquæ quæcunque victæ fuerint: sed quicquid peccatum videbitur, id solis oculis imputent. *Mer.* Ita facturas se aiunt. Tempus autem jam tibi est, ut peragas iudicium. *Pa.* Faciemus periculum. Quid enim agat quispiam?

7. Cæterum illud primum scire volo, utrū satis erit spectare ipsas, ut nunc sunt, vestitas: an verò etiam exuere sese necesse fuerit, ut diligentius inspicere, atque examinari eò possint. *Mer.* Hoc erit officium videre, utpote iudicis: ac imperes ipsis licet, quomodocunque etiam voles. *Pa.* Quo-

¹⁷ Argus ille

Centum luminibus cinctum caput Argus habebat.

Inde suis vicibus capiebant bina quicquid:

Cetera servabant atque in statione manebant.

Sic Ovid. *Metam.* lib. 1. fab. 10. v. 625, &c.

¹⁸ Illa verò filia | Ita vulgò habentur Minerva sive Pallas, & Venus. Illa è cerebro Jovis nata, hæc è Dione Matre suscepta. De alterâ vid. *Apollon. Argon.* lib. 4. v. 1309, &c. *Lucan.* l. 9. v. 350. & sequ. *Hesiod. Theog.* v. 13. de alterâ, *Tullium de Natur. Deorum*: de utraque *Diodor. Sicul. bibliothec.* lib. 5.

modocunque etiam volo? Nudas igitur videre volo.
Mer. Exuite heus vos: tu verò inspice eas, ego interim avertam me. *Ven.* Rectè, ô Pari, atque prima certè exuam me, ut nôris quòd non solum laertes habeam candidos, neque etiam magnos & augustos oculos præ me ferendo superbiam. Equaliter verò sum tota & uniformiter pulchra. *Min.* Ne prius ipsam exueris, ô Paris, quam ²⁰ cestum à se deposuerit (incantatrix enim est) ne te præstigiis circumveniat per illum. Et certè quidem oportebat, neque etiam studiosè ita exornatam hic adesse, neque tot coloribus fucatam, perinde ac verè meretricem aliquam, sed ipsam formam nudam exhibere spectandam. *Pa.* Rectè sanè admonent illud de cestis: atque etiam depone illum. *Ven.* Cur non igitur & tu, Minerva, ²¹ galea deposita nudum caput spectandum exhibes, sed concutis conum, & perterres iudicem? An vereris, ne tibi objiciat, & reprehendat ²² cœruleum istud oculorum, si dempto terribili isto aspiciatur? *Min.* Ecce tibi galea hæc ablata. *Ven.* Ecce tibi & cestus hic.

8. *Jun.* Sed exuamur tandem. *Pa.* O Jupiter monstrifice, quod spectaculum! quæ pulchritudo! quæ voluptas! qualis virgo hæc! ut verò regalis illa & venerabilis effulget, adeoque verè digna Jove! Tueretur autem suave quiddam & jucundum, ac blandum & illecebrosum etiam arrisit. Sed jam satis habeo felicitatis hujus. Si videretur autem, etiam seorsum

²⁰ Cestum | i. e. Cingulum Veneris, quo, qui induitur, omnes omnium ad se allicit amores, de eo plura diximus in Gallum n. 47. Vid. Homer Iliad. §. v. 254. & sequ. & Erasmi. Adag. cestum Veneris habet.

²¹ Galea deposita | Gratiam addidit

Palladi, Vulcano Iudice. Vide Dialog. Vulcani & Jovis; ideòque vult Venus ut deponatur.

²² Cœruleum istud Oculorum, Laudatur passim apud Poetas Pallas, ut oculos cœruleos habens, quod deridet hic Venus.

namquamque inspicere volo : quoniam nunc certe ambiguus sum, neque satis scio ad quid etiam me referam, visu in omnes partes distracto. *Ven.* Ita faciamus.

9. *Par.* Abscedite igitur vos duæ, tu verò, *Juno*, hic mane. *Jun.* Maneo : Ac posteaquam me diligenter inspexeris, tempus tibi erit & cætera jam spectare, num pulchra victoriæ meæ dona proposita tibi. Nam si me, *Pari*, formosiorē esse judicaveris, universæ eris Asiæ dominus. *Pa.* At non donis nostra hæc geruntur : sed tamen abi : mox enim agetur quicquid æquum visum erit.

10. Tu verò accede, *Minerva*. *Min.* Adsum tibi. Quod si igitur me, ô *Pari*, formosam esse iudicio declaraveris, haud unquam ex pugna victus abibis. Bellatorem enim te ; & victoriarum compotem efficiam. *Pa.* Nihil, *Minerva*, opus mihi est bello & pugnis. Pax enim ut vides in præsentia tenet ²³ *Phrygiam* ac *Lydiam*, & ab hostibus quietum est patris imperium. Sed tamen confide : neque enim eò minùs ferēs : tametsi ob munera nequaquam iudicium feramus. Sed indue te tandem, & impone galeam : satis enim te inspexi : ac nunc Venerem adesse tempus est,

11. *Ven.* Eccam meipsam tibi. Ac contemplare singulatim unumquodque diligenter, nihil cursu prætervehendo, sed immorando singulis etiam membris. Quod si verò placet, ô formose, etiam hæc mea dicta accipe. Ego enim jamdudum aspiciens te juvenem adeò & formosum, qualem nescio an ullum alium nutriat *Phrygia*, beatum quidem te puto ob pulchritudinem : reprehendo autem, quod non relictis hisce rupibus & faxis, in urbe alicubi vitam

²³ *Phrygiam & Lydiam* | *Phry-* | *lim* inter se, finitima solent, præ-
| *Lydia* invicem in propin- | *liantes.*
| sunt regiones *minoris Asia*, o-

degis, sed corrumpi pulchritudinem istam finis in solitudine. Quid enim te montes isti juvant? aut quid proficiunt pulchritudine ista tua boves? Decebar autem te jam & uxorem duxisse, non tamen rusticam aliquam & indigenam, quales per Idam passim mulieres sunt, sed ex Græciâ aliquam, vel ²⁴ Argivam, vel ²⁵ Corinthiam, vel ²⁶ Lacænam, cujusmodi Helena illa est, adolescentula, & formosa, & nulla parte mei sa inferior, & quod maximum est, amori quoque dedita. Nam illa, si solum etiam aspicat te, satis scio, relictis omnibus, seque ipsa ceu in deditiorem tradita, sequetur & cohabitabit tecum. Prorsum autem, & tu audisti jam aliquando de ipsa *Pa.* ²⁷ Nihil etiam, ô Venus. Nunc autem lubens audiero omne, quicquid est, de illa te narrantem,

^{12.} *Ven.* Est hæc filia quidem ²⁸ Ledæ formosæ illius, ad quam Jupiter de cælo devolavit ²⁹ in Cygnum conversus. *Par.* Qualis autem aspectu est? *Ven.* Candida quidem, qualem consentaneum est esse de Cygno progeneratam: tenera autem, ut quæ in ³⁰ ovo nutrita fuerit: nuda plerunque exercens sese, & palæstricæ rei dedita. ³¹ Adeo igitur magnoperè ab omnibus passim expetitur, ut & bellum ipsius causa susceptum fuerit, cum ³² Theseus nondum nubilem

²⁴ *Argivam* | Ex *Argo* urbe *Argiæ*.

²⁵ *Corinthiam* | E *Corinthe* urbe *Achaïæ*.

²⁶ *Lacana* | E *Laconia*.

²⁷ *Nihil etiam* | Dele etiam.

²⁸ *Filia Leda* | *Leda* uxor erat *Tyndari*, sive *Tyndarei* Regis *Oebaliæ*. i. e. *Laconia*, ubi *Sparta*, sive *Lacedæmon* urbs, in qua nata erat *Helena*.

²⁹ *In Cygnum conversus* | Simulatâ ab *Aquila* fugâ, quo facilius à commiserante foemina reciperetur. Vid. *Euripid. Helen.* pag. 1.

³⁰ *In ovo nutrita* | Sunt qui dicunt

non *Ledam* peperisse hoc ovum, sed *Nemesin* sub forma anseris à Cygno Jove compressam. *Ledam* autem tantum incubâsse. Vid. *Apollod. Biblioth.* lib. 3. c. 10. s. 7. & *For-nab. in Senec. Troad.* act. 4. nec non & *Brodaum* in lib. 1. *Epigram. Græc.* κερ. λζ. *Auson. de Castor. Polluce & Helena.* *Epigram.* 55. *Isocrat. Helen. Encom.*

³¹ *Adeo igitur* | Adeo iterum supervacaneum est

³² *Theseus nondum nubilem* | Nempe tunc temporis decem tantum annos natam: bellum autem quod inde sequebatur excitaverant *Castor* illam

illam rapuisset. Postea verò, cum jam ad florem ætatis pervenisset, ³³ optimi quique Achivorum ad petendas illius nuptias sese obtulerunt. Antepositus autem reliquis tum Menelaus fuit, ³⁴ ex genere Pelopidarum natus. Quod si autem voles, ego tibi conficiam has nuptias. *Pa.* Quid narras? ejusne quæ jam nupsit alteri? *Ven.* Juvenis adhuc es, & rusticus. Ego verò novi quo pacto talia perficere conveniat. *Pa.* Quomodo? cupio enim & ipse scire.

13. *Ven.* Tu quidem proficisceris ad perlustrandam Græciam, atque ubi ³⁵ Lacedæmona perveneris, videbit te Helena. Post illa verò meum jam opus erit efficere, quo illa amore tui capiatur, teque sectetur. *Pa.* Hoc ipsum etiam incredibile mihi videtur, ut illa, relicto conjuge, cum homine barbaro, atque hospite à patria navigare in animum inducat. *Ven.* Bono animo esto. Nam hujus certè rei gratia liberos duos habeo pulchros, *Amabilitatem* & *Cupidinem* videlicet, quos tibi tradam, qui tibi duces itineris futuri sint. Ac Cupido quidem totus subingrediens illam, vi coget amare mulierem. Amabilitas autem tibi ipsi circumfusa, id quod ipsa est, & expetibilem te reddet, & amabilem. Deinde autem & ego unà præsens rogabo ³⁶ Gratias, quò &

& Pollux, dum Theseus aberat cum Pirithoo apud inferos, ut raperent scilicet à Plutone Proserpinam, quam Pirithous deperibat. Urbem autem, ubi detenta fuit Helena, & quam fratres expugnabant, Apollodorus ait fuisse Athenas, at Diod. Siculus, Isocrates, Aphidnam sive Aphidnas. Vid. *Apollod.* *Biblioth.* lib. 3. cap. 10. s. 7. *Diod. Sicul. Biblioth.* lib. 4. pag. 185. *Isocr. Helen. encom.*

³³ *Optimi quique Achivorum* | Apollodorus 8. sectione supradicti captis nominat. 28. præter Menelaum, qui aut Diis, aut Viris, præclarissimis erant, petebant Helenam.

³⁴ *Ex genere Pelopidarum* | i. e. eorum qui Pelops erant orti. Pelops autem filius erat Tantali, & rex illius regionis; quæ ab ipso ducto nomine vocatur Peloponnesus.

³⁵ *Lacedæmona* | *Lacedæmon*, urbs Laconiae eadem ac Sparta; sunt tamen, qui dicunt Spartam peculiarem locum esse Lacedæmonis. Vid. Hill, in Dionys. v. 418.

³⁶ *Rogabo Gratias* | Gratia sunt tres Aglaia, Euphrosyne & Thalia, quæ vulgò affectæ & comites dicuntur esse Veneris, & ut nonnulli aiunt, filiae; earum munera describit Diod. Sic. bibl. lib. 5. p. 234. D.

illæ

illæ comites se præbeant: atque ita omnes ipsam ad hoc, quod volumus, impellemus. *Pa.* Quomodo fortassis hoc procedet, incertum adhuc, Venus, est: veruntamen amo jam Helenam, & nescio quo pacto etiam videre ipsam mihi videor, & uavigo recta versus Graciam, & in sparta peregrè absum, & redeo una cum uxore: & doleo quod non omnia hæc jam nunc facio.

14. *Ven.* Ne priùs amaveris, Pari, quam pronubam me & sponsæ conciliatricem iudicio hoc remuneratus fueris. Decet enim & me victoriæ compotem factam adesse vobis, & celebritatem peragere nuptiarum pariter & victoriæ. Omnia enim licet tibi hæc, & amorem, & formam, & nuptias pomo isto mercari. *Pa.* At metuo ne me post latum iudicium negligas & contemnas. *Ven.* Vis igitur ³⁷ ut jurem tibi? *Pa.* Nequaquam, sed tantum promitte denuò. *Ven.* Promitto igitur Helenam tradituram me esse uxorem tibi, & futuram comitem proficiscenti ad ipsam: deinde & Ilium venturam esse ad vos. Atque adeò ipsa præsens adero, & ad omnia opitulabor. *Pa.* Etiam Cupidinem, & Amabilitatem, & Gratias tecum adduces? *Ven.* Bonum animum habe: quin & Desiderium & ³⁸ Hymenæum prætereà comites assumam. *P.* Ob hæc igitur do tibi pomum, ob hæc accipe.

³⁷ *Ut jurem* | *Venerem* juramentum quanti æstimandum. Vid. *Erasm.* *Adag.* nec major fortasse adhibenda fides ei quod facit, quam quod suadet Venus.

³⁸ *Et Hymenæum* | *Hymenæus*, qui & *Hymen* dicitur, Deus qui nuptiis præest. Inter Veteres Deorum imagines exstabat coronatus floribus

& amaraco, dextra facem tenens, sinistra flammeum, quo novæ nuptæ se velare solebant, atque hinc nuptæ vocatæ. *Nubere* enim in proprio & primo significato, non aliud est quam velare. *Hymenæum* sic indutum, sic ornatum ad *Julia & Manlii nuptias* invitat Catullus. Vid. etiam *charyar*, de imagin. Deorum.

DIALOG. 19.

LUCIANI SOMNIUM, sive GALLUS.

Des. Erasmo Roterod. Interprete.

Gallus & Micyllus Interloquutores.

1. Micyl.

AT te, scelestissime Galle, cum istâ tantâ invidentiâ, voceque tam acutâ ipse perdat Jupiter, qui quidem opibus affluentem me, ac dulcissimo in somnio versantem, & admirabili felicitate fruientem, penetrabile quiddam, & clamoriferum resonans expergefeceris; adeo ut ne noctu quidem effugere liceat paupertatem vel reipso longè nocentiorē; atqui si conjectandum est tum è silentio, quod etiamdum ingens est tum è rigore, frigoreque, quod nondum me, quemadmodum assolet, antelucano morficat titillâtque (nam hic mihi certissimus gnomon adventantis diei) ne medium quidem adhuc noctis est, sed iste pervigil, perinde quasi vellus illud aureum server, ab ipsâ protinùs vespere vociferari cœpit, verum haudquaquam impunè, siquidem mox pœnas de te sumam, fustéque comminuam, si diluxerit modò, nam nunc negotium mihi faceres subsiliens in tenebris. Gal. Here Micylle, siquidem arbitrabar me tibi gratum esse facturum, si

1 Vellus illud aureum | Nota est fabula de aureo vellere à Phryxo, postquam aries, cujus erat, in Colchida eum portasset, ilici in luto Maris appenso, & à vigilantissimo dracone servato, quem, antequam vellus illud abripere potuit, interfe-

cit Jason. Vid. Diodor. Sicul. Bibliothec. Histor. lib. 4. Ovid. Metam. lib. 6. fab. ult. Apollodor. lib. 1.

2 Caput vociferari | Græc. tantum. *κτενέας*, vociferatus est; mutat personam, quasi ad alium versus querebatur.

quoad

quoad possem altâ nocte lucem anteverissem, quâ posses antelucano surgens quamplurimum operis conficere; si etenim priusquam Sol exoriatur vel unquam feceris crepidam, istuc laboris lucro tibi accesserit ad parandum victum: quod si tibi magis libet dormire, equidem tuo arbitratu quietem egero, longèque magis mutus fuero piscibus.

2. Cæterum tute videro, ne per Somnium dives, esurias experrectus. *Mic.* O prodigiorum averfor Jupiter, ô malorum depulsor, Hercules, quid hoc mali est? vocem humanam sonuit Gallus. *Gal.* Hoc cine tandem tibi prodigium viderur, si eâdem, quâ vos linguâ loquor? *Mic.* Quid? annon hoc portentum? sed avertite Dii malum è nobis. *Gal.* At tu mihi videris admodum illiteratus esse, Micylle, nec evolvisse Homeri poemata, in quibus equus Achilles, cui nomen Xanthus, posteaquam hinnitus longum valere jussisset, medio in prælio constitit differens, totosque versus ordine recitans, non quemadmodum nunc ego prosâ oratine loquens, quin etiam vaticinabatur ille, deque futuris edebat oracula, neque quicquam prodigiosum facere videbatur, neque is qui tum audiebat, malorum averforem, ita uti tu facis implorabat, quasi rem abominandam & avertendam audisse sese judicaret; at quid tandem facturus eras, si tibi navis, cui nomen apud Homerum est Argo, cui ca-

3 Cui nomen Xanthus | Xanthi-
orationem habes Homer. Iliad. τ.
403 sed Junone suggerente.

Αὐδῆντα δ' ἔειπε θεὸς λοκωχέ-
ν τε καὶ ἦεν

4 Cui nomen apud Homerum Ar-
go | Meminit quidem obiter hujus
navis Homer. Ὀδυσ. μ. v. 69. sed
apud alios plura legas.

5 Carina fuisset elocuta | Variant
de hac re Autores, dum alii proram,
alii malum locutum fuisse aiunt. Lu-

cianus τρεῖς, quod utrum Carinam
vertendum sit, haud adeo certus
sum. Hesychius quidem, & eum
secutus H Stephanus interpretatur
το κατὰ τὰ τὴν νῆος, i. e. infimam
partem navis. Castrus Suidas i. τὴν
νῆος i. e. pars navis. Et sane si
Etymologiam spectas, quia videtur à
τρεῖς descendere, partem eam sig-
nificare videtur, à qua navis veti-
tatur, sive ea sit clavis, sive ma-
lus, & magis profecto congruum

rima fuisset eloquuta, ita ut olim in ⁶ Dodonæa
sylva ⁷ phagus ⁸ per se loquens oraculum edidit ? aut
si ⁹ tergora direpta serpere vidisses, si carnes bo-
um mugire semiaffas coctasque verubus transfixas ?
ego verò quum ¹⁰ Mercurii sim assessor loquacissimi
deorumque omnium facundissimi, præterea contu-
bernalis vobis & convictor, haud mirum videri de-
bet, si sermonem humanum edidici.

3. Quod si mihi promittas taciturnum te, haudquā-
quam gravabor verioremi tibi causam aperire, unde
factum sit ut eadem quā vos linguā loquar, & unde
mihi suppetat hujus orationis facultas. Mic. Modò
ne isthuc ipsum sit somnium, Galle, quod ita mecum
loqueris : sed dicito per Mercurium, ô præclare, quid
etiam aliud rei tibi sit in causâ, ut istam linguam
sones ? nam ut raceam neque cuiquam proferam, quid
retinet te sollicitum esse ? quis enim fidem mihi sit
habiturus, si cui narrem, me Gallum hæc loquentem
audisse ? Gal. Ausculta igitur, nam orationem ex me

est, ut pars aliqua qua exstabat, lo-
quax esset quam qua submersa erat
quis, nisi forte hæc navis ἰχθυό-
μενον more ex ventre loqueretur.

⁶ Dodonæa sylva | Ita dicta à Do-
dona τῆς Μολοσσίδος ἐν Ἠπείρῳ
ἐστὶν in Eustathius in Homer. Iliad.
ἐ. loquitur, i. e. Molossidis in Epiro
urbe, juxta quam sylva erat, in qua
arbor Jovi sacra vaticinabatur, ἀρ-
χαιστὴν ὑποληθῆσα φυτὸν, καὶ προ-
φῶν τῶν ἀνδράποισ παραχρῶν.
idem Eustath. in Ὀδυσσ. ἐ. i. e.
antiquissima existimatur fuisse
arbor, & primum dedisse alimentum
mortuibus.

⁷ Phagus | Apud Græcos alios
nonnulli appellatur δρὺς. Homer.
Ὀδυσσ. ἐ. ἐν δρὺς ὑπεκόμετο. So-
phoc. in Trach. v. 1175. πολυγλώ-
σσα δρὺς. Atque hinc fortasse est,
quod hanc arborem loquacem non-
nulli quercum fuisse existimant, non
advertentes δρὺς, non modò

quercum, sed quamlibet etiam ar-
borem frugiferam significare. Cer-
te Lucianus phagum appellat, quod
etiam & Sophocles alibi. Vide si
libet, Trach. v. 175.

⁸ Per se loquens | Græc. αὐτόσο-
ν sunt qui dicunt, non ipsam
arborem fuisse locutam, sed ex ar-
bore columbas duas, Græc. πελέας,
quas, qui sagacioris sunt oculi, non
alias esse putant, quam anas duas
Molosside lingua vocatas πολεάς.
Videat cui libet, Scholiast. in So-
phocl. Trachin v. 176.

⁹ Tergora direpta serpere, si car-
nes, &c. | Vid. Hom. Ὀδ. μ. v. 395.
verba sunt εἶρπον μὲρ ῥινὴ πρία δὲ
ἀμφ' ὀρέλοισ ἐμεμύη, &c.

¹⁰ Mercurii assessor | Gallus Mer-
curio dicitur esse assessor, quia in
imaginibus Mercurii quæ apud Ve-
teres sunt, Gallus ad pedes soles as-
sidere, Vid. Chartar, de Imag. Deor.
p. 201.

audies omnium (sat scio) maximè novam, atque incredibilem, siquidem hic qui nunc tibi Gallus appareo, non ita pridem homo fuit.

4. *Mic.* Profectò & olim istiusmodi quiddam de vobis inaudieram adolefcentulum quempiam fuisse Gallum, Marti adamatum, atque hunc Deo composuisse, collustrasseque, & in voluptatibus geisisse morem; cum itaque Venerem adirèt Mars cum eà cubiturus, hunc quoque Gallum unà secum adduxisse: quoniam autem Solem potissimum metuerit, ne si è sublimi conspexisset, Vulcano se proderet, foris ad ostium adolefcentulum semper relinquere solitum, cuius indicio certior fieret, quando Sol emergeret, deinde Gallum aliquando somno correptum, excubias deseruisse inscientem, solemque nullo præsente imminuisse Veneri ac Marti securè dormienti, propterea quòd consideret Gallum indicaturum fuisse, si quis intervenisset, Vulcanum itaque à Sole edoctum eos deprehendisse implicitos, atque irritos iis vinculis, quæ jam olim in illos fuerat fabricatus: porrò Martem, simul atque dimissus est, indignatum adversus Gallum fuisse, atque eum in avem transmutasse, iisdem armis ut in capite pro gala cristam obtineret: hanc ob causam, quo vos Marti purgetis, quum jam nihil opus, simul atque Solem exorientem sensistis, multò antè vociferari, atque illius exortum prænunciare.

5. *Gal.* Feruntur quidem & illa, Micylle, at, quod ego narraturus sum, multò aliud quiddam fuit, atque adeò nuper admodum in Gallum transformatus sum. *Mic.* Quonam modo? nam isthuc maximopere cupio cognoscere. *Gal.* Audistin' de Pythagora quoddam ¹¹ Mnesarchida ¹² Samio? *Mic.* Num Sophi-

¹¹ *Mnesarchida* | Sic dictus quia | toris, ut Suidas habet ex Laertio
¹² *Mnesarchi annulorum scul.* | qui dicit etiam esse, qui aiunt pa-

stam illum dicis gloriosum, qui instituit¹³ nequis vel
carnes gustaret, vel¹⁴ fabas ederet, suavissimum mi-
hi edulium, salubre, & parabile à mensâ submovens?
prætereà autem qui mortalibus suavit, ut ne intra
¹⁵ quinquennium loquerentur? *Gal.* Scis nimirum &
illud, quemadmodum priusquam Pythagoras esset,
¹⁶ Euphorbus fuerit? *Mic.* Præstigiatores, & pro-
digiorum arrificem hominem aiunt fuisse, ô Galle.
Gal. Ille ipse ego tibi sum Pythagoras, quare parce
quæso mihi convitari, præsertim cùm ignores quibus
sim moribus. *Mic.* At hoc rursus multo etiã quam
illud portentosius, Gallus Philosophus?

6. Attamen expone Mnesarchi gnate qui factum
sit, ut ex homine avis, ex Samio¹⁷ Tanagræus re-
pentè nobis prodires, neque enim ista verisimilia,
neque omninò facilia creditu, quandoquidem duas
quasdam res jam mihi videor in te animadvertisse

vis ejus nomen fuisse Marmacum.
in Jambl. perperam legitur Μν-
μαρχος pro Μνιστορχος, ut Arce-
rius bene notavit.

12 Samio | A Samo Insula in mari
Icario, ut plerique volunt, Pythagoræ
patria. Lucian in *Vitar auctione*,
μεταπὸς αὐτοῦ, Πυθαγόρα Σάμιος,
i. e. Cujus Tu es? P. Samius. &
Ovid. Met. l. 25 fab. 2. Vir fuit hic
avis Samius. Ad quem locum anno-
tavit Eustathius Laertium eum dixisse
esse *Thuscum*. Jamblicum ex *Cepha-*
lenia, utrum rectè videat Lector.

13 Nequis carnes gustaret | Ari-
stoxenus apud Laertium ait eum,
Μὴν ἄ τὰ ἑλκυστὰ φάγειν ἐδίδου
ἐν τοῖς μαύροις καὶ τοῖς περὶ τὰς ἑλ-
κυστὰς βοῶν καὶ κριῶν, i. e. Omnia ultra
animata in cibum permisisse, bove ara-
rie & arietē exceptis à quibus, nisi
qui absunt alia, quis non abstinet?

14 Aut fabas ederet | E symbolis
ἐν τῇ ἀρχαίᾳ καὶ ἀρχαίᾳ, i. e. à fabis

abstineto, quod ænigmatice solum in-
telligendum, si verum sit id, quod ex
Aristoxeno affirmat Agellius lib. 4.
c. 11. Eam nullo sæpius legumento
usum fuisse, quam fabis.

15 Ne intra quinquennium loque-
rentur | Ita tradidit de discipulis e-
jus Laert. Πενταετηρὸν ἡρώχας, i. e.
quinquennium silebant. Agellius au-
tem lib. 1. c. 9. dicit eum non om-
nibus idem tempus præcepisse, sed,
ut ipse loquitur, pro *astimato captis*
soleria, nemini autem minus quam
biennium.

16 Euphorbus fuerit | Vide Ovid.
Metam. lib. 15 v. 160. & Laert. in
vita Pyth. Euphorbus autem erat in-
ter Troas vir e regius, quem in bel-
lo Troiano interfecit Menelaus.

17 Tanagræus | A Tanagra Bæotiar
urbis, ubi gens Gallorum egregie
nobilis. Vid. Plin. lib. 10. c. 20.
Var. de R. R. lib. 3. c. 9. & Columb.
lib. 8. c. 2.

nimum aliena à Pythagora. *Gal.* Quæ? *Mic.* Alterum quidem quod garrulus es, & obstreperus, quum ille filere ¹⁸ in solidos quinque annos (si memini) præceperit. Alterum verò planè cum illius legibus pugnat, cum etenim non haberem, quod tibi objicerem fabas heri (sicuti nôsti) ad te attuli, at tu nihil cunctatus protinùs eas sublegabas, unde fit, ut necesse sit, aut e mentitum esse te Pythagoræ esse, cum aliud quiddam sis, aut si Pythagoras es, legem prætergressum esse te, jusque violâsse, cùm fabas ederis, ¹⁹ perindè ac si caput patris comederis.

7. *Gal.* Non cognôsti, Micylle, quæ sit harum rerum causa, neque quæ ad unumquodque vitæ genus conducant, ego tum quidem non esitabam fabas propterea quod Philosophus essem, nunc contra comesturus sim, quippe, avicio ²⁰ congruas, neque nobis repudiandum pabulum; verùm si molestum non est audi quemadmodum è Pythagora cœperim esse id, quod sum in præsentia, quamque in multis vitæ generibus ante hac vixerim, & quid ex unaquaque transformatione sim consequutus. *Mic.* Narra, quæso, nam mihi quidem auditu jucundissimum fuerit, adèd ut si quis mihi deferat opinionem, utrum te ista narrantem audire malim, & rursus felicissimum illud somnium quod paulò ante vidi, videre, haud sciam utrum electurus sim, usque adèd cognata germanaque videntur esse ista tua cum suavissimis illis visis, & ex

¹⁸ In solidos quinque annos | Vide supra, sig. 15.

¹⁹ Perinde ac si caput patris | Ad mentem scilicet illius cujus versum citat Clemens l. 3. Strom.

²⁰ Ἰσὺν τοῖς κυράμυες τρώγην κεφαλῆς τοῦ τέκνου.

i. e. Equè malum est edere fabas ac parentum capita. Vide Ovid Met. l. 15, fab. 2. & Agellii lib. 11. c. 4.

²⁰ Avicio congruas | Malim interpretari avibus congruum; nam Græcè ἀνιθικὸν respicit, quod statim sequitur, τροφή. i. e. pabulum. Nisi magis placet retinere avicium, ut scilicet nova vox respondeat novæ; neque enim avicius ullibi apud Latinos, neque ἀνιθικός usquam alibi apud Græcos reperio.

quo vos æstimo, te pariter ac præclarum illud infomnium.

8. *Gal.* Etiamnum tu Somnium illud, quod dudum tibi visum est in animum revocas, & inania quædam observas simulachra, atque (uti loquuntur poetæ) evanidam quandam felicitatem memoriâ consecrâris?

Mic. Imo illud scias, Galle, ne ullo quidem tempore unquam visi illius mihi venturam oblivionem, tantum mellis somnium aufugiens in oculis mihi reliquit, ut præ illo vix queam palpebras attollere rursus in somnum coeuntes, qualem itaque voluptatem movent pennæ in auribus versatæ, talem titillationem mihi præbent ea quæ vidi. *Gal.* Novum quendam, Hercule, mihi narras amorem infomnii, siquidem alatum cum sit (sicut aiunt) ²¹ metasque volandi præscriptas habeat somnium, jam septa transilit, in oculis etiam vigilantis ²² obversans, adeò mellitum, & evidens apparet.

9. Quare pervelim audire cujusmodinam sit istud, quod te supra modum delectat. *Mrc.* Gestio narrare, nam dulce est hoc ipsum meminisse, & commemorare de illo quippiam; verum heus Pythagora, quando tu narrabis de tuis transformationibus? *Gal.* Ubi tu, Micylle, desieris somniare, melque illud ab oculis absterferis, interim prior dicito uti intelligam utrumne per ²³ portas eburneas, an per corneas tibi

²¹ *Metasque volandi, &c.* | Malo sic interpretari, & somnum habens volationis terminum, fossam seu sulcum jam transilit. Proverbialiter dicitur ὁ πρὸς τὴν ἀκμὴν καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἀκμῆς, pro cuiusvis rei fines transgredi. Ortum ex fossa seu sulco, qui, in pentastichio quinquertio per transversum ductus, erat ὁ πρὸς τὴν ἀκμὴν καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἀκμῆς, hoc est, meta, seu, limes, quem transire nefas erat.

²² *In apertis etiam oculis obver-*

sans | Malo dicere, & immeratur in apertis oculis: sic enim διατρίβει significat.

²³ *Per Portas eburneas* | Per portas eburneas, utpote materiam minus pellucidam, infomnia falsa intrabant; per corneas, ut quæ luminis facilius admittebant transitum. *Vera.* De his autem portis, vid. Virg. *Æn.* 6. prope finem, &, ex quo haussit, *Homer. Odys.* 7. v. 43. à fine & quæ *origo in eum locum* dixit Eustathius.

somnium advolarit. *Mic.* Neque per has, neque per illas, ô Pythagora. *Gal.* Atqui duas has tantum commemorat Homerus. *Mic.* Valere finas nugatorem illum poetam qui nihil de somniis intellexit, paupertina fortassis somnia per istas commeant portas, qualia videbat ille, neque id admodum perspicue, quippe cæcus oculis, mihi vero per aureas quasdam portas dulcissimum hoc advenit somnium, & ipsum aureum, & aureis undique circumamictum, & auri plurimum secum adducens.

10. *Gal.* Define, ²⁴ optime Mida de auro fabulari, nam proculdubio ex ²⁵ illius voto istud tibi accidit insomnium, & solidas auri venas mihi duxisse videris. *Mer.* Multam auri vim vidi, Pythagora, multam, quàm putas pulchri? quo fulgore coruscantis? quid tandem Pindarus in illius laudem dicit? nam in memoriam redige, siquidem meministi, cum aquam præstantissimam dicens postea aurum admiratur, idque jure statim ²⁶ in initio carminis unius omnium bellissimi. *Gal.* Num illud quæris?

Aqua est illa quidem optima,

Cæterum aurum, uti candens

Ignis, ita enitens, noctibus eminet eximie unum

Cæteras supra cæpes, quæ

Gloriam, ac decus addunt.

Mic. Per Jovem istuc ipsum, perindè enim ac si insomnium meum videat Pindarus, ita prædicat aurum.

11. Sed ut tandem cognoscas quale fuerit, auscul-

²⁴ *Optime Mida* | Midas Rex erat Phrygiæ, qui, cum quicquid ostateret Bacchus ei daturum promiserat, rogabat Deum, ut quodcumque tangeret, statim ipso tactu fieret aurum. Quod cum sibi in gravamen ingens cedere sentiret, facti eum poenerebat, jussus autem ob expiationem criminis in Pactoli flumine se lavare mo-

rem gessit, & ex eo tempore ille fluvius volvit arenas aureas.

²⁵ *Ex illius* | Refer illius ad Midam, quod præcessit, licet sit Voc. cæcus, atque ideo se undæ personæ, hic enim persona mutatur.

²⁶ *Initio Carminis* | Vide Pindar. Od. 1,

27 L
de man
bis An
Frugi en
ad iuri
bani.
28
apud Ho
29 S

jam sapientissime Galle, meministi ut heri nullum domi cibum acceperim, siquidem Eucrates dives ille forte mihi in foro factus obviam, ²⁷ lotum me in tempore ad cœnam venire jusserat. *Gal.* Istuc planè quidem memini, nam totum esuriebam diem, donec mihi profunda tandem vespéra domum reversus, subvidus, vinóque madens, quinque illas fabas proferres, non admodum opiparam cœnam Gallo, qui quondam fuerit athleta, quique Olympia olim non segniter decurrarit. *Mic.* Ast ubi reversus à cœna fabas tibi objecissem, obdormii protinus : tum mihi, juxta Homerum, ²⁸ ambrosiâ sub nocte, divinum quoddam haud dubiè ²⁹ somnium assistens. *Gal.* Sed prius quæ tibi apud Eucratem acciderint, Micyllè, narra, & cujuscumodi fuerit cœna, quæque super cœnam acta sunt omnia, nihil enim prohibet te denuò cœnare, ³⁰ si veluti somnium quoddam ejus cœnæ reducas, & quæcum ederis, rursùm commemoratione quasi rumines.

12. *Mic.* Credebam molestum futurum me, si hæc quoque rerulissem, verùm posteaquam tu desideras ea id quoque narrabo, cum nunquam antehac in vita cœnâissem apud ullum divitem, ô Pythagora, heri bonâ quâpiam fortunâ in Eucratem incidî, atque ego quidem simul atque dominum illum salutâissem, ita uti consueveram, subducebam me, ne pudori illi essem, glacerâ in veste fuisset affectatus ; at ille, Micylle, inquit, hodiè natalitia filiæ celebroy plurimóque ad convivium amicos invitavi ; verum quo-

²⁷ Lotum &c. | Intellige non de manibus solum, ut mos est apud Anglos, sed de toto corpore. Frugi enim & honesti cives epulas aduici ex more balnea prius petebant.

²⁸ Ambrosia | Epitheton noctis, apud Homer. Il. æ.

²⁹ Somnium assistens | Verbum a-

liquod erat secuturum, sed interrompit sermonem Gallus.

³⁰ Si veluti cœna illius | Græc. est *ὡς εἴπερ ὄντορ τινα τῆς δεῖπνός ἐστις* *παραγούλα*, quod malim sic interpretari, ut qui somnium quoddam illius cœna provebas ; Angl. AS ONE, WHO MAY CARRY ON A DREAM OF THAT SUPPER, &c.

niam aiunt quendam ex his incommodâ esse valetudine, neque posse pariter ad convivium nostrum accedere, tu ejus loco venito lotus, nisi ipse fortè qui vocatus est semet adfuturum renunciârit, nam nunc quidem ambigit.

13. Hoc ubi audissem, adorato divite discedebam omnes obsecrans Deos, ut algidam aliquam febrem, aut laterum dolorem, aut podagram ³¹ morbi auctarium immitterent valetudinario illi, cujus ego sella occupator, cœnæque vicarius, & hæres eram vocatus: interim hoc spatii, quod usque ad balnei tempus intercessisset, longissimum seculum esse judicabam, dum subinde respicio ³² quotquot pedum esset litera, & quando illos jam lavâsse consentaneum esset: hic ubi tempus advenisset, ocius me corripio, atque abeo nitidè admodum cultus sic obverso palliolo; ut quâ esset parte purissimum, ea videretur; offendo autem ad fores & alios complures, in quibus etiam illum (gestabatur autem à viris quatuor) cujus eram subconviva vocatus, qui malè habere dictus erat, atque id etiam præ se ferebat, quod afflictâ esset valetudine; nam ex alto gemebat, tussiebâtque, ac screabat velut ex abdito, ³³ quodque ægre redderetur,

³¹ Morbi auctarium | Quod exemplar securus est interpretæ nescio, sed in iis, quæ vidi, nihil est in Græco, cui hæc verba respondeant.

³² Quotquot pedum esset litera | Pro litera mallem dicere umbra: nam cum illa erat sex pedum, lavari, cum decempes cœnari solebat. Illud patet ex Lucian. Crono solone, Ἀξέσαι μὲν ὅταν σοιχείον ἰξάνῃ ἢ ἰ. e. Lavandum ubi umbra erat sex pedum. Hoc autem ex Aristoph. ἔοικε. Τοὶ δὲ μὴ λίαν ὅταν ἢ δεκάτην τὸ σοιχείον, λιπαρὸς χάρψιν ὅτι δειπνῶν, i. e. Tibi autem erit Cura, quando fuerit umbra decempes, assidue ire ad Cœnam. Ve-

teres enim ad umbræ longitudinem, gnomonis puta alicujus solari, aut forte sui ipsorum corporum mensi sunt horas diei. Id fieri posse ostendit Schrönerus in Gnomonices suæ p. 78. at tunc pedes necesse est, ut varii essent, nunc breviores, nunc longiores, juxta cyclosum varietatem, quos per Zodiacum Sol facit.

³³ Quodque ægre redderetur | Aliud exemplar habet ægrè gradetur, sed male; neutrum autem plene expressit, qui in hoc loco sit δυσωποδοῖν, vide quæ annotavimus ad Græcum textum,

corus pallidus ac tumens, annos natus circiter sexaginta, ferebatur autem philosophus quispiam esse; ex his, qui apud adolescentulos nugas deblaterant. At barba mirè erat tragica, id est, hircina supra quam credi posset tonsoris egens, porrò increpante Archibio medico.

14. ³⁴ Quamobrem cùm ita esset affectus, advenisset, non oportet, inquit, promissa deferere, præterim hominem philosophum, etiam si mille urgeant & instant morbi; putabit enim Eucrates sese à nobis haberi ludibrio. Haudquaquam, inquam ego, collaudabit te si domi potius apud te velis emori, quam in convivio, animam unà cum phlegmate excreans. Atque ille quidem præ arrogantia dissimulabat sese dictèrium audisse: haud multò post accessit & Eucrates jam lotus, conspectoque Thesmopolide (nam id erat philosopho nomen) præceptor, inquit, probe quidem factum abs te, qui ipse ad nos veneris, tametsi nihilò deterius tibi fuerat futurum, siquidem etiam absenti omnia ordinè missa fuissent. Hæc simul atque dixerat, introgreditur manus illi porrigens pariter & famulis innitenti. Ego igitur jam abire parabam, verùm ille conversus, ubi diu secum hæsisset, posteaquam me tristem admodum videret, adest, inquit, tu quoque, Micylle, ac nobiscum cœna, nam filium in mulierum conclavi unà cum matre convivium agere jubebo, quò tibi sit locus. Ingrediebar atque, quum parùm abfuerit, quin lupus frustra hians discederem. Verùm ingrediebar pudefactus, quod Eucratis filiolum è convivio viderer expulisse.

15. Ast ubi jam tempus esset ut discumberemus, primum tollentes Thesmopolim composuerunt, haud

³⁴ Quamobrem cùm ita esset affectus, non opus est esse.

³⁵ Lupus hians] aiunt lapum latè

diducto rictu prædam captare, quâ si frustretur obambulare hiantem; Vide proverb. apud Erasmo.

sine negotio per Jovem, quinque (si diis placet) proceri juvenes, cervicalia illi supponentes undique, quo nimirum in eodem habitu permanere, ac longum etiam tempus durare posset. Deinde ubi nemo jam tolerare posset, ut juxta illum accumberet, me adductum reclinant, ut eadem in mensa essemus. Deinceps cœnabamus, O Pythagora, opiparam quandam, & variam cœnam, multoque in auro, multo item argento. Pocula erant aurea, ministri formosissimi cantores, & concitandi risus artifices; in summa jucundissima quæpiam erat vita, nisi quod unum quiddam me vehementer malè habebat, Thesimopolis obstrepens, atque obturbans, virtutem nescio quam mihi commemorans, docensque quod duæ negationes unicam efficerent affirmationem, quodque si dies sit non nox sit, nonnunquam & cornua mihi dictitabam esse, atque id genus multa philosophabatur erga me, quibus ejusmodi nihil opus, planèque voluptatem interpellatione minuebat, quum non sineret exaudire eos qui citharâ vocèque canebant.

16. Habes, Galle, de cœna. *Gal.* Non admodum suavi, Micylle, & maximè posteaquam cum illo deliro sene sortitus eras accubitus. *Mic.* Audi nunc & insomnium, visus enim mihi Eucrates ipse, cum orbus esset liberis, nescio quomodo è vitâ discedere. Dehinc ubi me accersisset, ac testamentum condidisset, quo ³⁶ me in solidum hæredem omnium scripserat, paulo tempore superstes emori. Porro ipse videbar adire facultates, & tum aurum, argentumque ingentibus quibusdam scaphis exhaurire, perperum subscaturiens, & affatim affluens: ³⁷ tum autem vestes, mensas, pocula, ministros, omnia mea, ut pa-

³⁶ *In solidum hæredem omnium* | Nihil opus *in solidum*, ideòque si libeat delectas.

³⁷ *Tum autem vestes, &c.* | exponas τὰ δὲ ἄλλα τὴν ἐοικέναι, &c. cætera verò, vestes, &c.

erat, esse. Postea candido vehiculo vectabar resupinus cunctis, qui intuebantur, conspiciendus, & admirandus. Accurrebant permulti, ac circumequebant, complures sequebantur, ego interim illius indutus vestitum, & annulos gerens circiter sedecim, digitis insertos, epulum quoddam splendidum jubebam adornari, quo amicos acciperem.

17. Jamque illi, ita ut in somnio fieri consentaneum est, aderant; jam epulae erant comportatae; jam potus ex animi sententia ministratus. In his cum verlarer, & aureis phialis praeberem omnibus, qui aderant, amicis, cum jam inferrentur bellaria, intempestivo tuo clamore perturbasti nobis convivium, mensasque subverristi, ac divitias illas ita dissipasti, ut in auras evanescerent.

18. Num tibi videor stomachatus in te injuriâ? Nam vel tres noctes perpetuas libenter adhuc somnium illud, quod mihi accidit, videre cupiam. *Gal.* Adeone es auri cupidus, & opum avidus, Micylle? idque ex omnibus unum admiraris, ac felicitatem unicam esse judicas, si plurimum possideas auri? *Mic.* Equidem haud solus ita cogito, Pythagora, cum ipse quoque ³⁸ tum cum Euphorbus esses, auro atque argento comis intexto prodibas pugnatus cum Achivis, idque in bello, ubi ferrum, quam aurum gestare fatius erat. At tu etiam tum voluisti calamistris auro internexis in periculum descendere; atque ob eam (opinor) causam Homerus comas tuas gratiis similes dixit, quod auro argentoque revincirentur, longè etenim nimirum meliores, atque amabiliores videbantur, quod essent auro reliquarum, unaque cum eo relucere: neque isthuc novum est, Auricome, ³⁹ si tu Pantho patre proгна-

³⁸ Tum cum Euphorbus esses | Vide
vid. Metam. lib. 15. fab. 3. v. 160.
Laert. in vit. Pythag.

³⁹ Si tu Pantho, &c. | De Pantho non aliud lege, quam quod erat filius Otrei & Apollinis sacer-

tus aurum in pretio habuisti; quin & ipse deorum omnium hominumque pater, ille Saturno ⁴⁰ Rheaque progenitus, cum ⁴¹ Argolicam illam puellam adamarer, ubi nihil inveniret amabilibus in quod se transformaret, neque quod Acrisii custodias posset corrumpere, audisti videlicet ut aurum factus sit, atque ita per regulas illapsus poritus est eâ quam deperibat.

19. ⁴² Jam verò quid tibi commemorem quam multos usus præbeat aurum? & ut eos quibus adfuerit formosos & sapientes, & potentes reddat, decus & gloriam illis concilians? utque nonnunquam ex obscuris & infamibus claros, & celebres repente efficiat? nam nôsti vicinum mihi, & ejusdem artificii Simonem, qui paucis antè diebus apud me cœnavit, cum legumen coquerem ⁴³ Saturnalibus, duasque exororum cæsuras immitterem. *Gal.* Novi Simonem illum brevem, qui fictilem ollulam, quæ nobis erat unica, suffuratus, peractâ cœnâ, abiit, sub alâ gestans. Nam ipse vidi, Micylle. *Mic.* Atqui cùm eam sustulerit, tam multos ille deos postea jurabat. Sed cur non prodebas, ac vociferabare, tum ô Galle, cum nos furto spoliari conspiceres? *Gal.* ⁴⁴ Coccyzabam, quod mihi solum licebat id temporis.

dos, neque opinor Lucianum hic eum taxare, quasi cæteris hominibus auri esset avidior; sed noluit videri mirum, si Euphorbus *Pantho*, i.e. mortali genitus tanti æstimaret aurum, cum Jovem ipsum ea facere non puduerit.

⁴⁰ *Rheaque* | Alio nomine vocatur *Ops* & *Cybele*.

⁴¹ *Argolicam puellam* | Intelligit *Danaen* Acrisii Argivorum Regis filiam, quam, quoniam dixit Oraculum in fati esse, ut ab illius filio occideretur, Pater in ahenâ incluserat turre. Vide *Hor. carm. lib. 3. Od. 16.* & *Pausaniam in Corinthiacis.*

⁴² *Jam verò, &c.* | Magis ad ver-

bum sic exponas, quid igitur pratered adhuc Tibi dicerem?

⁴³ *Saturnalibus* | Saturnalia sunt festa in Saturni honorem Mense Decembri celebrata, quibus servi cum dominis ad eandem mensam discumbant, in memoriam scilicet aurei illius seculi, quo regnabat Saturnus, quando nemo dominus, servus nemo, sed omnes pares. Vide *Macrob. Saturn. lib. 1. c. 7. Funger. in vocem Saturnus. Justin. lib. 43. c. 3.*

⁴⁴ *Coccyzabam* | i.e. Eam edebam vocem, quam solent Galli re aliqua ex improvviso moti. Vide plura in annotationibus ad Græcum textum.

20. Verùm quid Simon ille? nam videbare de illo dicturus nescio quid. *Mic.* Ei consobrinus erat vir supra modum dives, nomine Drimylus, is quoad vivebat ne obolum quidem donaverat Simoni, nam quid daret, cum ne ipse quidem pecunias attingeret? at simul atque mortuus est nuper, universis illis opibus juxta leges, Simon ille, qui coria putria, qui patellam circumlingebat, gaudens potitur, purpurâ ostrôque circumtectus; famulosque & currus, & aurea pocula, & mensas eburnis enixas pedibus possidet. ab omnibus adoratur, jamque ne nos quidem aspicit. Nuper etenim cum illum procedentem conspexissem, salve, inquam Simon, at ille indignè ferens, edicite, inquit, mendico isti, ne ⁴⁵ vocabulum meum diminuat; neque enim Simon, ⁴⁶ sed Simonides appellor. Porro (quod est omnium maximum) mulieres etiam illius amore capiuntur, atque is quidem eludit eas, ac fastidit, & alias quidem admittit, comémque se præbet, aliæ porro, quæ negliguntur, necem conscituras sibi minitantur: vides quantas commoditates pariat aurum; quandoquidem eos, qui sunt deformissimi, transfigurat & amabiles reddit, non secus ac ⁴⁷ cestus ille poeticus. Audis insuper & à poetis dictum,

O aurum auspicata res, & ostentum optimum.

& rursum,

Aurum est quod opibus imperat mortaliū.

⁴⁵ Vocabulum | i. e. Nomen, quo sensu usi fuerunt autores optimi.

⁴⁶ Sed Simonides | i. e. Filius vel nepos Simonis, novus cum esset, ita appellari voluit, quasi ingenuis & honestis majoribus prognatus erat. Aut forsan quia nomen poly syllabon affecit. Vid. inf. n. 12. Alia mens erat Cinna, quem deridet Mart. quod Cinna voluit appellari. l. 6. c. 17.

⁴⁷ Cestus ille poeticus | Intelligit Veneris baltheum, seu Cingulum, in quo suavitas, & dulcia colloquia, & oscula, & risus, cæteræ omnes amoris illecebræ variis distincta coloribus intexebantur: Hinc commolavit Venus Janoni, quando in Gargaro cubitura cum Jove, prius studuit conciliare amorem, Homer. Iliad. 5. v. 214. & sequ.

21. Sed quid interim risisti, Galle? *Gal.* Quoniam tu quoque per inscitiam, Micylle, simili modò falleris opinione de divitibus, quemadmodum vulgus: verum (crede mihi) longè etiam ærumnosiorē vitam agunt quam vos: hæc autem loquor, qui ipse & pauper, & dives aliquando fuerim, atque omne vitæ genus sim expertus: Porro paulò post ipse quoque hæc omnia cognosces. *Mic.* Per Jovem, tempestivum jam est, ut tu referas, quemadmodum sis transfiguratus, & quod in unquoque vitæ genere perspexeris. *Gal.* Ausculta hoc tantum præmonitus me neminem feliciorē vita, quam tu sis, unquam vidisse. *Mic.* Quàm ego sim, ô Galle? hanc felicitatem tibiip̄si imprecor, nam videre me tibi ridendum proponere; verum age, narra exordiens ab Euphorbo, quo pacto fueris in Pythagoram transformatus, deinceps ordine usque ad Gallum; consentaneum enim est te varias res tum vidisse, tum tulisse nimirum tam diversis vitæ formis.

22. *Gal.* Quemadmodum initio 48 ab Apolline profecta anima in terram devolarit, & corpus humanum subierit, 49 ut illic pœnam quandam dependeret, id longum dictu futurum sit, præterea neque mihi referre fas est, neque tibi ejusmodi audire. Verum ubi Euphorbus factus essem. *Mic.* Sed ego priusquam

48 *Ab Apolline profecta, &c.* | Pythagoræ animam ab Apolline ad Homines missam, ut rem certissimam, de qua, ut ipse loquitur, ὁ δὲ εἰς ἀνθρώπων βλήσκει. Ceterum, affirmat Jamblicus in vita Pythagoræ, c. 2. Animam autem priorem esse corpore à Pythagora docuit Plato. Tim. ed. 1556. Basil. p. 478. l. 40. & aliam esse. Phædon. p. 204. l. 33.

49 *Ut illic pœnam quandam dependeret* | Memorat Clemens Alexandr.

Stromat. l. 3. Philolaum Pythagoreum sic dixisse, Μαθητὴν δὲ ὅτι παλαιὸν θεολόγος τῶν μεγάλων, ὅτι δὲ τινὰς τιμωρίας, ἀψυχὰς τῶν σώματι συνήζοντο, καὶ καθάπερ ἐκ σπύγης τῶν τῶν, hoc est, Testantur autem veteres Theologi & vates quod propter aliqua luenda supplicia, anima conjuncta sit corpori, & in eo, tanquam in sepulchro conditur. Hujus sententiæ Orpheum esse autorem tradit Plato, Cratyl. p. 53, lin. penult,

Essem is, qui nunc sum, ô præclare, quisnam eram?
hoc mihi prius dicito. Nunquid ego versus fuerim
ut tu? *Gal.* Maximè. *Mic.* Quis igitur eram?
si quo modo potes dicere, pervelim enim isthuc cog-
noscere. *Gal.* Tu s^o formica fueras Indica ex earum
genere, quæ aurum effodiunt. *Mic.* Et postea neg-
lexi infelix vel paucula frustra in vitam importare,
cum illo essem alius? sed age, quid post hæc futurus
sim dicito, quandoquidem consentaneum est scire re,
siquid etenim bonæ sit rei, sⁱ jam nunc suspendero
me ab ista pertica in qua s² nunc stas. *Gal.* Isthuc
profec^o nullâ ratione possis cognoscere.

23. Cæterum cum Euphorbus essem, (nam ad illa
redeo) in Troja pugnabam, atque s³ à Menelao ne-
catus aliquantò post tempore in Pythagoram perve-
ni. Porro eousque absque tecto perdurabam, s⁴ do-
nec Menfarchus aliquando mihi ædificaret domum.
Mic. Obsecro te num absque potu ciboque? *Gal.*
Maximè; nihil enim istis rebus opus, nisi corpori
duntaxat. *Mic.* Illud igitur prius dicito, ea quæ ad
Trojam gesta sunt, num ita se habent, qualia fuisse
dixit Homerus? *Gal.* Quinam ille scire potuisset,
Micylle, qui quidem, dum ista gerebantur, ipse Ca-

s^o Formica indica | De quâ Pro-
pert. lib. 3. eleg. 14;

Inda cavis aurum mittit formica
metallis.

Et mira de eadem narrat Plinius lib.
11. cap. 31. esse colore felium, mag-
nitudinæ Aegypti luporum, Indos à
se furantes quod effoderant aurem è
cavernis sollicitas odore sequi, &
quamvis præ velocibus camelis, fugi-
entes, assequi etiam & lacerare. Huic
non multum ab simile narrat etiam
Herodotus in Thalia.

sⁱ Jam nunc suspendero, &c. | Ex-

pone potiùs, Jam nunc surgens me
suspendam.

s² In qua nunc stas, &c. | Non ma-
lè et si Græcè sit ἔστας; nam Latini;
cum nondum finita sit actio, usurpant
sæpe tempus præsens pro præterito.
Ut Terent. And. a. 4. s. 1. parum
successit quod ago, i. e. quod egi, &
adhuc ago.

s³ A Menelao necatus | Prælium
inter Euphorbum & Menelaum descri-
bit Homer. Iliad. 15.

s⁴ Donec Menfarchus &c. | i. e.
Donec Pater Menfarchus me genuit;
corpus domum vocat. vid. fg. 11.

melus erat ⁵⁵ in Bactris? Cæterum ego tibi tantum
effabor divinitus, nihil id temporis eximium fuisse,
neque Ajacem usque adeo magnum, neque Helenam
adeo formosam, quemadmodum arbitrantur, siqui-
dem vidi candidâ quandam, & procerâ cervice, ut
hinc ⁵⁶ Cygno progeneratam esse adsimularent; cæte-
rum ⁵⁷ vehementer animum ⁵⁸ æqualem propemodum
Hecubæ. Hanc Theseus primum raptam ⁵⁹ in Aphid-
nis possedit, is vixit Herculis fermè ætate. Porro
⁶⁰ Hercules prius Trojam ceperat patrum nostrorum
memoriâ, qui per id temporis maximè florebat,
nam hæc mihi Panthus narravit se, cum esset admo-
dum adolescens, vidisse Herculem.

24. *Mic.* Quid autem Achilles? num talis erat
nempe quavis in re præstantissimus? an & isthæc fa-
bulamenta sunt? *Gal.* Cum illo quidem congressus
non sum, neque queam adeo comperire de rebus Græ-
corum dicere; quî etenim scire potui cum hostis ef-
sem? certè Patroclum illius amicum ⁶¹ haud ita mag-
no negotio ⁶² peremi lancea dissectum. *Mic.* Dein-

⁵⁵ *In Bactris* | *Bactra* urbs *Bact-
riana* in Asia, pingue solum & ca-
melis aptum, si verum id quod
tradit Plinius, ibi tantæ magnitudinis
tritici grana fieri, ut singula spicas
nostras æquent, lib. 18 c. 7.

⁵⁶ *Cygnō progeneratam* | Jove scilicet
sub forma cygni. Vid. quæ annotata
ad *iudicium Dearum*, n. 29, & 30.

⁵⁷ *Vehementer animum* | Magnum
quidem pretium decennalis belli,
pellex annos.

⁵⁸ *Æqualem propemodum Hecubæ* | i. e. Paridis matri, uxori Pri-
ami

⁵⁹ *In Aphidnis possedit* | *Aphidnæ*
est una Atticarum urbium, quocum

eâ Athenis potiri non licuisset, Hele-
nam ex Lacedæmone raptam primum
portasse Theseum ait Diodor. Sicul.
Bibliothec. lib. 4 sed tunc temporis
δεκαετην ἡ βασιλειαν, i. e. decem an-
nos natam.

⁶⁰ *Hercules prius* | De capta ab
Hercule Trojâ, vid. Homer *Iliad* 6.
Eo autem tempore regnabat Laome-
don, cui proximè successit Priamus.

⁶¹ *Haud ita magno negotio* | Nec
mirum cum aggressus à teigo. Vide
Homer *Iliad*, 61. π. v. 802. & sequ.

⁶² *Peremi* | Non peremisti, ob-
bone! vulnerasti tantum. Hector
peremit. Vid. libri p. radii v. 811
& sequ.

de
istis
25
am
lioqu
stiffin
tum,
comm
& Ith
65 ren
gypto
fuspic
tereâ
vitam
ostend
in me
neque
teris
Nam

63 T
Euphor
mer, ill
64 I
frica est
65 Ori
Ægypti
te urbe
autem e
dem ac
suis in l
ait Ori
nor vult
Hierogl
tunt ab
polline,
Græcam
po, vers
minit Pl
vocatque
πρόν
66 Re
is' Itra

de 63 te Menelaus multo minore negotio. Verum istis de rebus fatis, nunc res Pythagoricas refer.

25. Gal. Illud in summa, Micylle, sophista quispiam eram (oportet enim videlicet fateri verum) alioqui non imperitus, neque inexercitatus in honestissimis disciplinis. Profectus sum autem 64 in Ægyptum, quod cum prophetis congrededer de sapientia communicaturus. Hic adyta subii, atque ibi 65 Ori & Ifidis libros perdidici. Post rursus in Italiam 66 renavigabam; 67 ac Græcos juxta ea, quæ in Ægypto didiceram, ita institui, ut me perindè ac Deum suspicerent. Mic. Inaudieram equidem isthæc, prætereà quemadmodum creditus fueris 68 defunctus in vitam rediisse, utque 69 aureum femur illis subinde ostenderis. Verum illud mihi dicito, quid tibi venit in mentem, ut legem statueres, uti neque carnibus, neque fabis vescerentur homines? Gal. Ne perconteris ista, Micylle. Mic. Quamobrem, ô Galle? G. Nam pudet hisce de rebus verum fateri. Mic. At-

63 Te Menelaus | De prælio inter Euphorbum & Menelaum, vide Homer. Iliad. 17. p. in initio.

64 In Ægyptum | Ægyptus in Africa est, ad septem ostia Nili fluvii.

65 Ori & Ifidis | Orum aiunt Regem Ægypti fuisse, nescio quot annos ante urbem Romanam conditam. Isis autem est Dea ab Ægyptiis culta, eadem ac Io. Gilbertus Cognatus, in suis in hunc locum annotationibus, ait Ori extare duos libros, eos opinor vult, qui annexi Pieri Valeriani Hieroglyphicis, scripti primi fuerunt ab Oro isto, ut ibi vocatur, Apolline, in lingua Ægyptiaca, in Græcam autem, à nescio quo Philippo, versi. Ifidis autem librorum meminit Plato in 2 Dial. de Legumlat. vocatque τῆς Ἰσιδος ποιήματα, τὰ ἑκ τῶν πέντε σεσαρκωμένα χρονὸν μέλη.

66 Renavigabam, &c. | Græcè est, ἰσὶ τῇ Ἰταλίᾳ ἐκπλεῖν, quod magis

ad verbum reddas, hinc ad Italiam navigans.

67 Ac Græcos | Græcos esse in Italia non mirum videri debet, eam enim partem Italiæ, quæ vocata erat Magna Græcia, incolebant olim veteres Græci.

68 Defunctus in vitam rediisse | Diog. Laertius ex Hieronymo quodam refert Pythagoram descendisse eis ἄδης, i. e. ad inferos, atque ibi vidisse Hæliodi, & Homeri animas nescio quas Pœnas luentes.

69 Aureum femur | De aureo femore Pythagoræ meminit Lucianus in alio Dialogo, cui titulus Vitarum ἀνέκδοτ. Jamblic. in vit. Pythag. c. 28, nec non & Diog. Laert. Αἰγυπτίῳ δὲ αὐτὸς τὸ πᾶν γινώσκων ὁ μίσεον ὀφθαλμοῖς ἔχων. Porphyrius ait, id eum ostendisse Abaridi Sacerdoti Apollinis, ante opinanti ipsum esse Apollinem, ut eo viso, pro certo habeat.

qui non convenit, uti id facere graveris apud hominem contubernalem, & amicum : nam herum posthàc absit ut dixerim.

26. *Gal.* Nihil fani, neque præclari quicquam erat. Verùm animadvertēbam, si consueta modo, atque eadem quæ vulgò traduntur à multis præcepissem, non fore, ut mortales in admirationem adducerem; sed quo peregriniora magisque aliena proposuissem, futurum, ut hoc magis novus, magisque viderer admirandus. 70 Proinde institueram in animo novæ quiddam rei designare, ejusmodi proposito decreto cujus causa esset inexplicabilis, quo videlicet aliis aliud conjectantibus omnes redderentur attoniti, quemadmodum in obscuris oraculis solet usu venire.

Mic. Illud vide, ut rides me tu quoque non minùs atque 71 Crotoniatas, 72 Metaponticos, & 73 Tarentinos, cumque his alios qui muti sequuntur, tuæque adorant vestigia, quæ tu calcata reliquisti, verum ubi Pythagoram exueras, quem post eum induisti? *Gal.* 74 Aspasiā Miletensem illam meretricem, *Mic.* Papæ! quid ego audio? siquidem inter alia mulier quoque fuit Pathagoras? itane fuit aliquando tempus, quo tu, Galle generosissime, ova pariebas, cumque 75 Pericle rem habebas, Aspasia cūm esses, atque ex illo grvida facta es? prætereà lanam tondebas, tramāque deducebas? postremò meretri-

70 Proinde institueram, &c. | Quam versionem Johannes Benedictus sic commendavit, Proinde nova comminisci statueram, eorumque causam silentio Comprimere.

71 Crotoniatas | Crotoniatæ populi Italiæ, incolæ Crotonis urbis, non procul à Tarento.

72 Metapontici | Incolæ Metaponti oppidi in sinu Tarentino.

73 Tarentini | Incolæ Tarenti urbis Italiæ.

74 Miletensem | Latinis opinor

esset Milesiam. Miletus autem unde fluxit Milesia est urbs in finibus Ioniæ & Cariæ, ubi habitabat meretrix illa.

74 Aspasiā | Magnā propter doctrinam famā, Sophistria, Rhetorices magistra, Pericli in studiis dux, poetæ & conjux.

75 Pericles | Vir erat Atheniensis multā autoritate & eloquentia, de quo & Meretriculā suā si plura vis, vide Aristoph. in Acharnensibus, & Plutarchum in vita Periclis.

cum

tum in morem gestiebas, vultumque componebas?
Gal. Ista quidem omnia feci tamen non ego solus,
 verum & ante me tum ⁷⁶ Tiresias, tum ⁷⁷ Elati pro-
 les ⁷⁸ Cæneus, proindè quicquid in me convitii dixe-
 ris, tantundem & in illos dixeris.

^{27.} *Mic.* Age igitur utra tibi vita erat suavior,
 cum vir esses; an cum Pericles tecum haberet con-
 suetudinem? *Gal.* Vides cujusmodi istuc est quod
 percontaris? nempe cui ne ⁷⁹ Tiresiæ quidem expe-
 dierit respondere. *Mic.* Atqui si minùs tu fateare,
 tamen istud ⁸⁰ Euripides satis explicuit, cum ait se
 malle ter sub clypeo consistere, quàm parere semel.
Gal. Imò præmoneo te paulò post puerperam fore,
 siquidem & tu mulier es olim futurus, idque sæpiùs
 longo nimirum seculorum orbe, atque recurso. *Mic.*
 Non tu pendebris, ô Galle, qui quidem omnes morta-
 les Milesios aut Samios esse ducas? nam aiunt te e-
 riam, tum cum Pythagoras esses, ⁸¹ venustâ formâ
 decorum, sæpius Aspasiâ fuisse tyranno. Verùm a-
 ge ⁸² secundum Aspasiâ, in quem virum aut mulie-

⁷⁶ *Tiresias* | Rex Thebanus, pri-
 mo vir erat, at percussis anguibus
 duobus, quos videbat coeuntes, sta-
 tim de viro factus erat femina; post
 annos autem septem, iisdem angui-
 bus visis, & eodem modo percussis.

*Forma prior rediit, genitrixque ve-
 nit imago.*

*ut Ovidius loquitur, lib. 3. Metam.
 fab. 4. v. 331.*

⁷⁷ *Elati proles* | Elatus rex erat
 Lapitharum.

⁷⁸ *Cæneus* | Natus erat femina, à
 Neptuno autem cum passa esset vim,
 promittente Deo ipsi concedi quod-
 cunque velleret, togabat, ut femina esse
 defineret, & facta erat vir non solum
 fortis, sed etiam invulnerabilis. Vid.
 Anton. Liberal. Metam. c. 16.

⁷⁹ *Ne Tiresia expediret* | Rectè
 quidem, nam in certamine de hac

inter Jovem & Junonem Tiresias vo-
 catus arbiter, quoniam in ferendâ
 sententiâ displicuit Junoni, privatus
 erat oculis. Vide Ovid. lib. 3. Me-
 tam. fab. 4. v. 335.

⁸⁰ *Euripides, &c.* | Verba sunt
 Medæ apud Euripidem in Tragœ-
 dia illa, cui titulus *Medea*, non pro-
 cul ab initio, sed nonnihil mutata,
 ibi enim sic se habent,

— αὐτὸς πρὸς αὐτὴν παρὰ ἀσπίδα
 Στῆσαι δὴλοιμ' αὐτὴν μέλαινα, ἢ τερεῖν
 ἀπαξ.

⁸¹ *Venusta forma decorum* | Diog.
 Laert. in vitâ Pythag. αὐτὸς γὰρ σεμνὸς
 πρὸς αὐτὸν λέγει, ἡρώδου, i. e. di-
 citur formâ fuisse, adeò honesta, adeò
 venusta, ut nihil supra.

⁸² *Secundum Aspasiâ* | i. e. Post
 Aspasiâ nullo interveniente. De As-
 pasiâ autem qualis erat. Vid. sup. n. 74.

rem dennò renatus es? *Gal.* In ⁸³ Cratem Cynicum. *Mic.* O Castor, & ô Pollux, ⁸⁴ quam dissimile! ex Scorto philosophus? *Gal.* Deinde rex, deinde pauper, paulò post Satrapas, dehinc equus, graculus, rana, aliâque innumerabilia, perlongum enim fuerit singula recensere, postremò Gallus: atque id sæpius, nam hoc vitæ genere sum delectatus.

28. Intereà & aliis diversis mortalibus servivi, regibus, pauperibus, divitibus, postremò nunc tecum vivo, rideoque quotidie, cum video te paupertatis tædio complorantem, ejulantemque, ac divitum admirantem fortunas, proptereà quod ignores, quantum illis adsit malorum; alioqui si curas nôris, quibus illi distringuntur, teipsum profectò riseris, qui antea credideris eum, qui sit opulentus, statum felicissimum esse omnium. *Mic.* Ergo Pythagora, aut ⁸⁵ quodd maxime gaudeas appellari, ne confundam orationem, si te nunc hoc, nunc illo nomine compellem. *Gal.* Nihil intererit five Euphorbum, five Pythagoram, five vocaris Aspasiâ, five Cratem: quandoquidem ista omnia sum unus, nisi quod rectius feceris, si (id quod ⁸⁶ impræsentiarum esse videor) Gallum me voces, ne avem hanc parvi ducere, contemneréque videare: præsertim cum tam multas contineat animas.

⁸³ *In Cratem Cynicum* | Hic autem erat Diogenis discipulus, domo Thebanus, qui dicitur à Philostrato in vitâ Apoll. pecuniam suam in mare projecisse. Alii autem tradunt apud Trapezitam aliquem, deposuisse hanc scilicet lege, ut filiis suis, nam & hic canis maritus erat, si indocti & idiotæ essent, redderet, sin fierent Philosophi, sibi servaret.

⁸⁴ *Quam dissimile! ex scorto philosophus* | Non adèd dissimile, nam scortum erat philosophicum. Vide supra n° 74.

⁸⁵ *Quod maxime gaudeas, &c.* malo dicere quodcumque loco quæ-

⁸⁶ *Impræsentiarum* | Sæpius huic vocabulo invidi honorem, quem tribuunt Academici Cantabrigienses apud quos raro auditur oratio, cū alicubi quasi purpureus esset pannus non inferitur, implet quidem, os, emissum spiritu forti, haud parum commodare potest, qui nugas sonoris venditant. Cicero & Cæsar puritatis Latini sermonis semper oblectantissimi pro eo dicunt, in præsentia, aut in præsens.

26. *Mic.* Ergo Galle, quandoquidem omnia penè vivendi genera jam expertus es, atque omnia cognita habes, age dilucidè, mihi narrato, quæ sint peculiaris divitum ad vitæ rationem, quæ pauperum propria, quo videlicet cognoscam, verène isthuc affirmes me divitibus esse feliciorē. *Gal.* En huc ad modum interim perpende, Micylle; te quidem non magno operè tangit cura belli, si quando rumor sit adventare hostes, neque sollicitus es, ne in agros incursantes populentur, neve hortum proculcent, proterantque, aut vineas vastent; sed simul atque turbam audieris, si tamen audieris, de teipso uno circumspicias quo deflexus servari queas, ac discrimen effugere. Contra illi tum de se solliciti sunt, tum animo discruciantur, cum de mœnibus quicquid opum possidebant in agris, id omne tolli, deportarique conspiciunt. Ac siue inferendum est aliquid in ærarium, soli accersuntur; siue in prælium exeundum, periclitantur, aut peditum turmis, aut equitum alis præfecti. Tu interim ⁸⁷ vimineum gerens clypeum expeditus, ac levis ad salutis consulendum, paratus ⁸⁸ victorale convivium agere, si quando victoriâ potius imperator sacra fecerit.

30. Rursum pacis tempore tu quidem cum de plebe sis, ingressus in concionem, tyrannidem in divites obtines, illi verò trepidant, pavitantque, ac lar-

⁸⁷ *Clypeum* | Rectè vertitur ἀσπίς. *Supra Polyb. lib. 6. & πρὸ τῆς ἀσπίδος* & Schol. in Aristophi.
⁸⁸ *Vimineum* | Qualis pauperem & militem gregarium decebat, nam Majorum virorum clypei, quos nonnunquam describere adeò laborant Poetæ, plerumque erant Vulcani opera.
⁸⁸ *Victorale convivium* | Mos erat finitis triumphis victimas offerre, & postea epulari. Vide Fung. in voce *Triumphus*.

gitionibus;

gitionibus ⁸⁹ choraglisque te placant, siquidem quæ tibi balnea, ludi, spectacula, reliquaque id genus abundè suppeditent, ea omnia curant illi. At tu censor, & acerbus expensor perindè quasi dominus ne alloquio quidem interdum dignaris illos, quod si tibi collubitum sit ingentibus saxis in illos degrandinas, vel facultates eorum publicas facis. Ipse neque calumniatorem metuis, neque latronem, ne tollat aurum, vel ædium consensu fastigio, vel pariete perfosso, neque necesse habes rationibus occupari, neque exactionibus, neque tibi cum sceleratis dispensatoribus conflictandum est, neque tantas in sollicitudines distraheris.

31. Verùm simul atque unam crepidam perfeceris, mercedemque retuleris septem obolos, sero surgis crepusculo, & si libuerit lavaris: tum empro ⁹¹ Saperdâ quopiam, aut ⁹¹ mænide pisciculo, aut paucis ceparum capitulis, temet ipse oblectas, canens plerunque, optimâque cum paupertate philosophans; adeò ut eas ob res salubri sis valentique corpore, obduruerisque adversus gelu. Siquidem labores, qui te exacuunt muniuntque, certatorem haudquaquam contemnendum reddunt adversum eas res, quæ compluribus inexpugnabiles esse videntur. Atque hinc nullus ex morbis illis gravioribus imperit te, quod siquando levis cœperit febricula, paulo negotio eam medicatus, protinùs exilis, inedia excutiens, illa porrò fugit illicò, quippe metuens te, quem videat etiam frigore ali, saturumque fieri, ac medicorum illis recurribus longum plorare renunciantem.

⁸⁹ Choragiis | Nihil est in Græco textu, quod huic vocabulo respondet, ideo negligas.

⁹⁰ Ea omnia curant illi | Melius Benedictus, Aliaque omnia tibi abunde suppetant illi operam dant.

⁹¹ Saperdâ | Et Mænides pisces fuerunt vilis pretii, quorum nominibus & Latini & Angli carent, ut apud nos A HERRING nec Græcè, nec Latine reddi potest.

32. At illi ex adverso propter intemperantiam vi-
 z, quid tandem mali non habent infelices? poda-
 ras, phthises, pulmonum exulcerationes, aquas in-
 mercurites, nam hæc omnia à sumptuosis illis convi-
 viis nascuntur, proinde quicumque ex his 92 Icarum in
 morem (ut ferè faciunt) sese attollunt, propiusque
 se soli admovent, haud cogitantes quod alas habent
 cerâ adglutinas, ingentem nonnunquam strepitum
 movent, præcipites in mare cadentes: Cæterum qui
 Dædali exemplo non admodum sublimia, neque ex-
 cella appetunt, verum humilia, terræque vicina,
 adeo ut cera nonnunquam salis aspergine madesce-
 ret, ii into plerunque ac citra discrimen transvola-
 runt. *Mic.* Moderatos istos & cordatos narras.

33. *Gal.* Verum aliorum, Micylle, naufragia fœ-
 dissima conspicias, nempe ubi 93 Cræsus revulsis a-
 lis risum exhiberet Persis, 93 consensu rogo, aut
 94 Dionysius cum abdicatus tyrannide Corinthiorum
 in urbe ludi literarii magistrum ageret, post gestum
 tantum imperium, pueros compellens ut syllabas con-
 necterent. *Mic.* Dic mihi, Galle, tu cum rex esses
 (nam ais te regem quoque fuisse) cujusmodi tandem
 vitæ genus experiebaris? Mirum nî tum felix e-
 ras, quandoquidem id quod est bonorum omnium
 caput possidebas. *Gal.* Ne mihi in memoriam rege-
 ras, ô Micylle, usque aded supra modum infelix tum
 eram. Quoad quidem res externas, quemadmo-
 dum dixisti, planè fortunatus esse videbar; at intus
 innumerabilibus curis distringebar. *Mic.* Quibus

92 Icarum in morem | Quomodo I-
 carus & Dædalus in Creta clausi
 conati sunt alis sublati Athenas pa-
 triam suam repetere, ostendit Ovid.
 Metam. lib. 18. v. 184.

93 Cræsus revulsis alis | Cræsus
 Rex erat Lydiæ, revulsæ autem e-
 ras fuerunt alæ, quando regno eum

spoliaverat Cyrus: quomodo autem
 consensu rogo ludibrio erat Per-
 sis, id ample narrat Herodotus in
 Clío.

94 De Dionysio | Syracusano ex-
 uto imperio, & Corinthi docente
 pueros. Vide Justin. lib. 21. c. 5.

tandum curis? nam rem prorsus absurdam; neque credibilem narras. *Gal.* Imperabam equidem regioni neutiquam exiguae, Micylle, omnigenarum rerum feraci, tum incolarum frequentia, neque non urbium pulchritudine cum primis admiranda, praeterea fluminibus navigabilibus, ac mari portuorum commodae.

34. Ad haec exercitus ingens, equitatus instructus satellitum haud exiguum, triremes, pecuniarum vi major quam ut possit numerari, vasorum aureorum plurima copia, reliquaque omnis principatus tragodia, supra quam credi potuit ingens. Cum itaque prodirem, plerique adorabant, Deum quempiam inrueri se rati, aliique trudentes alios concurrebant quo me conspicerent, nonnulli consensu rectis magni aestimabant, si plene contemplari licuisset quadrigam, stragulam, diadema, tum anteambulones & eos qui a tergo comitabantur. Ego inter haec mihi conscius, quantae me res discruciant, versarēque, illos quidem propter incertitiam veniam digno judicabam: at mei ipsius miserecebat, qui praegrantibus illis ⁹⁵ Colossis viderer persimilis, qualis vel ⁹⁶ Phidias, vel Myron, vel Praxiteles fabricatus est, illorum etenim quisque quoad ea, quae foris apparent, Neptunus ipse est, aut Jupiter, mirifice decorus auro, eborēque compactus, & aut fulmen, aut fulgur, aut tridentem dextrā tenens. Caeterum si immisso capite, quae sunt intus, inspicias videbis vestes quosdam, paxillos, & clavos introversos prominentes, neque non vimina, cuneosque, & p

⁹⁵ *Colossis* | Colossi sunt statuae vel imagines hominum supra modum magnae, & quae uno oculorum aspectu videri nequeant, ἀπὸ τοῦ κολλῆναι, i. e. a detruncando oculos.

⁹⁶ *Phidias* | Atheniensis erat Phidias, ante omnes arte statuaria

peritus, propter Jovem Olympiae ebore factum egregie nobilis, non minime eum aemulari, ait Plinius lib. 34. c. 8. quem etiam ibidem videmus de Myrone & Praxitele ejusdem etiam artis caelestissimis.

em sublitam, & aliam item id genus deformitatem
intrinsecus inhabitantem. Omitto recensere musca-
rum, mustelarumque vim, quæ nonnunquam in eis
manfiant, hujusmodi quædam res etiam regnum esse
videtur.

Mic. Nondum explicuisti lutum, & clavos, &
vectes quinam fuerint in imperio, neque fœditatem
illam plurimam quænam sit, nam istum ad modum
vectari, tam multis imperare mortalibus, ac numi-
nis instar adorari, hætenus quidem cum Colossi ex-
emplo quadrat, siquidem hoc quoque divinum quid-
dam est. Nunc autem quæ sunt intra Colossum ex-
ponito. Gal. Quid primo loco tibi referam, Micylle,
curum metas, curas mordaces, suspiciones, odium,
quò regem persequuntur ii, qui cum illo vivunt, in-
sidias atque eas ob res somnum rarum, & hunc ip-
sum pertenuem, ac plena tumultus insomnia, cogi-
tationes perplexas, spes semper improbas, an otii
penuriam, & occupationes, judicia, expeditiones,
edicta, fœdera, consultationes? quibus rebus fit,
ut ne per somnium quidem aliquâ re suavi frui lice-
at; verum ut omnibus de rebus solus dispiciat ne-
cesse est, milléque negotia sustineat.

Quippe nec Atriden Agamemnona dulcis habebas

Somnus, multigenas versantem pectore curas.

Idque cum reliqui omnes Achivi sterterent.

36. Adde quòd 97 Lydum illum discruciat filius
mutus, 98 Persam vero Clearchus ad Cyrum descif-

97 *Lydum illum* | i. e. Cræsum,
qui filium habebat mutum, de patris
autem salute adeo sollicitum, ut quan-
do Persam quendam in eum, quasi
esset occisurus, ruentem videret,
rupto linguæ ligamine, exclamaret
ὁ θεὸς μὴ κτείνῃ Κροίσον. Vide
Herod. Clip & Solin. c. 7.

98 *Persam* | Intelligit *Arsacem*
sive *Artaxerxen*, *Persarum* Regem,
quando contra Cyrum fratrem bel-
lum gerebat, ad cujus partes descivit
Clearchus Græcorum dux. Vide Pho-
tium in excerptis suis ex *Ctesiae* *Per-
siciæ*.

cens, atque ⁹⁹ alium quempiam Dion cum Syracusanis nonnullis ad aurem communicans : ¹ rursum alium quendam urit Parmenion collaudatus, item ² Perdiccam Ptolemæus, ³ Ptolemæum Seleucus : quin illa quoque molestiam adferunt, amasius per vim ⁴ non sponte convivens, concubina alio gaudens, tum si qui defectionem parare dicantur, aut duo quantuorve Sarellites inter se confusurrantes. Porro (quod est omnium gravissimum) amicissimi quique vel maxime sunt formidandi, semperque metuendum, ne quid magni mali ab illis exoriat ; nam alius à filio veneno necatus est, alius item ab amasio, alium simile quoddam fortassis mortis genus eripuit.

Mic. Apagesis, atrociora miraque sunt ista, quæ narras, ô Galle, mihi igitur multo sit tutius operæ cerdonicæ primum incumbere, quam ex aureâ bibere phialâ comitèr delatum haustum, *cæterum* cicutâ, acconitôque temperatum. Nam mihi quidem hoc unum est periculi, ut si paulum aberret smilion, deflectatque à rectâ incisione, summum secantis digitorum exiguo sanguine tingat ; at isti, quemadmodum narras, letifera agunt convivia, atque id innumeralibus in malis constituti ; deinde, ubi conciderint, perfimiles esse videntur tragædiarum histrionibus :

⁹⁹ *Alium quempiam* | Scilicet Dionysium Tyrannum, contra quem excitavit Dion Syracusanos. vid. Diod. Sic. Biblioth. lib. 16.

¹ *Rursum alium quendam* | i. e. Alexandrum, qui Parmenionem à militibus dilectum trucidari iussit. vid. Curt. lib. 7. cap. 2. & Diod. Sicul. Biblioth. lib. 17.

² *Perdiccam Ptolemæus* | Perdiccas gente erat Macedo, in bellis, quæ cum variis gentibus gessit, Alexandro comes, ei moribundus tradidit Alexander annulum, quonotum esse volu-

it, se eum sibi in regno designasse successorem. Sed obstitit Ptolemæus. Vid. Curt. lib. 10. c. 6. & Diodor. Sicul. lib. 18.

³ *Ptolemæum Seleucus* | Non eundem Ptolemæum, nam Ptolemæus Magnus erat, qui Perdiccæ molestiam creavit, cui autem Seleucus, Ptolemæus Ceraunius. Vid. Justin. lib. 27. c. 2.

⁴ *Non sponte* | Non opus est his vocibus, nisi ut planius appareat sensus, nihil enim habet textus Græcæ, respondeant.

nam multi, sicut videre licet, quoad ⁵ Cecropes sunt scilicet, aut Sisyphi, aut Telephi, diademata gestant argenteisque capulis gladios, comamque ventilantem, & auro intertextam chlamydem. Quod si quis (qualia nimirum permulta solent accidere) impulsos illos media ⁶ in scena præcipites det, risum profectò moveant spectatori- bus, videlicet personâ una cum ipso diademate contritâ; verò autem actoris capite ⁷ luxato, cruribusque maximâ ex parte renudatis: ut jam interioris amictus, quam miseri sint panni fiat perspicuum, ac cothurnorum, quos pedibus induxerunt, appareat deformitas haudquaquam ad pedis modum respondentium.

38. Vide ut me jam similitudines conferre docueris, optime Galle, cæterum tyrannis talis quædam res tibi visa est esse? Verum ubi equus esses, aut canis, aut piscis, aut rana, quomodo eam vitæ rationem ferebas? Gal. Istum ⁸ quem nunc fuscitas sermonem & longior sit, neque hujus temporis; illud autem unum in genere dixerim, nullam ex omnibus vitam mihi non visam tranquilliorē vita humanâ, naturalibus duntaxat cupiditatibus, & usibus circumscriptam. Siquidem publicanum equum, aut sycophantam ranam, aut sophistam graculum, aut propinatorem culicem, aut cinædum gallum, atque id genus alia quæ vos studio comminiscimini; haudquaquam inter illos videbis. Mic. Quæ dicis, ô Galle, fortassis vera sunt.

39. Verum non pudet me apud te fateri id, quod mihi accidit; ⁹ haudquaquam quivi dediscere cupidi-

⁵ Cecropes, &c. | Omnes Reges. Cecrops Athenis, Sisyphus Corinthi, Telephus Myliæ.

⁶ Impulsos illos, &c. | Melius redidit *μεσσηνίζας* Benedictus una voce impingens.

⁷ Luxato | Expressius Benedictus

cruentato.

⁸ Quem nunc, &c. | Ad verbum, Longum talem excitas sermonem, neque huius præsentis temporis.

⁹ Haudquaquam quivi | Magis ad verbum nondum possum.

ratem illam à puero mihi insitam, videlicet, ut dices evadam. Quin nunc quoque somnium illud ob oculos versatur aurum ostentans. Potissimum autem scelestus ille Simon excruciat, qui quidem tantas inter opes delicietur. *Gal.* At ego te istoc levabo morbo, Micylle, ⁹ tamen si nox ¹⁰ etiamnum est, Surge modo, ac sequere me; siquidem ad ipsum te Simonem adducam, atque in aliorum divitum cedes, quo nimirum videas, quomodo res habeant apud illos.

40. *Mic.* Isthuc quo pacto clausis foribus? num me parietes transfodere compelles? *Gal.* Nequaquam, verum Mercurius, cui sum sacer, hoc optanti mihi largitus est, ut siquis longissimam caudæ plumam, quæ ob mollitiem inflectitur. *Mic.* Atqui duas habes ejusmodi. *Gal.* At dextram ex his avulsam cuicunque ego gestandam dederò, is quoad voluerò fores omnes poterit aperire, cunctaque videre ipse invisibilis. *Mic.* Ignorabam equidem, ô Galle, te præstigiarum quoque peritum esse, porrò si mihi semel isthuc præstiteris, videbis illicò Simonis universas opes huc deportatas, nam eas huc rediens transferam. At ille rursus circumrodet, ebibétque putricia, quibus consuevit soleas compingere. *Gal.* Atqui ne fas sit isthuc facere; siquidem Mercurius illud mihi mandavit, ut siquis pennam tenens istiusmodi quippiam patrârit, vociferans furem proderem.

41. *Mic.* Rem neutiquam verisimilem narras, nempe Mercurium, ¹¹ cum ipse sit fur, non sinere alios, ut idem faciant. Sed tamen abeamus, nam aurum auferam si modò possim. *Gal.* Pennam prius revelito. quid hoc rei? ambas revulsi. *Mic.* Tutius

⁹ *Tametsi* | Melius, & quoniam :
vel ut Benedict. & siquidem.

¹⁰ *Etiamnum* | i. e. Jam adhuc

¹¹ *Cum ipse sit fur* | Vide Hymnum Homeri in Mercurium, & etiam Horatii Carm. lib. 1. Od. 11.

hoc quidem, ô Galle, tum tibi minùs fœdum sit futurum, ne alterâ caudæ parte mutilatus claudices. Gal. Age sanè, sed utrum Simonem priùs adimus an alium quempiam divitem? Mic. Haud aliò, imò ad Simonem, qui videlicet pro ¹² dissyllabo tetrasyllabus esse affecter, posteaquam dives evasit; sed jam ad fores accessimus. Quid igitur deinceps facio?

42. Gal. Pennam seræ admove, Mic. Ecce aulem dii boni, ostium perinde atque clavi resiliit. Gal. Perge porrò præcedens, vides illum vigilan-tem ac supputantem? Mic. Video per Jovem, & quidem ad obscuram siticulosamque lucernulam, præ-terea paller, haud scio unde, Galle, torisq; exa-uit, atque extenuatus est, mirum ni curis; neque enim auditum est illum alioqui male habere. Gal. Ansculta quid dicat, siquidem intelliges quibus de causis ad eum modum sit affectus. Simon. Nimi-um septuaginta illa talenta tuto admodum sub lecti-a defossa sunt, neque quisquam alius omnino vidit, at vero sedecim illa Sossylus equiso vidit me sub præ-sepi occultantem, itaque de curando stabulo non est admodum sollicitus, quanquam nec aliàs admodum laboris appetens; verisimile est autem illum multo etiam his plura sustulisse, nam undè alioqui Tibius eri tam ingens salsamentum illi opsonio proposu-er? tum autem aiunt illum ¹³ monile emisisse uxori drachmis quinque. Heu misero mihi, hi omnia

12 Pro dissyllabo tetrasyllabus, &c. | e. Simonides pro Simo. Vid. supra 45. Cinnamus apud Martialem pro dissyllabo voluit dissyllabon. Cinnam. name, te jubet vocari, l. 6. ep. 17. 13 Monile | 'ΕΛΛΕΓΕΙΝ rectius red-ur inauris, quam monile; est e-ornamentum quod inseritur τοῖς ὤτοι τῷ ὤτῳ, i. e. imis partibus au-um, monile autem est colli proprium

Dat gemmas digitis, dat longa me-nidia collo.

Ovid Metam. lib. 10.

14 Drachmis quinque | Duplex erat drachma, altera Attica, altera Ægina, cujus valorem ad amissim dare, multi fortasse erit laboris, pre-cii non multi, quantum autem conji-cere licet, drachma Attica nostræ mo-netæ valebat 7 d. Ægina autem 1 s.

mea dissipabunt bona. quid quòd ne pocula quidem fat in tuto mihi recondita sunt, cum sint multa vereor enim ne quis ea suffosso pariete tollat. Complures mihi invident, atque infidias parant, præter cæteros autem Micyllus iste vicinus.

43. *Mic.* Ita per Jovem, nam tibi sum similis, ac patellas sub ala gesto. *Gal.* Tace, Micylle, ne protinus ipso in furto nos prodas. *Si.* Optimum igitur fuerit, ut ipse insomnis servem. Omnem obibo domum in orbem obambulans. Quis iste? video te per Jovem, ô parietum perfossor; posteaquam ex columna, benè res se habet. Pernumerabo denuò refoffum argentum, ne quid forte dudum me fugerit. En rursus obstrepuit mihi nescio quis: nimirum obfideor, atque infidiis appetor ab omnibus: ubi mihi gladius? si quemquam deprehendero. Rursus aurum defodiamus.

44. *Gal.* Sic tibi habent, ô Micylle, res Simonis sed abeamus ad alium quempiam donec noctis adhuc aliquantulum superest. *Mic.* O miser, ejusmodi vivit vitam! hostibus eveniat ad hunc modum divites esse; itaque pugno in maxillam illi illiso volo discedere. *Simon.* Quis me pulsavit? latrocinio despolior miser. *Mic.* Plora ac vigila, aurique similis reddaris corpore; quandoquidem illi affixus dedisti es.

45. Nos autem si videtur Gniphonem foeneratorem visamus; nam nec is procul hinc habitat: ipsa nobis suapte sponte fores paruerunt. *Gal.* Vide hunc quoque curis invigilantem, & usurarum rationes iterantem digitis contortis? cui prope diem relictis his omnibus sit in Silpham, aut culicem, aut muscam abeundum. *Mic.* Video equidem miserum

ac vecordem hominem ne nunc quidem multo meli-
orem vivere vitam quam filphæ aut culicis, adeo ro-
tus & hic à curis & rationibus est extenuatus.

46. Nunc ad alium eamus. *Gal.* Ad tuum, si vi-
deretur, Eucratem, en tibi fores per se patuere, quin
introimus? *Mic.* Paulò ante hæc omnia mea erant.
Gal. At etiam nunc tu divitias somnias? vides igitur
Eucratem ipsum quidem ¹⁶ à famulo, virum natu
grandem. *Mic.* Video profecto quiddam haudqua-
quam virile, porrò alterâ ex parte ipsam item uxo-
rem à coquo constuprari. *Gal.* Quid ergo? num op-
eris & horum hæres existere, *Micylle*, cunctâque
possidere quæ sunt Eucratis? *Mic.* Haudquaquam,
Galle, imò fame citiùs interirem, quàm id genus
quippiam patrarem: valeant aurum & convivia, duo
oboli mihi potiores divitiæ sunt, quàm si à domesti-
cis mihi domus perfodiatur. *Gal.* Sed jam nunc
quandoquidem dies fermè diluxit, domum ad nos
redeamus, reliqua rursus aliàs videbis, *Micylle*.

16 A famulo | Modesta Elleipsis.

DIALOG. 20.

LUCIANI VITARUM¹ AUCTIONIO, ad JOHANNIS
BENEDICTI Exemplar.

Sup. **T**U quidem compone scamna, & locum
advenientibus adorna; tu verò siste vi-
as ordine adductas. Verùm eas priùs exorna, ut

¹ *Auctio* *Auctio* est venditio quæ- | nech. act. 3. sc. ult. Dicitur autem
tam in publico ac celebri loco, qua- | *auctio* ab augendo pretium, nam
conclamatur apud Plautum. Me- | *merx traditur plus offerenti*.

formosæ

formosæ appareant, & quamplurimos alliciant. *Ter* autem Mercuri, quod felix faustumque sit, proclama- & emptores, ut jam ad forum adsint, convoca. *Phi* losophicas autem omnes generis, & variarum secta- rum vitas proclamabimus. Quod si quis præsentem pecunias numerare nequeat, is dato sponfore sequen- ti anno solvet. *Mer.* Multi conveniunt: Itaque nec differe, nec diu ipsos detinere par est. *Jup.* Vendamus igitur. *Mer.* Quem vis ut primum pro- ducamus? *Jup.* Ionicum illum comatum: gravitatem enim quandam præ se fert. *Mer.* Heus tu Pythago- rice descende, réque his qui sunt congregati conspi- ciendum præbe. *Jup.* Proclama. *Mer.* Optimam vitam vendo, & maximè venerandam: quis emer- quis homine ³ major esse vult? quis cupit ⁴ univer- sitatis ⁵ harmoniam nôsse, & ⁶ reviviscere? *Mercat.* Formâ certè non est illiberali: verùm quid potissi- mum scit? *Mer.* ⁷ Arithmetica, ⁸ Astronomiam, ⁹ Prodigiorum scientiam, ⁷ Geometriam, ⁷ Musicam

² Comatum | Sic ἐν πνεύματι voca- batur Pythagoras ἐν Σέμω κομήτης, Jamblic lib. 1, p. 31.

³ Homine major | Pythagoram di- vino coli honore à nonnullis, credi esse Apollinem, aut quendam è Ge- niis, qui Lunam habitant: & cum Deus reverà esset, venisse autem in humanâ formâ, notum est ex Jam- blico.

⁴ Universalis | i. e. Mundi, nam Pythagoras docuit κατ' ἀρμονίαν συν- ἔσθαι τὰ ὅλα ut Laetius affirmat, i. e. per harmoniam constare omnia, i. e. totum mundum, & Cicero in 3. de natura Deor. affirmat Pytha- goram existimasse ad harmoniam Mundum canere.

⁵ Harmoniam | Vox satis Latina, sed Græca origine ab ἁρμ, apro, & significat idem ac ἀρμὸς ὁρμησῶν

sur. Ad Musicam autem translata cententus, consonantia, aut correspon- dens proportio vocum dissimilium, Scaliger exponit l. 1. Poet. c. 1.

⁶ Reviviscere | In alio scilicet cor- pore, nam migrationem è corpo- in corpus, quam Græci vocant μετα- στροφή, vel potius μετα- μάτην, esse Pythagoræ doctrina- res vel lippis nota.

⁷ Arithmet. Geomet. Musc. | Sum- mum in his fuisse Pythagoram, no- vit in vita ejus Jamblicus, c. 5 & 2.

⁸ Prodigiorum scientiam | Græ- ce est πνεύματι, quam Suidas expo- nit ἰσοδοκίαν, παραδοκίαν, i. e. mendacium & falsæquium. Intelligi- vero, aut de iis quæ ipse docuit, scilicet, quod sæpe erat mutatus prius vixit in Æthalide, Eupho- bo, &c. aut de iis quæ de illo

Præstigiarum artem : vatem summum vides. *Mer.*
Licetne ipsum interrogare ? *Mer.* Quod faustum sit in-
terroga.

2. *Merc.* Cujas es tu ? *Pyth.* 11 Samius. *Mercat.*
Ubi verò institutus es ? *Pyth.* 12 In Ægypto apud sa-
pientes qui illic sunt. *Mercat.* Age verò, si te emam,
quid me docebis ? *Pyth.* Nihil equidem te docebo,
sed 13 communefaciam. *Mercat.* Quomodo commo-
nefacies ? *Pyth.* Primùm animam tuam puram faci-
am à sordibus quibus est immerfa, 14 repurgans eam.
Mercat. Atqui finge me jam purum esse : quis erit
commonefaciendi modus ? *Pyth.* Primùm quidem lon-
ga quies, & taciturnitas, & 15 quinquennale silenti-
um. *Mercat.* Ergo bone vir, tibi 16 Cræsi filius est
erundiendus : ego enim loquax, non statua esse volo.
Verùm quid post illud silentium, & quinquennium

antur, susurrando nempe in aurem
oris docuisse eum abstinere à fabis:
quidam ad se vocasse, quæ forte,
tum de auguriis differebat, transvo-
cat, & postquam manu demulisset,
serum demississe De quibus vid.
Ambl. in vit. Pythag. lib. 1. c. 13.
9 *Præstigiarum artem* | Græcè
μαγείαν, à μάγος γένος, quod Suidas
interpretatur κολαξ, περιεργος, πλά-
τος, à πλάττω i. e. assentator, ardellio,
ποστέρ fallax. Qualem τετραπρόν
fuisse Pythagoram affirmat Lucian.
Dialog. 19. negat Jamblicus in vita
cap. 31.

10 *Vatem summum* | Imo superio-
rem Apolline. inde enim dicitur ha-
bere nomen, ὁ τι ἀγορεύει ἀληθεύειν
ἢ ἀλέγειν Πυθί, i. e. quoniam
loquitur veriora sunt quam quæ
ait Apollo.

11 *Samius* | quicquid eum facit
se respondere Lucianus, non ta-
men inter omnes convenit Pythago-
ram esse *Samium*, sunt enim qui con-
cedunt eum fuisse *Etruscum*, & in

Etruria etiam natum, sive, quod idem
est, *Tyrrhenum*. Vid. *Plut. sympo.*
quæst. 7. lib. 7. & *Theodoret. de*
Fide, qui ait etiam eum *Tyrium* à
Neanthe dici.

12 *In Ægypto* | Id testatur Jam-
blicus, atque inde didicisse *Astrono-*
miam, & *Geometriam*.

13 *Communefaciam* | Vide quæ di-
ximus ad ἀναμνήτω in G. T. n. 25.

14 *Repurgans eam* | Multus erat
in purgationibus Pythagoras. Jam-
blicus ait eum tinctorum more ani-
mas præparare.

15 *Quinquennale silentium* | De hoc
vide quæ diximus *Dial.* 19. n. 15.
& n. 18.

16 *Cræsi filius* | Fertur Cræsi filius
fuisse mutus, at videns aliquando mi-
litem quendam in prælio interfectu-
rum Patrem magno nixu rupto lingue
vinculo exclamasse, ἀνδρα πτε μὴ κλέινον
Κρῆσι Κορ, i. e. ὁ Homo ne Cræsura occi-
dito. Ut docuit nos Agellius, c. 9. lib.
5. ex Herodoti lib. 1.

fiet? *Pyth.* In Musicâ, & Geomtriâ exercebere. *Mercat.* Rem lepidam dicis: si prius quàm sapiens si-
am, citharædum me esse oportet. *Pyth.* Post hæc
numerandi artem addisces. *Mercat.* Nunc etiam nu-
merare scio. *Pyth.* Quomodo numeras? *Mercat.* U-
num, duo, tria, quatuor. *Pyth.* Vides ea esse decem,
quæ tibi quatuor videntur, & perfectum ¹⁷ trigonum,
nostrumque juramentum. *Mercat.* Per maximum igi-
tur juramentum quatuor, nunquam neque diviniore,
neque sanctiores sermones audiui.

3. *Pyth.* Post hæc vero hospes, de terrâ, aëre, aquâ,
& igne scies, cuiusmodi sit illis imperus, quam habeant
formam, & quomodo moveantur. *Mercat.* Formamne
habent ignis, aër, & aqua? *Pyth.* Certè manifestam.
Neque enim sine formâ, & specie moveri possent;
præterea ipsum etiam ¹⁸ Deum numerum esse, & har-
moniam cognosces. *Mercat.* Mira narras. *Pyth.* Ad
hæc quæ dicta sunt te ipsum quoque unum videri, ali-
umque conspici, & alium esse scies. *Mercat.* Quid ais,
alius sum, & non is qui tecum nunc colloquor? *Pyth.*
Nunc quidem ille es, quondam verò ¹⁹ in alio cor-
pore, alióque nomine videbaris, & progressu tempo-
ris ²⁰ iterum in aliud transibis. *Mercat.* Hocne dicis?
immortalem me fore dum plures in formas mutabor?
sed de his satis. Jam quod ad victus rationem attinet,
qualis es?

¹⁷ *Trigonum, nostrumque juramen-
tum* | De his vide quæ diximus ad
Græcum Textum, n. 32.

¹⁸ *Deum numerum esse & harmo-
niam* | Id dixisse Pythagoram testatur
in vita ejus Diogenes Laertius.

¹⁹ *In alio corpore alioque nomine* |
primus scilicet *Æthalides*, deinde *Eu-
phorbus*, postea, *Hormotimus*, quarto
Pyrrhus Delius piscator, & postremo
qui nunc est *Pythagoras*. Vid. Diog.

Laert.

²⁰ *Iterum in aliud transibis* | Id
nactus erat Pythagoras à patre suo
Mercurio, quando erat *Æthalides*,
ut anima sua per quæcunque vellet
φύτὰ καὶ ζῷα, i. e. arbores & ani-
malia transiret, & dum in illis vi-
xit, omnia quæ ipsi contigerant me-
minerit. Quas autem mutationes
post vitam defunctam subivit Pytha-
goras, docemur supra Dial. 19. Sect.
26.

4. *Pyth.* ²¹ Nullum quidem animal edo, sed reliqua omnia, præter fabas. *Mercat.* Quamobrem odisti fabas? *Pyth.* Non odi; sed sacrae sunt, & ipsarum natura mirabilis: ac primum, genitales sunt in totum, & si fabam adhuc viridem exueris, videbis eam virilibus membris similem naturam habere. ²² Elixam verò si certis noctibus Lunæ exposueris, sanguinem facies. Et (quod majus est) consuetum est Atheniensibus fabis magistratus eligere. *Mercat.* Præcarè & religiosè omnia dixisti. Verùm te exue: etenim nudum te videre volo. Hercle, ²³ femur est illi aureum. Deus, non mortalis videtur esse. Itaque illum omninò emam. Quanti illum aestimas? *Mer.* ²⁴ Decem minis. *Mercat.* Tanti acceptum habeo. *Jup.* Scribe nomen emptoris & unde sit. *Mer.* Italus videtur esse, Jupiter, ex iis, qui ²⁵ Crotonem, & Tarentum, ibique sitam Græciam incolunt. Atqui non unus tantum, sed propè trecenti ipsum communiter emerunt. *Jup.* Abducunt.

5. Alium adducamus. *Mer.* Vis squalidum illum ²⁶ ex Ponto? *Jup.* Maximè. *Mer.* Heus tu, cui ex humeris pera dependet, accede, & confessum hunc circumeas. Vitam virilem vendo: vitam optimam, & generosam; vitam liberam; quis emet? *Mercat.* quid dixisti, præco? tunc liberum hominem vendis? *Mer.* Maximè. *Mercat.* Annon times ²⁷ plagii te

²¹ Nullam animal edo, &c. | Vide supra Dial. 19. n. 13.

²² Elixam vero si certis, &c. | Nescio quod hic sibi vult autor noster, nisi ut redderet Philosophum supra modum ridiculum. Quis enim unquam videbat ex fabis, utut Lunæ expositis, sanguinem fieri?

²³ Femur est illi aureum | De eo vide supra Dial. 19. n. 69.

²⁴ Decem minis | Mina continet

monetæ nostræ, ut aiunt 338. — 4d.

²⁵ Qui Crotonem, &c. | Magnus inter Crotoniatis & Tarentinos habitus erat Pythagoras, quibuscum & vixit, & leges tulit. Vid Diog. Laert.

²⁶ Ex Ponto | Pontus regio est Asia, ubi regnavit olim Mithridates, ex Sinope ejusdem regionis oppido ortus Diogenes Cynicus.

²⁷ Plagii | i. e. Criminis vendendi Hominis liberi.

accuset, aut in ²⁸ Areopago tibi litem intendat? *Mercat.* Nihil ²⁹ ipsa curæ est quodd venditur; omnino enim liberum se esse putat. *Mercat.* At cui foret usui hic fordidus, tamque miserè affectus? nisi quis fossorem, & aquæ gerulum facere ipsum velit. *Merc.* Non hoc tantum: imò si ipsum quoque janitorem constitueris, ipso longè fidelior, quam aliis canibus utere: nimirum & ³⁰ ille canis appellatur. *Mercat.* Cujus autem est, & quam artem proficitur? *Merc.* Ipsum interroga: sic enim facere præstiterit. *Mercat.* Vultum ipsius severum, & tristem timeo, & ne me accedentem allatret, aut per Jovem mordeat: non vides ut baculum sustulit, & supercilia contraxit, minaci, iracundoque oculo obtuetur. *Mercat.* Ne timeas: ³¹ cicur enim est.

²⁸ In Areopago | i. e. In foro sive loco iudicii apud Athenienses in Colle Marti sacro. ²⁹ Apud enim Græce est Mars & $\pi\alpha\rho\gamma$, collis, cujus prior syllaba corripitur atque ideo dicendum Areopago cum accentu in antepenultima. Quod obiter monuimus, ut obvium eatur eorum inconsulto mori, qui producant penultimam in errorem forsan ducti auctoritate Roberti Stephani, & Calepini, qui producendam affirmant, & quod Augustinus de Civitate Dei, lib. 18. cap. 10. interpretatur Ἀρεόπαιον , Martis pagum, cujus prior syllaba longa est. Aliam enim esse priorem in $\pi\alpha\rho\gamma$, ostendit illud unum Iambicum Æschyli Eumenid.

$\Pi\epsilon\tau\epsilon\alpha\ \pi\alpha\rho\gamma\ \tau\prime\ \text{Ἀ}\rho\eta\ \epsilon\iota\ \delta\epsilon\ \sigma\iota\epsilon\iota\varsigma.$

quod qui recte metiri novit, novit spondeum in loco pari nusquam reperiri. Dicitur autem Areopagus sive Martis Collis, quia in eo loco cognitio habita erat de Martis homicidio, & cum causa referebatur ad duode-

cim Deos, sex eorum sententiis absolutus est.

²⁹ Nihil ipsi cura est, &c. | Quippe qui prius venditus erat, quando a piratis captus deductus erat in Cretam; Quem cum præco rogasset, quid sciret facere, Scio, inquit, Homini bus imperare. Et Xeniae prætereunte, extenso digito, Hæc, inquit, me vende. Huic enim opus est domini, emit igitur Xenia des, & ductum secum Corinthum præfecit liberis. Vid. Laert. in vita Diog.

³⁰ Et ille canis appellatur | Græc. $\kappa\upsilon\alpha\nu$, $\kappa\upsilon\epsilon\nu\theta$, unde Philosophi Cynici, i. e. canini; rogatus autem aliquando, quid faciens ita appellabatur, respondebat $\tau\epsilon\varsigma\ \mu\upsilon\theta\ \delta\iota\delta\omicron\upsilon\lambda\alpha\varsigma\ \sigma\alpha\iota\nu\omega\nu$, $\tau\epsilon\varsigma\ \delta\epsilon\ \mu\eta\ \delta\iota\delta\omicron\upsilon\lambda\alpha\varsigma\ \upsilon\lambda\epsilon\iota\kappa\tau\omega\nu$, $\tau\epsilon\varsigma\ \delta\epsilon\ \pi\omicron\upsilon\nu\pi\epsilon\varsigma\ \delta\alpha\kappa\nu\nu\nu$, i. e. quod ad-blandior iis qui dant, eas qui non dant oblatro, malos autem mordeo. Et alias roganti $\pi\omicron\delta\alpha\pi\omicron\varsigma\ \epsilon\iota\nu\ \kappa\upsilon\alpha\nu$, i. e. cuius erat canis dixit, $\pi\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\iota\ \text{Μελιται}\theta$, $\chi\omicron\phi\iota\alpha\ \delta\epsilon\iota\varsigma\ \delta\epsilon\ \text{Μολοτι}\alpha\iota\varsigma$, i. e. famelicus Melitensis, satur vero Molossus.

³¹ Cicur | i. e. Mitis, Mansuetus.

6. Mercat.

6. *Mercat.* Primùm quidem, ô bone, cujas es? *Diog.* Omnis ego sum soli. *Mercat.* Quid ais? *Diog.* Mundi civem vides. *Mercat.* Quem verò imitaris? *Diog.* Herculem. *Mercat.* Cur igitur leoninam pellem non induis? nam baculo quidem illum refers. *Diog.* Hoc palliolum leoninæ pellis loco mihi est, & quemadmodum ipse, adversus voluptates pugno, non jussus, sed sponte meâ, cum vitam repurgare constituerim. *Mercat.* Euge, quàm præclarum institutum! Sed quid te potissimum scire dicamus? aut quam artem nôsti? *Diog.* Liberos homines facio, & medeor affectibus; in summâ, veritatis, & audaciæ in loquendo propheta esse volo. *Mercat.* Age propheta, si te emero, quâ re me exercebis? *Diog.* Primùm ubi te accepero, & deliciis exuero, inque egestatem concludero, te palliolo amiciam: deinde ad labores compellam: tum humi dormire, aquam bibere: & iis rebus quæ casu offeruntur vesci faciam: quòd si pecunias habes, meo consilio, eas in mare projicies: nuptias, liberos, patriamque

32 *Mundi civem vides* | Refert Plu-
tarchus, in libro πρὸς πυθῶν de So-
crate, quod dixit se neque *Athianen-*
sem, neque *Græcum*, sed *ῥώμιον*, i. e.
mundi civem; idem de Diogene a-
lias dici non memini.

33 *Leoninam pellem* | Interfecit Her-
cules Leonem Nemeum clavo, &
pugno, quia pelvis Junonis ope mul-
ticipes erat penetrabilis, & postea
ipso ipse etiam immunis esset ab om-
ni faginarum vulnere, eadem se in-
volvitur, sic enim apud Pindarum
Oth. 6. ἐπεὶ καὶ ἑα. preca-
tur Jovem patrem de Telamonis filio,
ὁ δὲ ἑαυτοῦ τὸ δὲ δῖον
ὡς πρὸς πλανᾷ θῆρας, ὃν παμ-
πρῶτον ἀθλῶν κλείει ποτ' ἐν Νεμίδι.
Vid. etiam Hyg. Fab. 30. & Apollo-
dor. lib. 2. cap. 4. f. 10;

34 *Baculo enim illum refert* | Clava
Herculis ubique celebrata est, de
qua vide quae diximus ad Dial. 16.
n. 1. & ΔΙΑΛ. 16. n. 2. Baculo autem
utabatur Diogenes primus cum in-
firmus esset, postea autem semper
ferebat in Urbe, in itinere una cum
pera. Diog. Laert.

35 *Non iustus* | Iustus enim ab Euristheo Hercules duodecim confecit labores vid. Apollodor. l. 2. c. 4. f. r. erat autem Eurystheus Rex Græciæ.

36 *Ad labores compellam* | Ipse in
estate in calidam arenam se voluta-
bat, in hyeme lituas nive perfusas
complectebatur. Diog. Laert.

37 Νύμφας, liberos, &c | Τὰς γυ-
ναῖκας τὸ γάμον μὴ ἐν ὀνομαζέει, ἀλλὰ
τὸ πείσασθαι τῇ περὶ αὐτῇ συνῆναι. Laert.
de Diogene,

non curabis : sed tibi nugæ erunt hæc omnia : & re-
lictâ domo paternâ, specum, aut desertam turricu-
lam, ³⁸ aut dolium inhabitabis, plena lupini & o-
pisthographis libris pera tibi erit. Hoc modo in-
structus, magno illo rege fœliciores te prædicabis.
Si ³⁹ autem vapules, aut torquearis ab aliquo nihil
horum molestum esse putabis. *Mercat.* Quid dicis
num cœsus non dolebo ? neque enim ⁴⁰ testudinis
aut carabi cutem circumfero. *Diog.* Illud Euripidi
imitabere, paucis immutatis. *Mercat.* Quale illud
est ? *Diog.* Dolente mente, lingua sit dolens nihil.

7. Hæc verò in primis adesse tibi necesse est. O-
portet, ut sis impudens, & audax, & omnibus sine
delectu, tam regibus quàm privatis maledicas. Ita
enim fiet, ut omnes in te oculos conjiciant, réque
fortem esse existiment. Barbara quoque vox, & so-
nitus absonus, ac planè similis sit canino. Inten-
sus sit vultus : & gressus, qui talem vultum dece-
at : in summâ belluini, & agrestes sint mores om-
nes : absint autem verecundia, æquitas, & modestia :
⁴¹ erubescendi etiam facilitatem de facie prorsus ab-
stergas : loca hominibus frequentissima quæras, & in

³⁸ Aut dolium | Diogenes scripsit
ad amicum quendam, ut sibi condu-
cere *ὀκιδίον*, i. e. *cellulam* vel *casam*,
quod cum ille tardius exsequeretur,
dolium, quod in *Metreo* est, pro do-
mo habuit Laert. *Metroum* autem
est templum Phrygiæ Deæ, sive ma-
tris Deorum, ubi leges ponebantur,
quod & *ἐκκλησίαν* vocatur apud Sui-
dam, vide Petrit. de legib. Attic. lib.
2. Dolium autem hoc non è ligno sed
è terra tenaci sive cretâ, Plin. l. 35.
c. 12 de quo juvenal. si frigeris al-
tera fiet Cras domus, aut eadem plum-
bo commissa manebit Sat. 14. v. 308.

⁴⁰ Si autem vapules, &c. | Fertur
de Diogene, quum ad Antisthenem

Athenis veniret, & sublato baculo à
se voluerit pellere Antisthenes, quod
inclinato capite dicebat, *παύεις δού-
σας ἔτι τὸ σκληρὸν ξύλον ὃ με ἀπέ-
ξας, ἂν τι φαίνη λάβων*. i. e. *cade, non
enim baculum ita durum inveniet, qui
me abs Te quamdiu aliquid dixeris ab-
cere possit.*

⁴⁰ Testudinis & carabi | Piscium,
quibus testacea pellis pro lorica est.

⁴¹ Erubescendi facilitatem | Alud
sensit opinor, quando (ut Laertius re-
fert) videns adolescentem rubore
perfusum, dixit *θαῖψ, τοῖς τὸν ὅ-
τις ἀπὸ τῆς τοῦ χροῦς*, i. e. *bono ejus
animo, talis est virtutis color.*

is solus, & sine ullo commercio esse velis, neque
amicum, neque hospitem adeundo. Nam res istius-
modi hoc imperium dissolverent; in conspectu verò
omnium ea facias, quæ ne privatim quidem quispiam
alius facere aufit, & Venerem maximè ridiculam eli-
gas. Denique, si tibi videretur, ⁴²crudo polypo, vel
sepia devorata mortem oppetas; hæc est illa felici-
tas, quam tibi conciliamus.

8. *Mercat.* Apage, scelestæ enim, & inhumana di-
vis. *Diog.* Sed, heus tu, sanè facillima, & quæ quis
nullo negotio assequatur. Neque enim, ad gloriam
consequendam tibi opus erit eruditione, orationibus,
ac nugis. Verùm compendiaria ad illam via est;
nam etsi plebeius fueris, sive coriarius, sive salsamen-
arius, aut faber, aut nummularius; nihil tamen ve-
at quò minus sis admirationi, si modò adsit ⁴³impu-
dentia, & audacia, & convitiari egregiè didiceris.
Mercat. Ad hæc non indigeo tuâ operâ. Forsan au-
tem ⁴⁴nauta, vel hortulanus per occasionem fieri
posses: idque si velit iste ⁴⁵duobus ad summum obolis
vendere. *Mer.* Eum accipe; nam ab eo libenter
liberabimur, cum nos clamoribus obtundat, prorsus-
que omnes contumeliis, & maledictis laceffat.

9. *Jup.* Alium accerse, purpuratum illum, & co-

42. Polypo vel sepia devorata | Non
multum absumili naturâ est polypus à
sepia, & si à pedum multitudine na-
tus sit nomen, sepia etiam polypus
vocari potest, nam non secus ac poly-
pus octo habet pedes, ut notavit ex-
tistotele Athenæus. Videtur Luci-
us dubitare, polypum an sepiam, at
pete Athenæus, Διογένης δὲ πρὸς
τὸν περὶ ποδῶν καὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἀπὸ θανάτου
διόγειται. Laertius autem affirmat eum
devorasse, non ex devorato aut polypo
sed ex morfu ejusdem ca-
pituli, dum inter mulios dividit polypum:
ut idem ait. perhibent eum ex

spiritus retentu sponte migrasse è
vitâ.

43 Si modo adsit impudentia & au-
dacia | Fertur apud Laertium dixisse
Diogenes παρρησίαν εἶναι καλλίστην
ἐν ἀνθρώποις.

44 Vel nauta vel hortulanus, &c. |
Xeniades autem, qui eum dicitur
emisse supra n. 29. illum præfecit fi-
liis suis, eosque ille Cynicus, post
alias disciplinas, docuit equitare, &
arcus tendere, & fundas rotare, at-
que jaculari.

45 Duobus obolis | vili pretio, o-
bolus enim nostræ monetæ est i. d. q.

ronatum

ronatum ⁴⁶ Cyrenæum. *Mer.* Agite, animum advortite omnes; hæc res sumptuosa est, & divitibus indiget; vita hæc jucunda, vita ter beata est; quis cupit delicias? quis molliſſimum emer? *Mercat.* Accede tu, & dic quid nôris; emam enim te ſi utilis fueris. *Mer.* Ne obturba ipſum, ô bone, neque interroga: ebrius enim eſt. Itaque non poterit tibi reſpondere, lingua, ut vides, titubans. *Mercat.* Ecquis mentis compos emat tam corruptum, & immodestum mancipium? ⁴⁷ quot unguenta olet! quam lubrico, & errabundo grefſu incedit! ſed dic, Mercuri, quibus artibus ſit præditus, & quænam tractare ſoleat. *Mer.* In ſummâ, ⁴⁸ convivator eſt, & compotor egregius: & ad lascivas ſaltationes unâ cum tibicinâ exercendas, ⁴⁹ amatori, & perdito cupiam hero idoneus. Cæterum parandorum bellariorum gnarus eſt, & in adornandis eduliis exercitiffimus: breviter, voluptatis artifex eſt. Inſtitutus autem eſt Athenis, & ⁵⁰ Siciliæ tyrannis ſervivit, apud quos in magno pretio fuit. Summa verò propoſiti ipſius eſt, omnia contemnere, omnibus rebus uti, undique voluptatem conquirere. *Mercat.* Tempus eſt aliquem ex divitibus, & pecunioſis iſtis circumſpiciendo quæras. Ego enim emendæ hilari vitæ non ſum idoneus. *Mer.* Iſte, ô Jupiter, quantum apparet, inemptus nobis manebit. *Jup.* Amove illum.

10. Aliumque adduc: ac potiùs duos iſtos, ſcilicet ridentem illum ⁵¹ Abderitam, & ſilentem illum

⁴⁶ *Cyrenaum* | i.e. Ariſtippum Socraticis diſcipulum.

⁴⁷ *Quot unguenta olet* | Sic oſtenditur ab Æaco & Menippo apud inferos in Lucian. Dial. inter Æacum & Menippum.

⁴⁸ *Convivator* | Vocabatur à Platone ὀψοφάγος, ut Athenæus re-

fert, lib. 8.

⁴⁹ *Amatori* | Διδὸν ἀνὰ πρὸς ἑξ ἑταίρων, Athen. lib. 12.

⁵⁰ *Sicilia tyrannis ſervivit* | Præcipue Dionyſio.

⁵¹ *Abderitam* | i. e. Democritum, ſic dictum à patria Abdera opido Thraciæ.

Ephesium : simul enim vendi volunt. *Mer.* Descendite in medium. Vitas optimas vendo, omnium sapientissimos proclamo. *Mercat.* O rem contrariam, *Jupiter* ! ille quidem perpetuò ridet : hic aliquem videtur lugere : omninò enim plorat. Heus tu, quid hoc sibi vult, quid rides ? *Demo.* Interrogas ; quoniam ridicula videntur omnia quæ facitis, ac vos ipsi. *Mercat.* Quid ais ? nos omnes irrides, resque nostras nihili facis ? *De.* Sic est. Serium enim nihil ipsis inest, sed inania sunt omnia quæ facitis ; & atomorum concursus, & infinitio. *M.* Nequaquam, imò tu vanus es revere, & imperitus ; ò contumeliam ! non defines ridere ?

11. Tu vero quid fles, ò optime ? nam tecum colloqui longè, ut puto, melius fuerit. *Heracl.* Existimo enim, ò hospes, calamitosas, & flebiles esse res humanas, nihilque ex illis non esse fato obnoxium : eas idcirco misereor, & lamentor ; præsentia autem magni non facio : futura verò planè ærumnosa fore puto : ⁵³ conflagrationes dico, mundi que totius calamitatem : ista sunt quæ ego deploro : quodque nihil stabile est ; sed omnia in ⁵⁴ cyceonem quodammodò convolvuntur : tum quòd eadem res delectat, & offendit, estque cognitio, ignoratio : magnum, parvum : fursùm deorsùm feruntur omnia, pèrque vices in hoc seculi ludo mutantur. *Mercat.* Quidnam est seculum ? *Heracl.* Puer ludens, ludens talis, contendens. *Mercat.* Quid verò homines sunt ? *Heracl.* Mortales Dii. *Mercat.* Quid verò Dii ? *Heracl.* Immortales homines. *Mercat.* Heus tu ænigmata dicis, an ⁵⁵ griphos componis ? planè

⁵² Ephesium | i. e. Heraclitum | fuisse Orpheum & universam Stoam qui natus Ephesi. Ephesus autem unde vocatur, *Ἐφεσὸν εὐρυπόρτεον*.

⁵⁴ Cyceonem | i. e. rerum confusio-

⁵³ Conflagrationes | Mundum flammam sive Chaos.

⁵⁵ An griphos | Griphus sermo implicitus & intricatus, qui ut solvatur, opus est Oedipo.

enim tanquam Apollo, nihil explicas. *Heracl.* Quis enim nihil vos curo. *Mercat.* Itaque neque quisquam mentis compos te est empturus. *Heracl.* At ego omnes à pueris plorare jubeo, tam eos qui me emunt, quam qui non emunt. *Mercat.* Hoc malum ab infantiâ non distat: neutrum horum emam. *Mer.* Inempti etiam hi manent.

12. *Jup.* Alium proclama. *Mer.* Visne facundum illum Atheniensem? *Jup.* Maximé. *Mer.* Accede tu vitam bonam, & prudentem proclamamus, quis emet sanctissimum hominem? *Mercat.* Dic mihi, quam potissimum artem nôsti? *Soc.* 56 Pæderastes sum, & in rebus quæ ad amorem spectant prudens. *Mercat.* Quare ergo te emam? etenim opus habeo pædagogo, cum mihi sit puer egregius. *Soc.* At quis magis me idoneus esse queat, qui cum egregio puero versetur? etenim non sum amator corporum: animam enim formosam esse duco: & quanquam sub eodem pallio decumbunt, dicentes illos audies, à me nihil grave perpeti. *Mercat.* Incredibilia dicis eum qui sit pæderastes, nihil præter animam curare; præfertim cum jacendi sub eadem veste fiat copia. *Soc.* Atqui 57 per canem, & 58 platanum, em sic habere juro. *Mercat.* Hercle quanta absurditas Deorum. *Soc.* Quid tu dicis? non videtur tibi canis esse Deus? Nonne vides quantus sit in Ægypto 59 Anubis, in co-

56 *Pæderastes sum* | i. e. *Amator puerorum.* Vide Dialog. Menip. & *Æaci*, ubi etiam apud inferos ostenditur sedens cum *Charmide*, *Phaedro*, & *Clinia* pulchris adolescentibus.

57 *Per canem* | Ita jurasse Socratem & discipulos ejus observavit nobis Scholiastes in *Aristophan.* *Aves*, id scilicet doctos è Rhadamantho, qui non sivit quenquam è suis jurare per Deos, sed per anserem, per canem, per arietem & similia.

Vide etiam *Erasm.* Adag. *Rhadamanthi iusjurandum.*

58 *Et platanum* | Malo verti per hanc *platanum*, vult etenim, opinor, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος juxta lissum amnem Atticæ, sub qua docet aliquando. Cujus meminit Plato in Dial. *Phædri* & *Socrat.* Meminit etiam aliàs *Lucianus*, in *Domo nempe & Amoris.*

59 *Anubis* | Deus Ægyptius vocatur Latrator apud *Virg.* *Æneid.* v, 698. ut *Servius* perhibet, qui

to 60 Sirius, apud inferos 61 Cerberus? *Mercat.* Rectè dicis: ego verò peccavi.

13. Verùm quod vitæ genus insistis? *Soc.* Mihi ipsi civitatem quandam extruxi, quam incolò: peregrinâ autem politiâ utor, measque leges præscribo. *Mercat.* Unum aliquod ex tuis dogmatibus audire velim. *Soc.* Audi ergo maximum illud, quod 62 sententiam meam de uxoribus propono. Censeo nullam debere cujusquam esse propriam, sed ad quemvis accedere qui nuptias ejus appetat. *Mercat.* Quid ais? suntne abrogandæ leges de adulterio? *Soc.* Ita per Jovem, utque uno verbo dicam, reliquæ omnes nugæ eâ de re constitutæ. *Mercat.* Quid verò tibi de pueris jam maturis videtur? *Soc.* Et hi optimatibus, qui præclari aliquid gesserunt, præmi-um erunt, 64 ut eos ament. *Mercat.* Papæ, quanta benevoli animi largitio? sed quæ tuæ sapientiæ est summa? *Soc.* Ideæ, & eorum quæ existunt paradigmata. Nam quæcunque vides, terram, quæ supra terram sunt, cælum, mare, omnes horum imagines obscuræ extra universitatem existunt. *Mercat.* Ubî autem existunt? *Soc.* Nullibi: nam si alicubi essent, non essent. *Mercat.* Hæc quæ dicis paradigmata, non video. *Soc.* Meritò: cæcus enim est tibi animæ oculus. Ego autem omnium rerum video ima-

capite canino pingitur: idem etiam restatur Plutarch. in libro de Iside & Osiride, "Ἀρεῖς κύνι τὸ εἶδος ὀφθαλμοῦ." ubi videas etiam causam quod ita pingitur.

60 *Sirius* | i. e. Canis cœlestis cultus tanquam Deus ab Ægyptiis sub nominibus Isis & Sothis Vide Plut. de Iside & Osiride. Translatus autem à Jove in cælos, cum prius esset Cephalicunis, & *Lelaps* vocatus, adeo celer, ut nulla fera eum potuerit effugere. Vide *Raderum* in *Martial.* *lib. 39. lib. 11.*

61 *Cerberus* | Canis satis notus apud inferos, sed & Deus habitus. Vide *Dial. Menip. & Cerber.*

62 *Sententiam meam de uxoribus* | hanc fuisse sententiam *Diogenis* supra videas n. 37 at fuisse etiam *Socratis* nusquam aliàs lego.

63 *Ita per Jovem* | Haud mos erat *Socrati* & *Discipulis* jurare per Deos, sed per canem, per anserem, &c. Vid. *Schol. in Aristoph. 'Opus.*

64 *Ut eos ament* | Reddendum erat, ut eos osculentur.

gines, & te latentem, & me alium: in summa duplicia video omnia.

14. *Mercat.* Ergo emendus es, sapiens cum sis, & acute cernas. Age videam, quid tu à me pro ipso exigas. *Mer.* Da ⁶⁶ duo talenta. *Mercat.* Em quanti dixisti: pecuniam verò in posterum numerabo. *Mer.* Quodnam igitur tibi nomen est? *Mercat.* ⁶⁶ Dion Syracusius. *Mer.* Age quod foelix, faustumque sit, accipe eum. Te jam voco Epicure, quis hunc emer? est risoris discipulus, item illius ebrii, quos paulò ante proclamabamus. Unius autem rei cognitione vincit ipsos, quatenus magis est impius. Cæterum suavis est, & gulæ amans. *Mercat.* Quo pretio venditur? *Mer.* ⁶⁷ Duabus minis *Mercat.* Accipe: Verum, ut hoc quoque sciam, quibus delectatur eduliis? *Mer.* Dulcia edit & mellita, maximè verò ficus. *Mercat.* Benè se res habet: eam enim ipsi caricarum massas. *Sup.* Alium accerere: illum videlicet ad vivum detonsum, severoque vultu ⁶⁸ Stoicum. *Mer.* Rectè dicis: videtur enim magna multitudo, quæ ad forum accurrit, illum expectare. Ipsam virtutem vendo, vitam perfectissimam, quis vult omnia scire solus? *Mercat.* Quid istud est, quod dicis? *Mer.* Quòd solus hic sapiens est, solus pulcher, solus justus, fortis, rex, rhetor, dives, legislator, & alia quotquot sunt. *Mercat.* Num, ô bone, solus etiam coquus est, & coriarius, & faber, & similia? *Mer.* Sic videntur.

15. *Mercat.* Accede, ô bone, & dic mihi tuo em-

⁶⁵ *Duo talenta* | Incertum est utrum Atticum talentum majus an minus vult, Majus, ut ferunt, continebat 80 minas; nostræ monetæ 233 l. minus minas 60 165 l.

⁶⁶ *Dion Syracusius* | Platonis discipulus, cui Socrates non potuit non esse charus.

⁶⁷ *Duabus minis* | Multo minore pretio quam Socrates. Mina enim nostri nummi est 23 s. 4 d.

⁶⁸ *Stoicum* | Sic dictum à *stoa*, i. e. porticu in Athenarum urbe, ubi Zeno autor *Stoicæ* Philosophorum sectæ docuit discipulos.

proxi, qualiscumque sis, ac primum an doleas quod ven-
deris, & servis. *Chry.* Nequaquam: neque enim in
nobis hæc sunt: quæcunque verò in nobis non sunt,
ista indifferentia esse solent. *Mercat.* Non intelligo
quid dicas. *Chry.* Quid ais? non intelligis, quod
horum quædam sunt prælata, quædam non prælata?
Mercat. Ne nunc quidem intelligo. *Chry.* Merito
quidem, neque enim assuetus es vocabulis nostris:
neque imaginationem habes quæ facile apprehendat.
Verum studiosus dialecticæ contemplationis non hæc
tantum novit: verum etiam qualiter, & quantum
accidens, & præter-accidens inter se differunt. *Mer-*
cat. Per Philosophiam quæso ne inideas explicare,
quidnam sit accidens, & præter-accidens; nescio e-
nim quomodo vocum istarum numero perculsus sum.
Chry. Citra invidiam dixerò. Si quis claudus existat,
illisque pede claudus ad lapidem ex inopinato vul-
nus acceperit, is certè accidens habet claudicatio-
nem, vulnus autem præter-accidens accepit.

16. *Mercat.* O argutiam! præterea verò quidnam
potissimum scire te profiteris? *Chry.* Retia sermo-
num, quibus implico, & obstringo, denique tacere
cogo eos qui contra me disputant, planè frænum il-
lis obducens; isti verò tantæ orationis vi nomen
est *sylogismus celeberrimus*. *Mercat.* Hercle fortem,
& inexpugnabilem sylogismum dicis. *Chry.* Vide
ergo, estne tibi puer? *Mercat.* Quidni? *Chry.* Si Croco-
dilus hunc ad flumen errantem nactus rapuerit, postea
verò se redditurum polliceatur hæc lege, ut verum dicas,
quod de pueri redditione decretum est: quid illum de-
crevisse dices? *Mercat.* Quæstionem rogas, ad quam
respondere difficile est: dubito enim utrum dicere de-
beam, quo puerum recipiam; sed tu quæso per Jovem,
respondens, incolumem puerum mihi serva, ne prius
ipsum devoret.

17. *Chry.*

17. *Chry.* Bono es animo : etenim alia magis mira te docebo. *Mercat.* Quænam sunt illa ? *Chry.* Istum sermones *metentem*, illumque *dominantem*, præterea eam quæ est supra omnes, *Electram* & opertum illum. *Mercat.* Quis ille *opertus* sermo, aut quæ *Electra* est quam dicis ? *Chry.* ⁶⁹ *Electram* illam dico Agamemnonis valdè celebrem, quæ eadem novit simul, & non novit ; astante enim Oreste illi adhuc incognito, novit quidem Orestem suum esse fratrem, hunc verò Orestem esse ignorat. Rursus verò *opertum* illum, ac planè mirabilem sermonem audies. Responde mihi : nōstīne tuum patrem ? *Mercat.* Maximè. *Chry.* Quid igitur, si prope te statuerem quempiam opertum, atque interrogarem : nōstīne hunc ? quid diceres ? *Mercat.* Scilicet me non nōsse. *Chry.* Atque hic tuus erat pater, itaque si istum non nōsti, palam est te patrem tuum non nōsse. *Mercat.* Nequaquam : sed si ipsum detexeris, verum novero.

18. Sed quisnam tuæ sapientiæ est finis ? aut quid facturus es, si ad virtutis fastigium perveneris ? *Chry.* In his quæ naturâ prima sunt, versabor, dico divitias, sanitatem, & similia. Sed prius oportet multos labores impendere, libris exiguis literis descriptis oculos admovendo, interpretationes congerendo, reque Solœcismis, atque absurdis vocibus implendo ; in summâ, te sapientem fieri fas non est, quin ⁷⁰ ter ex ordine helleborum biberis. *Mercat.* Egregia sunt ista tua, fortique viro digna. Verum meticulosum esse fœneratorem (hoc enim tibi inesse video) num dicemus esse viri, qui helleborum biberit, & justam virtutis magnitudinem attigerit ? *Chr.*

⁶⁹ *Electram* | *Electra* erat Agamemnonis filia. | potuit in beatorum insulam ingredi priusquam quarto se helleboro purgaret. Vid. *Lucian. de Ver. Histor.*
⁷⁰ *Ter ex ordine helleborum, &c.* | | *lib. 2,*
 fertur de ipso Chrysippo, quod non

Maximè : solum enim sapientem fœnus exercere decet ; quandoquidem enim illius proprium est syllogismis concludere, fœnerari autem, & usuras computare, atque syllogismis concludere, parùm differre videntur, hoc etiam, ut & illud, soli studioso competit : nec illum simpliciter fœnus, quemadmodùm alii solent, accipere decet, verùm etiam alterius quoque fœnoris fœnus ; nisi fortè ignoras, fœnus aliud esse primum, aliud secundum, velut quandam illius progeniem. Vides autem quid syllogismus quidam concludat. Si primum fœnus acceperit, accipiet secundum, ; atqui primum accipiet, ergo & secundum.

19. *Mercat.* Num ergo & de mercede, quam pro sapientiæ disciplinâ à juvenibus accipis, similia dicamus ? & sit manifestum solum studiosum pro virtute mercedem accepturum esse ? *Chry.* Intelligis : Certè non meâ causâ, sed dantis gratiâ accipio. Cùm enim alius sit effusor, alius comprehensor, me quidem ipsum, ut sim comprehensor, præparo, discipulum verò, ut fiat effusor. *Mercat.* At tu contrarium dixisti, juvenem esse comprehensorem, te verò, qui solus dives es, effusorem. *Chry.* Heus tu scommate me perstringis. Sed vide tu, ne te petam indemonstrabili syllogismo. *Mercat.* Quid verò mali ex hoc telo accidet ? *Chry.* Dubitatio, & silentium, mentisque subversio. Quod autem est maximum, si voluerò, te celerrimè in lapidem convertam. *Mercat.* Quomodò lapidem me feceris ? neque enim ⁷¹ Perseus, ô bone, mihi esse videris. *Chry.* Hoc modo, lapis est corpus. *Mercat.* Certè. *Chry.* Quid verò ?

⁷¹ *Perseus* | Is scilicet *Perseus* Jo-
vis & Danaes filius, qui ostenso At-
lanti Medusæ capite vertebat eum
in montem, & ossa in lapidem.
Historiam videas Ovid. Metam. lib.

4. fab. 18. exinde etiam fiebant
corallia, ex virgis scilicet sub capite
Medusæ positis, dum ceto pugnans
liberabat *Andromedam*. Fab. 19.

nonne & animal est corpus? *Mercat.* Maximé. *Chr.* Tu verò nonne es animal? *Mercat.* Sic viderur. *Chr.* Lapis igitur es, cùm sis corpus. *Mercat.* Nequaquam: sed me per Jovem solve, & de novo fac hominem. *Chry.* Non est factu difficile: quare rursus sis homo; dic enim mihi; nonne omne corpus animal est? *Mercat.* Non. *Chry.* Tu verò corpúsne es? *Mercat.* Maximé. *Chry.* Corpus autem cùm sis, animalne es? *Mercat.* Maximé. *Chry.* Ergo non es lapis, animal cùm sis.

20. *Mercat.* Euge effeceras, ut jam mea crura non aliter ac Niobes refrigerata & saxeae facta essent, attamen te eman. Quantum pro ipso numerabo? *Mer.* Duodecim minas. *Mercat.* Accipe. *Mer.* Solúsne ipsum emisti? *Mercat.* Non per Jovem: verùm illi omnes quos vides. *Mer.* Certè multi sunt, iique validis humeris, & colligente sermone digni. *Jup.* Ne tempus teras: alium accerse. *Mer.* Te Peripateticum accerso, formosum, divitem. Agite, emite hunc prudentissimum, qui omnia omninò scit. *Mercat.* Qualisnam ille est? *Mer.* Modestus, æquus, vitâ benè compositâ, quódque maximum est, duplex. *Mercat.* Quid dicis? *Mer.* Alius quidem foris apparet, quàm intrus esse videtur. Itaque si ipsum emas, memento internum hunc, externum illum appellare. *Mercat.* Quid verò Potissimum novit? *Mer.* Novit triplicia esse bona, animæ scilicet, corporis, & rerum externarum. *Mercat.* Humana sapit, sed quanti venditur? *Mer.* Viginti minis. *Mercat.* Multùm cerè dicis. *Mer.* Nequaquam, ô beate: etenim pecuniam aliquam habere ipse videtur; itaque non nimis citò ipsum emeris. Præterea autem protinus ab

72 Non aliter ac Niobes | Niobes | pud Ovid, lib. 6. fab. 4.
crura facta esse marmorea legas a-

eo disces quamdiu vivat culex, & quam profundè mare à sole illustretur, & quale sit ostrearum anima.

Mercat. Hercle quanta argutia! *Mer.* Quid si audias alia multa his acutiora, de semine, & generatione, deque embryonis in utero formatione, utque risibilis est homo, non risibilis autem asinus, neque ad ædificandum, neque ad navigandum habilis? *Mercat.* Planè admiranda, & utilia præcepta narras; itaque viginti minis ipsum emam. *Mer.* Esto.

21. Quis adhuc reliquus est? iste scépticus: accede tu Pyrrhonie, statim proclamandus es, multi jam effluunt, & in paucis erit venditio. Veruntamen quis emet istum? *Mercat.* Ego; sed primùm dic mihi, tu quid nōsti. *Phil.* Nihil. *Mercat.* Quid ita? *Phil.* Quia nihil omninò mihi videtur existere. *Mercat.* Nos verò nihilne sumus? *Phil.* Neque hoc scio. *Mercat.* Neque tu es aliquis? *Phil.* Hoc multò etiam magis ignoro. *Mercat.* O ignorantiam! verùm quid sibi volunt hæ stateræ? *Phil.* Sermones in illis trutinò, & ad æqualitatem redigo: postquam autem eos exquisitè similes, & æqualis esse ponderis cognovero, tunc quis horum verior sit, ignoro. *Mercat.* Ex aliis autem rebus, quid compositè facere soles? *Phil.* Omnia facio, præterquam quòd fugitivos non persequor. *Mercat.* Quid? anne hoc tibi impossibile est? *Phil.* Quia, ô bone, non comprehendo. *Mercat.* Rectè, tardus enim, & piger videris esse. Verùm quis tibi scientiæ est finis? *Phil.* Ignorantia: & nihil videre neque audire. *Mercat.* Ergo te surdum simul, & cœcum dicis. *Phil.* Imò, iudicio etiam, & sensu careo: breviter nihil à verme differo. *Mercat.* Propterea emendus es.

22. Quanti facis illum? *Mercat.* 73 Atticâ minâ.

73 Atticâ minâ | An mina Attica | n. 67. videant curiosi numerorum
differ ab ea cujus mentio supra | æstimatores.

Mercat. Accipe: heus tu, quid dicis, tene emi?

Phil. Incertum est. *Mercat.* Nequaquam: emi enim, & pecuniam numeravi.

Phil. Iudicium suspendo hâc de re, & eam confidero. *Mercat.* Atqui sequere me, ut famulum decet.

Phil. Quis scit num vera dicas? *Mercat.* Præco, mina, & qui adfuerunt.

Phil. An alii etiam nobiscum sunt? *Mercat.* At ego te jam con-

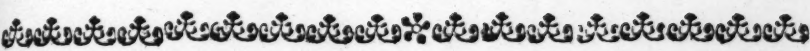
jectum in pistrinum adducam, ut credas me tuum esse herum, secundum pejorem causam.

Phil. Hâc de re assensionem etiam retineo. *Mercat.* Sed per Jovem jam ostendi.

Merc. Tu quidem desine obniti, & eum, qui te emit, sequere. Vos autem cras abvocabimus; etenim idiotas, & fabriles, vilesque vitas proclamaturi sumus.

Dia-

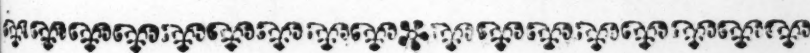
ni ?
e-
endo
me,
cas ?
ali-
con-
esse
le re
jam
, qui
ete-
ri su-

Dialogorum

SELECTORUM

PARS ALTERA.

V

ED

ASer

cun

can

H

ten

P

quanc

lac H

qui i

more,

ni ?

is n

recup

refli

nan

es

num

si f

on

e

ol

is

V I R O H O N O R A N D O

EDMUNDO POLEY,

N U N C

*ASerenissima Anglorum Regina Legationis ob-
eunti Munus Hannoveræ in Brunswici Du-
catu Urbe Florentissima, E D. L E E D E S
Hanc Secundam Luciani Dialogorum Par-
tem dat, dicat, consecrâtque.*

P*riori Dialogorum Parti multis abhinc annis à
me editæ, cum semel statueram, Hanc adde-
re, non diu mecum deliberavi, cui dicarem,
quando Alterum Fratri dicaveram. Quid enim in
 hac hujus Libelli Dedicatione Vos non conjungerem,
 qui in omni re, præcipue autem vestro erga me a-
 more, Pueri, Juvenes, Viri, semper fuistis conjunctissi-
 mi? Hoc autem non ausus fueram fecisse, nisi pri-
 us noram Te, quamvis majoribus rebus plerumque
 occupatum, His tamen exiguis aliquando vacare non
 desissem. Novi enim, & ipse opinor scis unde, quod,
 quando prius prodibas foras, & inter Allobrogum Gen-
 tes aliquandiu Tibi erat morandum, sumebas Te-
 cum duos Atticos Scriptores, qui in itinere tuo Ti-
 bi forent comites, Xenophontem scilicet & Lucianum:
 non totum Lucianum, sed Partem tantum, eos nem-
 pe Selectos Dialogos, quos hic habes eodem in
 olucro cum His inclusos, quos ideo gratiores Tibi
 fuisse judico, quod Fratris gerebant Nomen, nec mi-
 nus*

Epistola Dedicatoria.

nus fortasse, sic enim sperare liber quod & *meum*
Cælum iterum *mutâsti* Vir Humanissime, Patrium
placidum, Britannicum; alieno, turbido, Germanico
animum autem Tuum, suavissimum *animum, animum*
Nobis semper faventissimum, nequaquam *mutabis*
neque enim id vulgo facit quispiam. Pro eo igitur
animo, quem semper Tecum fers, semper bono
semper *optimo*, accipias rogo *Hunc* Libellum, qui
ambit apud Te locum aliquem, ubi gravioribus Le-
gationis Tuæ *curis*, suos aliquando intermisceat lu-
sus, earumque iis tollat, aut saltem levet *tedium*.
Vale, Vir Optime, & favere perge multa jam con-
fecta ætate,

Dat. Burie 9º.

Kalend Junias

A. D. 1704.

Tui semper studiosissimo

EDWARDO LEEDES.

PRÆFATIO.

CUM semel statueram Hos, qui sequuntur Dialogi, selegere, eisdemque prout opus fuerit, Scholiis aliquot fore Notis lucem dare, quo id melius facerem, sumebam mihi Luciani Opera, non multis abhinc annis à J. G. Grævio edita, atque inde deprompsi, quicquid illic Grævius aut Gronovius, aut Græcus Scholiastes, aut alius quispiam dixerat, quod in eam rem fore utile judicabam, idque hic apposui, non quidem fusè & eisdem, quibus ipsi usi sunt, verbis, sed, quò angustiore occuparet locum, quantum potui, paucissimis. Huc etiam contuli quicquid in suis Lectionibus Lucianeis animadverterat in his Dialogis magnus ille Oscitantium Scriptorum Censor, ipse semper non satis vigilans J. Jensus, si quid Hic reliquerunt intactum, quod cuiquam inter legendum esset remora, aut impedimentum, ipse, ni fallor, abstuli.

Invenientur fortasse in Græco Textu vocabula multa nullo Accentu notata, quod accidit ex Typorum vitio, & præter voluntatem meam. Non enim ex eorum numero sum, qui putant * Accentus esse commentum Grammaticorum Posteriorum, aut Veteres Græcos nullis usos esse Accentibus in scribendo, ideóque à nobis negligendos: Sed nec ero, opinor, quamdiu extabunt

* Sic ait J. Verwey scripsisse J. G. Grævium. Vide J. Verwey Præfat. ad Novam Viam Docendi Græca, pag. 23.

P R Æ F A T I O.

legenda hæc Verba in Athenæo, Lib. 7. Σηπτας, αἰς
 πίας, ἡ παρὰ ἑλῆυσσα παροξύνει, αἰς Φιλέμων ἰσοφ. ὁμοίως καὶ ταύ-
 ται, ταυία, οἰκία. Vixit autem Athenæus præter pro-
 pter mille quingentis & quadraginta abhinc annis ;
 antequam ipse scripsit, Philemon ut ait, dixerat idem
 hanc scilicet vocem Σηπιδ παροξύνει, hoc est, habere
 accentum Acutum in Penultima syllaba, quod arguit, op-
 nor, inter ejus ætatis Græcos usum aliquem in scribendo
 fuisse Accentuum : utrum rectè secundum eos jam Græca
 verba enunciamus, aliud est, & alius loci.

1

Διάλογ. α. ι.

Ἀλιεύς, ἢ Ἀναβιβῆτες.

Β Ἄλλε, ¹ βάλλε τ' κατὰ ραῖον τοῖς ἀφ' ὀνόνοις λίθοις· ² ὁπ' βάλλε τῷ βώλῳ, πρόσεπιβάλλε καὶ τῷ ὀφθαλμῷ πάντε τοῖς ξύλοις ἀλιτῆριον. ὅρα μὴ διαφύγη. Καὶ σὺ, ὦ Πλάτων, βάλλε. Καὶ σὺ, ὦ Χρῦσιππε, καὶ σύ. πάντες ἅμα ξυνασπίσωμεν ἐπ' αὐτὸν, ⁵ ὡς πῆρη πῆρη ἀρήγη, βάκτρα ὅ βακτρίαις. Κοινὸς γὰρ πολέμου, καὶ ἐκ ἑστίν ὃν τινα ἡμῶν ἐχέουσε. σὺ δ', ὦ Διόγενες, εἰ ποτε ἄλλοτε, χρῶ τῷ ξύλῳ, μηδὲ ἄλλῃ· διδόντω τ' ἀξίαν βλάβησιν ὡς τί τιτο; ἐκμήκατε, * ὦ Ἀρίστιππε, καὶ μὴν ἐκ ἐχρήν· ἐστὶ σοφοὶ μνήσαδε ὅ δέριδ' ὀργῆς. Ἀριστότελες, ὅσπ' ἐδάσων ἐτι θάσσων. καλῶς ἔχει. ἐάλωκε τὸ θηρίον, εἰλήφαμέν σε, ὦ μιανέ. εἴση γὰρ αὐτίκα ἔσθιας ὄντας ἡμᾶς ὀκακηγόρεις· ⁷ Τῷ τρόπῳ δέ τις

¹ Βάλλε] i. e. rete, sic. Theoc. i. d. s.
² Βάλλε τοι Πολύφαμε τὸ πόμυνον Γαλάτῃ Μάλοισι. quem imitatus est Virgilius, Malo me Galatea pascit. Eclog. 3. 63.
³ Ἐπιβάλλε τῷ βώλῳ] Supple τί, iter enim ἐπιβάλλε non regit Genitivum Casum.
⁴ Πρόσπεριβάλλε τῶν ὀφθαλμῶν] Supple iterum τί. Vid. Method. nostr. 127. reg. 12.
⁵ Τὸν ἀλιτῆριον] Hinc peccatorem, scilicet, ab ἀλιτεία, pecco.

⁵ ὡς πῆρη πῆρησιν, &c.] Alludit ad illud. Hom. Il. β. 363. ὡς φρήτρη φρήτρησιν ἀρήγη. φύλα δὲ ξύλοις.
* ὦ Ἀρίστιππε] Vetus codex ὦ Ἐπίκλες καὶ Ἀρίστιππε. Græc.
⁶ Ἐστὶ σοφοὶ, &c.] Verba Homerici sunt Ἀνέρες ἐστὶ φίλοι, μνήσαδε δὲ θέρειδ' ἀλκίης, non ἀλγῆς, ut citat J. Jensus il. θ. v. 174. ο, v. 487, & 734. π. v. 270.
⁷ Τῷ τρόπῳ] Attice pro τίνε τρόπῳ.

αὐτὸν καὶ ⁸ μετέλθοι· ποικίλον γάρ τινα ἔγνω-
 ὦμεν θάνατον καὶ αὐτῷ, πᾶσιν ἡμῖν ἐξαρκέσαι δυ-
 νάμενον· καθ' ἕκαστον ἐπ' αἰκίς γενέσθαι δίκαιός ἐστιν ἡ-
 μῖν ἀπολωλέναι. Πλάτων. Ἐμοὶ μὲν ἀνεσκολοπι-
 σθαι δοκεῖ αὐτὸν νῆ Δία, μαξιλωθέντα γε πρότερον
 τὴν ὀφθαλμὸν ἐκκεκόφθω, τὴν γλῶττιαν αὐτὴν ἐπι-
 πολὺ πρότερον ἀποτέμμηθαι. σοὶ δ' τί ἔμπεδόν κ' ἐστι
 δοκεῖ. Ἐμπεδο. Ἐς τὴν ⁹ κρατῆρας ἔμπεσεῖν αὐτὸν
 ὡς μάθοι μὴ λαιδορεῖσθαι τοῖς κρείττοσι. Πλ. Κα-
 μὴν ἄριστον ἦν καθάπερ τινα Πενθέα, ἢ Ὀρφέα ¹⁰ λα-
 κιστὸν ἐν πέτραισιν εὐρέσθαι μόρον, ἵνα ἂν καὶ μέρ-
 αὐτῷ ἕκαστος. ἔχων ἀπαλλάττοιο. Λκ. Μηδ' α-
 μῶς, ἀλλὰ πρὸς ¹¹ Ἰκείσιν φείσασθέ με.

1. Σω. ¹² Ἀραρεν ἐκ ἂν ἀφ' ἐσθλῆς ἐτι. ὁρᾷς
 δὴ καὶ τὸ Ὀμηρον ἀ λέγει, ὡς * ἐκ ἐστὶ λέουσι καὶ
 ἀνδράσιν ὄρκια πιεῖν. Λκ. Καὶ μὴν καθ' Ὀμην
 ὑμᾶς καὶ αὐτὸς ἰκέλεύσω. αἰδέσεσθε γὰρ ἴσως τὰ ἐπι-
 καὶ ἐπαρφέσθε βαφωδῆσαν ἴχ με. * Ζωγρεῖτ'
 κακὸν ἄνδρα, καὶ ἄξια ¹³ δέχθε τ' ἀποίνα, χαλ-

⁸ Αὐτὸν μετέλθοι] Interpres reddit
Ulciscatur, quis credat qui tantum spe-
 ciat voces unde fit μετὰ & ἐρχομαι.
 Verum usus ita vult. Sic Alexander in
 Dial. inter ipsum & Hannibalem. φονέας
 τὰ πατρὸς μετήλθον i. e. de Patris in-
 teremptoribus supplicium sumpsit. **I met
 with, or I was even with my fa-
 ther's Murderers.**

⁹ Ἐς τὴν κρατῆρας] Sic dicta sunt
Aetnae foramina, in quae se precipi-
 tare dicitur Empedocles. Unde ad e-
 um Epigrammatista, lib. 3. πῦρ κατὰ
 κρατῆρων ἐκασιν ἀθανάτων, καλῶντας
 δὲ τὰ κοιλάματα κρατῆρες ἐν μεταφο-
 ρᾷς.

¹⁰ Λακιστὸν εὐρέσθαι μόρον] Expone
 ut *laniatus inveniret fatum*. εὐρέσθαι
 enim, active significat, quod latuit in-
 terpreti. Λακιστὸς autem à λακίζω pro-

prie cum strepitu discerpo, à λα-
 ῖονο.

¹¹ πρὸς Ἰκείσιν] ἐλλείπει Διὸς pro
 Jovem supplicibus propitium.

¹² Ἀραρεν] Vid. Eurip. Orest.
 v. 1339. Ubi exponitur, decrevit
 est. Schol. ἡρμους, videtur Solem
 esse vocabulum quo usi sunt veteres
 Græci quando significare voluerunt aliquid
 esse ratum. Optime Suidas ἐλάως ἔστας ἔχει,
 καὶ ἀμετακινήτως, καὶ ἀμετακινήτως, καὶ
 autem ab ἀρῶ, ἀρτο, atque hinc ἀρ-
 τας, firmiter. Eurip. Med. v. 1192.

* Οὐκ ἐστὶ λέουσι, &c.] Verba sunt
 Achilles Hectori. ἱλ. χ. 262.

* Ζωγρεῖτ' ἐ κακὸν ἄνδρα, &c.]
 Sic mutavit ad suum Usum verba He-
 meri ἱλ. κ. v. 378.

¹³ Δέχθε] Nusquam alias reperitur
 putō esse δέχεσθαι.

κόν τε, χρυσόν τε, τὰ δ' ἐφίλεσι σοφοί περ. Πλα.
 Ἄλλ' ἐδ' ἐγὼ αἰσχρολόγῳ πρὸς σέ· Ὀμηρικῆς ἀν-
 τιλογίας. ἄκουε δὴ, ¹⁴ μὴ δὴ μοι φύξιν γε κακῆ-
 γόρε βάλλεο θυμῷ, χρυσόν περ λέξας ἐπεὶ ἵκεο
 χεῖρας ἐς αἶμας. Λκ. Οἴμοι τῷ κακῶν, ὁ μὲν
 Ὀμηρ. ἡμῖν ¹⁵ ἀπρακτὸς ἡ μεγίστη ἐλπίς. ὅπῃ δ'
 Εὐριπίδην δὴ μοι καταφευκτέον. τάχα γὰρ ἂν ἐκεί-
 νος σώσειέ με. * μὴ κτεῖναι δ' ἰκέτην, Εὐριπί-
 δος ὅς ἐστιν, ἐ γὰρ θέμις κτενεῖν. Πλ. Τί δ' οὐχὶ
 κακῆν οὐ * δεινὰ πάχειν δεινὰ τὲς εἰργασμῶν;
 Λκ. Νῦν ἔν ¹⁵ ἑκατὶ ῥημάτων κτενετέ με; Πλα.
 Νῆ Δία φησὶ γὰρ ἐκείν. αὐ' ὅς, Ἀχαλίνων τρομά-
 των ἀνόμεν. τ' ἀφροσύνας τὸ τέλ. δυστυχία. Λκ.
 Οὐκ ἔν ἐπειδὴ δέδοκται πάντως ἀποκτείνεσθαι καὶ ἐδε-
 μία ¹⁷ μηχανὴ τὸ διαφυγεῖν με, φέρετε, τὸτο γὰρ
 ἔπατέ μοι, οἵτινες ὄντες, ἢ τί πεπονθότες ἀνήκεστον
 πρὸς ἡμῶν, ἀνήκεστα ὀργίζεσθε, καὶ ὅπῃ θανάτῳ

* Ἀποῖνα ἢ ἀποῖνον, donum datum. Ut reus ne detur.

¹⁴ Μὴ δὴ μοι φύξιν, &c.] ἰλ. κ. 447, 448.

¹⁵ Ἀπρακτὸς] Vulgò non factus, at hic adivè Nihil faciens. Sic Legati Romani dicuntur remitti ἀπρακτοί. Herodian. lib. 6. i. e. re infecta. Verba ejus sunt hæc, ὁ δὲ βαρβαρος τὰς μὲν προέσεις τῶν Ῥωμαίων ἀπέμψεν ἀπρακτοῖς. Vid. Dial. 21. inter n. 84, &c. 85.

* Μὴ κτεῖναι τὸν ἰκέτην, ἐ γὰρ θέμις κτενεῖν] Versus Iambicus.

* Οὐ δεινὰ πάχειν δεινὰ τὲς εἰργασμῶν] Versus itidem Iambicus Eurip. Orest. 408.

¹⁷ Ἐκατὶ ῥημάτων] Citat hunc locum non Nemo in Collectaneo illo Lexico quod sub Constantini & Pro-

bi prodiit Nomine, &c. exponit Semo-
 tis verbis, quasi ἑκατὶ idem esset ac ἑ-
 κας, procul à sensu Autoris, ut nobis
 videtur, satis procul. Sed neque Be-
 nedictus satis bene, propter hæc Verba,
 Melius propter Verba, quasi dixisset pro-
 pter Verba, non facta, quæ sola dam-
 naverunt citata ex Euripide Verba δει-
 νὰ πάχειν, &c. cui sensui convenit
 quod ex eodem Eur. Bacch. 385. re-
 spondet Plato ἀχαλίνων τρομάτων ἀνό-
 μεν τ' ἀφροσύνας τὸ τέλος δυστυχία.
 Nam hic damnantur etiam verba. lege
 autem Verba κτενετέ με sine interro-
 gatione, interficiis me, propter Ver-
 ba quæ in Verbis citatis non damnat
 Euripides.

¹⁷ Μηχανὴ τὸ διαφυγεῖν] J. Jensus
 ait haud dubie hoc esse Solæcum, &
 scribere jubet τὴ διαφυγῆν.

συγγιγνώσκω με; Πλ. Ἄτινα μὲν ἔργασαι ἡμᾶς
τὰ δεινὰ, σεαυτὸν ἐρώτα, ὦ κάκις, καὶ τὲς καλὰς
ἐκείνης σε λόγους, ἐν οἷς φιλοσοφίαν τε αὐτῷ κα-
κῶς ἠγόρευες, καὶ ἐς ἡμᾶς ὕβριζες, ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς
ἀποκηρύττων σοφὸς ἄνδρας καὶ τὸ μέγιστον ἐλευθέρων
ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες, ἀνεληλύθαμεν ἐπὶ σε, πα-
ραιτησάμενοι πρὸς ὀλίγον τὸν Αἰδωνέα, Χρυσίπ-
πῳ ἑτοσί, καὶ Ἐπίκυρῳ, καὶ Πλάτων ἐγὼ καὶ
Ἀριστοτέλης ἐκείνῳ καὶ ὁ σιωπῶν ἔτι Πυθαγό-
ρας, καὶ Διογένης, καὶ ἅπαντες, ὅποσους διέσcurες
τοῖς λόγοις.

2. Λκ. Ἀνέπνευσα καὶ γὰρ ἀποκτενεῖτέ με εἰς μά-
θητε ὅποῖόν ἐγὼ περὶ ὑμᾶς ἐγενόμην· ὥστε ἀπορρί-
ψατε τὰς λίθους. μᾶλλον δὲ φυλάττετε. χρήσεσθε γὰρ
αὐτοῖς κατὰ τῶν ἀξίων. Πλ. Ἀπρεῖς. σὲ δὲ χρὴ σπ-
μερον ἀπολωλέναι. καὶ ἤδη γε * λαῖνον ἔσο χιτῶ-
να κακῶν ἐνεχ' ὅσα ἔοργας. Λκ. Καὶ μὲν, ὦ ἄ-
ρειστοι, ὃν ἐρχῆν μόνον ἐξ ἁπάντων ἐπαινεῖν οἰκέ-
τον τε ὑμῖν ὄντα, καὶ εὖνεν, καὶ ὁμογνώμονα, καὶ
μὴ φοβερὸν εἰπεῖν, κηδεμόνα τῶν ὀπτηθευμάτων
εὖ ἴστε ἀποκτενέοντες, ἣν ἐμὲ ἀποκτενῆτε, τοσαῦτα
ὑπὲρ ὑμῶν πεπονηκότα· ὁρᾶτε γὰρ μὴ τὸ τῶν
νῦν φιλοσόφων αὐτὸ ποιεῖτε, ἀχάριστοι, καὶ ὀργίλοι
καὶ ἀγνώμονες φαινόμενοι πρὸς ἄνδρα ἀνεργέτην.
Πλ. Ὡς τῆς ἀναισχυντίας· καὶ χάριν σοι τὴν κακην-
είας προσοφείλομεν; ἔτις ἀνδραπόδοις ἀληθεύ-
οις διαλέγεσθαι; ἢ καὶ ἀνεργεσίαν κατὰλογισθαι πρὸς
ἡμᾶς ἐπὶ τῇ τοσαύτῃ ὕβρει, καὶ παρονίᾳ τῶν λ-
γῶν; Λκ. Πῶς γὰρ ἐγὼ ὑμᾶς, ἢ πότε ὕβρικα, ὅς α-

* Λαῖνον ἔσο χιτῶνα, &c.] Verba sunt Hectoris ad Paridem. ιλ. γ. v. 58.

φιλοσοφίαν τε θαυμάζων διαΐτετέλεκα, καὶ ὑμᾶς αὐτὸς ὑπερεπαινῶν, καὶ τοῖς λόγοις, ἔς κατ'αλελοίπατε, ὁμιλῶν; αὐτὰ γὰρ ἄφημι ταῦτα, πόθεν ἄλλοθεν ἢ παρ' ὑμῶν παραλαβὼν. καὶ κατὰ τὴν μέλιτ' ἀπανθισάμενος, ὅπως εἴκνυμαι τοῖς ἀνθρώποις; οἱ δ' ἐπαινέσι, καὶ γνωρίζουσι ἐκάστου τὸ ἀνθρώπου, ὅθεν, καὶ παρ' ὅτε, καὶ ὅπως ἀνελεξάμην. Καὶ λόγῳ μὲν ἐμὲ ζηλῶσι τῆς ἀνθρολογίας τὸ δ' ἀληθές. ὑμᾶς καὶ τὸ λειμῶνα τὸ ὑμέτερον, οἱ τοιαῦτα ἐξηγηθήκατε ποικίλα, πολυειδῆ τὰς βαφαῖς, καὶ τις ἀναλέξασθαι γε αὐτὰ ὁπίσται, καὶ ἀναπλέξασθαι, καὶ ἀρμόσασθαι, ὥς μὴ ἀπ' αὐτῶν θάτερον θάτερον. ἔδ' ὅστις ἐν ταῦτα εὖ πεπονθὼς παρ' ὑμῶν, κακῶς ἂν εἰπὲν ὅπως ἐχρήσασθαι ἐργέτας ἀνδρας, ἀφ' ὧν εἶναι τις ἐδόξεν, ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸ Θάμυριν, ἢ τὸν Εὐρύλον εἴη τὴν φύσιν, ὥς ταῖς μέσαις αἰσθάνειν, παρ' ὧν εἴληφε τὴν ῥοήν, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι ἐρμδαίνειν, ἐναντία τοξεύων, καὶ ταῦτα, δοτῆρι ὄντι τὸ τοξικῆς.

3. Πλ. Τίς το μὲν, ὃ γενναῖε, κατὰ τὸς Γήτορας εἰρηλαί σοι. ἐναντιώτατον γὰρ ἐπὶ τῷ πρᾶγματι, καὶ χαλεπωτέραν σε ὁπδεῖκνυσι τὸ τόλμαν, * εἴ γε τῇ ἀδικίᾳ καὶ ἀχαριστίᾳ πρόσθεν, ὅς παρ' ἡμῶν τὰ τοξεύματα, ὥς φης, λαβὼν, καθ' ἡμῶν ἐτόξευες, εἴνα τίς τοτον ὑποθήμενος τὸν σκοπὸν, ἀπάντας ἡμᾶς ἀγορεύειν κακῶς. Τοιαῦτα παρὰ σὺ ἀπελήφασμεν, ἀνθ' ὧν σοι τὸ λειμῶνα ἐκείνον ἀναπετάσαντες, ἐκ ἐκωλεύομεν δρέπεσθαι, καὶ τὸ περικόλπιον ἐμπλησάμενον ἀπελθεῖν. ὥς γε, διὰ γε τίς το μά-

* Εἴ γε τῇ ἀδικίᾳ καὶ ἀχαριστίᾳ πρόσθεν] i. e. si iniustitiæ etiam ingrati-
tudo
adeſt, vel ineſt.

λιστα, δίκαιος ἂν εἴη ἀποθανεῖν. Λα. Ὁρατε;
 πρὸς ὀργὴν ἀκέετε, καὶ ἐδὲν τῷ δικάϊων προσέειπε,
 καὶ τοι ἐκ ἂν ᾧήθην ποτὲ, ὡς ὀργὴν Πλάτωνος, ἢ
 Χρυσίππου, ἢ Ἀριστοτέλους, ἢ τῶν ἄλλων ὑμῶν κα-
 δικοῖτο ἂν. Ἀλλὰ μοι ἐδοκεῖτε μόνοι δὴ πόρρω
 εἶ) τῷ τοιούτῳ. πλὴν ἀλλὰ μὴ ἀκρίβειαν γε, ὡς θαυ-
 μάσιοι, μηδὲ πρὸ δίκης ἀποκλείνητέ με. Ὑμέτε-
 ρον γὰρ καὶ τούτο ἦν, μὴ βία, μηδὲ κατὰ τὸ ἰσχυ-
 ρότερον πολιετύεσθαι, δίκη δὲ τὰ διάφορα διαλύ-
 εσθαι διδόντας λόγους, καὶ δεχομένους ¹⁸ ὃν τῷ μέρει ὥστε
 δικαστὴν ἐλόμην, κατηγορήσατε μὲν ὑμεῖς, ἢ ἅμα
 πάντες, ἢ ὃν τινα ἂν χειροτονήσητε ὑπὲρ πάντων.
 Ἐγὼ δὲ ἀπολογήσομαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα. Κα-
 τα εἰ μὴ τι ἀδικῶν φαίνωμαι, καὶ τούτο περὶ ἐμῶν
¹⁹ γινώσκω τὸ δικαστήριον, ὑφ᾽ ἔξω δηλαδὴ τῷ ²⁰ ἀξι-
 ᾶν. ὑμεῖς δὲ, βίαιον ἐδὲν τολμήσετε. ἦν δὲ ²¹ τῷ
 εὐθύνας ὑποχῶν, καθαρὸς ὑμῖν καὶ ἀνεπίληπτος
 εὐρίσκωμαι, ἀφ᾽ ἧς με οἱ δικασταί, ὑμεῖς δὲ εἰς
 τὰς ἐξαπατήσαντας ὑμᾶς. καὶ παροξύναντας καθ' ἡ-
 μῶν, τὴν ὀργὴν τρέφετε. Πλ. Τούτο οὐκ εἶνο ²² ἐς
 πεδίον τὸν ἵππον, ὡς παρακρυσάμηνος τὰς δικα-
 στας ἀπέλθοις· φασὶ γὰρ ῥήτορά σε, καὶ δικανικὸν
 τινα εἶ), καὶ πανουργὸν ὃν τοῖς λόγοις. τίνα δὲ καὶ
 δικαστὴν ἐθέλεις γενέσθαι, ὃν τινα μὴ σὺ δωροδοκί-
 σας, οἷα πολλὰ ποιεῖτε ἄδικα, πείσεις ὑπὲρ σε ψη-
 φίσασθαι.

18 Ἐν τῷ μέρει] Supple ἐτέρω, i. e. vicissim.

19 Περὶ ἐμῶν γινώ] Ad verbum cog-
 notis, i. e. judicaverit.

20 Τῷ ἀξιᾶν] Supple δίκην, aut
 ποίνην.

21 Εὐθύνας ὑποχῶν] i. e. Scruti-

nium subiens, ἢ γὰρ εὐθύνη ἐξέτασ-
 Hefych.

22 Ἐς πεδίον τὸν ἵππον] Supple ἐ-
 σαγῆν, aut aliquid tale proverbiali-
 ter dictum. Ut Gallus in suo sterno
 linio. Lucianus non minus valet in fo-
 ro quam equus in campo.

4. Λκ. Θαρρῆτε τέττε γε ἔνεκα ἐδένα τοιῦτον
 23 διαίτην ὑποπτον, ἢ ἀμφίβολον ἀξιῶσαιμ' ἂν
 γενέσθαι, καὶ ὅτις 24 ἀποδόσεταί μοι τ' ψῆφον. ὁρᾷτε
 γέν, τ' Φιλοσοφίαν αὐτὴν μεθ' ὑμῶν ποιεῖται δι-
 κάριαν ἔγωγε. Πλ. Καὶ τίς ἂν κατήγορήσειεν,
 εἴγε ἡμεῖς δικάσομεν; Λκ. Οἱ αὐτοὶ κατήγορεῖτε,
 καὶ δικάζετε· ἐδὲν ἐδὲ τῷτο δέδια. τοσῦτον ὑπερ-
 φέρω τοῖς δικάοις, καὶ ὅκ περιεσίας ἀπολογήσασθαι
 ὑπολαμβάνω. Πλ. Τί ποιεῖται, ὦ Πυθαγόρα,
 καὶ Σώκρατες; εἰοικε γ' ἀνὴρ ἐκ ἄλογα περκα-
 λῆσθαι 25 δικάζεσθαι ἀξιῶν. Σω. Τί τ' ἄλλο, ἢ
 βαδίζωμεν ἐπὶ τὸ δικάζηνον; καὶ τ' Φιλοσοφίαν
 παραλαβόντες, ἀκέσωμεν ὅ, τι καὶ ἀπολογήσεταί.
 26 τὸ πρὸ δίκης γ' ἐχ' ἡμέτερον, ἀλλὰ δεινῶς ἰδι-
 ωτικόν, ὀργίλων τινῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ δίκαιον ἐν
 τῇ χειρὶ τιθεμένων. Παρέξομεν γὰρ ἀφορμὰς τοῖς
 κακῆτορεῖν ἐσέλεσι, κατὰλεύσαντες ἄνδρα μὴ τ'
 ἀπολογησάμενον ὑπὲρ ἑαυτοῦ. Καὶ ταῦτα, δικαιο-
 σύνη χαίρειν αὐτοὶ λέγοντες, ἢ τί ἂν εἴποιμεν Ἀνύτε
 καὶ Μελίτε πέρι τῶν ἐμῶν κατήγορησάντων, ἢ τῶν τό-
 τε δικάζων, εἰ ἔτ' τεθνήξεται μηδὲ τὸ παρὰπαν

23 Διαίτην] De hac voce vide
 quae diximus Dial. 19. n. 34.

24 Ἀποδόσεταί] Ita habet Parifi-
 ensis editio, & Aldi, necnon & li-
 ber vetustus impressus Haganoæ, A. D.
 1539. Ut ἐκδόσεταί in N. T. Mar.
 21. v. 41. Sic enim legitur in mul-
 tis, iisque optimis exemplaribus. a-
 lii quidem libri in hoc loco habent
 ἀποδόσεταί, & in illo N. T. ἐκδῶ-
 σεταί. Nec quisquam Grammaticorum,
 quod scimus, est; qui agnoscit aliud
 tur. at inihilominus postulat ἀναλογία
 potius δόσομαι. Med. à δίδωμι quam

δῶσομαι. Nam ut à δίδωκα, fit δέ-
 δομαι, sic à δῶσω δόσομαι, atque ut
 à δίδομαι fit verbale δόμα, sic à δόσο-
 μαι δότις.

25 Δικάζεσθαι] Interpres reddit ju-
 dicio experiri, nec male, nam expe-
 riri apud jurisconsultos aliquando fig-
 nificat passive, & expertum est pro ex-
 perimento probatum est, legitur Agell.
 lib. 17. c. 7.

26 Τὸ πρὸ τῆς δίκης γὰρ] intellige
 παύειν, ἢ τύπτειν, ἢ ὑποκρίναι, aut ali-
 quid tale.

27 ὕδαϊς μεῖλα λαβών; Πλ. Ἄριστα παραινεῖς, ὦ Σώκρατες, ὥς ἀπίωμεν ὅτῃ τῇ Φιλοσοφίαν, ἢ τῇ δικασάτω. Καὶ ἡμεῖς ἀγαπήσομεν οἷς ἂν ἐκείνη διαγνῶ. Λβ. Εὖγε, ὦ σοφώτατοι. ἀμείνω ταῦτα, καὶ νομιμώτερα. τὲς μὲν τοι λίθους φυλάττετε ὡς ἐφην. δέήσει γὰρ αὐτῶν μικρὸν ὑγερὸν ἐν τῷ δικασθῆναι. Πῶς δὲ τὴν Φιλοσοφίαν εὖρε τις ἂν; ἢ γὰρ οἶδα ἔνθα οἰκεῖ. Καίτοι πάνυ πολὺν ἐπλανήθημεν χρόνον ἀναζητῶν τὴν οἰκίαν, ὡς συγγενοίμην αὐτῇ. Εἴτα ἐν ὕδασι ἂν τισι τριβωνία περιβεβλημένοις, καὶ πώγωνας βαθεῖς καθειμένοις, * παρ' αὐτῆς ἐκείνης ἦκεν φάσκειν, οἴομεν ὅτι εἶδέναι αὐτὴν ἀνθρώπων. Οἱ δὲ πολὺ μᾶλλον ἐμὲ ἀγνοῦσιν. ἢ ἐδὲ ὅλως ἀπεκρίνοντό μοι, ὡς μὴ ἐλέγχοντο ἐκ εἰδότες, ἢ ἄλλην θύραν ἀντ' ἄλλης ἀπεδείκνυσαν ἐδέπω γὰρ καὶ τήμερον ἐξευρεῖν δεδύμεμαι τὴν οἰκίαν.

5. Πολλάκις δὲ αὐτὸς * εἰκάσας, ἢ ξεναγήσαντός τινος. ἦκον ἂν ὀπίσθινος θύρας, βεβαίως ἐλπίζοντας τότε γὰρ εὐρηκέναι τεκμαιρόμενοι τῷ πλήθει τῶν ἐσιόντων τε καὶ ἐξιόντων ἀπάντων σκυδρωπῶν, καὶ τὰ γήματα ἐνταλῶν, καὶ φροντιστικῶν τῶν πρόσοφιν. Μετὰ τούτων ἐν 28 ξυμπαρεβυθίαις, καὶ αὐτὸς ἐσῆλθον ἂν εἴτα ἐώρων γυναιὸν τι ἐκ ἀπλοϊκόν, εἰ καὶ ὅτι μάλιστ' 29 εἰς τὸ ἀσφαλὲς καὶ ἀ-

27 Μὴδὲ τὸ ὕδαϊς μεῖλα λαβών] ad verbum Nullius omnino particeps aqua, i. e. non dicta, inaudita causa. Oratores enim ad Mensuram in Clepsydra currentis aquae agebant causas.

* Παρὰ αὐτῆς ἐκείνης ἦκεν φάσκειν] Interp. se ad eam conferre dice-

bant. Malo se ab ea venire.

* Εἰκάσας] Interp. suspicans, Mallem conjecturis viam explorans.

28 Συνεβυθίαις] Decompositum à συν, σύν & βύζομαι confertim impleor; reddas densa turba mistus.

29 Εἰς τὸ ἀσφαλὲς] J. G. Gravins in notis vult pro ἀσφαλὲς legi ἀφελές.

κόσμητον ἑαυτῷ ἐπερρύθμισεν, ἀλλὰ ³⁰ κατέφάνη
μοι αὐτίκα ³¹ ὅδ' ἐν τῷ ἄφελον δοκῶν τῆ κόμης ἀ-
καλλώπιζον ἑῶσα, ὅδ' ἐπὶ ἱματίῳ τῷ ἀναβολῷ
ἀνεπίηδούτως περιτέλλετο. Περὶ δὲ λ. ὃ ἡ
κοσμητὴν αὐτοῖς, καὶ πρὸς ἐμπρέπειαν τῷ ³² ἀδερ-
φῷ δοκῶντι προχωρῶντι. ὑπεφαίνετο δέ τι καὶ
ψιμύδιον καὶ φύκος, καὶ ³³ τὰ ῥήματα πάνυ ἐται-
ρικά. Καὶ ἐπαινετὴν ὑπὸ τῶν ἑρασῶν, ³⁴ ἐς τὸ
κάλλ. ἔχαιρε καὶ ἐδούη τις, προχείρως ἐδέχετο.
Καὶ τὸς πλεονεκτήρας ἀν' παρακαθισαμένη πλησίον,
τὸς πένητας τῷ ἑρασῶν ὅδ' ἐπροσέβλεπε. Πολλά-
κις ὃ καὶ γυμνωθείσης αὐτῆς κατὰ τὸ ἀκέσιον, ἑώρων
περιδέματα χρυσᾶ, ³⁵ τῶν ἐγχείλεων παχύτερα.
Ταῦτα ἰδὼν, ἐπὶ πόδας αὐτοῦ ἀνέτρεφον, οἰκ-
τέρας δηλαδὴ τὸς κακοδαίμονας οὐκύνες * ἐλκομέ-
νες πρὸς αὐτῆς τῆς ῥυτίδος, ἀλλὰ τὸ πώγων, καὶ
κατὰ τὸ Ἰξίονα, εἰδὼλῳ ἀντὶ τῆς Ἡρας ξυνοίτας.
Πλ. Τέτο μὲν ὁρῶνς ἔλεξας. ὃ γὰρ περὶ δὲ λ. ὃ
δὲ πᾶσι γνωστὸν ἢ δύρα· πλὴν ἀλλὰ ὅδ' ἐν δει-
σι βαδίζειν ὅτι τὸ οἰκίαν ἐνταῦθα γὰρ ἐν ³⁶ Κε-

Et cum Verbis praecedentibus, & sequen-
tibus sic interpretatur, ibi mulierem
quandam vidi, non simplicem etsi se com-
posuisset ut videretur maxime infucata
& inculta.

30 Κατέφάνη μοι αὐτίκα] i. e. appa-
ruit mihi illico.

31 Ὅδ' ἐν τῷ ἄφελον δοκῶν τῆς κό-
μης ἀκαλλώπιζον ἑῶσα] Interpres vi-
detur satis assecutus esse sensum, ad
Verbum fortasse sic melius reddas, ap-
paruit mihi non permittens mentitum
omnia libertatem esse omni cultu exper-
tem.

32 Τῷ ἀδερφῷ δοκῶντι] Menti-
tur neglectu, i. e. qui videtur tantum
non est.

33 Τα ῥήματα] Putat Gronovius
Lucianum scripsisse τὰ χρώματα ut
in jud. Dearum Minde τοσαῦτα ἐπι-
τριμμένα χρώματα καθάπερ ὡς ἀληθῶς
ἐταίραν τινα.

34 Ἐς τὸ κἀλλ. ἔχαιρε] Propter
pulchritudinem gaudebas. Neglexit in-
terpres.

35 Τῶν ἐγχείλεων παχύτερα] J. Gra-
vius dicit sua excerpta, & Angl. co-
dicem habere κλειών, i. e. crassiora vin-
culis ferreis.

* Ἐλκομένης πρὸς αὐτῆς] Uterque
Interpres reddidit ad illam sine exem-
plo, reddas potius ab ipsa.

36 Ἐν κεραμειῷ] Scilas dicit A-
thenis duos fuisse hujus nomine locos,

ραμεικῶ ὑπομνησθῆναι αὐτῷ ἢ ὃ ἥδη περ ἀφίξεται; ἐπανίστα ἐξ Ἀκαδημίας ὡς περιπατήσῃ καὶ ἐν τῇ
 37 Ποικίλῃ. τὸτο γὰρ ὁσημέραι εἴθ' ποιῶν αὐτῇ
 μάλλον ὃ ἥδη πρόσθεν. ὅρας τὴν κόσμιον ἢ ἀ-
 πό τῆς χήμας. τὴν * προσήνῃ τὸ βλέμμα, τὴν
 ὅπῃ συννοία * ἡρέμα βαδίζουσιν; Λα. Πολλὰς ὁ-
 μοίας ὁρῶ τὸ γε χήμα, καὶ τὸ βάδιον, καὶ τὴν ἀ-
 ναβολήν. καίτοι μία πάντων ἦγε ἀληθὴς φιλο-
 σοφία καὶ ἐν αὐταῖς.

6. Πλ. Εὐ λέγεις. ἀλλὰ δηλώσει ἥ τις ὅτι φθε-
 ξαμένη μοίον. Φι. Τί Πλάτων καὶ Χρύσιππος ἄ-
 νω, καὶ Ἀριστοτέλης καὶ οἱ λοιποὶ ἅπαντες, αὐτὰ δὴ
 τὰ κεφάλαιά μιν τῶν μαθημάτων; τί αὖτις ἐς τὸ
 βίον; ἄρα τίς ὑμᾶς ἐλύπει τῶν κάτω; ὀργιζομέ-
 νοις γένεοίκατε. καὶ τίνα τῶτον ξυλλαβόντες ἀγε-
 τε; ἢ ὃ πῦ λωποδύτης τις, ἢ ἀνδροφόνος, ἢ ἱε-
 ρόσυλός τις; Πλ. Νὴ Δία, ὡς Φιλοσοφία, πάντων
 γε ἱεροσύλων ἀσεβέστατος. ὃς τὸ ἱερῶτάτην σε, κα-
 κῶς ἀγορεύειν ἐπεχείρησε, καὶ ἡμᾶς ἅπαντας, ὁπόσοι
 τι παρὰ σὺ μαθόντες, τοῖς μετ' ἡμᾶς κατὰλελοι-

alterum intra, alterum extra Urbem :
 in altero sepeliebantur mortui qui in
 Bello peribant, in altero prostabant
 Meretrices. Pausanias deducit nomen
 ὁπόδ' Ἡρώος κεράμους; Scholiast. à κε-
 ραμῆς, cuius Genitivus est κεραμῆος,
 inde κεραμικός & συναίρειται κεραμικός.
 & pro varietate etymologiae scribitur
 varie κεραμικός & κεραμικός; in eo
 erat imago Chrysippi. Diog. Laert.

37 Ποικίλη] ἢ Ποικίλη σοφία ἢν πα-
 ρὰ τῶν Ἀθηναίων ἐκαλεῖτο ὃ ἐν τῇ Ποι-
 κίλῃ ἐν αὐτῇ ζωγραφίας, quam, si fi-
 dem habemus Plinio, pinxerunt Tha-
 sius & Mycon, hic Mercede, ille gra-
 tuito, lib. 35. c. 9.

* Προσήνῃ] προσήνῃς, προσήνῃς.
 Hesych. & in neutro προσήνῃς καλῶν, κα-
 λῶν, ὁππαικῆς, ἀγαθὸν πρᾶον, χρηστὸν,
 deducunt nonnulli ab εὖς, bonus.

* Ἠρέμα] i. e. ἡσυχῶς. ut Ety-
 mol. μεγ. exponit.

38. Μία πάντων] ἀντι τῆς παλαιᾶς
 Atticismus. vid. Method. Nostr. pag.
 122. ubi plures ejusmodi. J. Jen-
 sius dicit hunc locum non carere So-
 locismo.

39 Λωποδύτης] ὃς ἀποδύει τὸ
 παρόντας τὰς ἐσθλότητας, παρὰ τὸ λῶπ-
 το ἱμάτιον, καὶ δύνα, ἀποδύω, λη-
 ἔστυμ. μεγ.

παῖς. Φι. ⁴⁰ Εἴτα ἡγανακτήσατε λοιδορησαμένους
τινός, καὶ ταῦτα, εἰδότες ἐμὲ οἷα ¹ πρὸς τῆς κω
μωδίας ⁴² ἀκέσσα ἐν Διονυσίοις; ὅμως φίλην τε
αὐτὴν ἡγναι, καὶ ἔτε ἐδικασάμην, ἔτε ἡττιάσάμην
προσελθῆσα. ἐφίημι ὃ παίζειν τὰ εἰκότα, καὶ τὰ
ξυμῆθη τῇ ἐορτῇ οἶδα γὰρ ὡς ἐκ ἅν τι ὑπὸ σκώμ-
μαί. χαῖρον γένοιτο, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον, ὅπερ ἂν
ἢ καλόν, ὥσπερ τὸ χρυσίον, * ἀποσπώμενον τοῖς
κόμμασι, λαμπρότερον ἀποτίλβει, καὶ φανερώτερον
γίνεται. ὑμεῖς ὃ ἐκ οἶδα ὅπως ὀργίλοι, καὶ ἀγανακ-
τικοὶ γεγόνάτε. τί δὲ ἐν αὐτὴν ἀγχεῖτε; Πλ.
Μίαν ἡμέραν ταύτην παραίτησάμενοι ἡκομῶ ἐπὶ
αὐτόν, ὡς ὑπόχρη τὴν ³ ἀξίαν ὣν δέδρακε. φη-
μαι γὰρ ἡμῖν διήγγελλον οἷα ἔλεγεν ὅτι ὡν ἐς τὰ
πληθὴ κατ' ἡμῶν. Φι. Εἴτα πρὸ δίκης ἐδὲ ἀπο-
λογησάμενον ἀποκτενεῖτε; ⁴⁴ δὴλ. γὰρ ἐστὶν εἰπεῖν
τί θέλων. Πλ. ⁴⁵ Οὐκ' ἀλλ' ὅτι σὲ τὸ πᾶν ἀνα-
βαλόμεθα, καὶ σοι ὅτι ἂν δοκῇ, τῷτο ποιήσει τέ-

⁴⁰ Εἴτα] Recte, vertitur Nom. ut supra Notavimus; παρσ. βίαν. 51.

⁴¹ Πρὸς τὴν κωμωδίαν ἐν Διονυσίοις] Comœdias exhiberi in Bacchanalibus satis notum est Plutarcho de Gloria Athen. ἐγὼς ἐν Μένανδρῳ τὰ Διονύσια, καὶ τὴν κωμωδίαν ἐπεποιήκας. Κωμωδίας autem interpretatur Suidas ἔβρις, διασυρμὸς. ἐμπαιγμάτα satis congrua ad vocis ἐτυμολογίαν. scilicet ἐκ τῆς κωμ. ebrietas & αἰδὴ cantus, cantus nempe quos Bacchi furore adti in aliorum Opprobria cantabant Poetæ.

⁴² Ἀκέσσα] ἀκέσσα non respicit Ac. ἐμὲ qui præcessit, sed Nom. ἐγώ, qui sequitur, subintellectum scilicet ante ἡγναι, quod magis pu-

ret si tollas punctum post Διονυσίοις &c sic legas, εἴτα ἀγανακτῆσατε λοιδορησαμένους τινός, καὶ ταῦτα εἰδότες ἐμὲ οἷα πρὸς τῆς κωμωδίας ἀκέσσα ἐν Διονυσίοις ὅμως φίλην τε αὐτὴν ἡγναι.

* Ἀποσπώμενον] MS. ἀποσπώμενον, ut ait Grævius.

⁴³ Τὴν ἀξίαν ὣν δέδρακε] i. e. τὴν τιμὴν ἀξίαν ἐκείνων ἃ δέδρακε Atticismus. Vide Method. Nostr. p. 123.

⁴⁴ Δὴλ. γὰρ ἐστὶν εἰπεῖν τί θέλων] Rectius opinor Parisi. edit. εἰπεῖν τί θέλων. ad verbum certe manifestus est volens dicere aliquid. modus loquendi Græcorum proprius, nemo enim ita loquitur Latine.

⁴⁵ Οὐκ] Habet tonum quia so- lum. Vid. N. T. Joh. 1.

λΘ. τῆς δίκης. Φι. Τί φῆς σύ; Λβ. Τῷτο αὐτό, ὦ δέσποινα Φιλοσοφία, ἥπερ καὶ μόνη τὰ ληθές ἐξευρεῖν δύναιο, μόλις γυν⁴⁰ εὐρόμην πολλά ἱκετεύσας, τὸ σοὶ φυλαχθῆναι τὴν δίκην. Γλ. Νῦν ὦ κατάρτατε, δέσποιναν αὐτὴν καλεῖς, πρῶτον δὲ τὸ ἀτιμότητον φιλοσοφίαν ἀπέφαινες ἐν τοσούτῳ ἀποκηρύττων θεάτρῳ κατὰ μέρη δὴ ὁβολῶν ἕκαστον εἶδ⁴¹ αὐτῆς τῶν λόγων. Φι. Ὁρᾶτε μὴ ἔ φιλοσοφίαν ἔτος γε, ἀλλὰ * γόητας ἀνδρας ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ὀνόματι πολλά καὶ μισρὰ πρᾶττοντας ἡγορευσεν κακῶς.

7. Λβ. Εἴση αὐτίκα, ἣν ἐθέλης ἀπολογυμένον ἀκέν, μόνον ἀπίωμεν⁴⁷ ἐπ' Ἀρειον πάγον· μᾶλλον δὲ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν αὐτὴν, ὡς ἂν ἐκ περιπῆς ἅμα κατὰφανείη πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει. Φι. Ὑμεῖς δὲ ὦ φίλοι, ἐν τῇ Ποικίλῃ τέως περιπατήσατε· ἥξω γὰρ ὑμῖν ἐκδικάσασα τὴν δίκην. Λβ. Τίνες δὲ εἰσιν, ὦ φιλοσοφία; πάνυ γὰρ κόσμιοι καὶ αὐταὶ δοκῶσιν. Φι. Ἀρετὴ μὲν ἡ ἀνδρῶδης αὐτῇ, σωφροσύνη δὲ ἐκείνη, καὶ δικαιοσύνη παρ' αὐτὴν. ἡ περὶγεμένη δὲ παιδεία ἡ ἀμυδρὰ δὲ αὐτῇ, καὶ ἀσαφὴς τὸ χρῶμα, ἡ ἀλήθειά ἐστιν. Λβ. Οὐχ ὁρῶ⁴⁸ ἥντινα καὶ λέγεις. Φι. Τὴν ἀκαλλιῶπιστον ἐκείνην ἔχ ὁρᾷς, τὴν γυμνὴν, τὴν ὑποφεύγουσαν αἰεὶ, καὶ διολιθαίνουσαν; Λβ. Ὁρῶ νῦν μόλις. ἀλλὰ τι ἔχει

46 Ἐυρόμην] Non male interp. obtinui. ευρισκω enim vox Generalis est & significat non solum querendo aut casu, sed & prece & labore aliquid assequor.

* Γόητας] ἀπὸ τῆς ὀρθῆς γόης ὁ ψεύτης, ἀπατίαν, παραλογιστής. Ἐτυ-

μολ. μεγ.

47 Ἀρειον Πάγον] De hoc loco diximus Vit. Auc. Latin. vers. n. 28.

48 Ἦντινα καὶ λέγεις] Καὶ videntur plerumque.

καὶ ταύτας ἀγεις, ὡς πλήρες γένοιτο καὶ ὄντε δὲ τὸ
 συνέδριον; τὴν ἀλήθειαν δὲ γε. καὶ συνήγορον
 ἀναβιβάσασθαι πρὸς τὴν δίκην βέλομαι. Φι. Νὴ Δία,
 ἀκολουθήσατε καὶ ὑμεῖς. εἰ βαρὺ γὰρ μίαν δικάσαι δι-
 κὴν καὶ ταῦτα, περὶ ἡμετέρων ἐσομένην. Αλ.
 Ἀπίτε ὑμεῖς. ἐγὼ γὰρ ἐδὲν δέομαι ἀκείνῃ, ἀ πάλαι
 οἶδα ὁποῖά ἐστιν. Λε. Ἀλλ' ἡμῖν, ὦ Ἀλήθεια,
 ἐνδέοντι ξυνδικάζοις ἂν, ὡς καὶ κατὰ μῆνοις ἐ-
 καστα. Φι. 50 Οὐκ ἔν ἐπάγωμαι καὶ τῷ θρασυταίνι-
 δῶ τέτρω, ἐνοικῶντά μοι ὄντε. Λε. Καὶ μάλα
 ὁπόσας ἂν ἐθέλῃς. Φι. Ἐπεδον, ὦ ἐλευθερία,
 καὶ παρρησία μετ' ἡμῶν, ὡς τὸν δαίμονα τῆτον ἄν-
 θρωπίσκον ἐραστὴν ἡμέτερον ὄντα, καὶ κινδυνεύοντα
 ἐπὶ μηδεμιᾷ περὶ φάσει δικαίᾳ σῶσαι δυσνηθῶντα.
 Φι. οὐδ' ἐλέγχε, αὐτὸν περιμένον. Λε. Μηδ' αὖτως, ὦ
 δέσποινα. ἡκέτω δὲ καὶ ἔτῃ, καὶ εἰ τις ἄλλῃ. εἰ γὰρ
 τοῖς τυχεῦσι θηρίοις περὶ πολέμῃσι δέῃσι μοι ἄλλ'
 ἀλαζύσιν ἀνθρώποις, καὶ δυσελέγκτοις ἀεί τινας ἀ-
 ποφυγὰς εὐρισκομένης. ὥστε ἀναλκαῖος; ὁ Ἐλεγχῇ.
 Φι. Ἀναλκαῖόταίτῃ μὲν ἐν. ἄμεινον δὲ εἰ καὶ τὴν ἀ-
 πόδεξιν παραλάβοις. Αλ. Ἐπεδ' αὖ πάντες, ἐπεὶ
 περὶ ἀναλκαῖοι δοκεῖτε πρὸς τὴν δίκην. Αλ. Ὁρᾷς,
 περὶ αἰετῶν καὶ καθ' ἡμῶν, ὦ φιλοσοφία, καὶ Ἀλή-

* Καὶ συνήγορον] Legas eandem
 vocem apud Aristophanem in *vespis*.
 ubi Schol. reddit ῥήτορα at hic opi-
 nor reddi potius debere *artem Rhetor-*
icam; aut ut Birchimerus interpreta-
 tur, & *patrocinium*, quam, ut Bene-
 dictus neglectā copulā, *patronam*, ob
 plurativum scilicet verbum quod se-
 quitur ἀκολουθήσατε, &c.

* Ἐνδέοντι] Construe cum præce-
 denti ἡμῖν quod ponitur pro ἐμοὶ &

expone *Mihi te indigenti*, aut si id
 displicet scribe divisim ἐνδέον τι &
 redde *Cum te aliqua opus sit*. Ac. sci-
 licet pro Gen. absolute posito Attico-
 rum More.

50 Οὐκ ἔν] ἔκ cum ἐν conjunctum
 non negat.

51 Ὁπόσας] Cum præcedente δι-
 παταινιδῶ potius congrueret ὁπόσα
 Neutr.

δειαν. Φι. Ἐἶσα δὲ δίαίτε, ὦ Πλάτων, καὶ Χρυσίππε, καὶ Ἀριστοτέλεις, μή τι ψεύσῃται ὑπὲρ αὐτῶν ἀλήθεια ἔσα; Πλ. Οὐ τῆτο, ἀλλὰ δεινῶς πανεργός ἔστιν καὶ κολακικός. ⁵² ὥστε παραπείσει αὐτῶν.

8. Φι. Θάρρειτε· ἐδὲν ἐ μὴ γένῃται ἀδίκον δικαιοσύνης ταύτης συμπαρέσης. ἀπίωμθι ἔν. ἀλλὰ εἰπέ μοι σὺ, τί σοι τένομα; Λβ. Ἐμοὶ ⁵³ Παρρησιάδης, ⁵⁴ Ἀληθίωνος τῷ Ἐλεγκικλέως. Φι. Παῖρις δέ; Λβ. ⁵⁵ Σύρος, ὦ Φιλοσοφία, τῇ ἐν Εὐφρατιδίων. ἀλλὰ τί τῆτο; καὶ γὰρ τέτων τινα οἶδα τῶν ἀντιδίκων μὲν, ἐχὼ ἥτιον ἐμὲ βαρβαρὸν τὸ γένος· ὁ τρέπεται καὶ ἡ παιδεία, ἐ κατὰ Σολέας, ἢ ⁵⁷ Κυπρίους, ἢ ⁵⁸ Βαβυλωνίους, ἢ ⁵⁹ Σταγυρίτας. καίτοι πρόσγε σὲ, ἐδὲν ἂν γένοιτο ἔλαττον, ἐδ' εἰ τῶν φωνῶν βαρβαρὸν εἴη τις, εἶπερ γνῶμη ὀρθή, καὶ δικαία φαίνοιτο ἔσα. Φι. Εὖ λέγεις. ⁶⁰ ἄλλως γὰρ τῆτο ἠρόμην. ἡ τέχνη δέ σοι

⁵² Ὡς παραπείσει] Ὡς ut, cum Indicativo. Non licet Latinis esse tam aifertis.

⁵³ Παρρησιάδης] Patronymicum fictum à παρρησία.

⁵⁴ Ἀληθίωνος] Fictum etiam Patronymicum ab ἀλήθεια. ἐλεγκικλέως autem Genit. est ab Ἐλεγκικλέως ad formam Ἡρακλέως Vid. Methodum Nostri. p. 22.

⁵⁵ Σύρος τῇ ἐν Εὐφρατιδίων] Ita loquitur quoniam Samolata, unde ortus est Lucianus, erat urbs Syriæ εὐφρατίδος, sic dictæ ἀπὸ τῆ παραμυθίας ποταμῶν Εὐφράτης. legitur autem & ἐν εὐφρατιδίων conjunctim, melius fortasse.

⁵⁶ Κατὰ Σολέας] Σολεύς Gentile est deductum à Σόλοι quæ urbs est τῆς Κιλικίας & patria Cratonis & Chrylippi: οἱ γὰρ ἄμφω Σολεῖς ἐν ἀ-

σημοὶ κατὰ φιλοσοφίαν Schol. est & Urbs Cypri ejusdem Nominis, at & jus incolæ vocantur Σολοὶ non Σολεῖς.

⁵⁷ Ἡ κυπρίες] Ζήνων ὁ τῆς σοφίας κοσμητῶν καὶ καθηγητῆς ἐν Κύπρῳ τὴν Κύπρον ἄρματο. Σχολ.

⁵⁸ Βαβυλωνίους] nescio quis inter Babylonios erat Philosophus, Diogenes Laertius tradidit nobis Philo-phiam sumpsisse initia à Barbaris Gentibus & ejus Autores inter cæteros fuisse Χαλδαίους παρὰ Βαβυλωνίους.

⁵⁹ Σταγυρίτας] Qualis erat Aristoteles sic dictus ἀπὸ τῶν Σταγυρίων πόλεως τῆς Θρακίας, postea à Phil. acceptæ inter terminos Macedoniæ.

⁶⁰ Ἄλλως γὰρ τῆτο ἠρόμην] frustra igitur id rogabam. Sic locum hunc exposuit nobis Gronovius.

ἄξιον γὰρ ὁρίσασθαι τὸ γε. Λβ. Μισαλά-
 ὦν ἐμὶ, καὶ μισογόνος, καὶ μισοψευδῆς, καὶ μισότυ-
 ος. καὶ μισῶ πᾶν τὸ τοιοῦτόν τις εἶδεν. τῶν μιαιφόνων
 ἀνθρώπων. πάντες οὖν πολλοὶ εἰσιν, ὥς οἶδα. Φε.
 Ἡράκλεις, πολυμισῇ τινα⁶¹ μέτε τιμὴν τέχνην.
 Λβ. Εὖ λέγεις. ὅρας γὰρ ὅποσοις ἀπεχθάνομαι,
 ὥς κινδυνεύω δι' αὐτῶν, * ἐ μὲν ἀλλὰ καὶ τὴν
 παντίαν αὐτῇ πᾶν ἀκρίβως οἶδα. λέγω δὲ τὴν
 ἐκ τῆς φιλοῦ τὴν ἀρχὴν ἔχουσαν. φιλαλήθης γὰρ,
 φιλόκαλος καὶ φιλαπλοϊκός, καὶ ἴσα τῷ φιλεῖ-
 ναι συγγενῇ. πλὴν ἀλλ' ὀλίγοι πάντες ταύτης ἄξιοι
 τῆς τέχνης. οἱ οὖν ὑπο τῇ ἐναντίᾳ ταττόμενοι, καὶ
 τῷ μίσει οἰκειότεροι, πεντακισμύριοι. κινδυνεύω
 τοιγαρὺν τὴν μὲν, ὑπὸ ἀργίας ἀπομαθεῖν ἥδη.
 τὴν οὖν πᾶν ἠκρίβωκεναι. Φι. Καὶ μὴν ἐκ ἐ-
 χρήν. τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ τάδε φασὶ καὶ τάδε ὥς⁶² μὴ
 διαίρει τὰ τέχνα· μία γὰρ ἐστὶν δὴ εἰς δόκῃσαι.
 Λβ. Ἀμεινον σὺ οἶδα ταῦτα, ὦ Φιλοσοφία. τὸ μὲν
 τοι ἐμὸν, τοιοῦτόν τις οἶον τὰς μὲν πονηρὰς μισεῖν,
 παραινέειν οὖν τὰς χρηστὰς, καὶ φιλεῖν. Φι. Ἄγε δὲ,
 πᾶρεσμεν γὰρ ἐνθα ἐχρήν. ἐνταῦθα παρὸν τῷ περ-
 ρίῳ τῆς⁶³ Πολιάδῃ. δικάζομεν ἢ Ἱέρεια, δι-
 κῶς ἡμῖν τὰ βάρβαρα, ἡμεῖς οὖν, ἐν τοσούτῳ περσ-
 καυήσωμεν τὴν⁶⁴ θεόν. Λβ. ὦ Πολιάς, ἐλθέ

61 Μέτε] à μετά & ἐμὶ, ei
 interpr. exerceas, melius fortasse se-
 meris.
 * Οὐ μὴν ἀλλὰ, &c.] In multis
 casibus & non negat.
 62 Μὴ διαίρει τὰ τέχνα] i. e. ne
 divide has duas artes. τῷ femin. At-
 tice pro τα vid. Methodum nostram,
 pag. 8.

63 Πολιάδῃ] Πολιάς τῆς πόλεως
 θεᾶ, i. e. Minerva, Aristoph. in *Avi-*
bis conjungit cum Ἀθηναίᾳ. τί δὲ ἐκ
 Ἀθηναίων ἐώμεν Πολιάδα.
 64 Τὴν θεόν] θεός utriusque ge-
 neris apud Græcos, ut Deus apud La-
 tinos, Vid. Virgil. *Æneid.* 2, 632.
 12, 42.

μοι κατὰ τῶν ἀλαζόνων. σύμμαχος, ἀναμνηθεῖσα
ὅποσα ἔθορκεντων ὁσημέραι ἀκέεις αὐτῶν· καὶ
πράττεισι ὃ μόνη ὀρεῖς, ⁶⁵ ἄτε ὃ ἐπίσκοπος
νῦν καιρὸς ἀμύνασθαι αὐτὸς, ἐμὲ δὲ ἦν περὶ κρατὶ
μενον ἰδῆς, καὶ πλείους ὥσιν αἱ ⁶⁶ μέλαιnai, σὺ ⁶⁷ περ
θεῖσα τὴν σεαυτῆς, σῶζε.

9. Φι. Εἶεν ἡμεῖς μὲν ὑμῖν ⁶⁸ καὶ δὴ καθήμεθα
ἔτοιμοι ἀκέειν τῶν λόγων· ὑμεῖς ὃ περιεσπόμενοι
τινα ἐξ ἀπάντων, ὅστις ἄριστος ⁶⁹ κατήγορῆσαι ἀ
δοκῇ. ξυνερίτε τὴν κατήγορίαν, καὶ διελέγχετε. καὶ
οἷόν τε πάντας ἅμα λέγειν. σὺ ὃ ὦ Παρρησιάδης
ἀπολογήσῃ τὸ μεία τῦτο. Ἀναβιβῆτες Τίς ἔστι ὁ
πιτηδεότατος ἐξ ἡμῶν ἀν γένοιτο πρὸς τὴν δίκην
σὺ, ὦ Πλάτων, ἥτε μεγαλόνοια Σαυμασῆ, καὶ
καλλιφωνία Δεινῶς Ἀττικῆ, καὶ τὸ κεχαρισμένον, καὶ
πειθεῖς μετὸν ἥτε σύνεσις, καὶ τὸ ἀκερβὲς, καὶ τὸ ἐπα
γωγὸν ἐν καιρῷ τῶν ἀποδείξεων, πάντα ταῦτα σο
ἀθρόα πρόσεστιν, ὥστε τὴν περιηορίαν δέχεσθαι, καὶ
πὲρ ἀπάντων εἰπεῖν τὰ εἰκότα. νῦν ἀναμνηθεῖσα
πάντων ἐκείνων, καὶ συμφόρει εἰς τὸ αὐτὸ, εἰ τί σοι
⁷⁰ πρὸς Γοργίαν, ἢ Πῶλον, ἢ Περδίκον, ἢ Ἰππία
εἰρηλαί· δεινότερος ἔσθις, ὅππατις ἐν καὶ τὰς ἐ

65 Ἄτε ἐπίσκοπος ἔσα] i. e. quip-
pe qui speculatrix es. ὁ καὶ ἡ ἐπίσκο-
πος.

66 Ἀι μέλαιnai] Supple ψῆφοι, i. e.
calculi sive lapilli.

Mos erat antiquus niveis atrisque la-
pillis

His damnare reos, illis absolvere
culpa.

Ovid. Metam. l. 15. v. 44, & 42.

67 Προσθεῖσα τὴν σεαυτῆς] λευ-
κὴν scilicet, aliter enim non potuit

σῶζειν. potuit autem si modo alba
calculos fecit numero equare Nigros
sic enim Euripid. Electr. vers. 1269
ἴσαι ὃ ἐκσῶζεσι μὴ θανεῖν δίκην φέρε
τεθεῖσαι.

68 Καὶ δὴ] Melius fortasse ἴδου
ut vult Marcilius.

69 Κατηγορῆσαι ἀν δοκῇ] MS. κα-
τηγορῆσαι δοκῇ. Grævius.

70 Πρὸς Γοργίαν ἢ Πῶλον] Nomi-
na virorum quorum mentio in Plato-
nis dialogis.

αἰτίας, καὶ τὰ κομψὰ ἐκείνα καὶ συνεχῇ ἐρώτα. καὶ σοὶ δοκῇ καὶ ἐκείνῳ περὶ παρὰ βουσον, ὡς ὁ μέγας Ζεὺς πλὴν ὄν ἄρμα ἐλάυνων, ἀγανακτῆσεν ἂν εἰ μὴ ἔτῃ. ὑπόχρη ἢ δίκην. Πλ. Μηδαμῶς. ἀλλὰ τίνα τῶν σφοδροτέρων περὶ χειρὶσώμεθα, ⁷¹ Διογένην τῶτον, ἢ Ἀντισθένην, ἢ Κρατήτα, ἢ καὶ ⁷² σέ, καὶ Χρύσιππε, καὶ γὰρ δὴ κάλλος ἐν τῷ παρόντι καὶ φαινομένῳ συγγραφικῆς ὁ καιρὸς, ἀλλὰ τινος ἐλεγχτικῆς, καὶ δικανικῆς παρὰσκευῆς. ῥήτωρ δὲ ὁ Παρρησιαῖδης ἔστιν. Δι. Ἀλλ' ἐγὼ αὐτὸς κατήγορος. καὶ γὰρ ἐδὲ πάντῃ μακρῶν οἶμαι τῶν λόγων δεήσεισθαι καὶ ἄλλως δὲ ὑπὲρ πάντας ὑβρισμαί, δὴ ὁ βολῶν πρώην ἀποκεκηρυμμένη. Πλ. Ὁ Διογένης, ὁ φιλοσοφία, ἐρεῖ τὸν λόγον τὸν ὑπὲρ πάντων μέγιστον, ὃ γενναῖον, μὴ τὰ σεαυτὸς μόνον ⁷³ πρὸς βούλειον ἐν τῇ κατήγορίᾳ τὰ κοινὰ δὲ ὁρᾶν. εἰ γὰρ τί καὶ πρὸς ἀλλήλους διαφερόμεθα ἐν τοῖς λόγοις, σὺ δὲ, τίτῳ μὴ μὴ ἐξετάζει, μηδ' ὅστις ἔστιν ἀληθινότερος νῦν λέγε, ὅπως δὲ, ὑπὲρ φιλοσοφίας αὐτῆς ἀγανάκτηι περιυβρισμένης, καὶ κακῶς ἀκυσθῆς, ἐν τοῖς Παρρησιαῖδους λόγοις. καὶ τὰς περαιρέσεις ἀφαιρέσεις, ἐν αἷς διαλλάττομεν, ὁ κοινὸν ἀπαντες ἔχομεν, τίτῳ ὑπερμάχει ὅρα. σὲ μόνον περὶ ἡσυχάζομεθα, καὶ ἐν σοὶ τὰ πάντα ἡμῶν νῦν κινδυνεύεται ἢ ⁷⁴ σεμ-

71 Διογένην] sic Σωκράτης, Ἀρλὼ & intra Ἀντισθένην. licet sint primæ Decl. contractorum Accusar. habent quæ essent primæ simplicium.

72 Ἡ καὶ σέ, ὦ Χρύσιππε, καὶ γὰρ δὴ κάλλος, &c.] i. e. Aut te, O Chrysippe, non enim hic in præsens locus est Elegantiæ & solertiæ dicendi cujus tui, satis scimus, minime peritus es. Sic enim de eo Diog. Laert. πλεονάσας δὲ τῶν πραγμάτων τὸν λέγειν καὶ καλῶς

θεῶτε. Sæ autem non inclinat quia Emphaticum.

73 Τὰ σεαυτὸς πρὸς βούλειον] πρὸς βούλειον significat quodvis munus ad quod delegatus sit aliquis obire. τὰ σεαυτὸς πρὸς βούλειον, i. e. Tuas res agere.

74 Σεμνότης] σεμνὸς παρὰ τὸ σέ-βας σεβνός καὶ σεμνός ὁ σεβασμὸς ἀξίος, ὁ θαυμαστός, καὶ ἀξίος ἐντροπῆς. Εὐρυμ-

νότατα δόξαι, ἢ τοιαῦτα πιστευθῆναι, οἷα ἔπ. ἀπέφηνε.

10. Διο. Θάρρειτε. εἰδὲν ἐλλείφομεν, ὑπὲρ πάντων ἐρῶ. καὶ ἡ φιλοσοφία ᾗ πρὸς τὰς λόγους ὀπκλαδῆσα (φύσει γὰρ ἡμερ. καὶ ⁷⁵ πρῶτος ἔστιν) ἀφῆναι διαβελεύηται αὐτὸν, ἀλλ' εἰ ⁷⁶ τὰ ἐμὰ ἐνδεήσει, δείξω γὰρ αὐτῷ ὅτι μὴ μάτην ξυλοφορέμεν. Φι. Τῆτο μὲν μηδαμῶς, ἀλλὰ τῷ λόγῳ μάλλον ⁷⁸ ἀριστον γὰρ ἥπερ τῷ ξύλῳ. μὴ μέλλε δ' εἶν. ἥδη γὰρ ⁷⁹ ἐκκέχυται τὸ ὕδωρ, καὶ πρὸς σε τὸ δικαστήριον ⁸⁰ ἀποβλέπει. Λε. Οἱ λοιποὶ κασιζέδωσαν, ὡς φιλοσοφία, καὶ ψηφοφορεῖτωσαν μεθ' ὑμῶν. Διο. γένης ᾗ, κατηγορεῖτω μόνος. Φι. ⁸¹ Οὐ δέδιας εἶν μή σε κατὰ φηφίσωνται; Λε. Οὐδαμῶς. ⁸² πλείους γὰρ κρατῆσαι βέλομαι. Φι. Γενναῖά σε ταῦτα καθίστατε δ' εἶν. σύ δ', ὡς Διόγενης, λέγε. Διο. Οἷοι μὲν ἡμεῖς ἄνδρες ἐγενόμεθα ἐπὶ τὸν βίον, ὡς φιλοσοφία, πάνυ ἀκριβῶς οἶδα, καὶ εἰδὲν δεῖ λόγων. ἵνα γὰρ τὸ κατ' ἐμὲ σιωπήσω, ἀλλὰ Πυθαγόραν τῆτον, καὶ Πλάτωνα, καὶ Ἀριστοτέλην, καὶ Χρύ-

75. Πρῶτος] i. e. φιλοσοφία πρῶτος ἐστίν. ita amant loqui Attici, quatinvis licuerit dixisse πρῶτος. vid. Methodum nostr. p. 122.

76. Οὐ τὰ ἐμὰ ἐνδεήσει] ad verbum quae mea sunt non deerunt, ab ἐνδεής indignus.

77. Τῆτο] J. Iensius vehementer suipicatur legendum esse τέτω quia τῷ λόγῳ sequitur.

78. Ἀριστον γὰρ ἥπερ] superlat. pro comparativo, ut alibi apud Græcos, in Nov. Test. Joh. 1. v. 10. πρῶτος μὲν ἦν.

79. Ἐκκέχυται] diximus prius Rhe-toras locutos fuisse ad menturam ceteris

ventis aqua, n. 27.

80. Πρὸς σε ἀποβλέπει] i. e. ab aliis omnibus versos oculos in te solum tendit, ἀπὸ non secus ac a interdum augeat significationem verbi.

81. Οὐ δέδιας εἶν, &c.] exponatur potius nonne vereris igitur, quam ut Interpres Birk. Benedic. Namquid Respondet enim Lucianus μηδαμῶς.

82. Πλείους γὰρ κρατῆσαι βέλομαι] i. e. πλείους ψήφοις. pluribus enim verborum sententiis volo vincere. γὰρ variae significationis est & malo reddere enim cum Birk. quam cum Benedic. at.

σιππον, καὶ τὰς ἄλλας, τίς ἐκ οἷδεν ὅσα ἐς τὸ βίον
καλὰ ἐσεκομίσαντο; ἀλλ' οἱ τοιέτους ὄντας ἡμᾶς, ὁ
πρὸς κατατάξει. ἐποσὶ Παρρησιάρχης ὑβρίζει, ἥδη
ἔρω. ῥήτωρ γὰρ τις, ὡς φασιν, ὦν, ἀπολιπὼν τὰ
δικαστήρια καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις ἐνδοκιμήσεις, ὅποσον
ἢ δεινότητι, ἢ ἀκμῇς ἐπὶ πόρῳ ἐν τοῖς λόγοις,
τὸ πᾶν ἐφ' ἡμᾶς συσκευασάμενος, ἐπ' αὐ-
ταῖς μὲν ἀγορεύων κακῶς, γόητας καὶ ἀπατεῶνας
ἀποκαλῶν, τὰ πλήθη δὲ ἀναπείθων κατὰ γελᾶν
ἡμῶν, καὶ κατὰ φρονεῖν, ὡς τὸ μηδὲν ὄντων μᾶλλον
δὲ καὶ μισεῖσθαι πρὸς τῶν πολλῶν ἥδη πεποίηκεν αὐ-
τὸς τε ἡμᾶς, καὶ σὲ τὴν φιλοσοφίαν, φληνάφους, καὶ
λήρες ἀποκαλῶν τὰ σά, καὶ τὰ στωχδαιότατα, ⁸³ ὦν
ἡμᾶς ἐπαίδευσας, ⁸⁴ ἐπὶ χλευασμῷ διεξιὼν, ὥστε
ἐαυτὸν μὲν, κροῖεσθαι, καὶ ἐπαινεῖσθαι πρὸς τῶν θεα-
τῶν, ἡμᾶς δὲ ὑβρίζεσθαι. φύσει γὰρ ⁸⁵ τοιούτων ἔστιν
ὁ πολὺς λεῶς, χαίρεισι τοῖς ἀποσκώπτῃσι, καὶ λοι-
δορυμένοις. καὶ μάλιστα ὅταν τὰ σεμνότατα εἴη δο-
κῆναι, διασύρηται ὡς περ' ἀμέλει καὶ παλαι ἐ-
χαιρον ⁸⁷ Ἀριστοφάνει, καὶ Εὐπόλιδι, Σωκράτην
τελονὶ ἐπὶ χλευασίᾳ παράγῃσιν ἐπὶ τὴν σκηνὴν,
καὶ κωμῶδῃσιν ἄλλοκότους τινὰς περὶ αὐτῶν ⁸⁸ κω-
μῶδίας. καί τοι ἐκεῖνοι μὲν καθ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἐτόλ-
μων τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐν ⁸⁹ Διονυσίοις ἐφεμμένον αὐ-

⁸³ Ὡν ἡμᾶς, &c.] i. e. ἐκείνων
a. Vid. Method. Nostr. p. 123.

⁸⁴ Ἐπὶ χλευασμῷ διεξιὼν] ad ver-
bum recitans ad risum, vel ad moven-
dum risum.

⁸⁵ Τοιούτων] pro τοιούτω. Vid. Meth.
Nostr. p. 46.

⁸⁶ Ἀμέλει] Recte Interpres ni-
mitum, nam sic saepe. Si ad origi-

nem autem ipse significat ne cures.

⁸⁷ Ἀριστοφάνει καὶ Εὐπόλιδι] Anti-
quis Poetis de quibus Horat. Sermon.
lat. 4. Euripolis atque Cratinus Aristo-
phanesque Poetae.

⁸⁸ Κωμῶδίας ἐν Διονυσίοις] Comæ-
dias permissas esse in Bacchanalibus,
prius notavimus not. 41.

τὸ δρᾶν. καὶ τὸ σκῶμμα, μέρῳ τι ἐδόκει τῆς ἐορ-
τῆς. καὶ ὁ θεὸς ἴσως χαίρει φιλογελῶς τις ὢν. ὃ δὲ
τὰς ἀρίστους ξυγκαλῶν, ἐκ πολλῶν φροντίσας καὶ
παρασκευασάμενθ' καὶ βλασφημίας τινὰς ἐς παχὺ
βιβλίον ἐγγράψας μεγάλη τῇ φωνῇ διαγορεύει κα-
κῶς Πλάτωνα, Πυθαγόραν, Ἀριστοτέλην τῶτον,
Χρύσιππον ἐκείνον, ἐμὲ καὶ ὅλως ἀπαντας, ἔτε ἐορ-
τῆς ἐφείσης, ἔτε ἰδία τι πρὸς ἡμῶν παθόν. εἶχε
γὰρ ἂν τινα συγγνώμην αὐτῷ τὸ πρᾶγμα, εἰ ἀμυ-
νόμενθ', ⁸⁹ ἀλλὰ μὴ ἀρχῶν αὐτὸς ἔδρασε. καὶ τὸ
πάντων δεινότατον, ὅτι ταῦτα ποιῶν, καὶ ὑπὸ τὸ
σὸν ὄνομα ὧ φιλοσοφία, ὑποδύεται· καὶ ⁹⁰ ὑπελ-
θὼν τὸν διάλογον ἡμέτερον οἰκέτην ἐντα, τέτρω-
ξυιαγωνιστῇ, καὶ ὑποκριτῇ χρῆται καθ' ἡμῶν. ἐτι
καὶ Μένιππον ἀναπείσας ἐταῖρον ἡμῶν ἄνδρα ξυν-
κωμωδεῖν αὐτῷ τὰ πολλά. οὗ μόνθ' εἰ παρέστιν,
ἐδὲ κατ' ἡγορεῖ μεθ' ἡμῶν πρὸς τὸ κοινόν, ἀνδ-
ρῶν ἀπαίτων ἄξιον ὅτιν αὐτὸν ὑποχεῖν τὴν δίκην.
⁹¹ ἢ τί γὰρ ἂν εἰπὲν ἔχη, τὰ σεμνότατα διασφύ-
ρων ὅτι τοσούτων μαρτύρων; χρήσιμον ⁹² γὰρ καὶ
πρὸς ἐκείνους τὸ τοιοῦτον. εἰ θεᾶσαιντο αὐτὸν κολασ-
θέντα, ὥς μὴ ᾧ ἄλλός τις ἐτι κατὰ φρονοῖ φιλο-
σοφίας. ἐπεὶ τόγε τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, καὶ ὑβριζό-
μενον ἀνέχεσθαι, εἰ μίτριότητθ', ἀλλὰ ἀνανδρίας,
καὶ ⁹³ ἐυθείας εἰκότως ἂν νομίζοιτο. τί μὲν ⁹⁴ γὰρ

89 Ἀλλὰ μὴ ἀρχῶν, &c.] ἀλλὰ ἀν-
τι τῆς καί.

90 Ὑπελθὼν τὸν, &c.] *Subiens*, i.e.
representans, fac autem ne distinguas
post ὑπελθὼν quod fit in omnibus, quae
vidi, exemplaribus.

91 ἢ τί γὰρ ἂν, &c.] ἢ πλεονάζει.

92 Γὰρ] Recte Interpres quare non
ut supra n. 45.

93 Ἐυθείας] μαρτίας, αἰτίας, He-
sych. ita vult. Ut ut reclamatur. Vocis
etymologia est enim ab εὖ Bene, &
ἡδῶν mos. Budæus reddit *incanta pro-*
bitas.

94 Μὲν γάρ] Non male Interpretatur.
Ceterum. aliud significant hæ Voculae
separatae, aliud simul junctae.

τελευταία, τίνι φορητά· ὃς καθάπερ ἀνδράποδα παραλαγών ἡμᾶς ὅπῃ τὸ πωλητήριον, καὶ κήρυκα ὅπῃ ἤσας, ἀπεμπόλησεν ὡς φασί, τὰς μὲν, ὅπῃ πολλῶν, οὐκ ἔστι, μὲν Ἀττικῆς· ἐμὲ δὲ ὁ πονηρότατος ἔτῃ, δὴ ὁ βολῶν. οἱ παρόντες δὲ ἐγέλων. ἀνθ' ὧν γε αὐτοὶ τε ἀνεληλύθαμεν, ἀγανακτῆσαντες. καὶ σὲ ἀξιῶμεν τιμωρήσεν ἡμῖν, τὰ αἴχιστα ὑβρισμῶσι.

11. ΑΝ. Εὖγε, ὦ Διόγενες, ὑπὲρ πάντων καλῶς, ὅποσα ἐχρῆν, ἅπαντα εἰρηκας Φι Παύσα· δε ἐπαινεῖς. ⁹⁵ ἔχει τῷ ἀπολογισμένῳ. σὺ δὲ, ὦ Παρρησιάδῃ, ⁹⁶ λέγε ἤδη ἐν τῷ μέρει. ⁹⁷ σοὶ γὰρ τὸ ὕδωρ ῥεῖ νῦν. μὴ μέλλε εἶναι. Παρ. Οὐ πάντα με, ὦ φιλοσοφία, κατήγορήσας Διογένης, ἀλλὰ τὰ πλείω, ὅσα ἦν χαλεπώτερα, ἐκ οἷοι' ὅτι παθὼν, παρέλιπεν. ἐγὼ δὲ τοσούτοις δέω ἔξαρναι γενέσθαι, ὡς ἐκ εἶπον αὐτὰ, ἢ ἀπολογίαν τινὰ μεμελέτεκας ἀφίχθαι, ὥστε καὶ εἰ τινα ἢ αὐτὸς ἔτῃ ἀπεσιώπησεν, ἢ ἐγὼ, μὴ πρότερον ⁹⁸ εἴθην εἰρηκῶς, νῦν περσῆσαι μοι δοκῶ. ἔγωγε γὰρ ἂν μάθοις ἔτινας ἀπεκλήρυτον, καὶ κακῶς ἠγόρευον. ἀλαζόνας, καὶ γόητας ἀποκαλῶν. καὶ μοι μόνον τῷτο παραφυλάττετε, εἰ ἀληθὴ περὶ πάντων ἐρῶ. εἰ δέ τι βλάβος φημι, ἢ

95 ἔχει] i. e. ἔχει τὸ ὕδωρ. vid. N. 27. & N. 79.

96 Λέγε ἤδη ἐν τῷ μέρει] ἀντιτὴν τὸν μέρους. ῥεῖ γὰρ ἤδη τὸ κατὰ σὲ ὕδωρ ὅποτις τῆς δικαστικῆς ἀμφοτέρων. Schol.

97 Σοὶ γὰρ τὸ ὕδωρ ῥεῖ νῦν] i. e. ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι δικασταὶ ἐπέχουσιν ἐκείνοις τὰς ἀπεράντας φλυαρίας τῶν ῥητόρων, ὕδωρ δὲ ὕδατος ἐπλήρην, καὶ διὰ τῆς διαίτηματι παρέχον τῷ ὕδατι

ἐκροῖαν, καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ἀφίσταστος τῆς κρατηρίσκει ἐπέλευον τὸν ῥήτορα λεγέσθαι ἄχρις ἂν τὸ πᾶν ἐκρεῖ. ἄτε δὲ ἐν πρὸς τὸ μέτρον τῆς ὕδατος τὸν λόγον ποιῶμεν ἐνέτεμνον καὶ ἀκούεις τὴν διαμνηστικὴν ὅσον παροιμία, Μὴ λέγε ἐν τῷ ἑμῷ ὕδατι. Schol.

98 Εἴθην εἰρηκῶς] i. e. dixi. Ut τυγχάνει ὧν est. Vid. Method. Noftr. p. 125.

πραχὺ φαίνοίτο ἔχων ὁ λόγος, ἐπὶ τὸν διελέγχοίτα
 ἐμὲ, ἀλλὰ ἐκείνους ἀν' οἷμαι δικαιότερον αἰτιαῖναι,
 τὰ τοιαῦτα ποιῆντας. ἐγὼ γὰρ ἐπειδὴ τάχις αὖτε
 εἶδον ὅποσα τοῖς ῥήτορεύσιν τὰ δυσχερῆ ἀναγκαῖον
 προσεῖναι, ἀπάτην, καὶ ψεῦδος, καὶ θρασυτήτα, καὶ
 βοήν, καὶ ὠθισμὸς, καὶ μυρία ἄλλα· ταῦτα μὲν
 ὥσπερ εἰκὺς ἦν, ἀπέφυγον. ὅτι δὲ τὰ σὰ, ὡς φιλο-
 σοφία, καλὰ ὠρμήσας, ἡξίεν ὅποσον ἔτι μοι λοιπὸν
 τῆς βίης, καθάπερ ἐκ⁹⁹ ζάλης, καὶ κλύδωνος, ἐς
 εὐδιόν τινα λιμένα ἐσπλεύσας, ὑπὸ σοι σκεπόμενος,
 κατὰβιβῶναι. καὶ περὶ¹⁰⁰ μόνον παρέκυψα ἐς τὰ
 ὑμέτερα, σὲ μὲν, ὥσπερ ἀναγκαῖον ἦν, καὶ τέσθε
 ἀπαντας ἐθαύμαζον, ἀρίστου βίης νομοθέτας ὄντας,
 καὶ τοῖς ἐπὶ αὐτὸν ἐπαιγομένοις χεῖρα ὀρέγοντας,
 τὰ κάλλιστα, καὶ συμφορώτατα παραινέοντας, εἴ τις μὴ
 παραβαίνοι αὐτὰ, μὴ δὲ διολιθάνοι, ἀλλ' ἀτενὲς
 ἀποβλέπων ἐς τὰς κανόνας, ἐς περὶ θεῖα καὶ, πρὸς
 τέττις ῥυθμίζοι, καὶ ἀπευθύνοι τὸν ἑαυτοῦ βίον. ὅ-
 περ νῆ Δία καὶ τῆς κατ' ἐμᾶς αὐτὲς ὀλίγοι ποι-
 οῦσιν. ὅρων δὲ πολλὰς ἐκ ἑρῶσι φιλοσοφίας ἐχο-
 μένους, ἀλλὰ δόξης μόνον τῆς ἀπὸ τῆς πράγμα-
 τος, τὰ μὲν πρόχειρα ταῦτα, καὶ δημόσια, καὶ ὅπο-
 σα παντὶ μιμεῖσθαι ῥάδιον, εὖ μάλα εἰκότως αγα-
 δοῖς ἀνδράσι, τὸ γένειον λέγω, καὶ τὸ βάδισμα,
 καὶ τὴν ἀναβολήν. ὅτι δὲ τῆς βίης καὶ τῆς πραγ-
 μάτων ἀντιφθεγγομένους τῷ γήματι, καὶ τάναν-

⁹⁹ Ζάλης] Ζάλη μεγάλη, ἅλλα πα-
 ρὰ τῆς ζα valde & ἅλλα procella. ἢ
 παρὰ τῆς ζέειν τὴν ἅλα.

¹⁰⁰ Μόνον παρέκυψα] Recte In-
 terp. obiter intueus sum, licet παρα-
 κύπτω alibi plus significat. prope scilicet
 capite & extenso collo accutate in-

trospicio. Vide in Nov. Test. 1 Pet. I.
 v. 12.

¹ Τάναντία ἡμῶν] Interpretes viden-
 tur habuisse exemplar ubi legitur ὑμῶν.
 Bened. studiis vestris contraria. Birk.
 vobis penitus contraria.

τία ἡμῖν ὀπτηθεύοντας, καὶ διαφθείροντας τὸ ἀξίωμα τῆς ὑποχρέσεως, ἡγανάκτερον, καὶ τὸ πρᾶγμα ὁμοιον εἶδομαι μοι, καθάπερ ἂν εἴ τις ὑποκρίτης τραγωδίας μαλθακὸς αὐτὸς ὢν, καὶ γυναικίας, Ἀχιλλέα, ἢ Θησέα, ἢ καὶ τὸν Ἡρακλέα ὑποκρίνοίτο αὐτὸν, μήτε βαδίζων, μήτε φθεγγόμενος ἡρωϊκὸν, ἀλλὰ θρυπτόμενος ὑπὸ τηλικέτω προσωπείῳ ὃν εἶδ' ἂν ἢ Ἐλένη πότε, ἢ Πολυξένη ἀνάχοιτο ³ πέ-
ρα τῶ μετρίως αὐταῖς προσεικότα. ἔχ ⁴ ὅπως ὁ Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος, ἀλλὰ μοι δοκεῖ, τάχις ⁵ ἂν ὀπίσκειται τῷ ῥοπάλῳ παίων τὸν τοιῦτον, αὐτὸν τε. καὶ τὸ προσωπεῖον, ὅπως ἀτίμως ⁶ κάτατε-
θηλυσμένον πρὸς αὐτῶ.

12. Τοιαῦτα καὶ αὐτὸς ἡμᾶς πάχοντας, ὡς ὀκείνων ὁρῶν, ἐκ ἡνεγκα τὴν αἰχρύνην τῆς ὑπο-
χρέσεως, εἰ πίθηκοι ὄντες, ἐτόλμησαν ἡρώων προ-
σωπεῖα περιθέσθαι, ἢ τὸν ἐν κύμη ὄνον μιμήσασθαι ὅς
λεοντὴν περιβαλόμενος, ἡξίως λέων αὐτὸς εἴη
πρὸς ἀγνοεῖντας τὰς Κυμαῖες ὀγκώμενος μάλα
τραχύ, καὶ κάταπληκτικόν. ⁶ ἄχρη δὲ τις αὐτὸν
ξένον, καὶ λέοντα ἰδὼν, καὶ ὄνον πολλάκις ἤλεγξε,
καὶ ἀπεδιώξε παίων τοῖς ξύλοις. ὁ δὲ μάλιστά μοι
δεινόν, ὡ φιλοσοφία, κάτεφαίνετο, τῷτο ἦν. οἱ γὰρ

2 Γυνακίας] ἐπιθέλον μονογενής. Ut multa apud Græcos, inflecte autem ὁ γυναικίας. Gen. 8.

3 Πέρα τῶ μετρίως αὐταῖς προσεικό-
τα] i. e. Ultra modum illis assimula-
tum.

4 Ὅχι ὅπως ὁ Ἡρακλῆς ὁ καλλί-
νικος] Manca Oratio ut indigna-
bundum decet quam sic fanes ἐκ εἰδ' ὅπως ὁ Ἡρακλῆς ὁ Καλλίνικος ἀνάχου-
ται. i. e. fieri non potest, ut Hercules Callinicus ferret. Καλλίνικος autem vo-

catur Hercules ob egregias quas de Ho-
stibus reportavit victorias.

5 Κατατεθηλυσμένον] Attice pro
κατατεθλημένον ἀ καταθληνόν.

6 Ἀχρη δὲ τις αὐτὸν] hunc locum
male versum à Benedict. sic redidit
J. Jensus, donec eum hospes quidam
qui & Leonem & Asinum sæpe vi-
derat, coarguit, & fustibus pulsans
abegit.

ἄνθρωποι εἰ τινα τέτων ἐώρων πονηρὸν, ἢ ἀσχη-
 μον, ἢ ἀσελγές τι ἐπληθεύοντα, ἐκ ἑστίν ὅστις ἢ
 φιλοσοφίαν αὐτὴν ἠτιχτο, καὶ τὸν Χρύσιππον ἐυθις
 ἢ Πλάτωνα, ἢ Πυθαγόραν, ἢ ὅτε αὐτὸν ἐπώ-
 νυμον, ὁ διαμαρτάνων ἐκείνῳ ἐποιεῖτο, καὶ ἔ⁸ τὴν
 λόγους ἐποιεῖτο. Καὶ ἀπὸ τῆς κακῶς βιβνῆς, πονη-
 ρὰ περὶ ὑμῶν⁹ εἰκαζον τῶν πρὸ πολλῶν τεθνηκό-
 των. (ὃ γὰρ παρὰ ζῶντας ὑμᾶς ἢ ἐξέτασις ἐγίνε-
 το, ¹⁰ ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἐκ ποδῶν) ἐκείνον δ' ἐώρων
 σαφῶς ἀπαντες δεινὰ καὶ ἀσεμνα ἐπληθεύοντα,
¹¹ ὥστε ἐρήμην ἡλίσχεθε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν ὁ-
 μοίαν διαβολὴν συγκατέσπασθε. ταῦτα ἐκ ἡνεγ-
 κα ἐρῶν ἐγώ γε, ἀλλ' ἡλεγχον αὐτὴν, καὶ διέκρινον
 ἀφ' ὑμῶν. ὑμεῖς δ', τιμᾶν ἐπὶ τέτοις ¹² δέον, εἰς
 δίκασθαι ἀγγεῖτε. ¹³ ἐκὲν ἦν τινα καὶ τῶν μεμυ-
 ημένων ἰδὼν ἐξαγορεύοντα ¹⁴ ταῖν Θεαῖν τὰ ἀ-
 πόρρητα, καὶ ¹⁵ ἐξορχόμενον, ἀγανακτῆσω, καὶ διε-
 λέγξω, ἐμὲ τὸν ἀσεβῆντα ἡγήσεσθε ἔτι; ἀλλ' ὃ
 δίκαιον. ἐπεὶ καὶ οἱ ¹⁶ ἀθλοθέται μαστιγῶν εἰώστα-

7 Ἡ ὅτε αὐτὸν ἐπώνυμον] Hyper-
 baton pro αὐτὸν ὅτε ἐπώνυμον, aut
 eum cuiuscunque cognomen, &c. J. Jen-
 sius pro αὐτὸν legit αὐτὸν, & sic in-
 terpretatur, vel eum à cuiuscunque No-
 mine se ille, qui quicumque commisset,
 appellavit.

8 Ὁ τὴν λόγους ἐποιεῖτο] Gronov.
 dicit Lucianum sine dubio scripsisse
 ὃ τὴν λόγους ἐποιεῖτο & ποιῶναι vult
 idem esse ac ἀσχεῖν. verum ὃ τὴν λό-
 γους potest stare si pro προσποιεῖτο
 ponitur ἐποιεῖτο & redditur simulabat.

9 Ἐικαζον] Interpr. sentiebant, me-
 lius fortasse conjiciebant.

10 Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἐκ ποδῶν] Sup-
 ple ἦτε, quippe vos procul remoti fui-
 stis. Sic saepe significat, sive conjun-
 ctim scribis ἐκ ποδῶν. Ἐτυμ. μισγ' ἐκ

ποδῶν ἀφανής, ἐκ μέσων.

11 Ὡς ἐρήμην ἡλίσχεσθε] Manca
 Oratio pro κατὰ ἐρήμην δίκην ἡλίσκη-
 σθε, i. e. deserto iudicio ubi nemo erat
 qui vos defenderet.

12 Δέον] Quando oporteret. parti-
 cip. ab impersonali δέω in Accusati-
 absolute positum. Vid. Method. No-
 stram. p. 127.

13 Οὐκ ἐν] recte Interpr. Numquid
 ἐκ hic non negat. vid. n. 50.

14 Ταῖν Θεαῖν] i. e. Δημότερος καὶ
 Περιφόνης.

15 Ἐξορχόμενον] ὀρχόμεναι salto;
 ἐξορχόμεναι extra salto, seu saltationes
 in sacris ritibus solum usitatos extra effere.

16 Οἱ ἀθλοθέται] i. e. οἱ βραβεύται
 qui certamina exhibent & pramia pro-
 ponunt.

σιν, ἢν τις ὑποκριτὴς Ἀθηναῖν, ἢ Ποσειδῶνα, ἢ
 τὴ Δία ὑποδεδυκώς μὴ καλῶς ὑποκρίναιτο, μη-
 δὲ κατ' ἀξίαν τῆς Θεῶν, καὶ εἶν περ ὀργίζονται
 αὐτοῖς ὅτι τὸν περικείμενον αὐτῶν τὰ
 προσωπεῖα, καὶ τὸ γῆμα ἐνδεδυκότα, ἐπέτρεψαν
 παῖν τοῖς μαστιγοφόροις, ἀλλὰ καὶ ἡδοίντο ἂν οἶ-
 μαι, μαστιγισμῶν. οἰκέτην μὲν γὰρ, ἢ ἀγγελον, μὴ
 δεξιῶς ὑποκρίνασθαι, μικρὸν τὸ πταῖσμα· τὴ Δία δ',
 ἢ τὴ Ἡρακλέα μὴ κατ' ἀξίαν ὀπιδείξασθαι τοῖς θε-
 αταῖς. ¹⁷ ἀποτρέπαιον ὥς, καὶ αἰχρὸν καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ
 τόδε πάντων ἀτοπώτατον ἔστιν, ὅτι τὸς μὲν λόγους ὑ-
 μῶν, πάνυ ἀκριβοῦσιν οἱ πολλοὶ αὐτῶν, κατὰ περ
 ὅτι τέτρω μόνον ἀναγινώσκοντες αὐτὰς, καὶ μελε-
 τῶντες, ὥς τὰναντία ὀπτηδεύοιεν. ἔτω βίῃσι. πάν-
 τα μὲν γὰρ ὅσα φασίν, οἷον χρημάτων καταφρονεῖν,
 καὶ δόξης, καὶ μόνον τὸ καλὸν οἶεσθαι ἀγαθόν, καὶ ἀόρ-
 γητον ἔτι, τῶν λαμπρῶν τέτων ὑπερορᾶν. καὶ ἐξ ἰσο-
 τιμίας αὐτοῖς διαλέγεσθαι, καλὰ, ὡς θεοὶ, καὶ σοφὰ,
 καὶ θαυμάσια λίαν ὥς ἀληθῶς.

13. Οἱ δ' καὶ αὐτὰ ταῦτα ὅτι μισθῶ διδάσκουσι, καὶ
 τὸς πλεσίς ¹⁸ τεθήπασιν, καὶ πρὸς τὸ ἀρτύριον κεχη-
 νασιν, ὀργιλώτεροι μὲν τῶν κυνιδίων ὄντες, δειλότε-
 ροι δ' τῶν λαγῶν, κολακευτικώτεροι δ' τῶν πιθή-
 κων, ἀσελγέστεροι δ' τῶν ὄνων, ἀπρακτικώτεροι δ'
 τῶν γαλῶν, ¹⁹ φιλονεικώτεροι δ' τῶν ἀλεχίρυδων.
 τοιγαρὲν γέλῳ ὀφλισκάνουσιν, ὡς ἰζόμηναι ἐπὶ ταῦ-

17 Ἀποτρέπαιον ὥς] ὥς ἀντι-
 στῆναι, ut infra non semel ὥς ἀληθῶς,
 &c.

18 Τεθήπασιν] 3. pl. à præt. Mod.
 τήπασιν, quod non in alio tempore re-
 periendum, deducunt autem alii à

θήπασιν, alii à θήπασιν. Schol. ἐμπλά-
 γησαν.

19 Φιλονεικώτεροι] accuratius scribe
 cum Basiliensi φιλονεικώτεροι. J. Jen-
 sius.

τα, καὶ περὶ τὰς τῶν πλεσίων θύρας ἀλλήλους²⁰ πα-
ρωθέμενοι, καὶ δειπνα πολυὺν θρωπα δειπνῶντες καὶ
ἐν αὐτοῖς τέτοις ἐπαινῶντες φορτικῶς, καὶ πέρα τῶ
καλῶς ἔχοντες ἐμφορέμενοι, καὶ μεμφίμοιροι φαινό-
μενοι, καὶ ὅτι τὸ κύλικος ἀτερπῆ, καὶ ἀπὸ δὲ φιλοσο-
φῶντες, καὶ τὸ ἄκρατον ἐφέρντες. οἱ ἰδιῶται δὲ
ὅποσοι ξυμπίνουσι, γελῶσι δηλαδὴ, καὶ καταπίου-
σι φιλοσοφίας, εἰ τοιαῦτα καθάρματα ἐκτρέφει
τὸ ὅτι πάντων αἰσχιστον ὅτι μηδεὶν δέδωκε λέγων
ἕκαστος αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον πλεσιον²¹ τὸ σοφόν
κεκραγώς, μικρὸν ὕψερρον αἰτεῖ περσελθὼν, καὶ
ἀγανακτεῖ μὴ λαβὼν ὅμοιον, ὡς εἴ τις ἐν βασι-
λικῷ σχήματι ὀρθὴν τιάραν ἔχων, καὶ διάδημα, καὶ
τᾶλλα. ὅσα βασιλείας γνωρίσματᾶ, περσαιτοίη,
τῶν ὑποδεδεγμένων δεόμενοι. ὅταν μὲν ἐν αὐτῆς τῇ
δέῃ λαμβάνειν, πολὺς ὁ περὶ τῆ κοινωνικῆς²² τῇ
δεῖν λόγος, καὶ ὡς ἀδιάφορον ὁ πλεῖτος. καὶ τί γὰρ
τὸ χρυσίον, ἢ τὰργύριον, ἢ δὲν τῶν ἐν τοῖς αἰγί-
αλοις ψηφίδων διαφέρειν; ὅταν δὲ τις ὅπως
εἰας δεόμενος ἐταῖρος ἐκ παιλαῖς καὶ φίλος ἀπο-
πολλῶν, ὀλίγα αἰτῇ περσελθὼν, σιωπῇ, καὶ ἀπο-
ρία, καὶ ἀμαθία, καὶ παλινωδία τῶν λόγων περὶ
τὸ ἐναντίον. οἱ δὲ πολλοὶ περὶ φιλίας ἐκείνοι λό-
γοι, καὶ ἡ ἀρετὴ, καὶ τὸ καλόν, ἐκ οἷοι ὅπη ποτὲ οὐ-
χεται. πάντως ταῦτα ἀποπλάμενα²² πτερόεντα ὡς
ἀληθῶς ἔπη, μάτην ὁσημέραι πρὸς αὐτῶν ἐν ταῖς

20 Παρωθέμενοι] MSS. 2. παρακα-
νιζόμενοι.

21 Ἐπικυρίας] βουθίας, συμμαχί-
ας, Hesych. παρὰ τὸ ἐπικυρεῖν τὸ βου-
θῆν, quod Etyμ. μν. sic exponit, ἢ
ἐπὶ πρόθεσις ἐνταῦθα σημαίνει τὸ δέον καὶ

τὸ πρόπον, οἷον πρέπει καὶ προσήκει τῷ
κέρους τῶν ἐς τοὺς νέους πολεμεῖν καὶ συμ-
μαχεῖν.

22 Πτερόεντα ὡς ἀληθῶς ἔπη] Alludens
ad illud toties ab Homero repetitum
ἔπη πτερόεντα προσκυδα.

διατεταῖς σκιαμαχόμενα. μέχρι γὰρ τούτου, φίλος
καὶ αὐτῶν ἐς ὅσον ἂν μὴ ἀργύριον, ἢ χρυσίον,
παρακείμενον ἐν τῷ μέσῳ· ὡς δέ τις ὁβολὸν ὀπι-
δείηται μόνον, λέλυται μὲν ἡ εἰρήνη, ²³ ἀσπονδα
καὶ ἀκήρυκτα πάντα. καὶ τὰ βιβλία ²⁴ ἐξαλλήλιπται,
καὶ ἡ ἀρετὴ πέφυγεν. οἷόν τι καὶ οἱ κύνες πάσχωσιν,
ἐπειδὴν τις ὅς ἐστιν ἐς μέσους αὐτῆς ἐμβάλη ἀναπηδή-
σαντες δάκνυσιν ἀλλήλους, καὶ τὰ περισσάρπασαντα τὸ
ἐξ ἑνὸς ὑλακτῶσι.

14. Λέγεται γὰρ καὶ βασιλεύς τις Αἰγυπτίος, πι-
θήκας ποτὲ πυρρίχιζεν διδάξαι, καὶ τὰ θερία, μι-
μηλότατα δὲ ἐς τῶν ἀνθρωπίνων, ἐκμαθεῖν τάχι-
στα καὶ ὀρχεῖσθαι, ²⁵ ἀλεργίδας ἀμπεχόμενα, καὶ
περσωπεῖα περικείμενα, καὶ μέχρι πολλοῦ οὐδοκι-
μεῖν τὴν θείαν, ἅχει δὴ τις θεατῆς ἀγείῃ, κά-
νυα ὑπὸ κόλπον ἔχων, ἀφῆκεν ἐς τὸ μέσον. οἱ γὰρ
πρίσθηκοι, ἰδόντες. καὶ ἐκλαθόμενοι τῆς ὀρχήσεως,
τῷ ὅπερ ἦσαν, πρίσθηκοι ἐγένοντο ἀντὶ πυρρίκιζων,
καὶ ξυνέτριβον τὰ περσωπεῖα, καὶ τὰ ἐδῆθα κατερρήψ-
αυον, καὶ ἐμάχοντο περὶ τῶν ²⁶ ὁπώρας πρὸς ἀλλήλους.
τὸ γὰρ σύνταγμα τῆς πυρρίχης, διελέλυτο, καὶ κατεγελάτο
ὑπὸ τῶν θεατρῶν. τοιαῦτα καὶ ἔτοι ποιῶσι καὶ ἐγώ τις
ποιῶντες κακῶς ἠγόρευον, καὶ ἔποτε παύσομαι διελέ-
χων καὶ κωμῳδῶν. περὶ ὑμῶν γὰρ, ἢ τῶν ὑμῖν πα-
ραπλησίων (εἰσὶ γὰρ, εἰσὶ τινες ὡς ἀληθῶς φιλοσοφί-
αν ζηλῶντες, καὶ τοῖς ὑμετέροις νόμοις ἐμμένοντες) μὴ

²³ Ἀσπονδα καὶ ἀκήρυκτα] He-
ych. per unam vocem ἀδιάλλακτα
addit utrumque irconciliabilia, sci-
ent quæ nec admittunt spōndan,
i. e. pacem, nec κήρυκα, i. e. cadu-
tatem.

²⁴ Ἐξαλλήλιπται] Non ἐξαλλήλιπται

pra. pass. ab ἐξαλίῃ, Vid. Method.
nostr. p. 64.

²⁵ Ἀλεργίδας] πορφύρας χλαμύδας.
Schol.

²⁶ Περὶ τῆς ὁπώρας] Ὅπώρα κυρίας
ἢ σαφυλὴ καταχρηστικῶς γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν
ἄλλων ἀκροδύων.

ἔτω μανείην ἐγὼ, ὡς βλάσφημον εἰπεῖν τι ἢ σκαι-
 ὄν· ἢ τί γδ' ἂν εἰπὲν ἔχοιμι; τί γδ' ὑμῖν τοιοῦτο
 βεβίωται, τὸς δ' ἀλαζόνας ἐκείνους, καὶ Θεοῖς ἐχ-
 θρὸς ἄξιον οἶμαι μισεῖν. ἢ σὺ γδ', ὦ Πυθαγόρα,
 καὶ Πλάτων, καὶ Χρύσιππε, καὶ Ἀριστοτέλεις, τί φα-
 τὲ προσήκειν ὑμῖν τὰς τοιούτους, ἢ οἰκεῖόν τι, καὶ
 ξυγγενὲς ἐπιδείκνυσθαι τῷ βίῳ; νῦν Δία Ἡρα-
 κλῆς, φασί, καὶ Πίθης. ἢ διότι πάγωνας ἐ-
 χουσι, καὶ φιλοσοφεῖν ἀσχετοί, καὶ σκυθρωποί εἰσι, διὰ
 τοῦτο χρὴ ὑμῖν εἰκάσαι αὐτούς; ἀλλ' ἦνεγκα ἂν ἐ-
 πιθανοὶ γένῃσιν ἥσαν καὶ ἐπὶ τῇ ὑποκρίσει αὐτῆς, νῦν
 δ' ἄττιον ἂν γούτ' ἀνδρόνα μιμήσαιο, ἢ ἔτοι φιλο-
 σόφους.

Ις. Εἴρηκα τὰ ὑπὲρ ἑμαυτῶ ὅποσα εἶχον. σὺ
 δ', ὦ Ἀλήθεια, μαρτύρει πρὸς αὐτούς ἐὶ ἀληθῆ ἔστι.
 Φι. ²⁸ Μετάσθι, ὦ Παρρησιάδῃ πορρωτέρω ἔτι. τί
 ποιῶμεν ἡμεῖς; πῶς ὑμῖν εἰρηκέναι ἀνὴρ ἔδοξεν;
 Ἀρ. Ἐγὼ μὲν, ὦ φιλοσοφία, μεταξὺ λέγοντο
 αὐτῶ ²⁹ κατὰ τὴν γῆς δύναμις ἡυχόμεν ἔως ἀληθῆ
 πάντα εἶπεν. ἐγνώριζον γέν, ἀκύνσα ἕκαστον τῶν
 ποιόντων αὐτὰ, κατὰ ἡμῶς μεταξὺ τοῖς λεγομέ-
 νοις, τοῦτο μὲν ἐς τὸνδε. τοῦτο δ' ὁ δεῖνα ποιεῖ. καὶ
 ὅλως ἔδειξε τὰς ἀνδρας ³⁰ ἐνεργῶς, κατὰ περ ἐπὶ
 τινος γραφῆς τὰ πάντα προσεικότας, καὶ τὰ σώ-
 ματα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς ψυχὰς αὐτὰς ἐς τὸ ἀ-
 κριβεῖσθαι ἀπεικάσαι. Φι. Καὶ ὡς πάνυ ἡρυθρίασα,

²⁷ Ἡρακλῆς καὶ Πίθης] Παροιμία ἐπὶ
 παντὶ παρηλαγμένων ἀσυμμάτων πραγ-
 μάτων. Schol.

²⁸ Μετάσθι] Interp. abiste. μετὰ
 extra composit. vulgo cum significat, at
 hic contra a vel ab.

²⁹ Κατὰ τῆς γῆς δύναμις] Prae pudore
 hæc dicit Ἀρετῇ, cui consonam postea
 Philosophia κατὰ πάνυ ἡρυθρίασα.

³⁰ Ἐνεργῶς] I. e. φανερώς. vid. qua
 dicta Dial. 20. Not. 27.

ὦ Ἀρετή. ὑμεῖς ὅ τί φατέ; Ἀναβιῦντες. τί ὅ
 ἄλλο ἢ ἀφεῖδαι αὐτὸν τῷ ἐγκλήματι, καὶ φίλον
 ἡμῖν, καὶ οὐεργέτην ἀναγεγραφῆναι; τὰ γὰρ τῆς
 Ἰλιάων ἀτεχνῶς πεπόνθαμεν, τραγωδὸν τινα τῷ-
 τον ἐφ' ἡμᾶς κεκινήκαμεν, ἀσόμενον τὰς φρυγῶν
 συμφορὰς. ἀδέιτω γὰρ καὶ τῆς θεοῖς ἐχθρὸς ἐκτρα-
 γωδεῖτω. Δι. Καὶ αὐτός, ὦ φιλοσοφία, πάν-
 τιν ἐπαινῶ τὸν ἄνδρα, καὶ ³¹ ἀνατίθεμαι τὰ κατηγο-
 ρήματα, καὶ φίλον ποιῶμαι αὐτὸν γενναῖον ὄντα.
 Φι. Εὐγε ὦ Παρρησιάδη. ἀφίηδύ σε τῆς αἰτίας,
 καὶ ³² ἀπάσαις κρατεῖς. καὶ τὸ λοιπὸν ἴδι ἡμέτε-
 ρον ὦν. Παρ. Περσεκύνησα τὴν γε ³³ πρώτην.
 μᾶλλον ὅ τραγικώτερον ³⁴ αὐτὸ ποιήσῃ μοι δο-
 κῶ. Σεμνότερον γὰρ ὦ ³⁵ μέγα σεμνὴ Νίκη τὸν
 ἐμὸν βίον κατέχεις, καὶ μὴ λήγοις στεφανῶσα.
 Αρ. Οὐκῶν ³⁶ δευτέρου κρατῆρος ἤδη καταρχώ-
 μεθα περσκαλῶμεν ἀκείνους, ὡς δίκην ὑπόχωσιν
 ἀνδ' ὧν εἰς ἡμᾶς ὑβρίζουσιν. κατηγορήσῃ ὅ Παρρη-
 σιάδης ἐκάστου. Παρ. Ὁρθῶς, ὦ ἀρετή, ἐλεξας.
 ὥστε σὺ παῖ συλλογισμέ, ³⁷ κατακύψας ἐς τὸ ἄγνυ,

³¹ Ἀνατίθεμαι τὰ κατηγορήματα] ἀδέιτω. μεταγινώσκω ἐφ' οἷς εἴρηκα. Schel.

³² Ἀπάσαις κρατεῖς] Τῶν ἐστὶ ψί-
 φος. Vid. supra N. 82.

³³ Τὴν γε πρώτην] Ad Minervam
 verius hæc dicit.

³⁴ Αὐτό] Interpretes videntur legisse
 ἄλλο, nam ambo vertunt aliud.

³⁵ ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη] I. e. Ἀθη-
 να. Eurip. Jon. 1527. Ματὴν Νίκην
 Ἀθηναίων.

³⁶ Δευτέρου κρατῆρος] Sic vocatur
 vas illud e quo effluxit aqua ad cuius
 Mensuram locuti sunt Rhetores. Vid.

supra N. 97. Ubi idcirco vocatur a
 Scholiasta κρατήριος quod diminuti-
 vum est κρατῆρος. In sua de-
 tentione ad unius *claphydræ* sive κρατῆρος
 effusionem locutus est Lucretius, & ad
 accusationem nomine tantum tenus Phi-
 losophorum hortatur Ἀρετὴ ut incipiat
 al e am. Bourdelot. de cratere secun-
 do citat longi Past. lib. 3. & Achill.
 Tatii. l. 2. Ubi quidem invenias δευ-
 τέρου κρατῆρος, sed qui in convivio ad-
 hibebatur, non in foro.

³⁷ Κατακύψας] Propr. deorsum
 spectans, erant enim in ἀκροπόλει.

προσκήρυττε τὰς φιλοσόφους. Συλ. Ἄκουε. Σίγα
τὸς ³⁸ φιλοσόφους ἦκεν ἐς ἀκρόπολιν, ἀπολογησομέ-
νους ἐπὶ τῇ ἀρετῇ, καὶ φιλοσοφίας, καὶ δίκης.

16. Παρ. Ὅρα; ὀλίγοι συνέρχονται, γνωρί-
σαντες τὸ κήρυγμα. ³⁹ ἄλλως γὰρ, δεδίασι τὴν δί-
κην. οἱ πολλοὶ δὲ αὐτῷ, ἢ δὲ χολῶν ἄνευ, ἀμ-
φὶ τὰς πλεονεχίας ἔχοντες εἰ δὲ βέλαι πάντας ἦκεν κα-
τὰ τὰς, ὡς Συλλογισμὸς, κήρυττε. Φι. Μηδαμῶς
ἀλλὰ σὺ ὡς Παρρησιάδῃ, προσκάλει, κατὰ σοὶ σοὶ
δοκεῖ. Παρ. Οὐδὲν τόδε χαλεπὸν. ἄκουε. σίγα.
ὅσοι φιλόσοφοι εἴη λέγουν καὶ ὅσοι προσήκειν αὐτοῖς
οἰοῦνται τῇ ὀνόματι, ἦκεν ἐς ἀκρόπολιν ἐπὶ τῇ δια-
νομήν. δύο μὲν αἱ ἐκάστῳ δοθήσονται, καὶ ⁴⁰ σπασμαῖς
πλακῆς. οἱ δὲ ἂν πύργον βαδῶν ἐπιδείξῃται, καὶ
⁴¹ παλάθην ἰσχυρῶν, ἐπὶ γὰρ προσεπιλήψεται. κο-
μίζουσιν δὲ ἕκαστον σωφροσύνην μὲν, καὶ δικαιοσύνην,
ἢ ἐγκράτειαν μηδαμῶς. Οὐκ ἀναγκαῖα γὰρ ταῦ-
τά γε, ἢ μὴ παρῇ. ⁴² πέντε δὲ Συλλογισμοὺς ἐξ
ἀπαντῶν. ἢ γὰρ πέμψας ἄνευ τούτων εἴη σοφόν. ⁴³ καί-
ται δὲ ἐν μέσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα, τῷ δόμεν,
ὅς μετὰ πᾶσιν ἐριζέμεν ἔξοχος εἴη. βαβαὶ ὡς πλήρης
μὲν ἢ ἀνοδῶν ὡς τριζομῶν ἐπεὶ τὰς δύο μῆρας ⁴⁴ ὡς
ἦκυσαν μόνον. παρὰ δὲ τὰ ⁴⁵ πελασγικὸν ἄλλοι, καὶ

³⁸ Τὰς φιλοσόφους ἦκεν] I. e. προσκη-
μῶν τὰς φιλοσόφους ἦκεν.

³⁹ Ἄλλως] Birk. Interpretatur ἄλλως
partim, atque idem est legendum
ἄλλοι.

⁴⁰ Σπασμαῖς πλακῆς] Ἡ σπασ-
μα vel τὸ σπασμα Indici frumenti ge-
nus.

⁴¹ Παλάθην] Hesych. habet παλά-
θην, & sic interpretatur, ἢ τῶν συνῶν
ἐπὶ ἀλλήλων δίκης.

⁴² Πέντε δὲ συλλογισμοὺς ἐξ ἀπαν-
τῶν] Εἰς quā hic suppleas, αἰτῶ
ἐξ ἀπαντῶν ἵνα φέρῃ μετὰ ταῦτα πέντε συ-
λλογισμοὺς.

⁴³ Καίται ἐν μέσοισι, &c.] Hom.
Il. σ. 507, 508.

⁴⁴ Ὅς ἦκυσαν μόνον] Copula ὡς cum
μόνον. Ut ὡς ἀνωτέρω supra.

⁴⁵ Πελασγικὸν] Supple τῶντος vel
ταύτης ut Hesych. vult extructum scilicet
cetera a Pelasgis.

καὶ τὸ ⁶ Ἀσκληπιεῖον ἔτεροι, καὶ περὶ τὸ ⁴ Ἄρειον
 πάγον ἔτι πλείους ἐνιοὶ ᾗ, καὶ καὶ τὸ ¹⁰ Τάλωτά-
 φον· οἱ ᾗ καὶ πρὸς τὸ ⁴⁹ Ἀνακτεῖον προθέμενοι κλί-
 μακας ἀνέρπυσσι βομβηδὸν, νῆ Δία, καὶ βοτρυδὸν,
 ἐσμὲν δίκην ⁵⁰ ἵνα καὶ καθ' Ὀμηρον εἴπω, ἀλλὰ κα-
 κῆθεν εὖ μάλα πολλοὶ, καὶ νῆευσεν ⁵¹ μυρίοι ὅσα
 τε φύλλα, καὶ ἀνδρα γίνεσθαι ἤρ. μετ' ἡ ᾗ ἡ ἀκρό-
 πολις ἐν βραχεῖ, ⁵² κλαγῆδὸν προκαθίζόντων, καὶ
 παῖταχὺ πῆρα πῶγων, κολακεία, ἀναισχυρία,
 βακίτηρία, λείχνια, συλλογισμοί, φιλαργυρία. οἱ
 ὀλίγοι ᾗ, ὅποσοι πρὸς τὸ πρῶτον κήρυγμα ἐκείνο
 ἀνέστησαν. ἀφανεῖς, καὶ ἀσημοὶ ἀναμιχθέντες τῷ πλή-
 θει τῶν ἄλλων, καὶ λεληθάσιν ἐν τῇ ὁμοιότητι τῶν
 ἄλλων σχημάτων. τῆτο γὰρ τὸ δεινότατον ἔστιν, ὃ
 φιλοσοφία, καὶ ὃ τις ἀν μέμφαίτο σε μάλιστα, τὸ
 μὴ ᾗ ὅτι βάλλειν γνώρισμα καὶ σημεῖον αὐτοῖς. πιθαν-
 νώτεροι γὰρ οἱ ⁵³ γόητες ἔτοι πολλάκις τῶν ἀληθῶς
 φιλοσοφούντων.

17. Φιλ. Ἐστὶ τῆτο μετ' ὀλίγον. ἀλλὰ δεχώ-
 μεθα ἥδη αὐτάς. Πλατωνικός. Αὐτὰς ἡμᾶς πρῶ-
 τος χρὴ τὰς Πλατωνικὰς λαβεῖν. Πυθαγορικός.
 Οὐκ. ἀλλὰ τὰς Πυθαγορικὰς ἡμᾶς. πρότερος γὰρ
 Πυθαγόρας ἦν. Στωϊκός. Ληρεῖτε ἀμείνους ἡμεῖς
 οἱ ἀπὸ τ' ⁵⁴ σοῶς. Περιπα Οὐ μὲν ἔν. ἀλλ' ἐνγε

46 Ἀσκληπιεῖον] Supple ἱερὸν ὁ νάος
 τὸ Ἀσκληπιεῖον.

47 Ἄρειον Πάγον]] De eo supra Dial.
 21. Lat. n. 28.

48 Τὸ Τάλω τάφον] Τάλως, Ἡρώς
 παλαιὸς ἐν ἀκροπόλει τιθαμμένος.
 Schol.

49 Ἀνακτεῖον] Τῷ Διοσκύρῳ (scilicet
 Castoris & Pollucis) ἱερὸν. Ἀνακτεῖς γὰρ
 οἱ Διοσκυροὶ λέγονται. Schol.

50 ἵνα καθ' Ὀμηρον] Vid. Il. β.
 v. 89. βοτρυδὸν δὲ πέποιται, &c.

51 Μυρίοι ὅσα τε φύλλα] Il. β. γ.
 468.

52 Κλαγῆδὸν προκαθίζόντων] Il. β.
 v. 463.

53 Οἱ γόητες] Γόης, ψεύτης, ἀπατή-
 ῳ παραλογίστη. Εὐρυμ. μεγ.

54 Οἱ ἀπὸ τῆς σοῶς] Ποιήτης, scilicet
 de qua supra, n. 37.

τοῖς χρήμασι, πρῶτοι ἂν ἡμεῖς εἴημεν, ⁵⁵ οἱ δὲ τῷ περιπάτῳ. Ἐπικ. Ἡμῖν ⁵⁶ τοῖς Ἐπικυρείοις τὸς πλακῦντας δότε, καὶ τὰς παλάδας περὶ τῶν μῶν περιμυῖμυ, καὶ ὑφάτους δέη λαμβάνει. Ἀκαδῆ. Πῦ τὰ δύο τάλαντα; δεῖξομεν γὰρ οἱ Ἀκαδημαῖκοι ὅσον τῶν ἄλλων ἐσμέν ἐριστικώτεροι. Στωϊ. Οὐχ ἡμῶν γε τῶν στωϊκῶν παρόντων. Φιλ. Παύσαδε φιλονεκῦντες. ὑμεῖς δὲ οἱ ⁵⁷ κυνικοὶ, μήτε ὠθεῖτε ἀλλήλους, μήτε τοῖς ξύλοις παίετε. ἐπὶ ἄλλα γὰρ ἴζε κεκλημημένοι. καὶ νῦν ἔγωγε, ἡ φιλοσοφία, καὶ ἡ ἀρετὴ αὕτη, καὶ ἀλήθεια, δικάσομαι τινες οἱ ὀρθῶς φιλοσοφῶντες εἰσιν, εἴτα ὅσοι μὲν ἂν εὐρεθῶσι κατὰ τὰ ὑμῖν δοκῶντα βιῶντες, εὐδαιμονευσουσιν ἀριστοὶ κεκευμένοι. τὸς γόητας δὲ, καὶ ὑδὲν ἡμῖν προσήκοντας, κακὸς κακῶς ὀπτειζόμεν, ὡς μὴ ἀντιποιοῖντο τῶν ὑπὲρ αὐτὸς ἀλαζόνες ὄντες. τί τῷτο; φεύγετε νῆ Δία κατὰ τῶν γε κρημνῶν οἱ πολλοὶ ἀλλόμενοι. κενὴ δὲ ἔν ἡ ἀκρόπολις πλὴν ὀλίγων τέτων, ὅποσοι μεμενήκασιν, ὃ φοβηθέντες τῷ κρείσιν. οἱ ὑπηρεταὶ ἀνέλεδε τῷ πῆραν ἦν ὁ Κυνίσκος. ἀπέρριψεν ὃν τῇ τροπῇ. φέρ' ἴδω τί καὶ ἔχει, ἥπερ θήμεις, ἡ βιβλίον, ἡ ἄρτους τῶν ⁵⁸ αὐτοπυρρίων; Παρρ. Οὐκ. ⁵⁹ ἀλλὰ χρυσίον τετρί, καὶ

⁵⁵ Ἐκ τῷ περιπάτῳ] Ex ambulatione scilicet quam habebant in Lycao. Sic enim Cicero in Academ. Quest. lib. 1. qui erant cum Aristotele Peripatetici dicti sunt, quia disputabant ambulantes in Lycao, hoc est, in Aristotelis Gymnasio.

⁵⁶ Τοῖς Ἐπικυρείοις] Sic dicti ab Epicuro Atheniensi, Principe ejus. Sectæ.

⁵⁷ Κυνικός] Horum primus erat Antisthenes. Locus, ubi docuerunt vocabatur κυνίσταγος, Unde volunt

eos vocatos esse Cynicos.

⁵⁸ Αὐτοπυρρίων] Αὐτοπυρίτης ἀπὸ τοῦ λίτῃ καὶ χείδους ὠπλημένῃ, ἢ πρὸς ἴλιον, ἢ καὶ τῇ σποδίᾳ ὃν καὶ ἐκμυρῶν φασί. Schol.

⁵⁹ Ἀλλὰ χρυσίον τετρί] Τὸ μὲν χρυσίον ὡς φιλάργυροι ἔχοντες ἀνευρίσκονται, τὸ μὲρον ὡς τρυφᾶν ἐκιδόντες, τὸ κατὰ τὸν ὡς εὐδαιμονεῖν τὸ πρόσωπον ἐπὶ τῷ σεμνότερον καὶ τὴν ὑπὸν, ὁ καὶ ὁ δῖγμα χαλκὸς ἀκαίρε, καὶ ἀκαλάστε διατῆς. Schol.

μύρον καὶ ⁶⁰ μαχαιρίδιον θυτικόν, καὶ κατόπτερον,
καὶ κύβους. Φι. Εὖγε, ὦ γενναῖε. τοιαῦτά σοι ἦν
τὰ ἐφόδια τῇ ἀσκήσεως. καὶ μετὰ τέτων ἡξίεις λοιδο-
ρεῖσθαι ἅπασιν, καὶ τὰς ἄλλας παιδαγωγεῖν. Πα. Τοι-
ούτο μὲν ἡμῖν ἔστωι. χρὴ δὲ ὑμᾶς σκοπεῖν ὄντινα τρέ-
πον ἀγνοήμενα ταῦτα πεπαύσεσθαι, καὶ διακινῶσόντῃ
οἱ ὀντυγχάνοντες οἵτινες οἱ ἀγαθοὶ αὐτῶν, καὶ οἵτι-
νες αὖ πάλιν οἱ τῶν ἐτέρων βίβ. σὺ δὲ, ὦ ἀλήθεια,
ἐξεύρισκε. ⁶¹ ὑπὲρ σὲ γὰρ τούτο γένοιτ' ἂν, ὥς μὴ
ὑποκριτὴν σε τὸ ψευδές, μὴ δὲ ὑπὸ τῇ ἀγνοίᾳ λαν-
θάνωσιν οἱ φαῦλοι τῶν ἀνδρῶν ⁶² ἐς τὰς χρηστὰς με-
μιγμένοι.

13. Ἀλη. Ἐπ' ⁶³ αὐτῷ, εἰ δοκεῖ, Παρρησιάζ-
ουσα, ποιησώμεθα τὸ τοιούτον, ἐπεὶ χρηστὸς ὅπτις,
καὶ εὖναι ἡμῖν, καὶ σὲ, ὦ φιλοσοφία, μάλιστα θαυμά-
ζων παραλαβόντα μετ' αὐτῶν τὴν ἐλεγχον ἅπασιν τοῖς
φάσκουσιν φιλοσοφεῖν ὀντυγχάνειν, εἴθ' ὃν μὲν ἂν εὖρη
γνήσιον ὡς ἀληθῶς φιλοσοφίας φεφανωσάτω ⁶⁴ θα-
λάσσειον καὶ ἐς ⁶⁵ τὸ πρυτανεῖον καλεσάτω. ὡς δὲ
τινι οἷοι πολλοὶ εἰσι, καταράτω ἀνδρὶ ὑποκριτῇ
φιλοσοφίας ὀντύχη, τὸ τριβώνιον ⁶⁶ περισπασάσας,

⁶⁰ Μαχαιρίδιον θυτικόν] I. e. cul-
tellum Sacrificatorium sive cultrum
ad Sacrificia, ac festos dies atque epu-
las.

⁶¹ Τὸ ἐπ' αὐτῷ] I. e. ἐν αὐτῷ.

⁶² Ἐς τὰς χρηστὰς] Bourdelot. dicit
alium codicem habere τοὺς Χρηστὰς.

⁶³ Ἐπ' αὐτῷ, εἰ δοκεῖ, παρρησιάζ-
ουσα] Ita malo legere iota subcripto
quam ut Bourdelot. Παρρησιάζουσα, i.e.
licet faciamus ut penes sit Parrhesia-
den, &c.

⁶⁴ Θαλάσσειον] Θαλάς idem ac
θάλας. Θαλάς δὲ ἀπλῶς λέγεται πᾶν

τὸ τεθιγνός. κυρίως δὲ ὁ τῆς ἐλαίας
βλαστός. Schol. in Theocrit. εἰδ. δ.
v. 45.

⁶⁵ Πρυτανεῖον] Τόπος ἢ ἐν ᾧ
θυσίαις ἐν ᾧ κοινὰ σιτήματα τοῖς δη-
μοσίοις ἐνδύονται εἰδίδοντο. ὅθεν πρυτα-
νεῖον ἐκαλεῖτο ὡς οἱ πυροταμίον (πυρὸς
γὰρ ὁ σῖτος) τὸ ἐπὶ τῇ δημοσίᾳ σίτῃ
ταμίον.

⁶⁶ Περισπασάσας] Suidas interpre-
tatur περισπᾶ τὸ μετὰ βίας ἀφίρειν τι.
Ideo malo interpretari περισπᾶσας τρι-
βώνιον abripiens vestem tritam, quam, ut
Interpres, dilaceret.

ἀποκεράτω τὸ πώγωνα ἐν ⁶⁷ χρῶ πάνυ ⁶⁸ τραγοκερικῇ μαχαίρᾳ, καὶ ὅπῃ τῷ μετώπῳ σίγματα ὀπβαλλέτω ἢ ἐγκαυσάτω κατὰ τὸ μεσόφρυον. ὁ δὲ τύπος τῷ καυτήρῳ, ἔσω ἀλώπηξ ἢ πίθηκος. Φι. Εὐγε, ὦ ἀλήθεια. ⁶⁹ ὁ δὲ ἔλεγχος, ὡς Παρρησιάδῃ. τοιοῦτος δὲ ἔσω, οἷος ὁ τῶν αἰτῶν πρὸς τὸν ἥλιον εἶναι λέγεσθαι. ἔ, μά Δία, ὥστε καὶ κείνους ἀντιβλέπειν τῷ φωτὶ, καὶ πρὸς ἐκεῖνο δοκιμάζεσθαι. ἀλλὰ προθεῖς χρυσίον, καὶ δόξαν καὶ ἡδονὴν, ὃν μὲν αὐτῶν εἶδης ὑπερορῶντα, καὶ μηδαμῶς ἐλκόμενον πρὸς τὴν ὄψιν, ἔτι ἔσω. ὁ τῷ θαλάτῳ τεφόμενος, ὃν δὲ ἂν ἀτενὲς ἀποβλέποντα, καὶ τὸ χεῖρα ὀρέγοντα ὅπῃ τὸ χρυσίον, ⁷⁰ ἀπάγειν ὅπῃ τὸ καυτήριον τῷτον, ἀποκείραντα προτερον τὸ πώγωνα. Παρ. Ὡς ἐδοξεν ἔσαι ταῦτα, ὡς φιλοσοφία. καὶ ὅψι αὐτικά μάλα τὴν πολλὰς αὐτῶν, ἀλωπηκίας, ἢ πιθηκοφόρους, ὀλίγους δὲ καὶ ἐσφρανωμένους εἰ βέλεσθε μέντοι, καὶ ἀνταῦθα ἀνάξω τιὰς ὑμῖν νῆ Δί' αὐτῶν. Φι. Πῶς λέγεις ἀνάξεις τὴν φυγόντας; Παρ. Καὶ μάλα, ἢν ἡ ⁷¹ ἱερεῖά μοι ἐδέλη πρὸς ὀλίγον χρόνον τῶν ⁷² ὀρμιάων ἐκείνην, καὶ ⁷³ τὸ ἀγκιστρον, ὁ περ ⁷⁴ ὁ ἀλιεύς ἀνέβηκεν, ὁ ⁷⁵ ἐκ Πειραιῶς. Ἰε.

67 Ἐν χρῶ] I. e. εἰς χρῶτα ut supra habebas eis pro ἐν n. 72. vid. quae annotavimus Dial. 21. n. 119.

68 Τραγοκερικῇ] Scilicet quā Hirci solent radi, ἀ τράγῳ hircus & κερατῶν.

69 Ἐλεγχος] I. e. ὁ τὸ πρᾶγμα σαφηνίζων παρὰ τὸ ἔλπν ἔχειν, ἢ ἐν λαμπρόνῃ καὶ φῶς ὁ γὰρ ἔλεγχος εἰς φῶς ἀγὰ τὸ πρᾶγμα.

70 Ἀπάγειν] Ἀντὶ τῷ ἀπαγεῖ, sive μίμνησο ἀπάγειν. Vid. Method. nostr. p. 136.

71 Ἱερεῖά] Τῆς Πολιάδῃ. Scilicet.

72 Ὀρμιάων] Ὀρμιά ἢ σιγὰ πρὸς τὸν ἀγκιστρον ἐπισφάλλεισιν διδιδυμῶν, παρὰ τοῖς εἰρῶ τὸ συμπλέκω. Ἐτυμ. μεγ. λέπτον χοινόν. Schol.

73 Ἀγκιστρον] παρὰ τὸ ἀγν. ἀγκιστρον, καὶ ἀγκιστρον. Ἐτυμ. μεγ.

74 Ὁ ἀλιεύς ἀνέβηκεν] Ἀνέβηκεν arma piscatoria in Templo Minervae ille piscat. r. quemadmodum Vejanus sua alius generis Herculis ad Postum, apud Horat. Epist. 1.

Ἰδὲ δὴ λάβε καὶ τὸ κάλαμόν γε αἶμα, ὡς πάντ' ἔχοις. Παρ. Οὐκ ἔν, ὦ Ἱέρεια, καὶ ἰχάδας μὴ τις τὰς δὲ ἀνύσσασα. καὶ ὀλίγον τ' χρυσίον.

19. Ἱερ. Λάμβανε. Φι. 1^ο Τί πράττειν ἀνὴρ διανοεῖται; Παρ. Δελεάσας τὸ ἄλκιτρον ἰχάδι καὶ χρυσίῳ καθεζόμενος ὅππῃ τὸ ἄκρον τῶ τεχνίει, καθῆκεν ἐς τὴ πόλιν. Φι. Τί ταῦτα, ὦ Παρρησί-
αδη, ποιεῖς; ἦπερ τὰς λίθους ἀλιεύσειν διέγνωκας ἐκ τῶ Πελασγικῆ; Παρ. Σιώπησον ὦ φιλοσοφία, καὶ τὸ ἄγρην περὶ μένε. σὺ δὲ Πόσειδον ἀγρεῦ, καὶ Ἀμ-
φιτέτη φίλη, πολλὰς ἡμῖν ἀνάπεμπε τῶν ἰχθύων. ἀλλ' ὅρῳ τινα 7^ο λάβρακα ἐμεγέθη, μαλλον δὲ χρύσοφρον. Ἐλευθ. Οὐκ. ἀλλὰ 7^ο γαλεός ἐστι πρὸς ἐρχεῖται δὲ τῷ ἀγκίστρῳ κεχηνώς. ὁσφραῖται τ' χρυσίον. πλησίον ἦδη ἐστίν. ἔψαυσεν. εἰληπταί. ἀνα-
σπάσωμεν. Παρ. Καὶ σὺ, ὦ ἔλεγχε, νῦν ξυνεπι-
λαβὲ τὸ ὄρμιας. ἀνω ἐστίν. φέρ. ἴδω τίς ἐστίν, ὦ βέλ-
τιστε ἰχθύων. αὐτῶν 7^ο ἔτος γε. Ἡρακλεῖς τῶν ὀ-
δόντων, τί τῆτο, ὦ γενναϊότατε, εἰληπταί λιχνεύων
περὶ τὰς πέτρας, 8^ο ἐνθα λήσιν ἡλπισας 8^ο ὑπο-

75 Πειραιῶς] Κράσις Ἀττικῇ, ἀντὶ τῆς πειραιῶς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Πειραιεύς, ὁ λιμὴν. Portus enim est viginti quinque stadiis distans Athenis ut Stephanus habet. Suidas dicit nomen duxisse ἀπὸ τῆς δι-
απυράν.

76 Τί πράττειν ἀνὴρ διανοεῖται] Cum quadam admiratione in tertia persona interrogat Philosophia, iidemque in tertia persona respondet Pantheiades quamvis loquatur de se.

77 Λάβρακα] Λάβρακα, ὡς λί-
θου λῖθαξ, ἐστὶν παρὰ τὸ λάβρως (i. e. voraciter) ἐσθίειν. ἀδελφὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ζῶν ὡς ἰσορεῖ. Ὁπτιανὸς ἐν τοῖς ἀλιευτι-
κῇ. Ἐτυμ. μ.

78 Γαλεός] Ἰχθύς, catella. Ut enim Graeci à Γαλῇ Γαλεός, sic Latini a Catulus Catella. Angli vocant a Dog-fish.

79 Αὐτῶν] Αὐτῶν, φιλικῶς μὲν ἐφάρη. ἐστὶν α, δασίως δὲ ἐξέκειν. Hesych.

80 Ἐνθα λήσιν ἡλπισας] Benedicte. Ubi te latitatum sperabas. Sanè nullus horum sic se gerit ut latitare velit, idque praecipue studeat, ideo Birk. Ubi praedari sperabas & adscripsit Pater λή-
ζειν. Gronov.

81 Ἐποδιδυκός] Neglexit In-
terpres, exponas absconditas, apud Suidam enim ἐποδιδυκός ἐστὶν κα-
λύπτειν.

δεδυκώς ; ἀλλὰ νῦν ἔση φανερός ἅπασιν, ἐκ τῆς
 βραγχίων ἀπηρτημύου. ἐξέλωμιν τὸ δέλεαρ, καὶ
 τὸ ἀγκιστρον τεττί, κενόν σοι τὸ ἀγκιστρον. ἢ δὲ ἰσ-
 χὰς ἥδη προσέχῃται, καὶ τὸ χρυσίον ἐν τῇ κολίᾳ.
 Δι. Μὰ Δία ἐξεμεσάτω, ὡς δὴ καὶ ἐπ' ἄλλης δε-
 λεάσωμιν. Παρ. Εὖ ἔχει. τί φῆς, ὦ Διόγενης ; οἴ-
 दा τέτονον ὅς τις ἔστιν, ἢ προσήκει σοι τί ἀνὴρ ; Δι.
 Οὐδαμῶς. Παρ. Τί ἐν πύσιν ἀξίον αὐτὸν χρὴ
 φάναι ; ἐγὼ μὲν γὰρ δὴ ὁβολῶν πρῶτον αὐτὸν ἐτιμη-
 σάμην. Δι. Πολὺ λέγεις, ἄβρωτός τε γὰρ ἔστι,
 καὶ εἰδεχθὴς, καὶ σκληρὸς καὶ ἀτιμῶς. ἄφες αὐτὸν
 κατὰ κεφαλὴν ἀπὸ τῆ πέτρας. σὺ δ' ἄλλον ἀνίστα-
 σον, καθεὶς τὸ ἀγκιστρον. ἐκείνο μὲντοι ὄρα, ὦ Παρ-
 ῤησιάδην, μὴ καμπύλῳός σοι ὁ κάλαμος, ἀπο-
 κλαδῆ. Παρ. Θάρρει, ὦ Διόγενης, κῆφοί εἰσι καὶ
 τῆς ἀφυῶν ἐλαφρότεροι. Δι. Νὴ Δία ἀφυ-
 ἔστατοί γε ἀνάσπα δ' ὁμως. Παρ. Ἰδέ τις ἄλλος
 ἔστι ὁ πλατὺς ὥσπερ ἡμίτομος ἰχθύς προσέρχε-
 ται ; καὶ ψῆτ' ἅ τις κεχηνῶς ἐς τὸ ἀγκιστρον. κατέ-
 πιεν. ἔχεται ἀνασπάσθω. τίς ἔστι ; Δι. Ὁ Πλα-
 τωνικός ἐστὶ λέγων. Πλ. Καὶ σὺ, ὦ κατάρατε,
 ἦκει δὴ τὸ χρυσίον ; Παρ. Τί φῆς, ὦ Πλάτων ;
 τί ποιῶμεν αὐτόν ; Πλ. Ἀπὸ τῆ αὐτῆς πέτρας καὶ
 ἔστι. Δι. Ἐπ' ἄλλον καθεῖδω.

82 Εἰδεχθὴς] Non male Interpre-
 tur : ἀμυρῶς, ἀπρεπής. quali ab ἐχ-
 θῶ odium & εἰδέναι videre.

83 Ἀφυῶν] Ἀφυή, ἰχθύδιον μικρόν.
 Εὐμ. μετ. συμπεριπρεπείατι ἐν ἰχθύσι.
 Eust. deducunt autem nomen παρὰ τὸ
 ἀσπρητικόν & φύα παλαιοῦ, quasi ἀφύης ἢ
 γεν μικροφύης, ut ναυὶ σίνηπι παρὰ τὸ
 εὐ σπρητικόν καὶ φύα.

84 Ἀνέστατοι] Κακότεκτοι. Εὐμ.
 μετ. ἀπειροι. Suid. Alludit autem Lu-
 cianus ad vocem quæ præcessit ἀφύων,
 unde Interpr. levissimi.

85 Ψῆτ' ἅ] Ἰχθύδιον ὅφιν τῶν πλατί-
 ων ἐκ δύο δερμάτων συγκολληθῆναι τῶν
 δέαν δακύν. ὁ τινες σαρδάλιον καλεῖται, ἢ
 δὲ βάλγλαστον. Schol.

20. Παρ. Καὶ μὲν ὁρῶ τινὰ πάγκαλον περ-
σιόντα ⁸⁶ (ὡς ἂν ἐν βυθῷ δόξειε) ποικίλον τῷ
χρῶτι, ταινίας, τινὰς ἐπὶ τῷ νώτῳ ἐπὶ χρύσευς ἔχον-
τα ὁράς, ὃν ἔλεγε; ὁ δὲ Ἀριστοτέλην περσποι-
οῦμεν, ἔτος ἐστίν, ἦλθεν. εἶτα πάλιν ἀπενήξατο.
περισκόπει ἀκριβῶς. αὐτοῖς ἐπανήλθεν. ἔχανεν.
ἐληπταί. ⁸⁷ ἀνιμῆδω. Ἀρ. Μὴ ἀνέρι με περὶ αὐ-
τῷ, ὡς Παρρησιάδῃ, ἀγνοῶ γὰρ ὅστις ἐστίν. Παρ. Οὐ.
κἂν καὶ ἔτω. Ἀριστοτέλες καὶ τῶν πετρῶν; Δι.
Ἀλλ' ἰδὲ πολλές περὶ τῶν ἰχθύων ὁρῶ καὶ τὰ ταυτὸν
ἐμὸν χρῶμα, ἀκανθώδεις, καὶ τὰ ἐπὶ φάνειαν ἐκτετρα-
χυσμῆες, ἐχίνων δυσληπτότερες. ἦ περ σαγήνης ἐπ'
αὐτὰς δεήσει. ἀλλ' ἐπ' ἀρετῇ. ἱκανὸν εἰ καὶ ἕνα
τινὰ ἐκ τῆς ἀγέλης ἀνασπασαίμεν. ἦξει δὲ ἐπὶ τὸ
ἀγκιστρὸν δηλαδὴ, ὅς ἂν αὐτῷ θρασυταῖον ἦ.
Ελεγ. Κάθε εἰδοκεῖ, σιδηρώσας γε πρῶτερον
ἐπιπολὺ τῆς ὀρμιάς, ὡς μὴ ἀποπείσῃ τοῖς ὀδύσι,
καταπιὼν τὸ χρυσίον. Παρ. Καθῆκα. σὺ δὲ, ὡς
Πόσειδον, ἐπιτέλει τὴν ἄγαν. βαβαὶ μάχονταί πε-
ρὶ τῆς δελέατος. καὶ οἱ μὲν, συνάμα πολλοὶ περὶ
πρώγῃσι τῆς ἰχάδας. οἱ δὲ, περσφύντες ἔχονταί τῃ
χρυσίῃ. εὖ ἔχει. ⁸⁸ περσπάρη τις μάλα καρτερός.
φέρ' ἰδὼ τίνος ἐπώνυμον σεαυτὸν εἶπὲς λέγεις. καί-
τοι γελοῖός τέ εἰμι ἀναγκάζων, ἰχθὺν ⁸⁹ λαλεῖν.

Ετυμ. 86 Ὡς ἂν ἐν βυθῷ δόξειε ποικίλον τὴν
em Lu- [χρῶμα] Recte nobis interpretatus est
ἀρῶν, hunc locum Gronovius, accedentem vi-
deat prout in profundo videatur varium
colore. Sedere enim fingitur in Muris
parcis, Unde despiciens ait quantum ex
distantia istius altitudinis judicare posset
se videre aliquem varium.

87 Ἀνιμῆδω] Ἀνιμᾶσθαι ἀντιλεῖν,
ἀνιμᾶσθαι, ἀναφέρειν, ἀπὸ τῆς ἰμάς lo-

rum. Suid.

88 Περσπάρη τις] A περὶ & πύρρα
transfigo.

89 Ἰχθὺν λαλεῖν] Allud ad proverbium,
ἀφρονότερον τῶν ἰχθύων, cujus videtur
fuisse immemor n. 80. verum fortasse
hæc verba αὐτῶν ἔτος γ. Non fuerunt
Luciani, non enim sunt in Angl. Cod.
ut docuit nos Bourdelotius, & in sua
versione omisit Berkeimerus.

ἄφωνοι γὰρ αὐτοί. ἀλλὰ σὺ, ὦ ἔλεγχε, εἰπέ ὅντινα ἔχει διδάσκαλον αὐτῷ. Ἐλεγ. Χρῦσιππον τετυγνί. Παρ Μανθανῶ διότι χρυσίον οἶμαι περὶ τῷ ὀνόμαϊ σὺ δ' ἐν Χρῦσιππε, πρὸς τῇ Ἀθηνᾷ εἰπέ οἶδα τὰς ἀνδρας, ἢ τοιαῦτα παρήνεις αὐτὸς ποιεῖν; Χρυ. Νῆ Δία ὑβριστικὰ ἐρωτᾷς, ὦ Παρρησιάδη. περὶ τὴν τι ἡμῖν ὑπολαμβάνων τοιούτους ὄντας. Παρ. Εὖγε ὦ Χρῦσιππε, γενναῖος εἶ. ἔγωγε γὰρ καὶ αὐτὸς ὅτι κεφαλὴν μέγα τῶν ἄλλων, ἐπεὶ καὶ ἀκανθώδης ἐστὶ, καὶ δέος μὴ διαπαρῇ τις τὸν λαιμόν ἐδῶν.

21. Φι. Ἄλεις, ὦ Παρρησιάδη, τῆς ἀγρας μὴ καὶ τίς σοι, οἷον πολλοὶ εἰσιν, οἷχῆται ἀποσπάσας τὸ χρυσίον, καὶ τὸ ἀγκιστρὸν. εἰτά σε ἀποτίσαι τῇ ἱερείᾳ δέήσει ὥστε ἡμεῖς μὴ ἀπίωμεν περιπατήσασαι. καὶ εἰς τὸ καὶ ὑμᾶς ἀπιέναι ὅθεν ἡκέτε, μὴ καὶ ὑπερήμεροι γενήσεσθε τῇ προθεσμίας, σὺ δ' καὶ ὁ ἔλεγχος, ὦ Παρρησιάδη, κύκλω ὅτι πάντας αὐτοὺς ἰούτες, ἢ στεφανύετε ἢ ἐγκατακαίετε, ὡς ἔφην. Παρ. Ἔσαι ταῦτα, ὦ φιλοσοφία. χαίρετε, ὦ βέλτιστοι ἀνδρῶν. ἡμεῖς δ' ἀπὸ τῆς καλῶμεν, ὦ ἔλεγχε, καὶ τελευτῶμεν τὰ παρηγελημένα. τοῖς δ' καὶ πρῶτον ἀπιέναι δέήσει. μὴ δ' ἐς τὴν Ἀκαδημίαν; ἢ ἐς τὴν Στοάν; ἀπὸ τῆς Ἀλυκείας ποιησώμεθα τὴν ἀρχήν.

90 Προθεσμίας] Προθεσμία, καὶ εἰς ὅρους, διορία, ἔρισμα.

91 Ἐς τὴν Ἀκαδημίαν] Διέτριβεν ἐν Ἀκαδημίᾳ ὁ Πλάτων. τὸ δ' ἐστὶ γυμνάσιον προαγῶν ἀλσῶδες ἀπὸ τινος Ἡρώου μααδίν Ἀκαδήμης. Diog. Laert.

92 Ἀπὸ Ἀλυκείας] Lucum locus erat ad quem, postquam functus legatione a-

pud Philippum Regem. & reversus Athenas invenisset in Academia Scholarchum γενεῶς Σενοκράτην, recipit se Aristoteles, ibique in Περιπάτῳ solitus erat cum discipulis philo sophari περιπατῶν, atque inde vocatus περιπατητικός, ut ex Hermippo nos docuit Diog. Laert. lib. 5.

ὅς ἐν διοίσει τῷτο, πλὴν οἶδα ἐγὼ ὡς ὅποι πότ'
ἀπέλθωμεν, ὀλίγων μὲν τῶν στεφάνων. πολλῶν
τῶν καυτηρίων δεησόμεθα.

Διάλογος β'. 2.

Κατάπλες, ἡ Τύραννος.

Κάρων, Κλωθῶ, Κυνίσκος, Μεγαπένθης, Μίκυλος,
Πλέσιος, Ἐριννύς, Γαδάμανθος.

Κα. ¹ Εἶεν, ὦ ² Κλωθοῖ, τὸ μὲν σκάφος τῷτο
ἡμῖν πάλαι ἐντροπές, καὶ πρὸς ἀναγωγ-
ῶν εὖ μάλα παρεσκευασμένον, ⁴ ὃ, τε γὰρ ⁵ ἀντ-
λῶν ἐκκέχυται, καὶ ὁ ἰσὸς ὠδῶται. καὶ ἡ ὁδὸν ⁶ πα-
ρακέκρυται, καὶ τῶν κωπῶν ἐκάστη ⁷ τετρόπωνται.
ὡλύει τε ὅδ' ἐν ὅσον ἐπ' ἐμοῖ, τὸ ἀγκύριον ἀνα-
πάσαντας ἀποπλεῖν. ὁ δὲ Ἑρμῆς βραδύνει, πά-
σαι παρεῖναι ⁸ δέον. κένον γὰρ ὅπως αἰῶν ὡς ὅρας τὸ

1 Εἶεν] Tertia opt. pro εἶσαν, i. e.

αὐτὰ μὲν ὅπως εἶεν; hic autem εἶσαν
πρῶτα παρακλειούσας ἀντι τῶ ἀγ.

2 Κλωθοῖ] Τινὲς λέγουσι εἶναι τὰς
αἰῶνας Κλωθῶ, Λάχισιν, Ἀτροπον, ἐν-
αὐτὰ ὅν ποιεῖ (Lucianus) ἡ χάρις
ἡ μίαν τῶ μοιρῶν τῶ Κλωθῶ προσδι-
ορῶμενον.

3 Πρὸς ἀναγωγὴν] Ἀνάπλον.

4 Ὁ, τε γὰρ ἀντλῶν] Ita scribitur ὁ,
καὶ ita scribi debet, ut distinguatur ab
ἀντλῶν ὅτι quando, vid. Hom. Il. π.
4. & p. 757. Sic jubent Grammatici
ἵ, π. Neutr. ab ὅς, distinguat ab ὅτι
ἵ, licet hic fileant.

5 Ἀντλῶν] Τὸ ἐν τῇ ἀντλία ὕδωρ.

6 Παρακέκρυται] Εἶτι ἐχιν ἐχισμέ-
νον ὑφ' αἰῶν ὅπως γὰρ σημαίνει καὶ πα-
ρὰ τοῖς ναύταις τὸ παρακέκρυται, καὶ
οἱ

— — — Ἀθηναῖοι ἔτι
φασὶν ἰδίως τὸ τὴν ἐθὺν τῇ κεραία συμ-
βαλεῖν.

7 Τετρόπωνται] Ἐν τῷ τροπῶ-
ν τῇ ἐμβέλειται, τροπῶν δὲ ἐς
λῶν εἰς ἐν τὴν κωπὴν ἐμβάλλου-
σι.

8 Δέον] De hac voce vid. Διαλ.
ἀλ. n. 152.

πόρθμεον. τρεῖς ἤδη τήμερον ἀναπεπλευκέναι δυνά-
 μημον. καὶ σχεδὸν ἀμφὶ βεβλυτόν ἔστιν. ἡμεῖς δ' ἐδ-
 πω ἐδ' ὁβολὸν ἐμπεπολήκαμεν. Εἴτα ὁ ἰ. λέγων
 εἰ οἶδ', ὅτι ἐμὲ ῥαθυμεῖν ἐν τέτοις ὑπολήψεται καὶ
 ταῦτα παρ' ἄλλω ἔσης τῆς αἰτίας. ὁ δ' καλὸς ἦ-
 μῖν καὶ γὰρ νεκροπομπὸς, ὥσπερ τις ἄλλος, κα-
 αὐτὸς ἀνω τὸ τ' λήθης ὕδωρ πεπωκὸς, ἀναστρέψα-
 πρὸς ἡμᾶς ἐπλήληται. καὶ ἦτοι ¹⁰ παλαιαί μετὰ
 τῶν ἐφύων, ἡ κιθαρίζει, ἡ λόγους τινὰς διεξέρχε-
 ται, ἐπιδεικνύμενος τ' λῆρον τ' αὐτῷ. ἡ * τάχα
 πε καὶ ¹¹ κλωπεύει ὁ γεννάδας παρελθὼν· μία γὰρ
 αὐτῷ καὶ αὐτῇ τῶν τεχνῶν, ὁ δ' ἐν ἐλευθερίᾳ
 πρὸς ἡμᾶς. καὶ ταῦτα. ¹² ἐξ ἡμισείας ἡμέτερος
 ὢν. Κλ. Τί δ' οἶδας, ὦ Χάρων, εἰ τις ἀχολία
 περὶ σέθεν αὐτῷ τῷ Διὸς ἐπὶ πλοῖον δεηθείη
 ἀποχρήσασθαι πρὸς τὰ ἀνω πράγματα; δεσπότης
 δ' καὶ κείνός ἐστιν. Χα. Ἀλλ' ἐχ' ὥστε, ὦ Κλωθὸς
 πῆρα τῷ μέτρῳ δεσπόζειν κοινῇ κλήματι, ἐπεὶ ἐδ-
 ἡμεῖς ὅτε αὐτὸν ἀπιέναι δέον κατέσχηκαμεν, ἀλλ' ἐγ-
 οἶδα τ' αἰτίαν. παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ ἀσφόδηνλος μό-
 νον, καὶ ¹³ χοαί, ¹⁴ καὶ πόπανα, καὶ ¹⁵ ἐναγίσματα
 τὰ δ' ἄλλα ζόφος καὶ ὁμίχλη καὶ σκότος. ἐν δ' ἐπὶ τῷ

9. Ἀμφὶ βεβλυτόν] I. e. περὶ ἐσπέρας
 ὅτε τὰς βόας λύσει.

* Ἐν τέτοις] I. e. in his quæ prius
 diximus.

¹⁰ Παλαιαί μετὰ τῶν ἐφύων] ἔφησαι
 καλεῖναι οἱ ἀπὸ τοῦ ἐφύ νῆος ἀχρὶ τῶν εἰ-
 κοσι.

¹¹ Κλωπεύει] Λέγεται γὰρ τῶν κλεπτῶν
 προΐστας ὁ Ἑρμῆς.

* Τάχα] Nonnunquam idem ac ταχὺ
 vel ταχέως at hic forsan.

¹² Ἐξ ἡμισείας] Suppl. μερίδος
 τὸν γὰρ Ἑρμῆν καὶ τοὺς ἀνὰ καὶ τοὺς κα-

τω συναριθμήσει, καὶ τῶτον ἐν δια-
 ποίσει.

¹³ Καὶ Χοαί] Τὸ ἐπιχειρόμενον τὸ
 νεκροῖς μελίχρατον.

¹⁴ Καὶ πόπανον] Τὸ πόπανον γὰρ
 γεται πλακέντιόν τι πλατὺ καὶ λεπτὸν
 περιφέρει, τέτοις γὰρ πόπανοις καὶ πλακ-
 τοῖς ἐθ' εἶχον αἱ γυναῖκες δεσπορεῖν
 ζεσαι ταῖς θεαῖς ποροῦν τὴν εὐταχίαν
 εὐτυχεῖν. Schol. in Aristophan. ¹⁵ ἐναγίσ-
 ματα φερ.

¹⁵ Καὶ ἐναγίσματα] Τὰ ποροῦντα
 καὶ τοὺς νεκροῖς εἰς τὴν θυμῶν.

ἐρανῶ φαιδρα πάντα, καὶ ἦτε ¹⁶ ἀμβροσία πολλή, καὶ τὸ ¹⁷ νέκταρ ἀφθονον· ὥς ἐ μοι ἡδίων παρ' ἐκείνοις βραδύνειν ἔοικε καὶ παρ' ἡμῶν μὲν ἀνίπταται, κατ' ἕπερ ἐκ δεσμωτηρίου τινὸς ἀποδιδράσκων. ἐπεδ' ἂν ὃ καίρος κατιέναι χολῇ, καὶ βάδην, μόγις ποτὲ κατέρχεται.

2. Κλω: Μηκέτι χαλέπαινε, ὦ Χάρων, πλησίον γὰρ αὐτὸς ἔσται ὡς ὅρας, πολλές τινες ἡμῖν ἀγων μάλλον ὢ ὥσπερ τι αἰπόλιον, ὁδούς αὐτὲς τῇ ῥάβδῳ ¹⁸ σοβῶν ἀλλὰ τί τῆτο; ¹⁹ δεδεμένον τινὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ ἄλλον ² γελῶντα ²¹ ἕνα δὲ τινὰ καὶ ² πῆραν ἐξημμένον. καὶ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ὀρώοντα. δειμὺ ἐνορῶντα, καὶ τὲς ἄλλες ἐπηρεύδοντω. ἐχ' ὅρας ὃ καὶ τ' Ἑρμῶ αὐτὸν ἰδρῶτι ρεόμενον καὶ τῷ πόδε κεκονιμένον καὶ πνευστῶντα, μετ' ὃν γὰρ ἄδμαίῳ αὐτῷ τὸ φόμα; τί ταῦτα, ὦ Ἑρμῇ; τίς ἡ σπευδή; τεταρασμένῳ γὰρ ἡμῖν ἔοικας. Ερ. Τί δ' ἄλλο ὦ Κλωδοῖ, ἢ τετονὶ τ' ἀλιτήριον ἀποδράσαντα μελαδιώκων, ἰλίγε δ' εἶν ² λαιπόνεως ἡμῖν τήμερον ἐγενόμην. Κλ. Τίς δὲ ἔστιν; ἢ τί βεβλόμενος ἀπεδίδρασκε; Ερ. Τετὶ μὲν πρόδηλον, ὅτι ζῆν μάλλον ἐβέλῃτο. ἔστι ὃ βασιλεύς τις. ἡ τύραννος ἀπὸ γὰρ τῆς ὀδυρμῆς, καὶ ὦν ἀ-

16 Ἀμβροσία] Τὸ τῶν θεῶν βρώμα.

17 Νέκταρ] Τὸ τῶν θεῶν πόμα.

* [Ὡς] Cum indicativo ἔοικε, vid. Method. nostr. p. 137.

18 Σοβῶν] Διώκων.

19 Δεδεμένον] Τὸν τύραννον λέγε Μεγακλήν.

20 Γελῶντα] Μίκυλλον πέννιτα.

21 Ἐνα δὲ τινὰ] Τὸν κυνίσκον λέγει.

22 Πῆραν ἐξημμένον] Videtur deesse

τραχήλε. peram habentem colla suspensam; sic enim prius Διαλ. 20. n. 57. δακτυλίας βαρεῖς ἐξημμένους τῆς δακτύλων, & n. 63. χρύσειν καὶ ἀργυρὸν ἐξημμένους τῆς βοσρυχῶν.

* Ἀλιτήριον] Ἀλιτήριος, ἀμαρτωλὸς πλάνητος θανάτε αἰτιος καὶ ἐνοχος. Hesych.

23 Λαιπόνεως] Ὁ μεταλιμπάνων τὴν ναῦν Bourdel.

νακωκύει πολλῆς τινϙ ὠδαιμονίας ἐξερεῖαζ λέγων.
 Κλ. Εἶθ' ὁ μάταιϙ ἀπεδίδρασκεν ὡς ὅπως ὦται
 δυνάμειϙ, ὅπως λοιπότϙ ἦδη τῷ ὅπως κεκλασμένῳ
 αὐτῷ²⁴ νῆματϙ; Ἐρ. Ἀπεδίδρασκε λέγεις; ἐ
 γὼ μὴ ὁ γενναιώτατϙ ἔτϙ,²⁵ ὁ τὸ ξύλον, συν
 ἡργησέ μοι, καὶ συλλάβοντες αὐτὸν ἐδήσαμεν, καὶ
 ὥχλει ἡμᾶς ἀποφυγών. ἀφ' ἧ γὰρ παραδέδωκεν
 αὐτὸν²⁶ ἡ Ἀτροπϙ παρ' ὅλην τὴν ὁδὸν ἀντέτεινε
 καὶ ἀντέσπα. καὶ τὴν πόδε²⁷ ἀντερείδων πρὸς τῷ
 δαφϙ ἐπ' ἀντιελῶς²⁸ εὐάγῳτϙ ἦν. ἐνίοτε δ' καὶ
 ἰκέτευε καὶ * κατέλιπάρει ἀφεδῆναι πρὸς ὀλίγον ἀξι
 ῶν καὶ πολλὰ δώσειν ὑπὸ χνέμενϙ, ἐγὼ δ' ὡς περ
 εἶκος ἐκ ἀνίειν ὁρῶν ἀδυνατῶν ἀφιέμενον. ἐπεὶ δ'
 κατ' αὐτὸ ἦδη τὸ σόμιον ἦμεν ἐμὲ τὸς νέκρους
 ὡς ἔτϙ ἐπαρθεμῆντϙ³⁰ τῷ Αἰακῷ κακίην
³¹ λογιζομένης αὐτὴς πρὸς τὸ παρὰ τῇ σῆς ἀδελφῆς
 πεμφθεὶν αὐτῷ σύμβολον, ³² λαθῶν, ἐκ οἷδ' ὅ
 πως ὁ τελοκατάρατϙ ἀπὶ αὐτὸν ὥχετο. ³³ ἐνέδει ἔν
 νεκρὸς εἰς ³⁴ τῷ λογισμῷ. καὶ ὁ Αἰακὸς ἀνατείνας
 τὰς ὀφρῦς, μὴ ἐπὶ πάντων, ὡς Ἐρμῆ, φησι; χρῶ

* Εἶθ'] Εἶτα hic interrogat, ut
 Διαλ. 21. π. 51.

24 Νῆματϙ.] Λέγεται γὰρ ὡς ἐν ἀ
 τράκτω εἴφειν ἡ Κλωθὴ τὸ νῆμα τῆς ἐ
 κάστου ζωῆς ὡς συμπληρῶς τῇ τῆς ζωῆς ἐ
 κάστου χρόνον τῷ νῆματι.

25 Ὁ τὸ ξύλον.] I. e. ἔχων, αὐτὴν
 βασάζων.

26 Ἡ Ἀτροπϙ.] Ατροπὸς ὅτι μία
 τῶν μοιρῶν ἡ τὰ γενέμενα μὴ συνχωρεῖσα
 τρέπτει, διὸ καὶ ταύτην λέγουσι παραδι
 δόναι τὸς ἀποθνήσκοντας τῷ Ἐρμῇ.

27 Ἀντερείδων.] Ἀντιβαίνων τέταρτϙ.

28 Εὐάγῳτϙ.] Ἀχερὸς ita Schol. le
 gendum forte εὐχερὸς ita enim Hes.

* Κατέλιπάρει] Recte interpr. inter
 te supplicabat, ἀ λιπαρὸς sedulus ὅτι τὸ
 λίαν παρῖναι.

29 Το σόμιον.] Ἐν ταινάρῳ ἀκρωτε
 ρίῳ τῆς Λακωνικῆς λέγουσι εἶναι τὸ σόμι
 ον ἀφ' ἧ οἱ νεκροὶ ἐπὶ τὴν Ἀδην, κατὰ
 χύνται.

30 Τῷ Αἰακῷ.] Ὁ Αἰακϙ υἱὸς Λέ
 ρται τῷ Διὸς καὶ τῷτον, ὡς φασὶν ἐπίστα
 τοῖς καταχθονίοις.

31 Λογιζομένης αὐτῆς.] Ἀριθμῶντϙ
 μετρήντϙ.

32 Λαθῶν.] Ἀγνοεῖς.

33 Ἐνέδει.] Ἐνέλιπε.

34 Τῷ λογισμῷ.] Ἀριθμῷ.

44 Κατάπλες, ἡ Τύραν. Θ. Διάλογ. Θ.

τα ἐμβαλῶ. τί γὰρ ἀν' ἀποκρίναίό μοι ; Ἐρ. Ἰδέ
 δὴ σοι ὧ πορθμεῦ, τ' ἀεθμόν ἔτοι οἱ τεμακόσιοι
 μέλα τῷ ἔκτεσιμῶν. Χα. Βαβαί ⁴³ τ' εὐαγέ-
 ας, ⁴⁴ ὀμφακίας ἡμῖν νεκρὸς ἦκει ἀγων. Ἐρ. Βε-
 λει, ὧ Κλωδοῖ, τὸς ἀκλαύτους ἐπὶ τέτοις ἐμβίβα-
 σώμεθα. Κλ. Τὸς γέροντας λέγεις. ἔτω ποίει. τί
 γὰρ με δεῖ πράγματα ἔχειν, τὰ πρὸ ⁴⁵ Εὐκλείδου
 πῶς νῦν ἐξετάζουσιν ; οἱ ὑπὲρ ἐξήκοντα ὑμεῖς
 πάριτε ἤδη. τί τῶτο ; ἐκ ἐπακύνσι μὲ ⁴⁶ βεβυσμέ-
 νοι τὰ ὦτα ὑπὸ τῷ ἐτῷ. δεήσει τάχα καὶ τέτρε
⁴⁷ ἀράμῃον παραγαγεῖν. Ἐρ. Ἰδέ πάλιν ἔτοι
 δυεῖν δίοντες τετρακόσιοι, ⁴⁸ τακεροὶ πάντες καὶ πέ-
 πηροι, καὶ καθ' ὅραν ⁴⁹ τετρυγημένοι. Κλ. Νῆ Δι
 ἐπεὶ * ἀσαφίδες γε πάντες ἤδη εἰσὶ. τὸς τεχυ-
 ματίας ἐπὶ τέτοις, ὧ Ἑρμῇ παράγαγε. καὶ πρῶτον
 μοι εἴπατε, ὅπως ἀποθανόντες ἦκετε. μᾶλλον ὃ
 αὐτὴ πρὸς τὰ γεγραμμένα ὑμᾶς ὁπσκέφομαι πο-
 λεμῶντες ἀποθανεῖν ἔδει χθὲς ἐν Μηδία τέτταρας
 ἐπὶ τοῖς οὐδυνήκοντα, καὶ τ' Ὀξυάρτε υἱὸν μετ' αὐ-
 τῷ Γωβάρην. Ἐρ. Πάρεσι. Κλ. Δι. ἔρωτα αὐ-

43 Εὐαγρίας] Τῆς καλῆς ἀγρας.

44 Ὀμφακίας] Ἀώρες, μιῆρες, ἀν-
 ψήτες τὰ τετελευτηκότα, τὰ νεκρά. Bourd.

45 Τὰ πρὸ Εὐκλείδου] Ἐν τῷ Πελο-
 πονησιακῷ πολέμῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν
 Ἀθηναιῶν περιγενόμενοι (i. e. κρείττο-
 νες) τριάκοντα τυράννης ἔστησαν παρ' αὐ-
 τοῖς, οἵτινες παραλαβόντες τινὰς τῶν πο-
 λιτῶν, μετὰ ταῦτα, κακῶς ἐνέχοντο
 τοῖς λοιποῖς. καταλυθέντων ἔν τῶν τυ-
 ράννων καὶ γινόμενης μετ' αὐτὸς Εὐκλείδου
 ἐρχοῦ ὅτινα μὴ μνησι κακώσων ἀλλή-
 λους οἱ πολῖται, συνθήκας ἐποίησαν ὥστε
 τὰ πρὸ Εὐκλείδου ἀκυρὰ εἶναι. τῶτο ἔν
 λέγει τῶν (ἡ κλωδῶ) ὅτι τῶν πάντων γε-

ρόντων ἀναζητῆσαι τὸν βίον καὶ βέλομαι.
 Simile dictum videas in Dial. qui vo-
 catur Hermotimus. λέγει τις ἔσω αὐτῶν
 ὥσπερ τῶν πρὸ Εὐκλείδου Ἀρχοντος παρα-
 λέντων.

46 Βεβυσμένους] Πεφραγμένους.

47 Ἀράμῃον] Κερειανία.

48 Τακεροὶ] Τακίνοι.

* Πέπηροι] Contra Ὀμφακίας, de
 quibus ante n. 44.

49 Τετρυγημένοι] Ἐφθμένοι ἐν τῇ δι-
 οντι τῷ καιρῷ.

* Ἀσαφίδες] Σταφίς uva passa Attica
 ἀσαφίς.

τὸν ἀπέσφαξαν ἡπιά. καὶ ὁ φιλόσοφος Θεαγένης διὰ
τὴν ἐταίραν τὴν Μεγαρόθεν. Ἐρ. Οὐτοὶ πλησίον.
Κλ. Πῦρ ὃ οἱ περὶ τὴν βασιλείαν ὑπὸ ἀλλήλων ἀ-
ποθανόντες; Ἐρ. Παρεστῶσιν. Κλ. Ὁ δὲ ὑπὸ τῶν
μοιχῶν καὶ τῆς γυναικὸς φονευθεῖς; Ἐρ. Ἰδέε σοι
πλησίον. Κλ. Τὸς ἐκ δικαστηρίων δῆτα παρὰ-
γάς. λέγω ὃ τὸς ἐκ τυμπάνων καὶ τὸς ἀνεσκολο-
πισμένους. οἱ δὲ ὑπὸ ληστῶν ἀποθανόντες ἐκκαίδεκα;
Κλ. Πῦρ εἰσιν, ὧς ἔρμῃ; Ἐρ. Πάρεσιν οἷδε οἱ
τραυματῖαι, ὧς ὁράς. τὰς δὲ γυναῖκας ἅμα βέλει
παρεγάγω; Κλ. Μάλιστα, καὶ τὸς ἀπὸ ναυαγίων
γε. ἅμα γὰρ τεθναῖσι καὶ τὸ ὅμοιον τρόπον. καὶ τὸς ἀπὸ
πυρετῶν δὲ τέττις ἅμα καὶ τὸ ἰατρὸν μετ' αὐτῶν Ἀγα-
δοκλέα.

4. Πῦρ ὃ ὁ φιλόσοφος Κυνίσκος, ὃν εἶδει τὴν Ἐ-
κάτης⁵¹ τὸ δειπνον φαγόντα, καὶ τὰ ἐκ τῆς κα-
ταρσίων ὡς, καὶ πρὸς τέττις γε * σπηύαν ὡμίω, ἀ-
ποθανεῖν; Κυν. Πάλαι σοι παρέστηκα, ὧς βελίση
κλωδοῖ, τί δέ με ἀδικήσαντα, τοσούτον εἰσας ἄνω
τὸ χρόνον, χεδὸν γὰρ ὅλον μοι τὸ ἀτρακτον ἐπέ-
κλωσας. καίτοι πολλάκις ἐπειράθην τὸ νῆμα διακό-
ψας ἐλθεῖν. ἀλλ' ἐκ οἷδ' ὅπως ἀρρήκτον ἦν. Κλ.
Ἐφορὸν σε καὶ ἰατρὸν εἶ) τῶν ἀνθρωπίνων ἀμαρτη-

50 Τὸς ἐκ τυμπάνων] Τύμπανόν ἐστι
ῥυθμὸν ἐν ᾧ τὸς καταδίκης ἐφόνεον. Schol.
cui congruit quod dixit H. Grotius in
vocem ἐτυμπανίσθησαν Heb. 11. v. 35.
Tympanum esse fiduculas per quas hu-
mana pellis ita extenditur, ut bubula in
tympano doctus id à Scholiaste Ari-
stophan. in Plut. v. 345. Ὁ τύμπανον
ἐκκαίδεκα.

51 Τῆς Ἐκάτης] Ὡς εἰκὼν ἐν τῇ τῆς
Ἐκάτης δειπνῶν ταῦτα παρατιθέσθαι ἐβό-
λῃ. ἢ ὃ Ἐκάτη μία ἐστὶ τῶν παρ' Ἑλ-
λησι θεῶν. λέγει ἐν οἷς καθήρατο.

* Σπηύαν ὡμίω] Ita omnes quos vi-
di libros, eundem opinor esse piscem
quem Athen. vocat σπηύαν lib. 7. cap.
21. parvi pretii.

μάτων ἀπελίμπανον. ἀλλ' ⁵² ἔμβαινε * ἀγαθῇ τυ-
 χῇ, Κυν. Μὰ Δί'. ἦν μὴ πρότερόν γε τετονί
 τ' δεδεμμένον ἐμβισασώμεθα. δέδια γὰρ μή σε πα-
 ραπέσῃ δεόμηνος. Κλ. Φέρ' ἴδω τίς ἔστι ⁵³ Με-
 γαπένδης ὁ Λακύνδης τύραννος. Κλ. Ἐπίβαινε σύ.
 Μεγ. Μηδαμῶς, ὦ δέσποινα Κλωδοί. ἀλλὰ με
 πρὸς ὀλίγον ἔασον ἀνελθεῖν. εἴ τί σοι αὐτόμολος
 ἦξω, καλῆντος μηδενός. Κλ. Τί δ' ἔστιν, ἔχαι
 ἀφικέσθαι θέλεις; Μεγ. Τῷ οἰκίαν ἐκτελέσαι μοι
 πρότερον ὅπιτρεψον. ἡμιτελὴς γὰρ ὁ δόμος καταλέ-
 λειπται. Κλ. Ληρεῖς ἀλλ' ἔμβαινε. Με. ⁵⁴ Οὐ
 πολὺν χρόνον, ὦ μοῖρα, αἰτῶ. μίαν με ἔασον
 μέναι τῷδε ἡμέραν, ἄχρῃς ἂν τι ὅτι σκήψω τῇ
 γυναικὶ περὶ τῶν χρημάτων, ἔνθα τ' μέγαν εἰ-
 χον θησαυρὸν καὶ ὁρωρυγμῶν. Κλ. ⁵⁵ Ἀραρεν.
 οὐκ ἂν τύχοις. Μεγ. Ἀπολεῖται ἐν χρυσὸς τοσού-
 τος; Κλ. Οὐκ ἀπολεῖται. θάρρει τέτυγε εἵνεκα
 Μεγακλῆς γὰρ αὐτὸν ὁ σὸς ἀνεφίος παραλήψεται.
 Με. Ὡ τ' ὕβρεως, ὁ ἐχθρὸς, ὃν ὑπὸ ῥαθυμίας ἐγω-
 γε ὑπεραπέκλεινα. Κλ. Ἐκείνός. καὶ ὅπι-
 ώσειαί σοι ἔτη τετταράκοντα καὶ μικρόν τι πρὸς τὰς
 παλακίδας καὶ τ' ἐδῆτα καὶ τὸν χρυσὸν ὅλον σε
 παραλαβῶν, Με. Ἀδικοῖς, ὦ Κλωδοί, τὰ μὰ τίς

⁵² Ἐμβαινε] Schol. habet ἐπίβαινε, *τετίσι*, ἀνελθε εἰς τὸ πλοῖον.

* Ἀγαθῇ τύχῃ] I. e. Σὺν ἀγαθῇ τύχῃ.

Μὰ Δία] Deest οὐκ ἔμβανω.

⁵³ Μεγαπένδης Λακύνδης Τύραννος] De hoc *Megapenthes tyranno* non unquam me legisse memini, & alibi (credo) non invenitur mentio de eo facta. ex nomine videtur Græcus, ex iis vero quæ infra dicitur ἐς τοσόντων ὅπι-
 ώναι με-

χρῖς ἂν ὑπαγάσμαι πισίδας καὶ Λυδοῖς ἐπιθῶ τὰς φόβας, videtur fuisse Tyrannus cujusdam urbis Cariae vel Ioniae. Palmer.

⁵⁴ Οὐ πολὺν χρόνον] Εἰς Πρωταί-
 λαον ἀποσκάπτει. de quo vide quæ diximus Διαλ. 15. n. 1.

⁵⁵ Ἀραρεν] Schol. ἀραρεν, ἔδοξεν vi-
 δε quæ de hac voce diximus prius. Διαλ. 1. n. 12.

πολεμιοτάτοις διανέμωσα. Κλ. Σὺ γὰρ ἐχὶ Κυδρι-
μάχῃ αὐτὰ ὄντα, ὧ γενναϊότατε, παρελήφεις ἀπο-
κτείνας τε αὐτὸν καὶ τὰ παιδία ἐτι ἐμπνέοντι βησφά-
ξαι. Με. Ἀλλὰ νῦν ἐμὰ ἦν. Κλ. Οὐκ ἔν⁵⁶ ἐξ-
ἴκει σοι ὁ χρόνος τῆς κτήσεως.

5. Μεγ. Ἀκυσσον, ὦ Κλωδοῖ, ἃ σοι ἰδία, μη-
δενὸς ἀκύνῃς, εἰπὲν βέλομαι. ὑμεῖς δ' ἀπίσθητε
πρὸς ὀλίγον. ἂν με ἀφῆς ἀποδράναι, χίλια σοι
τάλαντα χρυσίῃς⁵⁷ βησῆμεν δώσειν ὑπὶ χνῆμαι σή-
μερον. Κλ. Ἐτι γὰρ χρυσόν, ὦ Γελοῖε, καὶ τάλαν-
τα διὰ μνήμης ἔχεις; Με. Καὶ τὴς δύο δ' κρητῆ-
ρας, εἰ βάλῃ, πρὸς θήσω, ὥς ἔλαβον ἀποκτείνας
Κλεόκλειον, ἔλκοντάς ἐκάτερον χρυσῷ⁵⁸ ἀπέφ-
θῃ, τάλαντα ἑκάτον. Κλ. Ἐλκείε αὐτὸν, εἰκοι⁵⁹ γὰρ
ἐκ ἐπεμδήσεσθαι ἡμῖν ἐκὼν. Με. Μαρτύρομαι ὑ-
μᾶς, ἀτελεῖς μένει τὸ τεῖχος, καὶ τὰ νεώρια ἐξετέ-
λεσα γὰρ ἂν αὐτὰ * βησιῖς πέντε μόνας ἡμέρας.
Κλ. Ἀμέλησον. ἄλλος τειχεῖ. Με. Καὶ μὴ τῷ
τό γε πάντως⁵⁹ εὐγνωμον αἰτῶ. Κλ. Τὸ ποῖον;
Με. ⁶⁰ Ἐς τοσούτον βησιῶναι, μέχρις ἂν ⁶¹ ὑπα-
γάγωμαι Πισίδας, καὶ Λυδοῖς βησιῶ τὰς φόρβας, καὶ
μνήμα * ἑαυτῷ παμμέγεθες ἀναστήσας βηγρέψω
ὅποσα ἐπραξα μεγάλα καὶ στρατηγικά παρὰ τῷ βί-
ον. Κλ. Οὗτος, ἐκ ἐτι μίαν ἡμέραν αἰτεῖς, ἀλ-
λά χεδὸν εἰκοσιν ἐτῶν διατρίβῃ. Με. Καὶ μὴν

⁵⁶ Ἐξήκει] Ἀντὶ τῆς παρῆλθε, ἔτι
ἐπὶ τῆς ἐξήκοντος φαμέν χρόνῳ ἀντὶ τῆς
παρῆλθε.

⁵⁷ Ἐπισήμῃ] Ἐσφραγισμένη.

⁵⁸ Ἀπέφθῃ] Partic. & crebra coactione
deficiat, ab ἑφω coquo. Scholiastes in-
terpretatur ευρίζε. Sed scribi debuit
ευρίζε.

* Ἐπισιῖς] Partic. ab ἐπισίωμι, ut
γνῆς ἀ γνῶμι.

⁵⁹ Εὐγνωμον] Εὐλογον.

⁶⁰ Ἐς τοσούτον] Ἐπὶ τοσούτον.

⁶¹ Ὑπαγάγωμαι] Schol. ὑπάγωμαι,
ὑποτάξω.

* Ἐαυτῷ] Pro Ἐμαυτῷ, ut ἑαυτῷ
pro σιαυτῷ, vid. Method. nostr. p. 47.

ἐγλυπητὰς ὑμῖν ἔτυμος παραχέσθαι τῷ τάχῃ καὶ τῆς
ἐπανόδῳ. εἰ βέλεσθε ὃ καὶ ἄνδρῳ ὑμῖν ἀντ'
ἐμαυτῷ παραδώτω τὴν Ἀγαπήν. Κλ. ὦ μίαν, ὅν
ἡνυχέ πολλὰκις ὑπὲρ γῆς καὶ χλιπεῖν; Με. Πά-
λαι ταῦτ' ἡνυχόμην· νυνὶ δ' ὁρῶ τὸ βέλλιον. Κλ.
Ἦξει καὶ κεῖνός σοι μετ' ὀλίγον ὑπὸ τῷ νεωστὶ βα-
σιλεύοντι ἀνηρημένος. Με. Οὐκ ἔν ἀλλὰ τὴν γὰρ
μὴ ἀντίπης, ὡ μοῖρά μοι. Κλ. Γοῖ ποῖον; Με.
Εἰδέναι βέλομαι τὰ μετ' ἐμὲ ὄντινα ἔξει τὴν
πον. Κλ. Ἄκουε, μάλλον γὰρ ἀνιάσῃ μαθών. τὴν
μὲν γυναῖκά σοι, Μίδας δ' ὁ δῦλος ἔξει καὶ πάλαι ὃ
αὐτῷ ἐμοίχευεν. Με. Ὁ κατάραιος ὃν ἐγὼ πε-
θύμηνος αὐτῇ ἀφῆκα ἐλεύθερον. Κλ. Ἡ θυγά-
τηρ ὃ σὺ τὴν πολλακίσι τὴν τυραννέντος ἐγ-
καταλεχθήσεται. εἰκόνες ὃ καὶ ἀνδραῖντες ἔς ἡ πόλιν
ἀνήγησέ σοι παλαι, πάντες ἀνατέτραμμένοι γέλω-
τα παρέξῃσι τοῖς θεωμένοις. Με. Εἰπέ μοι, τίς
φίλων ὃ εἰς ἀγανακτεῖ τοῖς δρωμένοις; Κλ. Τίς
γὰρ ἦν σοι φίλος, ἢ ἐκ τίνος αἰτίας δικαίας γενο-
μένος; ἀγνοεῖς ὅτι καὶ πάντες οἱ περσικυβῆτες, καὶ τῶν
λεγομένων καὶ τραϊτομένων ἕκαστα ἐπαινεῖντες, καὶ
φόβῳ ἢ ἐλπίσι ταῦτ' ἔδρων, τῆς ἀρχῆς ὄντες
φίλοι καὶ πρὸς τὴν καίρῳ ἀποβλέποντες; Με.
Καὶ μὴν σπένδοντες ἐν τοῖς συμποσίοις μεγάλην τῇ
φωνῇ ἐπὶ νυχθὶ μοι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, περὶ ποτα-
νεῖν ἕκαστος αὐτῶν ἑτοιμος, εἰ οἶον τε εἶ. καὶ ὅλος

62 Ἀνδρῶν] Ὀνομα κύριον ita
Schol. sed non ita interpres qui red-
dit Succedaneum. Ἀγαπήν autem
ἐνομα κύριον.

63 Ἐγκαταλεχθήσεται] Schol. ἐγκα-
ταλογήσεται, συγκαταριθμήσεται.

64 Τίς γὰρ ἦν σοι φίλος] Δι' ὅτι
τῆς πάσαν τὴν τῶν τυράννων ἐμα-
νίζει εἰδέναι. καὶ ὅτι εἰς φίλος ἀλλὰ
κόλακες πάντως αὐτῶν, τὸν καιρὸν ἔχον-
τες μῆνοι.

* ὅρκος αὐτοῖς ἦν ἐγώ. Κλ. Τοιγαρὲν παρ' ἐνὶ αὐτῷ χθρὲς δειπνήσας ἀπέθανες τὸ γὰρ τελευταῖόν σοι πιεῖν ἐνεχθῆν, ἐκεῖνο δευρὶ κατέπεμψε σε. Με. Τῷτ' ἄρα πικρὴ τινος ἡδύμην· τί βεβλόμενος ὅταυτ' ἐπραξες; Κλ. Πολλά με ἀνακρίνεις. ἐμῶναι δέον.

5. Με. Ἐν με πνίγει μάλιχα, ὦ Κλωδοῖ, διόπερ ἐπόθεν καὶ πρὸς ολίγον ἐς τὸ φῶς ἀνακύψαι πάλιν. Κλ. Τί γὰρ τῷτό ἐστιν; ὅμοιος γὰρ παμμέγεθες εἶ. Με. Καρίων ὁ ἐμὸς οἰκέτης, ὅτι ἐπεὶ τάχιςτά με ἀποθανόντα εἶδε, περὶ δέλην ὁψίαν ἀνελθὼν ἐς τὸ οἶκημα, ἔνθα ἐκείμην, χολῆς ὕψης, (ὕδεις γὰρ ὕδ' ἐφύλαττε με) Γλυκέριον τὴν παλλακίδα μὲν, καὶ πάλαι γὰρ, οἶμαι, κεκοινωνέκει, ὅπισσασάμηνος τὴν θυραν, ἰσπόδει, καθάπερ ὕδενός ἐνδον παρόντος. ἔτα ἐπειδὴ ἄλλος εἶχε τὴν ὀπισθυμίας, ἀποβλέψας ἐς ἐμὲ, σὺ μὲν τοι φησὶν, ὦ μιαρὸν ἀνθρώπιον, πληγὰς μοι πολυλίκας ὕδ' ἐν ἀδικῶντι ὁ ἐνέτεινας. καὶ ταῦτ' ἅμα λέγων, παρέτιλλέ τέ με, καὶ ⁶⁷ κατὰ πόρρης ἐπαίει. τέλει γὰρ, ⁶⁸ πλατὺν χρεμψάμενος, καὶ καταπίψας μὲν, καὶ ἐς τὴν ἄσεβων χῶρον ἀπιδι ἐπειπὼν ὥχετο. ἐγὼ γὰρ * ἐνεπιμπράμην μὲν ἔκ ἐῖχον γὰρ ὁμῶς ὁ, τι καὶ ⁶⁹ δράσαιμι αὐτόν, αὐτὸς ἦδη καὶ ψυχρὸς ὢν καὶ ἡ μιαρὰ γὰρ παιδίσκη, ἐπεὶ ψόφου περσι-

* Ὅρκος αὐτοῖς ἦν ἐγώ] Jurant palati per reges suos.. Bourd.

65 Ἐπεὶ τάχιςτά με ἀποθανόντα εἶδε] Ἐπὶ τῶν ἀντιπιδέτως καὶ εὐδὺς γινόμενων ἀντι ἐν τῇ ἰσπιδί, ἐπεὶ ἀπέθανον ἐκ τῆς τῆς ἐργασίας ἰσπιδί, ἐπεὶ τάχιςτά με ἀποθανόντα εἶδε.

66 Ἐνέτεινας] Ἐπὶ γαίης.

67 Κατὰ πόρρης] Κατὰ τὴν κεφαλὴν.

68 Πλατὺν χρεμψάμενος] Τὸν ἐν τῇ σωματι συναγῶν πλύνον.

* Ἐνεπιμπράμην] Ἐκαίονην, ἐκαιόμην.

69 Δράσαιμι αὐτόν] Non αὐτῷ, vid. Method. nostr. pag. 134. δράω cum eodem casu constructur ac ποιῶ.

50 Κατάπλες, ἡ Τύραννος, Διάλογος.

ὄντων τινῶν ἤθετο σιέλῳ χρίσασα τὸς ὀφθαλ-
μὲς ὡς δακρύσασα ἐπ' ἐμοί, κωκύουσα, καὶ τὸνομα
ὀπκαλυμένη, ἀπηλλάττετο, ⁷⁰ ὣν εἰ λαβοίμην.
Κλ. Παῦσαι ἀπειλῶν. ἀλλ' ἐμβηδὶ καιρὸς ἤδη σε
ἀπαντᾷν ὅπῃ τὸ δικάσῃαιον. Με. Καὶ τίς ἀξιώσει
κατ' ἀνδρὸς τυράννου ψῆφον λαβεῖν; Κλ. Κατὰ
τυράννου μὲν εὐδαί, κατὰ νεκρῶν δ' ὁ ⁷¹ Ῥαδάμανθυς,
ὃν αὐτίκα μάλα ὄφει δίκαιον, καὶ κατ' ἀξίαν ὅπῃ τι-
θέντα ἑκάστῳ τῇ δίκην. τὸ νῦν δ' ἔχον, μὴ δια-
τρίβει. Με. Καὶ ἰδιώτην με ποιήσον, ὦ μοῖρα, καὶ
πενήτων ἕνα, καὶ δῦλον ἀντὶ τῷ βασιλέως, ἀναγι-
ῶναι με ἕασον μόνον. Κλ. * ¹ Ἐν δ' ὁ τὸ ξύλον, καὶ
σύ δ', ὦ Ἑρμῆ, σύρετ' αὐτόν ⁷² εἴσω τῷ ποδός, καὶ
γὰρ ἂν ἐμβαίῃ, ἐκών. Ἑρ. Ἐπεὶ νῦν δραπετεύ-
α δέχεσθαι τὸν σὺ πορθμεῦ, καὶ τῇ δαίνα, ⁷³ καὶ ὅπως
ἀσφαλῶς. ἀμέλει πρὸς τῇ ἰσὺν δεδήσεται. Με. Καὶ
μὴν ἐν τῇ ποροδρίᾳ καθεζέσθαι με δεῖ. Κλω.
* Ὅτι τί; Με. Ὅτι νῆ Δία Τύραννος ἦν, καὶ δο-
ρυφόρος εἶχον μυρεῖς. Κλ. Εἴτ' σὺ δικαίως σε
παρέτιλλεν ὁ Κερῶν, ἐτῶσι σκαιὸν ὄντα; πικρὰν

70 Ὡν εἰ λαβοίμην] Καὶ τὸτο δραμα-
τικὸν τὸ μὴ συντελεῖν τὸν λόγον ἐκδοῦναι,
ἀλλ' ἀποτέμνεσθαι, ἐνδίκας ἐπὶ ὄντος, ὡς
καὶ ἐν τῷ βίῳ εἴωθε γίνεσθαι ὑπὸ μαιζόνων
καλυπόμενε τῷ λόγῳ.

71 Ῥαδάμανθυς] Καὶ ἕτερος υἱὸς ἐστίν,
ὡς λέγουσιν, τῷ Διὶ, ἀρεωρίσθη δ' ἀπὸ τῶ
πατρὸς ἐπὶ τῷ ἐκζητῆν τὰς τῶν τετυλευ-
τηκότων πράξεις, καὶ τὰς ἐν ἀξίαν ἐπιτι-
θεῖναι δίκας.

* Πᾶς δ' ὁ τὸ ξύλον] I. e. κυνίσκος.
Vid. prius n. 25.

72 Εἴσω τῷ ποδός] Τὰτ' εἰς κα-
τὰ τῷ ποδός. Vid. Method. nostr.
127.

73 Καὶ ὅπως] Καταπαύσθαι ἐλλοιπὴν Ἀ-
θηναίων εἶδεν, τὸ φρόντιζε. quo admisso
sic interpreteris, vide ut tuto & securo
malo alligatus fueris, idque actum,
ita enim δεδήσεται proprie significat, ne-
que novum videri debet adungere ὅπως
indicativo; vid. M. N. 137. δεδύσεται
autem est non δεδύσεται, ut docent
Grammatici, nam illi volunt paulo post
Fut. deduci à Præt. quod est δεδύμαι.

* Ὅτι τί;] Præposterum dictum,
viderur deesse αἰτίον, τί αἰτίον ἐστὶ; νε-
rum ita locutus est Plato, Πολιτ. lib. 1.
ἐστὶ δὲ τί; & ὅτι τί δὲ;

δ' ἐν τῇ τυραννίδᾳ ἔξεις, γευσάμενος τῷ ξύλῳ.
Με. Τολμήσει γὰρ Κυρίσκος ἐπαναλείνασθαι μοι τὸ
βάκτρον; ἐκ ἐγὼ σε πρῶτον, ὅτι ἐλεύθερος ἄγαν,
καὶ τραχὺς ἦσθα, καὶ ἐπιτιμητικός, μικρῷ δ' αὖν ⁷ πρὸς
προσπεπαττάλευσα; Κλ. Τοιγαρὺν μῆνεις καὶ σὺ τῷ ἰσθῷ
προσπεπαττάλευμένῳ.

6. Μίκυλλος. Εἰπέ μοι ὦ Κλωπὸς, ἐμῷ ᾧ εὐδὲς
ὁμῶν λόγος; ἢ διότι πένης εἰμι, διὰ τὸτο καὶ τε-
λευταῖον ἐμβῆναί με δεῖ; Κλ. Σὺ δ' τίς εἶ; Μι.
Ὁ σκυτοτόμος Μίκυλλος. Κλ. Εἴτα ἄχθῃ βρα-
δύων; ἐχ' ὅρας ὅποσα ὁ Τύραννος ὑπὶ χεῖρτάι
δώσειν ἀφεθεῖς πρὸς ὀλίγον; Θαῦμα γὰρ ἔχει με,
εἴ μὴ ⁵ ἀγαπητὴ καὶ σοι ἡ διατριβή. Μι. Ἀ-
κυσον, ὦ βελτίστη μοιρῶν. εἰ πάνυ με ἡ τῷ ⁶ Κύ-
κλωπος ὀκείνη εὐφραίνει δωρεά, τὸ ὑπὶ χεῖρτάι
ὅτι πύματον ἐγὼ, τὸ ἔστιν κατέδομαι ἂν τε γὰρ πρῶ-
τον, ἂν τε πύματον, οἱ αὐτοὶ ὁδόντες περιμένουσιν.
ἄλλως τε, εὐδ' ὁμοῖα τὰ μὰ τοῖς τῶν πλεσίων. ⁷ ἐκ
διαμέτρου γὰρ * ἡμῶν οἱ βίοι φασίν. ὁ μὲν γὰρ Τύραν-
νος, εὐδαίμων ⁸ ἐστὶν δοκῶν παρὰ τὸν βίον φοβερός
ἅπασιν καὶ περὶ βλεπτός, ἀπολιπὼν χρυσὸν τοσούτον,
καὶ ἀργύριον, καὶ ἐδῆτα, καὶ ἵππους, καὶ δεῖπνα, καὶ
παῖδας ὠραίους, καὶ γυναῖκας εὐμόρφους, εἰκότως ἦν

74 Προσπεπαττάλευσα] Ἐς πᾶντα
ἔδωκεν ἀντὶ τῆς ἐξαίρεσας.

75 Ἀγαπητή] Ἀντὶ ἀρετῆς, ἐπιπό-
δουτος.

76 Ἡ τῷ κύκλωπος] Ὁ κύκλωπος πρὸς
τὸν Ὀδυσσεῆα ἐν τῷ σπηλαίῳ φησὶ σοι χα-
ρίζομαι τὸτο, ὅτι μετὰ πάντων ὑπερονεί-
κησας. τὸτο καὶ ὁ Μίκυλλος φησὶν, ὅτι ἐν
ἰσθῷ ὁ θάνατος γίνεται, τί με ὠφελῆν τὸ
ἐπιβάνειν ὑστέρῃ; ἵτιν δὲ λέγει τὸν Ὀ-

δυσσεῆα; ἔγω γὰρ ἐαυτὸν Ὀδυσσεὺς κα-
λεῖ διαπαίζων τὸν κύκλωπα.

77 Ἐκ διαμέτρου] Τὸ λόγον ἐπὶ πᾶ-
ν διαφερόντων. εἰληπταὶ δ' ἀπὸ τῆς ἐπι-
πέδου σχήματος τῷ κύκλῳ, ἐπ' ἐκείνῃ πα-
σῶν τῶν τεμνέσων αὐτὸν εὐθείων διὰ τῆς
κέντρος ἐμέσῃ (i. e. μὴ) διαμέτρου κα-
λεῖται.

* Ἡμῶν οἱ βίοι] Supple διαφέρουσι.

αὐτο. καὶ ἀποσπώμενος αὐτῶν ἤχθετο.. ⁷⁸ ἔγὼ οἶδ' ὅπως καθάπερ ἰξῶ τινι ⁷⁹ προσέχεται τοῖς τοιούτοις ἡ ψυχὴ, καὶ ἐκ ἐθέλει ἀπαλλάττεσθαι ῥαδίως, ἅτε αὐτοῖς πάλαι ⁸⁰ προσετηκυῖα. μᾶλλον ὅ ὥσπερ ἄρρηκτός τις ἔστω ὁ δεσμός ἐστιν, ὃν δεδέσθαι ξυμβέβηκεν αὐτῆς. ἀμέλει, καὶ ἀπάγῃ τις αὐτῆς μετὰ βίας, ἀνακωκύουσι. καὶ τὰλλα ὄντες θρασεῖς, δειλοὶ πρὸς ταύτην εὐρίσκονταί τινι ὅτι ἂν φέρουσιν ὁδόν. ὅπως φέρονται γὰρ εἰς τὴν πίσω ὥσπερ οἱ ⁸¹ δυσέρωτες, πόρρωθεν ἀποβλέπουν τὰ ἐν τῷ φωτὶ βυλονται, οἷα ὁ μάταιος ἐκεῖνος ἐποίει. καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν ἀποδιδράσκων, κἀνταῦθά σε καταλιπαρῶν. ἐγὼ δὲ, ἅτε μηδὲν ἔχων ἐνέχυρον ἐν τῷ βίῳ καὶ ἀγῶνι, ἔστι ⁸² συνοικίαν, ἔστι χρυσόν, ἔστι σκεῦος, ἔστι δόξαν, καὶ εἰκόνας, εἰκότως ⁸³ εὐζώνος ἦν. καὶ περὶ μόνον ἡ Ἀτρεπὶς ἐνευσέ μοι, ἄσπετος ἀπορρίψας τινὶ σμίλῃ, καὶ τὸ κέτισμα, ⁸⁴ κρηπίδα τινα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων, ἀναπηδήσας εὐθὺς ἀνυπόθετος, καὶ ἐπὶ τὴν μελανθηρίαν ἀπονιφάμενος, εἰπόμενος. μᾶλλον ὅ ἡγέμενος, ⁸⁵ εἰς τὸ πρόσω ὁρῶν. καὶ δὲν δέ με τῷ κατόπιν ἐπέσρεψε, καὶ μετεκάλει. καὶ νῦν Δι' καλὰ τὰ παρ' ὑμῖν πάντα ὁρῶ. τό, τε γὰρ ἰσοτιμίαν ἅπασιν ⁸⁶ ἐστὶ καὶ μηδένα τῷ πλησίον διαφέρειν ὑπερήδιστον ἐμοί, ἐν δοκῇ. τεκμαίρομαι ὅ

78 Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως] Καινοπρεπὲς τὸ τοῦ, καὶ οἶδα γὰρ ὅπως, δέος εἰπεῖν, ὅ δὲ ἔγὼ οἶδ' ὅπως, εἰρηκε.

79 Προσέχεται] Κρατεῖται.

80 Προσετηκυῖα] Προσαχθεῖσα, ἐπιδυμνικῶς ἔχουσα.

* Ἀμέλει καὶ] I. e., certe si non ut interpres licet, senlum enim verborum sequentium id vetat.

81 Δυσέρωτες] Οἱ πάντες ἐρώοντες.

82 Συνοικίαν] Τὰ νῦν ἐνοικία λέγεται.

83 Εὐζανος ἦν] Ὁ ταχὺς, καὶ ὁρῶντος.

84 Κρηπίδα] Ὑπόδημα.

85 Εἰς τὸ πρόσω ὁρῶν] Τὰ ἐστὶν ὅτι ὥσπερ οἱ πλείστοι εἰς τὰ ὀπίσω ἐδωμένοι ὡς ἐπιδυμέντες τὰ φωτῆς.

μηδ' ἀπαιτεῖσθαι χρεά τας ὀφείλοντας ἐνταῦθα,
μηδ' φόρους ὑποτελεῖν. τὸ δ' μέγιστον, μηδ' ῥιγῆν,
τὸ χειμῶνος, μηδ' νοσεῖν, μήθ' ὑπὸ δυνατωτέρων
ἐπιτίζεσθαι. εἰρήνη δ' πᾶσα, καὶ τὰ πλεονεκτήματα
ἐν τῷ παλιν ἀνεστραμμένα. ἡμεῖς μὲν γὰρ οἱ πένητες γε-
λώμεθα· ἀνιῶνται δ' καὶ οἱ μωροὶ οἱ πλείστοι. Κλ.
Πάλαι ἐν σε, ὦ Μικυλλε, γελῶντα ἑώρων. τί δ'
νῦν ὅσε μάλιστα ἐκίνει γελᾶν;

7. Μι. "Ακουσον, ὦ τιμιωτάτη μοι θεῶν. πατρι-
κῶν ἀνω τυράννων παντὶ ἀκρίβως ἑώρων τὰ γιγνό-
μενα ὑπ' αὐτῶν. καὶ μοι ἐδόκει τότε ἰσόθεός τις εἶναι.
τῆς τε γὰρ πορφύρας τὸ ἀνθ' ὅρων ἐμακάριζον, καὶ
τῆς ἀκολοθεν τὸ πλεονεκτήματα, καὶ τὴν χρυσὸν, καὶ
τὰ λιθοκόλλητα ἐκπώμενα, καὶ τὰς κλῖνας τὰς
ἀργυροπόδας. ἔτι δ' καὶ ἡ κνίσσα ἢ τῆς σκευαζο-
μένων ἐς τὸ δειπνον ἀπέκναιέ με. ὥστε ὑπεράν-
δρωπός τις ἀνὴρ, καὶ τρισόλβιος κατεφαίνετο. καὶ μο-
νονυχὶ καλλιῶν καὶ ὑψηλότερος, ὅλω πῆχει βασι-
λικῶς ἐπαιρόμενος τῇ τύχῃ, καὶ σεμνῶς περβαίνων,
καὶ ἑαυτὸν ἐξυπιάζων, καὶ τὰς ἐντυγχάνουσας ἐκ-
πλήττων. ἐπεὶ δ' ἀπέθανεν, αὐτὸς τε παραγέλοι-
ος ὥφθη μοι ἀποδυσάμενος τὴν τρυφὴν. καὶ μαυτῆ
ἐτι μᾶλλον κατεγέλων, οἶον κατάρμα ἐτεθή-
πην, ἀπὸ τῆς κνίσσης τεκμαιρόμενος αὐτῆς τὴν ἐν-

86 Εἰς τὸ παλιν] Τετίστιν ἐναντία
ταῖς γινόμενοις ἐν τῇ ζῳῇ. τὸ παλιν pro
τὸ παλιν ut τὸ ἀντίον, Method. n. p.

87 Καὶ ἡ κνίσσα] Ὁ κακὸς.

88 Ἀπέκναιέ με] Ἀντὶ τῆς ναυρότε-
ρον με εἰς τὸ ζῆν διετίθει. ἢ ὅτι τὸν πο-
νὴρ ἐκένει καὶ ἡμέτερος, καὶ πονηρῶς ἔχειν
ἐπὶ τῇ.

89 Ὅλω πῆχει βασιλικῶς] Ἀντὶ μέ-

τρον μεγάλῃ. ὁ γὰρ βασιλικὸς ἀπὸ τῆς
πρὸς τὸν ἰδιωτικὸν καὶ κοινὸν ἔχει τρεῖς δακ-
τύλους.

90 Ἐξυπιάζων] Ἀντὶ τῆς τῶν τῶν
τραχιλῶν καὶ τῶς τῆς προβαλλόμενος, ἁ-
μα καὶ τὰς ἰδίους ὡς περισκοπέμενος, ὁ
ὅς, γαυριῶν, καὶ ὑπερηφάνως περιπατῶν.

91 Ἐτεθήπην] Ἐθαύμαζον. Schol.
ἐπιπλήμην Helych. vide supra Διαλ.
ἀλ. N, 118.

δαιμονίαν. καὶ μακαρίζων ἐπὶ τῷ αἵματι τῷ ἐν
 92 τῇ Λακωνικῇ θαλάττῃ κοχλίδων. ἢ καὶ μόνον ἢ
 τῷτον, ἀλλὰ καὶ τὸ δανειστὴν Γρίφωνα ἰδὼν γέγον-
 τα, καὶ μεταγινώσκοντα, ὅτι μὴ ἀπέλαυσε τῷ χρη-
 μάτων, ἀλλ' ἀγευστος αὐτῷ ἀπέθανε, τῷ Ἀσώτῳ
 Ῥοδοχάρει τὸ ὑσίαν ἀπολιπὼν, ἔτ' οὖν ἀγχισ-
 τὴν αὐτῷ γένει, καὶ πρῶτον ἐπὶ κλῆρον ἐκαλεῖτο
 κατὰ τὸ νόμον, ἐκ εἶχον ὅπως κατὰπαύσω τὸ γέλω-
 τα. καὶ μάλιστα μεμνυμένος ὡς ὠχρὸς αἰεὶ καὶ αὐχ-
 μηρὸς ἦν, φροτίδος τὸ μέτωπον ἀνάπλευσι, καὶ
 μόνοις τοῖς δακτύλοις πλετῶν, οἷς τάλαντα καὶ μυ-
 ριάδας ἐλογίζετο, κατὰ μικρὸν συλλέγων τὰ μετ'
 ὀλίγον ἐκλυθησόμενα πρὸς μακαρίν τῷ Ῥοδοχάρ-
 ρει. ἀλλὰ τί ἐκ ἀπερχόμεθα ἤδη; καὶ * μεταξὺ
 93 πλείοντες, τὰ λοιπὰ γελασόμεθα οἰμώζοντες αὐ-
 τὲς ὁρῶντες. Κλ. Ἐμβαινε, ἵνα καὶ 95 ἀνιμῶσῃται ὁ
 πορθμεὺς τὸ ἀγκύριον.

8. Χα. Οὗτος, ποῖ φέρη; πλήρες ἤδη τὸ σκά-
 φος, αὐτὸς περιμένει ἐς αὐριον ἑωθὲν σε διαπορ-
 μέυσομην. Μι. Ἀδικεῖς, ὦ Χάρων, 96 ἑωλον ἤδη
 τεκρὸν ἀπολιμπάνων, ἀμέλει, γράφομαί σε παρὰ
 νόμων ἐπὶ τῷ Ῥαδαμάνθους. οἶμοι τῶν κακῶν,
 ἤδη πλέουσιν, ἐγὼ δ' ὁ μόνος ἐνταῦθα περιλελείφα-
 μαι. καίτοι, τί ἐδιδανήχομαι κατ' αὐτὲς; ἢ 97 δὲ
 δια μὴ ἀπαγορεύσας ἀποπνιγῶ ἤδη τεθνεώς. ἀλ-

92 Ἐν τῇ Λακωνικῇ θαλάττῃ κοχλι-
 δων] Ὅτι ἡ Λακωνικὴ κοχλὶς ἢ ἄλλαν
 εὐδαιμονίαν.

93 Ἀγχιστῇ] Ἀντὶ τῆς ἐγγύτατα, πλέ-
 ον πάντων πλησιάζων.

94 Ἐλογίζετο] Ἡρίθμει.

* Μεταξὺ πλείοντες] Sic Graeci loqui

amante, μεταξὺ πλείοντες inter navigan-
 dum. μεταξὺ λέγων inter confabulan-
 dum.

95 Ἀνιμῶσθαι] Ἀνασπᾶσθαι.

96 Ἑωλον] Χέσινον, Schol. τὸ ἐν
 τῷ ἑω. λειπόμενον. Suid.

97 Ἀπαγορεύσας] Ἀπονήσαι.

ὅπως τε ὑδὲ τ' ὀβολὸν ἔχων ⁹⁸ τὰ πορθμεῖα κα-
ταβαλεῖν. Κλ. Τί τέτο; περὶ μὲν, ὦ Μίκυλλε,
ἔμεις ἔτω σε διελθεῖν. Μι. Καὶ μὴν ἴσως ὑ-
πὸν καὶ περκαταχθήσομαι. Κλ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ
περσελάσαντες ἀναλάβωμεν αὐτόν. καὶ σὺ, ὦ Ἑρμῆ,
συνάπρασον. Χα. Πῦ νῦν καθεδεῖται; μετὰ
πάντα ὡς ὀράς. Ἐρ. Ἐπὶ τὴν ὥμην, εἰ δοκεῖ, τῷ
τύραννι. Κλ. Καλῶς ὁ Ἑρμῆς ἐνενόησεν. ἀνάβαι-
νέον, καὶ * τ' τέγοντα τῷ ἀλιτηρίῳ καταπάτει, ⁹⁹ ἢ
καὶ οὐπλοῶμεν. Κυν. ὦ Χάρων, καλῶς ἔχει
τοὶ τὰς ἀληθείας ἐντεῦθεν εἰπεῖν. ἐγὼ τ' ὀβολὸν
ὑπὸν ἔχοιμι δῆναί σοι, καταπλεύσας. πλεόν
ὑδὲν ἔστι τ' πῆρας ἢν ὀράς, καὶ τέτε τῷ ξύλῳ.
τάλλα δ' ἢν ἀντλεῖν ἐθέλης, ἔτοιμος καὶ ¹⁰⁰ πρὸς-
καπῶ ¹⁰¹ εἶ, μέμψῃ δ' ὑδὲν, ἢν ἑὺῃρες, καὶ κάρτε-
ρον μοι ¹⁰² ἐρετμόν δῶς μόνον. Χα. Ἐρεττε καὶ
τετὶ γὰρ ἱκανὸν παρὰ σε λαβεῖν. Κυ. ¹⁰³ Ἡ καὶ
ὑποκελεύσαι δέήσει; Χα. Νὴ Δί', ἢν περ εἰδῆς
ἐκλευσμά τι τῷ ναυτικῶν. Κυ. Οἶδα καὶ πολλὰ,
ὦ Χάρων, τῷ ναυτικῶν, ἀλλ' ὀράς, ἀντεπηχεῖσιν ἔ-
τοι δακρυόνητες. ὥς τε ἡμῖν τὸ ἄσμα ἐπιλαραχθήσεται.
Πλέσιθε. Οἶμοι τῷ κτήματων, οἶμοι τῶν ἀγρῶν,
ἐπὶ τοῖς, τῷ οἰκίαν οἶαν ἀπέλιπον, ὅσα τάλαν-

⁹⁸ Πορθμεῖα] Πορθμεῖα λέγει τὸν
μετὸν τὸν ὑπὲρ τῶ διαπεράσαι διδόμε-
ται.

* Σὺ Ἑρμῆ συνάπρασον] Angl. συν-
πράσαςον.

* Τὸν τέγοντα] Τέγον ἐστὶ τράχηλος.
Μοῖχοι.

⁹⁹ Ἡμεῖς ἐνπλοῶμεν] Ἐπικελευσμός ἢ
πείσμα τ' πλεῖν ἀρχομένων, ἢτοι πορ-
τα διαβαλλόντων, ἢ εἰς πύλας ἀφίγειν
μνηστών.

¹⁰⁰ Πρόσκωπος εἶναι] Ἐπὶ τῇ κώπῃ
καθήμενος.

1 Ἑὺῃρες] Καλῶς κωπηλατῶν.

2 Ἐρετμόν] κώπην.

3 Ἡ] Ἀρα.

4 Ἐποκελεύσαι δέήσει] Ὡς ἐν τοῖς
πλοίοις λέγειν ἐπὶ τῶν κελύσας, φθλὺ δὲ
λέγει ναυτικὴν ἢν ὑποκένανσμα καλεῖ, δι-
ότι ἐνὸς καταρχομένου οἱ ἄλλοι ὑπῆκουσιν τῷ
ἀδόμενον, ὥσπερ καὶ ὅτε τὴν ὁδὸν τ' πλοῖ-
ων μετὰ τ' κεραίαις ἐπὶ τὸν ἰσθμὸν ἀναφέρουσι.

τα ὁ κληρονόμος σπαθήσει λαβὼν, αἰ, αἰ, τῶν νεογνῶν με παιδίων, τίς ἄρα τὰς ἀμπήλεις τρυγήσει, ἃς πέρυσιν ἐφυτεύσαμεν; Ἐρ. Μίκυλλε, σὺ δὲ ἐδὲν οἰμώζεις; καὶ μὴν ἐξέμεις ἀδακρυτὶ διαπλεῦσαι τινα. Μι. Ἀπαγε. ἐδὲν * ὅστις ἐφ' ὅτῳ ἂν οἰμώξωμαι ἐνπλοῶν. Ἐρ. Ὅμως ἂν μικρόν τι πρὸς τὸ ἔθος ὀπιζέμεναξον. Μι. Οἰμώξωμαι * τοῖνυν, ἐπειδή σοι, ὦ Ἑρμῆ δοκεῖ. οἵμοι τῶν κατ' ἡμάτων τῶν παλαιῶν, ὅτι οἱ τοῖ τῶν σαθρῶν ὑποδημάτων. ἐκ ἐτι ὁ κακοδαίμων ἐώθεν ἐς ἐσπέραν ἄσιτος διαμῆνῶ, ἐδὲ τῷ χαιμῆρος ἀνυποδετός τε καὶ ἡμίγυμνος περὶ νοστήσω, τὸς ὀδόντας ὑπὸ τῷ κρύε συκρωτῶν. τίς ἄρα με τὴν σμίλην ἔξει, καὶ τὸ κεντητῆριον ἱκανῶς τεθρῶνῃται.

9. Σχεδὸν ὅτι ἤδη καὶ καταπεπλεύκαμην. Χα. Ἀγε ὅτι, τὰ πορθμῖα πρῶτον ἡμῖν ἀπόδοτε. καὶ σὺ ὅτι δός. παρὰ πάντων ἤδη ἔχω. δός καὶ σὺ τὸ ὄβολον, ὦ Μίκυλλε. Μι. Παίζεις, ὦ Χάρων, ἢ καθ' ὕδατος, φασιν, γραφεὶς παρὰ Μίκυλλε ἤδη τινὰ ὄβολον πρὸς δολῶν. * ἀρχὴν ὅτι, ἔτε οἶδα εἰ τετραγωνόν ὅστις ὄβολός, ἢ τερογγύλον. Χα. ὦ καλῆς ναυτιλίας καὶ ὀπκέρδους τήμερον. ἀποβαίνετε, δὲ ὅμως. ἐγὼ δὲ ἵππους, καὶ βῆς, καὶ κύνας, καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα μέτειμι διαπλεῦσαι γὰρ καὶ κείνα δέει. Κλ. Ἀπαγε αὐτὲς, ὦ Ἑρμῆ, παραλαβὼν. ἐγὼ ὅτι αὐτὴ ἐς τὸ ἀντιπέρας * ἀποπλευσῆμαι, Ἰνδοπάτην

* Ἐφ' ὅτῳ [Pro ἔφ' ὅτι vid. Method. post. p. 47.

* Τοῖνυν] Οὖν ut saepe alibi.

5 Καθ' ὕδατος φασιν ἤδη γραφεὶς] Παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχειρήσεων πράγμασι, τὸ γὰρ καθ' ὕδα-

τος γράφειν ἀδύνατον.

* Ἀρχὴν] Saepius τὴν ἀρχὴν, i. e. κατὰ τὴν ἀρχὴν, imprimis.

* Ἀποπλευσῆμαι] Mirum est invenire Doricum Futurum in Attico Scriptore. vide Method. n. p. 71.

Ἡραμίθρην τῆς ⁶ Σύρου διαΐξουσα, τεθναῖσι γὰρ
 ἢ πρὸς ἀλλήλων περὶ γῆς ὄρων μαχόμενοι. Ἐρ.
 Περίωμν, ὦ ἔτοι. μάλλον ὅ πάντες ἐξῆς ἐπεθέ μοι.
 Μι. Ἡράκλεις τῷ Ζόφω. πῶ νῦν ὁ καλὸς ⁷ Μέ-
 γιλλος; ⁸ ἢ τῷ διαγνῶ τις ἔνταῦθα εἰ ⁹ καλ-
 λίων Φρύνης Σιμμίχη; πάντα γὰρ ἴσα, καὶ ὁμό-
 χερα, καὶ ἐδὲν ἔτε καλόν, ἔτε κάλλιον. ἀλλ' ἤδη
 καὶ τὸ τριζώνιον, ¹⁰ πρότερον τέως ἄμορφον εἶδ' ὁ-
 κῆν, ἰσότιμον γίνεσθαι τῇ πορφυρίδι τῷ βασιλέως
 ἀφανῇ γὰρ ἄμφω, ὑπὸ τῷ αὐτῷ σκότῳ καταδεδυ-
 κότα. Κυνίσκε, σὺ ὅ πῃ ποτε ἄρα ὦν τυγχάνεις.
 Κυ. Ἐνταῦθα λέγω σοι, Μίκυλλε. ἀλλ' ἅμα, εἰ
 δοκεῖ, βαδίζωμν. Μι. Εὖ λέγεις. ἔμβαλέ μοι τὴν
 δεξιάν. εἰπέ μοι, * ἔτελέσθης γὰρ, ὦ Κυνίσκε, τὰ
¹¹ ἑλευσίνια, ἔχ' ὅμοια τοῖς ἐκεῖ τὰ ἐνθάδε σοι
 δοκεῖ; Κυ. Εὖ λέγεις. ἰδὲ ἐν περσέρχειται δα-
 δυχεῖσά τις, φοβερόν τι καὶ ἀπειλητικὸν περσβλέπε-
 σα, ἢ ἄρα πῶ Ἐριννύς ἐστίν; Μι. Ἐοικεν ἀπόγε
 τῷ γρήμαϊ. Ἐρ. Παραλάμβανε τέτυς, ¹² ὦ Τι-
 σιφόνη, πέτλαρας ἐπὶ τοῖς χιλίοις. Τι. Καὶ μὴν
 πάλαι γε ὁ Ῥαδάμανθυς ἔτος ὑμᾶς περμύει. Ῥα.

⁶ Τῆς Σύρου] Bourdelotius habet Σύρου, de quibus sic Scholiastes, Σῆ-
 ρες εἰσιν ἔθνος παρ' ὃ γίνεται τὰ Σήρικα
 ἡμέτερα.

⁷ Μέγιλλος] Οὗτος δὲ ὁ Μέγιλλος κω-
 ρίνιος ἦν ὑπερβόρειον κάλλι τῆς κατ' αὐ-
 τὸν.

⁸ Ἡ τῷ] Ἡ τίνι ὅ ἐστι (Schol. habet
 ἔχοντες puto legendum) δις ἄζοντες,
 c. Dubitantis.

⁹ Εἰ κάλλιον] Πορνῶν, ambæ enim
 meretrices & φρύν & Σιμμίχη.

¹⁰ Πρότερον τέως] Παρόλκει ὁπότερον
 ἔδωκε ἢ τὸ πρότερον, ἢ τὸ τέως, ἄμφω

γὰρ ταύτη σημαίνει. Ita Schol. suspi-
 cor legendum ταυτό.

* Ἐτελέσθης] Celebravisti passivæ vo-
 cis & activæ significationis, Vide Me-
 thod. nostr. p. 87.

¹¹ Ἐλευσίνια] Ὅρθῃ ἦν ὡς τότε
 Ἀθηναίοις τὰ Ἐλευσίνια ὁπτελεμένη Δή-
 μιτρι καὶ Περσεφόνη ἐν ἣ ἐρίνοιο ἀνόντῃ
 τινι τῶν Ἑλλήνων Ἀθηναῖος μυθήρια, ἀ-
 περ Λεκιανὸς συνδιαπαίζει.

¹² Τισιφόνη] Τισιφόνη μία ἐστὶ τῶν Ἐ-
 ριννύων. Ἐριννύας δὲ λέγουσι θεᾶς ἐπιτί-
 θραμμένας κολάζειν τῆς πλημμελῆντας
 κατὰ τὸν βίον.

Πρώταγε αὐτὲς, ὦ Ἑρμινύ. σὺ γ. ὦ Ἑρμῆ, κήρυτ
 καὶ περισκάλει. Κυ. ὦ Ῥαδάμανθυ¹³ πρὸς τὴ πα
 τρὸς, ἐμὲ πρῶτον ἐπίσκεψαι παραγαγών. Ῥα. Τ
 νος ἔνεκα; Κυ. Πάντως βέλομαι κατηγορῆσαί τινα
 ἃ συνεπίσταμαι πονηρὰ δρᾶσαντι αὐτῷ * περὶ τοῦ
 βίου. ἐκ ἂν ἐν ἀξιοπίστῳ εἶην λέγων, μὴ ἔχι περ
 τερὸν, αὐτὸς φανείς οἷος εἶμι, καὶ οἷόν τινα ἐβίωσα
 τέρπον. Ῥα. Τίς γ. σὺ; Κυ. Κυνίσκος, ὃ ἀρ
 ρε, καὶ γνώμην φιλόσοφος. Ῥα. Δεῦρ' ἐλθε, καὶ
 πρῶτῳ ἐς τὴ δίκην κατάρθῃ. Σὺ γ. περισκάλει
 τὲς κατηγορίας.

10. Ἑρ. Εἴ τις Κυνίσκος τυττὲ κατήγορεῖ, δεῦρ
 περισίτω. ἐδείξω περισέρχεσθαι. ἀλλ' ἔχ' ἱκανὸν τε
 το, ὃ Κυνίσκος ἀπόδυθι γ. ὅπως ὁπσκοπήσω σε ἀ
 πὸ τῆς σιγμάτων. Κυ. Πῶ γ. ἐγὼ¹⁴ σιγματίας
 ἐγενόμην. Ῥα. Ὅποσα ἂν τις ὑμῶν πονηρὰ ἐργα
 σθῇται παρὰ τὸ βίον, καθ' ἑκάστον αὐτῶν ἀφανῆ σι
 μάτια ὅπῃ τὸ ψυχῆς περιφέρει. Κυ. Ἰδὲ σοι γυμ
 νὸς παρέστηκα. ὥστε ἀναζήτηται ταῦτα ἅπερ σὺ φῆς
 σιγμάτια. Ῥα. Καθαρὸς ὡς ὅπῃπαν ὑποσί, πλ
 τέτων τελεῶν ἢ τετάρων ἀμαυρῶν πάνυ καὶ ἀσαφ
 σιμάτων. καί τι τί τῆτο; ἵχνη μὲν καὶ σημεῖα¹⁵ τῶν
 ἐγκαυμάτων ἐκ οἷδα δι' ὅπως * ἐξαλλήλειπτα
 μᾶλλον γ. ἐκκέκοπται. πῶς ταῦτα, ὦ Κυνίσκος,

13 Πρὸς τὴ πατρὸς] Ἑρμῆ κατὰ τὴ
 πατρὸς λέγει δὲ τὴ Διός. πατέρα γάρ
 λέγουσι τὴ Ῥαδάμανθυ καὶ Δία.

* Περὶ τὸν βίον] Variā est hujus prae-
 positionis significatio. Vide Method. n.
 p. 134. Schol. paulo supra dixit κατὰ
 τὸν βίον.

14 Σιγματίας] Σιγματίας καλεῖται
 τὰς οἰκίας τὰς σιζομένους, ὡς ἀχρησί-
 μους εἰς τῆτο ἐν ἀφορᾷ ὁ κυνίσκος, πᾶ

ἐγενόμην πρῶτον σιγματίας ἡρώτι.

15 Τῶν ἐγκαυμάτων] Φρονίμως α
 νίττεται πάνυ ὡς ὁ φιλόσοφος εἰ καὶ τι
 χη πρῶτον ἀμάρτημα, δυνατόν διὰ τῶν
 νων ἀποκάθαρται αὐτό.

* Ἐξαλλήλειπται] Sic habent omnes
 quos vidi libros non ἐξαλλήλειπται
 Vide Piscat. n. 124. ubi ἐξαλλήλειπται
 legitur non ἐξαλλήλειπται in
 libris.

κῶ. ἐπεὶ ὅτι τὸς δεχσυστάτας προσέλαιρέμενος, καὶ
 δορυφόρους συναγαγὼν ἐπαναστὰς, τῇ πόλει τύραν
 νος κατέστη, ἀκρίτους μὲν ἀπέκλεινε πλείονας ἢ μὲν
 εἰς. τὰς δὲ ὑσίας ἐκάτῳ ἀφαιρέμενος, καὶ πλεονέκτη
 πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος, ὑδερμίαν μὲν ἀπο
 λασίας ἰδέαν παραλέλοιπεν. ἀπάσῃ δὲ ὁμότητι, καὶ
 ὑβρεὶ κατὰ τῶν ἀθλίων πολιτῶν ἐχρήσατο, παρθε
 νας διαφθεύρων, καὶ ἐφήβους καταειχύνων καὶ πάντα
 τρέπον τοῖς ὑπηκόοις ²⁰ ἐμπαρεινῶν. καὶ ὑπεροψία
 μὲν γε, καὶ τύφος, καὶ τῷ πρὸς τὸς ἐντυγχάνοντα
 * φρυάγματι. ὑδὲ κατ' ἀξίαν δύναιο ἂν αὐτῷ λα
 βεῖν τὴν δίκην. ῥάδιον γὰρ ἂν τίς τῷ ἡλίῳ ἢ τῷ
²¹ ἀσκαρδαμυκτὶ προσέβλεψεν. ὃ μὲν καὶ τὸ τῶν
 κολάσεων πρὸς ὁμότητι καινεργὸν αὐτῷ, τίς ἂν δύ
 νησάσθαι δύναίτο, ὅς γε μὴ ὅτι τῶν οἰκειοτάτων ἀπέ
 χετο.

II. Καὶ ταῦτα, ὅτι μὴ ἄλλως ²² κενή τις ἐστὶ καὶ
 αὐτῷ διαβολὴ αὐτίκα εἴη προσκαλέσας τὸς ὑπὲρ
 αὐτῷ πεφονυμένους. μᾶλλον δὲ ἀκλητοὶ, ὡς ὁρᾷ
 πάρεσι καὶ περιεστάντες ἀγχεσιν αὐτόν. ἔτοι πάντες
 ὡς Ῥαδάμανθυ, πρὸς τῇ ἀλίηρτι τεθναῖσιν οἱ μὲν
 γυναικῶν ἕνεκα ἐυμόρφων ἐπὶ βελευθέτες. οἱ δὲ ὑπὲρ
 ὧν πρὸς ὑβριν ἀπαγομένων ἀγανακτήσαντες. οἱ δὲ
 ὅτι ἐπλάτυν, οἱ δὲ ὅτι ἦσαν δεξιοὶ καὶ σώφρονες, καὶ
 ὑδαμῶς ἠρέσκοντο τοῖς δρωμένοις. Ῥα. Τί ταῦτα
 φῆς, ὡς μιὰρὲ σύ; Με. Ἰὺς μὲν φόνους εἰργασμα
 ῖς λέγει. τὰ δ' ἄλλα πάντα, τὰς μοιχείας, καὶ τὰ
 τῶν ἐφήβων ὑβρεις, καὶ τὰς διαφθοράς τῶν παρθε

²⁰ Ἐμπαρεινῶν] Ἀποβρίζων.

* Φρυάγματι] Φρυάγμα, ἔπασις, μιτωρισμός, ὑπερηγάνεια. Hesych.

²¹ Ἀσκαρδαμυκτὶ] Μὴ μὲν οὐκ ὁρᾷ.

²² Κενή τις ἐστὶ] Ψευδὴς μάτην ἀσέβεια.

νων, ταῦτα πάντα Κυνίσκος με κατεψεύσατο. Κυ. Οὐκ ἔν χ' τέτων, ὦ Ραδάμανθυ, παρέξω σοι μάρτυρας. Ρα. Τίνας τέτεις λέγεις; Κυ. ²³ Περσκάλει, ὦ Ἑρμῆ, τ' λύχνον αὐτῷ, χ' τὴν κλίνην. μαρτυρήσουσι γὰρ αὐτοὶ παρελθόντες οἷα πράττοντες συνηπίσαντο αὐτῷ. Ἑρ. Ἡ κλίνη χ' ὁ λύχνος ὁ Μεγαπένθεσ * παρέξω. εὐγε ἐποίησαν ὑπακύναντες. Ρα. Εἶπατε ἐν ὑμεῖς ἃ συνίξε Μεγαπένθεσ τέτεις. περτέρεσ ὅ σὺ ἡ κλίνη λέγε. Κλ. Γάντα ἀληθῆ κατηγόρησε Κυνίσκος. ἐγὼ μὲν τοι ταῦτα εἶπεν, ὦ δέσποτα Ραδάμανθυ, αἰχύνομαι. τοιαῦτα ἦν, ἃ ἐπ' ἐμῷ διεπράττετο. Ρα. Σαφέστατα μὲν ἐν, κατὰ μαρτυρεῖς, μηδ' εἶπεν αὐτὰ ὑπομύσας. χ' σὺ ὅ λύχνος ἥδη μαρτύρει. Λυ. Ἐγὼ ²⁴ τὰ μεθ' ἡμέραν ἐκ οἶδα, ἐ γὰρ παρὼ. ἃ ὅ τῆς νυκτὸς ἐποίει, χ' ἐπαχεν, ὁκνῶ λέγειν. πλὴν ἀλλὰ ἔδεασάμην γέ πολλά χ' ἄρρητα χ' πᾶσαν ὕβριν ²⁵ ὑπερπεπαικότα. καίτοι πολλάκις ἐκὼν τέλειον ἐκ ἐπινον ἀποσβῆναι θέλων. ὁ ὅ χ' περσῆγέ με τοῖς δρωμένοις τὸ φῶς με πάντα τρέπον κατεμίαινε. Ρα. Ἄλις ἥδη τῶν μαρτύρων ἀλλὰ χ' ἀπόδυσσι τ' πορφυρίδα, ἵνα χ' τ' ἀριθμὸν ἰδωμεν τ' σιγμάτων. παπαὶ ὅλως ἔτοσι * πελιδρός χ' κατάγραφος. μᾶλλον ὅ κυανέος ἐστὶν ἀπὸ τῶν σιγμάτων· τίνα ἐν κολαθείῃ τρέπον; Ἀρ.

²³ Προσκάλει] Καὶ τὸτο εἰς πλείονας τ' Ἑλλήνων ἐποίησα κατὰ γέλωτα, ἐπειδὴ γὰρ οἱ αὐτοὶ καὶ τὰ φυτὰ λέγουσι ἐμφυχεῖσιν ἡδὺς ἔτος ἐμπαίξαν λύχνον χ' κλίνην μαρτυρῶντας παράγαγε.

* Παρέξω] In sing. dicitur παρέξω, quamvis praecesserant ἡ κλίνη χ' ὁ λύχνος, ita etiam aliquando amant

loqui Latini mens & ratio & consilium in sensibus est. Tull. de Senectute.

²⁴ Τὰ μεθ' ἡμέραν] Τὰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ.

²⁵ Ὑπερπεπαικότα] Ὑπερεκλόγητα.

* Πελιδρός] Μελανός, ἢ ὑγραιμός, Hesych. ἀ πῆλός niger, fuscus.

62 Περμηθεύς, ἡ ΚαύκασΘ, ΔιάλογΘ.

ἐς ²⁶ ἢ Πυριφλεγέθον' ἰά ἐστιν ἐμβλητέΘ, ἡ παρα-
δοτέΘ. ²⁷ τῷ κερβέρῳ. Κυ. Μηδαμῶς. ἀλλ' ἐ-
θέλοις ἐγὼ σοι καινὴν τινα καὶ πρέπυσαν αὐτῷ τι-
μωρίαν ὑποθήσομαι. Ῥα. Λέγε, ὡς ἐγὼ σοι με-
γίστην ἐπὶ τῷτο ²⁸ χάριν * εἶσομαι. Κυ. ἘθΘ ἐστιν
οἶμαι τοῖς ἀποθνήσκουσι πᾶσι πίνειν τὸ λήθης ὕδωρ.
Ῥα. Πάνυ μὲν ἐν. Κυ. Οὐκ ἐν μόνΘ ἐξ ἀπάντων
ἀποτΘ ἐξω. Ῥα. Διὰ τί δή. Κυ. Χαλεπὴν ἔ-
τως ὑφέξει ἢ δίκην, ²⁹ μεμνημένΘ οἶΘ ἦν, καὶ ὅσαν
ἐδύνατο ἐν τοῖς ἄνω, καὶ ἀναπεμπαζόμενΘ ἢ τρυ-
φῶν. Ῥα. Εὖ λέγεις. καὶ κατὰ δεικνύω, καὶ παρα-
τ ³⁰ Τάνταλον ἀπαχρεῖς ἐτοσί, δεδέσθω, μεμνημέ-
νΘ ὡν ἔπραξε κατὰ τὸ βίον.

26 Εἰς τὸν πυριφλεγέθονα] Ποτα-
μὸν πρὸς λέγουσι τῷτον ἐν τοῖς καταχθο-
νίοις.

27 Τῷ κερβέρῳ] Ὁ κέρβερος κύων ἐπὶ
τρῖς ἔχων, ὡς λέγουσι, Κεφαλὰς, Φύλαξ
καὶ Ἀδύ.

* Ὡς ἐγὼ εἶσομαι] Ὡς cum indica-
τινο, ut ὑπὸς supra.

28 Χάριν εἶσομαι] Ἀντὶ εὐχαριστήσω,
τὸ γὰρ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐ λέγεται.

29 ΜεμνημένΘ] ἈναλογιζόμενΘ.

30 Τάνταλον] Λέγουσι γὰρ οἱ Ἕλληνες
ὅτι ΤάνταλΘ ἀνθρώπΘ ἦν, ἡξιώθη
γενέσθαι τοῖς θεοῖς ὁμοτράπεζος, καὶ ἀ-
κύνειν τὰ λαλόμενα, παρ' αὐτῷ κατε-
χόμενΘ ἔλεγε τοῖς ἀνθρώποις καὶ διὰ τῷ-
το οἱ θεοὶ ὀργισθέντες κολάζουσιν αὐτὸν ἐν
τῷ Ἀδῇ, θεωρῶν γὰρ δένδρα περὶ φρωμέ-
να καρπῶν καὶ ποταμὸς παραρρέωντας, ἐ-
δὲν αὐτῶν δύναται γεύσασθαι, αὐτὸς γὰρ
πλησιάζοντΘ ἐκείνοι φεύγουσι.

Διάλογ' γ'. 3.

Περμηθεύς, ἡ ΚαύκασΘ.

Ἑρμῆς, ἩφαιστΘ, Περμηθεύς.

Ἑρ. **Ο** Μὲν ΚαύκασΘ, ὦ Ἡφαιστε, ἔτΘ, ὦ
τὸ ἄθλιον Τιτᾶνα τετονὶ περσηλῶσαι
δέησκει. περυσκοπῶμεν ὃ ἥδη κρημνόν τινα ἐπὶ ἡδαιον.
εἴπυ

εἶπε δὲ χιόνος γυμνός ἔστιν, ὡς βεβαιότερον καταπαγείη τὰ δεσμά καὶ ἔτος ἅπασιν περιφανὴς εἴη κρεμάμενος. Ἦφ. Περισκοπῶμεν, ὦ Ἑρμῆ, ἔτε γὰρ ταπεινὸν καὶ πρὸς γένον ἐξ αυρῶσθαι χρή, ὡς μὴ ἱπαμύνειν αὐτῷ, ¹ τὰ πλάσματ' αὐτῷ οἱ ἄνθρωποι, ἔτε μὴν κατὰ τὸ ἄκρον. ἀφανὴς γὰρ ἂν εἴη τοῖς κάτω. ἀλλ', εἰ δοκεῖ, κατὰ μέσον ἐνταῦθά περ ἔφ' ἄρα γλῶσσοι ἀνεξ αυρῶσθαι, ἐκπεταθεῖς ² τῷ χεῖρι ἀπὸ τεττῆς πρὸς τὸ ἐναντίον. Ἐρ. Εὖ λέγεις. ³ ἀπότομοί τε γὰρ αἱ πέτραι καὶ ἀπρόσβατοι, πάντα χόρθεν ⁴ ἥρεμα ἐπινενευκυῖαι, καὶ τῷ ποδὶ στενῶν ταύτην ὁ κρημνὸς ἔχει τὴν ἐπίβασιν, ὡς ἀκροποδοτὶ περ μόλις ἐξάναι. καὶ ὅλως ἐπικαιρότατος ὁ σταυρὸς ἂν γένοιτο. μὴ μέλλε εἶναι, ὦ Προμηθεῦ, ἀλλὰ ἀνάβαινε, καὶ παρέχε σεαυτὸν καταπαγνησόμενον πρὸς τὸ ὄρος. Προ. Ἄλλ' ὑμεῖς γέν, ὦ Ἥφαιστε, καὶ Ἑρμῆ, κατελεήσατέ με παρὰ τὴν ἀξίαν δυστυχύνῃα. Ἐρ. ⁶ Τὴν ἔφη, ὦ Προμηθεῦ, τὸ κατελεήσατέ, ἀντὶ τῆς ἀνασκολοπιθῆναι αὐτίκα μάλα

Annotata in Prometheus maximam partem e Scholiis a J. G. Grævio editis A. D. 1687. desumpta.

¹ Τὰ πλάσματ' Schol. habet τὰ πλάσθαι] Προμηθεῖ γὰρ λέγουσι Ἕλληνες τοὺς ἀνθρώπους δημιουργῆσαι.

² Τῷ χεῖρι] Attice pro τὰ χεῖρε. Vid. Meth. nostr. p. 8.

³ Ἀπότομοι] Ἀποτέμνῃαι, μηδὲμί-αν ἔχουσιν διάβασιν. legendum opinor ἀποτέμνῃαι. πέτραι enim non est neutrum.

⁴ ἥρεμα ἐπινενευκυῖαι] ἥρεμα scilicet quiete, at hic sensum, paulatim, ἐπινενευῶ frequentius annuo, at hic de-

orsum vergo.

⁵ Ἄλλ' ὑμεῖς γέν] Γέν saepe occurrit & varia significatione, hic certe potius exponas quam ergo.

⁶ Τὴν ἔφη, ὦ Προμηθεῦ, τὸ κατελεήσατε] I. G. Gronovius pro κατελεήσατε vult legi κατελεήσαντας, quod sane magis congruit cum verbis sequentibus ἀντὶ τῆς ἀνασκολοπισθῆναι αὐτίκα μάλα παρακῆσαι τὴν ἐπιτάγ-ματ'.

παρακέσαντας τὸ ὄπτασμα; ἡ, ἐχ' ἱκανὸς εἶναι
 σοι δοκεῖ ὁ Καύκασος, καὶ ἄλλους ἀν' χωρῆσαι δύο
 περσπατῖα λευθῆναι. ἀλλ' ὄρεγε τὸ δεξιάν. σὺ δ', ὦ
 Ἥφαιστε, κατὰ κλειε, καὶ περσὴν, καὶ τὸ σφύραν ἐρ-
 ρωμένως κατὰ φερε. δὲ καὶ τὸ ἑτέραν, κατὰ λήφω εὖ
 μάλα καὶ αὐτῇ. εὖ ἔχει. κατὰ πῆσεται δ' ἡδὴ καὶ ὁ ἀ-
 εῖος ἀποκερῶν τὸ ἦπαρ, ὡς πάντα ἔχοις ἀντὶ τὸ κα-
 λῆς καὶ ὑμνηχάνε πλαστικῆς. Πρ. ὦ Κρόνε, καὶ
 Ἰάπετε, καὶ σὺ Γῆ μήτερ, οἷα πέπονθα ὁ κακοδαί-
 μων, ἐδὲν δεινὸν ἐργασμένος.

2. Ἐρ. Οὐδὲν δεινὸν ἐργάσω, ὦ Προμηθεῦ, ὅς
 πρῶτα μὲν τὴν νόμην τῶν κρεῶν ἐγχειρίδεις,
 ἔτῳς ἀδίκον ἐποιήσω, καὶ ἀπατηλῶ, ὡς αὐτῷ μὲν
 τὰ κάλλιφα ὑπεξελέδαι, τὸ Δία δ' παραλογίσα-
 θαι, ὅς α' καλύψας ἄργετι δημῷ; μέμνημαι Ἡ-
 σίοδος νῆ Δι' ἔτῳς εἰπόντος. ἔπειτα δ' τὸς ἀνθρώ-
 πους ἀνέπλασας πανεργότατα ζῶα, καὶ μάλιστα γέ-
 τας γυναῖκας. ἐπὶ πᾶσι δ' τὸ τιμιώτατον κτήμα τῶν
 θεῶν τὸ πῦρ κλέψας, καὶ τῷτο ἔδωκας τοῖς ἀνθρώ-
 ποις τοσαῦτα δεινὰ ἐργασμένος, φῆς μηδὲν ἀδική-
 σαις δεδέσθαι; Πρ. Ἐοικας, ὦ Ἑρμῆ, καὶ σὺ κατὰ
 τὸ ποιῆναι ἀναίτιον αἰτιάσθαι, ὅς τὰ τοιαῦτα προφ-

7 Κρόνε καὶ Ἰάπετε] Κρόνος πατὴρ
 ὢν τῷ Διός. ὁ δ' Ἰάπετος ἀδελφὸς Προ-
 μηθεύς. ἦσαν τῶν διωχθέντων ἀπὸ Διός
 καὶ θεῶν διὰ τὸτο αὐτοὺς καλεῖ. Ita
 Schol. Sed Hesiod. dicit Japetum Pro-
 metheï esse patrem. Hesiod. 510. &
 fratrem Saturni, ambos scilicet filios
 terræ & celi & e numero Titanum.
 Idem dicit etiam & Apollodor. lib. 1.
 cap. 1.

8 Ἐγχειρίδεις] Ἐμπιστευθεὶς τὴν νο-
 μὴν. Hellenismus est qualem videas
 Method. nostr. p. 132.

9 Ἀργετι] A Nominat. ἄργεος pro
 ἄργεος. ποιητικῶς. ἄργετι δημῷ Home-
 ri sunt Il. λ. 817. & Hesiodi Hesiod.
 v. 540.

10 Κατὰ τὴν ποιητικὴν] Homerum
 scilicet Il. v. 775. Ἐκτορ, ἐπεὶ τοι το-
 μὸς ἀναίτιον αἰτιάσθαι.

ρεις, ἐφ' οἷς ἔγωγε, τ' ὅν ¹¹ πρυτανεῖω σιτήσεως,
 εἰ τὰ δίκαια ἐγίνετο ¹ ἐτιμησάμην ἂν ἑμαυτόν.
¹³ εἰ γὰρ χολή σοι, ἡδέως ἂν σοι καὶ δικαιολογησαί-
 μην ὑπὲρ τῆς ἐγκλημάτων. ὥς δείξαιμι ἄδικα
¹⁴ ἐγνωκότα περὶ ἐμῆς τ' Δία. σὺ δ' ἔγωμύλΘ. γὰρ
 εἰ καὶ δικανικὸς, ἀπολόγησαι ὑπὲρ αὐτῆς, ὥς δικαί-
 αν τ' ψῆφον ἔδετο ἀνεξαυρώσθαι με πλησίον τῆς
 Κασπίων τέτων πελῶν, ὅπῃ τῆς αὐκάσθ, οἴκτιζον
 θέαμα πᾶσι Σκύθαις. Ἑρ. ¹⁵ Ἐωλον μὲν, ὦ Γερ-
 μηθεῦ. τ' ἔφεσιν ἀγωνίῃ, καὶ ἐς ἐδὲν δέον, ὅμως
 δ' ἐκ λέγε, καὶ γὰρ ἄλλως περὶ μένεν ἀναγκαῖον, ἐφ'
 ἂν ὁ αἰτὸς καταπῆν ὅπῃ μελησόμενός σε τῆς ἡπα-
 τΘ. τ' ὅν τῷ μέσῳ δὴ ταύτην χολῶν ¹ καλῶς
 ἂν εἴη ἔχων, εἰς ἀκρόασιν καταχρήσασθαι σοφισ-
 τὴν, οἷΘ. εἰ σὺ πανεργότατΘ. ὅν τοῖς λόγοις. Πρ.
 Πρώτερος ἔν, ὦ Ἑρμῆ, λέγε. ¹ καὶ ὅπως με ὥς δει-
 νότατα κατήγορήσης, μηδὲ ¹⁹ καθυφῆς τι τῆς δικαίων
 τῆς πάρος. σὲ δ', ὦ Ἡφαιστε, δικαστὴν ποιεῖμαι ἔ-
 γωγε. Ἡφ. Μὰ Δί, ἀλλὰ κατήγορον ἀντὶ τῆς

¹¹ Ἐν Πρυτανείῳ] Πρυτανεῖον δὲ ἐ-
 στί ἐν τῷ οἷ πρῶτοι συνήγοντο τῶν βε-
 βητῶν, ὅθεν καὶ τὰς σιτήσεις ἀπέλυον,
 καὶ δὲ τι μίγα ἐνδασμένους τῶν πολι-
 τῶν καλῶν ταύτην διαρῆα οἱ πάλαι ἐτί-
 μων.

¹² Ἐτιμησάμην ἂν] Ita omnes quos
 liberos. Schol. ἐτιμησάμην ἂν] ἀξι-
 ὦν ἑμαυτόν ἔλεγον.

¹³ Εἰ γὰρ] Si vero. Luscini.

¹⁴ Ἐγνωκότα] Γινώσκω, non secus ac
 launum cognosco, est verbum forense
 & aliquando iudicio aut tero sententi-
 am significat.

¹⁵ Ἐωλον] Ψυχρόν καὶ ἀταφές, ut
 ibi sunt qui in crastinum diem fer-
 rantur, id enim ἔωλος propr. significat
 vid. prius n. 96.

¹⁶ Ἐφεσιν ἀγωνίῃ] Ἐφεσίς ἐστιν ἡ ἀ-
 πό δικαστῆρος εἰς ἄλλο δικαστῆριον μετά-
 βασις, ἣν καλεῖται ἐκκλησιον, φησι δ' ὅτι ἀ-
 ναγκῆς σοι ἐστὶν ἡ ἐφεσις, μετὰ γὰρ τὴν
 ψῆφον τῆς Διὸς ἐδὲν ποιῆσαι ἄλλο δυνά-
 μεθα. ἐφεσιν δ' οἱ δικανικοὶ φασίν, ἡνί-
 κα ὁ κρινόμενος μεῖζον δικαστῆριον ἐξαι-
 τῆται.

¹⁷ Καλῶς ἂν εἴη ἔχων] Καλῶς ἔχει be-
 ne se habet. καλῶς ἔχων res bene se ha-
 bens, i. e. bonum. recte igitur Inter-
 pres bonum fuerit.

¹⁸ Καὶ ὅπως με ὥς δικαιότατα κατα-
 γορήσης] Videtur deesse ὅρα ut alibi
 Tyr. n. 73.

¹⁹ Καθυφῆς] Decompositum à κα-
 τὰ ὑπὸ & ἡμι. προδὼς καταλίπης.
 Hefych.

δικαζῶ ²⁰ ἴσθι με ἔξων. ὅς τὸ πῦρ ὑφελόμενος φν
 χεάν μοι τὸ κάμινον ἀπολέλοιπας. Πρ. Οὐκῶν
 διελόμενοι τὸ κατήγορίαν, σὺ μὲν περὶ τὴν κλοπῆς
 ἤδη σύνερε. ὁ Ἑρμῆς δὲ καὶ τὴν ἀνθρωποποιίαν καὶ τὴν
 κρεανουσίαν αἰτιασέσθαι, ἀμφω δὲ τεχνῶνται, καὶ εἰπὼν
 δεινοὶ εἰσκατέειπεν. Ἦφ. Ὁ Ἑρμῆς καὶ ὑπὲρ ἐμῶν
 εἶρε. ἐγὼ ²¹ γὰρ ἔτι πρὸς λόγοις τοῖς δικανικοῖς εἰ-
 μι, ἀλλ' ἀμφὶ τὸ κάμινον ἔχω τὰ πολλά. ὁ δὲ
 ῥήτωρ βῆσι, καὶ τὰ τοιαῦτα ἐπαρέργως μεμελέτη-
 ται αὐτῷ.

2. Πρ. Ἐγὼ μὲν ἐκ ἂν ποτε ὦμην καὶ περὶ τῆς
 κλοπῆς τὸν Ἑρμῆν ἐξελέσθαι ἂν εἰπὼν, ἐδὲ ὄνειδι-
 εῖν μοι τὸ τοιοῦτον ὁμοτέχνῳ ὄντι. πλὴν ἀλλ' εἰ καὶ
 τοιοῦτον ὦ Μαιᾶς παῖ, ²² ὑφίστασαι, καιρὸς ἤδη πε-
 ραίνειν τὸ κατήγορίαν. Ἑρμῆς. ²³ Πάνυ γέν, ὦ Προ-
 μηθεῦ, μακρῶν δέ τι λόγων, καὶ ἱκανῆς τινὸς παρα-
 σκευῆς, ὅππῃ τὰ σοὶ πεπερασμένα. ἐχὶ δὲ ἀπόχρη-
 μόνα τὰ κεφάλαια εἰπὼν τῷ ἀδικημάτων. ὁ
 τι ²⁴ ὅππῃ περὶ σοὶ μοιράσαι τὰ κρέα, σαυτῶν
 μὲν τὰ κάλλιψα ἐφύλαττες, ἐξηπάτησας δὲ τὴν βα-
 σιλέα, καὶ τὴν ἀνδρώπην ἀνέπλασας, ²⁵ ἐδὲν δέον
 καὶ τὸ πῦρ κλέψας παρ' ἡμῶν, ἐκόμισας παρ' αὐ-
 τῆς καὶ μοι δοκῆς, ὦ βέλτιστε, μὴ συιέναι ὅππῃ τοῖς
 τηλικέτοις, πάνυ φιλανθρώπῃς τῷ Διὶ πεπειρα-

20 Ἰσθι με ἔξων] Scito te me ha-
 biturum, vel esto me habiturus; nam
 ἴσθι, imperat. est & ab ἴσθμι scio & ab
 εἰμι sum.

21 Ἐγὼ γὰρ ἔτι πρὸς λόγοις δικανικοῖς,
 &c.] Videtur melius vertisse hunc lo-
 cum Benedictus, ego enim ad judicia-
 ris dissertationes non sum comparatus,

sed de rebus quæ ad focum pertineant
 multa quidem dicere possum.

22 Ὑφίστασαι] Suscipis.

23 Πάνυ γέν] Exponas γέν προση-
 potius quam ἰγίται.

24 Ἐπιτραπῶντι] Græcismus ut pri-
 us n. 8.

25 Οὐδὲν δέον] Οὐδὲν pro εἰ.

μένθ· εἰ μὲν ὅν ἔξαρνθ· εἰ μὴ εἰργάσθαι αὐτὰ,
 δέησιν καὶ διελέγχειν, καὶ ῥησὶν τινα μακρὰν ἀποτί-
 ναι. καὶ περᾶσαι ²⁶ ὥς ἐνι μάλιστ' ἐμφανίζεν τ' ἀ-
 λήθειαν. εἰ δ' φῆς τοιαύτην ²⁷ πεποιῆσθαι τ' νομῶ
 τῶν κρεῶν, καὶ τὰ περὶ τὰς ἀνθρώπους καινεργῆσαι.
 καὶ τὸ πῦρ κεκλοφέναι, ἱκανῶς κατηγόρηταί μοι καὶ
 μακρότερα ἢ ἂν εἴποιμι, λῆρθ· γὰρ ἄλλθ· τὸ
 τοῖσιν. Πρ ²⁸· εἰ μὲν καὶ ταῦτα λῆρὸς ἔστιν ἃ εἴρη-
 κας, ὁφόμεθα μικρὸν ὑστερον. ἐγὼ δ' καὶ ἐπέπερ ἱ-
 κανὰ φῆς ²⁹ τὰ κατηγορημένα, περᾶσομαι ὥς ἂν
 οἷός τε ὦ, διαλύσασθαι τὰ ἐγκλήματά. καὶ πρῶτον
 μὲν ἀκυσσον τὰ περὶ τῶν κρεῶν. καίτοι νῦν τὸν ἑ-
 ρανόν, καὶ νῦν λέγων ταῦτα αἰχύνομαι ὑπὲρ τῷ
 Διὸς, εἰ ἔγω μικρολόγος καὶ μεμφίμοιρός ἐστι, ³⁰ ὥς
 διότι μικρὸν ὅσ' ἔν ἐν τῇ μερίδι εὐρεν, ἀνασκολο-
 πιδητόμδον πέμπειν παλαιὸν ἔγω θεὸν μήτε
 ἢ Συμμαχίας μνημονεύσαντα, μήτε αὐτὸ τῆς ὀρ-
 γῆς τὸ κεφάλαιον ὃ ἔστιν ἐννοήσαντα καὶ ὥς μερα-
 κίς τὸ τοῖσιν ὀργίζεσθαι, καὶ ἀγανακτεῖν εἰ μὴ τὸ
 μεῖζον αὐτὸς * λήφει. καίτοι τὰς γε ἀπάτας, ὧ
 ἱρμῇ τὰς τοιαύτας συμποτικάς ἔσας, ἢ χρὴ οἶ-
 μαι ἀπομνημονεύειν. ἀλλ' εἰ καὶ τι ἡμάρτηται με-
 ταξὺ ἐνωχέμενων, παιδίαν ἡγεῖσθαι, καὶ αὐτῷ ἐν
 τῷ συμποσίῳ καταλιπεῖν τ' ὀργῶν, ἐς δ' τὸ
 αὐτοῖον ταμειεύεσθαι τὸ μῖσθ, καὶ μνησικαχεῖν ¹ καὶ

26 Ὡς ἐνι μάλιστ'] * Eni pro ἐνσι li-
 ut, i. e. quantum i et maxime.

27 Πεποιῆσθαι] Pathivæ vocis & Ac-
 tivæ significationis. ut εἰργασθαι paulo
 ante.

28 Εἰ μὲν] I. e. utrum.

29 Διότι] Pro διὰ ὅ, τι παρέλκει αυ-
 tem post ὥς.

30 Παλαιὸν ἔγω θεόν] Ita loquitur

de se παλαιὸν θεόν. qualem scilicet eum
 facit Hesiodus in Theog. 510. utpote si-
 lum appeti.

* Εἰ μὴ τὸ μεῖζον αὐτὸς λήφει] Λή-
 φησιν. Jensonius.

31 Ἑωλόν] De hac voce vide Tyran-
 96. hic enim hesternum significat non
 ut prius n. 15.

ἑωλόν τινα μνήμην διαφυλάττειν, ἀπαγε, ἔτε θεοῖς
πρέπον, ἔτε ἄλλως βασιλικόν.

3. Ἦν γὰρ ἀφελή τις τῶν συμποσίων τὰς κομ-
ψείας ταύτας, ἀπάτην καὶ σκώμματα, καὶ τὸ ³² σιλ-
λαίνειν, καὶ ὅπρῳ γελᾶν, ³ καταλιπόμηνόν ἐστι μέδην,
καὶ κόφον, καὶ σιωπὴν, σκυθρωπὰ καὶ ἀτερπῆ πρᾶγ-
ματα, καὶ ἥκιστα συμποσίῳ πρέποντα. ὥστε ἐγὼ καὶ
δὲ μνημονεύειν εἰς τὴν ὑφ' ἐρασίαν ἔτι ὥμην τὴν Δία.
ἔχ' ὅπως καὶ τηλικαῦτα ἐπ' αὐτοῖς ἀγαιακτῆσαι,
καὶ πάνδεινα ἠγήσεσθαι πεπονθέναι, εἰ διανέμων τις
κρέα, παιδιᾶν τινα ἐπαιζε, περὶ ὧν εἰ διαγνώ-
σεται τὸ βέλτιον ὁ αἰρέμενος. τίθηται δ' ὡς Ἑρμῇ, τὸ
χαλεπώτερον, μὴ τὴν ἐλάττω μοῖραν ἀπονεμεμ-
κέναι τῷ Διὶ, τὴν δ' ὅλην ὑψηλῆσαι. τί ἔνδον διὰ
τῆτο ἐχρῆν, ³⁴ τὸ τῷ λόγῳ, τῇ γῇ τὸν ἔρανον
ἀναμεμίχθαι, καὶ δεσμὰ καὶ σταυροὺς, καὶ Καύκασον
ὅλον ὀπνοεῖν καὶ αἰετὸς καταπέμπειν καὶ τὸ ἦπαρ
ἐκκόπτειν; ὅρα γὰρ μὲ πολλὰ ταῦτα κατ' ἡγορή-
τῃ ἀγαιακτῆναι αὐτῷ μικροψυχίαν, καὶ ἀγένειαν
τῆς γνώμης, καὶ πρὸς ὀρίῳ ἐν χέρειαν. τί ἂν ἐποί-
ησεν ἔτι ὅλον βέν ἀπολέτας, εἰ κρεῶν ὀλίγων
ἕνεκα τοιαῦτα ἐργάζεσθαι; καίτοι πόσῳ οἱ ἄνθρω-
ποι ἐγνωμονέσθων διάκενται πρὸς τὰ τοιαῦτα,
ὡς εἰκὸς ἦν καὶ τὰ ἐς ὀργὴν ἐξυτέρως εἶναι τῷ θεῷ;
ἀλλ' ὅμως ἐκείνων ἔκ' ἐστὶν ὅστις τῷ μαγείρῳ ³⁵ σταυ-

32 Σιλλαίνειν] Multa habet de hac
voce Scholiastes. maximam partem ἐν
τῷ Ἑτυμολογικῷ μεγάλα deprompta
quæ quoniam nugatoria videntur non
libet describere. melius Hesych. Σιλλαί-
νειν σιλλᾶν τὸ διασύρειν καὶ μακᾶνδ' ἀπὸ
τῆς τοῖς ἰλλοῖς τρεῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς σί-
λειν.

33 Τὸ καταλιπόμενον ἐστὶ μέδην] Sic
apud Latinos triste lupus siabulis. vari-
um & mutabile semper femina.

34 Τὸ τῷ λόγῳ] Ἑλλείπει καλὰ, πο-
dus loquendi Græcorum proprius.

35 Σταυρὸν ἂν τιμῆσταιτο] Ἑλλείπει
δίκην.

ῥῷ ἂν τιμήσαιοτο, εἰ τὰ κρέα ἔφω, καθείς τ' δάκ-
 τυλον τῷ ζωμῷ περιελιχμήσατο, ἡ ὀπίσσω μὲν³ ἀ-
 ποσπάσας τῷ κρεῶν κατέβερόχθισεν, ἀλλὰ³ συγ-
 γνώμην ἀπονέμεισιν αὐτοῖς εἰ ὃ καὶ πάνυ ὀργισθεῖεν,
 ἡ κονδύλης ἐνέτριψαν, ἡ καὶ³ κατὰ κόρρης ἐπά-
 ταξαν, ἀνεσκολοπίσθη ὃ ἐδείς παρ' αὐτοῖς τῷ τη-
 λικέτων ἔνεκα. καὶ περὶ μὲν τῶν κρεῶν, τοσαῦτα.
 αἰχρὰ μὲν καί μοι ἀπολογεῖσθαι, πολὺ ὃ αἰχίῳ κα-
 τηγορεῖν ἐκείνῳ.

4 Περὶ ὃ τῆς πλαστικῆς, καὶ ὅτι τὸς ἀνθρώπους
 ἐποίησα καιρὸς ἤδη λέγειν. τῷτο ὃ, ὦ Ἑρμῆ, διτ-
 τῷ ἔχον τ' κατηγορίαν, ἐκ οἷδα καθ' ἑ πρότε-
 ρον αἰτιάσθαι με. πότερα, ὡς εἰδὲ ὅλως ἐχρῆν τὸς
 ἀνθρώπους γεγενῆσθαι, ἀλλ' * ἀμεινον ἦν ἀτρεμεῖν
 αὐτὸς γῆν ἄλλως ὄντας ἐνέργασθαι, ἡ ὡς πεπλάσθαι
 μὲν ἐχρῆν, ἄλλον δέ τινα καὶ μὴ τῷτον διεχρηματίσ-
 θαι τ' τρόπον; ἐγὼ ὃ ὅμως ὑπὲρ ἀμφοῖν ἐρῶ. καὶ
 πρῶτόν γε ὡς εἰδεμία τοῖς θεοῖς ἀπὸ τέττε βλάβη
 γεγένηται, τῶν ἀνθρώπων ἐς τ' βίον παρεχθέντων,
 περᾶσομαι δεικνύειν. ⁴ ἔπειτα ὃ ὡς καὶ συμφέροντα
 καὶ ἀμείνω ταῦτα αὐτοῖς παρὰ πολὺ, ἡ εἰ ἐρήμην καὶ
 ἀπαίθρῳπον συνέβαινε τ' γῆν μένειν ⁴ ἦν τοίνυν
 πάλαι (ῥᾶον γὰρ ἔγω δῆλον ἂν γένοιτο εἰ τι ἡδί-

36 Ἀποσπάσας τῶν κρεῶν] I. e. τι
 των κρεῶν, vid. M. n. p. 127.

37 Συγνώμην ἀπονέμεισιν αὐτοῖς]
 Pro autō.

38 Κονδύλης ἐνέτριψαν] Ἐλλείπει ἀν-
 τισ; similis locutio apud Plut. in Al-
 cibiade, ἐνέτριψε κόνδυλον τῷ Ἰππονίκῳ
 ἐπὶ γέλωτι κόνδυλος δὲ παρὰ τὴν κάμ-
 ψον τ' δακτύλων.

39 Κατὰ κόρρης ἐπάταξαν] Theocrit.
 id. 18. v. 34. πύξ ἐπὶ κόρρας ἤλασα,

i. e. πυγμῇ τὴν σιγρόνα αὐτῇ ἑπαίσει.
 ut Scholiastes habet.

* Ἀμεινον ἦν ἀτρεμεῖν] Ἑσυχάζειν,
 Hesych.

40 Ἐπειτα δὲ ὡς] Melius Benedict.
 deinde, etiam.

41 Ἦν τοίνυν πάλαι] Deest ἔτιος,
 atqui ita erat olim, ita Moquot. sed ali-
 ter Benedict. vide annotat. in Lat. ver-
 sionem. N. II.

70 Προμηθεύς, ἡ Καύκασος, Διάλογος.

κησα ἐγὼ μετακοσμήσας, καὶ νεωτερίσας τὰ περὶ
τὸς ἀνθρώπους) τὸ θεῖον μόνον καὶ τὸ ὑπεράνιον
γένος. ἡ γὰρ ὁ, ἀγριὸν τι χρῆμα καὶ ἀμορφον ὕλαις
ἅπασα, καὶ ταύταις ἀνημέροις λάσιος. ἔτε δὲ βωμοὶ
θεῶν, ἡ γεῶς. πόθεν δὲ ἀγαλμα, ἡ ξόανον, ἡ τί
ἄλλο τοιοῦτο, οἷα πολλὰ νῦν ἀπανταχοῦ φαίνονται
μετὰ πάσης ὀπμιλείας τιμώμενα; ἐγὼ δὲ, αἰ γάρ
τι περὶ-λεύω εἰς τὸ κοινόν, καὶ σκοπῶ ὅπως αὐξή-
σῃται μὲν τὰ τῶν θεῶν, ⁴² ἐπιδώσει δὲ καὶ τὰλλα
πάντα εἰς κόσμον, καὶ κάλλος, ἐνενόησα ὡς ἄμεινον
εἶναι ὀλίγον ὅσον τῷ πληρῷ λαβόντα, ζῶα τινὰ συ-
στήσασθαι, καὶ ἀναπλάσαι μὲν τὰς μορφὰς ἡμῖν αὐ-
τοῖς ⁴³ προσεικότα. καὶ γὰρ ἐνδεῖν τί ὥμην τῷ θεῷ,
⁴⁴ μὴ ὄντος τῷ ἐναντίῳ αὐτῷ. καὶ πρὸς τὸ ἐμελλεν
ἡ ⁴⁵ ἐξέτασις γινομένη, ⁴⁶ εὐδαιμονέστερον ἀποφαί-
νειν αὐτό. θνήσκον μὲντοι αὐτὸ εἶναι ἐμνηχανώτατον
ὁ ἄλλως, καὶ συνετώτατον, καὶ τῷ βελτίονος αἰδαιό-
μενον. καὶ δὴ καὶ τὸ ποιητικὸν λόγον γαῖαν ὕ-
δα φύρας, καὶ διαμαλάξας ἀνέπλασα τὸς ἀνθρώ-
πους. καὶ τὸ ἐθιῶν παρκαλέσαι συνεπιβαλέσθαι μοι
τῷ ἔργῳ.

γ. ⁴⁷ Ταῦτ' εἶναι ἃ μεγάλα ἐγὼ τὸς θεὸς ἡδέ-
κηκα. καὶ τὸ ζημίωμα ὄρας πληκτικόν, εἰ ἐκ πλη-
ζῶα πεποίηκα, καὶ τὸ τέως ἀκίνητον, εἰς κίνησιν ἡ-
γαγον. καὶ τὸ ὡς εἶκε τὸ ἀπὸ ἐκείνου, ἡττον θεοί εἰ-

42. Ἐπιδάσθαι] Benedicere, incrementum
capient, videtur deesse τί. addant ali-
quid.

43. Ἡμῖν αὐτοῖς προσεικότα] Voca-
vit se supra παλαιὸν θεόν. n. 30. & hic
numeral se inter Deos.

44. Μὴ ὄντος τῷ ἐναντίῳ] Τὸ ἐναντί-
ον ex adverso aliquid.

45. Ἐξέτασις] Ἀντὶ τῷ παρὰ θεοῖς,
Schol.

46. Εὐδαιμονέστερον] Τὸ θεῖον δαι-
μόνιον.

47. Κατὰ τὸν ποιητικὸν λόγον] Hesiod.
ἔργ. 61. Γαῖαν ὕδα φύρας, &c.

48. Ταῦτ' εἶναι] Βαρύτιλος ὁ λόγος.

49. Ὡς εἶκε τὸ ἀπὸ ἐκείνου] Benedicere
videtur subintelligere χρόνος, & ita ex-
ponit ὡς quomodo; videtur ab illo
tempore, τὸ παρέλκει.

σιν οἱ θεοί, διάτι καὶ ἐπὶ γῆς θνητὰ ζῶα τινὰ γε-
γέννηται. ἔτω γὰρ καὶ ἀγανακτεῖ ὁ Ζεὺς. ὥσπερ ἐ-
λαττεμένων τῶν θεῶν ἔκ τ' τῶν ἀνθρώπων γενέ-
σεως. εἰ μὴ ἄρα τὸτο δέδιε, μὴ καὶ ἔτοι ἀπόσασιν
ἐπ' αὐτὸν βυλεύσωσι, καὶ πόλεμον ἐξενέγκωσι πρὸς
τοὺς θεούς ὥσπερ οἱ γίγαντες. ἀλλ' ὅτε μὲν δὴ ἐδὲν
ἠδίκηθε πρὸς ἐμὲ, ὦ ἔρμῃ, καὶ τῶν ἐμῶν ἔργων,
δῆλον. ἢ σὺ δ' αἶξόν τι καὶ ἐν τῷ μικρότατον, καὶ γὰρ
σιωπήσομαι, καὶ δίκαια ἔσομαι πεπονθὼς πρὸς ὑμῶν.
ὅτι ὃ χρήσιμα ταῦτα γεγέννηται τοῖς θεοῖς, ἔτως
ἀν μαθοῖς εἰ ὀπβλέψαις τ' γὰρ ἐκέτι ἀνχμη-
ρὰν καὶ ἀκαλλῆ ἔσαν ἀλλὰ πόλεσι καὶ γεωργί-
αις καὶ φυτοῖς ἡμέροις διακεκοσμημένην, καὶ τ' θά-
λατταν πλεομένην, καὶ τὰς νήσους καλίκυμείας, ἀ-
πανταχῇ ὃ βωμῆς, καὶ θυσίαις, καὶ νῆες, καὶ πα-
νηγύρεις. μέγαι ὃ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί, πᾶσαι ὃ
ἀνθρώπων ἀγοραί. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἐμαυτῷ μόνῳ κτῆ-
μα τὸτο ἐπλασάμεν, ἐπλεονέκτεν ἂν τ' χρήσε-
ως. νῦν δ' εἰς τὸ κοινὸν φέρων, τέθεικα ὑμῖν αὐ-
τοῖς. ὅ μᾶλλον ὃ Διὸς μὲν καὶ Ἀπόλλωνι, καὶ
σὺ ὃ, ὦ ἔρμῃ νεὼς ἰδεῖν ἀπανταχῇ ἔστι. Περμηθε-
ως ὃ ἔδαμῶς. ὁρᾷς ὅπως τὰ μαυτῇ μόνῳ σκοπῶ, τὰ
κοινὰ ὃ κατὰπερδίδωμι, καὶ ἐλάττω ποιῶ. ⁵³ τί-
θει δέ μοι ὦ ἔρμῃ, καὶ τόδε, ἐννύησον εἴ τι σοι
δοκεῖ ἀλθὸν ἀμάρτυρον ἢ κτῆμα, καὶ ποῖημα, ὁ μη-

50 Ἀκαλλῆ ἔσαν] Schol. ἀκαμῆ ἔσαν
γράφαι δὲ καὶ ἀκαλλῆ ἀντί τῶ ἀπαρα-
σκεύαστον, ἀπεριποίητον, ἀκατέργαστον.

51 Ἐπλεονέκτεν] Πλεονεκτῶ τὸ πλεονέ-
εχον, Suid.

52 Μᾶλλον δὲ Διὸς μὲν καὶ Ἀπόλλωνι-

ν] Κατ' ἑρωνίαν, καὶ τὸτο βαρύτατον
ἔργον.

53 Τίθει] I. e. da mihi vel concede
mihi, est aut τίθει Imp. rat. tan-
quam à τίθω, τίθει, τίθει. Vid. Meth.
n. p. 99.

δαίς ὀφείλει μὴ ᾧ ἐπαινέσθαι ⁵⁴ ὁμοίως ἡδὺ καὶ
τερπνὸν εἶσθαι τῷ ἔχοντι. ⁵⁵ πρὸς δὲ τι τῶτο ἦ
φην, ὅτι μὲ γινόμενων τῶν ἀνθρώπων, ἀμάρτυρον
συνέβαινε τὸ κάλλος. ⁵⁶ τῶν ὅλων καὶ πλεόντων
τινα πλεῖστήσειν ἐμέλλομεν, ἔτε ὑπ' ἄλλου τινὸς θαυ-
μασθόμενον, ἔτε ἡμῖν αὐτοῖς ὁμοίως τίμιον. ὁ
δὲ γὰρ ἂν εἰχομένη πρὸς ὁ, τι ἑλαττόν ⁵⁷ παραθώ-
μεν αὐτόν. ὁ δὲ ἂν συνίεμεν ἡλικία ἐυδαιμονῆμεν, ὅχι
ὁρῶντες ἀμοίρας τῶν ἡμετέρων τινάς. ἔτω γὰρ ᾧ καὶ
τὸ μέγα δειχθεῖν ἂν μέγα, εἰ τῷ μικρῷ παρεμε-
τέροιο. ὑμεῖς ᾧ, Τιμᾶν ἐπὶ ⁵⁸ τῷ πολιτεύματι τέτω
δέον, ἀνεξουσίαν κατέ με, καὶ ταύτην μοι ᾧ ἀμοιβὴν
ἀποδεδώκατε. ⁵⁹ βελεύματι.

6. Ἀλλὰ * κακῆργοί τινες φησὶ ⁶⁰ ὅν αὐτοῖς καὶ
μοιχεύουσι, πολεμῶσι, καὶ ἀδελφὰς γαμῶσι, καὶ πα-
τέρας ἐπιβουλεύουσι. παρ' ἡμῖν γὰρ ὅχι πολλὰ τέτων
⁶¹ ἀφθονία; καὶ εἰδήκεν διὰ τῶτο αἰτιάσαί τ' ἂν τις
τόν ἕρανόν, καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἡμᾶς συνεστήσαντο;
⁶² ἐπεὶ καὶ τῶτο ἴσως φαίης ἂν, ὅτι ⁶³ ἀνάγκη
πολλὰ ἡμᾶς ἔχειν πράγματα ἐπιμελεμένους αὐτῶν.
ἐκὼν διάγε τῶτο καὶ ὁ νομεὺς ἀχθεῖται ἐπὶ τῷ
ἔχειν ᾧ ἀγέλην, διότι ἀναγκαῖον αὐτῷ ἐπιμελεῖ.

54 Ὅμοιος] Τετίσι ἴσος, ἀρε.

55 Πρὸς δὲ τι τῶτο ἦφην] Gravius
ult legi interrogativè. quare autem
hoc dixi?

56 Παραθώμεν αὐτῷ] Ἀντι τῷ ἐξε-
τάζομεν, συγκρίνομεν, παραβάλλομεν,
γρᾶφεται ᾧ καὶ παραθωρῶμεν. Schol.

57 Ἐπὶ τῷ πολιτεύματι] Benedic-
to bene consulto facinore proprie quod
ad Civitatem spectat.

* Κακῆργοί τινες φησὶ εἶναι] Eiusd. Jenf.

58 Ἀφθονία] Πλῆθος. Hesych. quod
scilicet supra invidiam est. miramur
magna, invidemus tantum ea alicui,
quorum aliquando speremus fieri Com-
potes, ἀφθονία πλῆθος. ἔξω φθόνος παλῆς
ut infra n. 67.

59 Ἐπὶ καὶ τῶτο φαίης ἂν] Benedic-
to. Vigerus veruntamen.

60 Ὅτι ἀνάγκη] Neglexit interpre-
s ἀνάγκη, quod necesse est, &c.

δαι αὐτῆς. καὶ εἰ τέτρω γε ἐργασίᾳ τῆτο, καὶ ἡδὺ
 ἄλλως καὶ ἡ φροντίς ἐκ * ἀτερπῆς ἔχουσά τινα
 61 διατριβήν. τί γὰρ ἂν ἐπελάττομεν, ἐκ ἔχοντες
 ὧν περνοῦμεν, ἡργεῖμεν ἂν, καὶ τὸ νέκταρ ὀπίνομεν,
 καὶ τὴν ἀμβροσίαν ἐνεφορέμεθα, ἐδὲν ποιεῖντες. ὁ
 δὲ μάλιστά με 62 πνίγει, τῆτ' ὅσιν. οἱ μεμφομένοι
 τὴν ἀνθρωποποιίαν, καὶ μάλιστὰ τὰς γυναῖκας, ὅμως
 ἑρᾶτε αὐτῇ, καὶ ἐκ διαλείπετε κατιόντες, 63 ἄρτι
 μὲν ταῦροι, ἄρτι δὲ σάτυροι, καὶ κύκνοι γενόμενοι,
 καὶ θεὸς ἐξ αὐτῆς ποιεῖσθαι ἀξιοῦντες. ἀλλ' ἐχρῆν
 ὅπως φήσεις ἀναπεπλάσθαι τὴν ἀνθρώπων. ἄλλον δὲ
 τινα τρόπον ἀλλὰ μὴ ἡμῖν εἰκότας καὶ τί ἄλλο
 παρὰ δειγμα τέτρε ἀμεινον παρεστησάμην, ὁ πάντως
 καλὸν ἡπίσταμην; ἡ ἀσύνετον καὶ θηριώδες ἔδει, καὶ
 ἀγροῖον ἀπεργάζεσθαι τὸ ζῶον; καὶ πῶς ἂν ἡ θεοῖς
 εἴσυσαν, ἡ τὰς ἄλλας ὑμῖν τιμὰς ἀπένεμαν, ἐχθρὸν
 ποιεῖται γενόμενοι; ἀλλ' ὑμεῖς ὅταν μὲν ὑμῖν τὰς
 ἡκατόμβας προσάγωσιν, ἐκ ὀκνεῖτε, καὶ ὅπῃ τὸν
 ὀκτανόν ἐλθεῖν δεοί 64 μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας.
 τὸν δὲ τῆς τιμῆς ὑμῖν καὶ τῆς θυσιῶν αἵτιον, ἀνε-
 σταυρώκατε. περὶ μὲν ἐν τῇ ἀνθρώπων, καὶ ταῦτα
 ἡκανα.

7. Ἦδη δὲ εἰ δοκεῖ, ὅπῃ τὸ πῦρ μέτειμι. καὶ τὴν
 ἐπονείδιστον ταύτην κλοτῶ. καὶ πρὸς θεῶν τῆτό μοι

* Οὐκ ἀτερπῆς] Grævius legi vult ἀ-
 τερπῆ & refert ad διατριβήν.

61 Διατριβήν] Ἡ διατριβὴ ἐνταῦθα
 αὐτῶν ἀποσιν σημαίνει, καὶ τὴν κατὰ σχολὴν
 ἐκπαιδεύσιν.

62 Πνίγει] Proprie suffoco, Metapho-
 rice torqueo, male habeo.

63 Ἄρτι μὲν ταῦροι, &c.] Ταῦτα

πάντα ὁ Ζεὺς γέγονε. δι' εὐράων ταῦ-
 ρος, δι' Ἀντιόπην σάτυρος, διὰ Λήδαν
 κύκνος.

64 Μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας] Verba
 sunt Homeri Iliad. α. 423. Ζεὺς γὰρ
 ἐπ' ὀκτανόν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθίζος ἔβη μετά δαῖτα,

ἀπόκριναι, μηδὲν ὀκνήσας. * ἔσθ' ὅτι ἡμεῖς τῷ πυρὸς ἀπολωλέκαμεν, ἐξ ὅτου καὶ παρ' ἀνθρώποις ἐστίν; ἐκ αὐτῶν ἐποίεις. αὕτη γὰρ οἶμαι φύσις τετυγμένη κτήματός. ἐδὲν τι ἑλαττον γίγνεται. εἰ καὶ τίς ἄλλος αὐτὸ μεταλάβοι. ἢ γὰρ ἀποσβέννυται ὅσον αὐσαμένον τινός. φθόνος δὲ ἀντικρυς τὸ τοιοῦτο, ἀφ' ὧν μηδὲν ὑμεῖς ἠδίκησθε, τέτων κωλύειν μεταδιδόναι τοῖς δεομένοις, καίτοι θεὸς γε ὄντας, ἀγαθὴν χρὴ εἶναι, καὶ δωτῆρας ὅς ἐάων, καὶ ἕξω φθόνου παντός ἕξαιναί. ὅπως γε εἰ καὶ τὸ πᾶν τῷτο πῦρ ὑφελόμενος κατεκόμισα εἰς τὴν γῆν, μηδ' ὅλως τὴν αὐτὴν καταλιπὼν, ἢ μέγα ὑμᾶς ἠδίκησεν. ἐδὲ ὑμεῖς δῆϊτε αὐτὴν, μήτε ῥιγῶντες, μήτε ἔφοντες ἀμβροσίαν, μήτε φωτὸς ὀπτεχνητὴν δέομενοι. οἱ δὲ ἀνθρώποι καὶ εἰς τὰ ἄλλα μὲν ἀναγκαίως χρῶνται τῷ πυρὶ, μάλιστα δὲ εἰς τὰς θυσίας, ὅπως ἔχοιεν κνισαὶν ἀγνιάς, καὶ τῷ λιβάνωτι θυμιάειν, καὶ τὰ μηρία καίειν ἐπὶ τῇ βωμῇ. ὁρῶ δὲ ὑμᾶς μάλιστα χαίροντας τῷ καπνῷ, καὶ τὴν ὕψωχίαν τὰν τὴν ἠδίστην οἰομένους, ὅποταν εἰς τὸ ἕρανόν κνίσα γένῃται ἐλίσσομένη περὶ καπνῷ. ἐναντίωται τῇ τοίνυν ἡ μέμφει ἂν γένοιτο αὕτη τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιθυμίᾳ. θαυμάζω δὲ ὅπως ἐχὶ καὶ τὸ ἥλιον κεκαυτὸν λυκάει καταλάμπειν αὐτὴς. καίτοι πῦρ ἔστι

* Ἐσθ' ὅτι] Grævius ἔσθ' ὅτι. Jensonius ἔσθ' ὅ, τι.

65 Ἐναυσομένους τινός] Ἀφαντος Schol.

66 Δωτῆρας ἐάων] Ἀγαθῶν, Iliad. θ. 325. Θεοὶ δωτῆρες ἐάων.

67 ἐσάναι] Non ut sæpe ἐσάναι ab ἑστημι icilicet cujus Infinit. ἐσάναι.

68 Ὅπως γὰρ εἰ καὶ, &c.] Ubi si, me-

lius Benedict. quandoquidem, eisi, &c.

69 Κνισαὶν] θυμιάειν] Schol.

70 Καὶ λιβάνωτι θυμιάειν] Deest vel τι ἐκ. Vid. Method. nostr. p. 117 regul. 12.

71 Εἰς ἕρανόν κνίσα γένῃται] Iliad. α. 317.

72 Πῦρ ἔστος] I. e. Οὗτος ἥλιος πῦρ, &c.

ἔστι πολὺ θειότερόν τε, καὶ πυρρὸν ἔσθον. ἡ καὶ κείνον αἰτιᾶσθαι, ὡς σπαθῶντα ἡμῶν τὸ κτήμα; εἶρηκα. σφὼ δ', ὦ Ἑρμῆ, καὶ Ἡφαιστε, εἴ τι μὴ καλῶς εἰρησθαι δοκῇ, διευθύναι, καὶ διελέγχειν. καὶ γὰρ αὐτοῖς ἀπολογήσομαι.

8. Ἑρ. Οὐ ράδιον, ὦ Προμηθεῦ, πρὸς ἔτῳ γενναῖον σοφιστὴν ἀμιλλᾶσθαι. πλὴν ἀλλὰ ⁷³ ὦνησο, διότι μὴ καὶ ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκεσέ σε. εἴ γ' οἶδα ὡς ἔξ καὶ δέκα γύπας ἂν ἐπέστησέ σοι τὰ ἔγκατα ἐξαίρησόντας. ἔτῳ δεινῶς αὐτῷ κατηγορήσας ἀπολυθεῖσθαι δοκῶν. ἐκείνο δέ γε θαυμάζω, πῶς μάντις ὢν, ὃ πρὸς γίνωσκας ἔτῳ κολασθῆσόμενος. Προ. Ἡπιεῖσθαι, ὦ Ἑρμῆ, καὶ ταῦτα μὲν, καὶ ὅτι ἀπολυθήσομαι αὐτοῖς, οἶδα. καὶ ἤδη τις ἐκ Θηβῶν ἀφίξεσθαι σὸς φίλος, ἐκ εἰς μακρὰν, κατατοξεύσων ὃν σφῆς ἐπιπλήσειδάι μοι τ' αἶτόν. Ἑρ. ⁷⁴ εἴ γ' γένοιτο, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα. καὶ ἐπιδόμιμί σε λευκαμένον, καὶ κοιτῇ σὺν ἡμῖν ἐσώχήμεον. ⁷⁵ ὃ μὲν τοι ὑμᾶς κρεανομένητά γε. Προ. Θάρρει. καὶ συνευωχήσομαι ὑμῖν, καὶ ὁ Ζεὺς λύσει με, ἐκ ἀντὶ μικρῶς ὄντος αὐδαίμονίας. Ἑρ. ⁷⁶ οἶδ' αὖτε ταύτης; μὴ γ' ὀκνεύσης εἰπεῖν. Προ. ⁷⁶ οἶδα, ὦ Ἑρμῆ, τ' Θέτιν; ἀλλ' ὃ

73 ὦνησο] Εὐφράνθημι, ὁμοίωσο Scholiae, aliter autem interpretes, & quasi pro esset plusquam perfect. Indicat.
74 Εἴ γάρ γένοιτο] Εἰ pro εἴδε uti-
am unde per apocopen derivari vide-
Devar. γὰρ παρέλκει.
75 Οὐ μὲν τοι γάρ] Non tamen,
Interpres & ita etiam Devarius red-
76 Οἶσθα, ὦ Ἑρμῆ, τὴν Θέτιν] Λέ-
γει ὅτι ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς τ' δευτέρως ἐδίωκε

ῥηθῆναι βελόμβος, ὡς δὲ ἐγένετο κατὰ τὸν Προμηθεῖα, ὁ Προμηθεὺς εἰς τὸν Δία ἔφη, ὅτι ἐὰν συγγενῇ τῇ Θέτιδι ὁ ἐξ αὐτῆς γενόμενος ἀναρεῖ σε ὡς ἀνείλες σὺ τὸν πατέρα σε Κρόνον, καὶ αἰσθόμενος ὁ Ζεὺς ὅτι ἀληθῆ εἶπεν τὴν μὲν Θέτιν ἔξουζε τῷ Πήλει. τὸν Προμηθεῖα δὲ δι' Ἡρακλέους τ' δισμῶν ἔλυσε. ita Scholiae. at iussisse Jovem id facere Vulcanum patet ex proxime sequente Dialogo.

χρὴ λέγειν. φυλάττειν γὰρ ἄμεινον τὸ ἀπόρρητον, ὡς
 μιᾶς εἴης, καὶ λύτερα μοι ἀντὶ τῆς καταδίκης. Ἐρ.
 Ἀλλὰ φύλαττε, ὦ Τιτάν, εἰ τὸτ' ἄμεινον. ἡμεῖς γὰρ
 ἀπίωμεν, ὦ Ἡφαιστε, καὶ γὰρ ἔτ' ἤδη πλησίον οὐ
 αἰετός. ὑπόμμενε ἐν καρτερῶς. ⁷⁷ εἴη δέ γε ἤδη σοι τὸ
 Θηβαῖον, ὃν φῆς τοξότην ὀπιφανῆναι, ὡς παύσει σε
 ἀνατεμόμενον ὑπὸ τῶ ὀρνέου.

77 Εἴη δέ γε ἤδη σοι τὸν Θηβαῖον ὃν
 φῆς τοξότην ἐπιφανῆναι] Pro Ὁ Θηβαῖ-
 ος τοξότης ὃν φῆς ἐπιφανῆναι, *adsit tibi il-*
le Thebanus Sagittarius quem dicis af-

fore, in proprio loco reticetur Antece-
dens & postea effertur cum Relativo
Similis locutio apud Latinos. Ceciderat
manu quas legerat herbas. Ovid.

Διάλογος. ιβ'. 12.

Προμήθεως καὶ Διὸς.

1. Ἀγσόν με, ὦ Ζεῦ, δεινὰ γὰρ ἤδη πέπονθα
 Ζεύς. Λύσω σε 'φίς, ὃν ἐχρῆν βαρυτέ-
 ρας πέδας ἔχοντα, καὶ τὸ Κάυκασον ὅλον ὑπὲρ κε-
 φαλῆς ὀπκείμενον, ὑπὸ ² ἐκκαίδεκα γυπῶν μ-
 νόνον κείρεσθαι τὸ ἦπαρ, ἀλλὰ καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς
 ἐξορύττεσθαι, ἀνθ' ὧν τοιαῦτα ἡμῖν ζῶα ἀνδρώπε-
 ῖπλασας. καὶ τὸ πῦρ ἐκλεψας, καὶ τὰς γυναῖκας

1 Φίς] Cum Iota subscripto quod
 peculiare est secundæ personæ verbi φη-
 μι, nam τίθης ἀ τίθημι, ἵσθης ab ἵστημι,
 &c. scribuntur mera vocali.

2 Ὑπὸ ἐκκαίδεκα γυπῶν] Non ut
 prius ἐξ καὶ δέκα inter n. 72. & 73. in

quæ verba sic Scholiastes, ἐξ καὶ δέκα
 ἔξ Ἀττικῶς ἐφυλάχθη, αὐτοὶ γὰρ ἐπὶ τῇ
 Ἀριθμῶν συνθέσει τὰ τέλη φυλάττουσι
 ἀπλῶν βαβαί. Lucianus qui in πρώ-
 Dialog. erat Atticus hic non est At-
 cus.

δημίεργησας; ἃ μὲν γὰρ ἐμὲ ἐξηπάτησας ἐν τῇ δια-
νομῇ τῶν κρεῶν, ὅς ᾧ πιμελῇ κεκαλυμμένα μοι
παρεθείς. καὶ τὸ ἀμείνω τῶν μοιρῶν σεαυτῷ φυλάτ-
των, τί χρὴ λέγειν; Προ. Οὐκ ἔν ἱκανὴν ἤδη τὴν
δίκην ἐκτέτিকা ³ τοσούτον χρόνον τῷ Καυκάσῳ
προσηλωμένῳ, ⁴ τὸ κάκις αὖ ὀρνέων ἀπολέμενον αἰ-
τὸν τρέφων τῷ ἥπαϊ. Ζευ. Οὐδὲ πολλοσημόριον
τῷτο, ὣν σε δὲ παθεῖν.

2. Προ. Καὶ μὴν ἐκ ⁶ ἁμιθί με λύσεις, ὦ
Ζεῦ, ἀλλὰ σοι μηνύσω πανὺ ἀναγκαῖον. Ζευ.
Καίλασοφίζη με, ὦ Προμηθεῦ. Προ. Καὶ τί πλέον
ἔξω; ἔ γὰρ ἀγνοήσεις αὐθις ἔνθα ὁ Καυκάσος ἔστιν,
ἐθ' ἀπορήσεις δεσμῶν ἢν τι τεχνάζων ἀλίσκομαι.
Ζευ. Εἰπέ πρότερον ὅν τινα μισθὸν ἀποτίσεις ἀναγ-
καῖον ἡμῖν ὄντα; Προ. Ἄν ἐπὶ ἐφ' ὃ, τι βαδί-
ζεις νῦν, ἀξιόπιστος ἔσομαι σοι καὶ περὶ τῶν ὑπὸ λοι-
πῶν μαντευόμενῳ; Ζευ. Ἰὼς γὰρ ἔ; Προ. Παρὰ
τὸ θέτιν, συνεσόμενῳ αὐτῇ. Ζευ. Τετὶ μὲν ἔγ-
νω, τί δ' ἐν τῷ ἐπὶ τῷτο; δοκεῖς γάρ τι ἀληθὲς
εἶναι. Προ. Μηδέν, ὦ Ζεῦ, κοινωνήσης τῇ Νη-

Τοσούτον χρόνον τῷ Καυκάσῳ προσηλω-
μένῳ] Aeschylus in Prometheus v. 94.
dicit Prometheum aliquot annorum
milia affixum fuisse Caucaſo τὸν μυ-
μητὴ χρόνον. in quæ verba sic Scholia-
stes, τρεῖς μυριάδας αὐτὸν φασὶ διδίσθαι.
quod sane haud convenit cum eo quod
in priore Dialogo dixit Prometheus,
ὅτι ἀπολυθήσομαι αὐθις οἶδα. καὶ ἤδη τις
ἐκ θεῶν ἀφίξεται σὸς φίλος καὶ εἰς μα-
κρὰν κατατοξεύσων ὃν φησὶ ἐπιπλήσσεσθαι
μοι τὸν αἰτόν.

4 Τὸν κάκις ὀρνέων ἀπολέμενον αἰ-
τόν] Κάκις αὖ ἀπολέμενον, i. e. perditif-
simum. Benedicto autem refert κάκις

ad ὀρνέων, & reddit pessimam avium, ut
Timon in Dialogo illo qui nomen ejus
habet dicitur esse πρῶτα Ἀθηναίων, i.
e. primus Atheniensium. vide Method.
nostr. p. 22.

5 Πολλοσημόριον] Verbum verbo
multesima pars, à πολλός, multesimus,
& μέρος, diminutivo à μέρος, portio
vel pars.

6 Ἄμισθι] Gratis, vel sine mercede,
ab α privandi particulâ, & μισθός,
merces; passim in Græco sermone re-
periunda, ejusmodi adverbia, qualia
ἀναιμῶτι, sine sanguine, ἀνιδρωτί, sine
sudore, &c.

ρηίδι, ἣν γὰρ αὐτὴ ⁷κυοφορήσῃ ἐκ σὺ, τὸ τεχθὲν ἴσα
⁸ἐργάζεσθαι σε, οἷα καὶ σὺ ἔδρασας τὸ Κεῖνον. Ζευ.
 Τῦτο φῆς, ἐκπεσεῖσθαι με τὴν ἀρχῆς; Πρ. Μὴ γέ-
 νοιτο, ὦ Ζεῦ, πλὴν τοιούτο τι ἢ μίξις αὐτῆς ἀπει-
 λῇ. Ζευ. Χαιρέτω τοιγαρῶν ἡ Θέτις, σὲ δ' ὁ ⁹Ἥ-
 φαις. ὅπῃ τέτοις λυσάτω.

⁷ Κυοφορήσῃ] A κυός, *fatius*, & φο-
 ρῶ, *gesto*; aor. 1. seu *maius* futur. 1.
 modi Subjunctivi, quod licet non ag-
 noscant Grammaticorum plerique, esse
 tamen satis patet ubi characteristica fu-
 turi differt ab aoristi. Legimus enim
 δέσσει 3. person. in N. T. Joh. 17. v.
 2. & Apocal. 13. v. 16. & nonnulli
 apud Theocr. quod nemo opinor con-

tendit aliud esse, quam futur. Subjunct.
 nam ab aor. indic. ἔδωκα esset δώσω,
 non δώση.

⁸ Ἐργάζονται σε] Cum duplici Ac-
 cusativo post verba operandi contra
 morem Latinum, qui mavult Dativum.

⁹ Ἥφαιστος] Ἀπὸ τῆς ἀγνῆς αἰδοῦ, sci-
 licet quod tacitum uir.

Dialog. 1.

Piscator sive Reviviscentes.

Benedicto Interprete.

1 Socr. **I**mpete, impete crebris lapidibus hunc execrandum, incesse glebis, incesse præterea testis, percutite fustibus calumniatorem. Vide ne effugiat: & tu Plato, impete, et Chrysippe, & tu, omnes simul in illum obarmemur.

Pera ut reddat opem peræ, baculusque bacillo:

Siquidem communis est hostis, nec è nobis est quispiam quem injuriâ non affecerit. Tu vero, ô Diogenes, si unquam aliàs, utere baculo, nec remittas: dignas conviciator ille pœnas luat. Quid hoc rei est? Numquid, Aristippe, defessi estis? atqui non oportebat.

Este cati, & memores vehementis & iræ.

Aristoteles magis propera, bene habet: capta est fera.prehendimus te scelestè. Quare protinus intelliges quosnam viros maledictis laceffiveris. sed quo quis pacto ipsum ulciscatur? varium quoddam mortis genus in ipsum excogitemus, quod nobis omnibus satisfacere possit: æquum est ut septies saltem singulis nobis pereat. Pl. Mihi quidem cruci videtur suffigendus, ubi prius fuerit flagris cæsus, erutique ipsi oculi, & in multas partes abscissa lingua. Tibi vero quid videtur Empedocles? Em. In crateras Ætnæ præcipitandus est, ut præstantiores conviciis discat non laceffere. Pl. Quin imo esset optimum

optimum ut ¹ Penthei vel Orphei instar inter saxa dilaniatus inveniretur, ut quisque particulam ejus habens, discederet. *Luci.* Minime. verum mihi parcatis obsecro per supplicem Jovem. *Soc.* Placuit. non dimitteris amplius. Homerum audis quid dicat.

Non est tuta fides hominum generique leonum.

Luci. Atqui ex Homero vos ipsos orabo: nam forte carmina ejus reverebimini, meque versus recitantem non spernetis.

Me vivum capite, haud hominem parvum hæc quoque dona

Suscipite, as, aurum, quæ curant & sapientes.

Plat. Verum neque nobis adversum te Homericæ dederit responsio. Audi igitur.

Nec mihi mente fugam tu persuadere valebis.

Postquam te teneo, licet aurea verba loquaris.

Luci. Hei malorum! siquidem spes maxima Homerus nos frustratur. ad Euripidem mihi igitur confugiendum, forsan enim ille me servaverit.

Ne supplicem occide, est nefas occidere.

Pl. Quid vero? nonne & illa sunt Euripidis?

Par est mali pati qui patraverunt mala.

Luci. Nunc ergo verba propter hæc me occiditis?

Pl. Rectè per Jovem idem enim inquit.

Effrænioris & ex legis dementiæ extremum infelicitas occupat.

Luci. Proinde quoniam omnino me interficere decrevistis, nullumque mihi restat effugium, agite hoc saltem mihi indicate, quinam sitis, aut quid tam a-

¹ *Penthei & Orphei instar*] De priore vide Ovid. *Metam.* lib. 3. Fab. 7. v. 51. & sequentes de altero *Metam.* lib. 10. Fab. v. 81. & qui sequuntur, ubi *Pentheus* tantum dicitur à Bacchan-

tibus feminis fuisse discerptus. *Orpheus* autem glebis Silicibus, & quæ à colonis arripuerunt sarculis rastris ligonibus perriisse.

trox à nobis perpeffi, atrociter irascamini, meque occidendum comprehenderitis. *Pl.* Quibus nos affeceris contumeliis à te ipso, sceleratissime, perquire, & à tuis bellulis sermonibus, in quibus & Philosophiam ipsam maledictis petiisti, nosque contumeliis laceffivisti, cum tanquam ex foro sapientes viros, & quod maximum est, liberos venderes. Quare indignari, impetratâ à Plutone veniâ, adversus te prodimus, Chrysippus iste, & Epicurus, & ego Plato, & Aristoteles ille, & silens iste Pythagoras, & Diogenes, & omnes quotquot sermonibus tuis infectatus es.

2. *Luc.* Respiravi. non enim me interficietis, si intellexeritis qualisnam erga vos ego fuerim: itaque abjicite lapides: imo potius asservate: vobis enim contra meritos usui erunt. *Pl.* Nugaris: te certe hodie mori necesse est: jamque ob perpetrata scelera lapideum induas amictum. *Luc.* Atqui viri optimi, quem solum ex omnibus laudare oportebat, familiarem vestrum, benevolum consentientem, ac nisi grave est ut dicam, studiorum vestrorum procuratorem, probe scitote vos interfecturos, si me interficiatis, qui tot labores pro vobis exantlavi. videte igitur nè hujus temporis Philosophorum more faciat, ingrati, iracundi, ac perfidi erga virum beneficum videamini. *Pl.* O impudentiam! numquid tibi ob convitia gratiam debemus? verè hic cum mancipiis sibi rem esse existimat. an etiam tantam injuriam & debacchationem verborum pro beneficio computabit? *Luc.* Ubinam ego, vel quando injuriâ vos affeci? ego qui semper Philosophiam sum admiratus, vosque ipsos laudibus extuli, & cum sermonibus quos reliquistis, assidue sum versatus, quin & hæc ipsa quæ dico, unde quàm à vobis accepta, & apicularum more decerpta hominibus ostendo? At illi laudant, & cognoscunt uniuscujusque florem,

unde, à quo, & quomodo collegerim : méque oratione ob hoc florilegium commendant : imo verè vos ipsos, vestrumque pratum, qui tot, tamque varios, ac multiplicis coloris flores produxistis, quos si quis colligere, connectere, & concinnare norit, ita ut alterum ab altero non dissonet, numquid qui tam egregiè à vobis affectus fuerit, viris benefactoribus obloqui conabitur, quorum gratiâ existimationis alicujus esse reputatur. Ni ejusdem naturæ, cujus ² *Thamyris* vel ³ *Eurytus*, ut musis occinat, à quibus canendi normam acceperit, vel *Apollinem*, idque jaculationis præceptorem, jaculando provocet.

3. *Pl.* Hoc, ô Generose, Rhetorum more dixisti. igitur rei maximè est contrarium, & proterviorem tuam audaciam indicat, siquidem injuriam, atque ingratitude præ se fert, si cùm à nobis, ut fateris, jacula acceperis, adversus nos jaculatus es, hunc unum scopum observans, ut nos omnes conviciis laceffas. talem à te consequimur gratiam, pro eo, quod tibi pratum illud referavimus ; nec ut decerpere, plenòque sinu discederes, inhibuimus, itaque ob id maximè dignus es qui moriaris. *Luc.* An videris ? aures iræ præberis : & quæ justa sunt, minime approbatis. Ego verò me nunquam in *Platonis*, vel *Chryssippi*, vel *Aristotelis*, vel aliorum vestri ordinis iram incidere posse existimâssem. Verum, soli utique hinc procul abesse, mihi videbamini. At verò, ô Admirandi, ne indemnatum, causâque non

2. *Cujus Thamyris*. | *Thamyris* gente erat *Thrax* qui cum egregiâ erat corporis pulchritudine, & arte canendi peritissimus, ad certamen provocabat *Musas*, in quo certamine si acciderit ut victor esset, pactum erat, ut *πληροτάτην παράσσειν*. si autem victus, *στραφήν & αὐτὸν ἀκείρας διέλασσε*.

Victrices igitur *musæ* spoliaverunt eum oculis & *Cithara*. *Apollodor.* lib. 1. c. 3. s. 3.

3 *Vel Eurytus*. | Hic concessa ab *Apolline* sagittarum scientiâ cum Autore muneris contendisse dicitur, *Hygin.* Fab. 14.

cognitâ me interficiatis. vestrum est igitur ut nec violentia, nec sævitia graviore agatis, sed jure controversias diluatis, Locum dicendi causam pariter dantes, & accipientes. itaque facto judicis delectu, vos quidem accusate vel simul omnes, vel aliquem qui id agat pro omnibus constituere. ego verò adversus crimina me defendam : deinde si qua visus fuero in re injurius, idque de me judicium statuerit, meritis pœnas dabo : vósque violentum mihi perpetrabit. Si verò dicta causa, insons, & ab omni culpâ alienus inveniar, me judices dimittent : vos verò in eos à quibus decepti, & in nos instigati estis, iram converteritis. *Pl.* Hoc illud est in campum educere equum, ut deceptis judicibus abeas : siquidem te Rhetorem, & Causidicum vehementem, atque in orationibus valde callidum esse dicunt, quem autem judicem esse cupis ? quem muneribus non corruptum (qualia injusta multa perpetratis) adducas ut pro te sententiam ferat ?

4. *Luc.* Confidite : hujus unius rei gratiâ nullum talem arbitrum suspectum vel ancipitem, mihi contingere velim, & qui suum calculum injustè mihi tribuat. Ego Philosophiam ipsam vobiscum judicem eligo. *Pl.* Ecquis accusaverit si nos judicemus ? *Lu.* Vosmetipsi accusate, & judicate. neque enim illud timeo, tam justâ causâ antecello, tamque abunde causam me dicturum credo. *Pl.* Quid faciamus Pythagora & Socrates ? nam cum iste vir judicio velit experiri, haud absurdè provocare videtur. *Soc.* Quid verò aliud quàm ut ad judicium pergamus, assumptâque Philosophiâ quidnam sit responsurus audiamus ? nam causâ non cognitâ cedere, non nostrum est, sed summæ ruditatis, hominum iracundorum, & jus in manu situm habentium. nam obloqui volentibus occasionem præbebimus, si virum hunc non propositâ

sui defensione lapidibus petamus, idque nosmetipsi
justitiam valere jubentes. Aut quid 4 Anyto, &
Melito accusatoribus meis, vel me tum damnarunt
judicibus, respondebo, si hic aquæ non compos factus
moriatur? *Pl.* Optimè admones ô Socrates. itaque
Philosophiam adeamus: illa vero judicet. nos au-
tem quicquid statuerit amplectemur. *Luc.* Euge,
Viri Sapientissimi, meliora hæc & justiora: lapides
vero ut dicebam servate: iis enim in judicio paulo
post opus erit. Verùm ubi quis Philosophiam in-
veniat? nescio enim ubi habiter, quamvis longo cir-
cumerraverim tempore, domum quærens ut eam con-
venire possem. inde in quosdam vilibus amictos ve-
stibus barbasque prolixas gestantes incidi, qui se ad
eam conferre dicebant, quos scire ratus, interroga-
vi. At illi ejus rei me multò magis ignari, nihil
omnino responderunt, ne ignorantia arguerentur,
aut januam aliam pro aliâ ostenderent. ego verò in
hunc usque diem domum invenire nequivi.

5. Sæpius autem ipse suspicans, vel ductore quo-
piam, ad quasdam januas perveni, cerissimè tum
invenisse sperans, à multitudine ingredientium & e-
gredientium sumprâ conjecturâ, qui omnes severi-
tatem præ se ferebant, formâ decorâ, erant, & vul-
tu meditabundi. Quare inter hos delitescens ingres-
sus sum. ibi mulierem vidi quandam non carentem
fuco: & si in modum quàm maximè opportunum,
& incomptum se aptabat: verum illico deprehendi

4 Anyto & Melito Accusantibus
præter Anytum & Melitum meminit
& Lyconem in Socratis Apologia
Plato. qui in ἄλλοις de Melito sic
loquitur, τίς τις μοι φαίνεται ὁ δ-
υνάς, ὁνομάζουσι δὲ αὐτὸν οἱ ἑταί-
ροι, Μελίτων, ἐστὶ δὲ τὸν δῆλον Πιτ-
θεύς. εἰ τίς ἐν τῷ ἔχεις Πιθία.
Μελίτων οἶον τελευτῶν, καὶ πάλ-

νυ εὐρίσκειν, ἄνθρωπον δὲ. Quæ verba
sic interpretatur Coronarius Medi-
cus. Juvenis quidam & ignotus esse
mihi videtur, appellant tamen ipsum, ut
arbitror Melitum, est autem de populo
Pitheus si quem forte nosti Pitheia
Melitum rigente cavillo & valde bat-
tatum verum naso adunco.

am pendulos capillos non relinquere incornatos,
nec non vestitus cultum studiosè affectare. manife-
stum autem erat eam his munditiis esse ornatam,
decoris tamen gratiâ, cultu qui neglectus videretur
vari. apparebat autem cerussa & fucus, & verba per-
quam meretricia. Ab amatoribus laudata valdè
gaudebat: & siquis aliquid dedisset, avidè excipie-
bat: & propè se opulentiores collocabat: at ne aspi-
ciebat quidem pauperes amatores. Sæpius quoque
cum se præter mentem nudasset, torques aureos,
anguillis crassiores conspiciebam. Hæc cum vidissem,
confestim ad pedes conversus sum, nimirum misera-
tus illos infœlices, qui non naribus, sed barbis ad il-
lam pertrahuntur, atque s Ixionis instar, non cum
Junone, sed ejus idolo congregiuntur. *Pl.* Hoc qui-
dem rectè dixisti: non enim manifestum, notumque
omnibus est ostium: nec ad ipsius ædes ire oportet.
hic enim in ⁶ Ceramico ipsam opperiemur:
namque aderit illa revertens ex Academiâ ut in Pæ-
dilo etiam deambulet: id enim quotidie facere con-
suevit. Quin potius jam præstò est, vidēsne illam
habitu decoram, aspectu mansuetam, & ob medi-
tationem placide incedentem? *Luc.* Multas habitu,
gressu, & vestitu video similes. Atqui hæc omni-
um una inter has est vera Philosophia.

6. *Pl.* Rectè dicis: verùm quænam sit loquuta so-
lùm, indicabit. *Ph.* Papæ! Cur Plato, & Chry-
sippus & Aristoteles, necnon reliqui omnes ipsa
mea disciplinarum capita apud superos? Cur rur-
sus in vitam? numquis ex inferis vobis fuit mole-

s Ixionis instar. | Ixion Rex erat *κερτεῖν τὴν αὐγὴν.*
Theſſaliæ, qui à Jove Deorum con- *6 Ceramico* | Seu Ceramico vocas,
vivio adhibitus studuit rem habere seu cum Stephan. Ceramico idem
cum Junone, id autem cum notum est, scribetur enim & *κερτεῖν* &
effert Jovi, ille uxoris loco posuit *κερτεῖν*, ut supra notatum est ad
Iubem, atque inde Centauri, *ἀπὸ τοῦ* Græcum textum. n. 36.

stus?

stus ? iratis similes estis. quisnam iste est quem deprehensum ducitis ? Numquid fur est, vel homicida, vel sacrilegus ? *Pl.* Ita per Jovem, ô Philosophia omniumque sacrilegorum maxime impius, qui te maledictis incessere conatus est, nosque omnes, quot quot abs te quippiam didicimus, ac posteris utendum relinquimus. *Ph.* Num maledicente quopiam indignati estis, cum sciatis quænam ego à Comœdiis audire soleo in 7 Dionysiis, ? attamen ipsam amicam duco, neque in jus voco, seu accedens incuso : verum convenientia, & festo consueta ludere sino. Non vi enim nihil reddi deterius à scommate. sed contra quod bonum est, quemadmodum aurum quod erutum inciditur, clariùs refulget, fitque splendidius. At vos nescio quomodo iracundi, & queruli exististis. Cur igitur ipsum strangulatis ? *Pl.* Hoc unico die impetrato, contra illum venimus, ut injuriarum quas intulit meritas pœnas exolvat : Nam fama nobis denunciavit, qualia in vulgus progrediens adversum nos dixerit. *Ph.* An eum indictâ causâ interficietis ? Atqui videtur velle quippiam dicere. *Pl.* Minimè. Sed negotium omne tibi commitemus quodque tibi visum fuerit litis finem faciet. *Ph.* Quid tu dicis ? *Lu.* Hoc idem, ô Domina Philosophia. Siquidem sola veritatem invenire potes, multisque precibus vix obtinui, ut causa tibi servaretur. *Pl.* Nunc, ô Execrande, ipsam Dominam appellas, a pridie Philosophiam rem esse vilissimam afferebas cum duobus obolis singulatim, unumquemque sermonem ejus proclamares ? *Ph.* Videt ne non Philosophiam hic maledictis insectatus sit, sed præstigiatores viros sub nostro nomine multa & fœda perpetrantes.

7 *Dionysii*, | i. e. Bacchanalibus, i. *Διόνυσος*, enim idem ac Bacchus

7. *Lu.* Quamprimum cognosces si causam dicentem audire velis. Eamus tandem in Areopagum, in quo potius in ipsam arcem, ut tanquam ex speculâ, omnia quæ in urbe sunt simul pateant. *Ph.* At vos amicæ, in ⁸ Pœcilo tantisper deambuletis. Ad vos veniam cum litem dijudicavero. *Lu.* Quænam hæc sunt, ô Philosophia? nam hæc quoque admodum honestæ videntur. *Ph.* Virtus est, virilis ista, modesta illa & juxta ipsam justitia. At antesignana disciplina: obscura vero hæc & dubii coloris, est veritas. *Lu.* Non video quam dicas. *Ph.* Incomptam illam, nudam, subterfugientem semper, ac subterlagentem non vides? *Lu.* Nunc ægrè video. Sed quare has etiam non ducis, ut plenus, perfectusque sit confessus? siquidem veritatem patronam in iudicium adducere volo. *Ph.* Per Jovem, Vos quoque sequimini: non enim grave erit, causam unam judicare, præsertim cum de rebus nostris sit futura. *Ver.* Abiite vos. nihil enim audire mihi est opus, quæ qualia sunt jampridem novi. *Lu.* Verum, ô Veritas, nostrum interest, ut iudicio intersis atque singula indices. *Ph.* Agitur has famulas, mihi maximè benevolas adducam. *Lu.* Imo & quotquot volueris. *Ph.* Sequimini ingenuitas, & loquendi libertas: ut miserum hunc comuncionem, amatorem nostrum ac nullo prætextu justo periclitantem, servare possimus. At tu Elenche, illic remane. *Lu.* Nequaquam, ô Hera: Sed hic quoque veniat, & si quis alius. Non enim mihi cum feris trivialibus erit pugnandum, sed cum argutioribus hominibus, quos redarguere difficile est, cum effugia semper inveniant. Quare necessarius est Elenchus. *Ph.* Ergo maximè necessarius. Meus si demonstrationem etiam tecum assumas. *Ver.* Sequimini omnes, siquidem necessarii ad iudicium

⁸*Pœcilo* | Legendum potius *Pœcila*, Gr. Ποικίλη.

vide;

videmini. *Arist.* Vides, ô Philosophia, sociam contra vos Veritatem, sibi assumit. *Ph.* An verimini Plato, & Chrysippe, & Aristoteles, nequid in eam gratiam mentiat, Veritas cum sit? *Pl.* Non hoc sed callidus admodum est, & blandus, ita ut ipsam persuasione flectere possit.

8. *Ph.* Confidite nihil hâc iustitiâ præsente, iniuri qui fiet. Abeamus igitur. Verum dic mihi tu quod tibi nomen est? *Lu.* Vocor Parrhesiades, Alethionis Elenxiclei filius. *Ph.* Patria vero quænam? *Lu.* Syria, ô Philosophia, juxta Euphratem: Sed quid hoc? Novi enim quosdam ex meis adversariis, non minus me barbaros esse genere, moribus autem, & disciplina, non Solenses, aut Cyprios, aut Babylonios aut Stagiritas. Quanquam quod ad te attinet, nihil refert, si quis voce sit barbarus, dummodo iuste, ac rectè sentire videatur. *Ph.* Rectè dicis. Verum & hoc quæro, quamnam artem nôsti? nam & hoc quoque scire est operæ pretium. *Lu.* Arrogantia, impostura, mendacii, & fastus sum osor, & omne istiusmodi scelestorum hominum genus odii admodum autem multi sunt, ut nôsti. *Ph.* Hercle multi odii artem exerces. *Lu.* Rectè dicis: vide igitur quam multis odio sim, utque propter eam periclitor? Verum & contrariam admodum artem probè novi: eam, inquam, quæ ab amare principum habet. Etenim Veritatis, Honestatis, ac Symplicitatis sum amator, atque omnium quæ amandæ sunt cognata. Verum pauci admodum hac arte sunt digni: qui verò sub adversa sunt ordinati, magisque odio familiares, sunt infiniti. Periclitor igitur illam quidem ob segnitiam dediscere jam sed hanc nimium callere. *Ph.* Atqui non oportebat; ejusdem enim ferunt esse & ista, & illa itaque indivisibilis est ars: nam unica est etsi duæ esse videantur. *Lu.*

Meliùs tu hæc nôsti, ô Philosophia. Ego verò talis sum ut pravos odio prosequar, probos verò laudem & amem. *Ph.* Age, quo oportebat, jam devenimus: Hic in Minervæ vestibulo judicemus. Heus tu, Sacerdos, dispone sedilia: nos interim Deam adorabimus. *Lu.* Obsecro, Dea, fer adversus arrogantes opem, ac recordare quantum ipsos quotidie pejerantes audias. & sola quæ perpetrant, vides tanquam Speculatrix. Nunc illos ulciscendi tempus adest. Si verò me vinci cernas, plurésque esse nigros calculos, tu tuo addito me serva.

9. *Ph.* Esto. Jam consedimus, querelas vestras audire parati. Vos verò quempiam ex omnibus eligatis, qui optimè videatur accusare, & accusationem exponite, ac confutate. Non enim omnes simul loqui possibile est. Tu autem Parrhesiades dehinc respondebis. *Reviv.* Quis igitur è nobis maximè idoneus erit ad causam hanc agendam? tua Plato mirabilis est animi celsitas, & Attico lepore referta facundia, venusta, & persuasionis plena: etiam prudentia, & diligentia, necnon tempestitiva demonstrationum pellacia, hæc omnia tibi abundè adsunt. Itaque dicendi primas suscipe. omniumque nomine quæ par est eloquere. Nunc in memoriam revoca illa omnia & in unum confer, si quid in Gorgiam, vel Polum, vel Prodicum, vel Hippiam à te est dictum, hic est ad dicendum 9 habilior. insperge igitur Ironias, crebrásque illas ac festivas interrogationes. Quin si videtur, illud inculca, ut magnus ille Jupiter alatum impellens currum indignaturus est, nisi pœnas iste expendat: *Pl.* Nequaquam: sed ex his vehementioribus aliquem eligamus, Diogenem

9 *Habilior ad dicendum.* | *habilis* tum in hoc valet ut acutior quis atque aptus vel accommodus | que *habili*or ad inveniendum, &c.
Quintil. 1. 6. c. 3. Natura non tan-

hunc, vel Antisthenem, vel Craterem, vel etiam te Chrysippe : Non enim elegantiae in praesenti, nec facultatis conscribendi tempus est, sed refutationis & judicialis actionis apparatus. Rhetor enim est Parrhesiades. *Diog.* Proinde ipsum accusabo. neque enim longâ oratione opus fore arbitror : praeterea me supra omnes injuriâ affecit, cum duobus obolis venalis fuerim proclamatus. *Pl.* Diogenes, ô Philosophia, omnium nomine verba faciet. Verum, ô Generose, memineris non solum pro te hac accusatione postulare, sed rem communem etiam respicere. Siquid enim nos alii ab aliis rationibus discrepamus, tu id nunc minimè scruteris, neque quis sit veracior nunc dicas. Sed hoc solum, quoniam Philosophia injuria est affecta, indigneris, & quoniam Parrhesiades sermonibus malè audivit : atque opinionones omitte, in quibus dissidemus, communemque omnium causam defende, vide te solum praefecimus, & in te omnia nostra nunc periclitantur, ut vel gravissima censeantur, vel qualia hic expressit, credantur.

10. *Diog.* Confidite, nihil omittemus : pro omnibus verba faciam. Ac quamvis Philosophia verbis exorata (natura enim mansueta est & mitis) ipsum dimittere decernat : meo tamen officio non deero, nam ipsi me non frustra baculum gestare, ostendam. *Pb.* Non hoc : sed potius sermone : sic enim optimum est, non ligno rem agere. Ergo nec cuncteris, jam enim effusa est aqua, conciliūque oculos in te convertit. *Lu.* Reliqui confideant, ô Philosophia, & suffragia vobiscum ferant : ac solus Diogenes accuset. *Pb.* At numquid vereris ne contra te sententiam pronuncient ? *Lu.* Nequaquam : imo plures volo vincere. *Pb.* Generosa sunt haec tua verba. Sedere igitur : Tu verò Diogenes loquere. *Di.* Quales viri nos in agendâ vitâ fuerimus, ô

Philosophia

Philosophia, tute optimè nôsti, nihilque verbis est opus. Nam ut de me fileam, quis ignorat quanta Pythagoras iste, & Plato, & Aristoteles, & Chrysippus alique boni in vitam introduxerint? Verùm quibusnam contumeliis, quamvis tales extiterimus, scelestissimus hic Parrhesiades nos laceffiverit, jam dicam. Cùm enim Rhetor, ut aiunt, esset, derelicto foro, ac illius existimatione, quicquid vehementiæ, ac vigoris oratorii consecutus est, universo illo contra nos collecto, non desinit insectari maledictis, præstigiatores, ac deceptores subinde vocans, & vulgo, ut nos, tanquam nullius momenti simus, derideat & contemnat persuadens. Quinimo multorum jam odium nobis tibi que Philosophia, conflavit, nugas & commenta vocans tua documenta, resque maximè serias, quibus nos imbuisti, subsannatione incessens: ira ut à spectatoribus plausu excipiat, & laudetur: Nos vero contumeliis afficiamur. Ea enim est vulgi natura, ut cavillantibus & conviciantibus gaudeant: ac præcipuè quum rebus specie gravissimis derrahitur: ut nimirum & olim gaudebat Aristophane, & Eupolide, quum hunc Socratem irrisu gratiâ in scenam introducerent, & absurdas quasdam de illo Comœdias commentarentur. Atque illi contra virum unum talia sunt ausi, etiam in Dionysiis, ubi id facere erat concessum, & cavillatio, festi pars quædam videbatur, ac si Deus ille fortassis gauderet utpote joci amans. Hic autem accitis optimis quibusque, multo jam tempore commentatus, ac præmeditatus obrectationes quasdam, easque magno libro complexus, magnâ voce Platonem, Pythagoram, Aristotelem hunc, Chrysippum illum, me, ac denique omnes maledictis insectatur, cùm neque festivitas id permittat. neque privatim illâ in re à nobis læsus fuerit. Hæc enim illi res

veniam obtineret si ut injuriæ vindicem, non ut aggressorem se gessisset. Sed illud omnium est gravissimum quod hæc faciendo, tuum, ô Philosophia, nomen sibi vendicat, & repræsentato Dialogo familiari nostro, eo adjutore & mimo contra nos utitur: ac præterea Menippo amico nostro ut multa secum cavillaretur, persuasit: qui solus non adest, neque nobiscum, prodita societate accusat: pro quibus omnibus æquum est ut pœnas pendat. Quid enim contra hæc dicere posset, cum res hæc gravissimas coram tot testibus carpsit? Quare illis in utilitatem vertat istud, si pœnas dantem spectaverint, ut nemo posthac Philosophiam contemnat. Quandoquidem hac in re filere, & contumeliam tolerare, non modestiæ, sed ignaviæ & amentiae esse meritò censeretur. Cæterum postrema, cuinam videantur tolerabilia? Siquidem nos tanquam mancipia in venalitium deductos, adhibito, ut aiunt, præcone, divendidit: nonnullos ingenti precio, quosdam minâ Atticâ, me verò nequissimus hic, duobus obolis: ita ut circumstantes riderent. Eam ob causam indignatione perciti, & ipsi venimus, & te rogamus ut nos turpissimis affectos injuriis ulciscaris.

11. *Reviv.* Euge, ô Diogenes, omnia pro omnibus ut par erat, egregiè dixisti. *Ph.* Define laudare. Infunde responsuro. Tu verò Parrhesiades, vicissim fare: Tibi enim aqua nunc defluit: ergo ne cuncteris. *Parrh.* Non omnia mea, ô Philosophia, in accusatione sua Diogenes recensuit: sed plura quæ acerbiora erant, nescio cur prætermisit. Tantum verò aberit ut ea me dixisse negem, vel præmeditam quandam excusationem prætendam, ut si qua hic ipse reticuit, vel ego antehac non protuli, mihi nunc proponenda putem. Ita enim intelliges, quosnam arrogantes, & præstigiatores appellans proclamaverim, & maledictis insectatus sim. Proinde hæc so-

lum observate, numquid de cunctis verum dixero. Quod si blasphemi vel asperi quid habere videbitur oratio: non me qui redarguo, sed illos qui talia committunt, culpandos potius arbitror. Ego enim quumprimum intellexi quam improbæ res causidicos necessariò comitentur, nimirum fraus, mendacium, temeritas, vociferatio, conflictatio, aliâque infinita: hæc equidem, ut par erat, declinavi: & ad tua bona me conferens, ô Philosophia, reliquum vitæ curriculum, tanquam ex procellâ, & tempestate ad tranquillum portum appulsus, sub tuâ tutelâ vivere experivi. Ac posteaquam obiter tantùm statuta vestra intuitus essem, te quidem ut necessum erat, hósque omnes admirabar, qui optimæ vitæ fuissent institutores, & manus ad ipsos festinantibus porrigerent, & ad optima ac utilissima adhortarentur, siquis ea non transgrederetur, nec interlaberetur. sed intentis oculis ad regulas illas à vobis propositas, ad eas vitam suam componeret, ac dirigeret, quod quidem per Jovem pauci nostrum faciunt. Cùm autem viderem multos, non Philosophiæ sed Gloriæ tantùm quæ ex eâ capitur studio teneri: & in his quæ sunt in promptu, & vulgaria, quæque cuivis imitari sit facile, viris bonis valde similes esse, barbâ dico gressu, & vestitu: vitâ autem & factis speciei contradicere, & studia vestris contraria amplecti, ac professionis dignitatem corrumpere, indignabar. Eaque res mihi videbatur similis esse Tragico Histrioni, molli & effœminato, qui Achillem aut Theseum aut Herculem ipsum ageret, cùm tamen neque incederet neque loqueretur Heroice, sed sub larvâ istiusmodi lasciviret, ut ¹⁰ nec Helena, nec Polyxena cum

¹⁰ *Nec Helena nec Polyxena.* | factis notum qualis erat Helena. Polyxena autem erat Priami Regis ex Hecuba uxore filia, qua à Pyrrho ad Patris Achillis tumulum jugulata fuit, de qua vid, Ovid Metam. l. 13, fab. 2.

id earum modestiæ minùs conveniret tolerare possent. Nec se continuisset Hercules ¹¹ Callinicus, quin occyssimè talem clavâ percussus contrivisset, ipsum inquam & personam illam, quæ tam effœminatè eum repræsentando contaminasset.

12. Et cùm ipse talia vos ab illis perpeti viderem, non tuli Hypocriseos impudentiam: quòd cum simiæ essent, personas Heroum assumere, vel Cumanum illum asinum imitari auderent, qui leoninâ pelle indutus leo quoque ipse videri volebat, cum adversus Cumæos ignaros valde asperum, horrendumque rugitum ederet, donec quidam hospes se leonem & asinum videre sæpe arguit, & fuste cædens insecutus est. Sed quod mihi videbatur maximè indignum hoc erat: quod nemo non illorum, qui ex iis quempiam viderent, flagitiosum quid aut turpe, aut impudicum committentem, Philosophiam ipsam accusabat: illico etiam Chrysippum, aut Platonem, aut Pythagoram, vel cujuscunque cognomen, vel cujuscunque doctrinam delinquens ille assumebat: & ex eo quòd male viveret aliquis, de vobis multò antè vitâ functis male sentiebant, non enim de vobis viventibus sed è medio sublatis inquisitio fiebat: omnes vero manifestè cernebant eum atrociam, & indecora perpetrare: vos verò cum ipso damnabamini similique calumniâ pariter convellebamini. Equidem ego cum hæc viderem non tuli, verùm eos redarguebam & à vobis secernebam. At vos propter hoc honore me dignum, in judicium rapitis. Nunquid si initiatum quempiam viderem arcana Deorum prodentem ac in publicum mysteria efferentem, ideoque indignarer, & reprehenderem, me impium esse existimaretis? At injustum est: quandoquidem

¹¹ *Callinicus* | Epitheron Herculis | etiam ita vocatur. vid. supra. *Διακ.*
hæc sed non proprium, nam Theseus | Diogen. & Herculis. n. 3,

certaminum quoque præfecti, eum histrionem qui quum Minervam, vel Neptunum, vel Jovem assumptum agendum, non rectè neque ex dignitate Deorum simulavit, flagellare consueverunt. Ac non irascuntur ipsis Dii illi quod eum qui suas personas assumptis, habitumque induit, flagelliferis cædendum tradiderunt, verum ut puto vapulantibus delectantur, servum enim vel nuncium minus aptè agere parvus est error. Sed Jovem aut Herculem non pro dignitate spectatoribus ostendere, turpe ac piaculo simile esse videtur. Quinimo etiam hoc omnium est absurdissimum, quod cum ex iis multi dogmata vestra exactè calleant: ita tamen vivunt, ac si illa ideo tantum legerint, ac meditati sint ut contraria exerceant. Etenim quæcunque dicunt, ut contemnendas esse pecunias, & gloriam, solumque honestum bonum putandum, ira vacandum, & res hasce splendidas esse despiciendas, & cum ipsis æqualiter conversandum, eximia sunt, ô Dii, & scita, aut summo pere miranda profectó.

13. Verum hi hæc ipsa mercede docent, & divites admirantur, & pecuniis inhiant caniculis iracundiores, leporibus timidiores, simiis blandiores, asinis perulantiores, felibus rapaciores, gallis contentiores. Itaque risum movent quum de his rixantur, & circum januas divitum, se invicem pulsant, & in conviviis frequentibus epulantur, in eisque tædium laudando pariunt, ac præter decorum sese ingurgitant, & queruli apparent, & inter calices injucunda & absona philosophantur, ac merum non ferunt. 12 Idiotæ autem quotquot compotant, rident scilicet, ac Philosophiam conspuunt, quoniam hujusmodi ducat piacula. Illud vero omnium est turpissimum,

12 Idiotæ [i.e. illiterati, aut indocti.]

quòd quam unusquisque eorum, nullius se rei indigum profiteatur, sed solum divitem esse sapientem vociferetur, paulò post tamen poscit, & ni accipiat stomachatur perinde ac si quis regiè ornatus rectam gestat tiaram, & diadema, cæteraque regni insignia, frivolarum tamen rerum indigus mendicet. Proinde quum illis quippiam est accipiendum, multâ oratione prosequuntur, oportere de suo libenter conferre & indifferentes esse divitias : quid enim aurum & argentum littoralibus à lapillis differat ? At quum verus quispiam amicus, & familiaris, opis egens, paucula quædam ex multis postulatum venit, taciturnitas, inopia, ruditas & dictorum in contraria palinodia, varii autem illâ de amicitia sermones, & virtus, & honestum quonam abeant ignoro : nam omnino avolantia & vere alata verba hæc sunt, quibus illi quotidie in disputationibus inter se umbratili certamine depugnant, eousque enim unusquisque eorum est amicus, quousque nec de auro, nec de argento quicquam in medium affert. Quòd si quis obolum tantummodò indicârit, confestim pax solvitur, omniaque turbantur atque implacata redduntur, libri obliterantur, virtus aufugit, iisque accidit quod canibus, in quorum medium si quis os projecerit, exiliunt, seque invicem mordent, eique qui os præripuit, allatrant.

14. Fertur autem Rex quidam Ægyptius simias tripudiare docuisse, eaque animalia, (nam ad imitandum humanas actiones maximè sunt apta) celerimè didicisse, ut purpureis vestibus induta, & personis circumdata saltarent, idque spectaculum multo tempore claruisse, donec spectator, quidam urbanus, quas nuces in sinu habebat, in medium projecit. Quibus conspectis simiæ saltationis obliti id quod erant, simiæ pro saltatoribus fuerunt, & personas conterebant, & vestem discerpebant & pro fructu

inter se pugnabant, ita ut ¹³ Pyrrhiches ordo solveretur, & à Theatro derideretur. Talia & hi perpetrant, & ego tales insectatus sum conviciis, nec redarguere unquam desinam, & comicè perstringere. Sed quod ad vos vobisque similes attinet (sunt enim profectò nonnulli, qui Philosophiam amplectuntur, vestrisque legibus immorantur) absit ita infania, ut quid probrosum, & sinistrum proferam. Nam quid dicere possem? quid enim in vitâ simile commisistis? sed arrogantes illos, & Deorum inimicos, odio dignos esse puto. Tu enim Pythagora, & Plato, & Chrysippe, & Aristoteles quâ in re tales vobiscum dicitis convenire, aut proprium ac cognatum in vitâ præstitisse? Ita per Jovem, Hercules, inquirunt, & simia. An quia barbas habent & se philosophari profitentur, & severitatem vultu prætendunt, propterea cum vobis sunt comparandi? At tulissem si saltem illi ad simulationem fuissent apti. Nunc verò citius vultur lusciniâ imitabitur, quam illi Philosophos.

15. Quæ pro me dicenda habebam, exposui. At tu Veritas numquid vera sint apud ipsos testificare. *Ph.* Nunc longius, ô Parrhesiades, assiste, quid nos faciamus? quomodo vir hic vobis videtur dixisse. *Virtus.* Ego quidem, ô Philosophia, dum iste perorabat, terram subire optabam: adeo vera omnia dixit, itaque audiens unumquemque eorum qui talia faceret agnoscebam: interimque ex iis quæ dicebantur, hoc ad istum, hoc vero ad certum illum qui faceret, referebam. Denique viros illos perspicuè indicavit, tanquam ex aliquâ picturâ expressos; nec solum corpora, sed animas etiam ipsas absolutissime effinxit. *Ph.* Ego quoque planè erubui, ô Virtus. Vos

¹³ *Pyrrhiches* | *Pyrrhica*, æ. vel | mus in Creta instituit *Pyrrhus*.
Pyrrhiche, es, saluatio est quam pri-

verò quid dicitis? *Reviv.* Quid aliud quam à crimine eum absolvi inter amicósq; & benefactores nostros ascribi debere? Planè enim nobis, ¹⁴ idem quod Iliensibus, accidit: hunc tanquam Tragœdum quempiam in nos excitavimus, qui Phrygum calamitates decantaret. Canat igitur, & Dei inimicos tragicè exagitet. *Dio.* Ego quoque, ô Philosophia, planè hominem laudo, quæque illi objeci retracto, & quia generosus est, amicum eum facio. *Ph. Euge!* ô Parrhesiades, ab accusatione te absolvimus in omnibus vincis. Cæterùm te nostrum esse scias. *Parrh.* Hanc primam adoravi: verum aliud magis tragicum opus mihi superesse puto. Siquidem ô valde veneranda victoria *quotidie* vitam meam reddis venerabilem, nec coronare desinis. *Virtus.* Numquid igitur à secundo jam ordiamur cratere, & illos citemus, ut ob ea quibus in nos injurii fuere pœnas expendant? Parrhesiades autem unumquemque accusabit. *Ph.* Rectè ô Virtus, elocuta es. Quapropter heus tu minister Syllogismæ in urbem te confer, & Philosophos advoca. *Sylog.* Audi, tace. Philosophi in arcem ascendant, ut apud virtutem, Philosophiam & Justitiam accusationem diluant.

16. *Par.* Vidēsne? Pauci conveniunt citatione cognitâ. Nam Justitiam præsertim timent. Nec otiosi sunt plerique ipsorum, dum circa divites versantur. Sed si vis ut veniant omnes, præconium his verbis pronuntia Syllogisme. *Ph.* Minimè: Sed tu Parrhesiades prout tibi visum fuerit illos advoca. *Par.* Hoc non est difficile. Audi; tace. Quicumque se philosophos esse dicunt, & quicumque nomen hoc ad se spectare arbitrantur, ad distributionem in ar-

14. *Idem quod Iliensibus.* Alludit ad Proverbium Iliensis Tragœdos conduxit, Græcè ô Ἰλίου πεινῶντες ἔσμεν ubi qui ultro provocat quempiam unde audiat probra veluti si Trojani accersunt Histrionem qui ipsas calamitates quas semel perulerat denuò quasi renovat. *Erasm.*

tēm veniant : duæ minæ singulis dabuntur, & sesamina placenta. Quicunque vero barbam profundam ostenderit ille caricarum massam insuper accipiet : Nemo verò modestiam & justitiam, & continentiam afferat, (hæc enim necessaria non sunt, si non adsint) sed ex modis omnibus quinque Syllogismos. Non enim fas absque his sapientem esse.

In medioque auri duo sunt objecta talenta,

Danda illi, qui sit melior certamine cunctis.

Papæ ! quam refertus est conflictantium ascensus, postquam duarum minarum mentionem tantum audiverunt. Ad Pelasgicum alii, alii juxta templum Æsculapii ; & circum Areopagum etiam plures, nonnulli quoque penes Tali sepulchrum : Pars etiam admoti scalis templo Dioscurorum, cum strepitu ascendunt, per Jovem etiam conferim, examinis apum instar : & ut Homeri verbis utar : sed inde quæ plurimi illic quoque innumeri,

Quot folia & flores nascuntur tempore verno.

Plena autem est arx brevi tempore, cum clangore confidentium : estque undique pera, barba, adulatio, impudentia, baculus, edacitas, syllogismus, avaritia. Ac pauci illi, quotquot ad primum illud præconium, ascenderunt obscuri, & ignoti, reliquorum turbæ immixti, sub aliarum formarum similitudine delitescent. Est & hoc, Philosophia, molestissimum, & in quo te maximè quis reprehendat, quod nullas illis notas & signa inuiffisti ; siquidem præstigiatores isti, sæpius ad persuadendum, verè philosophantibus sunt aptiores.

17. Ph. Fiet illud paulò post : sed jam excipiamus.

Platonicus. Nos *Platonicos* par est accipere primos.

Pythagoricus. Minimè : sed nos *Pythagoricos*. prior

enim fuit *Pythagoras*. Stoicus : Desipitis : nos *Stoi-*

ci sumus præstantiores. *Peripateticus*. Minimè qui-

dem : verum nos ex *Peripato* primi sumus in pecu-

nii. *Epicureus*. Nobis *Epicureis* date placentas, & caricarum massas. Quod ad minas attinet expectabimus, quamvis oporteat nos postremos accipere. *Academicus*. Ubi sunt illa duo talenta? siquidem nos *Academici* ostendemus, quantum aliis simus contentiores. *Stoicis*. Non presentibus nobis *Stoicis*. *Phil.* Definite contendere, vos verò *Cynici*, ne vos invicem pulsetis, neque baculis cædatis: nam vos ad alia vocatos esse scitis: Nunc equidem ego Philosophia, & hæc Virtus, Veritasque, judicabimus quinam sint qui verè philosophantur: inde qui nostrum institutis vivere invenientur foelices erunt, quod optimi habiti fuerint. Sed præstigiatores illos nihilque ad nos spectantes malos malè perdemus; ne superbi illi quæ sunt supra se affectent. Quid hoc rei est? Fugitis per Jovem multi per confragosa desilientes; jamque arx est vacua: præter paucos illos qui judicium non formidantes remansere. Vos vero ministri peram tollite, quam Cyniscus fugiendo abjecit. Age videam quid habeat, an lupinos librūmve, aut panes cibarios. *Pa.* Minimè: sed aurum hoc & unguentum hoc sacrificulū, & speculum, & talos. *Ph.* Euge, ô Generose, hæc tibi exercitationis erant viatica: Cumque his æquum esse censebas omnia conviciari, atque alios docere. *Pa.* Tales isti sunt nobis. Cæterum oportet vos considerare, quo pacto desinent hæc ignota esse, & dignoscantur qui tecum consuescunt, quinam illorum sint boni, quinam contra aliterius sint vitæ. Tu autem Veritas illud comperito. Nam è re tuâ fuerit, ut tibi mendacium non prævaleat: ne præ ignorantia, pravi homines immixti bonis deliteant.

18. *Ver.* Hac in re Parrhesiades arbitrio, siquidem probus, ac nobis benevolus est visus, tæque, Philosophia, maximè admiratur: ita faciamus: ut assumpto secum Elencho conveniat omnes qui se philosophari profitentur, cum quem verè legitimum Philo-

Philosophiæ alumnum invenerit, coronâ coronet oleaginâ, & in Prytaneum vocet. Si verò in aliquem, quales multi sunt, execrandum virum, ac Philosophiæ simulatorem inciderit, attritam vestem dilaceret, barbâque hirci tonsoria novacula abradat, frontique stigmata imprimat, inter media supercilia inurat, sitque inustionis figura vulpes aut simia. *Ph.* Euge Veritas. Talis autem, ô Parrhesiades, sit Elenchus qualis aquilarum pullus ad solem esse fertur. Non per Jovem tamen, ita ut lumen obtueantur, indeque probentur. Verùm exposito coram illis auro, gloriâ, voluptate, quem ipsorum ea despiciere videris, & nequaquam ad aspiciendum trahi, is esto qui oleagino ramo coronetur. Quem verò fixis oculis intuentem, manûmque ad aurum protendentem, deprehenderis, hunc abrasâ prius barbâ inurendum adducas. *Par.* Hæc, O Philosophia, erunt, ut censes; & confestim permultos eorum vulpe vel simiâ notatos videbis, paucos verò coronatos: Quinimo si placuerit nonnullos illorum vobis per Jovem huc adducam: *Phil.* Quid ais? fugientes adduces? *Par.* Ita quidem, si sacerdos funiculum hunc, & hamum à Piræensi piscatore dicatum velit mihi parumper commodare. *Sacer.* En accipe, calamûmque simul, ut habeas omnia. *Par.* Quin igitur *Sacerdos* caricas aliquas, parûmque auri da mihi properé.

19. *Sacer.* Accipe. *Ph.* Quidnam vir hic facere intendit? *Par.* Hamo, carica, & auro inescato, summo muro insidens in urbem demisit. *Ph.* Quid agis, ô Parrhesiades? Numquid lapides ex pelasgico piscari decrevisti? *Par.* Tace, *Philosophia*, ac prædam expecta. Tu vero, piscator, Neptune, Tu quoque chara Amphitrite, multos pisces nobis immitte. At lupum quendam ingentem video, vel potiùs auratam. *Libert.* Minimè, felis est, accedit ad hamum hians, aurum odoratur, prope jam adest, retigit, capius

captus est, attrahamus. *Par.* Tu quoque *Elenche*, nunc una funiculum arripe : attractus este : Age videam quis sit ô piscium optime. Clamat iste : quales hercle dentes : Quid hoc rei est, O Generosissime, circa petras liguriendo captus es, ubi te laturum sperabas ? At nunc à brachiis pendens manifestus eris omnibus, escam hanc & hamum hunc extrahamus. En vacuus hamus, carica cum auro ventri jam adhæret. *Diog.* Per Jovem evomat ut alios etiam inescemus. *Par.* Bene habet, quid ais, ô *Diogones* ? Tune hunc quisnam sit nôsti ? num ad te attinet ? *Diog.* Nequaquam. *Par.* Quid igitur ? quo pretio dignus hic est dicendus ? ego enim pridie duobus obolis eum æstimavi. *Diog.* Nimirum dicis : nam & cibo est inutilis, & turpis, & durus, & neglectus. Hunc in caput à saxo præcipitem da. Tu verò alium demisso hamo attrahe : Atqui videfis, ô *Parrhesiades*, ne tibi calamus inflexus abrumpatur. *Par.* Confide, *Diogenes*, leves sunt, & aphyis tenuiores. *Diog.* Per Jovem levissimi : attamen trahe. *Par.* Ecce, quisnam alius hic latus tanquam semisectus piscis accedit ? psetta quædam hamo inhians : deglutivit : tenetur : attrahatur : Quisnam est ? *Diog.* *Platonicum* se esse asserit. *Pl.* Et tu execrande ad aurum accedis ? *Par.* Quid ais *Plato* ? Quid illi agamus ? *Pl.* Ab hac eadem petrâ & ille. *Diog.* Ad capiendum alium demittatur.

20. *Par.* Atqui bellissimum quendam accedentem video, ac si in profundo varii coloris appareat, ac vittas quasdam auratas, super dorso habeat. vidésne, *Elenche* ? Hic est qui *Aristotelem* simulat : venit, deinde rursus enatavit : circumspice diligenter : iterum venit, hiavit, captus est : extrahatur. *Arist.* Ne me *Parrhesiades* de ipso interrogas : quis enim sit ignoro. *Par.* Numquid, ô *Aristoteles* etiam, iste à saxo dejectendus ? *Diog.* At ecce multos hic conspicio

aspicio pisces, paricolores : spinosos, in superficie as-
periores : echinis captu difficiliore. verriculo opus
esset, at non adest : satis erit si vel unum ex grege at-
trahamus : veniet autem ad hamum is nimirum qui est
ipforum audacissimus. *Elen.* Demitte, si videtur : pri-
usque ferro multum munias funiculum, ne eum devora-
to auro dentibus secet. *Par.* Demisi, tu verò, *Neptune*,
capturam absolve. Papæ ! pro escâ depugnant : aliique
simul multi caricam circumrodunt : alii vero adhærent
auro tenaciter. Bene habet, valdè robustus aliquis trans-
fixus. Age sciam qui te cognominem esse dicas. Atqui
ridiculus sum, qui piscem loqui cogam, muti enim
sunt illi. Verum, *Elenche*, dic quemnam magistrum hic
habeat. *Elen.* *Chrysippum* hunc. *Par.* Intelligo : puta
quoniam aurum inest nomini : Tu igitur, *Chrysippe*, per
Minervam dicito. Nôstine viros istos, vel ipsos ut ta-
lia faciant hortaris ? *Chr.* Per Jovem *Parrhesiades*
interrogas contumeliosè, qui nobis cum talibus con-
venire suspicaris. *Par.* Euge, *Chrysippe*, generosus
es. Ergo & iste cum aliis in caput præcipitetur :
siquidem est spinosus, verendûmque est, ne qui com-
ederit guttur configat. *Pb.* Prædæ satis est, ô *Par-*
rhesiades, ne quis, (ut multi solent) auro & ha-
mo deglutitis abeat : deinde te sacerdoti rependere
oporteat, proinde nos eamus ambulatum. Tempus
etiam est ut vos unde venisti revertamini : ne ultra
præscriptum diem commoremmini. Tu vero, *Parrhe-*
siades & *Elenche*, omnes in orbem obeundo, vel co-
ronate, vel inurite ut dixi. *Par.* Hæc fient, ô *Philo-*
sophia. Valete homines optimi. Nos vero, *Elenche*,
descendamus, & iussa exequamur. Sed quo primum
erit eundum ? num in *Academiâ*, vel in *Stoam* ? A
Lyceo initium faciamus : nihil hoc refert. At hoc
ego novi, fore ut quocunque pervenimus, paucis co-
ronis, multis cauteriis indigeamus.

DIALOG. 2.

CATAPLUS sive TYRANNUS.

Charon, Clotho, Mercurius, Cyniscus, Megapenthes, Micyllus, Dives, Tisiphone, Rhadamanthus.

MOQUOTO *Interprete.*

Char. **A**GE, ô *Clotho*, navigium hoc dudum nobis paratum est ad navigationem commodè instructum : sentina enim exhausta est, malus erectus est, & velum expansum, & remorum unusquisque ad scalmum alligatus. Nihil autem impedit, quantum ad me attinet, quo minus anchoram subtrahentes navigemus. Mercurius autem moratur cum pridem adesse debuisset, vacuum igitur vectoribus, ut vides, navigium est, quod ter jam hodie navigare potuisset; & fere circa vesperam est, neque vero adhuc vel obolum lucrati sumus. Porro, Pluto, scio, me pigrescere in huiusmodi arbitrabitur, idque apud alium existente culpâ. Præclarus verò nobis & bonus mortuorum ductor, non secus ac aliquis alius *Mortuorum*, & ipse supra, Lethes aquam ubi ebibit, redire ad nos oblitus est, aut certe luctatur cum ephebis, aut cytharam pulsat, aut orationes quasdam recitat ostentans nugas suas, aut verò alibi furatur generosus ille progrediens : nam una ipsius artium hæc est : Ille ergo liberius agit

Vestribus | Ita vocantur qui re-
ti sunt cymba, quemadmodum *ve-*
bens aliquando ponitur pro *vehens*.
Cicero de Claris Oratoribus Adolescentibus

tia per medias laudes quasi Quadri-
gis *vehens*, i. e. *vehens*.
2 In huiusmodi | i. e. in rebus
huiusmodi,

nobiscum

nobiscum, idque cum ex dimidio *tantum* noster sit.

Clo. Quid enim nōsti, ô Charon, si quæ occupatio incidit ipsi; Jove diutius indigenti ut eo utatur ad superiora negotia? Dominus siquidem ille est.

Cha. Sed non ira est *Dominus*, ut immodicè *debeat*, imperare communi famulo: siquidem neque nos aliquando ipsum Mercurium, cū abire debuit, retinimus. Sed ego novi causam, apud nos siquidem asphodelus tantum, libamina, & placentæ, & sepulchrales oblationes; cætera vero, caligo, nebula, tenebræ: in cœlo autem læta omnia, & ambrosia multa, & nectar copiosum; itaque mihi jucundius apud illos morari videtur: & à nobis quidem avolat, velut ex carcere aliquo effugiens, ubi autem tempus descendendi *advenit*, lentè & pedetentim vix aliquando descendit.

2. *Clotho.* 1 Non amplius indignare, ô *Charon*, prope enim est ille ipse, ut vides, multos nobis adducens, imo velut gregem, confertos illos virgâ abigit *ante se*? sed quid hoc? vinctum nescio quem inter illos, & alium ridentem, unum autem quendam & peram appensam habentem, & lignum in manu video habentem, torvè intuentem & alios urgentem. Non vides ipsum Mercurium sudore diffluentem & pedes pulvere conspersum & anhelantem, & plenum flatu ipsi est os. quid hæc, ô Mercuri? Quæ hæc festinatio? Turbatus, enim nobis videris. *Mercurius.* Quid enim aliud quam *dum* hunc scelestum fugientem persequor, parum abest *quin* navis desertor vobis fuerim. *Clotho.* Quisnam est? aut

3 *Asphodelus* | Hujus herbæ meminit Plinius Nat. Histor. l. 21. cap. 17. dicit mandi semine tosto & bulbo. meminit & Hesiodus *ἐργ.* 4. di-
cique *Ναντις* nescire *ὅσον ἐν μάλαχῃ*
ἀσφοδέλας μὲν ὄνειαρ, hoc est,

in tenui victu. Asphodelus enim pauperum cibis atque ideo magis congruus tenuibus umbris.

4 *Non amplius indignare* | Expone potius *ne*, non enim nusquam jun-
gitur modo Imperativo,

T I

quid

quid volens fugiebat? *Mer.* Hoc quidem clarum, quod vivere diutius volebat : est autem Rex aliquis vel Tyrannus, quantum ex ejulatu *conjicere est*, & *ex iis* quæ deplorat, ingenti quadam felicitate se privatum dicens. *Clo.* Itane stultus, quasi supervivere posset, deficiente jam, quod ei fato statutum fuerat, stamine. *Mer.* Fugiebat ais? *Equidem* nisi generosissimus ille qui lignum *gestat*, adjuvisset me, & accipientes ipsum ligavissemus, certe abivisset ef. fugiens nos. Ex quo enim tradidit mihi illum Atropos, totâ viâ resistebat, & retrahebat se, & pedibus renitens solo non plane ductu facilis erat: interdum autem orabat, & intente supplicabat dimitti s ad modicum petens, & multa daturum pollebatur. Ego verò, ut par est, ⁶ non remittere, videns *eum* quæ fieri non possunt, desiderare. Ubi verò prope ipsum jam os eramus, & mortuos, ut mos *est*, numerarem Æaco, & ille recenseret eos, juxta symbolum transmissum à sorore tuâ clam, nescio quo pacto, ter maledictus ille abibat. Deerat ergo mortuus unus numero. Æacus autem attollens supercilia, ne in omnibus, ô Mercuri, inquit, utere arte furandi, satis tibi in cœlo lusus : Mortuorum negotia accurata, quæ nullo modo latere possunt. Quatuor, ut vides supra, mille symbolum habet insculptos, tu vero mihi præter unum venis adducens, nisi hoc dicas, quod decepit te Atropos. Ego autem erubescens ad hunc sermonem, statim memini eorum, quæ in viâ acciderant : atque ubi circumspiciens nullibi eum vidi, intelligens fugam infecurus sum quantâ celeritate potui per viam ducentem ad lumen. Sequebatur autem me lubens præclarus

⁵ *Ad modicum* | Supple *tempus*. | Infinitivi modi sed Imperfecti Indicativi, vide Method. Nostr. n. 106.
⁶ *Non remittere* | Redde potius | *Minore caractere* *est, est, est,*
non remittebam, & non enim non est

ille, & velut à carceribus currentes, comprehendi-
mus illum jam in Tœnaro *existentem*, tam parum ab-
fuit quin effugeret.

3. *Clo.* Nos autem ô Charon, socordiam Mercurii
jam condemnabamus. *Cha.* Quid igitur adhuc mo-
ramur, quasi non sufficiente nobis factâ morâ? *Clo.*
Bene dicis: conscendant. Ego verò in manibus ha-
bens librum, & circa scalam sedens, ut mos est,
conscendentem, unumquemque ipsorum dignoscam,
quis & unde, & quo pacto mortuus. Tu autem assu-
mens comprime, & compone ô Mercuri: Tu verò
infantulos istos primos injice, quid enim mihi re-
spondeant? *Mer.* En tibi ô Portitor, numerum. Illi
trecenti cum *pueris* expositis. *Cha.* Papæ! 7 foelicem
capturam, immaturâ morte præventos nobis mor-
tuos venis adducens. *Mer.* Vis, O Clotho, inde-
flectos *illos* præter istos inducamus? *Clo.* Senes dicis?
Ita fac. quid enim me oportet negotia habere, ea
quæ ante Euciidem *erant*, quomodo nunc se *habeant*
examinantem? Vos, qui supra sexagesimum *annum*
estis, venite jam. Quid hoc? non audiunt me, ob-
turatas aures habentes præ annis; oportebit forte,
& te illos ubi sustuleris, adducere. *Mer.* Ecce tibi
duobus minus quadraginta, tabefacti omnes, & ma-
turæ ætatis, & tempori-decerpti. *Clo.* Per Jovem;
liquidem 8 *uvæ* passæ omnes jam sunt. Vulneratos
insuper, O Mercuri, adducas; & primum mihi di-
cite, quomodo mortui *huc* venistis? Magis autem
ipsa secundum ea quæ scripta sunt, vos inspiciam.
Bellantes mori oportebat heri in Media, quatuor su-
pra octoginta, & 9 Gobarem Oxyartæ filium cum

7 *Felicem* | Felicem potius sic &as & rugas.

Græcè Φῆλξ, nomen viri, non Φαι-
λξ, aut Φοῖλξ.

8 *Uvæ passæ* | Colorem si spe-

9 *Gobarem* | Virum hujus nomi-
nis habes Plin. l. 6. c. 26. Sed u-
trum ille Oxyartæ filius non liquet.

illis. *Mer.* Adfunt. *Clo.* Propter amorem seipſos jugulârunt ſeptem, & Philoſophus Theagenes propter meretricem è 30 Megara. *Mer.* Illi ipſi prope ſunt. *Clo.* Ubi autem & à ſe mutuo occiſi propter regnum? *Mer.* Adſtant. *Clo.* Ille autem qui ab adultero ſuæ conjugis occiſus eſt? *Mer.* En tibi illum prope. *Clo.* Qui ex tribunalibus, illos adduc, dico autem, eos, qui tympano *puniti ſunt*, & in crucem acti. Qui verò à prædonibus occiſi ſedecim illi ubi ſunt, O Mercuri? *Mer.* Adſunt, vulnerati autem illi quos vides, & ſœminas ſimul vis ſiſtam? *Clo.* Maximè: Item qui naufragio *perierunt*: ſimul enim mortui ſunt & eodem modo, qui febre *perierunt*, & illos ſimul *adducito*, ſed & Medicum Agathoclem cum ipſiſ.

4. Ubinam eſt philoſophus Cyniſcus, quem oportebat Hecates cœnam manducantem & ex luſtratione ova *reliſta*, inſuper autem & ſepiam crudam, mori? *Cy.* Olim tibi adſto, O Clotho optima: quidnam autem peccâram, ut me tantum temporis ſurſum ſineres? fere enim " integram mihi colum neviſti: quanquam ſæpius conatus ſum, ſtamen abruptentem venire, ſed nescio quomodo, infrangibilis erat. *Clo.* Inſpectorem te, & Medicum humanorum delictorum reliqueram, ſed conſcende bonâ fortunâ. *Cy.* Per Jovem *non aſcendam*, niſi prius hunc vincitum conſcendere fecerimus, vereor enim ne te à ſententia dimoveat, rogans. *Clo.* Age, videam quis ſit. *Meg.* Megapenthes Lacydæ filius Tyrannus. *Clo.* Conſcende tu. *Meg.* Nequaquam, O Domina Clotho, ſed me ad modicum ſinas aſcendere *ad vitam*, deinde ſpontaneus veniam, vocante nemine. *Clo.*

10 E Megara | Urbe Achaiæ inter Athenas & Corinthum.

11 Integram mihi colum neviſti |

Hic Clotho dicitur Nere: contra quam vulgo cantatur, Clotho colum geſtat, Lachæſis trahit, Atropos occat.

Quid

Quid porro est cuius gratiâ redire vis? *Meg.* Domum perficere mihi primum permitte, semiperfecta siquidem domus relicta est. *Clo.* Deliras: enimvero ascende. *Meg.* Non multum tempus, O Parca, pero, unam permitte me manere hanc diem, donec aliquid injunxero conjugî de pecuniis, ubi magnum habeo thesaurum defossus. *Clo.* Fixum est, non consequeris. *Meg.* Peribit igitur tantum aurum? *Clo.* Non peribit, securus esto hâc de re. *Megacles* enim tuus consobrinus accipiet. *Meg.* O contumeliam! inimicus, quem præ socordiâ non ante occidi? *Clo.* Ille ipse, & supervivet tibi annos quadraginta, & aliquid ultra, pellices autem & vestem, & totum tuum aurum excipiens, *velut successionis jure.* *Meg.* Injuste agis, O Clotho, mea inimicissimis distribuens. *Clo.* Tu autem nonne Cydimachi illa ipsa cum essent, O Generose, excepisti? ubi ipsum occidisti & liberos ipso adhuc spirante insuper jugulasti? *Meg.* Sed nunc mea erant. *Clo.* Igitur præterit tempus possessionis.

5. *Meg.* Audi, O Clotho, quæ tibi privatim nemine audiente dicere volo: vos autem recedite ad modicum: si me ¹² dimiseris fugere, mille tibi talenta auri signati daturum tibi promitto hodie. *Clo.* Adhuc aurum, O Ridicule, & talenta in memoriâ habes? *Meg.* Et duos crateres si vis addam, quos accepi occidens Cleocritum, pendentes singulos auri defæcati talenta centum. *Clo.* Trahite illum, videtur enim non ascensurus nobis volens. *Meg.* Testor vos, murus imperfectus manet, locus in quo naves custodiuntur: absolutos supervivens quinque solos dies. *Clo.* Securus esto, alius muro circumdabit. *Meg.* Tamen hoc omnino æquum puto. *Clo.* Qua-

¹² *Dimiseris fugere* | Malo dicere permiseris.

lenam?

lenam? *Meg.* Tantum vivere donec subegero Pifidas, & Lydis imposuero tributum, & monumentum mihi valde magnum extruens inscripsero quaecumque feci magna & imperatoria, per vitam. *Clo.* Non unum diem postulas, sed ferme viginti annorum moram. *Meg.* Vades vobis paratus sum præbere celebritatis & reditus. Quin si vultis, succedaneum vobis pro me ipso præbero Agaperum. *Clo.* O scelestes, hunc quem optabas sæpius super terram relinquere? *Meg.* Olim hoc optabam, nunc autem video melius. *Clo.* Veniet tibi ille paulo post à Nupero Rege interfectus. *Meg.* Igiturne hoc deneges O Parca, mihi? *Clo.* Qualenam? *Meg.* Scire volo, quæ post me sunt quomodo se habebunt. *Clo.* Audi, magis tamen dolebis, ubi didiceris, tuam quidem conjugem Midas servus habebit, olim autem & ipsam vitiabat. *Meg.* Scelestus, quem ego illi parens dimisi liberum? *Clo.* Filia autem tua, pellicibus ejus qui Tyrannus est, annumerabitur, imagines autem & statuas, quas Urbs erexit tibi olim, omnes eversæ risum præbebunt spectantibus. *Meg.* Dic mihi: nullus amicorum indignatur ob ea quæ fiunt? *Clo.* Et quis tibi erat amicus, vel ex qua causa iusta factus? Ignoras quod ii qui adorabant te, dicta & facta singula laudantes vel metu, vel spe hæc faciebant, imperii amici existentes, & ad tempus respicientes. *Meg.* Et tamen libantes in conviviis, magnâ voce precabantur mihi multa, & bona: præmori unusquisque paratus erat, si fieri poruisset, & omnino juramentum ipsis ego eram. *Clo.* Ergo apud unum eorum, apud quem heri cœnasti, mortuus es: quod enim postremo loco tibi ad bibendum, allatum est, illud ipsum huc te dimisit. *Meg.* Hoc illud est

13 Nupero rege | Benedict. ab eo qui recens Regem agit.

quod

Cataplus five Tyrannus.

111

quod amarum senseram : quorsum autem fecit?
Clo. Multa me interrogas, cùm ascendere oporteat.

6. *Meg.* Unum me maximè angit, propter quod cupiebam ad modicum tempus in lucem emergere.

Clo. Quid porrò illud est? Viderur enim aliquid magnum esse. *Meg.* Caryon servus meus, statim atque me defunctum vidit, circa vesperam ascendens in conclave ubi jacebam, cum otium esset (nullus enim me custodiebat) intuitus me, tu quidem, inquit, impure homule, plagas mihi sæpius nihil peccanti incussisti; & simul hæc dicens vellicabat me, & in gena percutiebat: demum excreans & conspuens in impiorum locum abi, cùm adjecisset, discessit. Ego autem incendebar ira, non habebam tamen quid ei facerem, foccus jam & frigidus existens. ¹⁴ Scelesta autem famula ubi strepitum quorundam accedentium sensit, salivâ inungens oculos quasi lugeret super me, ejulans, & nomen meum invocans, discedebat: quos si comprehendero--- *Clo.* Define minari, sed conscende, tempus est jam te ¹⁵ occurrere tribunali. *Meg.* Et quis volet contra virum Tyrannum calculum accipere? *Clo.* Contra Tyrannum quidem nullus, contra Mortuum autem Rhadamanthus, quem statim videbis justum, & secundum meritum imponentem unicuique pœnam. Nunc autem ne cunctare. *Meg.* Saltem privatum, O Parca, & ex pauperibus unum, licet servum, pro eo qui *Rex fui*, reviviscere me finas tantum. *Clo.* Ubinam qui lignum habet? & tu, O Mercuri, trahite illum intus pede, non enim conscendit volens. *Mer.* Sequere nunc fugitive. Cape hunc tu Portitor, & illum

¹⁴ Scelesta famula | i. e. Glyce. | ¹⁵ Occurre tribunali | Ut in iurium quæ simul erat cum Caryone, dictum concedat. Benedic.

quendam,

quendam, ¹⁶ & quomodo securè cave, certe malo al-
ligabitur. Meg. Atqui in primo loco federe me
oportet. Clo. Quid ita? Meg. Quia per Jovem
Tyrannus eram, & satellites habebam plurimos,
Clo. An non iuste te vellicabat Caryon adeo ineptum
existentem? Amaram igitur Tyrannidem habebis,
ubi gustaveris baculum. Meg. Audebit Cyniscus
sublatum intentare mihi baculum? Nonne ego te
nuper, quod liber nimium & asper eras & proclivis
ad objurgandum, parum abfuit quin cruci affixerim?
Clo. Igitur manebis & tu malo affixus.

7. Micyllus. Mei nulla ratio & vobis habebitur? an
quia sum pauper propter hoc postremum conscende-
re me oportet? Clo. Tu verò quisnam es? Mi. Sutor
Micyllus. Clo. Itane indignaris ¹⁷ tardans? Non vi-
des quanta Tyrannus pollicetur daturum dimissus ad
breve tempus? Miror ergo si non amabilis tibi erat
mora. Mi. Audi, O optima Parca, non valde me Cy-
clopis illud delectat donum promittere, quod postre-
mum ego Ulysses devorabo: ¹⁸ sive ergò primum seu
postremum iidem dentes manent. Cæterum neque si-
milis mea & divitum sunt, ex diametro enim oppug-
nant (ut dicunt) vitæ nostræ: ille siquidem Tyran-
nus qui felix esse videbatur in vitâ; terribilis omni-
bus conspicuus, ubi reliquit tantum aurum, & ar-
gentum, & vestes, & equos, & cœnas, & pueros spe-
ciosos, & feminas pulchras, jure tristabatur, & a-
vulsus ab istis graviter ferebat. Nescio enim quomo-
do velut visco alicui adhæret talibus rebus anima, ne-
que vult discedere facile, utpote illis olim inhærens,
magis vero infrangibile nescio quod vinculum est, quo
alligatos esse contingit. Certè licet abducat aliquis

¹⁶ Quomodo securè cave | Græca
verba sunt ὅπως ἀσφαλῶς. Imper-
fecta, quæ sic suppleas, ὅτι ὅπως
ἀσφαλῶς φυλάττης, i. e. Vide ut se-
curè teneas.

¹⁷ Tardans | i. e. Commoratus,
eodem sensu usurpat Tullius ad Brū-
tum

¹⁸ Sive ergo | Malo dicere sive
enim illis

illos per vim ejulant, & cætera audaces, timidi ad hanc inveniuntur, quæ ad Orcum ducit, viam. Convertuntur ergo retrorsum, sicut qui vehementer amant, & procul aspicere ea quæ in luce *sunt*, volunt, ut stultus ille faciebat. & in viâ aufugiens, & hic te valde deprecans. Ego verò ut qui nullum habebam pignus in vitâ, non agrum, non contubernium, non aurum, non vasculum, non gloriam, non imagines, jure expeditus sum. solum autem Atropos innuebat mihi, lubens projecit scalprum & corium, crepidam quandam in manibus tenens, exiliens statim discalceatus, neque melanteriam abstergens sequebar, quin potius præibam ante aspiciens, nihilque eorum quæ retro *erant*, retroagebat & revocabat *me*. & per Jovem præclara apud vos omnia video. Nam æqualitatem omnibus inesse, & neminem à vicino differre, suavissimum mihi esse videtur. Conjicio autem neque exigi debita à creditoribus, neque tributa pendere *quenquam*, & quod præcipuum est, neque rigere hyeme, neque ægrotare, neque à potentioribus colaphis cædi *tenuiores*: pax autem omnis & res in contrarium conversæ. Nos siquidem pauperes ridemus, contristantur autem & lugent divites. *Clo.* Olim igitur te ridentem videbam, O Micylle, quid igitur te maxime movebat ad ridendum?

7. *Mi.* Audi, honoratissima mihi Dea: sursum habitabam prope Tyrannum, valde exacte intuebar quæ fiebant ab ipso, & mihi videbatur tunc Deo æqualis esse: Purpuræ florem videns, beatificabam, & sequentium multitudinem, & aurum, & gemmis distincta pocula, & lectos argenteis pedibus, insuper & nidor eorum, quæ præparabantur ad cœnam, af-

[9] *Melanteriam* | Benedic. *atramentum*.

V v

fligebat

fligebat me. Velut supra hominem nescio quis, & ter beatus apparebat, & fere non pulchrior, & excellior *homine* integro cubito regio elatus propter fortunam, & magnificè procedens, & seipsum resupinans, & obvios obstupefaciens. Mortuus autem ridiculus omninò mihi visus est. Ubi exiit luxum; & meipsum adhuc magis deridebam, quale piaculum stupueram, ex nidore conjiciens ipsius felicitatem, & beatum prædicans propter sanguinem *eorum*, quæ in Laconico mari *sunt*, conchiliorum. Non solum autem hunc *ridebam*, sed & fœneratorem Gniphonem, videns gementem, & pœnitentem quod non fructus esset pecuniis, sed iis non gustatis mortuus esset, prodigo Rhodocari divitias relinquens, ille enim proximus erat ipsi genere, & primus ad hæreditatem vocabatur, ex lege, non habebam quomodo compescerem risum. Et præsertim memor quod pallidus semper & squalidus erat curis fronte plenus, & solis digitis Dives, quibus talenta & myriadas supputabat, sensim colligens quæ brevi tempore dissolvenda erant à beato illo Rhodocare. Sed cur non jam abimus? & inter navigandum ob alia videbimus plorantes illos videntes. *Clo.* Conscende ut attollat Portitor anchoram.

8. *Cha.* Heus tu, quo--ferris? plenum jam est navigium: hic expecta, cras mane, & transvehemus. *Mi.* Injustus es, O Charon, Marcidum jam mortuum derelinquens. certè accusavero te contra leges agentem coram Rhadamantho. Heu me! quot mala! jam navigant, & ego solus hic relinquer. Cur non enato ad eos? Neque enim timeo ne defatigatus suffocer, cum jam *sint* mortui, præterea neque obolum habens ad Naulum solvendum. *Clo.* Quid hoc? Expecta, O Micylle: nefas sic te transire. *Mi.* Fortè vobis prior appellam. *Clo.* Minimè: sed navem

obvertentes recipiamus eum, & tu, O Mercuri, cor-
ripe. *Cha.* Ubi nunc sedebit? plena siquidem om-
nia, ut vides. *Mer.* Super humeros Tyranni, si vi-
derur. *Clo.* Præclare Mercurius excogitavit; ascen-
de igitur, & collum scelesti illius conculca: nos au-
tem feliciter navigemus. *Cyniscus.* O Charon, ²⁰ be-
ne habet tibi veritatem hic dicere: Obolum quidem
hic tibi dare non possum, ubi navigavero. Nihil
enim est præter peram, quam vides, & lignum. Cæ-
terum si sentinam haurire vis, paratus sum & re-
migem esse. Nihil autem conquerens si remigatio-
ni aptum & fortem mihi remum des solum. *Cha.*
Remiga: hoc enim sufficiens à te accipere. *Mic.*
an cantilenam nauticam cantare oportebit? *Cha.*
Licet per Jovem, si noveris celestina aliquod nau-
ticum. *Mi.* Multas novi, O Charon, è nauticis can-
tilenis: sed vides ut obstrepunt illi plorantes, qua-
re nobis canticum perturbabitur. *Dives.* Heu pos-
sessiones, heu agros, heu qualem domum reliqui!
quot talenta hæres dilapidabit ubi acceperit, heu,
heu recens natos liberos! quis vites vindemiabit,
quas superiore anno plantavi? *Mer.* Micylle, tu ne-
quaquam lamentaris, tamen nefas est sine lacrymis
navigare quenquam, *Mi.* Nihil est cujus causâ plo-
rem feliciter navigans. *Mer.* Tamen aliquid ex con-
suetudine ingemisce. *Mi.* Plorabo igitur quando-
quidem tibi videtur. heu mea coria, heu veteres cre-
pidas, heu putrida calceamenta! non amplius miser
à mane usque ad vespèram jejunos remanebo, neque
hyeme discalceatus & seminudus, dentes præ frigore
concutiens. Quis meum scalprum habebit, quis subulam?
satis ploratum est, ferme jam navigationem absolvimus.

8. *Cha.* Age Naulum nobis reddite, & tu da: ab

²⁰ Bene habet tibi veritatem hic tibi dicam. Benedicere.
dicere | Equum est ut verum hinc

omnibus jam habeo : da & tu obolum, O Micylle! *Mic.* Jocaris, O Charon, & in aquâ, (ut dicunt) jam scribis, à Micyllo obolum expectans : Primo neque novi si triangulare quid est obolus, an rotundum. *Cha.* Præclaram navigationem & quæstuosam hodie feci, descendite tamen; ego autem ad equos & boves & canes, & reliqua animalia redeo. transvehere enim illa oportet. *Clo.* Deduc illos, O Mercuri, cum acceperis, ego autem in adversam ripam enavigabo ²¹ Indopatem, & Heramithren Syros adductura : occiderunt enim se mutuo, de terræ limitibus pugnantes. *Mio.* Hercules ! quantas tenebras ! ubi nunc pulcher ²² Megellus ? aut quo dignoscat quis hic, si pulchrior est ²³ Phryne Simmiche : Omnia enim æqualia & ejusdem coloris, & nihil pulchrum neque pulchrius. Sed jam pallium quod adhuc deforme esse videbatur, æquale fit regiæ purpuræ. Obscura enim ambo, & sub iisdem tenebris demersa. Cynisce, tu verò ubi nunc es ? *Cy.* Hic dico tibi Micylle, sed simul si videtur eamus. *Mi.* Bene dicis; injice mihi dextram : dic mihi, initiatus siquidem es sacris Eleusiniis, nonne similia illis, ea quæ hic sunt, tibi videntur ? *Cy.* Bene dicis : ecce enim accedit facem tenens nescio quæ, horrendum quid & minax aspiciens. An non Erinnyes est ? *Mi.* Videtur ex habitu. *Mer.* Assume hos, O Tisiphone, quatuor supra mille. *Tisf.* Atqui diu est ex quo Rhadamanthus ille nos expectat. *Rhad.* Adhuc illos, O Erinny : Tu autem, O Mercuri, præconis munus exerce, & voca. *Cy.* O Rhadamanthe, per patrem me primum intueri in medium adducens. *Rha.* Quor-

²¹ Indopatem & Heramithren || viros, de quibus autores silent.

²² Megellus | Pulcher Adolefcens, vid. supra, n. 107,

²³ Phryne vel Phryna & Simmiche vel Simmicha | Ambæ meretrices,

sum? *Cy.* Omnino volo accusare aliquem in iis, quæ conscius sum mala fecisse ipsum in vitâ. Minimè dignus fuerim dicens, nisi prius ipse apparvero qualis sim, & quali vixi modo. *Rha.* Quis es tu? *Cy.* Sum Cyniscus, O bone, professione Philosophus. *Rha.* Huc veni, & primus ad iudicium assiste. tu autem convoca accusatores.

10. *Mer.* Siquis Cyniscum hunc accusat: huc veniat. *Rha.* Nullus accedit: sed non satis est hoc, O Cynisce, exue, ut contempler te ex ²⁴ stigmatibus. *Cy.* Ubi ego iniustus fuerim? *Rha.* Quæcunque vestrum aliquis mala fecerit in vitâ, sigillarim horum obscuras notas in animâ circumfert. *Cy.* En tibi nudus adsto: itaque inquire illas quas dicis notas. *Rha.* Purus omnino ille præter tres aut quatuor obscuras valde, & non apparentes notas: quanquam quid hoc? vestigia quidem & signa iniustionum nescio quomodo deleta sunt, magis autem excisa; quomodo hæc, O Cynisce, aut purus denuò factus es? *Cy.* Ego tibi dicam: olim malus propter ignorantium cum essem, & multas idcirco notas acquirens, statim atque philosophari incepti, sensim omnes maculas ex animâ elui. *Rha.* Optimo, heus tu, & efficacissimo usus pharmaco: sed abi in beatorum insulas, optimis cohabitaturus, ubi accusaveris prius quem dicis Tyrannum. Alios advoca. *Micyllus.* & meum, Rhadamanthe, exiguum est, & brevi examine indigens, olim tibi nudus sum, itaque intueri. *Rha.* Quisnam es? *Mi.* Sum futor, Micyllus. *Rha.* Euge O Micylle: purus valde & minimè inscriptus: & tu abi apud hunc Cyniscum. Tyrannum jam advoca. *Mer.* Megapenthes Lacydæ filius veniat. Quo vertis te? accede, te Tyrannum voco: projice illum

O Tifiphone, in medium per collum impellens. Tu autem, O Cynisce, accusa, & convince, jam prope enim vir ille est. Cy. Omnino verbis non erat opus, cognosces enim ipsum statim, qualis est, ex notis: tamen ipse deregam tibi hominem, & ex oratione ostendam manifestius. Ille ter maledictus, quanta quidem privatus adhuc existens fecit, omissurus videor. Ubi autem audacissimos sodales asciscens, & satellites colligens, insurgens civitati Tyrannus constitutus est, indictâ causâ occidit plures quam mille. Possessiones autem singulorum auferens & ad divitiarum summum ubi pervenit, nullam intemperantiæ speciem prætermisit: omni autem crudelitate & contumeliâ contra miseros cives usus est, virgines corrumpens, ephebos dedecore afficiens, & omni modo in subditos debacchans. Jam despicientiæ & fastus, & in obvios insolentiæ meritas de eo pœnas capere non possis. Facilius ergo quis solem quam illum oculis intentis inspexisset. Cæterum suppliciorum, ad crudelitatem ejus *explendam*, quis enarrare possit, qui neque à familiarissimis abstinuit?

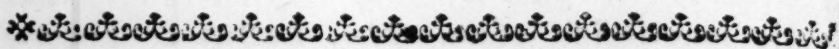
II. Cæterum quod hæc ejus accusatio alias vana non sit confestim scies, advocans eos qui ab ipso occisi sunt, magis autem non vocati, ut vides, adfunt, & circumstantes strangulant eum. Illi omnes ab impuro illo vitâ privati sunt, O Rhadamanthe. Illi quidem ob pulchras uxores insidiis appetiti; illi autem filiorum causâ, qui ²⁵ ob contumeliâ adducebantur indignantes: Illi autem qui divites erant: Illi autem quia erant ²⁶ habiles & prudentes, & nequaquam acquiescebant iis quæ fiebant. *Rha.* Quid ad hæc, O impure, dicis? *Meg.* Cædes quidem feci, quas dicit: alia autem omnia, adulte-

²⁵ Ob contumeliâ | Benedict. li- | ²⁶ Habiles | Benedict. boni.
bidinem.

ria, & epeheborum injurias, & corruptelas virginum, hæc omnia Cyniscus contra me mentitus est. *Cy.* Igitur eorum tibi exhibeo testes. *Rha.* Quos dicis testes? *Cy.* Advoca, mihi, O Mercuri, Lucernam ejus & lectum: testabuntur enim ubi advenerint qualia conscia sunt fecisse ipsum. *Mer.* Lectus & Lucerna Megapenthæ adsit. bene fecerunt, dum obaudi-
runt. *Rha.* Dicite igitur vos quæ fecisse scitis Megapenthem. Prior autem Lectus dicat. *Lectus.* Omnia vera accusavit Cyniscus: certè quidem hæc dicere, O domine Rhadamanthe, erubesco, ea erant, quæ in me facit. *Rha.* Manifestissima igitur testaris contra eum, neque dicere illa sustines: ²⁷ Et tu autem, O Lucerna, jam testare. *Lucerna.* Quæ per diem facta sunt, ignoro, non enim aderam, quæ autem nocte faciebat & tolerabat, dicere timeo. Cæterum vidi multa & infanda, & omnem contumeli-
am excedentia, quanquam sæpe lubens oleum non bibebam, extingui volens: Ille autem adhibebat me his quæ fiebant, & lumen meum omni modo maculabat. *Rha.* Satis jam testium, sed exue purpuram ut numerum notarum videamus: Papæ! totus lividus est & conscriptus, magis autem cœrulens est ex notis: Quonam ergo modo punietur? an non in Pyriphlegethontem est conjiciendus, aut tradendus Cerbero? *Cy.* Non, sed si vis, ego tibi novam quandam & congruam ipsi pœnam subjiciam. *Rha.* Dic, ut maximam tibi ob hoc ²⁸ gratiam sciam. *Cy.* Mos est mortuis omnibus bibere Lethes aquam. *Rhad.* Certè. *Cyn.* Igitur solus ex omnibus impotus sit. *Mer.* Quorsum tandem? *Cyn.* Gravem hoc modo sustinebit pœnam, memor, qualis erat, & quantum po-

²⁷ Et tu autem | melius Benedic. | dicitur Græcè. at non itidem tu autem. & enim abundat. | Latine Gratiam sciam sed Gratiam
²⁸ Gratiam sciam | X. πρὸς αὐτὸν | habuero.

terat in superioribus, & animo recolens delicias.
Rhad. Bene dicis : & condemnatus sit, & prope
 Tantalum abductus, ligetur, recordans quæ fecit in
 vitâ.

DIALOG 3.

PROMETHEUS seu CAUCASUS.

Mercurius. Vulcanus, Prometheus.

MOQUOTO Interprete.

Mer. **C**Aucasus quidem, ô Vulcane, hic est, cui
 miserum ¹ Titanem hunc affixum clavis
 esse oportebit. Circumspiciamus jam præruptum
 locum aliquem, sicubi nive nudus sit, ut firmiter af-
 figantur vincula, & ipse omnibus conspicuus sit sus-
 pensus. *Vulcanus.* Circumspiciamus, ô Mercuri, non
 enim humilem & terræ proximum affixum esse o-
 portet, ut non opitulentur ei figmenta ipsius homines,
 neque etiam in summo, ² obscurus enim esset iis
 qui infrâ *degunt* : sed si videtur in medio hîc alicu-
 bi super præcipitem locum crucifigatur expansus
 manus ab hoc loco in oppositum. *Mercurius.* Be-
 nè dicis : prærupta enim sunt saxa & inaccessa, un-

¹ Titanem hunc | Ita vocat Mer-
 curius Prometheum quia ortus erat
 è gente Titanum, filius scilicet Japeti
 qui erat è Titanum numero, ut docu-
 it nos Hesiodus, simul & Apollodoro-
 us. vid. infra n. Eodem nomine ap-
 pellatur etiam apud Euripid. Phœ-

niss. v. 1129, Τίταν Προμηθεύς. nec
 mirum cum nihil vulgatius quam
 Sol nominari Titan à Patre Hyperio-
 ne, qui è Titanum etiam erat nume-
 ro, ut habent prædicti Auctores.

² Obscurus esse | Non apparere. Be-
 nedict.

dequaque sentim pendentia ; & pedi angustam hanc præruptus locus habet scanfionem, ut summis pedibus vix stare *quis possit*, & planè opportunissima crux fiat. Nè cunctèris igitur ô Prometheus, sed ascende & præbe teipsum crucifigendum in monte. *Prometheus*. At vos ergò, ô Vulcane & Mercuri, miseremini mei, *qui* præter meritum sum infortunatus. *Mercurius*. Hoc dicis, ô Prometheus, scilicet *miseremini*, pro *configi*, confestim 3 inobedientes mandato. An non sufficiens tibi videtur esse Caucasus alios capere duos, ut crucifigantur, sed porrige dexteram. Tu verò, ô Vulcane, astringe & clavis affige, & 4 malleum fortiter demitte. Da etiam & alteram *manum*, astringatur benè valdè & ipsa. Benè habet, advolabit jam & aquila dilaniatura jecur 5 pro præclarâ & ingeniosâ fingendi-arte.

2. *Prometheus*. ô 6 Saturne, & Japete, & tu Tellus mater, qualia patior infelix, nihil mali cùm fecerim. *Mercurius*. Nihil mali fecisti, ô Prometheus, qui divisionem carnum tibi commissam habens, sic injustam fecisti & fallacem, ut tibi ipsi quidem optima subduxeris, Jovem autem deceperis ossa operiens candido adipe ? Memini 7 Hesiodi ita dicentis. deinde homines finxisti versutissima animalia, maximè verò mulieres. Postremò verò præstantissimam possessionem Deorum ignem furatus es, & hunc dedisti hominibus. Tanta mala cùm feceris, dicis nihil delinquentem te ligatum fuisse ? *Prome-*

3 *Inobediens* | Vix Latinum est *inobediens*, malo dicere *inobsequens*, quo usus est Senec. Hippol. *inobsequentes* protinùs equi rapuère curum.

4 *Malleum fortiter demitte* | Benedict. malleum diligenter impinge.

5 *Pro præclara illa* | Neglexit interpretes vertere *ὡς πάλιν ἔχουσ*; tu

supple, ut *Omnia habeas*.

6 *Saturne & Japete* | E Titani- bus erant *Japetus & Saturnus*, & eorum Pater Cœlus, & Mater Tellus. Apollod. l. i. c. i. f. 2. Hesiod. Scy.

7. *Hesiodi ita dicentis* | Invenies verba Theog. v. 535. & sequentibus.

theus. Vidêris, ô Mercuri, & tu, ut Poeta ait, innoxium accusare, qui talia objicis ob quæ ego jure alimenta capiendi in Prytaneo, si æquitas fieret, dignum censuerim meipsum. Si igitur otium est, libenter tibi justam defensionem texerem super his, ut ostenderem injustè decrevisse de me Jovem: tu verò, loquax enim es, & jurisperitus, apologiam strue pro illo, quòd *nimirum* justum suffragium tulit, decernendo crucifigi me prope Caspias has portas in Caucaſo, miseratione dignissimum spectaculum omnibus Scythiis. *Mercurius.* Inutilem quidem, ô Prometheus, provocationem judicio persequeris,⁸ & nihil utilem. Dicas tamen, etenim alioqui expectare necessarium, donec aquila advolaverit curam habitura tui jecoris. Intermedium autem otium bonum fuerit⁹ in audientiam impendere sophisticam, qualis es tu solertissimus in dicendo. *Prometheus.* Prior quidem, ô Mercuri, dic, & ut me gravissimè accuses, nihil remittas^{*} de juribus patris. Te autem, ô Vulcanè, judicem ego facio. *Vulcanus.* Per Jovem, sed accusatorem loco judicis scito, quod me habebis, qui ignem subtrahens, frigidum mihi caminum dereliquisti. *Prometheus.* Igitur dividentes accusationem, tu quidem de furto orationem habes: Mercurius verò formationem hominum & carnium divisionem criminabitur. Ambo artifices & dicere periti videmini esse. *Vulcanus.* Mercurius pro me dicat: ego enim in orationibus judicialibus non sum versatus, sed circa caminum me teneo ut plurimum.

⁸ Nihil utilem | dicas potiùs ad nihilum utilem, vel inutilem, & pro inutilem, dic inanem. melius enim videtur Benedictus reddere hunc locum, Inanem & inutilem tentat à Jove sententiâ provocationem.

⁹ In audientiam impendere, &c. | Melius fortasse, abuti ad audiendum orationem sophisticam.

^{*} De juribus Patri | i. e. de iis quæ pater jure potest.

Ille autem Rhetor est, & hujusmodi non perfunctorie meditata sunt illi.

3. Pro. Ego verò nunquam putâssem de furto Mercurium voluisse dicere, aut exprobraturum mihi tale quid, cum ejusdem artis sit. Cæterum si quid tale, ô Maiæ fili, aggredieris, tempus jam est orationi percurrere accusationem. Mer. Valde igitur, ô Prometheus, longis opus est sermonibus, & sufficiente apparatu contra ea quæ à te facta sunt. Non autem satis est capita dicere criminum, quòd, commissâ tibi curâ dividendi carnes, tibi quidem optima reservâsti, decepisti autem regem, & homines formâsse cùm non oporteret, & ignem furatus à nobis derulisti ad illos, & mihi videris, ô præstantissime, non intelligere propter tanta valde benignum Jovem expertus. Si igitur negas fecisse illa, oportebit convincere, & orationem aliquam longam producere, & conari quantum fieri potest declarare veritatem. si autem dicis talem factam esse divisionem carnum, & quæ de hominibus dicta sunt, de novo edidisse, & ignem furatum esse, sufficienter accusatum est à me, & prolixiora non dixerim, delirium enim aliter tale quid esset. Pro. Siquidem à te dicta nugæ sunt, videbimus paulò post. ego certè quando sufficientia dicis esse ea, de quibus accusatus sum, curabo, ut potero, dissolvere criminationes. & primò quidem audi ea quæ de carnibus sunt. Quanquam, per cœlum, nunc dicens ista erubesco pro Jove, si ita levia sectans & querulus sit, ut, quia parvum os in portione sua reperit, crucifigendum mitteret. Deum ita antiquum, neque auxilii meum, neque ipsum indignationis caput quòd sit cogitans, & † quod pueri est, tantum irasceretur & sue-

† Quod pueri est | Græca verba | Mos. ut mos est pueri.

sum: os vixit, subaudi est, i. e.

cenferet, si non majus ipse accipiat. Quanquam fraudes, ô Mercuri, convivales, non oportet in memoriam revocare : sed si quid peccatum est inter convivandum, ludum existimare, & ibidem in convivio relinquere iram : in crastinum autem reservare odium, & meminisse injurias, & hesternam nescio quam memoriam custodire, apagesis, neque Diis decens, neque aliqui regium.

4. Si ergò auferat quis à conviviiis elegantias tales, fraudes, scommata, dicteriis incessere, ridere, restat tantum ebrietas, saturitas, & silentium, tristes & injucundæ res, & minimè convivio decentes. Iraque ego neque meminisse in crastinum adhuc putabam Jovem, nedum tantum propterea indignaturum, & gravissima putare se passum, si dividens carnes lusum aliquem lusi, experiri volens an cognosceret melius ille qui eligit. Pone autem, ô Mercuri, id quod gravissimum est, *me* non minorem partem distribuisse Jovi, sed totam subtraxisse, quid igitur, propter hoc oportebit (ut vulgò dicitur) terræ cælum misceri, & vincula & crucces, & totum Caucasum excogitare, & aquilas immittere, & jecur dilacerare ? vide enim nè multam hæc accusent indignantis ipsius pusillanimitatem, & ignobilitatem mentis, & ad iram proclivitatem. Quid enim fecisset ille integrum bovem si amisisset, si propter modicas carnes tanta facit ? Quanquam quanto magis homines modestè afficiuntur iu talibus, quos par erat in iram acriores esse Diis ? Illorum nullus coquo crucis supplicium inferret, si carnes coquens, dimittens digitum in juscum circumlinxisset, aut ex coctis detrahens aliquid carnibus vorasset, sed veniam concedunt ipsis, etsi multum irascantur ; aut pugnoscunt, aut in genas feriunt, crucifixus est autem nullus ab eis ob talia. & de carnibus quidem hæcenus : quæ mihi quidem turpia sunt

Pro-

pro defensione dicere, longè autem turpiora accusare illi.

5. De fingendi autem arte, & quòd homines feci, tempus est, jam dicere. hoc autem, ô Mercuri, duplicem habens accusationem, nescio quâ de re primùm accusatis me, utrum, quòd neque omninò oportebat homines fieri, sed melius esset quiescere ipsos, terram alioqui existentes infectam: ¹⁰ vel ut fictos quidem oporteret, alio autem, & non hoc formatos esse modo? ego quidem certè de utroque dicam, & primùm quod nulla Diis ex hoc noxa facta est, hominibus in vitam productis, conabor ostendere: tum quod utiliora & meliora hæc ipsis longè, quàm si desertam & hominibus vacuum contigisset terram manere: ¹¹ fuit autem talis olim, Facilius enim sic clarum fuerit, si quid peccavi ego, in aliam formam componens, & innovans homines divinum solum & cœleste genus. Terra autem agrestis nescio quæ res & informis erat, sylvis tota & iis incultis horrens, ¹² neque autem altaria Deorum vel templum reperiiebantur. Unde autem simulachrum, vel statua, aut quid aliud tale, qualia multa nunc ubique videntur cum omni diligentia honorata? Ego quidem semper aliquid provideo in commune bonum, & considero quomodo augebuntur res Deorum, & accrescent alia omnia ad ornatum & pulchritudinem, perpendi animo quòd melius esset modicum quid luti capientem, animalia quædam

¹⁰ Vel ut | Melius vel quod.

¹¹ Fuit autem talis olim | Ita Moquot. i. e. ut ille volt, terra talis, sed fallitur. Græcè dicitur ἡ τοῦ πάλαι. ubi verbum ἡ copulandum ei Nominat. qui sequitur, βεῖον γένος, ut Benedict. rectius exponit, erat igitur olim (sic enim fa-

cilius palam fiet numquid ego deliquero in hac forma Humana renovatione) Solum divinum & cœleste genus nunc.

¹² Neque autem | Dele autem, δὲ etenim, ut sæpe alibi, hic πάλαι.

conflare,

conflare, & fingere formas, nobis ipsis persimilia.
Etenim deesse aliquid arbitrabar divinitati, non ex-
istente opposito illi, & ad quod comparatio facta,
feliciorem ostenderet ipsam: mortalem quidem ip-
sum *hominem* esse, maximè industrium autem aliàs &
prudentissimum, & ejus quod melius est sensum ha-
bentem. Etenim secundum poeticum sermonem, ter-
ram aquæ miscens, & emolliens, finxi homines, & Mi-
nervam hortatus sum unà aggredi mecum opus *hoc*.

6. Hæc sunt grandia illa in quibus ego Deos læ-
si, & damnum vides quale *oriri possit*, si ex luto a-
nimalia feci, & quod adhuc immorum *erat*, in mo-
rum deduxi? & ut par est *credere* ex hoc dii mi-
nus sunt dii, eo quod super terram mortalia ani-
malia nescio quæ facta sunt. Sic enim succenset
Jupiter, quasi imminutis diis ex hominum genera-
tione. Nisi fortè illud timer, nè & illi defectionem
ab ipsis moliantur, & bellum inferant contra deos,
sicut Gigantes. Sed quòd nihil læsi fuistis à me, ô
Mercuri, neque à meis operibus, *clarum est*: Aut
tu ostende aliquid vel unum minimum, & ego ta-
cebo, & justa fuero passus à vobis. Quòd autem
utilia hæc fuerunt diis, ita edisces, si inspexeris
terram non ampliùs squalidam, & deformem esse,
sed urbibus & agriculturis, & plantis mitibus or-
natam, & mare navigatum, & insulas habitatas, u-
bique aras & sacrificia, templa & conventus ad fe-
stivitates. Plenæ Jovis omnes plateæ, omnia homi-
num fora. Etenim si mihi ipsi soli possessionem hanc
formâssem, ditior fuisssem ex usu: nunc autem in
medium proferens feci vobis ipsis. Enimverò Jovis
& Apollinis & tua, ô Mercuri, templa intueri ubi-
que licet. Promethei autem minimè vides quomo-
do me sola specto, communia verò prodo & mi-
nora facio? Pone mihi, O Mercuri, & hoc: cogi-

ta si aliquid tibi videtur bonum *esse* sine teste. vel possessionem, aut opus, quod nemo conspiciet neque laudabit, nihilominus jucundum ac delectabile habenti. Hæc ed dico, quod non existentibus hominibus, sine teste contingerent pulchritudinem esse universi, & divitias quasdam possessuri eramus, neque ab alio quoquam in admiratione habitas, neque nobis ipsis similiter honorabiles, neque haberemus ad quod minus *existens* compararemus illas, neque intelligeremus ¹⁴ quantum felices sumus, non videntes privatos nostris *bonis* aliquos *esse*. Sic enim quod magnum est ostendi possit magnum, si parvo admensuretur. Vos autem, quem honorare propter tale institutum debuissetis, crucifixistis me, & talem mihi compensationem reddidistis consilii.

7. Sed flagitiosos aliquos dicis esse inter ipsos qui mœchantur, sorores in matrimonium accipiunt, patribus insidiantur. Apud vos verò, nonne magna talium rerum copia, & non certè propterea accusaverit quis cœlum, & terram, quod nos *deos* composuerunt? Etiam & hoc fortè dixeris, multa nos habere negotia curantes eos. Igitur propter hoc & pastor indigneretur, quod habeat gregem, quia necessarium ipsi curam gerere illius, & si ipsi laboriosum, hoc dulce aliunde, & cura non ¹⁵ injucunda habens aliquam occupationem. Quid enim fecissemus, non habentes quibus provideremus? otiosi fuissetis, nectar biberemus, & ambrosia impleremur nihil facientes. Quod autem maximè me angit, illud est, quod accusantes hominum facturam,

¹³ Nihilominus | Gr. ὅποιος ἀ-
quæ incundum, &c. ac quod habet
issem.

¹⁴ Quantum felices | Moquor.
dummodo Græcum textum reddat
verbam verbo, non multum cura-

puritatem Latini Sermonis, malo
quem Felices.

²⁵ Non injucunda | lege potiùs
injucundam ἀτρεπὴ διατρεπὴν. inju-
cundam occupationem sive exercita-
tionem.

& præsertim mulieres, ramen amatis illas, & non cessatis descendere. nunc quidem tauri, nunc verò satyri & cyni facti, & deos ex illis facere volentes. At oportebat fortè dices, formatos esse homines alio quodam modo, & non nobis similes. Et quod aliud exemplar illo melius præposuissim, quod planè pulchrum esse sciebam; An imprudens & ferinum oportebat & agreste perficere animal? Et quomodo aut diis sacrificassent, aut alios vobis honores præbuissent, si non tales facti fuissent? sed vos quando vobis hecatombas obtulerint, non estis pigri, licet ad Oceanum venire oporteat ad inculpatos Æthiopus. Honorum autem vestrorum & sacrificiorum autorem crucifixistis, & hæc quidem de hominibus satis.

8. Jam si videtur ad ignem venio, fœdam illam rapinam. Et per deos hoc mihi responde, nihil cunctatus, estne aliquid ignis quod nos perdidimus ex quo apud homines est? ¹⁶ Maximè dixeris; hæc enim puto natura hujus rei, ¹⁷ nullo minor sit, si aliquis ejus particeps sit, non enim extinguitur, ¹⁸ accendente aliquod. Invidia sanè manifestè, harum rerum in quibus vos nihil læsi fuistis, impedire participes facere indigentes, quanquam deos existentes oportet bonos esse & datores bonorum, & extra invidiam omnem constitutos esse. ¹⁹ Ubi licet & totum hunc ignem subducens detulissim in terram nihil omninò ipsius relinquens, non multum vobis nocuissim: neque enim vos opus haberis illo, neque argentes, neque coquentes ambrosiam, neque lumine arte factò indigentes. At homines & ad a-

¹⁶ *Maximè dixerit* | Ita Moquor, at dicendum opinor *Minimè dixeris*, nam Græcè *ἐν τῷ εἶπαι*.

¹⁷ *Nulla minor sit*. | *Benedict*, nihil minor fiat.

¹⁸ *Accendente aliquod* | *Benedict*, accensa re aliquâ.

¹⁹ *Ubi* | Gr. *ὅπου*, quod mallem exponere, unde, vel à quibus,

lia quidem necessario utuntur igne, maximè verò ad sacrificia, ut possint nidore implere vicos, & thure fumigare, & coxas incendere super aras. Video autem vos valde gaudere fumo, & convivium hoc suavissimum putare, quando in cœlum *tendens* nidor fuerit ²⁰ involutus circa fumum. Maximè contraria igitur querela fuerit ista vestræ cupiditati. Miror autem quomodo neque solem impedivistis illuminare ipsos *homines*, quanquam ignis ille est longè diviniore, & magis urens, an illum criminamini ut profusè absumentem vestram possessionem. Dixi. vos autem, O Mercuri & Vulcane, si quid non benè dictum esse videtur, corrigite & arguite: ego rursus apologiam pro me texam.

8. *Mer.* Non facile est, O Prometheu, contra tam strenuum Sophistam decertare. Cæterum tibi profuit, quod Jupiter talia non audivit ex te. Benè enim scio quòd sedecim vultures præfecisset tibi intestina tua evulsuros, sic graviter eum accusasti, defendere cùm videaris. Illud autem miror, quomodò vates existens non prævidebas te ita puniendum. *Pro.* Sciebam, O Mercuri, & hæc quidem, quòd autem solvar rursus novi. Et mox ²¹ aliquis Thebis adveniet tuus amicus non diu post, qui confodiet sagittis eam quam dicis advolaturam mihi aquilam. *Mer.* Utinam, O Prometheu, fiant hæc, & videam te solum, & nobiscum convivantem, non tamen carnes dividentem. *Pro.* Bono animo sis, & epulabor vobiscum, & Jupiter solvet me non pro modica felicitate. *Mer.* Qua illa? Ne pigriteris dicere.

²⁰ *Involutus circa fumum* | Μα- *μήν τῷ καπνῷ.*

lo dicere circumvolutus fumo, verba sunt Homeri. *Il. α. 317.* *αὐτῷ δ' ἔργον ἔκιν ἑλισσόμενόν περὶ καπνῷ.* pro περιελισσόμενόν καπνῷ, ita enim Schol. *ἑλισσόμενόν περιελ-*

²¹ *Aliquis Thebis* | *Herculem* vult qui Thebanus erat. Et interfert aquilam ut nos docuit Hesiodus *Διογ. V. 526.*

Pro. Nôsti, O Mercuri, Therin? sed non oportet dicere: servare enim melius est secretum, ut merces sit, & liberationis pretium mihi pro condemnatione.

Mer. Sed custodi, O Titan, si hoc melius; nos autem abeamus, O Vulcane, erenim illa propè jam est aquila. Tolerâ igitur fortiter; contingat autem jam tibi Thebanum quem dicis sagittarium apparere, ut cessare faciat te laniari ab aquilâ.

DIALOG. 2.

PROMETHEI & JOVIS.

1. *Pro.* **S**olve me, Jupiter: gravia enim jam passus sum. *Jup.* Solvam te, ais, quem oportebat graviores pedicas habentem, & Caucasum totum super caput incumbentem, à sedecim vulturibus non solum corrodi hepar, sed & oculis carere effossis, eò quòd talia nobis animalia, ¹ homines videlicet, effinxeris, & ² ignem furtim surripuisti, & ³ mulieres fabricatus es? nam quibus meipsum ⁴ decepisti in distributione carniū, ossa pinguedi-

¹ *Homines effinxeris* | Ipse apud Virg. Eclog. vi facula adhibita rotam solis.
Æschylum aliam profert causam scilicet, quod cum Jupiter detruso Patre regnum adeptus erat, & quo melius se in eo stabiliret, largitiones in Deos distribuisse, totum autem genus humanum penitus extinguere statuisse, ipse, ut ait, solus se opposuit, & liberavit Homines. *ἢ μὴ διαρρυσθῆναι εἰς Ἄστυ μέλει*, i. e. ne extincti ad inferos descenderent.

² *Ignem furtim* | ignem hunc Hesiodus in Theog. ait eum furatum fuisse *ὡς κείλην νύκτι*, i. e. in consava ferula sive bacillo. Servius in

³ *Et mulieres fabricatus est* | Cum quo convenit illud, ut aiunt Menandri, *Γυναικας ἐπλασ', ὃ πολυτίμητον*, *Θεοί, γένε' μιαν*.

⁴ *Meipsum decepisti* | Hunc Promethei dolum latius explicat Hesiodus in Theog. v. 535. eo gravius peccatum, quod ante id tempus Homines *ὁλοκαυτώματα*, i. e. victimas vel hostias Diis dederunt totas, ab hoc autem facto Promethei docti, sunt dividere Deum inter & se.

5.
saliz
lis, fil
inde
gil. d
6
nonis

ne obducta mihi opponens, & meliorem partium tibi ipsi servans, quid attinet dicere? *Pro.* Sufficiens igitur jam pœnam exsolvi, tantum temporis Caucaſo affixus, peſſimam avium perdiram aquilam nutriens hepate. *Jup.* Ne minimum quidem hoc eorum quæ te oportet pati.

2. *Pro.* Atqui non ſine mercede me ſolves Jupiter, ſed tibi ſignificabo valdè neceſſarium. *Jup.* Blandiendo decipis me, Promethee. *Pro.* Et quid plus habeo? non enim ignoras ruſus ubi Caucaſus eſt, neque indigebis vinculis, ſi quo modo verſutias agens deprehendar. *Jup.* Dic priùs, quamnam mercedem perſolves neceſſariam nobis exiſtenteſ? *Pro.* Si dixerò ad quem locum vadis nunc, fide dignus ero tibi, & de reliquis vaticinans? *Jup.* Quomodò enim non? *Pro.* Ad Thetin, coiturus cum ipſâ. *Jup.* Hoc quidem nôſti; quid igitur poſtea? Videris enim verum quiddam dicturus. *Pro.* Nihil, ô Jupiter, rei habeas cum Nerine hâc. Si enim ipſa gravida reddetur ex te, fœtus ſimilia faciet tibi, qualia & tu feciſti Saturno. *Jup.* Hoc ais, expulſurum me regno? *Pro.* Utinam ne fiat, O Jupiter, veruntamen tale aliquid coitus ipſius minatur. *Jup.* Valeat igitur Thetis: te verò Vulcanus ob hæc ſolvat.

5. *Ad Thetis* | Thetis Pelei Theſſaliæ Regis Uxor, & mater Achil-
lis, filia autem Nerei marini, atque
inde vocata Nereis, pro quo Vir-
gil. dixit Nerine, Eclog. 7.

6 *Vulcanus* | Filius Jovis & Ju-
nonis fabrorum metallicorum Deus.

Heſiodus paulo ante locum prædi-
ctum ait Herculeſ occidiſſe aquilam,
& Prometheum ægritudine liberâſſe,
ſed nihilominus fortâſſe opus erat
Vulcano ad ferrea frangenda vincula
quibus monti erat ligatus.

F I N I S.

I

G

A

Ἀγορεύω
 Ἀδύτα
 Ἀδελφός
 Ἀγκυρα
 Ἀγνοῶ
 Ἀργύριον
 Ἀδυναμία
 Ἀδύρμητος
 Αἰχμή
 Ἀδωρότητα
 Αἰμαξία
 Ἀκρόβωτος
 Ἀκρόστωμα
 Ἀκρόστις
 Ἀκροατής
 Ἀκροῦς
 Ἀλεξίς
 Ἀλλόθεν
 Ἀλλως
 Ἀλλως
 Ἀλλως
 Ἄλλ' ἢ
 Ἄλλω
 Ἄλλου
 Ἄλλα
 Ἄλλωθεν
 Ἄλλως

I N D E X

Græcorum Vocabulorum

Quæ in SCHOLIIS occurrunt.

A.

A.

A Βδυσθιν	p. 102	Ἀλλὰ καὶ	103
Ἀγαθὴ τύχη	91, 93	Ἀμαχον	109
Ἀγαπήσιμος	15	Ἀμίλας	33, 97
Ἀλακίας	116	Ἀμινυήν	57
Ἀδύτα	73	Ἀμπρχέμιον	68
Ἀδελφόν	6	Ἀμριταίτη	34
Ἀγκιδαι	27	Ἀμφιτρονιάδης	33
Ἀγρὸν τίμωντα	77	Ἀναβίωνας	92
Ἀργον	43	Ἀναδύναι	42
Ἀδυνα	39	Ἀναδισαρεῖν	92
Ἀδυρμάτιον	13	Ἀνακρίνειν	93, 101
Ἀίχλια νῆες	1	Ἀναίδητον	115
Ἀιδουός	29	Ἀναμήτω	30, 93
Ἀμαξίαι τῷ δακτύλῳ ἐπιμένοντα	84	Ἀναμνησκόμενοι	60
Ἀκρόνός γε τινός	15	Ἀναποδείκτω	112
Ἀκύναιμι σε	47	Ἀναπαικάζει	56
Ἀκύνειον	21	Ἀναδοσμίαις	3
Ἀκύνειον καὶ ἀνιδύητον	115	Ἀνιμέτητον	2
Ἀκύνειον	64	Ἀνιλεῖν	69
Ἀλεξίκακος	51	Ἀνδροποδισμός	97
Ἀλλήτι	16	Ἀντροφός	13
Ἄλλως το	37	Ἀντροφόν	32
Ἄλλως ὑπόμνη	39	Ἀντιεῖναι	14
Ἄλλως ἐπελδοῦ	ibid.	Ἀντιεῖναι	55
Ἄλλ' ἐκείνῳ	41	Ἀοικῶν ἀχρεῖ	71
Ἄλλω εἶναι	56	Ἀπαξίωσις	37
Ἄλλοι τινά	89	Ἀπαιθητικόν τὸ ἐν χολῆς ὑπο-	
Ἄλλα καὶ τῶν	111	ἑλπί	97
Ἀλυσθ	68	Ἀπειρί	103
Ἀλυσθ	80	Ἀπειρί	23
		Ἀπειρί	Διη

INDEX.

73
63

34
105

104

66
2, 98

36

102

115

109
93

Εγ

Εγλήσας
Εγλάσσε
Εδυναμίδα
Εδυνάμειον
Εδιδόκει
Εδιδόκασ
Ειδέναι
Είδωλον
Είδε Σώσουλ
Είδαίν
Ειλείδων
Είμω
Είπατε
Είστο
Είτα
Είς τ' Ἰλιον
Ειπὴν ἔν
Εἰς νύκτα
Εἰχέον τῷ κίρατ
Εκδοτον
Εκ πολλῶ
Εκ παίδων
Εκτρέπεν
Εκτίζη
Εκώμισε
Ελαδον αἶγα μοίχεύσας
Ελεφαντίνων
Ελπίζεν
Ελλάδα
Ελλάδιον
Ελλαδὸς πῖσις
Εκκομιζομένης
Εμβαλλόντες
Εμποδίων
Εμμεμελημένη
Εμμερία
Εναρχ
Ενθεσια
Ενθραῖς
Εν τῇ ῥάβδῳ
Ενθα ἂν ἀπερίση
Ενθελιμμένην χροματα
Εναρξ
Εν τῷ μέγ
Εν τῇ πολλῇ ἀειόδῳ
Εν μεγάλῳ ἐτιθιτο
Επασκύσται
Εν ἄρα
Εξήκων
Εξημέρες τῶν δακτύλων
Εξουκτιδες
Εξ Εφέσε
Εξουμίας

20
3
12
4
56
78
106
92
31
88
39
19
2
68
39
97
49
63
91
24
47
24
85
55
92
12
14
58
83
96
88
111
65
77
62
85
95
54
20
22
30
43
45
57
74
75
81
94
106
64
ib.
35
102
26
Ο Ζεύς

82
102
6
10
ib.
11
25
48
63
67
99, 99, 113
80
82
85
84
87
95
115
102
48
ib.
32
42, 91
49
57
66
13
72
97
61
67
93
38
48
5
60
64
69
70
76
99
ib.
61
71
81
9
108
21
96, 113

Z.

16
L. H

INDEX.

Λ.

Ο.

Α. Αλέην
Λιχρεία
Λογίζεμεν
Λοξίας
Λοκκινός

93
107
79
104
90

Ο Γκαδίζ
Οία pro ετας
Οικδοσι
Οιζυρε
Οκεία pro οπεία
Ομοτερίζον
Ομότεχρον
Ομνύω τ κύνα
Οπισθογράφει βιβλίον
Οποιαν κ' όπόσαν
Οτε
Ουκέν
Ουχ όρρομεν αυτός
Οδτ' ο Πυθαγορείος
Ορελ

14
11
59
103
54
63
27
105
99
109
2
67
86
92
54

Μ.

Μαχαιρίν
Μαιμάδων Διονύσε
Μαίωτα
Μεονεκίειν
Μίταλλα
Μίσιδία
Μίσιδθιν
Μίσιον
Μίσιμεριάζω
Μίστοι
Μί cum Indicat.
Μισί
Μί δ'είλασον
Μίσιχα
Μίσι
Μίσις
Μίσιδων περι
Μισορχε
Μισοχτιη
Μισών
Μισχίαν τε

22
23
20
40, 46
59
115
100
101
74
2
12
71
89
19
86
58
111
55
95
82
62

Π. Αγία
Παλ'θας
Παρότη
Παύρη
Πάντα συνελείν
Παράγραμμη
Παραδόξος θείας
Παραπρεσβείας
Παρίππλον
Παροχέμεν
Πίπλον
Πεποιημένη
Πέπομας
Περαίνειν
Περίσυσαντες
Περίπολεις
Πέρων
Περσών
Ρηκτίς
Πινίκα
Πινναρ
Πίτιαν κ' σπλόν
Πλόν
Πλεχίανας
Πλωίζομεν
Πόδατος
Πόθ
Ποίε τινός
Ροιμαίναν ποτί
Πονίον
Πονδσι

112
107
34
22
103
92
42
39
25
ib.
24
21
8
44
63
9
83
104
12
58
68
81
1
109
114
98
50
80
11
96
77

Ν.

Νεανικόν
Νεκροπομπός
Νεώτητον
Νέωτα
Νηριδες
Νωδής

106
7
4
91
35
115

Ζ ζ ζ

112

Ξ.

Ξηγήσον

1

INDEX

I

A

Ach

Ach

le

Eac

Egy

st

Etn

Alce

pi

Alen

Amb

Amp

Amp

Amy

Anc

Ant

Anu

Aph

Apo

Aqu

Arca

Are

Arg

Arg

Arg

Aspa

Atti

Atty

I N D E X

Verborum Latinorum

Quæ in SCHOLIIS reperiunda.

A.		Auctio	199
A Bderita unde vocatur De-		Aureum femur	185
moscritus	208		
Achilles pulcher & ejus Fil.	117	B.	
Achivorum optimi perebant He-		B Acchus	126
lenam	164	B Baëtra	184
Æacus	147	Baculum Diogenis	204
Egyptus docuit Pythagoram A-		Branchus	142
stronomiam	201		
Ætna	130	C.	
Alceſtis uxor Admæti egregium		P E R Canem jurare	210
pietatis exemplum	151	Caneus	187
Alemonæ Fil. Hercules	126, 153	Calvaria	117
Ambrosia	125	Carina loquax	168
Amphitrite	145	Cæropes	195
Amphitryo	153	Cerberus	211
Amyclæ	141	Cereris filia Proſerpina	148
Anchiſes	159	Caſtus cingulum Veneris	162
Antiope	126	Chios	119
Anubis	210	Chymene	127
Aphidne urbs Attica	184	Chypeum aliud à ſcutto	189
Apollo	122	Codrus	121
Aquæ Letheæ virtus	149	Coloſſus	192
Arcadia	132	Comatus Pythag.	200
Areopagus	204	Conflagratio mundi futura non	
Argiva	164	ignota philoſophis	209
Argos	26	Concio quotuplex	124
Argus	161	Convivator Ariſtippus	208
Aspasia	187	Corybantes	128
Attica min	217	Cænaculum	127
Atys	127	Crates Cynicus	188
		Getare	

INDEX.

<i>Cretare Candia</i>	146	<i>Hippocentaurus</i>	153
<i>Crotoniatas</i>	186	<i>Hispidus</i>	127
<i>Craſi filius</i>	201	<i>Homerus</i>	154
<i>Craſus</i>	191	<i>Hymenaeum</i>	145
<i>A cruore flos</i>	141	<i>Hyacinthus</i>	117
<i>Cupido</i>	121		
<i>Cyceonem</i>	209		
<i>In Cygnum conuerſus Jupiter</i>	164		
<i>Cyllenius</i>	132		
<i>Cyrenaus Ariſtip.</i>	208		
	D.		
D <i>Anae</i>	126		
<i>Daphne</i>	140		
<i>Diana</i>	123		
<i>Diſteus</i>	146		
<i>Dion Syracuſanus</i>	212		
<i>Dodonea ſylua</i>	168		
<i>Dolium</i>	206		
<i>Doris.</i>	129		
	E.		
E <i>Ccho</i>	131, 134		
<i>Elatus</i>	187		
<i>Electra</i>	217		
<i>Endymion</i>	127		
<i>Ephesus Heracli</i>	209		
<i>Euphorbus</i>	171		
<i>Euripidis dictum</i>	187		
	F.		
F <i>Formica indica</i>	183		
<i>Femur aureum</i>	185		
	G.		
G <i>Alea depofita</i>	162		
<i>Galene</i>	154		
<i>Ganymedes</i>	156		
<i>Græci in Italia</i>	185		
<i>Gratia</i>	165		
<i>Gryphus</i>	104		
	H.		
H <i>Armonia</i>	200		
<i>Hebe</i>	152		
<i>Helenæ</i>	146		
<i>Hercules</i>	111		
<i>Hircum olere</i>	131		
	I.		
	J <i>Acere jaculum</i>	130	
	<i>Japetus</i>	142	
	<i>Icarus</i>	191	
	<i>Ida</i>	155	
	<i>Impraſentiarum</i>	188	
	<i>Insulto</i>	129	
	<i>Iphiclus</i>	149	
	<i>Isis</i>	185	
	<i>Jupiter</i>	121	
	L.		
	L <i>Acena</i>	164	
	<i>Lacedæmon</i>	165	
	<i>Leonina pellis</i>	205	
	<i>Lucina</i>	139	
	<i>Lotum</i>	175	
	<i>Lupus bians</i>	177	
	M.		
	M <i>Enades</i>	134, 143	
	<i>Maia</i>	124, 133	
	<i>Marathon</i>	13	
	<i>Mercurius</i>	125	
	<i>Menelaus</i>	185	
	<i>Metas Volandi</i>	172	
	<i>Metapontici</i>	186	
	<i>Midas</i>	174	
	<i>Minerva</i>	122	
	<i>Miletensis</i>	186	
	<i>Mitra</i>	143	
	<i>Mneſarchida</i>	170	
	<i>Momus</i>	157	
	<i>Monile</i>	197	
	<i>Muccus</i>	119	
	<i>Muſe</i>	123	
	N.		
	N <i>Arciſſus</i>	117	
	<i>Nemea ſylua</i>	135	
	<i>Nereæ</i>	117	

INDEX.

Nereides
Neptunus
Niobe
Notus
Novitius pocillator

P.

P *Æderastes*
Palæstra

Paris

Parthenium

Panthus

Patricii

Pelops

Perdiccas

Perditus

Pericles

Persæ

Persæus

Phagus

Phaon

Pharetra

Phidias

Phanicia

Phryx

Phrygia

Phylacensis

Pity

Plagii

Pluto

Polypus

Præstigium

Procax

Protesilaus

Prurire

Ptolemæus

R.

R *Ecens*
Rhea

S.

S *Amio*
Samius

145

ib.

216

143

125

210

125

147

133

176

121

165

194

121

186

193

215

169

211

122

192

146

120

156

149

134

203

152

210

201

120

146

130

194

117

127

171

201

Saperda

Saturnalibus

Sicula mensa

Septem chordis

Sicilia

Sidon

Simonides

Silpham

Sinopei

Sirius

Sparta

Stoicum

Superciliis

T.

T *Anagræus*
Tarentici

Tartarus

In Taurum Jup.

Taygetus

Tegeam

Testudo inventa

Theseus

Thessalia

Tiresias

Trigonum juramen.

Tritones

Troja

Tyro

V.

V *Arias formas*

Vatem summum

Vellus aureum

Vimineum

Universitatis

X.

X *Anthus*

Z.

Z *Ephyrus*

190

180

119

137

129

126

180

198

154

214

133

212

123

171

184

123

142

141

133

137

165

154

187

202

145

197

117

127

201

167

189

200

168

141, 143

FINIS.

INDEX

I

V

C

A

Απε
Απο
Ακ
Απο
Αρε
Αλ
Αλλ
Ατ
Αι
Αρι
Αρι
Αρι
Αλλ
Αχε
Απο
Απο
Αλλ
Ανα
Ατ
Αυ
Αλλ
Ασ
Αρε
Αν
Αυτο
Απα
Αγ
Αυ
Αν

I N D E X

Vocabulorum Græcorum

Quæ in Scholiis ad Secundam Partem occurrunt.

A.

A τὸν μετέλθοι	p. 2	Ἀφύεσσις	ib.
Ἀερεν	ib.	Ἀνιμίωσα	ib.
Ἀπεινα	3	Ἀκαδημίαν	38
Ἀπεκλήθη	ib.	Ἀναγωγὴν π. 33	39
Ἀποδοτεῖ	7	Ἀνίλοι π. 5.	9
Ἀκέστα	11	Ἀμβροσία	41
Ἀποστέμνον	ib.	Ἀλιθέριον	ib.
Ἀρεν πάγον	7	Ἀνιρείδων	42
Ἀλθίανθη	11	Ἀλις	43
Ἄλλος γέν. &c.	ib.	Ἀκρεβῆ	ib.
Ἀτιθῆσκοι	12	Ἀυθαίρετοι	ib.
Ἄι μέλαινα	12	Ἀχταν	ib.
Ἀρισον γδ ἥπερ	14	Ἀτρεΐδα	44
Ἀμίλ	16	Ἀριμνόν	ib.
Ἀρισφανή κ' εὐπλόιδε	ib.	Ἀσφιδίς	ib.
Ἄλλα μὴ ἄρχαν	18	Ἀερεν	46
Ἀχε δῆτις αὐτόν	1	Ἀτίρθε	47
Ἀποτρέπων ὅς	19	Ἀνιάνδρον	48
Ἀσπονδα κ' ἀκήρυκτα	20	Ἀγαπητὴ ἀμιδί	77
Ἀλερίδας	23	Ἀμίλ κδν	52
Ἀνατίθεται κατὰ γορέμωρα	25	Ἀπέναι με	53
Ἀπάσαις κεχτεῖς	27	Ἀρχισ	54
Αὐτό	ib.	Ἀνιμήσει	ib.
Ἄλλος	29	Ἀπαγρεύσας	
Ἀσκληπιεῖον	ib.	Ἀρχὴν, ὁποπλοῦσας	56
Ἀρεν πάγον	30	Ἀιυσιμωτάτα, ἀνιπέλαφθ	59
Ἀσκήειν	ib.	Ἀσκαρδαμυκί	60
Ἀυτοπυρετῶν	31	Ἀπότομοι, ἀλλ' ὑμεῖς γέν	63
Ἀπαγφν	ih	Ἀρχίτι	64
Ἀρχισρον	ib.	Ἀποσάσας κριών	69
Ἀυαν	32	Ἀμειν ἢν ἀτρεμείν	71
Ἀρῶν	34	Ἀκαλλῆ ἔσαν	ib.
	ib.	Ἀεθονία	72
	35	Ἀνὰ γκα	ib.
	36		

INDEX.

Β.
Β' ἄλλε
Βαβυλωνίως
Βελυτων η ι.
Βασιλικὸ πίκρη
Βαβυλωνίως

Γ.
Γ' ὄντας
Γεν 20. Γοργίαν
Γυναικίας
Γόντες 31. Γαλιός
Γελῶντα

Δ.
Δ' Ε' χθι
Διαυλήν
Δεκαζίδαι
Δηλ 7. ὅτιν, &c.
Διαίρη
Διηγένην
Διουσιόσις
Δέον 24. Δύται
Διυίρη κερατῆρ
Δεδεμμένοι 41. Δέτην
Διαμέλλοι
Δεξάσαι
Δυσίρωτες
Διότι 67. Διατριβήν
Διτῆρας ἰάαν

Ε.
Ε' ἐπὶ ἁλλη τῶν βάλων
Ε' ἐς σοφί
Ε' σὺς κατατῆρας
Ε' κασι ῥημάτων
Εἶγε τῇ ἀδικίᾳ, &c.
Ε' ἐν τῷ μέσῳ
Εὐθύνας ὑποσχάιν
Ε' ἐς πεδίον, &c.
Εἰκάσας 8. Ε' ἐς τὸ, &c.
Ε' ἐλκομῆς
Ε' ἐν κεραμικῷ
Εἶτα 11. Εὐδῆμιον
Ε' ἐνδύοντι

Ε' ἐκείχου
Ε' ἐπὶ χλδασμῷ
Εὐθδείας 20. Ε' ἐλχ
Ε' ὁθιν εἰρηκός
Ε' ἐξορχέμεθ
Εἰκάζον ib. Ε' ἐκποδῶν
Ε' ἐτικυρίαι
Ε' ἐξαλήλπται
Ε' ἐνργῶς 28. Ε' ἐν χρῶ
Ε' ἐλγχο
Ε' ἐνθα λήσιν ἡλποσας
Εἰδεχθῆς 36. Εἶον,
Ε' ὁρίσαν
Ε' ἐναγίσματα
Ε' ἐξημῶρον 41. Εἶτα
Εὐάργυ ib. Ε' ἐνδῆ
Εὐαργίας 44. Εὐκλείδης
Ε' ἐκάττι 45. Ε' ἐμκαίνα
Ε' ἐξήκη, Ε' ἐπισήμη, Ε' ἐπείν, Εὐγνα-
μον
Ε' ἐαυτῷ
Ε' ἐγκαλεχθῆσιδαι
Ε' ἐπεί τὰ χεῖρα
Ε' ἐντῆρας, Ε' ἐπιμπερῆμιον
Εἶσω ποδός
Ε' ἐκ διαμέτρως
Εὐπολις
Εὐζαν
Εἰς τὸ πρόσω ἔρῳ
Ε' ἐτεθῆν 53. Ε' ἐξυπνιάζων
Ε' ἐλογίζετο
Ε' ἐσλον
Εὐῶθ, Ε' ἐρίμῳ
Ε' ἐφ' ὅτῳ
Ε' ἐτελίδης, Ε' ἐλευσίνα
Ε' ἐκκαυμάτων, Ε' ἐξαλήλπτ
Ε' ἐμπολήσας
Ε' ἐμπαροινῶν
Ε' ἐρχήριδης
Ε' ἐτιμωσάμεν ἂν. Εἰ γδν. Εἶνα-
κότα. Ε' ἐλόν, Ε' ἐρεσιν ἄγνη 65
Ε' ἐγω γδ, &c.
Ε' ἐπιλαποντι
Εἰ μῶ. Εἰ μὴ τὸ, &c. Ε' ἐσλον
Ε' ἐπῆτα
Ε' ἐπιδῶσι, Ε' ἐξίτασι, Εὐδαιμονί-
ρον
Ε' ἐπεί κ
Ε' ἐναυσομῶς
Ε' ἐσῆται
Εἰ γδ γένοιτο
18
19
21
ib.
24
ib.
26
27
34
ib.
35
39
40
ib.
42
ib.
46
47
ib.
48
49
ib.
50
51
19
52
ib.
ib.
54
ib.
55
56
57
58
59
60
64
65
66
ib.
67
69
70
72
74
ib.
ib.
12
13

INDEX.

Z.

Z' ἄλφν
Zαγρεῖτ' ἐκακὸν ἄνδρα

H.

Ἡρίμα
Ἡρίμα καὶ λέγεις
Ἡ καὶ σέ, &c.
Ἡ τι γδ' ἄν
Ἡ ὅτε αὐτὸν ἐπώνυμον
Ἡεκαλὺς καὶ πίδηκε
Ἡμισείας
Ἡ ἄτρωπε
Ἡ τῷ Κόκλωπε
Ἡμῶν οἱ βίαι
Ἡ κνίστα
Ἡμεῖς εὐπλοῦμεν. Ἡ
Ἡ τῷ
Ἡρίμα ὅππινδουκα
Ἡν τοῖνον πάλαι
Ἡμῖν αὐτοῖς περσεϊκότα
Ἡφαιε

Θ.

Θ' τικὸν μακαυρίδιον
Θαλῆ
Θεαῖον ὃν φῆς τοξότιω
Θιόν

I.

Ἰερία
Ἰχθὺν λαλεῖν
Ἰδοι με ἔξω
Ἰσα ἐράσεται το
Ἰάπετα

K.

Κ' Ἀλεφάν
Καὶ ξυνήγορον
Κοπρίος 14. Καὶ δὴ
Κατηγορησας
Κωμωδίας
Καταπεφνηυτμή

Κατακύψαι
Καὶ δ' ἐν μίανυσσ
Καὶ Ὀμηρον
Κλαγῆδόν, ib. Κονίκοι
Κλαδοὶ π. 2.
Κλωτύ 40. Καλεσιπάρη
Καὶ ὅπως 50. Κύκλωφ
Κρηπίδα
Καλλίαν 57. Κενή
Κεση, καὶ Ἰαπίτα
Κατὰ τὸν ποιητὴν
Καλῶς ἄν εἴη ἔχον. Καὶ ὅπως, &c.
Καθυρῆς
Κανδύλης
Κατὰ κόρης
Κατὰ τὸν ποιητικὸν λόγον
Καὶ γδ' ἐπλεονέκτων
Κνιστῶν
Κνίστα γίνασθαι ἐρατὸν
Κυσεφρήση

Λ.

Λ' Ακιστὸν εὐρίδωμι μόρον
Λαίον ἐαυτο χιτῶνα
Λαποδύτης
Λέγε ἡδὴ ἐν τῇ μέρῃ
Λάβρακα 35. Λυκεία
Λειπόντας
Λογισομένη 42. Λαθῶν
Λογισμῶ ib. Λακανικῇ
Λεβανώτε θυμῶν

M.

Μη' δὴ
Μηχανὴ τί διακρυβῇ
Μὴ κτεῖναι τὸν ἐκτίω
Μνδὲ 8. Μία
Μίτη
Μὴ διαίετ, &c.
Μόνον παρέκυστα
Μηδίστη 28. Μὲν γάρ
Μύριοι ὅσα τι φύλλα
Μα' 46. Μηγαπένδης
Μέγιστο
Μακάρον νήταν
Μεμνημῶ
Μεθι cum adj. sing.
Μὴ ὅλῃ τῷ ἐαντίω
Μέλλον δὲ, &c.
Μὴ ἀμύμονος Αἰθιοπίας
Α α α 2

N. Νή-

INDEX.

N

NH'μασθ
Niklar

Z

Ζυπαρχευαδής
Ζυήγορον

O

ΟΤα ἴσι λίχοι 2
Οὐ δεινὰ τάχην 3
Οὐδὲν τὸ ἀμφοῖον δοκεῖν τ' κόμης, &c. 3
Οὐκὲν 13. Ὀπότας 9
Οὐ μὴν ἀλλὰ 15
Οὐδ' ἔστι 18
Οὐκ ὅπως ὁ Ἡρακλῆς ὁ Καλλίνικος 18
Οὐ τὰς λόγους ποιεῖτο 23
Οὐκ ἐν 24
Οἱ Ἀδελφεοὶ 24
Ὀπώρας 27. Ὀρμίας 34
Ὀ αὐτῶς ἀνέθηκε 34
Ὀ, τι π. 4. 39
Ὀ τὸ ξύλον 42
Ὀλεγωρία 43. Ὀμφακίας 44
Οὐ πολὺν χρόνον 46
Ὀρχος 49
Ὀ τὸ ξύλον 50
Ὀὐ γὰρ οἷον ὅπως 52
Οὐδὲν δέον 66. Ὀμίας 72
Οὐκ ἀτερπὴς 73. Ὀτι 74
Ὀπκιε εἰς 74
Ὀὐ μὴν τοι γὰρ οἶδα τίτιν 75

Π

Προσιπλάλλε ὁσέκακον 1
Πρὸς ἱκεσίαν 2
Περὶ ἐκδ. 6. Πρατὶ αὐτῶς 8
Ποικίλῃ 10. Προσηνῇ 11
Πρὸς τῆς κωμῆδ' ἑστ' Διονύσιος 14
Παρήντιάδης 14
Πολιτὸν 15. Προδῶτα 16
Πῶλον 16
Πρὸς σὲ ἀποβλέπει 18

Πλείοσι γὰρ κρατῆσαι βέλομεν 18.
Πρατὶ 18.
Πίρα τ' μετρίαι αὐτῶς πορτοικίοντα 23
Παροϊσμοί 26
Πατριόνη ib. Παλάβω 30
Πέντε δέ, &c. 30
Πελασγικόν 30
Παρήντιάδης 33
Πρυτανεῖον 33
Πιρσιπίας ib. Πειραιῶς 35
Προσιπάρη τις 37
Προδῶτα 38
Πρακτικῶς π. 6. 39
Πότανον 40. Παρ' ἐν 43
Παρελθόντως 43
Παρελθόντων, &c. 43
Πίπειροι 44
Πλάτῳ χρηματίζομαι 49
Προστατῆλαδου 51
Προσέχει 52
Προδῶτα 52
Πορθημῆτα, πορθημῆτα 55
Πρὸς τὴν τῶς. Τισιόνη 57
Πρὸς τ' παλῶς, Περὶ τ' βίον 58.
Περὶ παλῶς 59
Προσέχει, παρῶς, παλῶς 61.
Πυριφλέθων 62
Πρυτανεῖον 65
Πάνυ γὰρ 66
Παλαιὸν ἔτος 67
Πρὸς δὴτι. Πρατῶμεν αὐτῶς 72.
Πολιτὸν 72
Πύγῃ 73. Παλλοσημῶρον 77
P.
Ραδάμανθος 80
M.

ΣΤ' 14
Σταγειρίτης 14
Σολίας ib. Σεμνότης 17
Σοὶ γὰρ ὅσον εἶναι 21
Σοισμαί 30. Στοῖς 31
Σοῶν 41. Στόμιον 42
Συγεί 43. Στοῖς 43
Σηπύαν 45. Συνακίαν 52
Συρραπασον 55. Συγεί 57
Στιγματίας 58
Σιλλαινῶν, Στυρῶν ἀν' τιμῆς αὐτοῦ 68.
Συζητῶμεν 69

T, T.

INDEX

T.

Τὸν ἀλιτήριον

τὸ τεθῆναι

τὴν ἀξίαν 6. τὸ ὡς

τὸ ἀδελφευτῆρ

τὰ ῥήματα

τὴν ἐργασίαν

τὴν ἀξίαν ὧν δίδεχα

τὴν δόξαν

τὰ σεαυτῷ προσβύειν

τί το 18. τὸ σῶτον

τὰν τιμὰν ἡμῶν

τῶν δούλων

τὴν δόξαν

τὴν δόξαν

τὴν προσηλπίαν 29. τὰ λῶ

τὴν περιποίησιν

τοῖς ἑπικυρήσεις

τοῦτο κερκεῖον

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

τὴν πρὸς τὴν, &c.

1

ib.

7

9

ib.

ib.

11

15

17

19

22

24

25

31

32

ib.

34

35

39

ib.

42

43

44

45

46

48

56

61

62

63

ib.

70

73

77

ib.

20

33

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

35

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ n. 5.

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

ἡ τοπικὴ

43

47

55

56

61

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

66

X.

X Ρυσίον n. 59

X Χρῆσι

X Χρῆσι

X Χρῆσι

X Χρῆσι

X Χρῆσι

X Χρῆσι

X Χρῆσι

X Χρῆσι

X Χρῆσι

X Χρῆσι

X Χρῆσι

X Χρῆσι

I N D E X

Verborum Latinorum

Quæ in *Latinis* S C H O L I I S reperiuntur.

A.		G.	
A	<i>Nyto & Melito</i> 84	G	<i>Obarem</i> 107
	<i>Asphodelus</i> 105		<i>Gratiam sciam</i> 119
	<i>Ad Modicum</i> 106		
	<i>Accendente aliquod</i> 128		H.
	<i>Aliquis Thebis</i> 121	H	<i>Abilior ad dicendum</i> 89
B.			<i>Helena & Polyxena</i> 93
B	<i>Ene habet tibi veritatem</i>		<i>Habiles</i> 118
	<i>hic dicere</i> 115		<i>Hesiodi ita dicentis</i> 121
C.			<i>Homines effinxeris</i> 130
C	<i>Eramico</i> 85	I.	
	<i>Callinicus</i> 9	I	<i>Xionis</i> 85
	<i>Contumeliam</i> 118		<i>Idiotæ</i> 95
D.			<i>Idem quod Ilienſibus</i> 98
D	<i>Ionyſia</i> 86		<i>Integram mihi colum neviſti</i> 108
	<i>Dimiſeris fugere</i> 109		<i>Indobatem & Heramitham</i> 116
E.			<i>Inobediens</i> 121
E	<i>Urytus</i> 82		<i>Juribus Patris</i> 122
	<i>E Megarâ</i> 108		<i>In audientiam impendere</i> 121
	<i>Et tu autem</i> 119		<i>Involutas circa fumum</i> 129
	<i>Et Mulieres fabricatus eſt</i> 130		<i>Ignem furtim</i> 130
F.		M.	
F	<i>Oelicem</i> 107	M	<i>Egillus</i> 116
	<i>Fuit autem talis olim</i> 125		<i>Malleum fortiter dimit-</i>
			<i>te</i> 121
			<i>Maxime dixeris</i> 128
			<i>Meipſum</i>

INDEX.

Meipsum decepisti 130
Melanteriam 113

N.
N *ON amplius indignare* 105
Non remittere 106
Nupero Rege 110
Nihil utilem 122
Neque autem 125
Nihilominus 127
Non injucunda ib.
Nullo minor sit 128

O.
O *Ccurrere tribunali* 111
Obscurus esse 120

P.
P *Enthei & Orphei* 80
Pacilo 87
Pyrrhiches 97
Phryne, vel Phryna, Symmiche 116
vel Symmicha 121
Pro præclarâ illâ

Q.
Q *Uomodo secure cave* 112
Quod pueri est 123
Quantum felices 127

S.
S *Celesta famula* 111
Sive ergo 112
Stigmatis 117
Saturne & Japete 121

T.
T *Hamyris* 82
Tardans 112
Titanem hunc 120
Thetin 131
Thebis 121

V.
V *Ectoribus* 104
Uva passe 107
Velut 125
Ubi 128
Vulcanus 121

FINIS.

**BOOKS Printed for, and Sold by J. and B. Sprint,
G. Conyers, R. Wilkin, D. Midwinter, W. and
J. Innys, and B. Motte.**

FAbulæ Æsopi Selectiores XL. Unâ cum Interpretatione Interlineari, & Vocum omnium Explicatione. In usum Scholarum, Editione Parisiensi longè emaculatio.

M. Accii Plantii Comœdi quatuor selectæ, *Amphitruo, Captivi, Epidicus, Rudens*, cum Interpretatione & Notis quas in usum Delphini edidit Jacobus Operarius: Selegit, refensuit, indiceque adjecto Scholis aptavit Samuelis Patrick!

Archæologia Græca: Or, The Antiquities of Greece, In two Volumes; By JOHN POTTER, D. D. Vol. I. containing, 1. The Civil Government of Athens, 2. The Religion of Greece. Vol. II. Containing, 1. The Military Affairs of the Græcians. 2. Some of their Miscellany Customs;

Compendium Græcûm Novi Testamenti, continens, ex 7959. versiculis totius N. Testamenti, tantum Versiculos 1900. (non tamen integros) in quibus omnes universi N. Testamenti voces, unâ cum Versione Latinâ, inveniuntur. Auctore Johanne Leusden, Philos. Doctore. & Lingue Sanctæ in Academiâ *Ultrajectinâ* Professore Ordinario. In hac Editione non tantum Themata Græca & Voces derivatæ exprimentur, uti fit in Edit. 2. & 3. sed etiam Tempora Verborum adduntur, ut in Edit. 4. Et ne aliquid ubicunque desideretur, cuilibet Voci aut Compositæ aut Derivatæ Radicem propriam adjicere placuit, Latine redditam, in Tyronum gratiam. Editio Octava.

Nomenclatura Trilinguis Anglo Lat. Græc. Or, A Vocabulary Eng. Lat. and Greek, with a Collection of Sentences, Examples of the Five Declensions &c. by P. K. and R. C. The 10th Edition. Price 1 s.

Colloquia Trilinguia Ang. Lat. Græc. Or, The Scholar's Instructor, in familiar Forms, Rules of Civility, Fables, Directions to make Themes, Orat. Declamat. Colloquies. Essays, Proverbs, Artificial Versifying, Rules for Const. Pearling, &c. The 2 d. Edition. Pr. 1 s.

Farnaby's Rhetorick, 1 s. 6 d. Clavis Grammatica, 1 s. Posing of the Parts, 1 s. Harmer's Catechism, Gr. Lat. 1 s. Dugard's Lucian, 1 s. 6 d. Cooper's Eng. Teacher, 1 s. Cole's Lat. Dict. 6 s.

Dr. Littleton's Dictionary. Quarto.

Cole's Latin and English Dictionary. Octavo.

Horatius, Juvenalis & Persius, M. T. Ciceronis Orationes, in usum Delphini, Octavo.

THE
LIBRARY
OF THE
MUSEUM
OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AT
HARVARD UNIVERSITY